

تصویر ابو عبدالرحمن الکوردی

رۆمان

به‌ختیارعه‌لی

دوا هه‌مه‌مین هه‌تاری دوونیایا

چاپی شێشهم

2018

PDF 4 KURD

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندنى جوړه ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

[www. iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

کۆمپانیای پێشڕێکی و پێشڕێکی

دوا هه مین هه تارێ دو نیا

به ختیاره لی

ناوهندی روشنبیری و هونهیری نه‌ندیشه
به‌پۆه‌بیری چاپ و بۆکردنه‌وه: سیروان مه‌حمود
به‌پۆه‌بیری هونهیری: باسم ره‌سام

ناوی کتێب: دواهه‌مین هه‌ناری دونه‌یا
ناوی نووسه‌ر: به‌ختیار عه‌لی
پاڤه‌ت: پۆمان
دیزاینی تیکست: دانا هه‌سه‌ن
تۆبه‌تی چاپ: شه‌شه‌م ۲۰۱۵
"ته‌نیا ئه‌و چاپانه‌ ئه‌مارکراون که به‌ سه‌ره‌رشتی نووسه‌ر بوون"
چاپخانه: په‌نجه‌ره
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۱۲۰۰) دینار
ژماره‌ی سپاردن: له‌ به‌پۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان
ژماره (۱۹۶۹)ی سالی (۲۰۱۲)ی پێدراوه.

ISBN: 978-1-63068-958-2

ماهی نهم به‌ره‌مه‌ پارێزراوه. به‌بێ ره‌زامه‌ندی نووسه‌ر، هه‌یج که‌س و کتێبخانه‌ و چاپخانه‌یه‌ک له‌ ناوه‌وه‌ی وڵات و ده‌ره‌مه‌یدا ما‌هی گۆپیگرفن یان له‌ چاپدانه‌وه‌ نهم کتێبه‌ی نییه‌. هه‌روه‌ها که‌س ما‌هی نه‌وه‌ی نییه‌ بێ ره‌زامه‌ندی نووسه‌ر نهم به‌ره‌مه‌ یان به‌شیکه‌ی بخانه‌ سه‌ر تۆری نینه‌ره‌نیت یان له‌ شیوه‌ی CD و کتێبی خوێنراوه‌دا بۆ مه‌به‌ستی بازرگانی تۆمارییه‌کات. به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ بۆ به‌ ده‌وه‌ی به‌ره‌پرسیاریه‌تی یاسایی ده‌بیته‌وه‌.

ناوه‌ندی روشنبیری و هونه‌یری نه‌ندیشه/نه‌ندیشه‌ بۆ چاپ و بۆکردنه‌وه

سه‌لیمان-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سیروانی نوێ-نه‌وه‌ی چواره‌م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

من له بهر به یانی یه که مه وه زانیم که دیلیکردوم. له کۆشکییدا، له ناو جهنگه‌ل و دارستانیکی نادیاردا، نه و پێیگوتم له دهره وه دهر دیکێ کوشنده‌ی وهک تاعوون ب‌لاویۆته وه. که درۆیده کرد ب‌النده کان هه موو ده‌فرین. له منداڵیه وه وابوو، هه‌ر کاتیکی درۆییکردایه، شتیکی دیکه پویده‌دا، یان باران ده‌باری، یان دره‌خته‌کان ده‌که‌وتن، یان ب‌النده‌کان به‌پۆل به‌سه‌سه‌رماندا ده‌فرین. من له کۆشکیکی گه‌وره‌دا دیلبووم، کتییی زۆری بۆ هێنام و گووتی بیانخوینه وه. من پێمگوت «لیمگه‌ڕی ب‌رۆمه‌ده‌ڕی». گووتی «سه‌رتاپای دنیا نه‌خۆشییه، موزه‌فه‌ری سو‌ب‌ده‌م، لی‌ره‌دا له‌م دنیا جوانه‌دا دانیشه، نه‌مه‌ نه‌و کۆشکه‌یه که‌من بۆ خۆم دروستکرد... بۆ خۆم و فریشته‌کانم... بۆ خۆم و شه‌یتانه‌کانم... لی‌ره‌دا دانیشه و ئارامبگه‌ره... فریشته‌کانی منیش بۆ تۆ و شه‌یتانه‌کانی منیش بۆ تۆ... دهره وه تاعوونه و ده‌بیئت تۆ به‌دووربیئت... دوور، تی‌ده‌گه‌یت، تۆ ده‌بیئت له‌تاعوونه‌کان به‌دووربیئت». من له‌وێ دووربووم له‌تاعوون. له‌منداڵیه وه وابووین، نه‌و شته‌کانی خۆی بۆ من ج‌یده‌ه‌یشته و من شته‌کانی خۆم بۆ نه‌و. «یاقوبی سنه‌ویه‌ر» نه‌و پیاوه‌ی کاتیکی سه‌یری ئاسمان ده‌کات شتیکی پروده‌دات، هه‌ر یکی نا‌کاو دروستده‌بیئت، نه‌یزه‌کیک ده‌کشیت، نوریک توندتر له‌خ‌یرایی خۆی دیته د‌لمانه وه یان شه‌ویک زووتر له‌واده‌ی خۆی دادیت. له‌گه‌ل نه‌ودا سروشت هه‌رگیز وه‌ک خۆی نه‌بوو،

من گەلەك لەگەڵیدا بەرپرگادا پۆشتتوم، ئەو لەگەڵ پرگایان و هەموو شتەكاندا سەحرازانێکی گەورەبوو، دەیتوانی چەندین شەو و پۆژ بە پرگاکاندا پامانكیشیت بێتەوێ هەست بە برسیتی بکەین. من تاكە هاوڕێی دێرینە ی بووم... لەمنداڵییەو دەمناسی، ئەوانە ی تر كە لەگەڵماندا شەڕیاندا کرد گەنجبوون، دواتر نیوەیان دەبنە دوژمنی و نیوەیان دەبنە تۆكەری. نازانم چیرۆکی من و یاقوب كە ی دەستپێدەكات... بیستویەك سالی زیندان جگە لەكەمێك یادەوهری زیاتر هیچی بۆ نەهێشتوومهو. بیستویەك سالی زیندان منی کرد بەكۆپەلە ی كی تەواو... لەو بیستویەك سالی دا ئەو تاكە كەسێك بوو نامە ی بۆ دەناردم، لەكاغەزێکی چكۆلەدا دەینوسی «كەهاتیتەدەرەو هەردەمێکی تر دەبیت، تۆ لەخۆشتەین كۆشکی دۆنیادا دەژی». سالی دوا ی سالی ئەو ئەو نامە ی بۆ دەناردم، ناوی خۆی نەدەنوسی یان دەینوسی دۆستێك كە غەریبیتەدەكات یان لەبنەو هەك جاران وێنە ی بالەندە ی كی دروستدەکرد. من سالی بە سالی بەدەستوخەتیدا هەستم بەشتێك دەکرد، هەستم بەگۆرانیکی هێمن و لەسەرەخۆ دەکرد. لەماوێ ئەو بیستویەك سالی دا هیچ شتێك لەدەرەو هەو نەهاتبوو دۆنیای پێخوێنمەو، ئەو نوسراوانە ی ئەو نەبیت. ئەو نامە بچوكانە تاكە پرگای من بوون بۆ تیگەیشتن لەگۆرانیكارییەكانی دۆنیا. بیستویەك سالی لەسەریەك ئەو پستە ی بۆ دەنوسیمەو، بیستویەك سالی لەسەریەك من یەك پستەم لەدەرەو هەو دەهات، بەلام بۆمن هەرجارە و مانایەکی هەبوو، لەخوێندنەوێ دەستوخەتەكەیدا گۆرانیكارییەكانی پۆخی یاقوبیشم دەبینی.

یاقوبی سنەوەر پیاویك بوو پرلەفەنتازیا. شەوی یەكەم لەو كۆشكەدا ساردو بێدەنگ و ترسناك بوو. بیستویەك سالی بەتەنیا بردبوو هەسەر. بیستویەك سالی بێدەنگ بووبووم، لەو بیستویەك سالی دا پەنجیكی گەورەم داو بوو زمانم بێرنەچێتەو، نا زمانم بێرنەچوو، بەلام

لەو سالاھ دورودرێژانەى زینداندا کاتى ئێوەم ھەبوو جوۆرە زمانىكى تر دروستبکەم، زمانىكى شیعرا سا. کە ھاتمە دەری دەمتوانى ھەموو شتىک بلێم، بەلام بەجوۆرىكى دیکە، بەجوۆرىک ھەندى جار تیئەنە دەگەشتن. کاتىک ھاتمە دەری بۆنى سەحرام لێدەھات... ھەموو سەحرايەک بۆنىكى خۆى ھەيە، ئێوانە زیاتر ھەستى پێدەکەن کە تەمەنىكى درێژ لەگەلێدا دەژین. من بۆنى ئێو بیا بانەم لێدەھات، تاکە جارێک منیان دەرھێنا، ئێو جارەبوو کە ویستیان لەگەل دیلێكى دەوڵەتدا بەگۆرپنەو، بەلام سەرىنەگرت، پاش دەپۆژ لە زیندانىكى دیکە دووبارە ھێنامیانەو بۆ بیا بان. بیستویەک سال من گویم لە لم دەگرت. زیندانەکەم ژوورىک بوو دور لە ھەموو دۇنيا، یەک ژوورى بچوک لە ناو پاستى دەریایە کدا لەم... یەک ژوورى بچوک لە ناو ئابلۆقەى ئاسمان و بیا باندا. پۆژگاریک بە ترسانکترین دیلى ھەموو نیشتمانیان دادەنام، جودا لە دۇنيا، لەو سەرى ئێوسەرى ولات، لە شوینێکدا کە خوداش مەرووف لە یاد دەکات، لە جیگایە کدا ژيان تەواو دەبیت و مەرگ دەست پێدەکات، جیگایەک پەنگى ئێستێرەيەكى خالى ھەبوو... جیانیشتەم. لە ماوێ بیستویەک سالدا فێر بووم قسە لەگەل لىما بکەم. سەیرتان لێنەیت گەر بلێم بیا بان پەرە لە دەنگ، بەلام مەرووف تەواو فێر نابیت ئێو دەنگانە جیا بکاتەو. من بیستویەک سال گویم لە بیا بان دەگرت و ھیرۆگلیفای ئێو دەنگە جیاوازانەم شیدە کردەو... گەر بیستویەک سال لە ژوورىکدا بیت لە بیا بان فێر دەبیت ژيانى خۆت چۆن پەریکەیتەو، چۆن ئیش بۆ خۆت بدۆزیتەو. گرنگترین شت ئێو یە بتوانیت بێر لە زەمەن نەکەیتەو، ھەر کاتىک توانیت بێر لە تێپەرىنى کات نەکەیتەو دەتوانیت بێر لە شوینەکانیش نەکەیتەو، ئێو یە پیاویكى دیل دەکوژیت بێر کردنەو ی بەردەوامە لە کات و شوینەکانى تر. تا سالى ھەوتەم پۆژ بە پۆژ دەمژمارد، بەلام مەرووف بە یانییەک لە خەو ھەل دەستیت و سەیر دەکات لە ناكاو

هه موو شتیکی لیتی کچوو... سه ره تا چرکه به چرکه هه موو شتیکی
 حیسابده کهیت، به لام پوژتیک له خو هه لده ستیت و سه یرده کهیت هه موو
 شته کانت تیکه لکردوو. نازانیت سالتیکه یان سه دهیه که تو له ویت،
 نازانیت وینه ی دنیا له ده وره و چونه. ترسناکترین شت نه وهیه که
 بزانیته یه کتیک چاوه پوانتده کات، که دلنیا بوویت کهس چاوه پوانت ناکات
 و تو له بیر دنیا چوویت ته وه، نیدی ده که ویت به بیر کردنه وه له خو،
 دوا ی بیستویهک سال ژیان له سه حرادا لم ته نیا شتی که بتوانیت بیری
 لیکه یته وه. هه ندی شه و گویت له ناوی خو ته که سه حرا ده یخوینیت ته وه
 و بانگتده کات، هه میشه شه وان یان ده موو ئیواران هه ستمده کرد
 بیابان بانگمه کات، به لام گرفت ی هه ره که وره نه وهیه نازانیت چی
 وه لامبده یته وه. من خیره کانی بیابانم بین ی، نه و تارما بیانم بین ی که له
 لم دروست بووون، په شه با دروستیده کردن و بلاییده کردنه وه. زوری ده ویت
 تا فترده بیت له گه ل لمدا قسه بکهیت. له و بیستویهک سال ده فترده بیت
 که هونه ری قسه کردن له گه ل لمدا شیره یه کی تره... قسه کردن له گه ل
 لمدا نه وهیه که هه رگیز چاوه پوانی وه لامه کانت نه که یته وه، قسه بکهیت و
 گوئ له سه داکه ی بگریته، سه دایه که وهک خو ل زهوی ده بیات و ده بیت
 به ژیر باری هه زاران سه دای تره وه.

مانگی جاریک بواریانده دام بچه سه حراوه، پاسه وانیکیان ده هیناو
 من له گه لیدا چه ند سه د مه تریک به سه ر لمه کاند ده پویشتم، نه و پوژانه
 خوشترین پوژانی ژیانم بوون... هه میشه له هه فته یه که له وه و به ره وه خو
 بۆ ئاماده ده کرد، که پیمده خسته سه ر لمه کان دلم ده فپی... بیستویهک
 سال من له لم زیاتر هیچ هاو پتیه کی ترم نه بوو... که پیمده خسته
 ناو لمه که وه هه ستم به ژیان ده کرد، هه ستم به زهوی ده کرد، هه ستم
 به و لایه نه بیسنوورانه ی خو مده کرد که له و ژورده دا مرد بوون. هیدی
 هیدی خه لکم یاد کرد، ته نیا شتی که له گه لیدا ده ژیا م گه ردون بوو...

بەستوێک ساڵ ماوەیەکی درێژە بۆئەوێ بیر لەگەردون بکەیتەو،
 مەن لەناو لەمەکا دا تەنیا بیرم لەگەردون دەکردهو، خۆم لەبیاباندا
 ھەلەدەکێشاو تینم تێدەگەرایەو. گەرەیی سەحرا ھەستیکی بێئەندازە
 قوولی بەئازادی لادروستدەکردم. گەر بەستوێک ساڵ لەبیاباندا دیلبیت
 پۆژیک لەپۆژان وات لیدیت جگە لەو ئازادییە دەریا بیسنورەکانی
 لە پیتی دەبەخشیت بیر لەھیچی تر نەکەیتەو. پاش چەند سالیکی
 کەم لەزیندان، دروست نازانم کە یوو، وازم لەو ھینا بیر لەسیاسەت
 بکەمەو... شەویک لەسەر پۆشنایی مانگ بەئاگاھاتم، تریفەکان
 بەئەندازەیک زیندانەکە میان پووناککردبوو ھەموو شتیکم وەک پۆژی
 پووناک دەبینی، ئەو پووناکیە ھیزی ئەوێ پێبەخشیتم جگە لە گەردون
 بیر لەھیچی تر نەکەمەو. مەن لەمیژیوو مردبووم، یاقوبی سەنوبەر
 نەبیت کەس نەیدەزانی ماوم... ھیچ کەسیکیشم نەبوو سۆراغەبکات...
 مەن لەھیچەو ھاتبووم و بووبوومەو بەھیچ.

ساڵ دواي ساڵ یادگارییەکانم ھەمووی دەبوون بەلەم.

نەمدەزانی لەکوێ دیلم، سەحرايەک بوو بێناو. ئەو پۆژەي منیان
 بردە ئەوێ چاویان بەستمەو و چەندین پۆژ لەپشتی زیلیکی سەریازییدا
 بەپێگاوەبووین. بەبۆنی پێگاکاندا دەمزانی ماوەیەکی زۆر درێژە بەسەحرا دا
 دەپۆین. بەستوێک ساڵە منیان ھەلگرت بۆ پۆژیک بەمگۆرپنەو بەیەکیکی
 گەرە، دواچار لەشەویکی تاریکدا منیان ئازادکرد.

دواي بەستوێک ساڵ کە دیتەدەرئ لە لەم زیاتر ھیچی تر نابینیت.
 لەم زیاتر ناتوانیت بیر لەھیچ بکەیتەو.

منیان ھینایە ئەم کۆشکەو. مەن ھیچ شتیک تێنەدەگەیشتم و
 ئارەزووی ئەو شەم نەبوو تێگەم. ھەموو شتەکان لەشەو دا ئەنجامدران.
 تا گەیشتمە ئێرە لە تاریکییدا بووم، لەشەو وەو بۆ شەو. شوێنەکان
 بەئەندازەیک تاریک بوون لەھیچ نەدەگەیشتم. لەو کاتەوێ لەزیندان

هاتمه ده‌ڕێ تا ئەو کاتەی لەو کۆشکەدا چاوم کردەووە پووناکیم نەبینی... دەستیەک لەتاریکییدا بەخشیمی بەدەستیکی تر، دەستیەک بێدەنگتر لەشەو، بێدەنگتر لەدیوار، بێدەنگتر لەدەرگا داخراوەکانی زیندانییەکی پیر. پیاویەک بوو مەچەکی گرتە و سوار ماشینیکی تری کردم، هیچی نەگووت، گویم لەدەنگی هەناسەکانیشی نەبوو. من تا ئەو کات تەنیا گویم لەهاواری لم بوو. نەمدزانی بۆ کویم دەبەن، بەلاشمەووە گرنگ نەبوو بۆ کویم دەبەن. بیرکردنەووی زۆر لەگەردون وات لێدەهات نەترسیت. تەمەنم بیست و دوو ساڵ بوو کە گیرام، کە ئازادیانکردم تەمەنم چل و سێ ساڵ بوو. شەویکی تاریک هاتن و چاویان بەستمەووە و بردیانم. من لەپاسەوانەکەم پرسی "دەمبەن بۆ ئەوێ بەمکوژن" گووتی "نا دەتەبین بۆ ئەوێ ئازادتبکەین...". تێنەگەیشتم مەبەستی لەئازادی چییە؟. هیچ شتیەک لەووە بێماناتر نییە دوای بیستویەک ساڵ دیلی یەکیەک باسی ئازادیت لەگەڵدا بکات. تاکە ئازادییەکی گەورە من گەڕانەووە نەبوو بۆ دنیا، بەلکو ئەو بوو لێمگەرپێن لەسەحرادا بژیم. دڵنیابوویم هیچ شتیەک لەو دنیاوە تێناگەم، ترسیکی گەورەم لەشار و لەمرووفان هەبوو، دوای چەند سالیەک زیندان چیتەر مرووف و لمت بۆ جیانا کرێتەووە، من ئەو ماوێ جگە لە پاسەوانەکانم کە سیتەم نەبینیبوو، ئەوانیش لە بیابان کپتر و سەیرتر بوون. لەماوێ ئەو بیستویەک سالدە بەدەگەن چەند وشەیک قسەیان لەگەڵدا کردم. پێدەچوو خۆیان لە سەحرادا لەدایکبوویتن، لە سەحرادا ژیا بێتن و لە سەحرا زیاتر هیچ جێگایەکی دنیایان نەبینیبێت.

کۆشکیکی گەورەبوو، بەرێگایەکی زۆر سەختدا تێپەرپین، تاگەیشتی نەوێ بەهەلبەز و دابەزی ماشینەکەدا دەمزانێ بەرەو هەریمیکی شاخاوی دەچین. بەیانی کە لەپەنجەرەکانەووە سەیرمکرد لە گەڵا دەترسام. بەیانییەکی پڕ شەنە شەمال بوو، هەزاران گەڵای سەوز بادەیهێنان

و دەبیردن... لێمەپرسن ئەو گەڵا سەوزانە چیان دەکرد لەھەوادا، بەلام من ترسەکانم وایانکرد سیمای چەندەھا جانەوهری بالدار لەناو درەختەکاندا ببینم، جانەوهری سەوز، جانەوهرگەلیک چاویان وەک دۆڵپە شەونمی درەوشاوەبوو. یەکەم بەیانی کە چاومکردهوہ جگە لەپەنجەرە و ترس هیچ نەبینی. هیچ کەسیک، هیچ دەنگیک، ئاسەواری هیچ مرقفیک. پەنجەرەکانیش ھەموو داخراوون، خۆم بووم بەتەنیا لە کۆشکیکی گەرەدا، دەرگاکانی دەرەوہ قفلکراوون، لە دەرەوہش سیمای دەنگ و دەرکەوتە ئادەمیزادیک نەبوو. تا ئەو سەوزاییە دڕندەییە نەبینی تێنەگەیشتم ئازادکراوم... خودایە سەوزاییەکی بۆینە دۆڵپەقبوو، بەلام تیشکیکی پۆشنی ھەتاو لەنیو درەختەکاندا سەمایدەکرد. پووناکییەک لە پووناکییە پۆشن و ئاوینەئاسا و بیسنوورەکانی بیابان دەچوو. دوائی بیستویەک سال یەکەم بەیانیم بوو چاوبکەمەوہ و بیابان نەبینم... بیابان ئەو دۆستە دێرنەیی چوو بوو ناو پۆحمەوہ. دەمزانی ئەو منی ھیناوە بۆ ئێرە، لەو کۆشکەدا شتیکم دەبینی ئەو بەیادا دەھینامەوہ... یاقویی سەنەوہەر.

بەژوورەکانی ئەو کۆشکەدا کەوتە گەپان، ھەستەدەکرد لەشم ناتوانیت لەگەڵ ئەو جوگرافیا تازەیدا رابیت... شەویکی سەیربوو... شەویک ھەرگیز لەیادماناچیتەوہ... من ھیشتا لەناو چنگی لمدای بووم، ھیشتا بەدەگمەن باوہرم بەئازادی خۆم دەکرد.

نازانم کەئێ بوو منیان لەو ماشینە داگرت، بەلام ھەستەمکرد دەمەوہیانە... من بەبۆندا دەمەوہیانم دەناسییەوہ، عەرد لە ھەرجیگایەکدا بیت بەیانیان عەتری خۆی ھەیە، من کە دوائی بیستویەک سال پێمخستە سەر ئەو زەمینە ھیشتا لەو دەریای لمدای دەژیام، نیشتمان ھێدی ھێدی بوو بوو بە بیروکەییەکی خەیاڵی لەلام، ئەگەرچی من بۆنی شەنی بەیانم دەکرد، بۆنی عەتری درەخت و کزەیی دۆڵەساردەکانی دەورووبەرم

دەکرد، بەلام هەموو ئەو بۆنانە هێشتا تێکەڵاوی هەستیکی قوولبوون بە دەسلەلتای بێسنووری لم، کە بەسەر زەویدا دەپۆیشتم هێشتا هەمان ترسم هەبوو، ترس لە لەرزۆکی و خۆنەگیری و داچوونی قوول. من کەسم نەبینی، هەستم بەکەس نەکرد، هێند هەبوو کە چاومکردەووە لەمالێکی بەریندا بووم، کە چاومکردەووە شەبوو، تاریکی بوو، تەنیا مۆمێکی کز دەسووتا، مۆمێک لەگۆشەیەکی تاریکدا... مۆمێکی تازەبوو، دیاربوو یەکیەک بەر لەهاتنی من ئەو مۆمە ی داگیرساندووە و پۆیشتوو... من پڕ بەو کۆشکە هاوارمکرد "تۆ ئەو ئەوێ ئەو مۆمەت داگیرساندووە لەکوێت؟". بەلام جگە لەسەدایەکی قوول هێچی ترم نەبیستەووە... سەدایەکی چین بەچین بەرەو ناو تاریکی دەپۆیشت و لەوسەرەووە بەکزی و خامۆشی دەگەڕایەووە... سەدایەکی دەرگای دونیایەکی تری لەمن دەکردەووە... سەدایەکی زینگیەکی تری هەبوو جیاواز لەسەدای ناو لم. ئەو شەو هێچ کەسم نەبینی، هێچ کەس لەو مالدەدا نەبوو. یەکیەک منی گەیانده ئەو مالدەو جێپهێشتم، گویم لەدەنگی ماشینیکی بوو لەدوورەووە پۆی. کۆشکیکی بوو بەناو مالێکی سەیرەووە. لەشوێن حەوانەوێ پادشایەکی دەچوو، بەلام ئاسەواری مۆفیکم نەبینی. من ماندوو بووم، دەمویست بخەوم، یان بمرم... لەپەنجەرە گەورەکانەووە سیپەری دارستانیکی چرم دەبینی، پەنجەرەکان بەسەر دونیایەکی بەریندا دەیانپوانی، ئاسمان وەک ئەوێ هوروزم بێنیت بەسەر سەرمەووە بوو. پەشی ئاسمان شتیکی تیاوو جیاواز لەپەشی بیابان، لەبیاباندا شەو هەمیشە بریسکەیهکی برۆنزی هەیه، ئاسمان جولەیهکی تیا به جولە ی لم دەچیت، لمێک پەشی تیا به کە ی لەزۆمە تی پشکۆیه کی خامۆش دەچیت، پشکۆیه ک هەستدە کە ی هەناسە یە ک دە ی گە شینیتە وە . بەلام ئەو بەیانیه جولە ی گە لاکان دە یانترساندم... لەو بیستویه ک سالتە ی پێشودا جیهان بەجۆریکی تر لەپێشچاوم جولابوو. ئەو شەو

ھەستم بەو ھە کرد لە گەردوونیکى پێک و پەر یاسا و ئولفەتەو ھاتوو ھەتە
گەردوونیکى تر. بۆئەو ھە بیرنەکەم ھە دەخەوتم، لەبرى ئەو ھە بەو
کۆشکەدا بگەرێم لە ھە کەم کونجدا پالەدەکەوتم و دەخەوتم. شتیک پالێ
پێو ھە نام لە پێخەفەکان بترسم. شتیک تەنیا پە یو ھەندى بەو ھەو ھە نەبوو
کە بیستویەک سالا مە لە سەر زەوى دەخەووم و پێخەفى راستەقینەم
نەدیو، بەلکەو پە یو ھەندى بەو گومانەو ھەبوو کە دەرھەق بەو شوێنە
تیامدا سەوزبوو. ساتیک بوو لە ساتە پەشەکانى ژیان. بیستویەک سالا
بوو دەمزانى مە لە کوێم و مە چیم، دەمزانى بۆ لەو سەحرايەدا
دیلە، بەلام ئەو شەو نەمدەزانى لەو کۆشکەدا چیدەکەم. ئەو شوێنە
لەخەیاڵى مە گەرەتر بوو، جەستەم پانە ھاتبوو لە ژووریکەو ھە بچیتە
ژووریکى تر. ھەستەدە کرد شتەکانى ئەو کۆشکە تەنھایم دەکوژن،
مە سەر بە جوگرافیايەکی خاڵى بووم... جوگرافیايەکی بەتال لە ھەر
زەخرەفەیک، سەر بە دۆنیايەک بووم بێ دیکۆر، دۆنیايەک ئینسان جگە
لە سێبەرەکی خۆی ھىچى دیکەى نەبوو، دۆنیايەک درێژکراو ھى مەو
تەنیا گەردون خۆی بوو. درێژکراو ھى پۆج تەنیا مە و ئاسمان بوون.
لەو ماو ھەدا مە بیرم لەو دەدە کردەو کە خاڵیتى و بەتال و نەبوونى
ھىچ زەخرەفەیک جوازترین ژیانە... مە وامان لێدەکات، ئینسان بەوینە
پەسەنەکی خۆی ببینن، بەو جۆرەى کە ھە، بێ ھىچ زیادەیک،
بێ ھىچ درێژکراو ھەکی دەستکرد. مە بە ھەموو شتیک غەریببووم...
ھەموو شتیک ترسیکی بێوینەى تیا دروستدەکردم... مە لەو ساتەدا
بۆ ژیانیکى خاڵى دەگەرām... خاڵى لە ھەموو سێبەرێک.

نا وامەزانن مە ئەم قسانە لەخۆرا دەکەم... کاتیک مە سەریاسى
سو بجدەم بە جیھیش تەمەنى چەند پۆژیک بوو، ئەو کات نەمدەزانى
سەریاسیک و سەریاسیک و سەریاسیکى دیکەش دینە دۆنیاو. نا
وامەزانن مە لەزیندان بیرم لە سەریاسى سو بجدەم نەکردۆتەو...

وامەزانن من باوکیکی بەدبووم و تەنیا بیرم لە لم کردۆتەو، بەلام
 کە بیستویەک ساڵ تەنیا تەماشای لم بکەیت، لم و هیچی تر پۆژیک
 لەخەو هەڵدەستیت و هەموو شتیکت تێکەڵاوکردوو، هەڵدەستیت و
 هیچ وێنەیەکێ تر لەیادەوریتدا نەماوە وێنەی لم نەبێت... ئاھ هیچ
 شتیکی وەک لم یادەوهرییهکانمان ناخوات... هەموو پۆژیک هەڵدەستیت
 و هەستدەکەیت بەشیک لەپابوردووت لەیادچۆتەو. نا من هەرگیز
 سەریاسی سوێجەم لەیادنەچوو، هەموو دونیایم لەیادچوو و
 سەریاسی سوێجەم لەیادنەکرد. تاکەشتیک بوو کە نەبوو بەلم،
 تاکەشتیک بوو هەمیشە سەوزبوو. سەلگەلێکی زۆر هەموو بەیانیهک
 دەمبینی، هەموو پۆژیک لەخەیاڵمدا گەورەمەکرد، هەزاران دەموچاوم
 بۆ دروستکرد، بیرم لەهەموو ئەگەرەکانی نیگاری دەکردهو. پۆژانە
 لەنیوان پەنجەرەکانەو تەماشای بیابانم دەکرد و بیرم لەو دەکردهو.
 پۆژانێک دواتر کەهەموو ئەو شتەسەیرانەپویاندا، وای بۆ دەچووم هەموو
 کارەساتەکان لەو بەیانی و ئێوارە سەیرانەیی بیابانەو دەستپێکردوو
 کە من هەمیشەزیاد لەنیگارێک و زیاد لەشیوەیهکم بەسەریاسی
 سوێجەم دەبەخشی. تا بەیانیهک لەخەو هەستام و لەناو نیگار و
 شیوەکاندا ونمکەدبوو... ساڵ دواي ساڵ کەمتر بیرم لێدەکردهو،
 لەبەرئەوێ دواچار نەمەزانی بیر لەچی دەکەمەو، بیرکردنەوکانم
 نەشیوەیان هەبوو نە ئاراستە، ئەوێ وایدەکرد بێغەم بیر لەو تاکە
 مڕۆفە بکەمەو کەدواي خۆم جێمەهێشتبوو، بیرۆکەي مردنی خۆم
 بوو. دڵنیابووم لەو ماوە درێژەدا من مردووم و هەموو دونیا منی
 لەیادچۆتەو. ئەو خەیاڵەي کە تۆ مردوویت و کەسانی تر بەبێ تۆ
 دەژین و ژانیان شیوەپوخساری خۆی وەرگرتوو، ئاسوودەییەکی مەزن
 بەمڕۆف دەبەخشیت... ئەوێ هیچ کەس چاوەپوانی گەپانەوێ ناکات،
 دەبێتە بەهەشتیکی گەورە بۆت. دواي شەشەمین ساڵ تەواو دڵنیابووم

کە ئیدی ھەرچیپێک بێت سەریاسی سوێجەم بەنەبوون و مردنی من
 پاهاتوو. مردنیش وەک زیندان پاهاتنە، مەژۆف وەک ھەر شتێکی دی
 دەبێت پووبەرێکی داگیرکردبێت تا دواتر ھەست بەوێبوونی بکەین. وەک
 ھەر شتێکی دی، وەک گۆلدانیەک لەسەر مێزێک، یان دەنگی پادیۆیەک
 لەپەنجەرەپەکدا، دەبێت سەرەتا شوێنێکیان گرتبێت و دواتر وێبووبێت.
 بەلام گەر لەسەرەتاوە شتێک نەبوو، دەنگێک یان پەنگێک نەبوو ئیدی
 ھەست بەنەبوون و وێبوونی ناکەین. لەساتێک لەساتەکاندا من ھەستم کرد
 ژیاکی من لەو بیابانەدا، بێئەوێ پێویستیم بەھیچ کەس ھەبێت
 گەشتۆتە دوا پلەی کەمائی خۆی... من و ئەو شتانەی دەرووبەرم، من
 و ئەو ھیچییە بێسنوور و بێئەندازەیی گەردون پێکرا لەدۆخی کەمالدا
 دەژیا. ھەستەم کرد دونیای دەرووێ منیش نوقمی کەمائی خۆیەتی.
 شوێنێکی گەرم لەدونیادا نەگرتبوو، بێ من جیھان بەجوانترین شیوە
 دەپوێشت، بێ من شتەکان ژیاکی خۆیان و مانای خۆیان ھەبوو. ھەستم
 نەدەکرد دوورکەوتنەوێ من چ برینێکی لەسەر ژیاکی کەس جێھێشتبێت.
 دواي بیستویەک سەل دانیابووم کە سەریاسی سوێجەمیش ژیاکی خۆی
 دەژی، دانیابووم سەریاسی سوێجەمیش وەک ھەموو ئەوانی تر وادەزانێ
 مردووم... تا دەھەمین سەل زیندانیش من یەک ئومێد ھەبوو، ئەویش
 بوو چەند دەقیقەیک سەریاسی سوێجەم ببینم و دواتر بمرم، بەلام
 بەیانێیک لەخەو ھەستام و وازم لەو ئاواتەش ھێنا، دواي دەسەل
 لەیەکا بپارێ ھەموو یەکدی بپارێ ھەبێت یەکدی و نکرێتێکی تر. من و
 سەریاس، باوک و کورێکی خەیاڵی بووین... بەیانێیک کاتییک سەیری
 لەم دەکرد، کاتییک سەیری پیریوونی سەحرام دەکرد، تێگەیشتم کە
 ھەرگیز نابمە باوک... پوچوون لەناسا و لەدەست کات نەبێت بە
 باوک... دەمزانێ وەک تۆپەلێک لەم دەگەرێمەو، وەک یەکێک کە دەست
 دەخاتە سەر ھەر شتێک دەبێتە تۆز... باوکایەتی ئامێزکردنەوێ،

بهلام من چنگيک خوڻي پەش بووم... من به نياگايه که وه ده هاتمه وه
که هه مووی ديمه نی بیابان بوو، هه ستمده کرد نزيكبوونه وه و حوكمدانم
له سه رکه سانی تر، هه تا هه تايه له دیدی يه کيکه وه ده بییت که وهک
سه حرایهک ته ماشای کۆی ژيان دهکات.

ئهو شهوهی که گه پامه وه نه مده زانی سه ریاسی سو بدهم له کوێیه،
نه مده زانی که دواچار من و ئه ویش له ناو جوړه بیابانیکی دیکه دا
ونده بین که نه بیابانی من بوو، نه بیابانی ئهو.

چەند سالتیک بەر لە ئیستا، ئیوارە یەک «مەمەدی دلشوشە» کە ئارەزووی دۆزینەوێ نەینییەکانی هەبوو، دەچیت بۆ دیدەنی توحفەفرۆشیک. دیدەنییەک وەک هەر دیدەنییەکی دی نا کە مۆفیک لە پێگایەوێ یەکیکی دی دەبینیت، بەلکو دیدەنییەکی گرنگ، سەردانیک دەشیت نەینی تەلیسمیکی بۆ شیکاتەوێ. ئیوارە یەکی بارانە، پەرە لەخەیاڵاتی سەیر سەیری هەور، ئەو بیتەوێ بیر لەنیازی هەورەکان بکاتەوێ بەهێمنی و بەدەم گۆرانسی گۆوتنەوێ لە کوچەکانی باکوورەوێ بەرەو باشور شۆردەبیتەوێ. جگە لە کلێل و مەدالیاکانی کە یاریان پێدەکات، هەناریکی شوشەش لە گیرفانیایەتی... کلێلەکانی هەلەدا بۆ ئاسمان و دەیانگریتەوێ، ئەو کلێلانی لەشوشەن و دەرگای دنیا هەوایی و سەرزەمینە خەیاڵییەکان بۆ ئەو گەنجە دەکەنەوێ کە ئەو ئیوارە یە خوێ بە خەختەوێرتەین کەسی دنیا دەزانیت.

هەموو کەس دەیناسیت، هەموو کەس چیرۆکی ئەو میژدمندالە دلشوشە یە بیستووێ کە خوێ مردنی خوێ لەخەوندا دەبینیت. مردنیک پۆژ دوا پۆژ دەیگریتەوێ قسە ی لێدەکات... خەونی بەربوونەوێ دلی و شکان و پارچە پارچەبوونی وەک هەریەک لەو توحفەشوشانە ی لە ناو دۆلاب و لەسەر پەفەبەرز و درێژەکانی مالهەوێ

پریزیکردون. ئەو ئیوارە یە هێدی هێدی باران دادەکات، محەمەدی دڵشوشە سەیری ئاسمان دەکات و سەرەنجی ئەوە دەدا تانیستا هەوری بەو جۆرە ترسناکی لە ژیاڵیدا نەبینیوە، بەلام بێتەوێ بترسێت بەردەوام یاری بە کلێلی دەرگا خەیاڵییەکانی خۆی دەکات و گۆرانی دەلێت. ئیوارە یەکی خۆشە بۆ محەمەدی دڵشوشە کە پێیوایە یەکیەک لە کلێلەکانی تەنیا لە باراندا دەرگا دەکاتەو.

من هەرگیز محەمەدی دڵشوشەم نەبینیوە. بەلام دەتوانم بیهێنمە پیشچاوی خۆم کە بەکوچەکاندا پوو و باشور دێتە خوارێ و یاری بە کلێلەکانی دەکات، لەم دەستەووە هەڵیاندا بەو ئەو دەستی تر، لە ژێر قاچەووە هەڵیاندا و بەهەواوە دەیانگریتەو. دەتوانم گەنجیکی خوشنوو ببینم کە سەیری ئاسمان دەکات و لەبری ئەوەی بترسێت پێدەکەنێت، گەنجیکە تەنیا ماوێ یەکی کەمە ژیاڵیکی بۆ خۆی لەشوشە دروستکردووە، ژیاڵیک تەنیا خۆی دەزانێ چەند ناسکە و چەند خێرا دەشکێت. بەلام بێباکانە دەپوات و گۆرانی دەلێت. ژوورەکی پێر لە گۆلدانی سەیر سەیر، لەقۆری بەزەخرفەیی چینیەو، پێر لەو پەرداخانەی پێر لەوێنەی بالەندە، ئەو فەخفورییە سەیرانەی وێنەی ئەژدەیا و پلنگ و کۆتری ناگرینیان لەسەر نەخشکراوە. دۆلابەکانی، کتێبخانەکی، میزەکی، سندوقی جلەکانی هەموو لەشوشەن. لەسەر یەکیەک لە دۆلابەکان، تۆپیکی شوشەی شین کە نەخشەی هەموو دۆنیای لەسەرە، دانراوە، تۆپیک ئەو دۆنیا شوشەییەمان وە یادا دەهێنێتەو کە من و تۆ تیا دەژین. تۆپیک نامادەگییەکی ون و نادیری تیا بەو شکان. ئەو ئیوارە یە کە محەمەدی دڵشوشە دێتە دەری، باوێ پێکی قوولی بەفرسە تەکانی ژیاڵی خۆی هەیه. کە هێدی هێدی باران دەست پێدەکات ئەو بەهەمان شیوەی ئاسایی خۆی یاری بە کلێلەکان

دهکات، باران داده کات و ئه و له سه ر یارییه کانی خۆی بهرده وامه .
 خه لکی به په له به چه تره کانیانه وه پاده کهن، ئه و نه سه یری ئاسمان
 دهکات و نه گوێده داته باران، که مه که مه باران زیاد دهکات،
 که مه که مه ده بیته لافاوێکی مهن، که مه که مه شته کان ده که ونه سه ر
 ئاو، هه یچ که سه ێک به شه قام و شوسته کانه وه نامینێته وه، خه لکی
 پووده که نه باله خانه به رزه کان، له نهۆمی بلندی خانووه به رزه کانه وه
 ته ماشاده کهن، ده چنه سه ر مناره کان، سه ر سه ربانی ئوتیله کان، سه ر
 گومه زه شینه کان، سه ر کالیه تۆس و سنه و به ر و شاتووه کان. ته نیا
 محمه دی دلشوشه نه بیته که بییا کانه ئاو ده بیات و کوچه به کوچه
 لافاو ده یه ینیت. ئه و بیته وه ی نو قمیته وه که به سه ر به له میکی
 چکۆله و نه بینراوه وه بیته سه ر ئاو ده که ویت، چوارمه شقی له سه ر
 لافاو ده کان داده نیشیت و به زه رده خه نه یه کی گه وره وه سه یری دنیا
 دهکات. لافاو ماشین، که لوپه ل، کورسی، که سانی خنکاو به ملاو
 به ولای محمه دی دلشوشه دا ده فرینیت و ئه و ته ماشایانده کات. ئاو ی
 لافاو پرده بیته له شته عه نتیکه کانی شار، له تابه، له سه فته کتیبی
 هه رگیز نه خویندراوه، له سینی و خوانی پپ و ئاماده، له ئامیری مال،
 له ژنی خنکاو به عه با په شه کانیانه وه، له و پیاوانه ی مردوون و هیشتا
 ده ستیان له سه ر پاره کانیانه ته پنه بیته. محمه دی دلشوشه له گه ل
 ئه و شتانه دا ئاو ده بیات، به لام ئه و وه که یه کی که له سه ر به رمالی
 نوێژ دانیشته بیت له سه ر ئاو ده کان داده نیشیت و به پیکه نینه وه
 ته ماشای ئه وانه دهکات له سه ر سه ربانه کان و بالکۆنی بازاره
 دوو نهۆمه کانه وه ته ماشایده کهن، ده ست به رزه کاته وه و سلّویان
 لیده کات، ماچیان بۆ هه لده دات، شه پۆله کان خیرا ده بیهن و ئه و وه که
 یه کی که له نه امایشیکی تاییه تیدا بیت، هه لده ستیته سه ره پپ و له سه ر
 ئاو ده کان ده وه ستیت، به پپوه سلّو له وانه دهکات که له مبه ره و به ری

شه قامه کانه وه سلّوی لێده کهن. ئاو ده بیات و نهو پێده که نیت، بارانده بارێ و نهو له سه ر شه پوله کان به پێوه یاری به کلیله کانی ده کات، هه لیا نه ده داو ده یانگریته وه. به هه موو کوچه کاندایته خواری، به هه موو شه قامه کاندای ئاو ده یهینیت، هه مووان نهو مو عجزیه ده یهین، هه مووان محه مه دی دلشوشه ده یهین له ناو مردووه کاندایاری ده کات، ده چیت سه ر نهو ئوتومبیلانه ی ئاو ده یانبات و له وێوه باز ده داته وه ناو ئاو، ده سته ده بات سیو و پرته قالی پاپیچی سه ر لافاو که ده گریته وه و وه ک یاری یازیکی سیو یاری یان پێ ده کات، نهو قوتوی خشلانه هه لده گریته وه که لافاو له دوکانی زه پنه نگه رانه وه پایدان و زیو که ی ناویان هه لده دا بۆ خه لک. دیمه سی محه مه دی دلشوشه له ناو نهو تراژیدیایه دا هه مووان ده هینیت به یکه نین. باران ده بارێ و نهو به شه قامه کاندای ده پوات، وه ک سه ولێکی خه یالی پیتیت، یان به له میک خودا بییوینیت، به شه قامه گه ر ده کاندایت، به قه یسه رییه کاندای که سه رتا پایان نو قمی ئاوبووه ده پوات، به گوزه ری قه سه به کاندای تیده په ریت، بۆ ماوه یه ک ده سته ده کاته ملی نهو که لاکانه ی سه رئاو که وتوون، له گه ل به رخه سه رپراو و که ولکراوه کاندای ده که ویته سه ما، به بازارێ پیلّاو فروشه کاندای تیده په ریت، له گوزه ری توحفه فروشه کان گولدانیککی زیو له سه ر ئاوه کان ده گریته وه و ده یخاته باوه شی و له سه ر ئاوه کان داده نیشیت. خو ی ده داته ده ست په وتی لافاو ده کان... هیدی هیدی ئاو به ره و کوچه تاریک و داخراوه کانی ده بات، به ره و ناو نهو کۆلانه ی باشوری شار، نهو کۆلانه داخراو و فه رامۆشکراوه ی نه ده نگیک، نه چرپه یه کیان لیوه نایه... هیدی هیدی ئاو له بازار و کوچه و شه قامی جه نجال وه به ره و جیگای بیده نگتر و کپتر پاپیچیده کات. محه مه دی دلشوشه سه ره نه ده دات شه پوله هیمه نه کان تادیت به ره و شوینی داخراوتری ده بن، به ره و

ئهو کۆلانه ته‌سک و پێچاوپێچانه‌ی ئاو گه‌یشتۆته ئاست نه‌ۆم و ئاقاره‌به‌رزه‌کانیان... دواچار دوا‌ی گه‌شتیکی درێژ له‌ چه‌نده‌ها کوچه‌ی پێچاوپێچدا، به‌ناو چه‌نده‌ها کۆلانی بێ سه‌رو ده‌ری ئالۆزدا، له‌گه‌ڵ ده‌مه‌و تاريکی‌دا و هاوێی به‌هه‌مبونه‌وه‌ی باران. ئاو‌ه‌کان له‌سه‌ر ئهو سه‌ری کوچه‌یه‌کی ده‌ربه‌ست و بێده‌رگادا محمه‌دی دلشوشه‌ ده‌به‌نه‌ به‌رده‌رکی مائیکی دوو نه‌ۆم. ئهو ده‌یه‌وێت له‌گه‌ڵ ئاو‌ه‌کاندا بگه‌ڕێته‌وه و ناتوانی‌ت، ده‌یه‌وێت هه‌ستیت و به‌سه‌ر شه‌پۆله‌کاندا به‌روات و له‌کوچه‌یه‌کی تهره‌وه‌ خۆی بداته‌وه‌ ده‌ست مه‌جرای تۆفانه‌کان و ناتوانیت، هه‌یژکی نادیا‌ری ناو شه‌پۆله‌کان به‌ره‌و ئهو ده‌رگایه‌ی ده‌به‌ن. له‌ویادا ده‌وه‌ستیت، له‌سه‌ر ئاو‌ه‌کان داده‌نیشیت، ترسیکی قوول دا‌یده‌گریت، که‌مه‌که‌مه‌ شه‌و دادیت و پۆژ ئاو‌اده‌بی‌ت، که‌مه‌که‌مه‌ هه‌وره‌کان ده‌په‌وێنه‌وه، مانگ به‌هه‌مینی و شه‌رمی ده‌رده‌که‌وێت. هاواریکی نادیا‌ر له‌دای محمه‌دی دلشوشه‌دا سه‌ره‌له‌ده‌ات که‌ پێده‌لێت «ئهم ئیواره‌یه، ئیواره‌ی خۆشه‌ویستییه». ده‌سته‌بات و کلێله‌کانی ده‌ردی‌نیت، یه‌کێک له‌کلێله‌کانی کلێلی عه‌شقه‌... کلێلی خۆشه‌ویستییه‌ ناکامه‌کانی‌تی. به‌ترسه‌وه‌ ئهو ده‌رگایه‌ ده‌کاته‌وه، له‌گه‌ڵ کردنه‌وه‌ی ده‌روازه‌کاندا ئاو به‌ره‌و هه‌وشیکی گه‌وره‌ ده‌ییات، هه‌وشی مائیکی دێ‌رین به‌لام ئیجگار به‌رین و گه‌وره، وه‌ک به‌ده‌وری په‌رستگایه‌کی کۆندا بسو‌پێته‌وه به‌ده‌وری ئهو خانووه‌ دێ‌رینه‌دا ده‌چه‌رخیت و ده‌گه‌ڕێته‌وه، ده‌روات و دیته‌وه، سه‌یری په‌نجه‌ره‌کان ده‌کات، گوێ له‌هه‌مینی بێه‌ندازه‌ی دیواره‌کان ده‌گریت، دیت و دووباره‌ ده‌سو‌پێته‌وه، له‌یه‌کێک له‌په‌نجه‌ره‌کاندا دوو کچ ده‌بینیت، دوو کچ که‌ هه‌ردووکیان له‌دوو ده‌ست جلی سه‌پیدان و هه‌ردووکیان دوو پرچی درێژیان تا ناو ئاو‌ه‌کان به‌رداوه‌ته‌وه و له‌سه‌ره‌وه‌پا ته‌ماشایده‌که‌ن. یه‌کیکیان «لاولای سه‌پیه» و ئه‌ویتریان خوشکه‌ گه‌وره‌که‌یه‌تی

«شاده‌ریای سپی». لە گەڵ ئاوه‌کاندا دەچیتە بەر پەنجەرەکیان و دەلێت «ئێوارەتان باش، من ناوم محەمەدی دڵشوشە و لافاوەکان منیان هێناوە بۆ ئێرە، دەتوانن پەنجەرەکانمان بۆکەنەوه؟». لاوای سپی پەنجەرەکی دەکاتەوه و بەمحەمەدی دڵشوشە دەلێت «فەرموو»، نازانێت لە گەڵ کردنەوهی پەنجەرەکی دا دەرگای تۆفانیکی گەورە لە سەر ژیاڵی خۆی خستۆتە سەر پشت. محەمەد دیتە ژوورێ و جگە لە گۆلدانێکی زیو و هەناریکی شوشە لە گیرفانیدا و کۆمەڵێک کلیل و مەدالیا زیاتر هیچی تری پێنێیە. محەمەدی دڵشوشە لە یەکەمین ساتەوه دڵنیاوە سەرکاری لە گەڵ عەشقیکی ئەفلاتوونی دژواریە. تەماشای ئەو دوو کچە دەکات کە قژیان لە سەر فەرشەکان دەخشیت، لە شتەکان دەگیریت، شەپۆلان دەدات و هێمن دەبێتەوه. پێشتر دیمەنی وای نەبینیوه، ئەو کوپی یەکیک لە پیاوێ ناسراوەکانی شارە «سڵیمانی مەزن» ئەو پیاوێ لەدوای سەرکەوتنی شۆرشەوه لە ژێرەوه‌پا ئەمینداری نەینییە ترسناک و گەورەکانی ئەو شارەیه... ئەو شەش سالی پابوردوودا لە هیچ جیگایەک لەو جۆرە جوانییە پێشچاوەکەوتووە، ئەو کلیلسازی هەموو دەرگا زەحمەت و ئەستەمەکان بوو، بەستەکی کلیلەکانی هەموو دەرگایەکیان کردۆتەوه... ئەو هونەرماندە یەکەمی کردنەوهی نەینییەکانە.

ئەو ئێوارەیه چیرۆکی عەشقیکی ناکام دەست پێدەکات، ئەو دوو خوشکە بە پۆحیتی کراوە و دۆستانەوه پەنجەرە ژیاڵیان لە محەمەدی دڵشوشە دەکەنەوه، بە تاییەت کاتیکی دەبینن گەنجیکی دڵساف و خوشروو و دەمبەخەندەیه. بەلام لاوای سپی لە ئێوارە یەکەمەوه پێدەلێت «لەبیرت نەچیت تۆ لە دەرگاوه نەهاتوویتە ژوورێ». ئەو ئێوارەیه ئەو دوو خوشکە وەک دوو کەسی دڵسۆز خزمەتی محەمەدی

دَلشوشە دەکەن، قزى بۆ وشکدە کەنەو، جلەکانى بۆ وشکدە کەنەو، چای بۆ لێدەنن و پێیدەلێن "وەک خوشکی خۆت تەماشامانێکە... جیاوازی نییە ئێمە خوشکی تۆین". محەمەدى دَلشوشە بە پرویەکی خۆش، بەلام ناپازیبەو دەلێت "شتى وانییە، ئێوە خوشکی من نین، من بەھەموو تۆفاندا ھاتووم تا ھەز لەیەکیکتان بکەم. من باران ناردومی تا لاوالم خۆشبویت". زینگیەکی سەیر لەدەنگى محەمەدى دَلشوشەدا، نەرمییەک تێکەلاوى سەمای غەم و ھاواری خۆشیشە، چاوانیشى بەھەمان شێوە پەرن لەپێکەنین و گریان، پەرن لەشەرم و بێشەرمی، پەرن لەسەداى باو زینگیەى شوشە. شادەریای سەپى دەزانیت لەو ساتەو دەبیست ئەو پۆلێکی سەیر بێنیت، کەتەماشای چاوی ئەو گەنجە دەکات، دەزانیت لافاو بۆ شتیکی سەیر بەرەو ئەو مالى ھیناوە. ئەو ئێوارەى شادەریای سەپى دەلێت "محەمەدى دَلشوشە، ئێمە تۆ ناناسین... تۆفان تۆی ھێنايیت یان پەشەبا... باران تۆی ھەلگرتییت یان گەرداوە، دەبیست ئێمە تۆ بناسین". محەمەد دەلێت "لەھەموو شتیکی گەنگەر من دَلم لەشوشە، لەشوشەى کى زۆر ناسک، بچوکتەین دَلشکان دەمکوژیت... من کەسێک لەشوشە، کەشکام وردەبەم، کەوردیش بووم پارچەبەجێدەھێلم، کەپارچەشم بەجێھێشت، دەبەم بەمردوویەکی بەد، من کەمەردم بەجۆریک پەراش پەراش دەبەم کەس ناتوانیت تێبگات کە پارچە ورد و تەنک و خۆلناساکانى منە ژيانى تێکداوە... لەبەرئەو دَلم مەشکێنن". قسەکانى تێکەلەیکە لەھەپەشەو تکا، لەپارەنەو و ترساندن. ئەو ئێوارەى بەھێمنى تێدەپەڕیت، دوو خوشکە کە داواى لێدەکەن ئەو ھەنارە شوشەى یان بدات، بەشەرمەو دەلێت "ئەو ھەنارى من نییە، بەلکو ھەنارى نەتینیەکانە". لەبەرى ئەو ھەنارە گۆلدانە زیوینەکانى بۆ یادگار

لاجیدە هیلێت، ئەو هەنارە ی دواجار بە شیوەیەکی دی دەکەوێتەو
 دەست خوشکە سپییەکان، ئەو گۆلدانەش کە سألۆختیکی دی
 دەکەوێتە دەست من و لەگەڵ خۆمدا بەرەو دەریا دەیهێنم. ئەو
 شەو خوشکەکان تا کاتیکی درەنگ گۆی بۆ محەمەدی دڵشوشە
 پادێرن. درەنگ وەختیک لەمالی ئەو دوو کچە سپییە دێتە دەری،
 بەلام لە هەر ساتیکی تری ژیانی ترساوتر و نا ئارامترە. ئەو ئەو
 ساتەیکە بۆ هەتا هەتا یە لە بیریدە کات بچیت بۆ لای "سە ی مژدە ی
 شەمس" ئەو توحفە فرۆشە ی لە سەرەتاو بە شیک لە نهێنییەکانی ئەم
 چیرۆکە دەزانیت، ئەو نهێنیانە ی محەمەدی دڵشوشەش سەر دەمانیک
 عەودالیان بوو. ئەو ئیوارە یە دەستیکی نادیار پیچ بەو گەشتە
 تاییەتیە ی دڵشوشە دەکاتەو، گەشتیک سالا نیک دواتر دەبیست من
 تەواویبکەم. ئەو ئیوارە یە وەک هیزیک پییبلێت ئەو پێگای تۆ نییە،
 ئازارو ترسەکانی پێگای لێدەگوێن و بەرەو جیگایەکی دیکە دەیهێن.
 ئەو شەو هێندە ی شەنی ساردی شەو هەلدەمژیت، هێندە ی هەوای
 دوای توفان لێدەدا، تێدەگات نەخنکانی لە لافاوەکاندا، پزگاربوونیکی
 سە یرو مەزن نییە لە مەرگ، بە لکو دواخستنیکی کورت و خەیا لییە،
 کە پە یو هندی بە خولیاکانی خۆیەو هە یە دەربارە ی جوانییەکانی
 مردن. مردنیک دواتر هەرایەکی چکۆلانی لە ناو هاو پێکانی خۆیدا
 دەنێتەو، مردنیک کە سانیک ی دی وەک لە عەنتیکی خودایی
 تەماشای دەکەن، وەک سزایە ک بۆ ئەو ی نهێنییەکان دەخوینێتەو.
 ئەو شەو کە لە مالی خوشکە سپییەکان هاتە دەری، نە ی دەزانی
 بەرەو کوێ بچیت. بۆ یە کە مجار لە دڵە شوشە کەیدا هەستی
 بە ئازاریکی قوول کرد، ئاسەواری لافا و لە هەموو جیگایە کدا بوو،
 پێدەچوو توفان نیو ی شاری کاو لکردییت، لە گەڵ سەدان کە سدا
 بەرەو باکو ری شار هە لگەرا، شلپ و هوو پ دەیدا لە باران و

قه‌تییسی سه‌رجاده‌کان. شاریکی ترسناک و بی‌تروسکه‌بوو، خه‌لکی به‌لایته ده‌ستییه‌کانیا نه‌وه به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌پۆیشتن. باران نیوه‌ی نه‌تییه‌کانی ئه‌و شارهی هه‌تا‌بووه ده‌رئ و له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان تو‌پیدا‌بوون، هه‌ندێ کۆلان له‌به‌ر که‌له‌که‌بوونی شتومه‌ک بواری پۆیشتنی تیا نه‌بوو. شه‌ویک بوو وه‌ک شه‌وی خه‌یه‌کان، بایه‌کی سارد ده‌هات و ئه‌و له‌ناو سه‌دان غه‌ریبه‌دا به‌ره‌و ژووره‌شوشه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌رايه‌وه، له‌هه‌ر کات زیاتر هه‌ستی به‌له‌رزینیکی نا‌ناسایی ده‌کرد. به‌پێگادا ده‌پۆیشت و به‌خۆی ده‌گوت «عه‌شقه... من دل‌نیام عه‌شقه». ئه‌و شه‌وه که‌گه‌یشته ژووره‌که‌ی خۆی تو‌فانیکی سامناک له‌هه‌ناویدا‌بوو، لافاوێکی نادیار گه‌له‌ک سه‌یرتر و توندتر له‌و لافاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی ئیواره‌ له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌یبرد، به‌لام لافاوێک بوو پڕ له‌نیگار و خه‌ونی سه‌یر. ئه‌و شه‌وه مه‌مه‌دی دل‌شوشه‌ ئه‌و خه‌ونه ده‌بینیت که‌ سه‌رتاپای ئه‌و ئیواره‌یه‌ی لێ ئاوه‌ژووده‌کاته‌وه. له‌خه‌ونیدا لافاوێکی سه‌پی ده‌ییات، لافاوێک وه‌ک چو‌پی شیر، پڕ له‌به‌له‌می سه‌پی، پڕ له‌مه‌خلوقاتێ سه‌پی، له‌ناو ئه‌و لافاوه‌دا هه‌موو که‌س ده‌په‌رپه‌ته‌وه ئه‌و نه‌ییت. خه‌لکی ده‌بینیت چواره‌شقی له‌سه‌ر ئاوه‌کان دانیه‌شتوون و ده‌پۆن، به‌لام ئه‌و نیمچه‌ خنکاو تو‌فان پاپیچیده‌کات. له‌خه‌ونه‌که‌یدا ده‌چیت به‌رده‌رگای کۆشکیکی سه‌پی، که‌ ده‌ریایه‌کی سه‌پی له‌چوارلاوه‌ ده‌وریداوه، ئه‌و له‌ویادا کلێله‌کانی خۆی ده‌رده‌هه‌تی و ده‌یه‌ویت ئه‌و ده‌رگایه‌ بکاته‌وه، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی ئیواره‌وه بۆیناکریته‌وه، یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موو کلێله‌کان تاقیده‌کاته‌وه و بۆیناکریته‌وه... هه‌یدی هه‌یدی ده‌سته‌کانی ده‌که‌ونه له‌رزین، جار دوا‌ی جار خه‌راتر کلێله‌کانی ده‌گۆریت و ناتوانیت ئه‌و ده‌رگایه‌ بکاته‌وه، که‌مه‌که‌مه‌ ئاوه‌ به‌ره‌و قوولایی سه‌پی خۆی کیشیده‌کات، ده‌که‌ویت هه‌وارکردن، که‌ به‌ئاگادیته‌وه بۆ ساتیک هه‌موو گه‌ردون

له شیوهی ته میکی سپیدا ده بینیت و هه ست به نازاریکی کوشنده ش
 دهکات له دلیدا، نازاریک له ته کیدا ده سته کاته گریان.
 نه و خهونه سه ره تای ده رکه وتنی یه که م درزه له دلی شوشه یی
 نه و گه نه دا. که پو داوه کانی نه م چیرۆکه ی ئیمه له وێرانه ی دوا ی
 عه شقی نه و دا پو و ده ده ن.

یا قوبی سەو بەر هات و ماچیکردم، وەک ئەو بوو لەناو ترسەکانی
منەو قسە بکات... بەو پستە سەیرانە دەستی پێکرد و گوتی «دواجار
تۆ لێرەیت، لەناو مانداییت، بووێتەو بەیەکێک لە ئێمە... لە بیابان زەوی
دەستکورت و هەزارە، لە بەر ئەو مەزۆف کاتیکی زۆری هەیە بێر لە گەردون
بکاتەو، کاتیکی بێتەندازە درێژی هەیە بێر لە ئاسمان و ئەستێرە و
خۆڕ و خودا بکاتەو، ناکۆتا سەیری لم بکات... بەلام لێرە، لەناو ئەم
دارستانە جەنجال و زەوییە دەوڵەمەندانەدا کە هەر درەختە و موعجیزە یەکە،
هەر بآلندە یە و بابەتییکی گەورە یە بۆ بێرکردنەو و پامان، هەر مەزۆفە و
تەمەنیک بێرکردنەو و خەیاڵاتی دەوێت، زەوی دەمانکاتە دیلی خۆی...
دەبینە مۆلکی زەمین... مۆلکی شتە تێپەر و بچوک و سەرۆختەکان، لێرە
مەزۆف لەناو وردە کارییەکاندا وندەبێت و مانا گەورەکان فەرمانۆش دەکات،
تۆ خۆش بەختیت کە لە سەر زەمینیکەو هاتوویت، تەنیا خەیاڵت لای مانا
گەورەکانی گەردون و ژیان بوو».

دەمەو نیو هەپۆ بوو هات، بەتەنیا هاتە ژوورێ، گەر ناوی خۆی
نەگوتایە لەوانە بوو نەیناسمەو. لە دەنگیدا هیشتا هازە یەکی سەیر
هەبوو. کەمێک پێر، بەلام بەقیافەت و بەهەییەت بوو، جۆرە ساردییەک
و بێباکییەک لە پێشوازییەکیدا بوو. من چاوەڕوانەدەکرد لە ساتی یەک
بینیندا یەکتەر بگرینە ئامێزو بەسەریەکا بگرین، بەلام نە ئەو بەگەرمی

باوەشی پیاکردم و نه من.

دەستگیرتم و بردمییە ژووریکی گەورەوێ که تائەو کات دەرگاکیەم
نەکردبوو، ژووریکی گەلەک پۆشته و پەر لەئەساسی گرانبەها و سەیر
کە لەووبەر نەمبینیبوون. پێیگوتەم "سەیرت لێنەیه... هەمووشتیک
گۆراوە، ئیستا ئێمە حوکمدەکەین". وشەێ حوکم لەدەنگیدا زینگیەکی
سیحراوی هەبوو. بەجۆریک لەجۆرەکان دەیزانی من هیچ شتیک دەربارەێ
ئەو دنیا تازانە نازانم، ئەو تاکە کەسێک بوو دەیزانی زیندووم و
دیلەم. هەموو شتیکێ دەربارەێ شوێنی دیلی و گوزەرانی دەزانی.
بەهێمنی پیاویکەوێ کە قسە لەغەمیکی قوول بکات، گووتی "زۆر بیرم
لێکردوویتەو، زۆر... دۆزینەوێ تۆ ئاسان نەبوو، تا ئەو نامە بچوکانەت
بۆ بنێرم، دەبایە شتیکێ زۆر خەرجبکەم... پارەێ خەیاڵی... بەلام
دەبایە تۆ بزانی من دەزانم زیندوویت... بزانی ئەیادەم نەچوویتەو...
شتیک لەوفاێ خۆمت بۆ نیشانەم".

یاقوبی سەنەوێ نەیدەزانی دواێ بیستویەک ساڵ دیلی هەموو قسەیک
لەسەر وەفا و بیوێفا یی بێمانایە...

ئەو هەناسەیک قوولێ هەلەدەکێشا، قوولترین هەناسەیک بوو تا
ئەوکات لەژیاندا بیستییتەم. دەیگوت "دەزانم تۆ ناتەوێت بیر لەو شەو
بکەیتەو، منیش نامەوێت... هیچ کەسێش لەمن و تۆ بەولاوێ حیکایەتی
ئەو شەو نازانی... هیچ کەس... من بیستویەک ساڵە نەهێنی ئەو
شەو هەلگرتوو... وەک خۆی... وەک خۆی". من دواێ ماوێەکی درێژ
بۆ یەکەمجار پێدەکەنیم و دەمگوت "یاقوبی دۆست... من و تۆ هیچ
نەهێنیەک لەنیوانماندا نییە، هیچ نەهێنیەک... شتەکان دەبایە هەروابن...
تۆ سەرۆک بوویت... تۆ لەمن گرنگتر بوویت".

وێک یەکیک نازاریکی گەورەێ لەناوێ هەبێت بەزەحمەت پێدەکەنی و

دە یگوت «لە میژە کەس پێینە گوتووم یاقوبی دۆست ... لە میژە ... چەند سالە؟». من دەستم دەخستە سەر دەستی و دەمگوت «بێستویەک سالە ... بێستویەک». ھەناسە یەکی ھەڵدەکێشا و دە یگوت «بەلێ ... بەلێ بێستویەک سالە ... بێستویەک». دە یویست باسی ئەو شەو بەکات کە من گیرام، ھەردوو کمان پێکەو ھە مانیکی چکۆلانەدا ئابڵۆقە درابووین، یان دەبایە ھەردوو کمان بگیرێن، یان دەبایە یەکی کمان لە پێشەو ھەمێنێتەو و بەرگری بەکات تا ئەو ی دییمان لە دواو ھەوێکە دەشکێنێت و دەریاز دەبێت. ئەو شەو دەستم خستە سەر شانی و ماچم کرد و پێمگوت «من دەمێنمەو. من تا تۆ دەریاز دەبیت و ئێڵیان دەکەم ... ئێتر من و تۆ یە کدی نابینینەو، ئاگات لە سەریاسی سو بە دەم بێت». ئەو دواھەمین پستە ی من بوو. سالانیکی زۆر لە گوێمدا دەزین گایەو ... دەکرا من دەریاز بێم، فرسەتی پزگاری بووم لە فرسەتی پزگاری بوونی ئەو گەورە تر بوو، بەلام ئەو سەرۆک بوو، من جیگریکی بووم لە ھەرە نزیکەکان. دوا جار دەبایە ھەموو شتێک بەکەمە فیدای ئەو تا بژی.

ئەو نە ھاتبوو باو ھەم پیا بەکات، دە یویست پێمبەڵێت کە دەبێت لەو کۆشکەدا ھەمێنمەو، گوتی «دەرەو کەس تیانازی، مۆفی پاک و بەدەرەو ست ناتوانێ لەدەرەو بژی، دەرێکی پێس دۆنیای گرتۆتەو، دەرێک نەناوی ھە یە نەو سەف ... تۆ پێیبەڵێ تاعوون، چی ناو دەنێیت ویستی خۆتە، بەلام تۆ لێرە بە ... تادە کرێت لێرە بە ... لێرە لە ھەر جیگایەکی تر سەلامەتترە». کەمێک تەماشای کردم و بە تێرمامانیکی سەیرەو گوتی «بەبۆرە ... کە گوتم تۆ یەکیکی لە ئێمە، تۆ یەکیکی نیت لە ئێمە ... نا ... تۆ یەکیکی نیت لە ئێمە، تۆ بۆنی پاکییە لێدیت، کە ھاتینە دەرێ، کە تێکەڵ بەو دۆنیایە ی ئێمە بووێت خودا دەزانێت چیت لێدیت و چی ڕوودەدات ... تۆ تەنیا خۆتی، نە یەکیکی لە ئێمە و نە یەکیکی لەوان، تۆ تەنیا خۆتی، موزە ھەری سو بە دەمیت و بەس.

دواشه وه تۆ مردوویت... من نه بیئت هیچ کهس نازانیت که تۆ ماویت...
 تۆ له میژنه ناوت له هیچ شتی کدا نه ماوه، من خۆم هی دی هی دی ناوی
 تۆم له هه موو شته کان ده رهیتنا، تۆم له هه موو قه رزی که پاک کرده وه، له
 هه موو قه رزی که... هیچ ده فته ری که نییه ناوی تۆی تیدا بیئت، له هیچ
 لاپه په یه کی میژووی ئه م ولاته دا ناوی تۆ نایه... تۆم له هه موو
 پیسییه که پاراست... تۆ نیت... موزه فرهی سو بچه ده م، ده ره وه بۆ ژیا نی
 تۆ ده ستندا دات... من هه موو چیرۆک و سه ربورده کانم وا پێکخسته وه
 تۆی تیا نه بیئت... هیچ کهس با وه پت پێنا کات... هیچ کهس... هیچ
 کهس نازانیت تۆ شه وێک له شه وان هاو پێی من بوویت و ژیا نی خۆت
 کردۆته فیدا ی من... ئه وان ه ی ئه و چیرۆکه ده زانن یان مردوون یان
 کۆچیان کردووه یان له یادیا نچۆته وه، هیچ کهس نازانیت».

به ئارامی قسه ی ده کرد، دروست نه ده زانی ده ئیئت چی، به لام و ابوو
 هه رگیز دروست نه تده زانی باس له چی ده کات. توانای هه بوو گونا هه کانی
 خۆی له به رگی به خشن ده یی و گه وه ییدا بخاته پوو. وه ک هه می شه له هه ر
 جێگا به کدا ده رده که وت کپییه کی قوولی له گه ل خۆیدا ده هیتنا، هیمنی و
 غه میکی سه یر. دوا ی پۆیشتنی ده بایه هه می شه بیر به که یته وه، ئه و هه موو
 شته کانی ده خسته سه ر هه وای بیر کرد نه وه، هه تا گو له کان و بالنده کان
 و دره خته کانی ش دوا ی تیپه پینی ئه و بیران ده کرده وه. هیمنی و کپی و
 قوولا ییه تاریکه کانی ناو دهنگی جوړه ئالۆزییه کیان دروست ده کرد، وه ک
 ئه وه ی نیوه شه وێکی تاریک مه ستانه له پێچا و پێچی باغی کدا و تنبکات.
 که قسه ی ده کرد به رده وام وام هه سته کرد له نیوان کۆمه لێک باغ و فواره
 و گۆمی گوللادا ونبووم. فینکییه کی سه یر له وشه کانی دا هه بوو، وه ک
 ئه وه ی دوور له تافگه یه ک وه ستابیت و «با» پرشنگی ئاوت بۆ بیئیت، وه ک
 ئه وه ی له ژێر دره ختی کدا خه و تبیت و شه مال به ماچ خه به رتبه کاته وه، به لام
 دیوێکی تاریکی ش له قسه کانی دا هه بوو، به شیوه یه ک له شیوه کان له نا

خۆتدا ونیده کردی... هه موو وه ختیک دابه شبوونیک قوول و بیته ندازه سهختی له شته کاندایه هه شت، شتیک به ئارامی له بوونی نه وه وه دههات و له ناو بوونی تۆدا نیشته جی ده بوو. شتیک سه ره تا نازک و ئاسایی ده ره که وت، وهک فرین و دابه زینی بولبولیک له باغیکه وه بۆ باغیکێ تر... وهک وه زینی که لایهک له چلێکی به رزه وه بۆ سه رزه وی... به لام که تیده په پی ژانیکێ خه نه رئا سایی جیده هه شت، ژانیکێ نادیار، ژانی له یه کتر تینه که یشتنی مرۆف، ژانی ئالۆزی و تیکه لایوون و گومان... من هه ستمده کرد ده چیت هه ر جیگایه که وه دوی نه وه بۆ چه ندین شه هه چ شتیک له شوینه دا ناخوینت، سه ره نجمده دا که ده پوات، دوی گوزه رکردنی چه ندین شه و بالنده کان و دره خته کان و گوله کان ناخه ون. نه و سه له های سه ل منی له ناو خۆمدا ونکرد... نه و به یانییه که بینیمه وه، وهک خۆی بوو. به هه زتر و دلپه قتر و بێباکتر دیاربوو له جاران، تینه ده که یستم چی له پیاویکی شکست و بێپاشه پۆزی وهک من ده وینت، بۆ له کۆشکێکا هه لیده گریت؟ لیمده پرسی «یاقوبی دۆست... من به ده ردی هه چ شتیک ناخۆم، منیش له دوی له یادچوونه وه یه کی که ورده ده که پیم، بیستویهک سه لێ ناو لم، من شه و و پۆز خه ریکی سه رینه وه ی یاد وه ریه کانم بووم، بیستویهک سه ل پارچه پارچه خۆم و شه و و با، خۆم و سه حرا و هه تاو، یادگاری ژیان و وینه کانی نه و پابوردوه کورته مان سه ریوه ته وه... من له وه لاوازترم بتوانم ئازادی خۆم به کاربه ئنم، له من مه ترسه... بیا بان فیرته ده کات هه چ شتیک داوانه که یته... هه چ شتیک. من له میژه پۆخی زاهیدیکم هه یه... زاهیدیکم ته نیا ته ماشا کردنی لم تیریده کات».

ژیانی وهک سه روکیکی هه میشه یی، هه ندێ په فتاری ئاسایی مرۆفی تیا نه گۆپیوو. یه کی که بوو ده یوانی بێ نه وه ی و یقاری خۆی تیکبیدات گالته به شته کان بکات، ده سته ده خسته سه ر نیوچاوانی و ده یگوت «تۆ

هه‌میشه زاهیدبویت... هه‌میشه... من له سه‌روه‌ختیکی زوه‌وه تۆم وه‌ک زاهید ته‌ماشاکردوه... له میژه وه‌ک ده‌رویشیک نیگای تۆم کردوه...
 نه‌وه‌ه‌قیقه‌تیکێ گه‌وره‌بوو، تالترین و دژوارترین پاستی ئه‌و ساتانه‌ی ژيانی من بوو، من ته‌نیا به‌سه‌حرا ده‌ژيام، من بیا بانم به‌س بوو، به‌لام ئیستا گه‌لێک دووربووم، نه‌مه‌زانی چی له‌و نازادییه له‌ناکاوه بکه‌م که بێ هیچ پرسیارێک پێشکه‌شیانکردبووم. یاقوبی سه‌نه‌و به‌ر ده‌یزانی من له‌ چیدا ده‌ژیم، به‌هیمنی و قوولیه‌کی سه‌یر ده‌یگوت «نازادی ده‌مانکوژیت... گه‌ر ئاگاداره‌بین ده‌مانکوژیت». بۆ ساتیک له‌ ساته‌کان واهات به‌خه‌یالدا که‌ئو ده‌یه‌ویت له‌نازادی به‌پاریزیت... واهات به‌خه‌یالدا نایه‌ویت «نازادی» له‌گه‌ڵ خۆیدا بمبات و ونمبات. خۆی هیچی نه‌گوت ئه‌وه‌نه‌بیت جار دوای جار له‌ناو پرسته‌کانیدا بوه‌ستیت و هه‌ناسه‌هه‌لکیشیت و له‌ قوولاییه‌کی بێته‌ندازه‌ دووره‌وه سه‌یریکات و بلایت «نازانم... نازانم زاهیده‌کان ده‌بیت بۆ کوێ بچن؟». لای هه‌ردووکه‌مان ئاشکرا بوو که‌ ونده‌بم، ئه‌و خه‌یالی لای من و لای پابوردوش بوو، خه‌یالی لای من و لای شته‌کانی تریش بوو، هه‌ستمده‌کرد، ئه‌ویش له‌و باغه‌ ساردو سه‌یرانه‌ی خۆیدا ونبووه. به‌جۆریک له‌جۆره‌کان من له‌ وه‌ه‌می ئه‌وه‌دا ده‌ژيام که‌ له‌ پابوردو پزگارمبووه... من پێمگوت «خۆشحالم که‌س نازانیت زیندووم، من هیچ چاوه‌پوانیه‌کم له‌هیچ شتیک نییه، هیچ که‌س قه‌رزباری من نییه... نا یاقوبی سه‌نه‌و به‌ر، هیچ که‌س قه‌رزباری من نییه، به‌لام پێمبێت بۆ منت هێنایه‌ ئه‌م ماله‌وه... بۆ هیچ که‌سیک نابینم... کێ منی تا ئێره هه‌لگرت».

که‌میک به‌تێفکرینه‌وه ده‌یگوت «بۆ تۆم هێنایه‌ ئه‌م میوانخانه‌ دوور و لچه‌په‌ک و جه‌نگه‌لییه؟ گه‌له‌ک قورس و گرانه‌ بتوانم وه‌لامتبه‌ده‌مه‌وه». سه‌یری ده‌سته‌کانیم ده‌کرد و ده‌مزانی پاسته‌کات. له‌سه‌ره‌تاوه وابوو، که‌ قسه‌یده‌کرد من سه‌یری ده‌موچاویم نه‌ده‌کرد، به‌لکو سه‌ره‌نجی ده‌ستم

ده‌دا، یان ته‌ماشای شته‌کانی ده‌ووبه‌ریم ده‌کرد. توانایه‌کی گه‌وره‌ی له‌گۆپین و یاریکردن به‌ده‌موچاودا هه‌بوو، که‌سانی تر هه‌موو سه‌ره‌نجی خۆیان ده‌خسته سه‌ر پوخساری، له‌به‌رئوه هه‌رگیز تیئنه‌ده‌گه‌یشتن پاستده‌کات یان درۆ، ته‌نیا که‌سیک بووم ده‌مزانی کاتیک قسه‌ده‌کات ده‌بیئت سه‌یری کوژی بکه‌م. ئه‌و پۆژه کاتیک سه‌یری ده‌سته‌کانیم کرد پاستگۆبوو. نه‌یده‌توانی بۆم پوونبکاته‌وه من له‌و میوانخانه‌یه‌دا چیده‌که‌م... بۆده‌بیئت له‌وێیم؟ یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌یگوت «تاعونه‌ تاعوون، یان هه‌ر ده‌ردیکی کوشنده‌ی تره‌ که‌ تۆ به‌رگه‌ی ناگریت». سه‌یری هاتوچۆکه‌یم ده‌کرد به‌ناو ژووره‌که‌دا و ده‌مزانی خۆشحاله‌ و بییاکیشه‌ له‌ ئازادیم... خۆشحالییه‌که‌ی ده‌گه‌پایه‌وه بۆ ئه‌و یادگارییه‌ دێرینه‌نای نه‌یده‌ویست له‌ یادبیکات، بییاکییه‌که‌شی ده‌گه‌پایه‌وه بۆ بیتاقه‌تی و پیریوونی له‌ناو هه‌موو ئاوات و ئاره‌زووه‌کانیدا. به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان هه‌ردووکه‌مان له‌ یه‌کده‌چوین، ئه‌و تا ئه‌وسه‌ری ئه‌وسه‌ر له‌گه‌ڵ خه‌ونه‌کانی خۆیدا پۆیشتبوو، ئه‌و خه‌ونه‌ کۆن و سه‌یرانه‌ی جارانی گه‌نجیتمان... منیش به‌دیویکی دیکه‌دا تا ئه‌وسه‌ری ئه‌و سه‌ر هه‌موو ئه‌و دوتیا به‌م له‌خۆمدا سه‌ریبووه‌وه. هه‌ردووکه‌مان به‌دوو ئاپاسته‌ی جیاواز پۆیشتبووین من له‌ناو سه‌ه‌رایه‌کی گه‌وره‌ و ئه‌و به‌ناو ژیا‌نیکی جه‌نجاڵ و ده‌وله‌مه‌نددا، به‌لام له‌وسه‌ره‌وه له‌ یه‌ک خاڵدا یه‌که‌مان گرتبووه‌وه. من ماوه‌یه‌ک دواتر که‌ له‌شوینیکی دی و له‌ژێر کاریگه‌ری کۆمه‌لیک هه‌ست و نه‌ستی دیکه‌دا بینیمه‌وه، پتر بۆمه‌رکه‌وت که‌ ئێمه‌ له‌یه‌کده‌چین، زیاتر زانیم من دیویکی خه‌وتووی ئه‌وم و له‌خه‌وه‌ستاوم و نامه‌وێت به‌خه‌وم. وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆحم بخوینیته‌وه به‌غه‌مگینی گوتی «هه‌ندێ جار سه‌رکه‌وتن و مردن وه‌کو یه‌که‌». هه‌ستمه‌که‌رد حیسابی تارماییه‌که‌م بۆده‌کات، حیسابی مردوویه‌ک... ئه‌و منی له‌هه‌موو جیگا‌کاندا کوشتبوو له‌یاده‌وه‌ریدا نه‌بیئت. به‌سه‌رسامییه‌وه سه‌یریکردم و گوتی «هه‌زده‌که‌م له‌سه‌ر مردن قسه‌ت له‌گه‌ڵدا بکه‌م».

بهكه ميگ بيزارييه وه گووتم ”من له مردن نه هاتوومه ته وه“. بۆ ئه وهی دلی من بداته وه له سه رخۆ جگه ره به کی ده رهیناو دایگیرسان و بینه وهی مژی لیبدات له سه ر ته پله کێکی زیو به جێیهێشت و گووتی ”هه ردوو کمان به جوړیک له جوړه کان له مردنه وه دێینه وه ... بیابان و سیاست هه ردووکیان یه ک شتن، دوو زه وین هیجیان تیا نا پویتی“. كه قسه یده کرد ده چوه بهر په نجه ره کان، هه ستمده کرد، قسه له گه ل شتیکی دوورتردا له من ده کات. شتیکی ده که ویته نه و دیو بوونی هه ردوو کمانه وه. وهک به ده ست برینیکی گه وره وه بنالینیت، که میگ به خرۆشان و نا ئارامیه وه گووتی ”موزه فه ری سو بده م ... هاو پیم ناتوانم بته قمه وه ناو ئه و ژیا نه پیسه ... تۆم له ویدا بۆ ته ماشانا کریت ... تۆ یه کێکی نیت له ئیمه“.

هه میشه منی له ده ره وهی شوین و کاته کان وینا کردبوو، منی خستبوو ده دنیا به کی جیاواز له هه موو دنیا کان، ئیستا منی هینابوو تا هه میشه له ناو شانشین هه یاللییه کانی ئه ودا به ئیمه وه. دنیا به کی بۆ دروست کردبوو م بگو نجیت له گه ل یادگار هه کانی ئه ودا. به هیمنی گووتی ”لێره دا پیر ده بین ... من و تۆ ... پیر ده بین و له م په نجه رانه وه سه یری دنیا ده که یین و پیر ده که ینه وه ... ئێره شوینی من و تۆ ده بیت، له م په نجه رانه وه ته ماشای گه ردون ده که یین، پێکه وه واز له هه موو شته کان ده هینین، ده بین هه دوو زاهید ... شه و پوژ قسه له ئه سته ره و دره خت و بالنده کان ده که یین ... پوژیک دیت زمانی هه موویان فێر ده بین، پێکه وه ژیا نمان ته رخا نه ده که یین بۆ تیگه یشتن له گول ... بۆ تیگه یشتن له و پوونا کییه سه یرانه ی که شه و له دوور ده دین ... ئاوړیک له پو حمان ده ده ینه وه ... تۆ وهک خۆی به پاکی هه لێگره و منیش هه موو شتیکی ده که م تا پاکی به که مه وه“. بۆ یه که مجا ربوو که قسه یکرد، په ر ده کان له رینه وه، هه ندی له و گه لایانه ی له ده ره وه ده فڕین ئا راس ته ی خۆیان گوپی، بالنده کان پو یشتن و خامو شیی به کی له نا کاو دنیا ی داگرت. خۆی به مان دویتیی هه سه ری دا نه واند و به زه ر ده خه نه یه ک

گالتە جاپرەو ھە گوتی "بیرتە ئەی دۆست بیرتە ... دە مانگووت کە شۆپش سەرکەوت، خەلوەتیک دروستدە کەین، ژیانیک خنجیلانە و پاک، ھەموو ھیزی خۆمان تەرخاندە کەین بۆ تامکردنی جوانییەکانی سروشت ... ئا ... ئا ... ھەموو ھیزی خۆمان ... بۆ تامکردنی جوانی گول ... جوانی شەو ... جوانی ئەو شتانە ی کە کەس جوانیان نابینیت ... بیرتە ... بیرتە ئەی دۆست؟".

من گووتم "ھیچم بیر نییە ... ھیچ شتیک من گەلەک ماندوو بووم تا ھەموو شتەکانم لە ژیاکی خۆمدا سپییەو ... گەر ھەموو شتیکم لە خەیاڵی خۆمدا نە کوشتایە سەحرا دەیکوشتم ... سەحرا باج لە سەر وردترین و نادیارترین وینە دادەنیت ... یاقویی من، یاقویی دۆست زۆری ویست تا جارنم لە خۆمدا دەرکرد، شەو لە دوا ی شەو دانیشتم و بە ھیمنی وەک لە دلی چۆلە کە یە کدا نە شتە رکاریبکەم ھەموو ئەو شتانەم لە سەرمدا دەرھێنا ... ئەوانە نە یاندە ھیش بەخوم ... نە یاندە ھیشت بیربکەمەو، وەک لە فرمیسکی بالندە یە کدا، ئەستێرە ئەستێرە ھەموو پووناکیبک دەربھینیت ... ھەموو ئەو شتانەم کوشت کە فرمیسکەکانی منیان پڕ کردبوو لە یاد. بیستویەک سأل لە ناو لندا دیلبیت ناتوانیت یادی ھیچ بکەیت ... تێدە گەیت ... ناتوانیت ... لم ناھیلنیت یادی ھیچ شتیک بکەیت ... تێدە گەیت ... ناھیلنیت". وامدە گووت و دەگریام، وەک چۆن لە شەو ساردەکانی بیاباندا دەگریام. سەرم دەخستە ناو دەستمەو و دەگریام. بێئەو ی تێمبگات، ئەویش سەری دەخستە ناو دەستی و دەگریا.

نەماندە زانی بۆ دەگرین، بە ھیزی فرمیسکەکانمان دەسپری و ھەریە کەمان لە جیگای خۆیەو بە ساردی سەیری چاوی ئەوی دیکەمان دەکرد، چاوانی من چاوانی بالندە یە ک بوو، تەماشای ئاسۆ دوور و زەرد و پووتە نەکان سووتاندبووی، چاوانی ئەویش چاوانی گورگیت بوو تێربوو بوو لە یاریکردن.

له ساتیکدا هه ستمکرد نازانیت بۆچی هاتوووه بۆلام، نازانیت له کوێوه دهستپێکهینهوه، بهلام بهو شتوازه سهیرو ئالۆز و پڕ حیکمهتیی خۆی تییگه یاندم که دیلم.... تییگه یاندم دهروهوه ده مکوژیت و لهوئ ناتوانم له هیچ شتیک تییگه م. به نارامی و زهبر و بیژه حمیه وه گووتی "تۆ لیڤه ده بیت... ئه م شوینه شوینی خه یاله کانمانه... ئه و جیگایه که چهنده ها سال خه و نمان پتوه ده بینی". ئینجا ته ماشایکردم و گووتی "گهر لیڤه برۆیته ده ری، هه موو ژیانته ده که ویته دواي شتیک که نايدۆزیته وه... بیابان شتیکی پتبه خشیویت... ته نیایي شتیکی قوولتر و پڕ ماناتری له شته کانی ئیمه پتیشه شکردویت... گهر برۆیته ده ری هیچ نادۆزیته وه... هیچ... تۆ ده سنت به گه ورهیدا راگه یوه، بیستویهک سال تۆ له خه لوه تیکی گه وره دا ژیاویت... مه یه ره ده ری... ئه ی دۆست مه یه ره ده ری... شته کان چه شنیک پارچه پارچه بوون به که س کۆنابنه وه". هه ناسه یه کی هه لکیشاو گووتیه وه "مه یه ره ده ری، به دواي ئه و شتانه دا بگه پیت که نا یاندۆزیته وه..."

ئه و قسانه یکرد و ویستی بهروات، من له جیگایه کی نزیکدا له ده رگا که وه گرتم و گووتم "یا قوبی دۆست، ئه وه ی بتوانیت قه ده ری دیلی هه لگرت ده بیت باری نازادیش هه لگرت... من نه مردووم، ده شمه ویت تییگه م و دلنیا بم که ده ژیم... ساله های سال من هه موو پۆژیک بۆ ژیا نی خۆم شه پرکردوه، سه یری شه و و سه راب و تارما ییه کانم کردوه و هاوارم کردوه "من ده ژیم... هیشتا ده ژیم... ده ژیم". نا یا قوبی هاو پت و دۆست... سه روکی من، من و تۆ هیچ حیسابیک و خه ونیکمان له نیا وندا نییه... یه ک حیساب نه بیت... یه ک حیساب، پتیمبلی... سه ریاسی سو بده م له کوێه؟"

ئاوه ها... ئاوه ها... ده رگام له سه ر تۆ فانه کان کرده وه

لاولای سپی و شاده ریای سپی له ته مه نیکى زووه وه سویندیکى نه به دییان بۆ یه کدى خوار دبوو هه تا مردن که سیان شوونه که ن، قژیان نه بپن، که سیشیان بیتیه وی تریان گۆرانى نه لیت و له کراسى سپیش به ولاوه هیهچ پهنگیکى تر نه پۆشن. نه و پیکه وتنه ده که پایه وه بۆ چوار سال بهر له و ئیواره یه ی تۆفانه کان هه لیا نکرد و محمه دى دلشوشه یان هیتنا ... بۆ نه و کاته ی له مالى نه و دوو خوشکه دا جهنگى گۆرانیه کان هه لگیرسا، نه و ده م هه ردوو نه و دوو خوشکه ته مه نیان چوارده و پازده سالان بوو، هه ردووکیان له ژیره وه مندالانه عاشق بوون، شه و پوژ له بهر خویانه وه گۆرانیان ده گووت ... تاکه گرفتیکى ترسناک له پێشده میاندا نه وه بوو که کاتیک گۆرانیه کان ده گووت، هه رکه سه و گۆرانیه کی ده گووت به گۆرانى نه وی دى نه ده چوو ... جهنگى گۆرانیه کان ماوه یه کی درێژى خایه ند، هه ندی شه و تا که روویان خوینى لیده هات له پقى یه ک گۆرانیان ده گووت ... تاریک و پوون ده رده که وت و نه وان گۆرانیه کان ده گووت، کازیوه تیده په پى و نه وان هه ریه ک به رابه رى نه و یتر ده یخویند، خۆره لده هات و وه ک دوو جهنگاوه رى عیناد و بێره جم شه که تده بوون و له ساتیکدا بیتیه وه ی هیچیان شکستى خۆی رابگه ینیت پیکه وه ده وه ستان و له جیگا کانیاندا نیمچه مردوو ده که وتن. که س دروست نازانیت نه و جهنگه چه ندی خایاند، چه ند وه رز نه و دوو خوشکه شه رپانکرد، چه ند گه رده لهوول و چه ند تۆفان به سه ر شه په کانیاندا تیپه پى. له یه کیک له ئیواره کانی نه و

جەنگە درێژەدا شادەریای سپی نەخۆشکەوت، نەخۆشییەک زۆر لەمەرگ نزیکیکردەوێ. تەنیا لاوالوی سپی بەتەواوەتی دەیزانی شادەریای سپی بۆ دەمریت، بەجۆرێک لەجۆرەکان چیرۆکی عەشقیکی ناکام لەپشت نەخۆشی و دەردەکانی شادەریاوە بوو. بەهاریکی درەنگ بوو کە شادەریا لەبیمارستان کراسیکی سەپیان لەبەرکرد و خستیانەسەر تەختێک بەرەو نەشتەرکارییەکی سەخت... بەیانییەکی تاریکی لێم بارین بوو، بەدرێژیی شەو لێم دەباری. ئەو بەیانییە بەر لەوەی شادەریای سپی بچیتە ژێر دەستی نەشتەرکارەکانەو کە نە هیوای ژانیان دەدایە و نە مەرگ، دەبایە لاوالوی سپی بگاتە لای و داوای لێبوردنی لێبکات و بەسەریدا بگری. ئەو بەدرێژیی شەو نەخەوتبوو، کە بەیانی بەچاوی پەر فرمێسک و گەرووی پەرەسەرەتەو گەیشتە بیمارستان. شادەریا بەجلە سەپییەکانییەو چاوەروانیدەکرد، دوو خوشکە کە لەسرووتیکی سەیری پەرگریان و هەنسکدا، پەر لەنامیزان و یەکدی لاواندن، پەر لەگەردننازایی و سوێندخواردن، بریارەدەن هەتا مردن بێیەکتەر نەژین، تەمردن پێکەوێ و یەکجۆر جل لەبەرکەن، هەتا هەتا شە قژیان نەبێن و گەر جارێکیش گۆرانیان گووت پێکەوێ بێژن. ژانی نەشتەرکارەکان بەجۆرێک بەجۆش و بەهێزبوو نەگەر لەو ساتەدا تیمارپێچەکان شادەریای سەپیان نەبردایە لەوانەبوو ئەو پەیمانانە زۆر درێژتر و ئالۆزترین لەوەی ئێستا هەیە... کە تیمارپێچەکان شادەریایان بەرەو نەشتەرکاری برد، لاوالو تا بەر دەرگا کە دەستی لەدەستیدا بوو، بەر لەوەی بچیتە ژووری بۆ ژێر نەشتەرکارەکان شادەریا بەلاوالوی گووت "سوێندم بۆ بخۆ هەتا هەتا یە لەو پەیمانە پەشیمان نەبیتەو... لاوالوی سپی بەچاوی پەر فرمێسک و لەشۆرشیکی دژواری سۆزو هەڵچووندا گووتی " سوێندت بۆ دەخۆم، هەتا هەتا یە نەشودە کەم، نەبێ تۆ گۆرانی دەلێم، نەقژم دەبێم و نە لەجلی سپی بەولاو هێچ لەبەردە کەم". ئەو سەرەتای ئەو پەیمانە جاویدان و هەتا هەتا یە بوو کە ئەو

دوو خوشکە ساڵ دواى ساڵ لەگەڵ خۆياندا کێشیدەکەن .

ژيانى ئەو دوو خوشکە ژيانىكى ئالۆز و پڕ نەيتى بوو، دواى ئەو ھى شادەرياي سسپى لەبیمارستان ھاتەدەرئ، لەشەوێكى پەشەبا و خۆل بارانى ھاویندا سویندیان تازەکردەو، بەزمانى دلدەرەکانى ئەو پۆزگارە پەیمانیکى ئەبەدیيان بەست و بەخوینى خۆيان مۆریانکرد و خستیانە شوشەيەکی پەش و لەجیگایەکدا کە تەنیا خۆيان دەیانزانى لەبن درەختیکى ھەناردا شارەیانەو، درەختیک دواتر دەبێت بەئاوینەى درەختیکى دیکە، کە لەجیگایەکی دیکەدا پیاویک بەناوى نەسىمى شازادەو پواندووتى .

ئەو ھى شەکانى بەئاقاریکی ترسناکدا برد ئەو بپروا سەیرەبوو کە سەرۆکارى جادوویەک لەپشت پەفتارى ئەو دوو خوشکەو ھەو، سیمایان لەسیمای کچانى تر نەدەچوو، تەلیسمیک و نیگایەکی ئاناسایى لەسەیرکردنە سارد و ھیمن و نەگۆرەکانیاندا بوو . کەسەیرى شتیکیان بکردایە بەزەحمەت چاویان لەسەر دەجولاند، بێئەو ھى دلەقبن، سەیرکردنە نەگۆر و تیز و بپندەکانیان ھەموو دلێکی ناپەھەتەکرد . بەراورد بەقەوارەى پوخساریان چاویان گەرەتر لە چاوانى ئاسایى دەینواند، کە تەماشادەکردن ھەستەکرد جگە لە دەسەلاتى نیگیان ھیچی تر نابینیت . گەر بیانویستایە پریانەکرد لەساردى و کەمتەرغەمى، گەر بشیانویستایە لیوان لیویان دەکرد لەپاکى و منداللى . جەلە سەپپىەکانیان لەگەڵ ئەو قزەکۆییە درێژەیان کە بەجۆریکی ئاناسایى و خیرا درێژدەبوو، نیگای سىحربازىکی پێبەخشیبوون کە کەس بەدروستى نەیدەزانى سىحرەکیان چیبە . تاکە دوو کچیک بوون جلی دیاریکراوى قوتابخانەیان لەبەرنەدەکرد، بەسپپالە سەپپىەکانیانەو دەچوون بۆ پەرسەکان، ھەردووکیان بالایان وەکو یەک بوو، لەناھەنگەکانى شووکردن و ژنەتانیشتدا جەلەسەپپىەکانى ئەوان بەزەحمەت لە جلی بوکەکان جیادەکرایەو . شتیکیان تیاوو بەئاسانى نەدەشکا ... ئەو شەش بێدەنگییە سەیر و قوولەکیان بوو .

له راستیدا لاوالوی سپی و شاده ریای سپی نه دلپهق بوون و نه سحریان، به لام سروشتی نیگا کردنیان و ده رکه وتنیان به و جلانه وه نه و جوړه خورافه تانه ی له سه ر دروستکردن، نه و خه یالانه ی نه وده م خو یان بیته وه ی ناره حه تبین گه وړه تریانده کرد و پریانده کرد له نه فسانه ی تر. سه رده مانیک هه ردو وکیان خو وده دهنه ته ماشا کردن و تیگه یشتن له بورجه کان، ده که ونه فیروبونی هونه ره کانی خو یندنه وه ی ده ست، له نا هه نگ و شیوه نه کاندای سه یری ده ستی خه لک ده که ن، زو رجار بیته وه ی هیه بلین ده کشینه دواوه، خودی نه و بیده نگیه که ده رنه جامی بینا گایی و نه زانین بوو له هونه ره کانی نه ستیره ناسی و ده ستگرته وه دا، وه ک بیده نگیه کی شه پانی دوو که ته ماشاده کریت که چاره نویسی په شی خاوه ن ده سته کان ده بینن، بیده نگیان وه ک بیده نگی سحریا زکی په ش ته ماشاده کریت، که گومان، دوو دلی و نا ئاسوده یی جیده هیلتیت ... سروشتیان وه ک دوو که س که وه ک نه وانی دی خو نا گوپن و سه یرنا که ن و په فتارنا که ن گوپنی بو دوو ناموی پاسته قینه . نه وان وه ک دوو کچی گو شه گیر گه وړه ده بن، دوو که پیاوان خو یان یان لیده پارینن، نه وه ک له بهر نه وه ی جوان نین، به لکو له بهر نه وه ی هیژیک له چاویاندا به پیاوان لییده ترسن و خو یانی لیونده که ن ... هه ردو وکیان له وه به توانا تریبوون پیاوان بتوانن ئاسان سه یری نیگایان بکه ن. شتیکی قوول و ده نگیکی دووریان تیا بوو له گه ل خواستی نه و پیاوانه دا نه ده گونجا که ته نیا ده ره وه ی ئافره تیان بو دا گیرده کریت. خودی نه و لاوازییه وایکرد تاده رکه وتنی محمه دی دلشوشه هیه پیاو ینک له و دوو خوشکه نزیک نه که ویتنه وه . به لام نه و په یوه ندییه سه یر و ئالوزه ی خو یان له بری هه موو شتیگ بوو، به یان یان که له خه و هه لده ستان بهر له بهر چایی پیکه وه گورانییه کی نوییان ده گووت. له ژبانی نه واندای گورانییه کان شیوه ی جوړیک له نویژیان وه رگرتبوو. نه وان کچی نه و سه رده مه سه یره بوون، باوه ریان به خودا نه بوو، به لام باوه پکی قوولیان به گورانی هه بوو.

ھیچ کەس نازانیت محەمەدی دڵشوشە چۆن عاشق بوو؟ ئەو دوو کێژە دونیایەکیان ھەبوو تەواو جیاوازی لە دونیای محەمەدی دڵشوشە کە لە سەر تەواو پرسی لە ھەموو ئالۆزی و تەلیسمیک بوو و حەزی بە دونیایەکی شوشەیی دەکرد، دونیایەکی شتەکان ئەمدیو ھە و دیویان ببینریت. ئەو ژانیکی ھەبوو تەواو جیاوازی لە ژانی ئەو دوو خوشکە، جی ھانیان دوو جۆرە جی ھانی لە یەک دوور بوو... گەر خیانتی تۆفانەکان نەبوایە نە دەکرا بە یەکەگەن، بە لām محەمەدی دڵشوشە باوەڕتکی گەرەمی بە تۆفانەکان ھەبوو... بڕوایەکی دوچار بەرەو قەدەری تاریکی خۆی ھەلیگرت.

محەمەدی دڵشوشە... گەنجیک بوو لە ناو خەیاڵەکانی خۆیدا دەژیا، کۆمەڵیک کلیلی ھەبوو خۆی دروستیکردبوون، کلیلی ژیان و کلیلی مردن، کلیلی تەنیاپی و کلیلی عەشق، کلیلی نەینییەکان و کلیلی بێدەنگی، کلیلی ھاوڕیتی و کلیلی پق، کلیلی خەون و کلیلی حەقیقەت. سەر دەمانیک کە باوکی لە چیا دەبیتە یەکیکە لە خەباتگیرانی سەرسەختی ئازادی ئەو وەک ھەتیویک لە شار گەرە دەبیت. بە لām پۆژیک چاودە کاتەو و ئەو مندالی پەر لە ناز و دەلالی شۆرشیک سەرکەوتوو... دواي سەرکەوتنی شۆرش و گەرانی ھە شۆرشگیران بۆ ماو یەکی دەبیت بەختیارترین گەنج، لە ئاھەنگ و کەرەنە فالەکاندا دەبینریت، لە وانە یەکی لە بۆنەکاندا گۆل دابەش دەکەن، ھەمیشە پیکەنینیک گەش لە سەر سیمایەتی، بە لām ھەمیشە ش تروسکی پۆشنییەکی نااشکرا لە نیگایدا دەدرەوشیتەو. نیگاو چاوی لەو پوونتە نەینیان تیا بیت، چاوی سیمایی لە کانییەکی ساف دەچن کە ھەموو شتیک لە بنیادا دیارە، سادەیی و پوونی و دەرکەوتنی ھەموو شتیک لە بیلەیلەکانیدا دەیگۆرنە سەر یەکیکی سەیر، یەکیک کە نامۆ بیت بە دونیایەکی سەرتاپای لە سەر نەینیی دروستکراو. دواي ماو یەکی درێژ کە باوکی بە سەرکەوتویی بەخۆی و چەک و بۆنی عارەقی ھەورازەکانەو دادەبەزیتە شار و یەکیەجار

لە ئامیزی دەگریت، تەماشای چاوی دەکات و بە ترسەوه دەلێت "پوونییەک
 لە چاوتدایە، سپیتر و سەیرترە لە هەموو ئەو شتەکانی من بێنیومن". ئەو
 سەرەتای ئەو سەر دەمەیه که ژيانى دەبێتە کۆشکێکی بلور، کۆشکێک
 لە شوشە یەکی نازک، دەبێتە شانشینیک دیوارەکانی لە ئەستووری بڵقیکی
 بێرپەنگ و پووندان که هەموو شتیکی تیا دەبینرێت. محەمەدی دڵشوشە
 لە سەر دەمێکدا گەرە دەبێت شتەکان هەمووی نەیتین، دونیا بە زۆڵەت
 و تاریکی دەدرەوشیتەوه. ئەو لە سالانی تاریکی شۆپشدا لە دایکەدەبێت،
 لە سەر دەمی دیوار و گونیتی خۆل و ژۆرەمینی ئەستوور و دەرگای داخراودا.
 لە سەر دەمێکدا هەموو بەنەیتى نیشدەکن... دەوڵەت بەنەیتى نەیارەکانی
 سەر دەبێت و نەیارەکان بەنەیتى دەرژین و هاتوچۆدەکن. لەو سالانەدا
 ژیان دەبێتە دروستکردنی دیوار و تاریکی، هەمووان خەریکی دروستکردنی
 دیوارن، نیوانی مالهکان، نیوانی کوچەکان، نابەینی مرۆف و مرۆف
 و نابەینی مرۆف و ئاسمان، مرۆف و گول، مرۆف و مانگ، مرۆف و
 شەو، مرۆف و پاساریەکانی بەیانى... هەموو شتیکی دەبێتە بەرپەست،
 ئادەمیزادەکان بە جۆریکی بێمانا دەکەونە سەر ئارەزووی بڵندکردنەوهی
 دیوار، ژیان دەبێتە خەلوەتیکی هەمیشەیی، مرۆف لە پشت دیوارەکانەوه
 نەبێت ناتوانیت بیری کاتەوه. ئەوکات ئەو مندالی خۆی لە باوەشی دایکیکی
 تر ساودا دەباتە سەر، مندالیکی بەردەوام لەم مالهوه بەنەیتى دەبێت بۆ
 ئەو مالی تر. بەردەوام خۆی و دایکی لەو ترسەدا دەژین دەوڵەت
 بیانگریت و پەوانەى بیابانەکانی باشوریان بکات. ئەو لەو کاتەوه دەبێتە
 مندالیکی نەیتى، لەدەرەوه ناوی راستەقینەى خۆی بەکارناهییت، ناییت
 کەس بەپوونی و لەبەر هەتاودا و بەوجۆرەى که خولقاوه بێبینیت. زوونوو
 مال یا کۆلان یا شارەکیان دەگوین. محەمەدی دڵشوشە، لە دونیایەکی
 وادا که پرە لەنەیتى و خوشاردنەوه گەرە دەبێت، گەرە بوونیک لەگەڵ
 خۆیدا ئارەزوویەکی نەیتى و شاردارووی بەرەو گەپان هەلگرتووه، ئەو

کات ژيانی پۆزانهی محەمەدی دڵشوشە گەشتیکی سەیرە بەدوای بینیندا، بەلام ھەستدەکات ناتوانیبت ببینیبت، ھەستدەکات لەدیوار زیاتر ھیچی تر نییە تەماشاییکات. پۆزێک دەگاتە ئەو راستییە غەمگینەی دواتر پێگاو مانای ژيانی دیاریدەکات، کەدەبیبت ژيانیکی ھەبیبت پوون وەک شوشە، ژيانیک لە ھەموو لایەکەوە ببینیبت، ژيانیک ھیچی لەژیانەکانی دیکە ی ئەو سەرزمینی تاریکییە نەچیت. دەبیبت کلیلیک بدۆزیتەو دەرگاگان بخاتەسەر پشت، دوتیا ببیتە دوتیاھەکی پوون، دوتیاھەکی دیوارەکانی ھیچ نەشارنەو، مەزۆف چ شتێکی نەبیبت ھەلیگریبت، نەینییەکانی ھەموویان دەرکەون، تەلیسمەکان بپەوینەو.

لەگەڵ ھەموو مۆتەکە تاریک و قورسەکانی مندالییدا محەمەدی دڵشوشە وەک گەنجیکی خۆشروو دەمینیتەو، گەنجیک کە راستییە بچوک و سادەکان لەچاوییدا دەدرەوشیتەو. کەباوکی دەگەریتەو، دوای سالییک لەپاپەرین دەبیبتە یەکیک لەبارۆنە گەرەکانی دەسلالت و جاھوجەلال... دەیەوینت لەبری ئەو ساللە دووردرۆزانی لیکداپران، پاداشتیکی گەرەکی کورەکی بداتەو، شتێکی بۆیکات ھەتاھەتایە خۆشبەختییەکان، شەویکی مانگەشەو پییدەلیبت " داوای شتێک بکە، ھەر شتێک ئیرادە ی مەزۆف بەسەریدا بشکیت، تۆ بۆی و من بەفەرماشتی وەرەگرم". محەمەدی دڵشوشە دوای بیرکردنەو یەکی زۆر، نیوہەویەکی ھەتاو دەچیتە لای سلیمانی مەزن و پییدەلیبت، من یەک ئارەزووم ھەیە، یەک ئارەزووی بچوک، خانوویەکی چکۆلانەم دەوینت لەشوشە، مەرج نییە سەرتاپای لەشوشەبیبت، بەلام بەجۆریک بیبت لەھەر لایەکەوە سەیرتکرد ھەموو لاکانی دیکە ی دیاریبت. لەو شەووە نەخشە ی ئەو خانووەچکۆلە و سەیرە سەر ھەلدەدات کە لەیەکی لەگەرەکی ھێمن و بەرزەکانی شاردا دروستدەکریبت. خانوویەکی لەشوشە یەکی تەنکتر لەشوشە ی کاسیکی بادە، پوونتر و ناسکتر لەپیالە یەکی. خانوویەکی چکۆلانە لەسەر بەرزاییەکی بچوک لەنیوان کۆمەلایەکی بالاخانە ی

گه وری کۆنکریتدا، پایه کانی له ناسن و بهشی هه ره گه وری دیواره کانی له شوشه ن، خانوو بهک له هه ر جیگایه که وه ته ماشا تبکر دایه، هه موو سوچ و که لینه کانی نه و مالته ده بیینی، محمه دت ده بیینی له سه ر کورسییه کی خۆی، قه نه زی خالی که وه کانت ده بیینی، تابلۆی هه لپه پکێیه کی کێوی، گوڵی هه لگیراو له ئاودا، شوشه ی په نگا وره نگی لم، فهرشیکی ئاوریشمی شین که پرپوو له نیگاری ژێر ده ریا و له دووره وه را شیوه ی گۆمیکێ به خشیبوو مه لکه .

به یانیان هه مووان محمه دیان ده بیینی له پشت شوشه کانه وه به رچایی ئاماده ده کات و به ده نگی به رز گۆرانی ده لێت، له پشت دیواره کاله کانی خۆیه وه داده نیشتیت و وه ک نیشته جێی ناو حه وزیکێ ماسی ژیا نیکێ ئاوی ده ژێ.

نه و ویسته سه یر و قوولێ بۆ بینین، بۆ تیگه یشتن له هه موو شته کان به ره و زانین و پوانین له زنده گی ناوه وه ی که سه کان ده بیات، ده یه ویته قوولترین و تاییه تیتترین نه یینییه کان بینیت. نه و حه زه کوشنده یه ی بۆ پوونی و پووناکی واده کات بگاته سه ر نه یینی گه وره تر له خۆی، واده کات قسه کانی پرپن له چیرۆکی سه یر ده ره ق به ژیان و حه قیقه ت، به لام هاو پیکانی نه بیته، نه و کوپه مندالانه ی لێره و له وێ له کوچه کانی بازاردا ده یانناسیت، که س وه ک شه یدایه کی راستی ته ماشای ناکات، به لکو وه ک گنجیکێ چا وچنۆک بۆ زانین... ئاره زووی بۆ پوونی و پوانین واده کات راستگویییه کی کوشنده ی تیا بیته، بیته وه ی له وه بگات که حه قیقه ت چه ند کوشنده یه، بیته وه ی تی بگات که هه میشه تاریکییه ک له و دیو شته کانه وه ده مینیتته وه، نه یینیگه لیک که هه رگیز بۆ نه و پوونابنه وه .

نه و به یانییه دوای گه رانه وه ی له مالی خوشکه سپیه کان به ژانه کانی سه ر سینه یه وه هه ستا، هه ستیکرد له کونیکێ چکۆلانه ی سه ر دلاییه وه تنۆک تنۆک خوینیکێ گه ش دێته ده رێ. به ده م ئازاره کانییه وه له بته

ئاوینە یەکی گەورەدا کراسەکی داکن و تەماشای ئەو برینە چکۆلانەیی کرد کە زۆر لەسەر خۆ و بەھیمی خوینی لێدەھات، خوینیک دەنیشتە سەر جەلەکانی و تەپیدەکرد. ئەوێ لەو خوینەدا سەیربوو، نەئەو بوو دەمی زەخمیک گەورەبۆ خۆی بکاتەو و بیتەدەرئ، نەئەو ش بوو بوەستت و سارپژیت. لەو بەیانییەو بەردەوام پەلەیک خوین بەسەر سینەیی محەمەدی دڵشوشەوێ... ھەمیشە خوینیک تەپ کە دڵۆپ دڵۆپ و بەوچانیک پێژان دیتەدەرئ و دەتکیتە سەر کراسەکی، کراسیک یەکیک لەسەریاسەکان لەکۆنە بۆیکرپو. خوینیک بیتەفسیرە. چەندە لۆکە و شاش و برینبەستی بنایەتەسەر، بەئارامی کۆدەبوو و شاشەکانی تەپدەکرد و ھەک پەلەیک گەورە لەسەر سنگی دەردەکەوت. ئیوارەیی ھەمان پۆژ بەو خوینەو گەپایەو بۆ مائی دوو خوشکەکە. ھەک ئەوێ پیشوخت یەکیک ھەوایی گەپانەوێ ئەوێ پێداین، ھەردووکیان لەبەردەم ھەمان ئەو پەنجەرەییەدا چاوەروانیان دەکرد، پەنجەرەکیان کردبوو و نیوێ لەشیان ھێنابوو دەرئ، "با" تا دوور دوور قزیانی دەبرد. محەمەدی دڵشوشە و ھااتە پیشچاوی کە قزیان تیکەل بەھەرەکان بوو، دەیبینی پاساری و پۆلی کۆتر بەناویاندا تێدەپەڕن. لەبەردەرگاگەو ھاواریدەکرد "لاولای سپی دەمەوێت بتخوایم... تۆ پازیت". ھەردووکیان بەو چاوەساردانەو تەماشایان دەکرد، بەئارامی ھەک پەوینەوێ ھەریک زولفە ئەفسانەییەکانیان دەبرد و ژیوێ، پەنجەرەکیان دادەخست و پەردەکانیان دادەپەو و و بیتەوێ ھیچ بلێن لەو دیو ئەو پەردە ئەستورانەو تەماشای محەمەدی دڵشوشەیان دەکرد، کە خوینی سەر دلی خۆی نیشانەدان و دەیکووت "ئەو زامی ئێوێ".

ئەو ئیوارەیی محەمەدی دڵشوشە بەشکستیک تەرەو گەپایەو بۆ مائی، ئەو سەرەتای دەستپێکردنی ئیوارە تال و غەمگینەکانی مردنیتی، ئیوارەیک بوو پێ لە نەسیمی شێداری ئەو ھەرە غەمگینانەیی بە

بارانی زۆره ده دین و ده پۆن. ده چیته وه مائی و له پشت په نجه ره کانه وه ته ماشای بارانبارینی بیوچان ده کات، هه سته ده کات له شوینیکی دییه وه، له جیگایه کی نازکتره وه درزیکه دیکه بۆته دلی، هه سته ده کات خوینیکی زیاتر و گه شتر له و برینه بچو کانه وه دینه ده ری که نه شتریکه نه بینراو و نادیار دروستیده کات، خوینیک ده زانیت نه زیفی شکانی دلی خۆیه تی. تا شه و پتر تیده په پریست ژانه کانی گه وره ترده بن، به ته نیا ده سته گریت به دلییه وه و به ناو باران و هه وره بروسکه و تاریکییدا کوچه به کوچه به ره و مائی خوشکه کان داده گه پیته وه که هه میسه به و نیگا ساردو سهیره وه له پشت په نجه ره کانه وه سهیره ده کن. محمه دی دلشوشه درزه بچوکه کانی دلی خۆی حیسابده کات و ده زانیت نه مه پیشپرکتیه که له نیوان کات و مردندا، له بهردهم ده رگا که دا ده وه ستیت و ده سته گریت به دلییه وه، خوین له ژیر په نجه کانییه وه ده تکی و تیکه ل به باران ده بیت، به ده سته خویناوییه کانی ده کیشیت به ده رگا کاند و هاوار له دوو خوشکه که ده کات، له و دیو په رده کانه وه سیبهری خۆیان و شه پۆلی شه کاوه ی قزیان ده بینیت، دوو که سن بیده نگ له و دیوه وه ته ماشای باران و محمه دی دلشوشه ده که ن که ده لیت «لاولای سپی گه ر خۆشته ویم ده مرم...».

سه رتا پای ئاوه، وهک بالداریکه چکولانه و خوساوه باران له سه رتا پای ده چۆریت، دلۆپه کان وهک هه زار تنۆک له زپری تواوه له سه ر پوخساری ده دره وشینه وه. به لام نه و دوو که هه یج ناکه ن جگه له وه ی له پشته وه به هیمنی ته ماشاییکه ن. محمه دی دلشوشه ده یه ویت به کلیله کانی خۆی نه و ده رگایانه بکاته وه، به لام ناکرینه وه. له بهردهم باران و به ده سته خویناوییه وه یه که یه که هه موو نه و کلیلانه تاقیده کاته وه، به لام سوودی نییه، ده یه ویت به دیواره کاند هه لزنیت و ناتوانیت، ده چیته سه ر دره خته نزیکه کان و له ویه هاوارده کات، به لام جگه له دهنگی باران گوئی له هه یج دهنگیکه دی نییه، جگه له دره وشانه وه ی پووناکی له سه ر فرمیسکه کان.

خۆی ھیچی تر نابینیت.

شەو ئاوا دەبیئت، محەمەد بە لیتە و باران و خۆینەو دەگەریتەو
ژوورەگە ی خۆی، بەو ھەموو بارانەو، بەو ھەموو خۆینەو دەگەریتەو
مال، سات دوا ی سات پتر دلی دەشکیت، کەلێنی نیوان مەودا
شوشەییەکانی گەرەتر دەبن. لەگەڵ خۆرەلەتدا لەناو خۆین و باران و
فرمێسکەکانی خۆیدا خەوی لێدەگەوێت و لەخەویدا خەون بەدرەختیکەو
دەبینیت کە ناوی دواھەمین ھەناری ئونیا یە.

شەو لەگەڵ دەستپێکردنەو ی باراندا بەبێدەنگی دەگەریتەو کۆچە
خوشکە سەپیەکان، ئەوان ھەمیشە لەوین لەپشت پەنجەرەکانەو
چاوەپێدەکن. دەچیتە خەوشە گەرەکیان، بەھێمنی چەند جارێک
بەدەوری مالا کە یاندا دەسوڕیتەو و دەگەریتەو... ئیدی تێدەگات ئەو
کوشتە ی پیشبڕکێیە کە لەنیوان ئیزرائیل و زەمەندا.

بەردەوام خۆینی لێدەروات، ئەو شەو ناگەریتەو بۆ مال، بەلکو
بەزامەکانی سەر سنگییەو دەچیتە یەکیک لەمەجلیسە گەرەکانی
سڵێمانی مەزن، مەجلیسی سیاسەتمەدارێکی گەرە کە پەرە لەو زێر و
بەرپۆشەو و ھارونە تازەکانی بازار. سەرەتا پاسەوانەکان نابناسنەو،
ئەو پێیان دەلێت "مەن کۆپی ئەم، کۆپی سڵێمانی گەرەم". گەنجیکی
خۆیناوی و خوساوەو ماندووە، پەرەنگیکی ھەبە بەرەنگی مردووان دەچیت،
کە دوا جار سڵێمانی مەزن بانگیدەکاتە ژوورێ نایناسیتەو... ھیچی لەکۆرە
دەشوشەگە ی خۆی ناچیت. کۆرێکی نەخۆش و لاواز کە چاوەکانی بەقوڵدا
چوون و بەدوا ی خۆیدا ئاوارە خۆین پادەکیشتیت، شوێنێ سۆرەکانی
لەسەر فەرش و کاشی و کۆمبارەکان جێدەھێلێت. لەژوورەو لەگەڵ ھەموو
زامەکانیدا بەپێو دەوێستیت و بەھێمنی دەلێت "کەستان بێنیو بەو
جۆرە بەریت؟". ھەموو ئەوانە ی ئەو شەو لەوێ دەبینن چیرۆکی ئەو
کۆرە دەزانن کەوێک پەرەنگیکی زستانە لەدوو ژووری چکۆلانە ی شوشەدا

دهژی، ناگاداری ئه و ویست و برسیتییه سهیره ی ئه و ن بۆ نهتییه کان...
 ئه و شه وه له وه زامدارتر و پوخواوتر بوو که س سلی لیبکاته وه . له سه ر
 کورسییه ک پووتیانده کرده وه و ده یانگۆپی، لۆکه و برینه سستی نوێیان
 ده خسته سه ر ئه و زامه چکۆلانه یه ی سه ر دلی، وشکیانده کرده وه . به درێژایی
 ئه و کاته، ئه و چیرۆکی ئه و خۆشه ویستییه کوشنده یه ی ده گیرایه وه که
 تۆفان تووشیکردبوو، ناوی دوو کچی ده مینا هیج یه ک له پیاوانی ئه و
 مه جلیسه نه یانبیستبوون، شه ویک بوو له شه وی حکایه ته کان ده چوو. ئه و
 شه وه «نیکرامی کۆ»یش له وئ بوو، ئه و پیاوه بالابه رزه ی بێته وه ی
 پوتبه یه کی سوپای هه بیته، چاکه تی ئه فسه ره کانی له به رده کرد، پیاویکی
 بیده نگ، به لام چالاک بوو. ئه و شه وه ئه و تاکه که سیک بوو تا به یانی
 له گه ل مه مه دی دئوشوشه و باوکیدا مایه وه . ده مه و به یان، به رله وه ی
 خۆره لبیت، له فاسیله یه کی کورته ی نێوان بانگی به یانی و خه و تنه وه ی
 بانگیژه کاندای، سلیمانی باوک و نیکرامی کۆ له ماشینیکی شینی چکۆله دا
 چوون بۆ خوازیبێنی ئه و کیژه، ئه وه زووترین خوازیبێنی دونه یابوو، هیج
 کچیکی دیکه له وه و به ر له پێنجی به یانیدا نه خوازرا بوو. ئه و به یانییه
 دایکییان ده رگاکه ی کرده وه، ژنیکی چکۆلانه و ترسا بوو که ته واه له ژیر
 پکیفی که چه کانی دا ده ژیا. سلیمانی گه وره و هاوڕیکه ی به هیمنی چوونه
 ناو ماله که وه و له سه ر دوو کورسی چکۆلانه دانیشن، دیاریوو یه کیک
 به ر له چه ند ساتیکی که م سۆبایه کی داگیرساندبوو و دوکه لی یه که م
 ساتی ناگره که هیشتا له ژووره که دا بوو. ئه و دوو کیژه به دوو چاوی
 ماندووه وه له ژووریکه دییه وه هاتنه ئه مدیوه وه، هه ردووکیان دوو ده ست
 جلی سپییان له به ردابوو، پیده چوو ئیستا له ئاهه نگیکه نه تی هاتبه وه،
 دوو شالی سپی درێژیان دابوو به سه ر شانیا دا و به ده نگیکه سارد و
 وشکه وه به خیره اتنی میوانه کانیان کرد. پرپسوون له ته لیسم و تاریکی،
 سلیمانی گه وره له ته مومژی ئه و به یانییه سارده دا به نه سپایی که وته قسه

و گووتی "من باوکی محەمدی دلشوشەم، ھاتووم پێتانبلێم کە محەمد دەمریت، ھۆی مردنەکەشی کینە و بیۆھەفایی نییە، بەلکو عەشقە... من پاموایە عەشقی شتێک نییە شایستەیی ئەوەبێت کەس بۆی بەمریت، من پانەھاتووم کەس ببینم لەبەر خۆشەویستی بەمریت، من بەدریژایی ژیانم سەرۆکارم لەگەڵ مردندا بوو، ئیشم لەگەڵ ئەوانەدا بوو کە بەجۆریک لەجۆرەکان بەمردنەو خەریکن... بەلام ئەمشەو ھەستدەکەم کۆرەکەم لەبەر ھۆیکە سەیر دەمریت، ھۆیک بەخەیاڵمدا نەھاتووە مایە مەرگ بێت. حەزدەکەم بزائم کامتان ناوی لاواری سەپییە؟". لاواری سەپی لەشوینی خۆی ھەلدەستیت و دەلێت "من لاواری سەپیم...". سەلیمانی مەزن دەلێت "گومانم نییە کە تۆ کێژیکی جوانی، بەلام حەزناکەم کەس بەو جۆرە بەمریت، بەو شیۆھە سووکایەتی بەئینسانییەتی بکریت و ئاوا بەمریت... من دەمەوێت بتهێنم بۆ کۆرەکەم بۆئەوێ نەمریت". لاواری سەپی بەھێمنی لەشوینی خۆی دادەنیشیت و بەدەنگێکی نزم، بەلام نەگۆڕ و جەسوور دەلێت "بەبۆرە، من شووناکەم...". سەلیمان بەمەراقێکی کوتوپرەو ھەلدەستیت و دەلێت "گەر مەسەلەکە پەیوەندی بەژێانی یەکیکەو نەبایە کە دەمریت، ھیچ کەس لە بەیانییەکی وازاودا نایەت بۆ داواکردنی دەستی کێژیک... تۆ ھەقتە بلێیت نا... ھەقتە من ھیچ ھێژیکم نییە، بیسەپێنم بەسەر تا... ئاھ چ شەویکی سەیرە کە من لەم مەلابانگانەدا دەبیت تیا تا بپاریتمەو شوو بەکۆرەکەم بکەیت، چ خوازیینییەکی سەیرە کە عەقل قبوولی ناکات، گەر تۆ لە دلەو پازی نەبیت ھاتنی من مانای نییە، لەبەرئەوێ دەزانم گەر تۆ لەقوولایی دلەو ھوای مەلی ئەو عەشقە نەکەویت کە ئەو ھەلیدەدا، سوودی نییە... ئاھ کێژی من، من ھیچ دەسەلاتێکم نییە، ھەلبەت گەر شتێکی تریایە دەمتوانی شتێک بکەم، گەر لەشکرێک بایە دەمتوانی بەچەند گەنجیکی بەتواناو بەریان پێبگرم، گەر لووتکەیی شاخێک بووایە بۆی

هه‌لده‌زانام، به‌لام نه‌مه له‌و شتانه نییه... من هینده‌ت پێده‌لێم که نه‌وه تاکه کوپی منه و به‌هۆی تۆوه ده‌مریت... منیش به‌رابه‌ر تۆ هیچم بۆناکریت... بیربکه‌ره‌وه... تا ئیوارێی بیربکه‌ره‌وه، چونکه کاتمان نییه، تێده‌گه‌یت کاتمان نییه، نه‌مه شه‌پێکی نا‌په‌وايه له‌گه‌ڵ کاتدا... شه‌پێکی ناشیرین و نا‌په‌وايه، به‌د و بێداده، به‌د و بێداده“ هه‌لده‌ستا و ناما‌ژه‌یه‌کی بچوکی ده‌دايه ئیکرامی کۆ که به‌قه‌لافه‌ته نه‌فسانه‌یه‌که‌یه‌وه هه‌لده‌ستا و ده‌یگووت “جگه له تکا هیچی ترمان نییه... خانمانم جگه له تکا هیچی ترمان نییه” لا‌ولای سپی به‌ده‌نگێکی نزم که به‌نه‌ستم ده‌بیسترا ده‌یگووته وه “من شووناکه‌م... هه‌تا‌ه‌تا‌یه شووناکه‌م”.

به‌یانیه‌کی زۆر سارده، که له‌و ماله دینه‌ده‌ری هه‌ردووکیان چاویان په‌ له‌فرمێسک، سلێمانی مه‌زن له‌میژنه‌گره‌یاوه، به‌لام دلنایه‌که‌یه‌ی به‌جۆرێکی بێمانا ده‌مریت... تا کات تێپه‌ریت دلی محمه‌دی دلشوشه‌ پتر ده‌شکێت، نه‌و به‌یانیه‌ ده‌یه‌نه‌وه بۆ ماله شوشه‌که‌ی، پزیشکه‌کان نه‌ ده‌زانن چیه‌تی و نه‌ تێده‌گه‌ن، له‌پێخه‌فه‌که‌یدا ده‌خه‌وێت و به‌رده‌وامیش خوێنی له‌به‌رده‌پوات، ده‌خه‌وێت و خه‌و به‌دره‌ختێکی هه‌ناره‌وه ده‌بینیت له‌سه‌ر لووتکه‌یه‌کی دوور. ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ میوان و سه‌ره‌په‌رسته‌کانی ئیزنده‌دات و پێیاندە‌لێت باشبووه و چیتەر پێویستی به‌چاودێری نییه. نه‌و شه‌وه ده‌یه‌وێت به‌ر له‌مردن له‌هه‌موو شته‌کان تێبگات، ده‌یه‌وێت نه‌پێنی نه‌و خۆشه‌ویستییه‌ نا‌کامه‌ی خۆی بزانی‌ت، سه‌ره‌به‌رزده‌کاته‌وه تێده‌گات هه‌تا له‌دوا ساته‌کانیشدا ویستیکی قوول به‌ره‌و بینین ده‌یبات. شه‌و دادیت و نه‌و لا‌واز و که‌نه‌فته، له‌په‌رخساری تارماییه‌کی زه‌رددا ده‌گه‌رێته‌وه به‌ر ده‌رگای کێژه‌کان... وه‌ک هه‌میشه به‌ناسانی ده‌چێته‌وه هه‌وشه‌که‌یان، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌یانبینیت و ته‌ماشای نه‌و نیگا غه‌مگین و زه‌رده‌یان ده‌کات که به‌ ساردی له‌و دیو شوشه‌کانه‌وه ته‌ماشایده‌که‌ن. تکیان تیا‌ده‌کات په‌نجه‌ره‌که‌ بکه‌نه‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ڵدابه‌کن، بۆیه‌که‌مه‌

په نېجره که ده که نه وه و لاوالوی سپی به ده ننگیکي غه مگین پیدیه لیت
 «مه مه دی دلشوشه، بمبوره، کاغه زیک له بن نه وه نه دایه...
 هه لیگرو برؤ... هه لیگرو وازمان لیبهینه و برؤ». مه مه دی دلشوشه
 له بن نه وه نه دایه سهر به رزده کاته وه و مانگ ده بیني، له سهر پو شنایي
 تریفه کاند ا سهر نه دده دات نه وه دره ختی له ژیریدا وه ستاوه هه دره ختی
 خه ونه کانیتی، له هه مانکاتا گوپی له وه موسیقا دووره ناسمانیه ده بیت که
 موسیقای نه ستیره و تریفه کانیا نه، هه مان نه وه موسیقاییه که له مندالییه وه
 هاوپی خه ونه کانیتی، له ساتیکدا چاولیکده نیت و تیده گات نه وه نه دایه
 له بنیدا وه ستاوه جگه له ناوینه یی دره ختیکي دیکه هیچی دیکه نییه .
 له ویادا نه وه نامه یه ده دوزیتیه وه که ده ستنوسی په یمانیکي دیرینه ی
 خوشکه سپیه کانه، په یمانیکي جه ه نه مییه، په یمانی دوو خوشکه هیچ
 هیزیک نایشکی نیت. له گه ل خویندنه وه ی دیره کانیدا دونیای مه مه دی
 دلشوشه سهر تا پا هه رسده هی نیت، وشه به دوی وشه درزه کانی دلای
 گه وره ترده بن و دیر له دوی دیر دلای ده بیت مشتی خول، وشه له دوی
 وشه هه موو نه وه دویا شوشه یی نه وه ده شکیت، ناوینه کانی ده شکین،
 سندوقه شوشه کانی ده شکین، دیواره شوشه کانی ماله که ی درزه به نه،
 به ریگادا دیت و به رده وام نه وه په یمانه ده خوینیتیه وه، له گه ل هه موو
 خویندنه وه یه کدا گوزمی نه وه خوینیه ی له دلاییه وه فیچه ده کات و دیته ده ری
 گه وره تر ده بیت. به کوچه کاند ا دیت و تا دیت پتر خوینیه ی له به رده پوات.
 خه لکی ده بینن وه ک تارماییه ک به ریگادا ده پوات و ده ستیکي له سهر دلای
 و به ده سته که ی دی نه وه په یمانه ده خوینیتیه وه، یه که مجاره خه لکی پیایک
 بینن خوین وه ک کانی له سینیه ی هه لقبولیت و هه برپوات و بخوینیتیه وه .
 له گه ل هه موو هه نگاویکدا، شوشه کانی خانوه که ی پارچه پارچه ده که ونه
 خواره وه، شته شوشه کانی ده شکین و به رده به نه وه و ده به نه توژ، که ده گاته
 به رده می خانوه شوشه که ی، خوی له ناو ته بوتوژی شکستی شوشه کاند ا

دەدۆزیتەو. لەگەڵ ھەموو گوزمیکێ خۆیتدا، لەگەڵ بەربوونەوێ ھەموو پارچە یەکی دڵی خۆیدا پارچە یەکی گەورەش لە دیوارەکان بەردەبیتەو و دەشکێت، کلێلەکانی لە دەستیدا دەبنە بۆدریەکی سپی و نەرم، سندوقی نەینیبەکانی دەبن بە تۆز. دەچیتە سەر پێخەفەکی و دەستدەگرێت بە دڵییەو و لە ژوور سەریبەو چۆلی درەختێکی ھەنار دەبینیت، گوێی لە ورد و خاشبوونی شتەکانە، ئاگای لە تۆزی کوشندەیی شوشەیە کە بای شو بە دنیا دا دەپرفیتیت. چاوی لێکدەنیت و گوێی لە دوا ھارپی ئەو ئاسمانە شوشەییە ژوور سەری خۆیتە کە لە سەرەوێ ھەرەس دەبینیت و بەرلەوێ بگاتە زەوی دەبیتە تۆزێکی چڕ و بەرلەوێ خۆیدا دەبیات. سەر بەرزەکاتەو ئەو چۆلە ھەنارە دەبینیت، ئەو ھەنارێ دەبوست لە ژێریدا بمریت. دەستی بەرزەکاتەو لە سەرەوێ دەست لە لقە خەیاڵییەکانی دەدا، کە لە وێنەکانی مردنیدا لە سەر مەرگی سەوزبوو. لە دوورەوێ پارسیماي فریشتە یەک لە قوولاییە دوورەکانی ئاسمانەو دیتە خوارێ، بەر لەوێ ئەو فریشتە یە بگاتە لای و دەستی بگریت، فریای ئەو دەکەویت دەستبەت لەو خۆینە وەک فوارە لەبەر دڵی دەپوات. لەناو خەراباتی مالا کە خۆیدا ئەو کاغەزی پەیمانە لە دەستی بەردەبیتەو و بادەبیات. لە ھەمان ئەو ساتەدا فریشتە یەکی پوخواش و دەم بە پێکەنین لە ئاسمانەو دەستیدەگریت و دەلێت "مەمەدی دڵشوشە چۆنی. ھەموو شتێک تەواو، ھەموو شتێک تەواو ھەستە با بپۆین...". ئەو بە ئارامی ھەلە دەستیت و دەلێت "بەلێ ھەموو شتێک تەواو... دەستمبگرە بابپۆین..." فریشتە کە بە پێکەنینەو دەستی دەگریت و وەک دوو کۆتر لە تەپۆتۆزی جەنگەلێک ھەلبێن، بەناو تەپۆتۆزی مردنێکی شوشەیدا پێکەو پوو و نادیار دەفەن. مردنێک دواتر ھەموومان لەناو تەپۆتۆزە ساردەیدا وندەبین. مردنێک بەشیکی ھەمیشە نادیار و نەینسی دەمینیتەو و بەشیوێکی ترسناک تێکەڵ بە ھەندێ حەقیقەتی تالی دیکە ئێمە چپۆکە دەبیتەو.

که لیمپرسی سه ریاسی سو بدهم له کوئیه، به نه سپایی وه لامیدامه وه و گووتی "مردووه ... سه ریاسی سو بدهم مردووه". گووتم "دهمه ویت بزنام چۆن مردووه؟ هه قی خۆمه بزنام چۆن مردووه". وه لامي نه دامه وه و گووتی کاتیکی دیکه ده گه ریسه وه و کاتمان ده بیت باسی هه موو شتیکی بکهین.

من چاوه پوانی نه وه نه بووم سه ریاسی سو بدهم ببینم، وام حساب کردبوو هه تاهه تابه له سه حرا نایه مه ده ری ... هیه شتیکی ده ریاره ی ده ره وه نه ده زانی، به لام هه ستیکی له دلما پێیده گووتم له و کاته وه ی تو دیلیت بێشومار جهنگ هه لگیرساوه، بێشومار خه لک مردوون، مانه وه ی مندالکی بئ دایک و باوکیش له سه رده میکی وا سه ختدا نه سته مه .

دوای نه و پۆزه ی بۆ یه که مجار پرسیا ری سه ریاسی سو بدهم هینایه پێشی. یاقوبی سنه و به ر چه ند پۆژیکی درێژ ته نیا جێیه ی شتم، من جگه له چه ند پیاسه یه کی کورت به ده وری نه و میوانخانه سه وزه دا هیه چی دیکه م نه کرد، ئاره زوویه کم نه بوو دوور بکه ومه وه، له راستیدا نه مه ده زانی به ره و کوئ و به چ ئاراسته یه کدا برۆم، چه ند ئیواره یه ک به ناو دره خت و چۆم و چه مه نزاره کاندای پۆیشتم و نه گه ی شتمه هیه چ، سروشت به جۆریکی سه یر ده یترسانم، توانای گو یگرتنم له ده نگه ی بالنده کان نه بوو، بیری سه داو ده نگه ی لمم ده کرد. هه ستمده کرد هاواره کانی ناو لم به زیانی

من ئاشناتر، هیزمه دایه خۆم و جار دواى جار به رهو شوینی قوولتر داده به زیم، به لām پینه ده چوو ئه و دره ختانه کۆتاییان هه بیته، وادیار بوو هه تاهه تایه دره خت ده مبه خشیت به دره خت. پۆژیک واته پشچاوم وهک ئه وهی ئه و خانوو له ناوه ندی پۆژیکه یه کی گه وه دا دروستکرا بیته، له ناو نه ندازه یه کی ده سترکد و ئالۆزدا، به جۆریک ئه وهی بیته ئه م خانوو بیته وهی که س پاسه وانیکات، ده رباز بوونی بو نه بیته. پۆژیک بریارمدا برۆم و هه موو شتیکی تاقییکه مه وه، به لām جگه له سورانه وهی کی بیته وه له ناو چه ند باز نه یه ک دارو دره ختدا هیچی ترم نه کرد، وامه سه سته ده کرد ئه وهی ناهیلایت ده ربازیم ده سته ردار بوونی خۆمه له ئازادی... مرۆف له دوو دۆخدا پتویستی به هیچ پاسه وانیک نییه، ئه و کاته ی ئازادی له ده ره وه مانایه کی نامینیت ئه و کاته ش که له زیندانه هه ست به ئازادی ده کات. من به هه ردوو ویستگه که دا گوزه رمکرد بوو، له ساتیکدا هه ستمکرد بوو که ئازادییه کانی ده ره وه له لām چ سه نگیکیان نه ماوه، هه ستیشمکرد بوو له زیندانه که مدا سه ره سه ستیه کی په هام هه یه. ئه و پۆژانه که له ناو دارو دره خته کانی ده وری ئه و میوانخانه یه دا ده سورامه وه، هه مان هه ستم هه بوو، ئازادی چیتر لای من ئه وه نه بوو بیمه ده ری و برۆم و شارو خه لک و زه مینی تر ببینم، بیستویه ک سال زیندان ئه و جۆره ئازادییه ی تیا کوشته بووم. له ژووریشه وه له خه لوه ته کانی خۆمدا بیرم له هه موو پووناکی و ده جوریکی ده کرده وه، به ده نگى به رز قسه م له گه ل خۆمدا ده کرد، ده نگى خۆم تاکه ده نگیک بوو هه ستم به ئاشناییده کرد له گه لیدا... پیموایه نه وانه ی زۆر له گه ل خۆیاندا ده دوین، هیدی هیدی ده بنه دیلی ده نگى خۆیان، منیش بوو بووم به دیلی خۆم. دواتر ته نیا چیرۆکی سه ریاسی سوچه دم منی له و پتوه ندانه ئازادکرد.

دواى تیپه پینی چه ند پۆژیک گه پایه وه... بمبورن... من هه ستیک

ئەوتۆم بۆ زەمان نەما بوو، نەمدە زانی شوو و پۆژەکان حیسابیکەم .
 دواجار کە گەراپەو، کەمێک لەجاری پێشوو پیرتر بوو. لە ھەمان ئەو
 شوێنەو دەستمان پێکاردەو کە دواجار تیاوہ ستاین. دواي سلاوێکی
 کورت گروتی "سەریاسی سوێجەم مردووە ... دروست نازانم چۆن،
 بەلام مردووە. بھبۆرە مردنی ئەویش مردنێکی ئالۆز و بێتەفسیرە".
 سەیری منی دەکرد و دەستی دەخستە سەر یەکن لەو شتە کریستال
 و درەوشاوانە ئۆرەرە کە و دەیکووت "نازانم کە ی و لەکوێ مردووە. ئەو
 سالانە ئێو تیا مرد، تەفسیریان نییە، ئەو بیستویەک سالە ئێ کە
 تۆ تیایدا لەزیندان بوویت دەکرێت ھەمووی ھەلگیریت و لەتابووتیکدا
 فرێدەیت، جگە لەمردن ھێچى تری تیا نییە ... ناتوانم ھێچ مردنێک
 تەفسیریکەم، ناتوانم ھێچ لەدایکبوونیکیش تەفسیریکەم، ھەموو ئەو
 شتانە بێ ھێچ لۆژیکێک پوویاندەدا ... بەلام من دڵنیادەکەمەو کە
 بەتەنیا نەژیاو و نەمردووە، لەگەڵ ئەوانی دیدا بوو، بەلام بوەستە ...
 نا، وامەزانە ئاسانە لەگەڵ ئەوانی دیدا بژیت و بمریت ... ئاسان نییە ...
 دروست نازانم ئەو دواجار کێیە و کێ بوو و لەچی چوو، بەلام
 زۆریەیان مردن، ئەویش لەگەڵ ئەواندا بوو ... دڵنیام لەگەڵ ئەواندا بوو،
 وەک پێتدەئێم من لەھێچ شتێک دڵنیانیم، لەبەرئەو ئێ ناتوانم دڵنیابم،
 یان ناکرێت دڵنیابم. شتەکان دواجار بە ئەندازەیک تیکە لاو بوون ھێچ
 کەس ناتوانیت دڵنیابیت، وەک شەترەنجیک کە تێدا دروست نەزانی
 کامە داشی تۆیە ... وەک شەترەنجیک لە ناکاو چاوبکەیتەو و بپوانیت
 ھەموو داشەکان بوونەتە سپی یان پەش و نەزانیت دەست بۆ چی
 بەریت، بەلام موزەفەرئى سوێجەم بۆی مەگەرێ، من تەنیا کەسیکم
 کە زۆریەى حەقیقەتەکان دەزانم ... تەنیا کەسیکم. لەگەڵ ئەو شتدا
 ناتوانم شتەکان پێئێم، لەبەر ئەو ئێ لەشەترەنجیک دەچیت ھەموو
 داشەکانی بووینتە یەک پەنگ، من تەفسیریکم نییە، دڵنیابە لەخۆشم

نابورم ، ده‌بوايه من ته‌فسيرم هه‌بايه ، به‌لام نيمه ... موزه‌فهرى
سوبخدهم ، هاوپریم من و تو قوول قوول له و گوناومه‌دا چه‌قيوين ،
منيش و توش ... به‌لام دلنابيه نه و مردووه ، كهى و چون و له‌كوئ ؟
لیمه‌پرسه ، نا لیمه‌پرسه ... نازانم ...» .

سه‌رجه‌مى قسه‌كانى كۆمه‌لێك مه‌ته‌ل و ته‌لیسمى ئالۆزبون . لیمپرسى
«ئه‌وان كێن ؟ نه و له‌گه‌ل كێدا مردووه ؟» . گووتى «له‌گه‌ل ئه‌واندا ،
ئه‌وانه‌ى وه‌ك خۆى وابوون ، له‌گه‌ل هاوپرێكانیدا ... له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا كه
له‌و سه‌رده‌مه‌دا مردن» . كه‌مێك وه‌ستاو خه‌نده‌یه‌كى تال كه‌وته سه‌ر
لێوى ، توژێك بیریکرده‌وه و به‌پوخساریكى له‌سه‌رخۆه گووتى «ناكرێت
له‌وه زیاترت پێبلیم ، له‌وه زیاترم نییه . بۆ نه‌وه‌ى له‌وه تێبگه‌یت ده‌بايه
لێره‌بوویتایه ، ده‌بايه له‌گه‌لمدا بوویتایه ، دواوه‌ بزانیت و نه‌زانیت هه‌چ
ناگورپیت ... هه‌چ ... به‌لام تو له‌و ده‌رگایه‌وه مه‌یه‌ره‌وه ژورئ ، تو
بۆیه لێره‌یت تا له‌و ده‌رگایه‌وه نه‌یه‌یه‌ ژورئ ، با من و تو جوړه
پیرییه‌كى تر بژین ، پیری دوو پیاو كه‌ خۆیان بۆ بیركردنه‌وه حه‌كمه‌ت
ته‌رخانده‌كه‌ن ... بۆیه تۆم هه‌ینایه ئێره تا له‌شوینێكى تره‌وه بپێته
ناو ژیانه‌وه ، شوینێك په‌یوه‌ندى به‌و پابوردووه‌وه نه‌بیت ، شوینێك
په‌یوه‌ندى به‌ ئیستاوه نه‌بیت ... په‌یوه‌ندى به‌ژیاى پۆژانه و مردن و
شۆرش و سیاسه‌ته‌وه نه‌بیت ... گوێگه‌ره موزه‌فهرى سوبخدهم ، نه‌ى
دۆست ، من ده‌مه‌وێت له‌ده‌رگایه‌كى تره‌وه بپۆین ، من و تو له‌ده‌رگایه‌كى
تره‌وه بپۆین ، ژیاى هه‌ر ئه‌م ده‌روازه‌یه‌ى نییه ... تو تاكه كه‌سێكى
له‌ده‌ره‌وه‌ى ئه‌م زه‌مانه هه‌لگیراویت ، تو دیل نه‌بوویت ، به‌لكو تو
كه‌سێكى دوور له‌پیسى نه‌و پۆژه نابووتانه هه‌لگیراویت ، وه‌ك هه‌لگرتنى
شتێك له‌ به‌فردا ، وه‌ك شارده‌وه‌ى قوتوویه‌ك زیچ ... ده‌متوانى ده‌سأل
له‌مه‌وبه‌ر به‌رتبه‌ده‌م ، ده‌متوانى بتگۆرپه‌وه به‌نه‌فسه‌رێكى گه‌وره‌ى
ده‌وله‌ت . سه‌رده‌مانێك سه‌دان ئه‌فسه‌رى دیلمان له‌به‌رده‌ستدا بوو ،

لەدوای سەرکەوتنی شوێنەوێ هەزاران سەرباز و پلەدار و ئەفسەری گەورەگەرە دیلی مەبوون. ئەو کات ئاسان دەمتوانی بگۆرمەو، بەلام دەبایە بەهێنایتایەتەوێ بۆ ئێرە، بۆ ناو سیاسەت، بۆ ناو پیسی و چلپاوی ژیانی پۆژانە، دەبایە بەهێنایتایەتەوێ تەماشای پیسییەکان بکەیت، ئەوێ لەبیابان فیزیوویت بێرتبجێتەوێ... مە پاریەکی زۆرم خەرجکرد تا تێگەیشتم تۆ وەک دەرویشیک لەبیاباندا دەژی، جیگایەک نەبوو بەرتبەدەم، دەبایە وەک یاقووتیک هەرزان فرۆشتبکەم، دەبایە بتغەمەوێ ناو شەپەرەکان، ئەو شەپەرەکانی مە و ئەوانی دی دروستمانکرد و دەبێت دروستیبکەین. تۆ زێڕیکی دەگمەنی پۆژە پاکەکانیت، تۆ تاکەکەسیکی بیستویەک سالە گوناھیکت نەکردووە، ئازاری بالەندەیکت نەداوە، شەپیکت نەکردووە. ئێمە شەپ کردینی بەکۆمەلیک پەموون... شەپ و شەپو هەمیشە شەپ، بەیانیان شەپ، نیوہەوان شەپ، ئیواران شەپ... نا و مەزانە مە بەدریژایی ئەو ماوہیە بیرم لەئازادکردنی تۆ نەکردۆتەو، هەتا جاریک هەموو شتیکی تەواوێو، دەبایە بگۆرمەو بەچەند ئەفسەریکی بالە، ئەو شەوێ دەبواوە ئیمزای خۆم بخستایەتە سەر کاغەزەکان، هەموو گیانم دەلەرزێ... جیگایەک نەبوو پاکێ تۆی تیاھەلگرم، تۆ خۆت هیچ لەپاکێ خۆت نازانیت، وەک مەندالیک کە هیچ لەپاکێ خۆی نازانیت... گەر تۆشم بەهێنایتەوێ وەکو ئەوانت لێدەھات وندەبوویت”.

بەئائومیادی و سەرزەنشتیکی قوولەوێ گوتیم ”ئاوہا کەواتە دەتوانی پزگاربکەیت و هیچت نەکرد، دەکرا نەهێلێت بیستویەک سالی لەو سەحرایەدا بپزێم و فرامۆشتکردم. مە ئەو سەحرایە کردمی بەلم، لەمێکی پووت، لەمێک بەهیچ شتیکی گۆناکریتەو”.

گوتی ”نا، ئەو دەم نەمدەتوانی پزگارتبکەم، پزگارکردن شتیکی و بەربوون لەزیندان شتیکی دیکیە، مە دەمتوانی بەرتبەدەم، وا بکەم بگەپێتەو، بەلام

تۆ یەکیک نیت لە ئێمە ... تۆ دەبایە نە گە پێیتەو وە ناومان ... دەبیت
تەنھابیت ... نازانم تێمە گەیت یاخود نا؟ بەلام تۆ دەبیت تەنھابیت،
دەزانم حوکمیکی سەختە، ئازادییەکی گرانە، بەلام گەر تەنھا نەبیت
هەموو شتی کەمان لە دەستە چیت.

بە کورتی یاقوبی سەنەو بەر دەبویست، من و ئەو لەو گۆشکە سەوزەدا
پێکەو و بژین، پێکەو و خەریکی حیکمەت بین، پێکەو و هەزاران سەعات
قسە لە سەر گەردون و ئاسمان و مردن و خودا بکەین، ئەو لە سالانی
شۆڕشدا کاتیکی زۆری بۆ زیندەگی و ژيانی خۆی تەرخان کردبوو،
لەدوای پاپەڕینیش هەموو لەزەتەکانی دنیای تاقیکردبوو وە. ئەو
هەموو عومری خۆی بۆ حوکمکردنی دنیا تەرخان کردبوو، بەجۆریک
کاتی نەبوو بۆ بیر لە ماھییەتی بکاتەو ... ئەو واھەستیدە کرد هەموو
پوکەشەکانی ژيانی ناسیووە بێتەو ی بگات بە جەوھەر و مانای.

ئەو ماوەیە من لەو خانووە سەوزەدا ژيام، هەستم بە ئازادی
نەکرد ... زۆر ئیواران دەهات، پێکەو و دوو کورسیمان دەبردا ناو
دەرختەکان، لە گەڵ ئەوێ ئەوکات من هیشتا هەر لە سەوزایی دەترسام،
بەلام دانیشتم لە گەڵ ئەویدا لەزەتیکی گەورە هەبوو. من لە سەحرا
فێری جۆریک لە دنیایی بوو بووم ... ئەویش لە گەڵ هەموو جەبەرۆتی
خۆیدا، لە گەڵ ئەو ناکوکییە سەیرانە ناویدا، لە گەڵ ئەو سیما
جیاوازانەیدا، لە گەڵ هەموو پەشوکانیکیشدا کە دروستیدە کرد، شتی
لە دنیایی دەدام، دنیاییەکی سەرچاوەکەیم بۆ نە دەدۆزیایەو. ئەو
ئەو باوەرێ تیا سەوزە کردم کە من کەسیکی پاکم، دووریم لە
کارەسات و جەنگەکان خاوین پایگرتووم. ئەو دەبویست ئەو پاکییە
بکەینە شتیکی هەتاھەتایی، خەلوەتیکی دروستبکەین، هەردوو کەمان
ئێلھامی لێو وەرگیرین. جار دوای جار کە دەگەڕایەو، زیاتر حەزی

له هه مین و بیر کردنه وه ده کرد... خودی ئه و ماله سه وزه جه نه تیک بوو بۆ
بیر کردنه وه. نا... منیش ده زانم له دواى پاپه پینه وه سه رۆک و وه زیر و
سیاسه ته داره کان، نه وانه ی له ده فته رى سیاسى حیزبه کاندای کار یاننده کرد
هه موو خه لوه تى تایبه تیان دروستده کرد، هه موو میوانخانه ی خۆیان
هه بوو، شوینی خۆیان له شاره کان و ده ره وه ی شاره کان هه بوو، به لام
ئه و خانوو نه یشته جی و نارامگایه کی تایبه ت بوو له نارامگاکانی ئه و...
من دواتر زانیم ئه و ده یه ها جیگای دیکه شی هه یه، ئه و چه ندین
شوینی تری هه یه... ئه و وه ک هه موو سه رکرده کانی دواى پاپه پین
وه ک پاشاکان ده ژیا، به لام هه ندی شه و ترسیکی له ناکاو، پرسیاریک
که وه لامی نییه، ئازاریکی سه ختی ویزدان هه لیده گرت و به په شوکاوی
ده هات بۆلای من... ئه و منی دانابوو تا هه ر کاتیک ده نگى جه سته و
ویست و ئاره زوو ه کانی نارامبوونه وه، هه ر کاتیک پۆحی هاته قسه بیته و
شتیک له منه وه فیتر بیته.

من بۆ ئه و شتیک بووم که سی دیکه نه بیوو، شتیک هه یج
سیاسه ته داریکی دۆست و هه یج هوکمداریکی دوژمنیشی نه یانبوو،
پۆحله به ریک نازانیته له و سالانه دا چی بووه، که سیک زارده کاته وه
قسه له سه ر لم و نه ستیره و باو بیده نگى ده کات. ئه و نه یده ویست
ته نیا ده سه لات و هیز و له زه ته کان مولکی خۆی بن، ده یویست جوانی
و پاکى و حیکمه تیش بکاته مولکی خۆی. من دره نگ زانیم که
ئه و ده یه ویست هه موو شته کان بۆخۆی بن... هه ر شتیک نه بڕوایه
به به شتیک له و شتانه ی ئه و پکیفیانده کات، فره مووشیده کرد. ئه و ته نیا
جه نگاوه ره کانی نه ده کپی، ته نیا وه زیره کانی نه ده کپی، ته نیا ئه رزه و
شه قام و خانوو به ره جوانه کانی نه ده کپی، ئه و به دریزایی ئه و سالانه ی
دواى سه رکه وتن هه موو شتیکى بر دبوو بۆ خۆی، بۆ هاوڕێکانی. خودایه
چ سه ره وه تیکى سه یری هه بوو، پیاوه شاعیره کان و ژنه شاعیره کانیشی

کریبوو... پیاوه په یکه رتاشه کان و ژنه نیگار کیشه کانیشی کریبوو...
 نه دازه یاره کان و مه لای مژگه و ته کان... باغی هه بوو ته نیا بۆ بولبول،
 باغیشی هه بوو بۆ جنسی دیکه ی بالنده کان... باغی هه بوو ته نیا بۆ
 شه راب و مهستی، باغیشی هه بوو بۆ سه ما، کۆشکی هه بوو بۆ خۆی
 و هاوړیکانی، بۆ داوه تی نه فسانه یی که هه موو خواردنه سه یه کانی
 دونیا ده هاتنه سه ر سفره ی. له و ناوه دا هه ندی سات ده هاته پیتی
 که تیایدا له هه موو شتیگ بیزارده بوو، نه و کاتانه سوار ماشینه که ی
 ده بوو و ده هات بۆ لای من. نه و شه وه ی که پیمگووت ده مه ویت برۆم
 و دونیا ببینم، بیته وه ی هیچ بلیت به هیمنی گووتی "ناتوانیت... من
 و تۆ لیږه دا پیرده بین و ده مرین".

من له سه ره تای به هاره وه تا کوتایی هاوینیکی زۆر گرم له و ماله دا
 ژیم، پرپوو له سه دان کاسیتی فیدیوی هه مه چه شنه. له هه زاران کتیب.
 له خواردنی هه مه په نگ که خۆم پۆژانه ناماده مه ده کردن. به لام ده مویت
 برۆمه ده ری. شه ویک چه ندین بار ئاره زووی ئازادی خۆم بۆ یاقوب
 به یانکرد، به دلته نگیه وه گووتی "تۆ باوه پت به م هیمنیه هه یه؟...
 ها پیمبل، تۆ واده زانی گه ردون هه مووی نه م هیمنی و موسیقا و
 ئارامیه یه؟ تۆ له م ژووره دا گوئی له ده نگی بالنده کان ده گریت و پیتوايه
 ده گریت هیچ که سیکی تر ناوه ها شاهانه بژی؟".

من قسه کانیم پیپری و گوتم "یاقوبی دوست، من بیستویه ک ساله
 له هیمنی و بیده نگیدا ده ژیم... نا پیمه لئ من شاهانه ده ژیم، تا
 بیده نگي هه بییت من دیلم... تا نه م ئارامیه بیسنوو و گه ردونی و
 بیقه راره له ده ورم بییت من دیلم... یاقوبی سته و بهر... نه وان منیان
 له ناو بیده نگیدا زیندانکرد... من زۆر بیرم لیکنده وه، نه وان نه
 نه شکه نه ی منیان دا، نه لیانپر سیمه وه، سزا که یان نه وه بوو هه تاهه تایه
 له بیده نگیدا بژیم... تا بیده نگي هه بییت من دیلم". له ناکاو و...

پاستییەکم پێبۆلت کە نامەوێت تێیگەم، کەمێک دەنگی بەرزکردەووە و گوتی "بەلام تۆ دیلی چی بوویت... دیلی شەو بوویت، دیلی بیابان، دیلی گەردون، دیلی ئەو ئەستێرانەی ھەمیشە کاتت ھەبووە سەیریانیکەیت... موزەفەری سووچدەم، من شەویەک لەگەرمە ی جەنگدا، لەگەرمە ی خوێنڕشتندا، ھێزەکانی خۆم بەرەو بەرزاییەک دەجوڵاند، لەو کاتەدا سەرم بەرزکردەووە و ئاسمانم بینی... ملیۆنەھا ئەستێرەم بینی... بچوکی خۆم بەراورد و بەرامبەر بەگەردون بینی... شوێنی خۆم لەناو ئەو دنیاوەدا بینی... ئەوکات بیرمکردەووە من سالاھە ی سالاھ ئەستێرەم نەبینیوە... سالاھە ی سالاھ کاتی ئەوەم نەبووە بیر لەئاسمان بکەمەووە... سەیری مانگ بکەم... نا... ئەو ساتە تێگەیشتم من نیوە ی ئەم جیھانەم دۆراندا... من عومرم دەپوات و کاتی ئاوردانەووەم نییە لەو شانە ی لەسەر و ئەم شەپ و کوشتارەووە... ئەو شەو سەری خۆم دا بەبەردێکدا و ھاوارمکرد "چ وشەیکە ی ساختە و بێمانا و فێلبازە وشە ی دنیا"... موزەفەری سووچدەم ئەو شەو ئێمە جەنگمان بردەووە، بەلام من دۆربابووم... بەجۆریک دۆربابووم ھیچ وەخت پێشتر بەزینی وام بەخۆمەووە نەدیوو... نا نامەوێت بدۆڕیم. شەویەک بیرم لەوەکردەووە خەلۆتێک دروستبکەم... خەلۆتێک لەجێگایەکدا بتوانم ھەموو شتەکان لەیادبکەم و خۆم تەرخانیکەم بۆ لەزەت وەرگرتن لەشەو و بێدەنگی و سروشت... شوێنێک بمگیرێتەووە سەر شوێنی خۆم، وەک ئادەمیەکی بچوک لەناو گەردونێکی گەورەدا... تۆ خۆشەختیت... ئێمە ھەموو دیلبووین، بەلام تۆ بەختەورەترینمان بوویت... موزەفەری سووچدەم تۆ تێناگەیت چەند قورسە من بتوانم بێمەووە بەئادەمیەکی بچوک لەناو گەردونێکی گەورەدا... موزەفەری سووچدەم فێرمکە چۆن بێمەووە بەئادەمیەکی بچوک، چۆن بگەرێمەووە سەر ئەسلی خۆم؟".

تا دەمەم قسەکانیم لەبیرناچیتەووە، ئەو دەیویست بچیتەووە سەر

ئه سلیک که ههستیده کرد لییره و تکراره، به لام تاکه شتیکیش بوو نهیده زانی چون دهستی بکه و یتسه وه. ئه وه دیتوانی هه موو شتیکی هه بیت، هه موو شتیکی، به لام نهیده زانی چون ئه و شتانه ی له ناو خۆیدا له دهستیداوه به دییه پینیتسه وه. من ئیستا که له م شهوی پرئه ستهیره یه دا ئه م چیرۆکه بۆ ئیوه ده گێرمه وه، له کاتیکدا گویمان له شه پۆله کانی ئاوه، سویندتان به و شه پۆلانه بۆ ده خۆم که یاقوبی سنه و بهر له سه ره تای سه ره تاوه ده یویست خۆی له هه موو شته کان ئازاد بکات، ده یویست شته زیاده کانی ژیا نی فرییدات و وه ک زاهیدی ک بژی، به لام نهیده زانی چون. پۆزیک به شکسته وه گووتی «موزه فره ی سو بده م، فیرمبکه چون وه ک دیلیک بژیم، چون وه ک ده روی شتیکی سه حرانشین بژیم... فیرمبکه بتوانم دوور له ده سه لات و سامان و له زهت و ئافرهت بژیم، فیرمبکه». سویندتان بۆ ده خۆم له سه ره خۆ دانه وی و دهستی ماچکردم و فرمیسه که گهرمه کانی پژانه سه ره ده ستم و گووتی «ئه ی دۆست... فیرمبکه... فیر». ئه وه هه موو سالانه ی من یاوه ری یووم ساتی وه ها پاسته گۆیم لینه دی بوو. من پیمگوت «یاقوب، من ناتوانم هیچت فیربکه م، سالگه لیک دوور دیریژی ته نیایی ده توانیت ئه وه ت فیری کات نه وه ک من. من ناتوانم ئه وه ت فیربکه م، من خۆم فیرنه بووم، ماوه یه کی ژۆریش به هه موو توانای خۆم شه پم له گه لدا کردوه، نه مویستوه به و جۆره بم. سالانیکی دوور دیریژ هه ز و ئاره زوو له ناوه وه ده یکو شتم، یاقوبی سنه و بهر تۆ له و عه زابه گه وره یه تینا گه یه که سال دوی سال بیر له بینینی گولی ک ده که یتسه وه، له زیندانیکدا داده نیشیت له ناوه پراستی ده ریایه کی بیسه روبنی لهدا و به خه یال ده ژیت، به خه یال سیو ده خو یت، به خه یال هه نار ده گریه ت به ده سته وه... شه وان هه یه هه موو ژیا نی خۆت ده گۆریتسه وه به بۆنی هه نار ییک، یان نیوه شه و له خه و پاده چله کتیت و ده بینیت ژووره که ت پرپووه له بۆنی هه رمی، به ده م و پینه وه هه لده سیت

و بیری ئاو دەکەیت ... سەیرترین شت لەسەحرا دا ئەو دەبە ی ئاوەیە کە
 بۆتە ھێنن، بەو ئاوە دا دەزانی ت دوانا ماوە، بەو ئاوە دا دەزانی ت کە
 دوور لەتۆ دەریا ھەیە، شەپۆل ھەیە ... یاقوب بیھێتە پێشچاوی خۆت،
 من ھەموو پۆژیک بەر لەو ھێ قومیک ئاو بخۆمەو بەسەعات بۆنە کرد،
 کێ دەلێت ئاو بۆنی نییە، چ گەمژە یە کە دەلێت ئاو بۆنی نییە، من
 لەگەڵ ئەو ئاوە دا بۆنی ھەموو دوانا دە کرد، بۆنی ماسیم دە کرد، ھێندە
 قوول بۆنە کرد دەگەشتە سەر شاراوە ترین و نھێتترین بۆنە کانی
 ناو دەریا ... سەلە ھای سەل ئارەزووە کانت دەتکوژیت، تا پۆژیک دیت
 تێدەگەیت دەتوانیت بھێچ بژیت، تێدەگەیت سەرتاپای ئەو شتانە ی
 حەزت لێیانە سەرابن، تێدەگەیت قورسای شتە کان لەقوولای خۆتان،
 ئەو ئەو سەتە یە کە دەتوانیت ئێتر بیر لە ئارەزووە کانت نەکەیتەو،
 ئێتر دەبیت خەیاڵە کانت بەشیوە یەکی دی دروستبکەیتەو ... یاقوب
 ساتیک ھە یە نازانم کە یە، نازانم لە چ وێستگە یەکی ئەو ھەموو ژان
 و تەنھاییە دا یە، ساتیک زیندان و خەلوەت بەجۆریک تێکەڵدەبن ئیدی
 بۆت جیا نا کرێنەو، ئێتر نازانیت تۆ دیلیت یان دەرویشیت، لەناکاو
 لە ھەموو شتیک ئازاد دەبیت لە ھەموو قورسایە ک، قورسای ژیان
 خۆی نەبیت ... من ناتوانم کەس فێرکەم، ئەو سەتە چییە و چۆنە ...
 ساتیکە زمان تیا ئیشناکات ... وەسف نا کریت، بەلکو وەک پۆشنا ییە ک
 لەناوەو ھەڵدەقو لیت».

بەدریژای ئەو کاتە ی من قسە مدە کرد ئەو دەستی گرتبووم و دەگریا،
 ئەو لە بەردەمدا چۆکی دادا بوو و سەری خستبوو سەر دەستم و
 فرمیسک بەسەر پێشە سپییە کەیدا دەھاتە خوار و دە یگوت «فێر مەکە ...
 فێر». پێم سەیر بوو ئەو دیلیتی منی لە ئازادی خۆی لا باشتەر بوو. من
 ئەو کات بەتەواوەتی نە مدە زانی چییە، ھێچ شتیکێ تەواوەتی لەسەر
 خۆی و نھێنی یە کانی پێتە گووتبووم. نە مدە زانی ئەو چەند گەورە یە ...

به لām دلنیا بووم بیزاریه کی قوولی له دلدايه . من نامه ویت سویندتان
 بۆ بخۆم، به لām دلنیا تانده کهم که یاقوبی سنه و بهر ده یویست شتیکی
 تر بۆ خۆی سازیکات، شتیکی له هه موو قورسایه کان نازادییات... ئه
 له ئه ستیره یه که ده چوو به کیشیکی مه زنتر له کیشی خۆی بارکراییت،
 ئه ستیره یه که شتهکانی سه ری به ری دره و شان وه ی لیبگرن . ئه و کاته ی
 من بینیم باوه ری به هیچ شتیکی نه بوو، ده یویست پارچه پارچه ژیا نی
 خۆی ئاسانیکات تا ئه و پۆشنا ییه ی له ناوه وه ی تهی ده رکه ویت، ئه و شه وه
 که نوشتایه وه و ده ستی ماچکردم پیمگوت ”ژیا ن پۆشنا ییه که له ناو
 سندوقیکی داخراودا، ئه و سندوقه ش ده شیت له ناو کۆمه لێک سندوقی
 دیکه دا ییت، هه ركات ویستت ژیا ن ده رکه ویت، ده بیست له تاریکیه وه
 ده ربیه یینیت، هه موو ئه و به رگ و پۆشاک و توپکلانه ی لیدا مالیت... یاقوب
 من نازانم تۆ چیت و چیت هه یه... به لām له شی خۆت که میک سوکیکه...
 باره قورسه کانت دانئ، زیره زۆره که ی کۆلت فرپیده و مه له بکه“. ئه و
 شه وه تا ماوه یه کی درپژ توند ده ستهکانی گرتبووم و ده گریا، من
 باوه یم به فرمیسکهکانی کرد، دوا جار گووتی ”ده مه ویت سه ره له نوێ ژیا ن
 ده ستهپیکه مه وه، به لām به جۆریکی تر و له شوینیکی تره وه... به لām
 ئه فسانه یه، ئه فسانه، خه یالێکی پووجه، وانیه... خه یالێکی بیسود و
 پوچه، نا کریت له سه ره تاوه ده ست پێیکه ی نه وه، موزه فره ی سو بده م
 ده کریت له سه ره تاوه ده ستهپیکه ی نه وه؟“. چاوه پوانی ئه وه ی ده کرد
 پێییلیم به لئ، به لām به ساردی یه کیکه وه بیه ویت دلئ ئه ویتتر بشکی نیت
 گووتم ”نازانم تۆ له چی پاده که ییت... نازانم، به لām که س ناتوانیت
 له سه ره تاوه ده ستهپیکاته وه، هیچ خه لوه تیک مرؤف له دونیا نازادناکات،
 من بیستویه ک سا ل له لمدابووم و دونیا ش هه میشه به دوامه وه بووه“.
 به نارامی پێکه نیم و دلپه قانه تر گووتم ”هه میشه شتیکی هه یه، به ره و
 دوا ده تگێریته وه... شتیکی له توانای مرؤف که وره تره، یاقوبی من له

سەھرايەدا يەك شت فېرېسوم، ئەوئيش ئەوھەيە، مەرۆف گيانلەبەرئىكە نابىت شتەگەرەكان لەبىرىكات. بەدەم ژانىكى گەرەوھە گووتى "تۆ لەخۆت پاتنەکردووه، تۆ لەخۆت ھەلنەھاتووت، تۆ لەجىگايەكى تەنك و لەلىخناوئىكى بچوكى ژيانەوھ بەرەو جىگايەكى قوولتر مەلەتكردووه".

من لەمىژبوو دەمزانى زىندان و سەھرا منيان گۆرپوھتە سەر مەلەوانئىكى گەرە، بەلام ئىستا كە ئازادبووم، نەمدەزانى چىبەم، ئايا تا ھەتاھەتايە لە بنى ئەو دەريا قوولەدا بىنمەوھە يان بىمەدەرى. ياقوب دەيوست لە تەك مندا بىتە ناو ئەو دەريايە، دەيوست من نەيەمەدەرى و دەستى ئەوئيش بگرم بەرەو قوولايە بىتەرار و بىكەنارەكان، بەلام لەگەڵ ھەموو ئەو ئارەزووھە قوولەدا كەپووه و بىدەنگى و تەنھايى و خامۆشبوون ئاراستەيدەكردم، دەنگىك لەناوھە بەرەو دۇنيا بانگھېشتەيدەكردمەوھ، پرسىارىك كە ھەرگىز نەمتوانىوھ لىپراكەم، پرسىارىك ھەردەم بەرەو دۇنيای دەيگىرامەوھ ئەوھبوو "سەرياسى سوبجەم لەكوئىھ؟ لەكوئ؟".

ئەگەر سەرياسى سوبجەم نەبایە ژيانى من بەجۆرئىكى دىكەدەبوو، من لەقوولترىن و تارىكترىن شوئى ژيانمەوھ ھاوارىكم دەبىست، ھاوارىكى گەرە. دەنگى گريان و پارانەوھە مردنئىكم دەبىست، لەخەونەكانمدا ھەرچارە و بەجۆرئىك بانگەيدەكردم، ھەندىجار ھەستەمەكرد يەكئىك لەپەشەبايەكى دوورەوھ، لەناو توفان و بارانئىكى بىمروھتەوھ بانگەمەكات، ھەندىجارئىش ھەستەمەكرد لەناو گىژەلوكەيەكى لەمەوھ. دەنگىك بوو ھەستەمەكرد توفان دەبيات، ھەندىجارئىش ھەستەمەكرد تىنوئىتى دەخىنكئىت، يەكئىك بوو من ھەرگىز پوخسارىم نەدەبىنى، تارمايەك بوو ھەك ئەوھى لەتارىكىدا لەپشت پەردەيەكەوھ وەستابىت، دەنگى لەوئىنەكەى دوورترىو، ھەندى شەو دەنگەكان وادەھاتنە گويم ھەك ئەوھى قريشكەيەك بن لەبنى دۆزەخەوھ، ھەندى جار لەبرى يەك

کەس، سەدان کەسم دەبینی، بۆنی خوینم دەکرد. بۆنی هەناسەی
سووتاو... هەر جارێکیش لەخەو هەستابامایە سەریاسی سوێجەم
بیردەکەوتەوه.

مردنی سەریاسی سوێجەم ئەو ئارەزووی تیا بزواندم سەر لەو
دەریای لەم بەینمەدەری.

ئیدی شەویەک بە یاقوبی سنەو بەرم گووت من دەپۆم و دەمەوێت
دوێنا ببینم.

ئەو پۆژەى محەمەدى دڭشوشەيان لەناو خەراباتى شوشەستانەكەى خۆيدا دۆزىيەو، ئىدى ئەو خوشكانە ناوبانگىكى گەرەيان پەيداكرى و ژيانىشيان سەر لەبەر گۆڤدرا، بەو دا هاوڤى و دۆستى راستەقىنەيان كەمبوو، هەفتەيەك دواتر هەوالى مردنەكەيان زانى. نيوەپۆيەكى باران بوو، سەلئەمانى گەرە بەخۆى و پاسەوانەكانىيەو هەات، لەدواى ئەو خوازىيىيە سەيرەى بەربەيانەو ئىدى نەيانىيىنبووەو. كىژەكان ونبوونى لەناكاوى محەمەدى دڭشوشەيان بەهەند نەگرتبوو، هەردووكان لەو باوەرەدابوون، ئەو پياوانەى لەناكاو دەرەكەون، لەناكاوئىش وندەبن، ئەوانەى تۆفان دەيان هەندىن تۆفانىش دەيانبات. سەلئەمانى گەرە كە هەرگىز مردنى كۆرەكەى بىرناچىتەو، بەخۆى و مشكىيە شىن و كەپووە كۆيى و ددانە زىوەكانىيەو، بەو لاجانە سەپىيەدرىژانەو، بەو كۆلەبالە باكورىيە زەردباوەو دابەزى و پوخسەتى هاتنە ژوورەو و خواست و لەهەمان هۆلى سارد و چكۆلەى بەربەيانى خوازىيىيدا لەسەر هەمان كورسى دانىشت. لاو لاوى سەپى هەر بەسەرەنج تىگەيشت محەمەدى دڭشوشە مردووە، سەلانىك دواتر كە لەبەر تەختە پەشكى بچوكدا و لەنزيك گەرمای كورەيەكى داگىرساوى زستانەدا باسى ئەو ساتەى دەكرد، دەگريا. بەلام ئەوى كات كە مردنى ئەو كۆرەى لەدەيد و هەناسەى ئەو پياو دا خويندەو،

سەرسام وەستا و هیچی نەکرد... سەلتەمانی مەزن بەخودایەکی کتویی دەچوو تازە لە چیاکانەو هاتیته‌خوار، پوختاریکی توکنی هەبوو، لەبەر تووک بەئەستەم دەموچاوی دەبینرا، نێوگوچکە و سەر کەپووشی تیسکی ڕەشبوون... دیاربوو چەندین پۆژە نەخۆی شتو، نەپیشی تاشیو و نەپیکەنیو. ئەو هاتبوو پیشنیاریکی چکۆلە و سەیری پێبوو کە لەوێبەر نەبیسترابوو. بەهێمنی هەوآلی مردنی محەمەدی دڵشوشە ی پێگوتن. چاوەڕوانی نەدەکرد خوشکەکان بلەرزین و بگرین و شیتانە شیوەنبەن، ئەو لەگەڵ سەبای یەکم بەیانیدا تێگەیشتبوو کەچاوی ئەو دوو خوشکە لە چاوی دوو بالەندە ی بێباک دەچیت. سەلتەمانی مەزن هاتبوو تا بەلاولای سەپی بلیت، ئەو ئامادە یە مۆچە یەکی مانگانە ی بۆ بپێتو و بە مەرجیک هەموو هەفتە یە ک پۆژیک بچیت سەر گوپی محەمەدی دڵشوشە. دوا ئاواتی ئەو هەبوو کۆرە کە ی لەگۆرە کەدا ئاسوودە بیت. ئەو پۆژە بە لاولای سەپی گووت "بە ئێ محەمەدی دڵشوشە مرد... نا وامە زانن من ئەو ناوێم لێناو، من لە هەموو کەس کە مەتر دەمناسی، من و ئەو بە یە ک غەریبووین... پۆژگاریکی سەیرە باوکان بە کۆرەکانیان نامۆن. مردنی مردنیک سەیربوو، ناسکتێن دلی هەبوو لەم هەریمەدا، هەموو خەڵک دەلێن گوناھی تۆیە، دەلێن جورمی ناڕەوای لاولای سەپی، بەلام دەزانم گوناھی تۆ نییە، ئەو دلیکی هەبوو بەرگە ی هیچ شتیکی نەدەگرت، هیچ شتیکی، ئەو دەبایە و ناکام، خێرا، بێمانا بەریت... دلیکی هەبوو پوونتەر لە هەر ئاوێنە یە ک، سافتر و سپیتر لە هەر شوشە یە ک، وە ک جامیکی تەنک و ناسکی شەراب بە دەست مەستی کە وە لە کوچە یە کدا سەرتاپای هەلنووتان و ساتەکردن بیت... دواچار کە بینیم ئەو پوختاری ساقییەکی هەبوو، بە پیاڵە یە ک باده وە، بەلام بە کۆت و زنجیر و پێوێندیک

نۆڤرەو ھە دەست و قاچەکانیدا... کە بینیم زانیم دەکەوێت. وای
چ پۆڤگاریکی سەیرە، تیفلەکان وەک باوانیان ناپوینەو... لەتۆوی
گولێک گولێکی تر دەپوێت... لەھێلکە ی بالندە یەک تەیرێکی تر
دیتە دەری. من لێتان ناشارمەو، من پیاوکۆژبووم، مامۆستای مەرگ
بووم، ھەرگیز نەمدەزانی لەسایە ی مندا مندالێک گەورە دەبیست لە
ھیچ تاقیکردنەو یەکی مردندا دەرنەناچیت... بە ھەر حال نەمتوانی دوا
نارەزووی بۆ جێبەجێبکەم، ئەو دەیویست نەینییەکی بۆ ناشکرابکەم
کە چیتەر داوھەکانی لە دەستی مندا نەبوون؛ نەدەکرا ھیچ بلێم،
چونکە ژیان و مردنی پێوە بەندبوو. ئیستائەو لەوێیە، خەلکی
ھەرگیز لەتۆ تیناگەن و لیتنابورن... پانەھاتووم بۆ پەحم و بەزەیی
بپارێمەو... پانەھاتووم. من لەو شاخانەدا پیربووم، شۆپش بەدوای
شۆپش، شەپ بەدوای شەپ، ئیستاش ھیچ شتیک بەرێکی ناپوات،
بەلام چەند پۆڤە چاوە پاک و پوونەکانی لەپێشچاوم، وەک چۆن
بەر لەمردنی شەوێکی تۆفان بەو ھەموو خوین و باراناوھە ھات و
خۆی کرد بەمەجلیسمدا، چاوەکانی پێیدەگوتم، تۆ باوکیکی بیسۆز
و بیدلێت، دەیگوت دلی من لەشوشە یە و دلی تۆ لەبەرد... شەوێک
سەر سینە ی ھەمووی خوین بوو، قژی وەک قژی قەلەندەرێک کە
ھەموو تۆفانی دوتیای دیبیت، قەلەندەرێک لەئاویکی مەزنی دابیست،
مەزنتەر لەھەر ئاویک کە من لەزیندەگیمدا بینیم... یەکیک داوای
گەوھەرێک بکات لەدەرەو ی دەستی ئینسان، گەوھەرێک بەمن
پاوانا کریت. لاواری سپی، من ھەردەم باوھەرم ھەبوو دوتیایەکی
تر لەودیو مەرگەو ھە یە، لەگەڵ ھەموو خراپییەکانمدا باوھەرم
بەژیانێکی تر ھە یە دەکەوێت ئەودیو ئەم ژیانەو، جۆرە برۆایەکی
وا بۆ ھەموو بکوژ و پیاوکۆژان ئاسوودەیی پێت، جاران دوای ھەموو
کوشتوبڕییەک، وەک شیت دەکەوتمە شاخ. چ شتیک لەو بەدتر

نییه ههستبکهیت کۆتاییت بۆ کهسیک داناو، کۆتایی وشهیهکی قورس و پهزاگرانه... باوهرم به دونیایهکی تر هینا تا ههستنهکه م ئهوانهئ له بهرهدهستی مندا مردن زیندوونابنهوه... باوهرم بهوههینا قوربانیهکانی خۆم له ژیانیکێ دیکه دا دهبینمهوه، ئهوان کۆتاییان نههاتوه، هیچ کهس کۆتایینایهت، هیچ شتیک کۆتایینایهت... لاولوی سپی تۆش له دونیایهکی تر دا محهمدی دلشوشه دهبینیهوه، دلنایام ئیستا لهویوه چاوهپۆی شتیکه، ههستدهکه م مردووهکان له ئیمه زیاتر چاوهپواندهکهن... ئیستا چاوهپوانمانه، ئهوان بهههمان ئه و سۆزهوه دهژین که لهگهڵ خۆیاندا دهبین... لاولوی سپی من موچهیهکت بۆدهبرمهوه، ههموو ههفتهیهک یهک سعات برپۆره سه ر گۆرپهکهی... یهک سعات و ههچێ تر". دوو خوشکه که بهدریژایی گۆتیاندهگرت و ههچیان نه دهگوت، که ئه و له قسهکانی تهواویوو، شادهریای سپی بهحهسرهتهوه گوتی "نه مانزانیوه محهمدی دلشوشه مردووه، سه رهخۆشیت لیده کهین و خودا لیخۆشبیّت و سه بوریتبداتهوه، بهلام باوکی محهمد ئه وشهویک هات و چهند جارێک هاواری له ئیمه کرد و ئیدی نهگه پایسهوه، هاتهحه وشه که و ئیمه ده رگامان نه کردهوه، چونکه قهول نییه له ئیوارهیهکی درهنگدا سی ئافرهت ده رگا له غه ربیهیهک بکه نهوه، ئه و یه که م جار له پۆژی لافاو ه که دا ده رکهوت، ئه و پۆزیش گه ر لافاو نه بایه ده رگامان نه ده کردهوه، بهلام له کاتی لافاودا خه لکی ده بیّت یارمه تیده ری یه ک بن... ئیمه دوو کچیین شوونا کهین... هه تا هه تایه شوونا کهین، ئه گه ر بریار بیّت ئاسمان به سه ر زه ویدا بره وخت و زه ماوه ندی ئیمه پایگریّت دیسان شوونا کهین، له گه ل ئه وه شدا من به لاولوی سپی ده لیم گه ر چوونی تۆ بۆ سه ر گۆرپه که ی ده توانیّت ئاسوده یی کات... برپۆ... برپۆ... من نابم به پێگر له پێگاتدا". لاولوی سپی به تر سه وه گوتی "به مه رجیک

تۆش لەگەڵمدا بێیت... بەبێ تۆ ناپۆم، من سەر قەبرانم نەبینیوە...
تۆش وەرە لەگەڵمدا».

دوو خوشکەکە ئەو دوو ئەرمەنەنەبوون کە وەسفیان دەکردن،
کاتیەک دەکەوتنە قسەکردن، گەلەک پرشنگ و جوانیت تیا دەبینین.
ئەو پۆژە سلێمانی مەزن کە مێک ئاسوودە لەو مالا چوووە دەری،
کەسانێک سەیریان لێ دەهات باوکیەک بەو چەشنە لەگەڵ بکوژی
کوڕەکەیدا مامەلە بکات، بەلام سلێمانی گەورە لەو باوە پەدا نەبوو
لاولای سێی کوڕەکە ی ئەوی کۆشتبێت، ئەو ی محەمەدی دڵشوشە ی
کوشت نازکی ئەو دنیا شوشەییە ی خۆی بوو کە بەرگە ی بچوکتەری
گێژەنی نە دەگرت.

پۆژیکی بارەش بوو، جوانترین جلی سێی خۆیان لە بەرکرد و
پۆشتن بۆ سەر گۆپی محەمەدی دڵشوشە، «با» قژیانی لەگەڵ خۆیدا
بۆ دووردوور دەبرد، کە بەو جلانەو لەناو گۆرەکاندا دەرکەوتن
گۆرستانە کە تەواو خامۆش و چۆڵ بوو... گردێک بوو بە ھەزاران
کێلەو، پەشەبا بە شێوھەکی دڕندە گەمە ی بە ھەموو شتەکان دەکرد،
بۆنی مەرگ دەهات، مەرگیەک کە «با» ئارامی و ئاسوودەییە مەزن
و بێکەرانی کە ی خۆی لێ سەندبوووە... «با» مردووەکانی دەجولاند،
ھیچ کەس بە قەبرستانە کەو نەبوو، ھەردوو خوشکە سێی پۆشە کە
بە ئارامی چوونە سەر گۆرە کەو بە دەنگێکی کز کە ھیچ کەس
گوێی لێ نەبوو بە مردووە کە یان گووت «بمانبۆرە». ھەردووکیان لە
شوێنە سارد و زەمھەرییەکانی پۆحیاند خۆیان بە بێگوناھ دەزانی،
بەلام لەو جێگایانەدا کە سۆز و بەزەییان شەپۆلیدەدا ھەستیان
بە گوناھێکی بێئەندازە گەورە دەکرد. ئەو پۆژە پێکەو لە سەر
گۆرە کە ی دەستیان بە گۆرانسی گووتن کرد... لەگەڵ سەدای دەنگی

ئەواندا ئاسمان تاريك و گۆرەكان ئارامتربوونەو، پىدەچوو لەمىزىيەت
 هېچ كەس لەو گۆرستانەدا گۆرانى نەگووتبىت. كە تەواوبوون
 ھەستيان بەئاسوودەيەكى قوولكرد، ھەستيان بەكزبوونى باو
 ھىمنى ئىوارە و كپى و مەستى درەختەكان كرد، شتىك لەھەوای
 گۆرستانەكەدا گۆرپدرا، پاش ئىستىكى زۆر كورت لە ناكاو لەناپەينى
 گۆرەكانەو، لەپشت يەكێك لەكۆتەكانەو، گەنجىك ھەستايە سەرپى
 و گووتى "خانمان چ دەنگىكى خۆش و سىحراويتان پتوھە... من
 بەدرىزايى ژيانم گويم لەدەنگى وا خۆش و ئەفسوناوى نەبوو، چ
 سەدايەك و چ نەغمەيەك و چ ئاوازيك!!". دەرکەوتنى ھىندە سەير
 و لەناكاو بوو دوو خوشكەكە كەمىك پەشۆكان و ماوھەيەكى ويست
 تا ئارامبوونەو بەھىمنى سەيرى چاوى يەكيان كرد و گووتيان
 "سوپاس، زۆر سوپاس، بەلام ھەستناكەين دەنگمان ھىندەخۆشبىت".
 كۆرەكە بەھىمنى لەو دوو خوشكە سپىپۆشە نەزىكبووھە و گووتى
 "من ناوم سەرياسى سوبخەمە... لەو كاتەوێ گۆرانى دەلێن گويم
 لەدەنگتانە، قسەم لەسەر دەنگ خۆشيتان نىيە، من لەو ھەو بەر زۆر كەم
 گويم لەدەنگى ئافرەت بوو، بەلام ئەوێ لەگەڵ مەلاكەندا دوو كچى
 ھەك ئىوھەش لەسەر مردووەكان گۆرانى بلێن، چاكترە... پىتانوايە
 گۆرانى دلێ مردووەكان خۆشدەكات؟". شادەريا گووتى "نازانم
 گۆرانى مردووەكان بەختياردەكات. يان نا، ئەمەگۆپى مەمەدى
 دلشوشەيە، دوو ھەفتە لەمەوبەر مرد، عەشق كوشتى، ئىستا ئىمە
 لىرەين تا داواى لىبورەنى لىبەكەين و كەمىك دلخۆشى بەدەينەو...".
 بەوجۆرە سەرياسى سوبخەم و خوشكە سپىيەكان يەكترياناسى.
 لەئىوارەيەكى پەشەبادا، لەسەر گۆرپىك، لەناپەينى ھەزاران كۆلدا.
 شەويك بوو ھەك ئەمشەو باران و پەشەبا، ھەك ئەمشەو كە پىدەچىت
 دەنگى دەرپا نەھتلىت قسەبەكەين... ئىستا نامەوێت بەدرىزايى باسە

ئەو یەكدی بینینەتان بۆكەم، ھێند ھەبە ئەو پۆژەگەلەك خێرا تێپەری، خوشكەكان لەترسی ئەوێ نەبا دووبارە چیرۆكێکی دیکە و ھەكو ئەوێ محەمەدی دڵشوشە دووبارەبێتەو، بێنەوێ دەرفەت بەو كۆرەبەدن زۆر لەگەڵیاندا بدوێت بەخێزایی لەگەردەكە ھاتنەخوارێ و ونبوون... ئەو پۆژە ئەو دوو خوشكە لەشتێك پاياندا كرد كە دەربازی نییە، بەلام ئەوێ پێكەوت دروستیدەكات گەر بەشێك بوو لە چیرۆكێکی بێدەر دەربەست، چیرۆكێك كە قەدەر دەبچێنێت، چەند بەری پێبگریت ھەمیشە لەشیوێ پێكەوتی دیکەدا دووبارەدەبێتەو. ئەو ئیوارەبە سەریاسی سووچدەم لە نەبەینی كێلەكاندا ھەستاو بەزەردەخەنەبەكەو تەماشای ئەو دوو خوشكەي كرد كە ھەك لەچارەنوس پاكەن بەپرتاوا دادەبەزین.

یەكبینینی سەریاسی سووچدەم لەگەڵ خوشكەكاندا بەشێكی پێكەوت بوو، بەشێكیشی پێكەوت نەبوو... ئەوێ دەبایە سەریاس بێتە ئەو قەبرستانەو بچێتە سەر گۆڕی محەمەدی دڵشوشە پێكەوت نەبوو؛ دڵشوشە یەكێك بوو لەنزیكترین ھاوڕێكانی سەریاس. بەلام ئەوێ لە ئیوارەبەكی پەشەبادا بێت و ھاتنی ھاوڕێ بێت بەدەرکەوتنی دوو كیزی بالابەرزى سەپپۆش، پێكەوتبوو. سەریاسی سووچدەم ئەو زەمان لەو سەرەقەبرانەدا ھاوڕێبەكی زۆری ھەبوو، لەو تەمەنی گەنجیبەو ژیانەبەك لە ھاوڕێكانی لەو گۆرستانەدا خەوتبوون، ھەندێكیان لەو منداڵانەبوون لە سەردەمانی پێش پاپەپیندا كۆژابوون، ھەندێكی دیشیان لە جەنگ و پێكدادانە پۆژانەكانی دواي پاپەپیندا. سەریاس و محەمەدی دڵشوشە ھەردووکیان لە سەرەتای دۆزینەوێ نەیتى ھەرە گەورەي ژياناندا بوون. بەلام چ نەیتیبەك... چ نەیتیبەك؟ مەپرسن... تەكەتان لێدەكەم لێگەرپێن و مەپرسن. نا ئەمشەو غەم ناھێڵیت قەسەبەكەم، سەیركەن ئاسمانیش دەلێیت لە دڵی مندايە

ده گری. ئاه... ئه مشه و توفانه کانیش ناهیلن قسه بکهین... ده ریاش
 ئه مشه و له سه رخۆی نییه... من چیترا حه زده کهم سه یری تاریکی و
 په شیتی بیته ندازه ی ده ریا بکهم... لیمگه پین... من ئه مشه و ئاره زوو بکم
 نییه به رده وامبم... هه رچی په یوه ندی به نهینی سه ریاسی سو بدهم و
 محمه دی دلشوشه وه هیه بو شه ویکی دی... لیمگه پین با سه یری
 زولمه تی بیسنووری ده ریا بکهم و بگریم... خۆم له گه ل ژانی ئه م
 ئاوه دا پازهنم و بگریم.

شەویەک غەریبه یەک منی لەو میوانخانە دوور و فەرامۆشەدا دۆزییەو...
 شەویکی تاریک بوو گویم لەکرانەوێی لە ناکاوی پەنجەرە یەک بوو،
 دەنگی شکاندنی هەندێ شت، تیشکی چرایەکی دەستی لەخوارەوێرا
 کەوتە سەر پەردە ی پەنجەرە کەم و لەپشتەو لەناو درەختەکاندا سیبەری
 پیاویکی گەورەم بینی. یەکیەک بوو شارەزا، دەیزانی لەکوێو دەیت بۆ
 کوێ دەچیت. من پێمابوو ئەو کۆشکە سەوزە لەجیگایە کدایە کەس
 دەستی ناگات، بەلام دەرکەوتنی ئەو پیاوێ ترس و گومانێکی کتوپری
 خستە دڵمەو، پیاویکی زەبەلاح بوو، تا ئەو کات لەژیانمدا کەسیکی دی
 وەها گەورەم نەبینیبوو، کاتیەک هەستیکرد من لەوێم بەچرپە یەکەو گوتی
 «تۆ کێیت؟». من بەئارامییەو بەرابەری وەستام و گوتیم «من کەس نیم،
 تۆ کێیت... ئێرە شویتنی منە... من شەش مانگە لەم مالهەدا دەژیم...
 تۆ چ کەسیکی، میوانیت یان پێگات و نکر دوو... دۆستیت یاخود بۆ
 شتیکی دیکە دەگەریت؟» بەخۆی و چراکە یەو لێم نزیکبوو، من ئەو
 کات لەقاتی سەرەوێی مالهەدا لەژوورێکی نیمچە تاریکدا دەخەوتم، کە
 هاتمە دەرێ لەسەر پێلکەکان وەستابووم و ئەویش لەسەر یەکەم پلە لە
 دوانهۆمی خوارەو بەچەکیکی سەیرەو کەپیشتر نەمبینیبوو وەستابوو،
 لەگەڵ ئەو قەدو قامەتە گەورە یەدا دەموچاویکی مندالانە ی هەبوو،
 بەرگیکی نەفسەرانی لەبەردابوو، سەرشانەکانی پڕیوون لەنیشانە و

ئەستىرە . ھەستەمکرد نازانیت چىم ۋە لامبەداتە ۋە ... ناھەيەت ھىچم پەيلىت .
 بەدەنگىكى كەمىك بىزىكاو و ساردە ۋە پرسى "تۆچىت ... پاسەوانىت، يان
 ميان؟ ميان شەش مانگ لىرەدا نامىننە ۋە، ئىرە كۆشكىكى خالىيە .
 كاتى خۆى من سەرپەرشتى دروستکردنى ئەم جىگايەبووم ... شوئىنكى
 نەينىيە بۆ پاشەپۆژىكى دوور دروستكراۋە . تۆچىدەكەيت لىرەدا؟"
 بىنىنى من لاي ئەو شتىكى كوتوپرپو، ھەرگىز مەخلوقىكى دىكەى
 ۋەك منى نەدىبو، چاۋەرپى ئەۋەنەبو لەشەۋىكى ۋادا پىكەۋتى كەسىك
 بىكات پىشى تا بەرپى درىزىۋوۋىت و پرچى ۋەك دەروىشەكان تا سەر
 كەمەرى شۆرپوۋىتە ۋە، بەخۆى و كىتپىكەۋە، لەشۋىنكى ۋا سەير و
 ناچىدا لەدىسداشكى عەرەبىدا كە جلى سالاھى سالى بىابانىشى بو،
 دەرگەۋىت . من بەھىمنى گوتم " من دىلم ... دىل". كەمىك ۋەستام و
 بەنەفسوسىكى گەرە ۋە گوتم "من بىستويەك سالاھى دىلم ... من كەسىكى
 راستەقىنەن، تارمايىم، من نىم و نەبووم". سەيرىكى دەۋرەرى كرد و
 بەپارزىكە ۋە پرسى "دەتوانم دانىشم و قسەبەكەين؟". ئەو كات نەيدەزانى
 من چەندە خۆشخالىم ئادەمىيەك بىنىم، نەيدەزانى بىستويەك سالاھى
 جگە لە ياقوبى سەنەبەر و پاسەۋانەكانى سەھرا كەسىكى دىم نەبىنىۋە،
 تىنەدەگەيشت من باس لەچى دەكەم . سەرەتا بەچاۋىكى پىرگومانە ۋە
 تەماشايكردم، ۋەك شىتپىك لە منى پوانى يان ۋەك سەرلىشىۋاۋىك گەمە
 بە ۋشەكان بىكات . بەھەردوۋىكمان گۆپەكانمان داگىرساند و لەسەر دوو
 قەنەفەى رەش بەرامبەرى يەك دانىشتىن . سەيرىكى وردى ژوورەكەى كرد
 و گووتى "ھەموو شتەكان ۋەك خۆيان وان ... ۋەك ئەو كاتەى پىنچ سال
 لەمەۋەر جىمەيشتن و كىلەكانم دايەدەست ياقوبى سەنەبەر . ئەو كات
 ترسىكى گەرەمان لەداگىرکردنە ۋە ھەبو ... لەۋە دەرسانىن پۆژىك لە
 پۆژان ھەموو شتىك بدۆرپىنىن و لەسەرەتاۋە دەست پىبەكەينەۋە". ۋەك
 ئەۋەى لەناكاو شتىكى بىرەكتىتە ۋە، بەدوۋلىيەكەۋە تەماشايكردم .

گووتی "تۆ چیدە کەیت لێرە ... خودایە، هیچ کەس ئێرە نازانیت من و یاقوبی سەنەو بەر نەبیت ... تەنیا من و ئەو ئێرە دەزانین؟". شەو بوو، نەمدەوێست بە خێرا ھەر نەیتنی و پۆشناییەکم ھەیە نازادییەکەم ... وەک یەکیەک بە دەوری پرسیارەکاندا پێچبکاتەو، بێتەوێ وەلامبیدەمەو پرسیم "تۆ پوخساری مندالێکت ھەیە، کەچی لەشت لە لەشی ئییلیسیکی پیر دەچیت. تۆ لەو مندالتر دیاری ببیتە ھاوڕێی سەرۆکەکان ... لێمەگرە، من گومانەت لێدەکەم". کەمێک پاماو گووتی "من مندال نیم، بەرەو سی و پێنج ھەڵدەکشیم، ... دەموچاو درۆزنترین بەشی ئینسانە". گوتم "چیدە کەیت لێرە، کێ تۆی ناردووە بۆ ئێرە، بۆ بەنیووە شەوێکی وا تاریک ھاتووێتە ئەم جەنگەڵ و دوانیا شێت و ھەراشە، چیت دەوێت، بۆچی دەگەرێت؟". بەغەمگینیە کەووە سەری دانەواند و گووتی "من ئیکرامی کیوم ... ھاتووم بۆ ھاوڕێیەکم دەگەرێم". تەماشای چاومی کرد و بێتەوێ بترسیت گووتی "بۆ دۆستیەک دەگەرێم ھەموو دوانیای بەدوادا گەرێم و نەمدۆزییەو، بۆ ھاوڕێیەکی مندالیم دەگەرێم لەناکا و لەشەوێکدا ونبوو و ئیتەر نەمانبینیەو ... سا دەزانم ئەو ونیکردووە ... ئەو". بەسەر سامییەو پرسیم "ئەو کییە؟". گووتی "یاقوبی سەنەو بەر ... سەرۆک".

سویندتان بەو ئەستێرە پاگانە بۆدەخۆم کە ئەمشەو لەم دەریایەدا ڕینما ییمان دەکەن ... سویندتان بەم کەشتییە بۆ دەخۆم کە مان و نەمانمان بەحیکمەتی کەشتییەوانە کە یەو بەستراو، کە ئەو ساتە ساتێک بوو لەساتە تالەکانی ژیا نی من، شتێک لەناو دەم، لەو جێگایەدا ویزدان و ھەقیقەت بەیە کەدەگەن ھاواری لێکردم، دەنگێک کە بەدەنگی بریندارێک دەچوو لەبادا بگری، من نەمدەزانی کییە ونبوو و کێ ونیکردووە، بەلام وەک ئەوێ بای شەو ھەناسەی قوریانییەک لەگەڵ خۆیدا بێنیت، دوانیا پردەبوو لە سیبەری کەسانی بریندار ... شەو پردەبوو لە ھاواری دور ...

پرده بوو له نالهي نهو مردوانهي سالگه ليک له بيا بان گويم ليده گرتن . وهک ناليني نهو مردوانه ده هاتنه گويم که شهو و نه ستيړه له ناو لندا نه شکه نجه يان ده دان . وهک نه وهی هه ست بهو ده نگانه بکات له گويمدا ، وهک نه وهی نهو ديمه نه تاريکانه ببينيټ له چاومدا ، به دوو دلييه که وه گووتی «تو باوه پناگه یت، چونکه تو هاوړی نه ویت، نهو کليلی نيره ی داو ته تو... تو دوستی نه ویت و نایناسیت». نهو سات هه موو دونیا ، هه موو ژيان وهک مه ته ليکی گه وره ده هاته به رچاوم . گوتم «توش دوژمنی نه ویت... له دواي خراپه ی نه ویت . گوښگره ، من نه دوستی نهوم و نه دوستی تو ، من بيستويهک سال له بيا باندا ده ژيم ... بيستويهک سال له زيندانیکي دووړو گهرم و ترسناکی بيا باندا بووم ... من له ده ره وهی هه موو شتيکم ، من نیم ، من نه بووم ، من چيرؤکیکی ترم هه یه ، که نه چيرؤکی تویه ، نه چيرؤکی نهو ، من نه له دونياي تو ده زانم و نه له دونياي نهو... من ديلم و کارم به شه پره کانی نيوه نيه» .

نيکرامی کيو وهک تينه گات باسی چيده که م گووتی «من به دواي هاوړيه کمدا ده گه ړيم... هه موو شوينيکی بوگه پام ، هر جيگايه کم شک برديټ به نه ينی چووم ، دوا جيگا نه م کؤشکه بوو ، به لام که س ليړه نيه ... سال له پستی سال ده پوات و له گه ليشيدا هاوړيکانم ده پؤن . ئايا هه ريه کيک له نيمه مافي نه وهی نيه هاوړيه کی زيندووی هه بيت ؟ سا واهه زانه من که سيکی خراپم ، يا ده مه ویت يه کيک ئازار بدهم ، من له شوړ شيشدا چندهم توانی بيت پؤی خه لکم پزگار کردوه . به هيمنيه وه ليډمپرسی «نه ی ده توانيت پؤی من پزگار بکه یت ؟» . ديمه نيکی سه يری هه بوو له يه کيک ده چوو له راوشکار هاتبيته وه ، يان يه کيک له وهه ردانه دواي نيچيريکی خه يالسي که وتبيټ و بو چاخواردن لای دابيته لای شوانتيک ... که وامپيگوت ، به سه رساميه وه سه يريکردم و پرسى «له چی پزگار تبکه م ؟ له کی ؟» . من له يه که م ده قيقه وه جوړيک ئاشنايم

لەگەڵدا پەیدا کەردبوو، کەسێک بوو پاکى و ھێزى تىابوو، ئەو تەفەنگ و جەسەریانى و لەشە زەبەلاحەى وایان لێنەکردبوو بێتە پیاویکی ترسناک، زیاتر لەمنداڵێک دەچوو یاریبکات. دوو کەس بووین تەواو جیاواز، دەموچاویکی سپى و گەورەى ھەبوو، بەشیوەیەک پێش و سمێلى تاشیبوو ئاسەواری موویەک بەپوخسارییەو نەبوو، برۆکانى پەش و تەنک و باریک بوون، لێوھەکانیشى بێئەندازە ئەستوور و پرخوین، لەشى بەئەندازەیک گەورەبوو دەیتوانى من وەک دوو چل ئێسک کۆبکاتەو و بمخاتەو سەر شانى و بەرەو ھەر جێگایەک دەیەوێت بمبات. من زیاتر و سەیرتر لەو تەماشامدەکرد، بەجۆریک سەیرمەدەکرد دواتر شەرم لەنیگای خۆم دەکرد. تا ئەوکات ئولفەتم بەبیینى مۆفەو نەگرتبوو، ھەر ئەو تەماشای سەیر و نەینیبێرەنەش بوو یادەوھەرییە مەندووھەکیان بەشیوەیک تیزکردووە بتوانم شەوێکی وەک نەمشەو لێرەدا سەیری ئاویکەم و بەسەرھاتى ئەو پۆژانەشتان بۆ باسبکەم. ئەو شەو کە بەئیکرامى کۆم گەوت "دەتوانیت پۆحى منیش ئازادبکەیت؟". پرسیاریک بوو لەقوولایی دڵمەو دەھات. من پێشتر بیرم لەو کەردبوو، کە دەبێت پۆژیک لەپۆژان، شەوێک لەشەوان یەکیک دەرکەوێت و بەو دارستانەدا بپوات و چاوی بەو مەلەبکەوێت و بێت بۆ لام و بپرسێت "تۆ کیت؟". من ئەوێم لەخۆم پرسی بوو "دەکرێت چارەنوسى خۆم بدەم دەست غەریبەیک؟". دەکرێت پۆژیک یەکیک ببینم لەپێشەدەم ئەو دەرگایەو دەپوات و بانگیبکەم و بڵێم "ھۆ تۆ ئەى براى پێوار، برادەرى گەپیدەم، وەرەو پزگارمکە". من ھێدی ھێدی ناومێدبووم لەوێ یاقوبى سەنەوێر دەستبگرێت و وەک ئادەمیەک بەمگێرێتەو بۆ دۇنیا، دڵنیاووم ئەو منى بۆ ھەتاھەتایە لەویادا دەوێت... من بەشیوەیک لەشیوەکان دیلى خولیا فەلسەفییەکانى ئەو بووم. ئەو شەو کە بەئیکرامى کۆم گەوت پزگارمبکە، بپواھەکی تەواوم ھەبوو بپۆم و لەو سەر عەردەبەرىن و

گه‌وره‌یه‌دا دوا‌ی چاره‌نوسی سه‌ریاسی سو‌بجده‌م بکه‌وم، برۆم و تێبگه‌م له‌و بیستویه‌ک سآله‌دا دور له‌ من چی پوویداوه ... نا وامه‌زانن من بۆ شتێک پوو‌م‌کرده‌وه‌ دنیا، وامه‌زانن ته‌ماحم له‌شتێک بوو... من ده‌مویست برۆم و قورسایی ئه‌و هه‌موو سآله‌ دورودریژانه‌ی سه‌حرا له‌سه‌ر شانم سووکبکه‌م... من وه‌ک بینه‌ریک گه‌رامه‌وه‌، وه‌ک یه‌کیک بیه‌ویست دوا گه‌شتی خۆی نه‌جام‌بدات و به‌مریت، وه‌ک کۆنه‌باغه‌وانێک بیه‌ویست دوا نیگای باغێک بکات که له‌ته‌مه‌نیکی زووه‌وه‌ نه‌یبینیوه‌ . من ئه‌و شه‌وه‌ به‌هه‌منی به‌نیگرامم گووت «له‌ لم پزگارمبکه‌ ... له‌سه‌حرا... له‌سه‌حرا». دلنیا‌بووم تێمناگات، به‌نیگای منداڵیکه‌وه‌ لیپرسیم «ئه‌ی یاقوبی سه‌نه‌وبه‌ر چی لیده‌که‌یت؟». بێته‌وه‌ی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی بده‌مه‌وه‌ پێمگووت «من ناوم موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌مه‌ ده‌مه‌ویست له‌بێده‌نگی پزگارم بێت». که‌وامگووت، تفه‌نگه‌که‌ی داناو گووتی «خودایه‌، موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌م، یه‌کیکه‌ له‌شه‌هیده‌ زۆر کۆنه‌کانی شو‌پش... تۆ ده‌لێیت چی؟ موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌م له‌میژه‌ مردووه‌». من گووتم «پاسته‌... پاسته‌ من له‌میژه‌ مردووم... به‌لام ئایا مرۆف هه‌قی ئه‌وه‌ی نییه‌ جارێکی تر زیندوو‌بیته‌وه‌ و بژی؟». ده‌بوایه‌ هه‌موو شتێکی بۆ پوونبکه‌مه‌وه‌، نا وامه‌زانن نیازێکی خراپ یان ویستێکی تایبه‌تیم هه‌بووه‌، به‌لام هه‌ستمکرد تێمناگات، نازانیت باسی چی له‌گه‌لدا ده‌که‌م. شه‌ویکی درێژ تا به‌ربه‌یان گوئی لیگرتم و من گویم لیگرت، ئاسان نه‌بوو تێبگات. موزه‌فه‌ری سو‌بجده‌م ناویکی دێرین و کۆن بوو، پێده‌چوو به‌کیک بێت له‌و ناوانه‌ی که‌مرۆف جارێک ده‌بیستیت و ئیدی به‌ر گوئی ناکه‌وێته‌وه‌، دیاریوو حیکایه‌تیکی کۆنی له‌سه‌ر من بیستووه‌، به‌لام دروست نه‌یده‌زانی چیه‌ . ئه‌وه‌ی به‌لاوه‌ سه‌یر نه‌بوو من دوا‌ی بیستویه‌ک سآل هاتووم و دیلی ئه‌و کۆشکه‌م، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌لاوه‌ سه‌یر بوو من ناگاداری هه‌چ نیم. قسه‌ی له‌سه‌ر کۆمه‌لێک شه‌په‌رده‌کرد نه‌مبیسنبوون، باسی هه‌ندی شاری ده‌کرد که‌

سه‌رده‌مانیک شاری له‌و جۆره‌بوونیان نه‌بوو، منیش قسه‌م له‌سه‌ر هه‌ندێ شار و گوند ده‌کرد ئه‌و ناویانی نه‌بیستبوو، له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌دان شار و گوند خاپوربوو بوون... کاتیکی باسی وێرانبوونی هه‌ندێ جێگای ده‌کرد، هه‌لده‌ستام و به‌چه‌پۆک ده‌مکێشا به‌سه‌ری خۆمدا، باسی کاوالبوون و مردنی له‌ناکاوی سه‌رتاپا نیشته‌جێکانی شوێنێکی تری ده‌کرد، وه‌ک شیت ده‌که‌وتمه‌ لێدان له‌خۆم، تینه‌ده‌که‌یشت بۆ من به‌وێرانبوونی ئه‌و شارانه، به‌کاوالبوون و مردنی ده‌سته‌جه‌معی خه‌لکانیک که‌نایانناسم وا سه‌رسام. نا... دۆستان نا... وامه‌زانن ئیکرامی کێو کورپێکی دله‌رق یان بێرهم بوو، ئه‌و پیاویکی بێنه‌ندازه‌ دله‌گه‌رم و دۆستدله‌ بوو، که‌نجیکی به‌رهم بوو، من سویندتان به‌م ئاوه‌ بۆ ده‌خۆم عه‌یبیک له‌نیسانیه‌تی ئه‌ودا نه‌بوو، به‌لام له‌سه‌رده‌مێکدا که‌وره‌بوو بوو مرقف سه‌رسامی خۆی به‌ کاره‌ساته‌کان له‌ده‌ستدا بوو... ئه‌و به‌دریژیایی شه‌و چیرۆکی کاوالبوون و مردن و جه‌نگه‌کانی بۆ ده‌گێرهمه‌وه و من وه‌ک با پامزینیت له‌نازارد خۆم پاده‌ژهن، وه‌ک که‌شتیه‌کی کۆن بمدا به‌و به‌ره‌و به‌ری دوو که‌ناردا، له‌نیوان مردن و زیندووبوونه‌وه‌دا ئه‌و به‌ره‌و به‌رم ده‌کرد. ئه‌و قسه‌ی له‌ دوتیا به‌ک ده‌کرد چ شتیکی له‌و جیهانه‌ نه‌ده‌چوو که‌من جێمه‌یشتبوو، من له‌ناگای خۆمدا وه‌ک به‌هه‌شتیک ته‌ماشای ئه‌و دوتیا به‌م کردبوو، ساڵ دوا‌ی ساڵ لمم کردبوو به‌سه‌ر په‌نگه‌کانیدا تا له‌یادم بجێته‌وه و جوانیه‌یه‌کانی ئازارم نه‌ده‌ده‌ن، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و باسیده‌کرد جه‌ه‌نم بوو. شه‌و تا به‌یان ئه‌و چیرۆکی خاپوربوون و وێرانی ده‌گێرپیه‌وه له‌خه‌رابێکه‌وه بۆ خه‌رابێکی تر، له‌مردنی له‌ناکاوی ده‌یان هه‌زار مرقفه‌وه بۆ مردنی ده‌یان هه‌زاران مرقفی تر... تا خۆر هه‌لده‌هات ئه‌و قسه‌یده‌کرد، به‌ک له‌سه‌ر به‌ک چیرۆکی هه‌ره‌سی شاره‌کانی ده‌گێرپیه‌وه، چیرۆکی کۆلیتر و تاعوون، چیرۆکی له‌ناکاو ته‌فروتونا بوونی هه‌زاران خێل و عه‌شره‌ت و تایه‌فه‌ی سه‌یر سه‌یر، قرانی باڵنده، به‌سه‌رچوونی سه‌دان چه‌شنی گۆل،

كه وتن و كوژانه وهى هه زاران نه ستيژه، له داىكبوونى شارگه ليكي ديكه له خو له ميشتى شاره كانى تر. به يانى ده هات و من بيئاگا خو م پاده ژهن، نه و به رده وام به و دهنگه سارد و قوول و هيمنه ي قسه يده كرد، نه هه ستي به ترس ده كرد، نه به بيئاگى، به كييك بوو هه موو كاره ساته كانى بيني بوو، نه و سيما پاك و مندا لانه يه ي له گه ل نه و چاوانه يدا نه ده گونجان كه هه ستمده كرد پهن له دو كه ل. به لام هيئده ي تيشكى به يان ده ركه وت، وهك تارماييهك له پووناكى بترسييت، شته كانى هه لگرت و به په له پويشت. من پيمگووت «به جيئمه هيئه، له گه ل خو تدا بمبه ... پزگارمكه، تو نالييت من پو حله به ركان پزگارد هه كم ... پزگارمكه ... من نيشم زوره ... ده بييت زور شت بزائم». نه و له سهرم نه وه ستا، له به رده رگا كه وه به په شوكاننيكه وه، له په شوكانى بالنده يه كي گه و ره ده چوو له ترسى گولله يهك هه لفر يبييت گووتى «موزه فري سو بچده م، نايييت كه س بزانييت من ليژه بووم ... له وانه يه مردنى له دوا يييت ... من ده گه پيمه وه بو لات ... نيسيئا گه ليك دره نكه ... ده بييت بزويم ...». واي گووت و له وديو ده رگا كه وه ونبوو.

سهره تا وهك تارماييهك ده هاته به رچاو م، من له و ساله دوور و دريژانه ي ناو لمذا گه لهك سهر يوردي ديكه ي وه هام دييوو، شه وانتيك هه ستابووم و مه خلوقاتيكم بينى بوو له سهر سهرم وه ستابوون و قسه يان بو كر دبووم، هه ستابووم و مروفم بينى بوو له په نكي ئاو، له په نكي گيژه نئاساي با، له په نكي بللورى رهش، له شيويه ي كه فى سپى، هاتبوون و قسه يان بو كر دبووم، باسى با و مانگ و قيامهت و خو ل و بارانيان بو كر دبووم ... كه ده پوي بو ساتيك من هه ر حيسابى نه و تارماييهانم بو كر د، وامده زانى هه موو نه و شه وه جكه له و پينه يهك و ترسيك و خه ياليكي رهش زياتر هيچى تر نييه. به لام چهند سهرير بوو بو شه وي دووه م له گه ل هه له اتنى تاريكي دا گه پايه وه، هه مان نه و جلانه ي له به ردا بوو، هه مان نه و تفه نكه ي پييوو، هه مان نه و كاسكيته سه وزه ي له سهر دا بوو. له به رده رگا.

پښیگووتم «نازادیت بۆ چییە، چ کارت بە نازادی ھەیه... ئیمە نازادی
چی بۆ ھیناین، بە ھەمای چیت لە نازادی؟». پښدە چوو بە درێژایی ئو
پۆڤە بیرى لە من کردبیتەو. من پښمگووت «دەمە ویت بە داوی سەریاسی
سوبخەدەمدا بگەرێم... تکایە تۆ ھەموو شتێک دەزانى... تۆ ھەموو
دوتیا گەرپاویت، لە ھەموو جێھەکی ئەم مەملەکەتە بوویت، پښمبلی ناوی
سەریاسی سوبخەدەمەت نە بیستوو؟ تۆ نالیت ھەریەکی لە ئیمە ھەقی
ئەوێ ھەیه کە سێکی زیندووی ھەبیت؟ تۆ خوت عەوداڵی دۆستێک نیت
کە بە دویدا ھاتوویت ئەم دارستانەو؟ سەریاسی سوبخەدەم کوپم بوو».
کە باسی سەریاسی سوبخەدەم لە گەلدا کرد پەنگی گۆرا، بە تەفکیرنەو
پرسی «سەریاسی سوبخەدەم کوپى تۆ بوو؟ بە پاست کوپى تۆ بوو؟».
من گووتم «من ئەگەر بگەرێمەو بۆ دوتیا، گەر ھەزیکەم تێکەڵ بەو
ژیانەى ئێو ھەو بۆ سەریاسە... سەریاسی سوبخەدەم کوپى من
بوو... تۆ دەیناسیت... وانییە، دەیناسیت؟». بە غەمیکی قوولەو گووتى
«نا نایناسم... من سەریاسم نەناسیو و ھەرگیزیش نەمبینیو... بە لām
دەزانم مردوو... سەریاسی سوبخەدەم مودەتێک لە مەوێر کوژرا... من
تەواوی حکایەتە کەى نازانم، بە لām خەلکانێک دەناسم ھەموو چیرۆکە کەى
دەزانن...». ئەو ھەو مەن سەرەداوی من بوو، وەک پیاویکی زەلیل گووتم
«ئیکرامى کێو، بمبەرە دەری... من دەمە ویت بچمە سەر گۆرە کەى...
من دەبیت لێرە بپۆمە دەری، یارمە تیمبەدە». گەنجیکی سەیریو گووتى
«بە لām دەتە ویت بچیت بۆ کوێ؟... سا تۆ ھێچ کە سێک لەم دوتیا بەدا
ناناسیت، شوێنێک نییە پووی تێبکەیت، مالتیکت نییە بۆی بگەرێتەو،
ھاوپیەکت نییە بتگرتە خوێ، ناوت لە جێگایە کى دوتیا دا نییە، تۆ
بە مردوو ھیسابیت، دواتر یاقوبى سەوێر لە ھەر جێگایە کى بتگرت زیان
دەکاتە جەھەنەم... منیش جێگایە کى نییە بتبەم». وەک دەرویشیکی
توێ بە نا ئارامى ھاوارم کرد «بە لām زەویم ھەیه، شەو ھەیه، پۆڤ و سیبەر

و لمم ههیه، دنیا بهه موو گه وری خوی له بهرده ممدایه، هه زاران
 کێلگه ههیه نانم ده ده نئ، هه زاران درخت ههیه ده مشارنه وه، هه زاران
 په شه با ههیه ونمه کهن، من په فیکی گه ردونم، په فیکی نه و ئاسمانه
 گه وریه، په فیکی تریفه، په فیکی په شه بام. به هیمینییه وه گووتی
 «تۆ نازانیت، ده تۆزیتته وه... له هه موو شوینیکدا که سی خوی ههیه...
 بیفایدهیه». من پر به شه و هاوارم کرد «پاسته من دۆستم نییه، هاوڕیم
 نییه، هیچ جیگایه کم نییه پووی تیبکه، به لام درختیک ده بیت بمگرتته
 خوی، ئاوێک ده بیت بمگرتته خوی، نه شکه وتیک ده بیت هه لمگرت و
 دهرم نه کات، من ته نیا له سه ر ده فته ره کان مردووم، ته نیا له بهرده م نه و
 قانونانه دا مردووم که حوکی دنیا ده کهن، من له بهرده م خه زینه ی
 سروشتدا نه مردووم، له حیسابی ئاو و بالنده و درخت و هه وریه کاندایه
 نه مردووم، له م گه ردونه دا به شیکم ههیه... له و گه نمدا که ئیستا ده پووت
 شتیکم ده که ویت، له و ئاوه دا که به شی کرم و میشوله و گورگه کانی
 تیا به شم ههیه، له و هه ناره دا که ئیستا ده پسکیت، له میوه دووره کاندایه
 به شم ههیه... من به و نه ندازه یه پووتنیم... شتیک ههیه دامده پووشیت و
 ده مشاریتته وه، شتیک ههیه نانی خۆیم له گه لدا به شه کات...». ئیکرامی
 کێو به هیمنی گوئیده گرت و ده یگووت «ده سا بزانه نه و پۆزه ی تۆ لیره
 ده چیته ده ره وه شته کان ده گورپن، تۆ ده چیته ناو شه پێکی گه وریه وه،
 بۆ نه وه ی بچیته شه په وه ده بیت پێشتر په ناگایه کت ئاماده کرد بیت...
 گوئیگره موزه فیه ری سو بچده م، من سا ده مه ویت یارمه تیتبده م، به لام تۆ
 سه قفیکت ده ویت، چوار دیوارت ده ویت، ژووریکت ده ویت. ته بیعه ت هه موو
 شتیکێ تر ده دات به ئینسان، سروشت، با، شه و، باغ هه موو شتیکت
 ده ده نئ، ژوور نه بیت... تۆ که لیره ده چیته ده ری پێویستت به ژووریکه...
 سا ئینسان بی ژوور له سه گیکێ پیس به دتره، سروشت هه موو شتیکمان
 ده داتت تا دوا جار خۆمان بتوانین ژووریکێ پیدروستبکهین... هه مووی

ئه وهی سروشت به ئینسانی ده به خشیت دوا جار بۆ ئه وهیه خۆی بتوانی ژوریک دروستبکات...». من گوتم «کۆ ده لیت من پتووستیم به ژوره... من بیستویهک ساله له ژوریکدام... من ده مه ویت هه تا هه تایه له ژیر باران و تریفه دا بژیم، هه تا هه تایه... جگه له گهردون ههچی تر نه دوینم». که میك وه ستاو دلۆپه یه که عاره قی ماندوویون به ته ویلییه وه بوو، له ئه سپیکی گه وه و ئارام ده چوو له ئیواره یه کی گه رمدا، به جۆریک شانی کوپر کردبوو و له بهر په نجه ره که وه ته ماشای تاریکی ده کرد، وه که ئه وهی مالاوایی له شتیک بکات، ئه وه ههستی به گه رما و خنکان ده کرد و من ههستم به سه رما ده کرد، که ئاو پر دایه وه تیگه ی شتم قوول بیر ده کاته وه، هه رکاتیکیش بیر پر کردایه ته وه چاوی ده نوو قاندو عاره قی ده رده دا، گووتی «ئه مشه و کاتی ته فسیر کردنی ئازادی نییه... هیشتا زوه ته فسیری ئازادی خۆت بکهیت، ئینسان هه میشه له ته فسیری ئازادییه کانی خۆیدا په له ده کات». له وه شه وه وه من که وتمه وه ناو ئه و گونا هانه ی یاقوبی سنه و بهر نهیده ویست من تییبکه وم. ئه و پاکبوو، ئه و هه موو ساله له جهنگ پاکیتییه کی بیته ندازه دره وشه داری له دلیدا نه سپیو وه وه، ئه و پوخساره دیو ئاساو گه وه یه ی، ئه و هیمنییه سهیره ی که له ناکاو ده په شوکا، هه میشه له پیشچاومه، له هه ر کوپیه که بوویتم، شه و بهر له وهی بنووم یادم کردۆته وه، تاده مرم له هه ر کوپیم، شه وان بهر له وهی بنووم یادیده که م، به یانیان بهر له وهی له جیگا که مدا ههستم یادیده که م، هه ر کۆتریک و کوکوختیه که ببینم یادیده که م، هه ر ئاو یکی ساف ببینم ده لیم له وه ده چیت... ئه و له یه کیک ده چوو خودا له گه ل دروست کردنی پۆحیدا ماندوویوویتم. دوا جار به پیکه نینیکی نه رم، له پیکه نینی یه کیک ده چوو شه و به کوچه یه کدا تیپه پیت و له تاریکیدا ونبیت گووتی «من هه قم به ئازادییه وه نییه، به لام گه ر بته مه ده ره وه و سا بهر گه ی شه و په شه باو توفانت نه گرت، هه چ دره ختیک جیگای

نه کردیته وه، هیچ تریفه یه ک نه یشار دیته وه، نه وسا چی ... نه وسا ده چیت
 بۆ کوئی؟». بیته وهی بوه ستم هاوارم کرد «ده چمه وه بۆ سه هرا ... بۆ
 ناو لم ... یان بۆ هر خه لوه تیکی هه تا هه تایسی ... گوپیگره، ئیکرامی
 کیو، من گه شتی کم هه یه و ده بیست بیکه م ... وه زیفه یه کم هه یه و ده بیست
 جیه جیبیکه م ... شته کان وه هان، حیکمه تیگ هه یه له وه دا من بیستویه ک
 ساله نه مردووم ... حیکمه تیگ هه یه من لیروم ... حیکمه تیگ هه یه من
 و تو له م شوینته دا به یه کده گه ین ... نه مه قه ده ر نییه، شتیکی له قه ده ر
 سه یتره، شتیکی نه ندازه بیتر و نه خشیتر و تره ... گه ر توش نه بیست
 شه ویکی تر له سالیکی تر دا، پێواریک لیرو وه ده پوات، پاوچییه کی
 ویل لیرو وه تیده په پێت و من بانگیده که م و ده لیم نه ی دۆست، نه ی
 برا له گه ل خۆت دا بمبه ... به هیمنی گووتی «نا سا دوا ی نه و خه یالاته
 مه که وه، ته نیا من و نه و ده زانی بینه ئیره، نه وه ی دیته ئیره له ناو
 دره خته کاند و نه ده بیست ... شتیگ نییه ناوی قه ده ر بیست، نه م ماله
 په ناگای نه یی نه وه، په ناگای هه ره نه یی و سه یری نه وه. ماوه یه ک
 من ته نیا که سیگ بووم جیی برپای بم، پۆزگاریکی زۆر کورت، سا
 هیچ که س تا سه ر شوین برپای نه و نییه ... نه و ماوه یه وه ک گیلکی
 گه وه سه یریده کردم ... گیلک که ده کریت له سه ر ئالیکی نه سه کانی،
 له سه ر هه رزی بولبول و کا هووی که رویشکه کانی سزاییده یه، چهن د سال
 له مه وه بهر تازه شۆرش سه رکه وتبوو، من زۆر نه بوو پاسه وانی بووم، له و
 باوه ره دا نه بووم که س به وه یه بیکوژیت، نه و له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پێکبوو، هه موویان وابوون، هه موویان له گه ل هه موو ده و له ته کانی
 دونیادا پێکبوون. شه ویک له سه ر مردنی به کیگ له که رویشکه کانی هینده
 سزایدام، تا گریام، پێشتر نه گریابووم، سا له هیچ به کیگ له شوینته
 سه خته کانی جه نگ و له ژه هه رباران و له شه په ده سته ویه خه کاند هیند
 نازار به ئینسانیه ته نه گه یشتبوو ... من رقم لیتیه تی، نه و و هاو پێکان

ھەموو شتیکیان برد بۆ خۆیان... ھەموو شتیگ، یەک نھیتی ھەبە
 بۆ نێمە ماوە تەو، یەک شت ھەبە ئەوان دەستیان ناگاتیت، ناو ھەبە
 دڵمانە... ناوی ناو ھە... وامەزانە سروشت بتوانیت بتشاریتەو، ئەو
 لە سروشت بە ھێزترە... ھەرمانە واکان، حیزبەکان لە سروشت بە ھێزترن".
 ئەوکات نەمدەزانی باسی چیدەکات، پێموابوو مەراقیکی پەش وادەکات بەو
 شیوہ غەمگین و ناوێدە قسەبکات، مەراقیک لە گەڵ ئەو دەموچاوہ گەش
 و نیگا تیزو بەرینانەیدا نەدەگونجا، کە پوخساری کە سیتیکیان پێبەخشیبوو
 لە دواي فرینیکی درێژ لە ناو باغیکدا نیشتبیتەو. مەراقە کە ی مەراقیک
 نەبوو تیکەڵ بوغز بوو، بە لکو مەراقیکی تەنک و پوون بوو وەک مەراقی
 ماسییەک. ئەو شەو سەرەتای لە دایکبوونیکی دیکە ی ھەردوو کمان بوو،
 ئەو خۆی دەیکووت "شەرپک لەم مەملەکە تەدا نە ماو، مەرۆف بە وێژدانی
 ئاسوودەو بجیتە ناوی...". دواتر ھەستمکرد ئەو لە کۆمەکی مندا دەگەراییەو
 بۆ خەیاڵە دێرنەکانی دەربارە ی دوتیا یەک بتوانیت جەنگی جوانی تیا بیت.
 پیاویکی نۆر زانا نەبوو، کوپی شارۆچکە یەکی خاپوورکراویو، ماو یەک
 لە چاپخانە یەکی نھیتی لە چیا کاریکردبوو، لە ویا دا ئەو گەنجانە ی ناسیبوو
 کە دواتر بە شیوہ ی جۆراو جۆر یان مردبوون یان ونبوو یون یان پوخساری
 خۆیان و نکرذبوو، بە لام فریشتە یەک لە ناویدا سەلیقە یەکی تیز و زمانیکی
 سحرای پێبەخشیبوو. پۆژیک بریاریدا بوو بجیتە شەپی وردەو. کە سیتی
 بچوک بوو، بیرکردنەو ی نۆر خستبوو یە سەر ئەو حەقیقە تە ی ھیچ سوپا
 و لەشکرێک بە و دروستناکریت، لە بەر ئەو لێرەو لەوێ بۆ جەنگی بچوک
 دەگەر، دۆستایەتی نزیکی لە گەڵ ھەندێ لە سەرۆکەکاندا پێگای کۆمەکی
 ھەندێ پۆجی ئەشکەنجە کیشیان بۆ مەیسەرکردبوو... وەک ھەر گەرۆکیکی
 نا ئاسوودە لە دواي ئەوانە دەگەر، کە ئینسان دەتوانیت بە شتیکی بچوک
 دڵنەواییان بداتەو، وەک چۆن سارد و بێدەرەو سەست چیرۆکی خاپوور و
 وێرانییەکانی بۆ گێڕامەو ھەمان شیوہ سارد و بێھێج شانازییەک چیرۆکی

ئەو کەسانەى بۆ گێڕامەوێ کە لەتۆفان و برسێتی و زیندان و پەلامار
پزگاریکردوون. کە قسەیدەکرد چاوەکانى مات، بەلام پریوون لەبولێلى
نەینییەک قوولتر لە ئیدراکى تایبەتى خۆى.

ئەو شەو ئیکرامى کێو پێگای نەدام لەو ماله بێمەدەرەو، لای ئەو چ
شتیک لەو ترسناکتر نەبوو مەوۆف مالى نەبیت، ئەو شتیک بوو لەگەڵ
مندا ئەواو ناکۆک کە جگە لە پۆیشتن و پێدەشت و ژێر باران و بەر
بروسکە حەزم بەشتیکى تر نەدەکرد، نا وامەزانن من ترسم نەبوو، من
لە هەموو شتیک دەترسام... ئەو شەو کە بەئیکرامى کێو دەگووت،
حەزدەکەم پووت لەناو باغیکدا بژیم کە هەرگیز باران تیا خۆشنەکاتەو،
لە ناخەو دەلەرزیم، بەلام من کەسێک بووم بەرگەى ترسم دەگرت...
ئازایەتى ئەو نەیبە نەترسین، بەلکو ئەو یە بەرگەى ترسەکانمان بگرین.

بەر لەبەرەیان ئیکرامى کێو تەنگەکەى هەلگرت بپوات، پێیگوتم
«تا جیگایەکت بۆ نەدۆزمەو تیا پشوویدەیت، ناگەرێمەو...» ئەو
شەو پۆیشت و دەبایە من ئیدی چاوەپێیکەم... چاوەپوانییەک سەرەتای
زیندانى هێنایەو یادم، ئەو سالانەى دیلیکى بێتەزموون بووم و هەفتە
و مانگەکانم بەخەیاڵى ئازادى دەژمارد... زۆرى ویست تا فێرپووم
چاوەپواننەکەم... ئاە چ هونەرێک لەو سەختترینیە خۆت فێریکەیت،
چاوەپوان نەبیت... خودایە... خودایە... ئینسان چ مەخلوقێکى پەر
لەچاوەپوانییە... چ مەخلوقێکە لاوازه لەبەردەم فیتنەى ئەو مەزگینییەدا
کە هەرگیز نایەت و دەبیت تاقیامەت چاوەپوانییەکات... من ئەمشەو
بەئێوەدەلێم ئینسان مەخلوقێکە بێچاوەپوانى هیچ نییە. بێچاوەپوانى
دەپوخیت، بێچاوەپوانى هەتاھەتایە کۆتایى هاتوو.

با بگه پێینهوه بۆ لای خوشکه سپییەکان... ئەو خوشکانەى ئەگەرچى
 بێتەندازە جوان بوون، بەلام کەسانىک خوشیان نەدەویستى. ھۆیەکانى
 ئەو کینەىە گەلەک نۆزبوون، خوشکانى سپى دوو کەسى ئاسایى نەبوون،
 ئەو چیرۆکە سەیرانەى لە سەریان بۆلویووە، لە چیرۆکى ھىچ ئافرتىکى
 تر نەدەچوو. ھەموو ئەو شتانەى لە دواى مردنى محەمەدى دڵشوشە
 پوویندا بە جۆرىک لە جۆرەکان وێنەىەكى سەیرى لەسەر دروستکردن،
 ئەو گۆرانىیەى جارێک لەسەر گۆرەکەى محەمەدى دڵشوشە گوتیان،
 پۆزانى دواتر بەدەنگى بەرزتر دووبارەیانکردووە، بەلام ھەر ئەوەنەبوو
 لەسەر گۆرەى ئەو کوپە گۆرانى بۆلین، بەلکو لە ھەندى جیگای دیکە
 و ھەندى کاتى دیکەدا گۆرانىان گوت کە نەدەبایە گۆرانى تیا بۆلین.
 ئەو چیرۆکە سەیرانەى لەسەر خوشکه سپییەکان بۆلویووە
 پەيوەندییەكى گەورەیان بەم چیرۆکەى منەو ھەيە. ئەو چیرۆکانەبوون
 ژيانىکى تەنھایان بۆ ئەوان دروستکرد، تەنھاییەكى ھێندەقوول و
 شکێنەر کارىکى کرد دواجار خولیاى دروستکردنى براىەكى خەيالى
 بکەوێتە سەیرانەو. ھەمووتان بومەلەرزەکانتان لەیادە، ئەو دوو
 ھەفتەى ترس و بێخەوى و مردنەتان یادە کە شەوى چەند جارێک
 زەوى وەک مردوویەكى توپە لە ناو ھەو ھەو پەيوەشێنیت دەلەرییەو، ئەو
 شەوانى گومان و بێزەحمیەتان لەیادە کە سەدان ھەزار مەووف، لە

سەر شەقام و شوێستەکان جێگای خەوتنیان پادەخست و سەیری ئەستێرە و مانگ و گەواڵە هەوری بێرۆحیان دەکرد کە وەک بەی دۆزەخ بیانیات غەریب و خەستە بەئاسماندا پوو و نادیار دەچوون. ئەو بومەلەرزانی چاوشارکێیان لەگەڵ ژياندا دەکرد، وندەبوون، دونیایان ئارامدەکردەو، شەویان خامۆشدەکرد، سوکنابیان بەدڵەکان دەدا، ئاسوودەگیەکی نەینیان دەبەخشی تا کەم کەم خەلکیان ناچار دەکرد، باوەر بە دیوارەکانیان بهێننەو، خەلکیان ناچار دەکرد لەزەوی و ئاسمان و درزە نادیارەکانی ناو مەلەکوێ نەترسن و بگەپێنەو ژێر سەقفەکانی خۆیان، بەلام هێندە بەدڵنایی و ئاسوودەو دەچوونە ژوورێ، وەک ماریکی مەکریان گەمەیکە شەیتانی بکات، دووبارە دەکەوتنەو پازەنینی دنیا. من لەوێ نەبووم دروست نازانم پشووێ نیتوان بومەلەرزەکان چەند درێژبوو، بەلام ئەوانە ی لەشادەریا و لاوای سەپیدا بۆ سەیفەتی شەیتانیانە دەگەپان، ئەوانە بەلاو سەیریوو کە هەمیشە بەر لە پوودانی بومەلەرزەکان بەچەند دەقیقەیک خوشکە سەپییەکان لەمال دەهاتنەدەرێ... وەک ئەوێ ئەوان کاتی بومەلەرزەکان بزانن، وەک ئەوێ سەعاتێکی سەحراوی لەناویاندا بیت، یان ئەهەرمەنێک بە چرپە کاتی بومەلەرزەکانیان لا بەیانەبکات. لە دواي چلەمەین لەرینەوێ بیتامانی دنیا، چیرۆکی ئەو کێژە سەحریانە خەبەرداری نەینێ زەمینەلەرزەکانن لە هەموو دونیادا بلۆبووبوووە... لەو شەوانەدا چیرۆکیک لەدایکبوو، کوچه بە کوچه پۆشت، بازار بە بازار دنیا گەپا، چیرۆکی دوو خوشک کە پەییەندیان بەخێو و شەیتانەکانەو هەب. دوو خوشک دەنگیان توانای سەکردنی بالەندە و پەپولە و مەژگەکانی هەب، دڵ هەلا هەلا دەکەن، لە گۆرستانەکاندا دەگەپێن و گۆرانی دەلێن. ئەو چیرۆکە کردنی بەدوو کەسی تەنیا... پۆزێک ئاوپاندایەو و سەیریانکرد ئەوان لەو سە

زەمىنەدا ھاوڕێھەکیان نییە، وەک دوو چۆلەکە خۆیان لە تەمەومانیکى
بێئەندازە بەریندا بدۆزنەو، بھێن و لەباغى پى لە نەمامى دۆزمندا
بنیشنەو، سەیربەگەن و ببینن سووچ و ئەستێرە دۆزمنیانە، ئاوەھا
تەنھابوون و لە نەتێنى تەنھایشیان ناھالیبوون.

لاولاو و شادەریای سەپى دوو مەلى بێدۆست بوون. ئەوھەشى وایدەکرد
چیرۆکەکانیان ھەمیشە تازەبێت، ئەو دەرکەوتنە بەردەوامەیان بوو.
ئەوان لەو کێژانە نەبوون لەمالتەو سەرەوت بگرن. تا تەنھاییان
قوولتربایە، تا بیکەستەر بوونایە زیاتر دەھاتنەدەری. وەک ئەوھى لە
گەرانیە بێچانەکانیاندا، لە کوچەتاریکەکاندا، لە شەقامە خامۆشەکاندا
بۆ شتیک بگەڕێن، تاواى لێھات لە ھەموو سات و کاتە سەیر و بێمانا
و ناوھەختەکاندا دەبینران، بەشەو لەسەر گۆرەکان و بەیانیان زوو
لەسەر شەقامە سارد و خالى و بێچۆخەکاندا دەردەکەوتن... وەک دوو
پۆحى کپ و بێدەنگ، دوو پۆحى تا ھەتاھەتایە پێکەوگرێدراو.

لەگەرمەى ئەو دەردى تەنھاییەدا سەریاسى سووچەم جارىکى
دى دەرکەوتەو. نا تکایە، خەیاڵتان بۆ ھىچ نەپوات... ھەزەدەکەم
لەسەرەتاوہ خاترجەمبەن کە ھىچ پۆژیک سەریاسى سووچەم و ئەو
کچانە عاشقى یەک نەبوون، خاترجەمبەن ئەم چیرۆکەى مەن دەگێرەوہ
خالییە لە عەشق. نا وامەزانن مەن پیاویک لەبیابانەوہ ھاتووم و لەم
پیریکردووم و وەک ئەو کەسانەى لە قاتى سەرەوہى سینەماکان بەخەیاڵى
پاھەتى خۆیان فلیمەکان سانسۆردەکەن، ماچەکان دەردەھێنن و وێنەى
پى سىھر و ھیکمەتى جەستەجوانەکان دەبێن، منیش ئاوەھام...
نا... دۆستانى مەن، ئەى ئەوانەى نازانین سەبەى لەسەر چ زەمینیک
دەگیرسێنەوہ... دڵنیاين ئەم چیرۆکەى مەن چیرۆکى عەشق نییە.
کە جارىکى دى سەریاسى سووچەم دەرکەوتەو، ھەردوو خوشکەکە
دڵنیابوون کە گەنجیک بە پوخساریکى وا تۆزاوى و پەشەوہ مەترسى

عەشقی لێناکرێت. نا مەلێن موزەفەری سوبەدەم بیستویەک ساڵ لە ناو لەدا بوو، ناحالێ و بەدبەخت و نابینابوو، لە دونیای ئێمەدا، لە دونیای پیاوانی بچوک و برینداری وەک من و ئێوەدا، مەرۆف گەر بەکەلکی عەشق بێت یان نەیت هەر زوو خۆی دەناسێت، سەریاسی سوبەدەمیش لە جنسی ئەو پیاوانەبوو کە خەیاڵیان بەلای عەشقادا ناچێت.

ئەو ئێوارەیە سەریاسی سوبەدەم چوو سەر گۆپی "محەمەدی دلشوشە" یەکیەک بوو لە ئێواره ئاساییەکانی ئەو. ئەو ژیاڵی خۆی بەپێی ئەندازەیەکی سەیر دابەشکردبوو، ئەو مایێ لە ناو شاردا نەبوو، ژووریکی گرتبوو لە یەکیەک لە تۆردوگاڵانی دەرەوێ شاردا، لەکن پیریژن و پیرەمێردیکی نەخۆش، ژوورەکەشی بەدیواریکی تەختەکردبوو دوو ژوور، یەکەمیان ژووریکی ئاسایی بوو، پووتەن و خالێ لە هەموو شتێک فەرشیک و دۆشەکیک و عەلادینیک و دۆلابیکی حاجەت نەبێت، ژوورەکە ی دیكەشی، سەیرترین شوینیکی بوو من لە ژیاڵدا دیبیت، هەلبەت من چەندین ساڵ دوای مردنی چوومە ئەو ژوورەو... شتەکان هەندیکی لە شوینی خۆیان نەماوون، هەندیک دزی فەقیرحەل بەشی لە کەلوپەلەکانیان بردبوو، ئەوێ بەهایەکی هەبوو ئەو پیریژن و پیرەمێردە مەزاتیانکردبوو. لەگەڵ ئەوەشدا کاتیکی چوومە ئەو ژوورە هەستی ئەوەم هەبوو بۆنی غەریبی ئەوێ لێدیت، بۆنی ژیاڵی کوپێک لە تەمەنی گەنجیدا کوژرابوو، یەکیکی جیهان لە تەمەنی گۆلدا جێهێشتبوو. ئەوێ نیشانەیەکی دەربارە ی خۆی و کاراکتەر و شیوازی پەفتاری دەدامێ ئەو وێنە سەیرانەبوو کە بەدیواری ئەو ژوورەدا هەلیواسیبوون، من غەم لەوێ دەخۆم گەنجیک بوو، بێئەندازە سەیر و قوول لە خەیاڵیکی نێرانەوێ گلابوو، وێنە ی سەر دیوارەکان، زۆرەیان دیمەنی ئەو پیاوانەبوون بەسەر ئەوێ

یان ماتۆپه وه بوون یان له پاکیتی درێژه وه سهیری دهره وه یان ده کرد، سه دان وینه ی یاریزهانه کانی کارات و نه کتهره هیندی و پاله وانه ماسولکه داره کانی له شسازی. سندوقیکی کاسیتی هه بوو جگه له چه ند دانه کاسیتیکی شکاو هه یی دیکه ی تیا نه مابوو.

نا... بوهستن و داوام لیمه‌که‌ن چیت‌ر بیټاکانه له‌م حکایه‌ته‌دا
بپۆمه پیتیش، شه‌وه و هه‌موومان له‌ده‌ریایه‌کی گه‌وره‌داین... خودایه
هه‌ستده‌که‌م زۆر ته‌ماشاکردنی ده‌ریا له‌شه‌ودا خه‌یالی ئینسان
له‌خۆشه‌خات... من له‌کویا‌دابووم... باسی چیم ده‌کرد، نا... قه‌راربوو
باسی ئه‌و دوو دونیایه‌ بکه‌م که سه‌ریاسی سو‌بده‌م تیا‌ده‌ژیا، ئه‌و دوو
دونیا جیا‌وازه، ئه‌و له‌و ژوره‌ خه‌یالییه‌دا که پۆژیک له‌ پۆژان پ‌پ‌پ‌وه
له‌شتی سه‌یر سه‌یر، وه‌ک کی‌لۆی کیشانه، ته‌رازووی شکاو، هه‌ندی
ده‌ست‌کیشی کۆن، گوشاری د‌یرین و سه‌یر سه‌یر، په‌سمی جانه‌وه‌ری
خه‌یالی، تاق‌یکردنه‌وه‌یه‌کی بی‌ته‌ندازه سه‌بورانه‌ی نویسی‌نی ناوی خۆی
به‌خه‌تی جیا‌واز، نا... گه‌ر من ئه‌وه‌م نه‌دی‌بایه له‌وانه‌بوو گومان‌یکم
لادروست بی‌ت، به‌لام کار‌تونیکی بی‌ته‌ندازه مه‌زن له‌سه‌ر دیواره‌که
بوو، شی‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کی زستانه سارده‌کان هه‌رفه‌کانیان
کا‌ل‌کرد‌بووه‌وه، به‌لام به‌کالی ده‌ت‌بینی ده‌ستی‌کی سه‌برناس، سه‌دان‌جار
له‌سه‌ر ئه‌و کار‌تونه‌ی نویسیوه «سه‌ریاسی سو‌بده‌م... سه‌ریاسی
سو‌بده‌م... سه‌ریاسی سو‌بده‌م». وه‌ک یه‌کی‌ک بترس‌یت له‌وه‌ی ناوی
خۆی یاد‌ب‌چ‌یت‌ه‌وه، یان بیه‌و‌یت به‌جۆ‌ریک له‌ به‌رده‌م خۆیدا پ‌ای‌گر‌یت
حورمه‌ت و که‌رامه‌تیکی بۆ دروست‌بکات. له‌و شو‌ئینه‌دا خه‌وی به‌ه‌یز
و مانا‌و جوانییه‌وه بین‌یبوو. له‌و ژوره‌وه ده‌ستی به‌وه‌کرد‌بوو بی‌ته
«مۆ‌فی‌کی مه‌زن»، هه‌ر له‌ویاشدا له‌مانای خۆی و نه‌ینی ناوه‌که‌ی
راما‌بوو.

سہ ریاس و خوشکہ سپیہ کان لہ پاسیکی شکاودا کہ دہچوو بؤ

گەرپەکیکی باکورێ شار یەکتریان بێنییهوه. خوشکەکان ئەمجارە لە ناو بۆ گاز و عارەق و میوهی ژنانی عەبابەسەردا بەهێمنی سلاویان لێکرد، ئەوکات قزێ بەمۆدی ئەو پۆژانەپرێبوو، بەلام بەجۆرێک لاواز و بێجورم و سووتاوبوو سەرەنجی کەسی پانەدەکیشا. وەک هەمیشە بەدەنگی بەرز قسەیدەکرد، بەدەنگی بەرز پێدەکەنی، کراسیکی شەکەریی یەخە سپی لەبەردابوو، لەگەڵ پانتۆلیکی سپی دەلب وکۆن. دیمەنی کەسیکی پووتەلە یەبوو، بەلام ئەوانە ی ناسیویانە دەزانن لەگەڵ ئەو فەقیرییه بێسنوورەیدا پۆژیک وەک هەژاریک پەفتاری نەکردوو. کە لە پاسەکە دابەزین بەخوشکە سپییەکانی گووت «هیچ خۆش نییه ئێنسان لە پەپووترین پاسی دونیادا بچیت بۆ گەرپەکە خوشکەکانی باکور». گەلەک حەزی لە پیاسە ی گەرپەکەکانی باکور بوو، ئەو دوو خوشکە گووتیان «هەموو پاسەکان پەپووتن». ئەو بەپێکەنینەوه گووتی «هەموو پاسەکان بێکەلکترین پاسی دونیان...». ئەو ئێوارە یە سەریاسی سووبەدم و خوشکەکان ماوه یەکی کورت پێکەوه پۆیشتن، لەو ماوه یەدا سەریاس دەرفەتی ئەو ی هەبوو وەلامی ئەو پرسیارە سادانە بداتەوه کە کچان لەو جۆرە بۆنانەدا دەپێرسن، وەک ئەو ی چەند خوشکت هەیه، چەند برات هەیه، لەپۆلی چەندی، باوکت ئیشی چییه؟ سەریاس گووتی نەخوشکم هەیه نەبرا، نەدایک، نەباوک، نەمەکتەبیشم خویندوو. دواتر کە سەریاس هەموو ئەو پرسیارانە ی لێکردنەوه، ئەوان قسەیان لەمردنی باوک و بێ برایی خۆیان کرد، بەجۆرێک لەشاناژیشەوه گووتیان «ئێمە لەخانە ی مامۆستایانین». کەتەواویسون سەریاس بەکەمێک شەرمەوه گووتی «من ئێوه دەناسم، ئێوه خوشکە سپییەکانن... من حەزدەکەم جاریکی تر گویم لەدەنگتان بێتەوه». شادەریای سپی و لاوای سپی بەساردییەکی بێئەندازە ترسناکەوه گووتیان «نا حەزمەکه...

حه‌ز مه‌که گۆیت له‌ده‌نگمان بێته‌وه، قه‌ت قه‌ت حه‌ز مه‌که. که سه‌ریاسی سو‌بده‌م پۆی، هه‌ردوو خوشکه‌که له‌و ساردی و په‌قی و که‌مه‌روویی خۆیان په‌شیمانبوون. ئه‌وان به‌ده‌گه‌ن په‌شیمانده‌بوونه‌وه، خودایه‌ ئێوه نه‌تانه‌ناسین، من ته‌نیا که‌سیک بووم ئه‌و دله‌ سافه‌ی ئه‌وانم ناسی، دلێک بوو وه‌ک په‌موو سپی، دلێک وه‌ک دلی په‌رییه‌ موباره‌که‌کان، که په‌شیمانیشده‌بوونه‌وه مه‌پرسن چ سه‌یر و ترسناک په‌شیمانده‌بوونه‌وه... دلنیا‌م ئێستا یه‌کیکتان ده‌لێ «بۆ؟ بۆ خوشکه‌ سپیه‌کان په‌شیمانبوونه‌وه؟». په‌شیمانی ئه‌و دوو خوشکه‌ ده‌گه‌رپته‌وه بۆ په‌نگی نه‌گه‌تییه‌ک له‌و ئێواره‌یه‌وه سپه‌ری له‌سه‌ر پوخساری سه‌ریاسی سو‌بده‌م دیاربوو. شتی‌ک له‌و گه‌نجه‌دابوو دای که‌می‌ک سه‌وداو قسه‌کردن هه‌موو که‌سیکی بۆ خۆی کێشده‌کرد، شتی‌ک من ناویده‌نێم «وزه‌ی ژیان». سی‌حرێک دوا‌جار بووه‌ مایه‌ی کوشتنیشی. ئه‌و به‌خۆی ده‌گوت «فه‌قیرترین کو‌پی دنیا». له‌هه‌ژارییه‌کدا ژیا‌بوو وه‌سف نا‌کرپت، تا‌که‌ش‌تی‌ک پ‌زگاری‌کرد‌بوو، ئه‌و پێ‌که‌نینه‌ی بوو، که نه‌شه‌وی ده‌ناسی نه‌پۆژ، نه‌تریفه‌ی ده‌ناسی، نه‌هه‌تاو، هه‌میشه‌ و هه‌میشه‌ نا‌ماده‌بوو. ئه‌و پۆژه‌ی که خوشکه‌ سپیه‌کان به‌ساردی و بێمه‌یلییه‌کی گه‌وره‌وه قسه‌یان له‌گه‌ڵ سه‌ریاسدا کرد، بۆ شه‌و تووشی مه‌راقی‌کی گه‌وره‌هاتن. به‌لێ... من له‌سه‌ره‌تاوه پێ‌م‌گو‌وتن دلی مه‌زن و بێ‌سنووری ئافه‌رت وه‌ک دوو ئه‌لماسی مه‌زن له‌سینه‌ی ئه‌و دوو که‌چه‌دا ده‌دره‌وشایه‌وه. ئه‌و شه‌وه وه‌خت‌بوو شتی‌ک پ‌و‌وب‌دا‌ت، نزیک له‌ چیرۆکی پێ‌چه‌وانه‌ی مه‌مه‌دی دل‌شوشه‌وه که تا هه‌تا‌هه‌تایه‌ ده‌بیت هه‌موومان له‌ تۆزی مردنیدا بژین... نا عاشق نه‌بوون، به‌لام سپه‌ریکی سه‌یری ئه‌و کو‌په‌ که‌وت‌بووه سه‌ر وێژدانیان. شه‌وی‌کی دره‌نگ‌بوو له‌مال هاتنه‌ده‌ری و وه‌ک به‌دای سه‌دای ده‌نگی‌کی په‌نه‌اندا بپۆن، که‌وتنه‌ دای ده‌نگی پێ‌که‌نینه‌ی ئه‌و، به‌لام به‌وه‌دا به‌رده‌وام

سه‌دای قاقاکانی له گوئیاندابوو، نه‌گه‌یشتنه هیچ جیگایه‌ک... به‌هر شوینتیکدا ده‌پۆیشتن گوئیان له پیکه‌نینی سه‌ریاسی سو‌بده‌م ده‌بوو، پوواینده‌کرده هه‌ر کوچه‌یه‌ک نه‌و پیکه‌نینه له‌وئ بوو، به‌لام نه‌ویان له هیچ شوینتیک نه‌بینی. دوا‌جار به‌ خه‌یالێکی قورس و نا‌ئاسووده‌وه گه‌رانه‌وه مال. گه‌ر نه‌و شه‌وه‌نه‌بوایه نه‌م چیرۆکه‌نه‌ده‌بوو، گه‌ر نه‌و دلته‌نگی و نا‌ئارامییه نه‌بوایه من هیچم نه‌بوو نه‌مشه‌و بیگێرمه‌وه، یان له‌وانه‌بوو شتیکی دی بگێرمه‌وه خالی له‌خوشکه‌سپییه‌کان، خالی له‌شه‌وه‌سارد و چاوه‌سارد و دلته‌ناسک و پڕ میهره‌که‌یان.

که‌ شاده‌ریای سپی و لا‌ولای سپی نا‌ئاسووده‌ده‌بوون، خرۆشیتی سه‌یریان لێده‌ئالا، که‌ دواتریش من ناسیمن، هه‌مان خرۆش و هه‌لچوون و بی‌ئارامییان تیا‌بوو، هه‌ر کاتیک شتیک ده‌یجولاندن شپه‌زده‌بوون، کولمه‌کانیان سو‌وره‌لده‌گه‌را، په‌نجه‌ی خۆیان ده‌خوارد، به‌چاو سه‌یری په‌کتریان ده‌کرد، قژیان ده‌کرده پڕچ و به‌ریانده‌دایه‌وه... ئه‌وکاتانه چاویان کراوه‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، که‌چی هه‌ر سارد و بی‌زهمانه ده‌ینواند. پۆژانی دواتر شاده‌ریای سپی و لا‌ولو بۆ هه‌ر کوئییه‌ک چووبیتن، به‌دوای سه‌ریاسی سو‌بده‌مدا گه‌راون، له‌ خانه‌ی مامۆستایان که‌ وانه‌یان ده‌خویند، له‌کاتی وانه‌کاندا سه‌دای پیکه‌نینه‌که‌ی نه‌ویان له‌ سالۆنه‌ خالیه‌یه‌کانی خانه‌که‌دا ده‌بیست، که‌ ده‌چوون بۆ ته‌والیتی کچان له‌ پارێوه‌که‌دا له‌گه‌ڵ خو‌په‌ی سیفۆنی ئاوده‌سته‌کان و ده‌نگی چرپه‌چرپ و پیکه‌نینی کچاندا گوئیان له‌ دوا قاقای غه‌مگینی نه‌و ده‌بوو. چه‌ندین پۆژ بی‌وچان به‌دوایدا گه‌ران، نه‌یانده‌زانی بۆ به‌دوایدا ده‌گه‌رێن، چ قسه‌یه‌کیان نه‌بوو بیکه‌ن، به‌لام ده‌یانویست بۆ په‌کجار به‌مه‌یلی نه‌و، بۆ ئاسووده‌کردنی نه‌و گۆرانی بلێن.

دوای چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پۆژیک له‌ مه‌یدانیکی گه‌وره‌ی شاردا بینیان

عه‌ره‌بانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی پاده‌کێشا، عه‌ره‌بانه‌یه‌ک چه‌ندین فه‌رده‌په‌تاته‌ی له‌سه‌ر بوو. به‌وه‌دا ده‌یویست له‌ شه‌قامێکی سه‌ره‌وژووردا سه‌رییخات و بیگه‌تێنته‌ نزیک ده‌رگای مزگه‌وتێک و له‌گۆشه‌یه‌کی نزیک له‌ ماسیفرۆشه‌کانه‌وه‌ پرایگریت، زه‌حه‌متیکی زۆری سه‌رفه‌ده‌کرد تا له‌گۆشه‌یه‌کی عاسییه‌وه‌ پێچی پێبکاته‌وه‌، پرایگریکات و بیخاته‌سه‌ر پێ. ئه‌و پۆژه‌ که‌ هه‌ردووکیان به‌سه‌رسامییه‌وه‌ سه‌یریانده‌کرد، گوێیان لێبوو به‌کێک بانگیده‌کات «مارشال... مارشال... جگه‌ره‌کانت له‌بیرچوو». ئه‌وه‌ به‌که‌مجار بوو بزانی سه‌ریاس فرۆشیاریکی ئاسایی ناو له‌شکری ده‌ستگیره‌کانه‌ هه‌ورپێکانی پێیانده‌گوت «مارشالی عه‌ره‌بانه‌کان». گوێیان لێبوو به‌تورپه‌یه‌که‌وه‌ به‌ ئاو‌فرۆشێک ده‌لێت «سه‌د سال تینووم بێت، ئه‌و سه‌تله‌ ئاوه‌ی تۆ دوا سه‌تله‌ ئاوی سه‌ر ئه‌رز بێت... نایخۆمه‌وه‌... ده‌ئێتر لاجۆ و وازم لێبێته‌». چه‌ند ساتیکی سه‌یریوو که‌ چوونه‌ به‌رده‌می، پێکه‌وه‌ به‌ده‌نگێک پێ له‌ نه‌غمه‌ی گۆرانی پێیانگوت «نیوه‌پۆت باش مارشال». ئه‌و له‌و ساته‌دا به‌ردیکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، ده‌یویست له‌گه‌ڵ پێنج کیلویی براده‌ریکیدا بیکێشیت، تا بزانیته‌ ته‌رازووی دروسته‌. پۆژیک پێشتر له‌یه‌کێ له‌و شه‌په‌ پۆژانانه‌ی نیو عه‌ره‌بانه‌کاندا تا توانیبووی پێنج کیلۆکه‌ی خۆی هه‌ڵدابوو. دواتر، دوا ئارامبوونه‌وه‌ی شلۆقی و پێکدادانه‌کان چه‌ند بۆی گه‌راوو نه‌یدۆزیبووه‌وه‌، هه‌ورپێکانی پێیانده‌گوت «مالخراپ، وا هه‌ڵندا... ئێستاش له‌ ئاسمانه‌». بۆ ساتیک وا په‌شوکابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی کوێر بووبیت و خوشکه‌سپییه‌کان نه‌بینیت، وه‌لامی ئه‌وانی نه‌دایه‌وه‌ و گوتی «گوو... گوو... سه‌خیفترین به‌ردی دنیا، نیو کیلۆی زیاتر که‌مه‌... ئێستا به‌چی شت بکێشم؟». له‌و قسانه‌دا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ و چاوی به‌ خوشکه‌سپییه‌کان که‌وت، له‌چاوتروکانیکدا هه‌موو خۆشی و ئاسووده‌یی و پووگه‌شی دنیای تێگه‌پایه‌وه‌ و

گووتی «خانمان لوتفتان هیه، بمبورن... حهزمنه ده کرد گویتان لهو جنیوانه م بێت... به لام ئه مه بازاره، ئه گهر ئینسان جنیو نه دا دلێ ده ته قس، به پوژ جنیو نه ده دیت ئیواره به مردووی ده تبه نه وه بۆ مال». خوشکه کان به و چاوه کراوانه وه که ئه مجار پریان کردبوو له میهر، گووتیان «سه ریاسی سو بچده م... ئیمه زۆرت بۆگه پاین». ئه و به جۆریک ده سه ته پاچه بووبوو ده یگوت «خۆشبن... سه لامه تبین... ده ستان ماچده که م...». تاسالانیک دواتریش که ئه و دوو خوشکه ئه و چیرۆکه یان ده گێڕایه وه له و یادا ده یاندایه قاقای پیکه نین، منیش هه میشه له و یادا چاوم پرده بوو له گریان... من درهنگ هاته ده ره ئی، ته واو به دونیای عه ره بانه کان پانه گه یشتم، به لام ده توانم کورپکی گه نچ به یئمه پیشچاوی خۆم له جه نجالی بازارپکی گه ورده دا، له ناو سه دا و ده نگه ده نگه هه زاران عه ره بانه دا، له قیره قیرێ سه دان فرۆشیاردا که سیو و پیاز و تور و ته ماته کانیا ن هه لده کێشن، له وه سفدا ده یانخه نه ئاستی جوانی په رییه کان. ئا له و یادا به شه رمیگه وه دوو که ده بینیت سلّوی لیده که ن، ئه و فه قیرترین کورپی دونیایه... هیه که س نازانیت له کوپوه هاتوه، خۆشی نازانیت کێیه، مه خلوقیکه نه ناس، هیند ده زانیت ناوی سه ریاسی سو بچده مه، ناویکی سه یر له ناو جه نگه لی بپره حمی ناوه کاند. من وهک چۆن ئه مشه و له ناو شنه بای شه ودا دانیشتووم و هه وای ساردی ده ریا ده دا له پووم، سه دان شه وی تر دانیشتووم و بیرم له و ساتانه کردۆته وه... ده بییت سه ریاسی سو بچده م هه سته به چی کرد بییت، که دوو فریشته ی بینیه وه له گه رمه ی نیوه پۆیه کی بازاردا، له فه قیرترین جلی دونیادا، به دیار بچو کترین عه ره بانه ی دونیا وه ده ستاوه؟ من دلنیا م ئه و چاوه پوانی هیه بووه، هه موو شتیکی به من ده لیت ئه و چاوه پوانی هیه بووه، تاکه شتیکی زانیویتی ئه وه بووه بلی ده مه ویت بیه به «مروفتیکی مه زن». به لا

لەو ھە سادەتر و مندالتیش بوو بزانیت "مۆفیککی مەزن" چییە .
 مە زانم لەو ساتەدا کە ئەو کچانەی بینیوە، ھەستی بەشورەیی
 کردووە، لە خۆی و لە دۆنیا، لەوێ ئەویش یەکیەک نییە لە
 پیاو ھەناسوودەکان، یەکیەک نییە لەوانەی ھوکی دۆنیا دەکەن،
 دۆنیایەک لە ھەموو پستەکانیدا ئامادەبوو، دۆنیایەک پێیگوتوو
 "تەپالەترین دۆنیای ناو دۆنیاکان". سەریاسی سوێدەم، زیتەلترین
 و زۆرزانترین و خۆشپوترین دەسگێڕی ناو سوپای عەرەبانەکان بوو،
 لەھەمان کاتیشدا بەدەرەنبوو لەھەندێ شەپانگێزی، بەر لەکوژانی
 بەسێ سالی دواھەمین ئامۆژنی دەمریت، دەلیم دواھەمین ئامۆژن،
 چونکە ئەو پێشتر زنجیرەیک ئامۆژنی ھەبوو. لەگەڵ وێرانبوونی
 یەک لەدوای یەک گوندەکاندا و دابەزینی پلەبەپلەدا لەچیا ھەر
 بەرزەکانەو بۆ پێدەشتە ھەرگەرەکان، ئەو نامیزی گەلیک خێزانی
 دیبوو، ھەر ژنیکی نانیداابایە، جلی بشتبایە، پێدەگوت ئامۆژن...
 لەدەسالییدا بۆ ماوہیک لەبنکەیکەکی مندالە ھەتیوہکاندا ژیاو،
 پێشتریش خویندن و نوسین لەکن مەلایەکی چیانشین فێربوو. کە
 دواجار لەو ئۆردوگا گەرم و بێئاوہدا لای ئەو ژن و مێردەگیرسایەو،
 دەستیکرد بەو گەشتە درێژەی خۆی لەگەڵ ھەموو ئەو پێشە سەیر
 نزمەنەیی لەگەڵ توانا و ئیرادەی جەستەیدا نەدەگونجان... ھەموو
 شتیکی دەکرد، شاگردی چێشتخانە، شاگردی فیتەر، کرێکاری بینا
 لەئۆردوگا تازەکاندا، فرۆشتنی ئاو لەسەر مەرزەکان، بارکردنی تايە
 بۆ سەر تریلە قاچاغەکان، شتێکی ئوتومبیل لەنزیک چێشتخانەیک
 سەر پێگاوە، گوو پاکردنەو لەیەکەم نەخۆشخانەیی ئەھلیدا، عەلاکە
 فرۆشتن لەگوزەری سەوزەفرۆشەکان... سەریاسی سوێدەم بەر
 لەوێ ئەو عەرەبانەدەستی بەکپیت کە پێدەگوت "سینەیی کەژال"
 ھەموو ئەو کارانەیی کردبوو. ئەو سەریاسی سوێدەم نەبوو ئەو

ناوهی له عهره بانه که نابوو، به لکو ده ستگێڕێکی عاشقی دیکه بوو،
 ئەو ده ستگێڕه ی دی سالانێکی زۆر شهیدای که ژال ناویک بوو بوو،
 نه ویش شووی به کۆنه پیشمه رگه یه ک کردبوو، کۆنه پیشمه رگه که ش
 هه زی له کێژێکی تر کردبوو، کێژه که ی تریش هه زی له کوپێکی دی
 بوو، کوپه که ی دیش هه زی له کچێکی دی بوو، وهک ده لێن ئەو
 کێژه ش هه زی له پیاویکی خێزانداری کردوو له ولاتێکی تر، که نه ویش لای
 خۆیه وه هه زی له ژنێکی دیکه ی مندالتر بووه ... ئا به و جۆره هه موو
 ناکامییه کان له و عهره بانه بچوکه دا کۆبوو بوونه وه. «سینه ی که ژال»
 بچوکتێن عهره بانه ی دونیا بوو، من دواتر ماوه یه ک بۆی گه پام، به لام
 زوو زانیم له هه لمه تی گه وره ی نه هیشتن و پا کردنه وه ی عهره بانه کاند
 شکێنراوه .

یه کێک به بۆیه یه کی شین له سه ر پوو ی پیشه وه ی عهره بانه که ی
 نوسیوو «سینه ی که ژال» له خواریشه وه به هه مان خه ت نوسیوو ی
 «ئه گه ر عه شقم زوبانی بی/ یاخوا عومرم زوو فانی بی». له لایه کی
 دیکه وه نوسرابوو «ئه م عه شقه که وهک ئاگری ده یجوره / ده یسووتێن
 مورغی دل به بی خه تا». ئەو ساله ی سه ریاسی سو بده م سینه ی
 که ژالێ کپییه وه، بڵاوبوونه وه ی عهره بانه کان له چله پۆیه دا بوو، به و
 ئەندازه یی یه که مین ئیواره ی ده ستگێڕی سه ریاس، یه که مین ئیواره ی
 جه نگیشی بوو له گه ل پۆلیسه کان و چاوه دیره کانی شاره وانیدا. ئەو
 یه کێک بوو له و هه زاران ده ستگێڕه که به یانیان زوو به عهره بانه کانیا نه وه
 داده به زینه ناوه پاستی شاره وه. پۆژی یه که می ئیشکردنی پۆژیکی
 تاریک بوو، له و پۆژه دا ده ستگێڕه کان پۆلیسیکیان لای پۆنفرۆشه کانه وه
 کوشت. پێشتر سه ریاس کوشتار و مردنێکی زۆری له نزیک خۆیه وه
 بینیبوو، به لام یه که مجاری بوو ئاوا ده ست له خوێنی مردویه ک بدات،
 سێ ده ستگێڕ به سێ بۆری ناسن، تا مه رگ له پۆلیسیکیان دابوو ک

دواچار لە ناو قووتووی شیر و تایتی فەل و سابوونە تورکییەکاندا
میشکی پۆابوو. ئەو پۆۆ ژیۆه ژاویکی مەزن لە ھەموو بازاردا پەیدا بوو
کە دەوڵەت ھەموو عەرەبانەکان دەسووتێت، لەو شەووە سەریاس
و کۆمەڵیک دەستگێژی تر لە مەیدانیکی چۆلدا، عەرەبانەکانیان
ھەڵدەگرت دەیانپاراستن و پاسەوانیان دەکردن. ئەو ماوێیە سەریاس
بە دەگمەن دەگەرایەو ژیۆرەکی ئۆردوگا، ژۆریی شەوان لەو
مەیداندا لە ژۆریکی تەنەکەدا دەخەوت.

ئەو پۆۆ خوشکە سپییەکان ماوێیەکی درێژ لە بەردەم
عەرەبانەکاندا وەستان، باسی ئەو پەشیمانییەیان بۆکرد کە دوا
دواھمین یەکی پینیان ھەستیان پێکردووە. ھەردووکیان بە غەمگینی
قسەیان دەکرد، بە لām چەریی دوو کچی عیار لە دەنگیاندا بوو. ھەندێ
لە فرۆشیارەکانی ئەو دەورە گۆییان لە قسەکانیان بوو، مۆسیقای
لەو چەشنەیان لە ھیچ دەنگیکی دیکەدا نەبێستبوو. دوو کچە کە
ئاواتیان خواست وەک خوشکی خۆی سەیریانبکات، پێشیانگوت
گەر حەزبکات دەتوانن گۆرانی بۆ بڵێن. ئەو پۆۆ سەریاس بە جۆری
پەشۆکا بوو ھێچی نەگوت، کە خوشکە سپییەکان پۆیشتن بە جۆریک
لە خۆی وە پۆبوو، تاسی تەرازووەکانی فرێداو بە دەنگیکی ھێمن و
پێ نا ئومیدییەو گوتی "ئەم زمانە نەگبەتە من، ئەم دەموپلە
بەدبەختە من، قەت وا شەل و شەوێ و کپ و کپ نەبوو..." ئەو
پۆابوو ئەو شەرم و تێکچوون و سەپوونە کوتوپرە، سەرەنجیکی
بەدیانی لای خوشکانی سەپی جیۆیشتوو، بە لām بە پێچەوانەو، ئەو
شەو خوشکانی سەپی تا بەیانی پێکەنین، تەریقی و تێکچوون و
شەرمی ئەو کوپە بە جۆریکی سەیر خۆشان دەبونی، پێشتر کە سیکیان
نەبینیبوو بەو جۆرە بشلێ ژێت. بە لām ئەو سادەیی و شەرمە کوتوپرە
کە لە سەریاسدا بینیان مایە دڵنیاویەکی گەورەبوو، دواچار وەک

خۆیان گووتیان، نهوان بهدوای برایه کدا دهگه پان، نهو شهوه که له پیکه نیندا خه ریکبوو ده مردن، ده مه و به یان کاتیک دونیا به رهو پووناکی دهگه پایه وه، شاده ریای سپی و لاولوی سپی به یاریاندا، سه ریاسی سو بدهم بکه نه براو هاو پسی هه می شه یی خۆیان. ئیدی به ئارامی و خوشیی وه باوهشیان به یه کدا کرد و ده ستیان به قژی یه کدا ده هیناو له بهردهم نهو په نجه ره یه دا که بای سو بمی ده هینا تیر هه وای پر له ئاونگی به یانیان هه لده مژی، به زه درده خه نه یه که وه که نیوه ی خه نده ی مرۆف و نیوه شی له خه نده ی په رییان بوو بیتاگا له هه موو نهو پۆژه سهیرانه ی چاوه پێیانده کات ده خه وتن.

ئىكرامى كۆڭۈل دىلى سىن ھەفتە گە پايە ۋە بۆلەم .

مەن لە ۋاقتىدا قىزىقۇم چاۋە پىيىكەم، ئىستاش پەشيماننىم لە ۋەى ئازادىم بە ھەموو پىكارە سەقەرناساكانىيە ۋە قىزىقۇم . پەشيماننىم لە ۋەى ئامىزىم بۆ دۇنيا كىرگە ۋە گوۋىم مەن زىندۇم و تەھەمۇلى زىندۇۋىتى خۆم دەكەم . دەكرا مەن لە بىدەنگىيە دا ۋەك خەلۋەتنىشىنىكى بىئاگا لە جىھان، ۋەك يەككىك كە تا دوا ئەندازە بارى زىانى خۆم سوۋىكردىم بىمىنە ۋە ... بەلەم دىلى بىستۈيەك سەل دەمۇست، دۇپارە ھەموو شىتەك تاقىيەكە مە ۋە . ئەو شە ۋە كە ئىكرامى كۆڭۈل پەشيماننىم، پوخسارىكى گەنجەنى ھەبوو، لە جارانى پىشۋو پوخۇشتىر و ئارامىرەو . لە يەككەتدا گەورەتر و مەندەلەش دەھاتە پىشچاۋم ... گەورەتر بەجەستە، كە ۋەك بىچۈۋە دىۋىك ھەموو ئورەكەى پىكردىم، لە ھەمانكەتدا نىگاۋ جۈلەو سەرەنجى مەندەلەكى ھەبوو لەكەنار گۆرەپانىك تەماشەي كۆمەلەك مەندەلى دى بەكات .

ئىكرامى كۆڭۈل بە مەرجىك مەنى ھەتايە دەرە ۋە بىتەنم خۆم بىپارىزىم، لەشتەك دەترسا كە ئەۋەكات بە تەۋەتى نەمەزەنى چىيە ؟ شەۋىك بوو تارىك، مانگ دىارنەبوو، پىدەچۈۋ خۆى بە ئەنقەست جۆرە شەۋىكى ۋەى ھەلپۇزەدەست . بەخۆى و كاسكىت و تەنگەكەيە ۋە لە ئورەكە دا ھاتۇچۇدەكرد، دەيگۈت تا دەرەنگ دەبىت چاۋە پىيەكەين ... ئەۋەكات

هیچی پێنهگوتم، ته نیا قسهی له سه ر خۆی ده کرد. ده یگوت "من چه ندین ساڵ خزمه تی شوپشم کرد... کوشتن نه بیته هه موو شتیکم بۆ کرد... زۆرجار په شیمانم و زۆرجاریش په شیماننیم... موزه فهری سو بچدهم پاکی دوو هه ستهی جیاوازته ده داتن، جارێک واهه سته که یته هیچ نیت و لاوازیته، پاکیه که شته پاکی که رویشکیکه له ناو که له گورگیکه ده ندهی کاتی تریش نا، هه سته که یته تۆ له وه موو شه پ و پیسییه ته داوه و هه ر پاکیه... ده لێیته سا چاکه، سا جوانه، سا من شتیکی ساف و مه زنه کردوه... موزه فهری سو بچدهم شوپش درۆیه کی گه وره یه، تۆ به خته وره یته، تۆ شوپشگیژ بوو یته بیته وه ی شوپش بکه یته... نه وه یان نیعمه تیکی خوداییه... واهه سته که کرد کاتی که شوپش سه رده که ویت به هه شتی که بۆ خۆی له زه وییه وه هه لده قولی و دیته سه ر زه وی، که چی له دووه به یانییه وه، له دووه پۆژه وه که ده موچاوت ده شویت و چاوده که یته وه، چاوت به ده سته پێکردنه وه ی هه موو شته کان ده که ویت، من پۆژ به پۆژ له دایک بوونه وه ی نه وه شه ی تانه م بین، شه ی تانی که سه ره تا شتیکی چکۆلانه یه، یه که مجار ده لێیته سا قه یچیک، نه وه شه ی تانه به شی که له هه موومان، شتیکی بچوکه و به شی که له سه روشتی هه ر ئایه مییه ک... به لام تۆژه تۆز ده بینیت گه وره ده بیته، ده بینیت هه موو شتی که ده بات... هه موو شتی که". که وایده گوت ده وه سته و له په نجه ره که وه سه یریده کرد، چاوانی هینده که را بوونه وه واتده زانی ده یه ویت به سه ر ده ریایه کی گه وره دا به روانیته. هه سته ده کرد شوپش شتیکی مه زنی لێ سه ندوه. پێمگوت "ئیکرامی کیو... تۆ ناته ویت هیچ به من بلێیته... من هه موو چیرۆکی خۆم خسته به رده سته... به لام تۆ ناته ویت هیچم بۆ بگێرته وه... شتیکی ون له ژیا نی تۆدا هه یه و لیمیده شاریته وه". گووتی "نا... ژیا نه شتیکی به نه رخ ی تیا نه بووه تا زه وتیه که... باس له خۆم نا که م، باس له که سانیکی تر ده که م، که به پێکه وت ناسیوم... موزه فهری سو بچدهم،

من له ناو حیزیدا بووم، به لām مروف له حاله تی ئاساییدا هیچ نابینیت،
 من به پیکهوت هه ندی شتم بینی... سا ئینسان ئازاده، ده توانیت هیچ
 نه بینیت... ده توانیت تیبه پیت و ته ماشانه کات... من چه ندین سآله
 به و شیوهیه درێژه به خه و نه کانم ده ده... دیلیک ئازاده کهم، موچه یه که
 بو پیریژنیک په ییاده کهم، پیکای سه فهر بو که نجیک ده دۆزمه وه،
 که سیکى سه به هیزیکى تر ده شارمه وه، سا سه شتیک مانایه کی
 هه بیته ده یکم... شتیک یارمه تیمبدا له مشه وه درێژ و تاریکانه دا
 ته نیا نه بم... شتیک کۆمه کم پیکات و هه سته کهم ده ژیم... من له
 دواى پاپه پینه وه زۆر ته نهام". وایگوت و له بهرده ممد و سته، خودایه
 چاوانى پریبون له فرمیسک، له گیانه وه ریکى نه فسانه یی ده چوو له تیوان
 کۆمه لیک دره خندا پیکرایت و چیت نه توانیت بپوات. نه فرمیسکانه ی
 له چاوی ئیکرامى کیودا بینیم له فرمیسکانه جودابوون که له چاوانى
 یاقوبى سته وه ردا بینیم. نه سرینی ئیکرام گریان بوو بو ته وای دوتیا،
 به لām نه سرینی یاقوب فرمیسکی یه کییک بوو بو شتیک ده که پیت و
 نایدۆزیته وه، نه سرینی یه کییک هه موو شته کانی ده وری خوێ وێرانده کات
 و نهو شته نادۆزیته وه که عه ودا لیتى. فرمیسکی ئیکرام له فرمیسکی
 یه کییک ده چوو به دیار باغیکه وه وه ستابیت و ته ماشای په ژمورده یی
 و زه رده وونی گوله کانی بکات، نه سرینی یاقوب گریانى پیاویک بوو
 له هه مان نهو باغه دا له پیتاوی که پاندا به دواى خونه یه کی نه فسانه یی
 و خه یالى خویدا پى به سه ره هه موو گوله کانی دیکه دا بنیت. ئیکرام
 به هیمنى هاته به رده مم و گووتى "له دواى پاپه پینه وه هه سته کهم سوودم
 نییه... سه ره تا ویستم بخوینم، بپۆم و به جۆریکی تر ده ست پیکه مه وه،
 به لām زه حمه ته به جۆریکی تر ده ست پیکه یته وه... موزه فه ری سو بده م،
 سا هیچ شتیک له وه زه حمه تر نییه له سه ره تا وه ده ست پیکه یته وه... من
 شه وان له سه ربان ده خه وتم و به درێژایى نهو مۆته که کۆنانه ده هاته وه

سەر سەرم، وێنەی ئەو درەخت و مأل و شارە خاپوورکراوانە هەمیشە
لێرەمدا بوون... لێرە". وایەدەگووت و بەدەستەگەرەکانی، ئەو دەستانەی
چەندین جار لە دەستی من گەرەتربوون، ئاماژەی بۆ سەری خۆی
دەکرد. شتێک لە شتی لە بوونیدا بوو، بەلام شتێتییهکی ناوەکی و
نەبینراو و هێمن. هەمیشە بە یەک شیوەزمان و دەنگ قسەیدەکرد،
ئەوکاتەی دەگریا و ئەو کاتەی پێدەکەنی دەنگی وەک خۆی بوو.
پێدەچوو مەخلوقێکی نەگۆڕ، شتێک بە جەوهەرێکی نەبەدییهوه لەناویدا
خەوتبێت، لەگەر ویدا جۆرە گرێبەک هەبوو وەک دەنگی ئاگرێک وەها بوو
با بیگەشتنێتەوه. ئەویش لە پابوردوویەک پایدەکرد... بەلێ، یارانی من،
هاورپێانی ئەم سەفەرە تاریکەم بەشەو و دەریادا، من لەو پۆژەوهی لەناو
لەکانەوه هاتوووەتەدەرێ، یەک لەدوای یەک ئەو کەسانە دەبینم کە
لەشتێک پادەکەن... سەیرکەن... سەیری خۆتان کەن ئێوەچین، جگە لە
کۆمەلێک خێو و تارمایی کە لەسەر کەشتییهک دانیشتوون و لەشتێک
پادەکەن... شتێک ناوی نییه، پەنگی نییه، ناگیرێت و دەستەمۆناکریێت...
ئیکرامی کێویش لە شتێک هەڵدەهات، بەلام نەیدەزانی بەکۆیادا هەلبێت،
ویستبووی بپروات و بەجۆریکی تر دەستپێیکاتەوه، بەلام بۆنی باروت و
مردن نەیاننەشتبوو، بەشەو کە دەخەوت ئەو پیاوێ هێمنە ی پۆژ نەبوو،
بەدرێزایی شەو هاواریدەکرد، وەک ئەوهی یەکیەک بێخنکێتیێت گەرۆی
دەگیرا، دەبووایە زوو زوو هەستێت و دەموچاوی بشوات و بلێت "وای
خودایە... وای خودایە، ئەمە چ شەویکە".

ئەو شەو بەر لەوهی بپۆین منی گۆڕی، یەکەمجارم بوو دوا
چەندەها سال جلیگی دیکەی جیاواز لەو دسداشەیهی زیندان لەبەرکەم.
ئەو شەو نەموست پێشم بتاشن، گووتم "لێمگەپێ ئیکرامی کێو...
با بەهەمان پوخساری زیندانەوه بگەرێمەوه بۆ دنیا...". ئەو ساتەی
منی هێنایەدەرێ چاوانی پرپیون لەفرمێسک، گەشییهک و کرانەوه یەک

و جوانیبهکی خودایی په پریبونه سهر پوخساری، هه ستمکرد له تاریکیدا
 گه وره تر و پرتو ده نوینیت. شه ویک بوو سارد، من بۆ یه که مجار کراسیکی
 سمی و شه پوالتیکی خۆله میشی تیرم له بهردابوو، جامانه یه کی گۆنیشم
 کردبووه ملم و کلاویکی چکۆلانهش له سهر سهرم... له بیرتانه چیت من
 بیستویهک سال بوو به زهوی سهختدا نه پۆیشتبووم، بیستویهک سال بوو
 هه وراز و نشیوم نه بیینی بوو... شه ویک بوو وهک نه و شه وهی تیا گیرام،
 نه و ساته ی ئیکرام دهستیگرتم و منی به ناو درهخته کاندای برد له هه مان
 نه و ساته ده چوو که کۆماندۆ سه وزپۆشه کان منیان ده سته ستمکرد و
 هیئامیانه دره وه، که به ناو داره کاندای ده پۆیشتهین هه ستم به هه مان هه وای
 سارد، هه مان جریوهی نه ستیره، هه مان ترس ده کرد. شه ویک بوو وهک
 هه مان شه و بیمانگ، به لام پر له هاواری نه ستیره. له بیرتانه چیت من له و
 شهش مانگدا چهند جاریک ها تبوومه دره ی، هه موو درگاوه دروازه کانم
 تاقیکردبووه وه، به لام هه میشه له ناو درهخت و دوندو خه رنده عاسییه کاندای
 گیرمه کرد و ناچار بهر له وهی پۆی گه پانه وه ونبکه م ده گه پامه وه.
 نه و شه وه جیهان له جاران بچوکتو ده هاته پیشچاوم، من له سه حرادا
 به گه وره یی و کرانه وه یه کی بیته ندازه به رین راها تبووم، هه ستمده کرد
 ده پۆین و له شوینیکدا جیهان کۆتاییدیت... نه و شه وه هیچ خه یالیکم
 نه بوو نه و عه رده ی من له تاریکیدای به سه ریدا ده پۆم، به خاکی ترو دنیای
 تره وه گریدراوه. نه مده زانی ماوه یه ک دواتر له شه ویکدا، له که شتییه کدا،
 له ده ریایه کدا که ئیوه ده لێن وه فای بۆ کهس نییه، سه ره برزده که مه وه و
 تیده گه م نه وهی له بیابان فیژیووم چ حه قیه ته تیکی گه وره یه، زهوی و زیان
 چ یه که یه کی پتکه وه گریدراون. تیده گه م نه و لایه نه گه ر دنیایه ی مرف،
 نه و لایه نه گه ورانه ی که بیابان و لم له مندا زیندوویانکرده وه، واده که ن
 ئاسووده بم. واده که ن له ناوه پاستی ئه م شه پۆلانه دا نه ترسم، باوه رم
 به مردن نه بییت، بتوانم ده ریا وهک دۆستیک ته ماشابکه م، ده ست له م

دەریا بێئەندازەییە بێدەم و ھاواریکەم «ئەو دەریا پێنماییمان بکە...». کە لە ئێوە شەوێکی تاریک ھاتۆتە دەری و لە تەختی ئەم کەشتییە وە ھاواریکات و بڵێت «ئەو دەریا فریامان بکە...». من ھەزاران شەو لە پەنجەرە زیندانەکاندا ھەوێ ھاواری دەکرد «ئەو بیابان فریامان بکە... ئەو ئەم فریامان بکە». دڵنیابوو شتێک لە بیاباندا بە گۆیی لێم، شتێک وەک من و تۆ نییە، ئێنسائیک نییە بە دوو چا و دوو گۆچک و دوو دەست وە، بە لای شتێک لە ھەموو لایەکاندا، لە گەڵ ھەوادا ھەستی پێدە کەیت، لە گەڵ پووناکیدا بەر و پووتدێت، لە گەڵ سیبەردا فێنکەتە کاتە و، شتێکی نادیارە، بە لای گەر چاوت لێکبێت دەیبینیت. من ئەو شەوێ لە و مالا ھاتە دەری وامدە زانی لە سەر خاکی وەستاوم لە سەر ئەم ئەستێرە نییە، ئێنسان ھەمیشە ئەو لە یادە کات کە لە سەر ئەستێرە ک دەژی، ئەو لە یادە کات مالا کە ئەو، کێلگە کە، باغە کە بە شێک لە گەردون، منیش ئەو شەو کە ھاتە دەری ئەو لە یاد کرد.

بە ئیکرامی کیوم گووت «ھاو پێم، دنیا بۆ ھێندە بچو کە» وەک ئەوێ لە تاریکیدا نەمبێت وەستا و ئاوردایە وە گوتی «لە بەر ئەوێ ئێمە خراب تەماشای دەکەین...». ئیکرامی کیو ئەو شەو نەیدە ھێشت لە گەڵ خەیاڵەکاندا بپۆم، نەیدە ویست ھەست بە دڵنیاییەکەم، دە یگووت «دڵنیایی دەتکوژیت... موزە فەری سوێدەم، دڵنیایی خەوت لێدە خات، وەک چۆلە کە یەک کە دڵنیایی کوێریدە کات و ناھێلێت پشیلەکان ببینیت... سا من ھەرگیز دڵنیانە بووم... ھەرگیز».

کاتێک گەشتینە ئەودیو درەختەکان، لە سەر بەردێک وەستا و دەستیکرد بە نوێژکردن. پێشتر نەمدە زانی نوێژدە کات، بە لای نوێژەکانی سەیر بوون، لە ناکاو بپەرچا و کردنی وادە و کات و شوێنی نوێژ دە وەستا و پکاتیکی دادە بەست. دواتر ویستم باسی خودای لە گەڵا بکەم، بە لای ئەواتە ژیریار، ھەرگیز پۆژیک لە پۆژان باسی خودای نەکرد، وەک شتێک کوتوب

لەخەوی غەفلەتی ھەستینێ نوێژیدەکرد. کە زیاتر ناسیم سەرەنجەدا ھەندێ شەو بێھێج سۆنگەیک، بێدەستنوێژ، بێبەرماڵ لەسەر خۆل و عەرد و بەردەپەقەکان نوێژیدەکرد. ئەو شەو کە تەواپوو بەدەنگێک پڕپوو لەنھێنی لێپەرسیم ”موزەفەری سوێجدەم... تۆ دڵنیایت سەریاس، سەریاسی سوێجدەم کوێ تۆیە، دڵنیایت؟“. بەئارامییەو پەرسیم ”ئەو تۆ دڵنیایت کەسێک ھەیە بێتوانیت مندالی خەیاڵی بۆ خۆی دروستبکات؟ کێ ھەیە منداڵێک بەخەیاڵ بکاتە کوێ خۆی؟“. پاش نیستیگ گووتی ”من دەتەم بۆ جیگایەک، لەوێ ھەموو چیرۆکی مردنی سەریاست بۆ باسەدەکن... دەزانم ئەو بەسەرھاتە غەمێکی زۆر دەدات، بەلام دواجار تۆ سا ھەموو دۆنیات بۆ چیرۆکێک دەوێت“. ئەو کات تێنەگەیشتم بۆ وادەلێت، وەک ئەو واپوو بزانیت شەویەک لەشەوان لەپاتراوە لەگەڵ ئێوەدا سوار کەشتییەک دەبم و لەناو دەریادا وندەبین و شەوان قیپتانی کەشتییەکە بۆ ئەوێ غافلمانبکات دەرفەتەمان دەدات لەنیوان گەورەیی ناسمانی و گەورەیی دەریادا ئەم چیرۆکەتان بۆ بگێڕمەو. ئەو شەو وەستام و پێمگووت ”من نەپاوەری حەقیقەتم و ناپاوەری چیرۆک... من دەمەوێت ئازادی خۆم بژیم“. لێتان ناشارمەو ئەو کات بەدروستی نەمدەزانی ئازادی یانی چی، لەسالانی زینداندا فێربوووم ئازادی پۆج لەئازادی جەستە جیاکەمەو، دەشبووایە جیاکەمەو. ئەو سالانە فێربوووم ئەوێ بەجەستە دیلە دەتوانیت بەپۆج ئازاد بیت، بەلام ئەو شەوی ئازادییە ھەستم بەحەقیقەتی لەشی خۆم دەکرد، ھەستەدەکرد یەکەمجارە قاچەکانم دەپۆن و ھێزێک نییە بیانووستین، بەرەستێک نییە پاپانگریت. ئەو شەو وەک ئەوێبوو خنکاوێک دای سالاھای سالاھێزێر بەھردا، لەژێر بارستەقورس و سەنگینەکانی ئاودا، سەرئاوێکەوتبیت و سینەئێ کرابیتەو و پڕ بەگەروی ھەوا ھەلمزیت، بێھێنە پێشچاوی خۆتان، ئەوانەئێ لەم زەریایەدا خنکاون، ئەوانەئێ نیستا لەژێر ئاوەو تەماشای

كه شتيه كه ئيمه ده كه ن، له ناكاو هيزكي خودايي زيندوو يانبكاتوه و
 سه له ده ربا بهينه ده وه وه پر به سنگيان هه وه له مزن، ده بيت هه ست
 به چ خوشيه كي بكه ن؟ چ به خته وه ريه كيان هه بيت؟ نه وه منيش
 وابووم، له خنكاويك ده چووم دواي سالانيكي دريژ سه رئاو كه وتبم و
 هه وه له مزم. من نه وه وه وه وه كاني ديكه ش راستگوبووم، ده مزاني
 چ زه مه ته پوحيكي نازاد بنيمه وه سه سه كي ژيانيك پرله ديلي و نازار
 و كويله يه تي. ده مزاني ئيتستا چ پوهم و چ جهسته شم نازادن، به لام
 به يه ك پانه هاتوون، هه ردووكيشيان له گه ل نه وه وه جهنگه ل و ناسمانه
 بچوكانه ي ده وه به رمدا ناتهبان. نه وه وه ده بوويه هه رچي ده نكيك
 له ناوه وه مه وه ديت بيده نكيكه م و ليكه پرتم جهسته م به جوري خوي
 بجوليت و بروات و سه مابكات، وه ك بالنده يه ك كه به پرتاو له قه فه ز
 ديتته ده ري و چركه ي يه كه م له خووشي فرين چهند جاريك به ده نكي
 به رز ده جريو پي نيت، دواتر به هه موو تين و تاوي خوي به رز ده بيتته وه تا
 سه ره نوئ هه ست به باله كاني خوي بكات، له وساته دا هه موو ژياني،
 هه موو گورانييه كاني، هه موو موعيزه ي ده نگ و په نكي له باله كانيا يه تي،
 منيش ناوه هابووم، هه موو مه عيزه ي ژيانم له هه نگاهه كانمدا بوو. نه وه ي
 من چيروكي سه ريا سي سو بده م ده بيستم، دلته نكي نه كردم، له دلي مندا
 ماناو شيوه كاني غه م سه ير گورابوون، چيتر غه م نه وه هه سه سه ساده يه
 نه بوو بو چاره نوسي خوم و نه واني تر، به لكو نه وانا قوول و بيگره ردو
 نه گوپه بوو كه له هه موو وجوددا ده وه وه شايه وه.

نه وه وه تا به ربه يان به پرگاهه بووين، له وه وه وه نه بالنده يه ك
 ده فري، نه گورگي ك ده يلورانده، نه ميشووله يه ك گيزه ي ده هات...
 كپيه كي سامنا كتر له كپي سه حرا باوه شي پياكره دبووم. من و ئيكرامي
 كيو نه وه بيده نكييه مان نه شكاند، ده پويشتم و سه يري نه ستيره كانم
 ده كرد و له نيهاني خومدا ده مگوت "من نازادم... نازادم... نازاد"

ئیکرامی کۆنۆ وەک حورمەتی ئەو شەو وە بزانیت، بڕوایەک بە وێنەی
 بڕوای ئەسپێک بە دەست و پاشووێکانی خۆی لە ھەنگاوەکانیدا بوو...
 ھێند گەرەبوو ھەستەمە کرد نیووی دۆنیای بۆ خۆی بڕدوو و نیووەکی
 دیکە بە خشیو بە شتەکانی تر. من لە زەتێکی بێسنوورم لە پۆشتن و
 ھەوا و تاریکی دەبینی، ترسێکی لە دڵمدا بوو وەک ترسی مڕواییەک بۆ
 یەکەجار بە ئێوە تەقە و شریخەی گوللەی پاوکەراندای بفریشت. ھەندێجار
 بە بێدەنگی دادەنیشتن و پشوو کورت کورتمان دەدا، قسەمان نە دەکرد،
 ئەو زوو زوو بە دەستە سێک عارەقەکی دەسپێ... من پێویستیم بە ھیچ
 قسەیک نەبوو، وەک ماسییەک لە تۆپی پاوکەرێکەو بەزیداییتەو بۆ ناو
 ئاو و دڵی ھێشتا پڕیشت لە خورپەیی مردنی خۆی... دەمزانسی کە شەو
 گەردۆن و ئەستێرەکان سەیرمەدەکن، سەیری ئازادی پیاویک دەکەن
 ھەموو ھێزی خۆی کۆکردۆتەو بە گات بە شتێکی دوور.

من زیندان وایلیکردم نەتوانم بە دەنگی بەرز قسە لە شادی و
 ئازارەکانی خۆم بکەم،... ئەو بێدەنگییە مەزنەیی شەویش ئەو ھەوایە
 پێدەبەخشیم کە شادییەکانی خۆم پڕکەم لە پامان و بێدەنگی... دۆستان
 ئینسان ھەر ئەو نییە، بتوانیت غەمەکانی خۆی بکاتە تیفکیرین و
 وردبوونەو، دەتوانیت شادییەکانی خۆشی بگۆڕیتە سەر تێپامان و
 خەیاڵ و بیرکردنەو. تەنھایی و زیندان مڕۆف فێردەکەن، سەماکانی
 بکاتە تیفکیرین.

ئەو بە یانییە دوای شەوێکی پڕ ھێمن گەشتینە مالتیک لە قەرەزاخ
 گوندیکی بێدەنگدا و کیزێکی سپی پۆش بە پەرەفتە یەکی پەرەشەو لە گەردنیدا،
 جوانترین مەخلوقێک تائەوکات لە ژیاندا دیبێتم دەرگای لێکردینەو. دوای
 شەوێکی درێژ لە بێدەنگی ئیکرامی کۆنۆ گووتی «شادەریای سپی بە یانیت
 باش... دواجار گەشتین، ئەمە موزەفەری سوێجەمە... ئەو پیاوێ
 زیاد لە بیستویەک سائە دیلە، ئەمەش یەکەمین بە یانی ئازادییەتی».

من به و پرچ و پیش و جهسته لاوازه وه پتر له دپنده یه ک ده چووم
 نه وهک له مرۆف. شاده ریای سپی پیشتر که سیکی نه دیبوو، پیشی له بهر
 پییدا بیست و پرچه سپیه کانی له که مه ریدا و چاوی پرپیست له سیبه ری
 برۆنزیانه ی بیابان. من وهک له بهردهم مه رقه دیکدا بنوشتیمه وه، له بهردهم
 جوانی و پاکی و گه وره یی به که م ئافره تدا نوشتامه وه و گووتم «ژیانتان
 پرپیست له نور خانم... من موزه قهری سو بحده م نه وه تا ته ماشاکه، مه موو
 تاریکی دونیا به دوا ی خۆمدا پاده کیشم...»

وامده گووت و دهستم بۆ ئاسمان و به یانی و دوا هه مین ته پوتۆزی
 زۆلمهت پاده کیشا، وامده گووت و سه یری به ریپی شاده ریای سپیم ده کرد،
 که پرپیوو له پووناکیی، نه وه سه ره تای ناشنایی من بوو له گه ل نه و
 دوو کیژده که تا مردن ژیا نی منیان پرکرد له پووناکی، وهک چۆن
 دوا هه مین پۆژه کانی ژیا نی سه ریاسیشیان پرکرد بوو له نور و پۆشنی.

سەریاسی سوێجەم پێیاندەگووت "پڕۆفیسۆری عەرەبانەکان". ئەو ئەو
عەقلە بچکۆلانەیە بوو لەناو ئەندازەی ئالۆز و پێچاوپێچی بازارەکاندا
سەدەها دەستگێڕی منداڵی پێنماییدەکرد. دەسڕیکی سووری دەبەست
بەنێوچاوانییەوه، جگەرەیهکی تورکی بەدەستییهوه و گۆچانیکی چکۆلانە
لەدەستیدا.

ئەو بوو منداڵە شیرفروشه‌کانی گواستەوه بۆ پشتی ئاسنگەرەکان،
پۆنفروشه‌کانی لەپیش مژگەوتەکەوه تا نزیک مەیدانی مریشکەکه
دورخستەوه، ئەو بوو ئاوێنە فروشه‌کانی لەقه‌یسەرییه‌کان نزیککرده‌وه،
دەرمانفروشه‌کانی لەبۆنی چلپاوی بازاراوه تا سەر شوسته‌پاکەکانی
ناوهراستی بازار چولاند و کردنی بەهاوسیی کتێبفروش و وێنە فروشه‌کان.
ئەو بوو لەهەموو جێگایەکەوه دەروازەی دەدۆزییه‌وه بۆ هەڵاتن و پاکردنی
عەرەبانەکان. دەیان کەلاوێ کۆن و مەخزەنی چۆڵ و حەوشی خاپور و
جێهێنراوی کرد بەبنکە و حەشارگا، پاسەوانی شەوانەیی دانا. ئەو خەوی
بەوه‌وه دەبینی یاسایەک بۆ بازار دابنن، نەخشەی شارێکی تر و جۆره
دونیایەکی دی بکێشیت.

ئەوانەیی لەنزیکه‌وه ناسییان دەلێن توانایەکی ئەفسووناوی هەبووه
لەسەر پازیکردنی هەموو کەسێک. سەدان منداڵ بوون ئەگەر ئەو
عەرەبانانە نەبایە دەبوو بین بەچەکدار، یان دەبایە بگەرێنەوه بۆ

گوندە پیس و تاریکه‌کان، یان له‌گه‌ڵ کاروانێکدا پوویکه‌نه‌ده‌ره‌وه‌ی ولات. سهریاس له‌هه‌رکەس زیاتر ده‌یزانی ژیا‌نی نه‌وان پابه‌ندی نه‌و گه‌مه‌ سه‌یره‌یه‌ که‌ له‌ نه‌ندازه‌ی ئالۆز و تیکه‌ولاوی نه‌و شاره‌دا ده‌یکه‌ن. توانای قسه‌کردنی له‌ته‌مه‌نی خۆی گه‌وره‌تربوو. شه‌ویکیان دوا‌ی جه‌نگ و جه‌ده‌لیکی دو‌رودریژ پۆژنامه‌نوسیکی گه‌نجی هه‌تایه‌ سه‌رپا که‌ هه‌چ که‌س له‌م سه‌ر زه‌وییه‌دا مافی نه‌وه‌ی نییه‌ به‌زۆر بیانگێرتنه‌وه‌ بۆ گوندەکان... شه‌ویک بوو تاریک، کاتی‌ک نه‌و پۆژنامه‌نوسه‌ ده‌رکه‌وت، خۆی و هاو‌پێکانی له‌ده‌وری قو‌ری و مه‌قه‌لییه‌کی پێ‌ئاگر دانیشتبوون. پۆژنامه‌نوسه‌که‌ گه‌نجی‌کی ئیسک سوک بوو، به‌لام پێ‌پوو له‌غرو‌ری نه‌وانه‌ی خه‌لکی لادییان وه‌ک سه‌گ ته‌ماشاده‌کرد. کو‌پی به‌پێوه‌به‌ریکی قوتابخانه‌ و ژنه‌ فه‌رمانبه‌ریکی به‌پێوه‌به‌رایه‌تی بودجه‌بوو، به‌دریژی ژیا‌نی کراسی پاک‌ی له‌به‌رکردبوو، ته‌مه‌نی له‌کافتیریاکانی زانکۆ و سه‌ر کورسی بیرو‌ی پۆژنامه‌کاندا برده‌بووه‌سه‌ر، گه‌نجی‌کی باریک به‌قزگی خاو و جووتی چاویلکه‌ی سه‌پییه‌وه‌، کو‌رپکی پو‌ری له‌مه‌خزه‌نکی لۆریال له‌فرا‌یبه‌رگه‌وه‌ به‌رده‌وام عه‌تری بۆ ده‌نارده‌وه‌. نه‌و شه‌وه‌ هاتبوو تا پێ‌پو‌رتا‌ژیکی دريژ له‌سه‌ر نه‌و "نا‌ژه‌لانه‌ بنوسی‌ت که‌ له‌جیا‌تی نه‌وه‌ی شار پی‌سبکه‌ن، ده‌بی‌ت کی‌لگه‌ بی‌نا‌زه‌کانی کوردستان بکی‌لنه‌وه‌". سه‌ریاسی سو‌بده‌م تاکه‌ ده‌سگێرێک بوو پۆژنامه‌ بخو‌ینێته‌وه‌. ساتیک سه‌روسه‌کو‌تی نه‌و ده‌رکه‌وت، سه‌ریاس له‌نزیک مه‌قه‌لییه‌که‌وه‌ که‌زه‌له‌یکردبوو. پۆژنامه‌نوسه‌که‌ به‌ کراسه‌ سپی و پانتۆله‌ جینه‌زه‌ ته‌سکه‌که‌یه‌وه‌ له‌فه‌نتازیاکانی خۆیدا پۆلی پێ‌پو‌رتا‌ژکاریکی گه‌وره‌ی ده‌بی‌نی که‌ کاره‌که‌ی ناچاریده‌کات بچێته‌ ناو شو‌ینی عاجباتی و له‌گه‌ڵ که‌سانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌دا قسه‌بکات. سه‌ردانی نه‌وشه‌وه‌ی بۆ‌لای خاوه‌ن عه‌ره‌بانه‌کان به‌پو‌وداو‌ی‌کی سه‌یر و ناوا‌زه‌ی ژیا‌نی خۆی ده‌زانی. ده‌سگێرپه‌کان ده‌یان‌زانی نه‌مجۆره‌ گه‌نجانە وه‌ک جه‌یوان ته‌ماشایانده‌که‌ن. نه‌و شه‌وه‌ له‌به‌رده‌م نه‌و ئاگر...

پۇرژنامەنوسەكە قسەى لەسامانى كشتوكاڵ و بەرھەمى ئاژەل كىرد، سەرياس باسى لەسامانى مرۆف و سەرۋەتى بېناز و فەرامۆشكراوى ئەو ھەزاران مندالەكەرد كە لەچوار سالىيەو بۆ پەيداكردىنى نان دەپژىنە سەر شۆستەكان. پۇرژنامەنوسەكە باسى لەجوانى شارەكان و پاكى شۆستەكان و پېئاسانى بۆ تۆتۆمۆبيلەكان كىرد، بەلام سەرياس باسى لەجوانى ژاكو و لەدەستچوى خۆى و ئەو مندالانەكەرد كە لەبەر نەبوونى ئاو دەبىيت لەگراوەكاندا خۆيان بشۆن. پۇرژنامەنوسەكە باسى لەگەپانەوہى لادىيەكان بۆ گوندەكانيان كىرد، سەرياس قسەى لەگەپانەوہى مرۆف كىرد بۆ ژيانىكى مرۆفانە. پۇرژنامەنوسەكە قسەى لەسەر ئەو كىلگە وىرانانە كىرد كە چاوہپوانى دەست و پەنجەى ئەوان دەكەن، سەرياس قسەى لەو سەدان ھەزار مندال و گەنجەكەرد كە جارىكى دى نە لەشارەكان و نە لەگوندەكاندا ناتوانن ئاسوودە بژين.

ئىستا بىردەكەمەوہ ئەوان ئەو مندالانەبوون كە لەناو جوگرافياكاندا سەريان لىشيو... ۋەك ئىمە كە دە پۇژە لەناو ئەم دەريايەدا سەرمان لىشيو... ئەو شەو كە سەرياس بەقسەى دەستگىزە مندالەكان ئەو پۇرژنامەنوسەى بەزانىد، يەكئ بوو لەشەوہ گرنەكانى ژيانى، بۆ پۇژى دواىى لە لاپەرەى پېپۇرتاژدا وىنەكەى لەگەل «سینەى كەژال»دا بلۆدەبىتەوہ، لەسوارچاكيكى كۆن دەچىت لەگەل ئەسپەكەيدا، لەو وىنەيدا جگەرەيەكى «مۆر»ى درىژ بەلا لىوہوہى، گوچانىكى گەورەى بەدەستەوہى و بەزەردەخەنەيەكى گەورەوہ تەماشای كامىراكە دەكات، ئەوہ پونترين وىنەيەكى ئەوہ من دىبىيتم. ئەوہى سەيرە ئەوہى ناوى سەرياسى سوبخەم، نە لە پېپۇرتاژەكە و نە لە ژىر وىنەكەدا نەھاتوہ، ئىستا دەلیم گەر بەھاتبايە و ئەو ناوہ غافلنەكرابايە لەوانەبوو خىراتر پاستىيەكان ئاشكرابن. لەو شەوہوہ ئىدى ھاوپىكانى ناويان نا پروفیسۆرى عەرەبانەكان. سەرياس لەو گەنجانە نەبوو حەزى لەپىكدان و شەپ بىت

لەگەڵ پۆلیس و چاوەدێرەکاندا، بەو هەدا پۆلیس و چاوەدێرەکانیش بە شیک بوون لەو خەڵکانەی دەبایە ئیواران نانێکی باش ببەوێت. بۆ منداڵەکانیان، دەکرا هەریەکێک لە دەستگێڕەکان شتێک بخاتە سەر بودجەیەک تا دڵی ئەوانیش دەستەمۆکریت و لەگەڵیاندا دڵپەق نەبن. هەموو ئەو منداڵانەی کە بەر لە چوار پێنج ساڵ لە مەوێر لە سوپای عەرەبانەکاندا بوون، هەموو ئەوانەش ئەو سەردەمە بە شیک لە ژیاڵیان لە سەر شۆستە و لە ناو قوڕوچڵپاوی بازاردا بردۆتە سەر، دەرزانن سەریاس ئەندازیاری ئەو پێکەوتنە نەینییەش ئیوان پۆلیس و ئەو منداڵانەبوو، کە پۆژنامەکانی ئەو زەمان بەگەلتەوێت پێیان دەگوتن "هەجیجیە مۆدێرنەکان".

دۆستان... کاتێک ئەمشەو ئێمە لەم سەر قەرەغی کەشتییەوێت قسە دەکەین، دەبێت ئەو هەمان لەیادەنەچێت بپرسین ئایا پۆلیسەکانی ئەو زەمانەش کێ بوون؟ هەر کۆمەڵێک منداڵ و گەنجی وەک سەریاس و دۆستەکانی بوون، ئەو هەرزەکارانەبوون کە دەیانوسیت ژنەکانیان جوانتر بەخێو کەن نەبە بکەوێت سەر جادە و بەردەستی خاوەن بازارە گەورەکان، دەیانویست زووتر دەسگیرانەکانیان مارە کەن، نەبە یەکیەک لە دوورەوێت بێت و بیانبا و ئیدی هەتا هەتایە نەیانبیننەوێت. ئەگەر شەویەک شتەکان ئاوەها تێکەنە چووبایە دەکرا سەریاسی سوێجەم بێت بە هاوێڕێ و دۆستی ئەوانەش دواتر لە ئیوارە یەکی غەمگیندا دەیکوژن. ئەو ماوە درێژەی سوپای عەرەبانەکان توانی بژی و خۆی لە دۆژمنە بێشومارەکانی بپاریزێت و بچێت ناو ستراتیژیک سەیری دەرکەوتن و هەڵاتنەوێت دەگەڕێتەوێت بۆ سەریاسی سوێجەم و پۆلیسە گەنجەکان. شانتۆیک بوو بۆخۆی، دەبایە هەركات ئێوان دین و بەدارەکان دەکێشن بە عەرەبانەکاندا ئێوان بەکۆمەڵ بوروژێن و بیکەنە هەراو پوویکەنە شەقام و کۆچە لاتە نیشتەکان. چ شانتۆکەرییەکی زیرەکانەبوو کە تێکەڵە یەکی گەورەبوو لە پاستی و درۆکردن، چ یارییەکی

بوو کە ھەمیشە درزێک لە نێوان یاساکانیدا دەمایەو و بۆ ئەوێ ژیاڵی دوو کۆمەڵە ئادەمیزادی غەمگین درێژە بەخۆبیدات و بەردەوامبێت. ئیستا ھەموو دەزانین ئەو شوستانە بۆ کەسانێک کە دۆنیایان لێبچوکرابوو و ھەوایەمین شویتنی مان و نەمان بوون، ئەوانە لە وێرەوالانە بترازیت کە لەسەر شوستانەکان دەیانفرۆشت چ ئەگەرێکی دیکەیان بۆ ژیاڵ نەدەبینی. سەریاسی سوبخەم لە ھەرکەس زیاتر دەیزانی ئەوان لە چ بێستەزەوییەکی بچوکدا گیریانخواردوو، لە چ ئەندازەیەکی شکاو و لەناو چ باریکەپێیەکی ناو ئەو شارانەدا دەبێت بپۆن، چ تاریکییەک چاوەپێاندەکات گەر بەوردی یارییەکان نەکن. بەلام بازار چەنگەل و ھەمیشەش وەک چەنگەل دەمێنێتەو. ئەو پۆزانە بەخۆی و عەرەبانەکیەو، کێپارەکانی بەو دەنگە منداڵانەیە خۆی بانگەکرد جۆنترین تۆری سەر زەوی بکۆن، ببەر بخۆن ناسک و شیرینتر لە لوقمەقازی، دەنگی خۆی خوار و خێچ و درێژدەکردووە و دەیگوت وەرن سەیری گەرترین لاسکە سەفلی سەر زەوی بکەن، خەیار بخۆن لەزاردا دەبێتە ئاوی زەمزم، بەھ بەھ لەم ھەلۆزەییە کە ھی باغی خواگیانە لەبەھەشتەو، ھەرمییەکی حەزەرەتی جۆرەئێل بەدەستی خۆی ناستویتی، ھەنار، وەھ وەھ لەباجی ھەنار بیخۆن کە کوێر چاکدەکاتەو... ئا لێرەدا دەبێت بوەستن و ئاگاداربین، ئەو پۆزانە سەریاسی سوبخەم ھاواری لەھەناریک دەکرد کوێر چاکدەکاتەو، تەنیا قسە لە مێوێکی خەیاڵی نەدەکرد، بەلکو قسە لە چیرۆکیک دەکرد تەواو لە جەوھەری ھەموو شتەکاندا. «ھەناریک کە کوێر چاکدەکاتەو». نا... ئەمشەویش باسی «مەھەدی دڵشوش» و «سەریاسی سوبخەم» و «نەدیمی شازادە» و «پەیوەندییان بەھەناریکەو» کە کوێری چاکدەکاتەو بۆ ناکەم... ھێشتا زوو بەتەواوەتی بگەینە سەر چیرۆکەمان، پێدەچێت ئێمە گەلەک شەوی تر لە دەریادا بین، گەر خودا کۆمەکی پێکردین و چیرۆکەمان پێچراو بەیانییەکی

لهقه راغی مهمله که تیک گیرساینه وه، گهر پۆلیسی که ناره کان گرتیانین و له یه کیان جیا کردینه وه نهوا غهم له وه مهخۆن که کۆتایی ئهم چیرۆکه تان نه بیستوه، ئیوه نه وه تان له کۆتایی چیرۆکه که دا، ئهم که شتییه کۆتایی مه موو نهو چیرۆکه یه. نا گهر به یانی ئهم که شتییه نوقم بوو و یه کیک له سه رنشینانی به مه له گه یشته وه سه ر نه رز ده توانیت له و شوینه وه ی من وه ستاوم خۆی ده ستپیکاته وه، من ئیستا ده توانم بوه ستم و ههر یه کیک له ئیوه درێژه به و حکایه ته بدات، به مه رجی ئهم چیرۆکه دوا جار له م که شتییه دا دوا بییت. ئهم که شتییه وێله ی ده ریا، ئهم که شتییه ی نه چاره نویسی دیاره و نه ئاراسته. نهو که شتییه ی نازانین له چ دورگه یه ک و زه وییه ک دامانده گریت، تاکه کۆتایی هه موو ئهم چیرۆکه یه.

به هه رحال، هاو پێیان... ژیا نی سه ریاسی سو بده م له بازار دا به شیکی بازار و به شیکی گه مه کردن بوو، نهو ده بایه سه دان مندا ل له گه ل یه کدا پێک خات، دوا جار نه نجومه نیکی چکۆ لانه یان دروست کرد... له و نه نجومه نه دا کۆمه لێک هاو پێی دلسۆزی دۆزییه وه کۆمه کیانده کرد. «ژینۆی مه خمه لی» و «ئاده م مه رجان» دوو دۆستی نزیکی ناو نهو نه نجومه نه بوون، له گه ل نه وه دا چه نده ها شه و ده بوونه پاسه وانی عه ره بانه کان. ژینۆی مه خمه لی ماسی ده فروشت، ئاده م مه رجان بللوری چرا. نهوان له سه ریاس ئارام تر و نه ناسراو تریوون، به لām له ئاشتکردنه وه و پێک خستنی نیو عه ره بانه کاندایه سه ریاس به حیکمه تتر و هیوتر تر بوون. سه ریاس هه ندی جار له نا کاو له سروشتی خۆی ده رده چوو، ئاره زویه کی سه یری شه پ و په لاماردانی تیا ده جو لا. نهو بیئا گای خۆی له زۆربه ی شه ره کاندایه شداریده کرد، یه کیک له کوشنده ترین جه نگه کان نهو شه ره بوو که له نیوان دۆشا و فروش و پا که تفرو شه کاندایه پوویدا و گه یشته به کاره یێنانی ده مانچه، کاتی که سیان له پا که تفرو شه کان یه کیک له نه یاره کانی خۆیان به سی گولا

لە ئاودەستی مزگەوتییکی ناو بازاردا کوشت. ئەو ئیوارە یە شەپ لە نێوان ھێزە جیاوازه کاندایە کلکە ی قەیسەرییە کاندەو تا لای نوڤل فرۆشەکانی بەرخەستە خانە کە بلۆبوو، لەو شەپ گەرمانەدا کە ئیدی کەس بیری لای ھێوری و عەقل نەبوو، سەریاسی سووچدەمیش بە تەرازوو، شیشی قەپان، گوریسی قولاپدار شەپیدە کرد. ھەموو جارێک کیلۆکانی دەگرت بە دەستی یەو و کوێرانە بە سەر سەری شەپکەرە کاندایە ھاویدەدا. پۆژێک لەو شەپانەدا بە دەمی چەمچەکی گەچکاری شوختییکی قولیان کردە پوووتی.

لە ساتیکدا ھیشتا شەپ گەرم بوو ژینۆی مەخمەلی سەریاسی لە سەر دوو بلۆک دانای، پەپۆ لە دوا ی پەپۆ دە یخستە سەر برینەکی، نا لە وکاتەدا خوشکە سپییەکان وەک نیشتنەوی لە ناکاوی دوو فریشتە، وەک نیشتنەوی کوتوپری دوو پەری لە ئاسمانەو لە بەردە میاندا دابەزین. دەرکەوتنی شادەریای سپی و لاو لای سپی بە جۆرێک سەیر و کتوپربوو، چیرۆکی بومەلەرزەکانی ھێنایەو یاد... وەک ئەوی سەعاتییکی نەینی لە ناو وە وختی ئەو برینەیان پێبلێت، ھەردووکیان پاستە و خۆ بە چەند دەقیقە یەک دوا زامداربوونی گەیشتنە لای سەریاسی سووچدەم. ژینۆی مەخمەلی پەیتا پەیتا دەرمانییکی سووری دەخستە سەر برینەکی و دە یگوت "دوینی شەو ئەم برینەم لە خەمدا بینی، لە دەموچاوی تۆدا نەبوو، لە سەر دەستی راستی خۆم بوو". سەریاسی سووچدەم کە نەیدەتوانی پێیکە نیت دە یگوت "سەخیرین برینی دونیایە، تا پیر دەبم شویتەکی بە دەموچاومەو دە بییت، وەک نیشانە ی ئەم پۆژە ناخۆشە... ئەم پۆژە ی مەیمون گویی کرد بە دەموچاومدا".

ئەو ئیوارە یە کە شەپ بازار ی بە ھەمووان چۆل کرد، دیمەنێکی ترسناکی دوا ی خۆی جێھێشتبوو. شەقام و کوچەکان پریوون لە عەرەبانە ی شکاو، لە سەبەتە و نایلۆن و سنوکی ھەلپژاوی میو، لە ئارد و دۆشاوی تیکە لاویو،

له خوێنی پلێشانهوهی مریشک و کۆتر و مراوی، له کهروێشکی بهره لای ناو سلق و سپیناگی پۆکراو بۆ سه سه شۆسته کان. له هه ندێ مندالی گریاو له پشت ده رابه کانه وه. به لام ده رکه وتنی خوشکه سپیه کان، دیمه نیکی دیکه ی به خشی به و خه رابات، وه ک دوو په ریزاده به سه ر گۆره پانی جهنگیکدا به وان، له شوێنی خۆیا نه وه سه یری نه و کاولکاری به یان ده کرد. نه و ئیواره یه له تاکسییه کدا سه ریاسی سو بچه میان برد بۆ به یارستان، له وێ کچه پزیشکی گه نچ به خۆی و چاویلکه یه کی ساف و برقه داره وه برینه که ی بۆ دووریه وه. تا ته واو بوو به کوردیه کی شکاو لێ ده پرسى «بۆ عه ره بانه کان واکردن... بۆ خه لک فه قیر شه پرکردن... پێنج ته قه ل جرح تۆ خیا له کردومه... سێ هه فته به عد تۆ لاغ سه لیم ده بیّت». نه و ئیواره یه که خوشکه سپیه کان له گه ل سه ریاسدا هاته ده رێ، بۆ یه که مجار، هه ردوکیان ده ستیان خسته ناو ده ستی و پێیانگوت «ئیمه خوشکی تۆین... له مپۆوه تا هه تاهه تایه تۆ برای ئیمه یه، ئیتر خۆت پابه ئنه... برا که گیروگرتی هه بوو ده چیت بۆ کوێ؟ ده چیت بۆ لای خوشکه کانی. تۆش ده بیّت بیّت بۆ لای ئیمه...». پێشتر سه ریاس خه وی به پۆژی ئاوه ها سه یره وه نه بینبوو. نه و به هه تیوی ته واوه تی خۆی پاهاتبوو، دیاره سه ریاسیش پۆژیک له پۆژان پرسییۆتی بۆ دایکم نییه، باوکم له کوێه، گه ر خوشکم هیه ناویان چیه، گه ر برام هیه بۆ نایانبینم؟ به لام نه گه یشتۆته هه یج. نه و دوا جار ده که ویت به سه ر ته لیسمیکدا که بۆی چاره نا کریت، هه مان نه و ته لیسمه ی منیش که وتمه ناوی و تا نه مپۆ به ته واوه تی بۆم چاره نا کریت. یه کێ له و مه رجانیه خوشکه سپیه کان بۆ سه ریاسیان دانا، مه رجی خوشکایه تی بوو، نه وان نه و شه وه به ر له وه ی سه ریاسی سو بچه دم به نه وه بۆ مانی پێیانگوت مه رجی نه م هاو پێه تی به یان نه وه یه که له سنووری هه تاهه تایه خۆیدا به مینێته وه، پێیانگوت نه وان له و کچانه نین سه ره تا به کوپان ده لێ

ئێوه وه‌ک برامان وان و له‌ناویشه‌وه، له‌دڵ و له‌ناره‌زووه‌کانیاندا خولیاى تر په‌روه‌رده‌ده‌که‌ن، پێیاندە‌لێن ئێوه کاکمان و شه‌ویش له‌ناو جی‌گادا خه‌یاڵی ماچ و پاموسان و هه‌موو شته‌کانی تر ده‌که‌ن. ئه‌وان دوو که‌سن سوێند و مه‌رج مانایه‌کی له‌لایه‌ن هه‌یه، قسه‌ شه‌ره‌فێکی هه‌یه له‌ سه‌روو هه‌ر شه‌ره‌فێکی تره‌وه، هه‌رگیزیش غه‌در قبولناکه‌ن. ئه‌و شه‌وه به‌نجی برینه‌که ته‌واو سه‌ریاسی به‌رنه‌دابوو، که هه‌ناسه‌شی ده‌دا بۆنی ده‌رمانه‌کانی بیمارستانی لێده‌هات، سیبهری شه‌په‌کانی ئێواره‌ش هه‌شتا له‌چاویدا ده‌هاتن و ده‌چوون. له‌کوچه‌یه‌کی تۆزاوی باشووری شار، دوو مانگ دواى مردنی محمه‌دی دڵشوشه، سه‌ریاسی سوێجده‌م که دلتیام هه‌میشه ویستوویتی خێزانیکی هه‌بیت، به‌ماندوویتی پۆژێکی پڕ له‌جه‌نگ و جه‌فه‌نگه‌وه، به‌ خوشکه‌کان ده‌لێت "له‌سه‌ریاسی سوێجده‌م مه‌ترسن، ژيانم به‌شی ئه‌وه ناکات که‌س زویریکه‌م". ئه‌و شه‌وه که یه‌که‌م شه‌وی سه‌ریاسی سوێجده‌مه له‌گه‌ڵ خوشکه‌کاندا، تا شه‌و دره‌نگ خوشکه‌ سپیه‌کان گۆرانى بۆده‌لێن، له‌به‌رچاویدا قزیانده‌که‌نه‌وه و ده‌یه‌ستن، زووزوو ئاوی بۆده‌هێنن، ده‌ستده‌خه‌نه سه‌رناوچاوانی، کاتی حه‌به‌کانی بیرده‌خه‌نه‌وه، گۆره‌وییه‌کانی بۆده‌شۆن، سه‌ریاس به‌دونیاى ئه‌و کچانه سه‌رسامه. ئه‌و هه‌میشه وا خه‌یاڵی کردبوو که دونیاى ناسکی کچان خوشترین ژیاى ناو ژیانه‌کانه.

پێکه‌وتنێک بوو له‌سه‌ر داد و دادپه‌روه‌ری دروستبوو، دوو خوشکی ته‌نیا کوڕێکیان ده‌کرده‌ برا که که‌سی نییه. ئه‌و شه‌وه دره‌نگ وه‌خت شاده‌ریای سپی و لا‌واو نه‌ینى گه‌وره‌ی ژیا‌نیان به‌سه‌ریاس گووت، ئه‌وان تا هه‌تا هه‌تایه‌ شووناکه‌ن، قزیان نابهن، بێهه‌کتر گۆرانى نالێن، له‌سپیش به‌لا‌وه‌ په‌نگی تر ناپۆشن. هه‌ر ئه‌و شه‌وه هه‌ر سیکیان په‌یمانێکی تریان نوسی و به‌خوێنى خۆیان مۆریانکرد، په‌یمانی ئه‌وه‌ی سه‌ریاس بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ براى ئه‌وانه و جگه‌ له‌و هه‌یج که‌سیکی دی تا مردن

نابیته برایان. ئەو پەیمانە ناسکە ی که شادەریای سپی بهختی خۆی
 نوسیویەتی و سێ پەنجە ی قشتیلە و چکۆلانە لە خوارەو پرا مۆریانکردووە،
 ئێستاکیش لە ژێر هەمان هەناردایە، تا هەتا هەتایە لەو یاشدا دەمێنێتەو.
 کاتیەک لاوازی سپی پێیگوت با بڕۆین و ئەو پەیمانە بخەین ژێر
 دار هەنارەکەو، سەریاس کەمێک سەرسام تەماشای هەردووکیانی کرد.
 پیشتر لە شەویکی دیکەدا پەیمانێکی دیکە ی لە ژێر هەناریکی دیکەدا
 شارەدبوو، هەناریک لەو سەری دونیا... هەناریک بێئەندازە لەو هەنارە
 دەچوو که لەو حەوشەیدا پووابوو، ئەمە درەختی ئاوێنەیی هەمان ئەو
 هەنارەبوو، کە سالا ئێک لەو وەبەر بەریەیانێکی سپی ئەو ناوی نابوو
 «دواوەمین هەناری دونیا». نا هێشتا کاتی ئەو نەهاتووە باسی ئەو
 پەیمانە ی تەرتان بۆیکەم، بەلام دەتوانم سەرسامی مندالێکتان بۆ بگێڕمەو
 که بەر لەو شەو پەیمانێکی تری بەخوێنی خۆی مۆرکردبوو. سەریاس
 نەیدەزانی چۆن سەیری دووبارەبوونەو ی ئەو پێکەوتە سەیرانە بکات. بۆ
 دەبێت ژبانی ئەو بە هاوڕێکانییەو بە پەیمانێکی نەینی بێستریتەو؟
 بۆ دەبێت دوو خوشک بناسێت ئەوانیش بەعەه دیکی خوێنینی دڵ پێکەو
 بەستراون؟ بۆ دەبێت لەم شەو تارێکەدا بێتە دەری و پەیمانێکی دی
 بێستیت، که تا هەتا هەتایە ئەو بە دوو کچەو دەبەستیت که هێشتا
 نایانناسیت؟ بۆ لەو جەنگە لە ترسناکە ی دونیادا مەرۆف پێویستی
 بەم سوێندە قوول و تارێکانە هەیە؟ دەلێم قوول، چونکه جۆرە
 پەیمانێکە خاوەنەکانی لێدەرناچن، تارێک چونکه هەمیشە شتگەلیک
 لەو پەیمانانەدا هەیە بەنادیاری دەمێننەو، شتگەلیک پەیوەندی بەدۆخە
 زۆر نەپێنێهەکانی مەرۆفەو هەیە. ئەو شەو سەریاسی سوێندەم هێچی
 دەریارە ی پەیمانی یەکەمی خۆی نەدرکەند، بەلام تێگەشت مەرۆف بۆ
 ئەو ی بڕوا بەبرای مەرۆفی بکات، پێویستی بەکۆمەلێک عەهد و پەیمانی
 نوسراو هەیە. که ئێستا لەو شەو دەروانم پێموایە جۆرە هەوايە

ھەلسەفی لە پەییوەندی ئەو مەن مەندالەدا ھەبوو، ئەو شەو تا درەنگ بیریان لەو پەفتارە سەیر و خۆپرسکەیی خۆیان کردووە " بۆ دەبیست مەرف خۆی بە پەیمانیکەو ھەستەتەو؟ ". ئیستا دروست نازانم لەو شەو دا چییان باسکردووە، بەلام دەزانم ئەوان لە پۆزگاری درۆکاندا دەژیان، پۆزگارێک کەس لە سویندی ئەوی تر دڵنیا ھەبوو، دواتر خوشکە سپییەکان بە منیان گووت ئەوان دژ بە پەشیمانی و لاوازییەک لە کاراکتەری خۆیاندا کاریان دەکرد، بەلام پێموایە ئەو پەشیمانی و لاوازییە بە شێک بوو لە کاراکتەری ھەموو ئەو سەردەمە، مەرف دەبوایە بۆ مەرفی بگریست و بە شتێک بپەستەتەو، خۆی بگریست و بە شتێک پکێفیکات. ئەو شەو کە خوشکە سپییەکان و سەریاس ئەو پەیمانەیان خستە قوتوییەکەو و ناشتیان، لە ناو ھەوێ خۆیاندا ھێزێکی نادیریان دەستەمۆدەکرد، ئەگەری خیانەتێکیان لە خۆیاندا دەخنکاند.

کە سەریاس بۆ بەیانی چاوی کردووە، بوو بوو ھاوھەستی شوختی چەمچەییکی گەچکاری و دوو خوشکی سپی سپی.

کە گەپایەو بۆ بازارێ ئینۆی مەخمەلی و ئادەم مەرجان چاوەروانی چیرۆکی تریان دەکرد، خۆتان ھەنتازیای ھەرزەکاری شازدە و ھەفدە ساڵ دەناسن، ئەو ھەمیشەخەو دەبینن دوو ئافرەت بیانفەتەت و شەویک تا بەیانی بیانگەوزتەت و ھەموو یارییە خەیاڵییەکانی ناو سەری خۆیان لەگەڵدا بکات، چ پیاویک ھەبە خەوی بەو ھەو ھەبەتەت شەویک ژنێک بیات و تیا بپاریتەو لەگەڵدا بخەیت. ھەردوو ئەو دوو گەنجە شەرمەن و خۆشروو و بەحەییە کە لە دۆنیای ھەربانەکاندا یالقبوو بوون خالی نەبوون لەو خەیاڵە سەیرانە، ھەردووکیان پێیان وابوو دوو فریشتەیی سپی ھاتوون و سەریاسیان فراندووە و تا بەیانی شەمزانویانە. بەلام ئەو بەکەمین جار بوو سەریاس بەو جۆرە بیر لە شەرف بکاتەو، ئەو پۆزە کێردی ماسی چاگردنەکەیی ژینۆی مەخمەلی ھەلگرت و بە ھەموو پۆلەکە

و لینجاو و زوخاوی سەریه‌وه بەرامبەر لووتی دوو هاوێکە ی پاریگرت و گووتی "ئەوێ بەیەک حەرف قسە بە لاولاو و شادەریا بڵێت دەیکوژم، ئەوێ دواوەمین سەعاتی ژیاانی دەبێت، یەعنی وەک سەگ داڵدەپاچم... ئەوان خوشکی من".

تا ئێوارە ی مردنی کەس باوهری بەخوشکایەتی سەریاس و کێژەسپییه‌کان نەکرد، بەلام لەهەمان ئەو ساتەدا کە سەریاس لەسەر پانی ژینۆ خوێنی دەهێنایەوه، کاتێک سەدان عەرەبانچی هاوێ و دۆست لەسەر سەری دەگریان، گووتی "بمبەن بۆ مانی خوشکەکانم... بمبەن بۆ لای خوشکە سپییه‌کانم، دەمەوێت لەوێ بمرم...". تەنیا لەو دەقیقەدا هاوێکانی باوهریان بەو هێنا کە چ پەیمانێکی پاک و شەریفانە لەنێوان ئەو و خوشکە سپییه‌کاندا هەبێ.

بەر لەوێ ئەمشەو مالاوایتان لێکەم و بخەوم، حەزەدەکەم سەرەتایەکتان دەریارە ی ئەو شتانه پێبێم کە دواتر شوێنێکی گەریان لەم چیرۆکەدا هەبێ. شتێک نابێت لەیادی بکەن. لەو ماوەدا لاولای سپی و شادەریا هەموو هەفتەیک دەچوون بۆ سەر گۆپی محەمەدی دڵشوشە و لەوێ گۆرانیان دەگووت. هەر لەهەمانکاتیشدا سڵیمانی مەزن ئەو پیاوێ شاخاوییه‌ی ریش و غەمگینە کە مووهرەشەکانی لەتیسکی ژااکاوی ئازەلێکی نەخۆش دەچوون، هەفتانە بە ماندوێتییه‌کی زۆرەوه دەهات بۆ سەر گۆپی کوهرەکی. ئێوارەیک سڵیمانی مەزن هەردوو خوشکە سپییه‌کە و دایکیانی لەمانی خۆیدا داوێتی خواردنێکی ئێوارەکرد. مانێ بەرپرستیکی گەورە ی دوا ی پاپەرین، بەلام بەپۆحیکی غەمگین و ناپارزێبەوه. کەمبوون ئەو بەرپرسانە ی دوا ی پاپەرین پۆحیکی غەمگینان هەبوو، سڵیمانی یەکیک بو لەو پۆحەدەگەن و غەمگینانە. لەگەڵ ئەوێ شدا ژیاانی وەک ژیاانی هەموو سیاسییەکانی دوا ی شوێش، رەنگ و بۆیەکی پاشایانە ی پێوهری، شەوان مەجلیسی پرپوو لەو پیاوانە ی دنیایانە

به پيژوده برد، به لام ههستيده کرد پوژد دواي پوژد ئاره زووي بو ته نيابي گه وره تر ده بيت. له دواي مردني دايمي محه مه دي دلشوشه بييري له ژنه يتان نه کردبووه، ئه و په کيک بوو له وانه ي به بي ژني خو ي پاهاتبوو. ئه و ئيواره يه که ئه و دوو کچه نه شميله يه ي له سه ر ميژي نانخواردنه که ي خو ي بيني، که قزيان له پشتي کورسييه کانه وه وهک دوو فهرشي پهرش به سه ر هورت ه فارسييه کاندا بلالو بوو بووه، ههستي به زولميکي گه وره ي ژيان کرد، ئه و هه موو ته مه نسي له نيوان پاسه وانه کاني خو ي و بو ي هه ناسه و عاره قی سياسييه کان و جانتاي نه يني و پلانه کاني کوشتن و نامه نو سيندا بو حزب بر دبووه سه ر.

نه و هک هاوړيکاني نه بو، پريژيک مه عشوقي هه بيت، هر وهک
جاراني خوۍ بو، پياويکي کپوۍ، به لام له ناو ديکوړيکي تازه دا.

خوشکه سپیبه‌کان کاتیک داوه‌تی سلیمانی گه‌وره‌یان قبول‌لکرد،
 حه‌زیانده‌کرد شتی زیاتر ده‌رباره‌ی محمه‌دی دلشوشه‌ بزائن، به‌لام نه‌و
 پۆژه به‌هه‌ناریکی شوشه‌وه گه‌پانه‌وه، هه‌ناریک دوا‌ی مردنی محمه‌دی
 دلشوشه نه‌ناسیک دابوویه ده‌ست سلیمانی باوکی. هه‌ناریک تاقه شتیک
 بوو له دنیا شوشه‌یه‌که‌ی محمه‌دا نه‌شکا‌بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌قوولایی
 نه‌و هه‌ناره‌دا نه‌ئینییه‌ک خه‌وتبوو محمه‌دی دلشوشه بۆی نه‌کرا‌بووه‌وه،
 نه‌و هه‌ناره نه‌بو‌بوو به به‌شیک له‌دنیا شوشه‌یه‌که‌ی نه‌و، له‌به‌رنه‌وه
 له‌ده‌ره‌وه‌ی یاسا‌کانی ژیا‌نی نه‌ودا، له‌ده‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌سی دنیا‌ی نه‌ودا
 تا‌که شتیکی سا‌خ بوو له‌شوینی خو‌ی ماب‌ته‌وه. که خوشکه سپیبه‌کان
 نه‌و هه‌ناره‌یان ه‌ینایه‌وه بۆ ما‌لی، ته‌واو نه‌و قسه‌یه‌ی محمه‌دی
 دلشوشه‌یان له‌یاد‌کرد‌بوو که له‌نیوا‌ره‌ی توفانه‌که‌دا هات و گووتی «نه‌وه
 هه‌ناری من نییه، به‌لکو هه‌ناری نه‌ئینییه‌کانه». تا نه‌و پۆژه‌ی سه‌ریاسی
 سو‌ب‌حده‌م هات و نه‌و هه‌ناره شوشه‌یه‌ی له‌ناو دۆلایی کتێبه‌کانی لا‌ولا‌وا

بینی و هاواریکرد "خوای عه‌رزو عاسمان چی ده‌بینم، نه‌وه هه‌ناره شوشه‌که‌ی منه". ته‌نیا له‌و ساته‌دا نه‌و دوو خوشکه نه‌و پسته کورت و سه‌یر و ئالۆزه‌ی محمه‌دی دلشوشه‌یان هاته‌وه‌یاد. نه‌وه‌نه‌و ساته‌بوو که بۆ په‌که‌مجار له‌سه‌ریاسی سو‌بده‌میان پرسسی "تۆ محمه‌دی دلشوشه‌ چون ده‌ناسیت؟ نه‌ئینی په‌یوه‌ندی تۆ و نه‌و چیه‌؟... که‌ر نه‌مه‌ هه‌ناری تۆیه‌ بۆ به‌ تۆ نییه‌؟ که‌ر نه‌مه‌ هه‌ناری نه‌و نه‌بوو چیده‌کرد لای نه‌و؟". ئاوه‌ها خوشکه‌ سه‌پیه‌کان هاتنه‌ ناو چیرۆکه‌ قسول و ئالۆزه‌کانی سه‌ریاسی سو‌بده‌مه‌وه‌. بیته‌وه‌ی بزانه‌ که‌ سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیک و سه‌ریاسیکی دیش له‌دونیادا هه‌یه‌.

ئەمشەو کاتى ئوۋەھاتوۋە پىتائىنلېم سەرياسى سوبىدەم و محەمدى
دلىشوشە چۆن يەكتريان ناسى.

لەو شەۋەدا كە ھەموو شار و گوندىكى باكورى بىابان، ھاتنە دەرەۋە
و بەرەو چىپاكان ھەلھاتن و لەسەر سنوورى ولاتەكانى دى كۆپۈنەۋە،
سەرياسى سوبىدەم تەمەنى يانزەسالى بوو. ئەو شەۋە سەرياس لەھەر
كەسىكى دىكەى دونيا خەيالى پاحەتتەبوو، لەدوای پاپەرىن و بەر لە
شكستى گەرەى ھىزەكانى خەلك و گەرەنەۋەى تانك و زىپۆشەكانى
گاردى كۆمارى، سەرياس ماۋەيەكى سەير ژىابوو، ئەو ماۋەيەك بوو
لەھەتيوخانەيەك دەرژا كە دەۋلەت پارەى بۆ سەرفەدەكرد. ئەو چەند
ھەفتەيەى دەۋلەت نەما، خەزىنەكان فەرھودەكران، قاسەكان شكىتران،
خۆى و ھاۋپى ھەتيۋەكانى لە كوچە و كۆلانەكانى شارد، لەبەردەركى
شوراكان، لەبەر مزگەۋتەكاندا سوالى نانىان دەكرد. ئەو شەۋەش كە
پاپەرىن شكستىھىتا، سەرياس غەمى ھىچ كەسىكى نەبوو، ئەو بىكەستىرىن
كەسى دونىابوو، ھەتا ھاۋپىكانىشى ئەوانەى لە مەيتەم ناسىبوونى لەو
سە ھەفتەيەدا بەجۆرىك پەرەشوبلاروبوۋونەۋە ھەۋالى كەسىانى نەدەزانى،
پەنگە ئەو شەۋە تاكە مەۋفىك بوۋىت كەسىكى خۆى ونەكردىت،
خەيالى لای ئادەمىيەك نەبوۋىت، ھەرەھا بەپىچەۋانەشەۋە كەسىك
نەبوۋىت بىر لەسەرياس بگاتەۋە. لەو شەۋە ترسناكانەدا كە ئىنسان

هه‌موو دڵی ده‌بیته په‌رۆشی بۆ هاوێی و دۆست و که‌سه‌کانی، له‌ناو سه‌دان سه‌دان هه‌زار پۆله‌به‌ردا که به‌چیاو هه‌ردو نشیواندا ده‌رۆشتن و باران لێیده‌دان هیچ که‌سیک نه‌بوو بێر له‌سه‌ریاسی سوێجده‌م بکاته‌وه .
من ئیستا نه‌و منداله چکۆله په‌شتاله نه‌ناسراوه ده‌هینمه پێشچاری خۆم، به‌خۆی و هه‌تاریکی شوشه‌و تویشووێه‌ک نان و زه‌ره‌فیک خورماوه، به‌ژێر باراندا ده‌پوات و بۆ یه‌که‌مجار هه‌ست به‌گه‌وره‌یی بێکه‌سییه‌کانی خۆی ده‌کات. به‌لام شادیشه به‌وه‌ی نه‌وشه‌و وه‌ک مندالانی تر دایکیکی نییه و نییسات، باوکیکی نییه به‌دوایدا و ئێلێت، ده‌توانیت به‌خه‌یالیکی ئاسوده تا نه‌و سه‌ری گه‌ردون به‌پوات و بگه‌رێته‌وه .

به‌درێژایی شه‌و بارانده‌باریت، نه‌و له سه‌ره‌تای هه‌موو پێگایه‌کی تازه‌دا ده‌وه‌ستیت، له‌مه‌قسه‌د و ئا‌راسته‌ی پێگاکان ده‌پرسیت، شتیک له‌ دونیای نه‌و گونده خاپوورانه‌ی تیاياندا گه‌وره‌بووه هیشتا له‌خه‌یالیایه‌تی. ده‌پوات و ته‌ماشای نه‌و هه‌زاران خێزانه ده‌کات که له‌لۆری و پیکاب و ماشینی بچوکدا ته‌لفزیۆن و یه‌خچال و ئازوقه و قاپ و قاچاغه‌کانیان هه‌یناوه، سه‌یری نه‌و منداله پێخاوسانه ده‌کات که به‌قه‌راغ پێگاکاندا ده‌پۆن و هه‌ندیجار مینیان پیاده‌ته‌قێته‌وه، سه‌یری نه‌و ژنه پیرانه ده‌کات به سه‌ری پووت له ژێرباراندا ده‌گرین و له‌خودا توپه‌ده‌بن. نه‌و دایک و کچانه ده‌بینیت که یه‌کدی و نده‌که‌ن و یه‌کدی ده‌دۆزنه‌وه، نه‌و پیره‌مێردانه‌ی له‌سه‌ر به‌رده‌کان داده‌نیشن و ده‌مرن.

له‌و شه‌وه‌دا مێردمندالێکی دیکه‌ش که هه‌ر له‌ته‌مه‌نی سه‌ریاسدایه له‌شه‌قامێکی دیکه‌وه دیت، له‌دایک و باوکی و نده‌بیت، کۆمه‌لێک کلێل و مه‌دالیای به‌ده‌سته‌وه‌یه، به‌ژێر باراندا ده‌پوات و یاری به‌مه‌دالیاکانی ده‌کات، کلێله‌کانی هه‌لده‌دا و ده‌یانگرێته‌وه و گۆرانی ده‌لێت. بێباکه له‌وه‌ی دایک و باوکی و نکرده‌وه، خۆشحاله له‌وه‌ی به‌ته‌نیايه، نه‌ نانی پێیه و نه‌ پاره، به‌لام دڵیکی شادو ساف و شوشه‌یی پێیه، نه‌و منداله

كەس نىيە جگە لە دۆستى دۆيرىن و قارەمانى يەكەمى چىرۆكەكەمان
 «مەمەدى دۆشوشە». مەمەدى دۆشوشە تاكە مندالۆكە لەو تەمەنەدا
 دەپوات و گۆرانى دەلۆيت و بەدەورى خۆيدا دەسۆپتەو. ئەو شەو
 شەوى بەختيارىيەكانى مەمەدى دۆشوشە، كە خەلكى لەدەرەووى مال
 و لەدەرەووى نىشتەجى نەيتىيەكانى خۆياندا تەماشادەكات و خۆشحالە
 بەووى «قوونى دۇنيا» دەبينۆت.

وارپەدەكەوۆت مۆردەندالۆكى كۆپرىش كە بەتەمەن وەك سەرياسى
 سوبىدەم و مەمەدى دۆشوشەوايە، لەو تاريكىي و بارانەدا بوەستۆت.
 كۆپرىك كەس نازانۆت لەكوپۆه ھاتو، چۆن گەيشتۆت ئەو ناوەپاستى
 پىنگايە، چى لەويادا پايگرتو؟ كۆپرىك لەزۆر باراندا وەستاو و
 ھاواردەكات و دەلۆيت «كۆ كۆمەكەدەكات، كۆ دەستم دەگريۆت و
 لەگەلمدا دۆت... كۆ دواى من دەكەوۆت... كۆ دەيەوۆت پزگارمبكات و
 پزگارمبەكەم... كۆ دەيەوۆت چاوم بداتى و چاوى بدەمى... كۆ پۆشنايم
 دەداتى تا پۆشنايى بدەمى...». ئەو كۆپرە «نەدىمى شازادە» يە كە بە
 پىچەوانەى ناوەكەيەو ھەژارتىن كۆپرى دۇنيايە. ھەزاران كەس بەتەكيدا
 تىدەپەن و كەسيك ناوەستۆت گۆپى لۆيگريۆت و يارمەتيبدات. ئەو لەو
 قەراغ پىنگايەدا دەگري و تورەدەبۆت، بەخەلك دەلۆيت «ئۆو مەللەتۆكن
 لە سەگ... ئۆو گوى سەر ئەم ئەرزەن... ئۆو تايەفەيەكن لە خەلكى
 ھيز و ترستۆك». نەدىمى شازادە كە لە ناوگەداو سۆالەكەرەكاندا
 گەرەبوو، ھەموو جەنۆو پيسەكانى دۇنيای دەزانى... ئەو شەو
 تۆزىك دەپارايەو و تۆزىك جەنۆيدەدا. جگە لە شەپۆلۆك ھىچى دىكەى
 لەبەردا نەبوو، بەتانييەكى تەپى دابوو بەسەر سەريداو ھاواريدەكرد
 «ئەووى يارمەتيبدات، دەرگای پووناكى لۆدەكرۆتەو... ئەووى دەرگای
 پووناكى لۆكرايەو چارەنوسى خۆى دەبينۆت... ئەووى چارەنوسى خۆى
 بىبينۆت دەتوانۆت خۆى لەبەلا و موسىبەت لادبات » ئەو قسانە كە لەگەل

پوخسار و دەنگی منداڵانە ی ئەودا نەدەگونجا، پرستەگەلیک بوون لەزاری
 ھاوێی سواڵکەرەکانییەو فیروبوو. لەناو ھەموو ئەو ھەزاران کەسدا
 دوو کەسی تەنیا، دوو کەس کە ئەوانیش نەیان دەزانی لە چ پێگایە کەو
 ھاتوون و بۆ کوێ. دەچن دەووستن و کوێ لە ھاوارەکانی ئەو میژمنداڵ
 کوێر و لاوازە دەگرن کە لە ژێر لێزمە ی بارانەکاندا، بێئەوێ گۆییداتە ھیچ
 بەردەوام دەلێت «یارمەتی کوێریک بەدەن بگاتە جێی مەقسەد، یەکیکتان
 پێگای خۆی بگۆڕیت و دەستمبگریت، خودا تا ھەتا ھەتایە ئەجری ئەو
 چاکەییە دەزانیت، ئەوێ ببیت بە دەلێلی داماو، خودا لە پۆژی قیامەتدا
 دەبیت بە دەلێلی...». ئەو دوو کەسێ دی ئەو دوو قەلەندەرە چکولانە
 سەریاسی سوبخەم و مەمەدی دڵشوشەبوون کە وەک ئەوێ سەعاتیکی
 میقاتکراو لە سەر ناو مییدی گۆیان بکاتەو، لە یەکیکتادا دەگەن بەردەم
 نەدیمی شازادە.

ئاو ھا سەریاسی سوبخەم و مەمەدی دڵشوشە لە شەوێکی باراندا،
 لە ژێر لێزمە یەکی بەخوێدا لە نابەینی سەدان لۆری و ماشینی پەککەوتودا،
 لە ھاوار ھاواری ھەزاران ژن و کچدا، لە قیرە قیرە ی ئەو پیاوانەدا کە
 دەترسان پۆریان لێبیتەو و سوپا بگاتە سەریان، لە بەردەم کوێریکدا
 یەکتریان ناسی.

ئەو شەو نەدیمی شازادەش بەخۆی و ھاوارەکانییەو، لە شەوێکدا
 ھەقیقەت تا دوا ئەندازە خەیاڵی کوشتوو، تەکیان لێدەکات یارمەتی بەدەن
 تا بگاتە ژێر درەختیکی ھەنار لە سەر تۆپکی چیا یەکی نزیک، ھەناریک
 دەبیت لە ژێریدا بخوێت و چاوانی چاکبیتەو.

ئەگەر ئەو دوو کوپە پۆھیان پەنەبایە لە فەنتازیا، دوو منداڵ نەبوونایە
 حەزیان بۆ نەیتنی و سەریکشی لە ھەر شتێکی دی گەرەتر بێت، لە
 شەوێکی وادا کە پاستی ناشیرینترین ددانی خۆی لە جەستە ی مەووف
 گیردەکرد، نەدەکەوتنە گەپان بەدوای درەختیکی ئەفسانەیییدا، درەختیک

سه‌ریاسی سو‌بده‌م دواتر ناوی ده‌نیت «دواهمین هه‌ناری دوتیا».

له‌و شه‌وه‌دا که هه‌موو خه‌لک سه‌رقالی پزگارکردنی شته‌بچوکه‌کانی خۆیانن، سێ می‌ردمندال له‌ ژێر باراندا ده‌ستده‌که‌ن به‌گه‌پان له‌ دوی دره‌ختیکی نه‌فسانه‌یی. نه‌و مندال کۆیره‌ خۆی نه‌خشه‌یه‌کی دیرین و پوونی له‌ سه‌ردایه‌، به‌لام به‌سێ کۆمه‌کی چاوساغیک ناگاته‌ ژێر نه‌و دره‌خته‌. نه‌و شه‌وه‌ به‌ سه‌ریاسی سو‌بده‌م و محه‌مه‌دی دلشوشه‌ ده‌لێت «له‌م جیگایه‌وه‌ که ئێمه‌ تیا وه‌ستاوین، هه‌زار هه‌نگای دیکه‌ ده‌پۆین، له‌ویادا دوورپانییک هه‌یه‌، یه‌کیکیان شه‌قامیکی قیرتاوه‌ و نه‌وی تریان پێگایه‌کی قو‌و و لیتیه‌، خه‌لکی هه‌موو به‌سه‌ر شه‌قامه‌ قیرتاوه‌که‌دا ده‌پۆن، ئێمه‌ لاپێگا‌که‌ ده‌گرین، دوی چوارسه‌د هه‌نگاو پێگا‌که‌ لیژده‌بیته‌وه‌ بۆ ناو چه‌میک، له‌ویوه‌ ده‌په‌پینه‌وه‌، نه‌و چه‌مه‌ به‌زستانانیش نارامه‌ و هه‌لناسیت، له‌ویوه‌ ده‌که‌وینه‌وه‌ پێگا‌ و دوی بیست ده‌قیقه‌ پۆیشن ده‌گه‌ینه‌ ناو خه‌راباتی گوندیک که ته‌نیا دار و په‌ردوه‌کانی ماون، له‌ویوه‌ به‌ناو گۆرستانیکی بچوکدا تیده‌په‌پین که باوکم غه‌ریقی په‌حمه‌ت بیت له‌وێ نێژراوه‌، له‌ویادا فاتیحایه‌ک په‌وانه‌ده‌که‌ین و ده‌ستده‌که‌ینه‌وه‌ به‌پۆیشن، له‌پشتی گۆرستانه‌که‌وه‌ چیا‌یه‌ک ده‌ستپیده‌کات که ده‌بیت به‌سه‌ریدا سه‌رکه‌وین، واته‌ نا ده‌گه‌ینه‌ دوا لووتکه‌ی، له‌ویکانه‌ دره‌ختیک هه‌یه‌، دره‌ختیک ده‌بیت ئێستا گه‌وره‌بوویت، گه‌ر دره‌خته‌که‌ له‌وێ بیت و گه‌وره‌بوویت من له‌ژێردا ده‌خوم و که هه‌ستام چاوم چاکده‌بیته‌وه‌...».

به‌وجۆره‌سه‌ریاسی سو‌بده‌م و هاوپێکانی له‌و شه‌وی ترس و بارانه‌دا به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی دواهمین هه‌ناری دوتیا که‌وتنه‌پێ.

دواهمین هه‌ناری دوتیا، هه‌ناریکی چکۆلانه‌یه‌ له‌ کۆتایی لووتکه‌یه‌کدا که به‌ پێچه‌وانه‌ی تروپکی هه‌ر چیا‌یه‌کی تر، له‌سه‌ره‌وه‌را وه‌ک مه‌یدانیکی گه‌وره‌ی جریبازی ته‌ختبۆته‌وه‌، له‌و ته‌ختاییه‌دا یه‌ک دره‌ختی چکۆلانه‌

نێژراوه، لە بن ئەو درەختەوێ چ شتێک نابینیت ئەستێرنەبێت. نەسیمی شازادە «باوکی نەدیمی شازادە». چوار سالی بەر لەو شەو، لە نیوە پۆی فینکی ھاوینێکی کوێستاندا، بۆ نەدیمی دەپوینیت. دواي چاندنی ئەو نەمامە «کە نەسیم دەلێت لە باغێکی سێحرییەوێ هێناوێتی». پۆزێک لە کاتی گەڕانیدا بە دواي گزۆگیای پزیشکییدا بۆ منداڵە کوێرەکە، دوو پیاوی دەوڵەت لە پراوکەرانێ مرۆف، لەوانە بە ئەندازە ی ئەو سەرانی دەیان هێنایەوێ پارهیان وەر دەگرت، نەسیم دەگرن و دەیکوژن، سەری لێ دەکەنەو، سمیلی بۆ هەڵ دەپاچن و لە تورە کە یەکی دەنێن و سەری بە نرخی سەری پاسدارێک دەفرۆشن. دواتر براکانی سەری نەسیمی شازادە بێگوێ بە لام بە ساغی بێنەوێ هێچی لێ هاتبێت، لە حەوشی پشتەوێ دائیرە یەکی بچوک و سووتاوی ئاسایشدا لە ناو سەدەها سەری دیکەدا دەدۆزنەو. سەریک دواي پاپەرین، دواي ماوێ یەکی درێژ لەو شەوێ نەدیمی شازادە و منداڵەکانی دی، بۆ دواوەمین هەناری دنیا دەگەڕان لە گەڵ لاشە کەدا یە کەدە گرتەوێ و پێکەوێ بە ئاسوودەیی دەچنە گۆرێکی تازەوێ.

ئەو شەو نەدیمی شازادە، کە دەچێتە سەر گۆرەکە ی باوکی گەرچی دەزانیت ئەو لاشە یە ی لەو یادا خەوتووێ جەستە یە کە بێسەر، لە گەڵ ئەو شەدا دواي خۆیندنی فاتحایە ک بە باوکی دەلێت «نەسیم، ئە گەرچی دەزانم تۆ سەرت نییە، بە لام دەزانم تۆ گویت لێم، چونکە دەزانم ئێنسان هەندێ جار بە بێ گوێش دەتوانیت ببیستیت، وەک چۆن من زۆر جار بە بێ چا و دەتوانم ببینم... من ئیستا دێمەوێ و دەچمەوێ ژێر هەمان ئەو نەمامە ی تۆ چەند سالی لە مەوێر چاندت و گووتت کە گەرە بوویت وەرە ژێری و کەمێک بخەوێ و چاوەکانت بکەرەوێ دواتر دەتوانیت ببینیت... نەسیم ئە گەر درۆم لە گەڵدا بکەیت، ئێتر بڕوام پێتنامین... نابیت درۆم لە گەڵدا بکەیت، ئەو هەنارە ئیستا گەرە بوو، من دوو سالی دەمەوێت بێم و ناتوانم، چونکە تۆ ئەو نەمامەت لە شوێنە حەرامەکاندا پواندووی

ئاخ‌ر نه‌ده‌ک‌را له‌جینگایه‌ک‌دا بی‌روینیت بکه‌وێته ناو کێلگه‌و ئاوێکی ناساییه‌وه؟ نه‌ده‌ب‌وایه‌ حیسابی ئه‌وه‌بکه‌یت من کوێرم و ئاسان ناگه‌مه‌ بن ئه‌وه‌ه‌ناره‌...». سه‌ریاسی سوێجده‌م و مه‌مه‌دی د‌لش‌وشه‌ ئه‌وه‌شه‌وه‌ گوێیان له‌قه‌سه‌کانی نه‌دیمی شازاده‌ ده‌گ‌رت و قاقا پێده‌که‌نین، نه‌دییم بێته‌وه‌ی گوێداته‌ پێکه‌نینه‌که‌یان ده‌یگ‌ووت «من به‌کوێری له‌دایک‌بووم، خال و مامه‌کانم و سه‌والکه‌ره‌کان ده‌لێن ئه‌وه‌ی به‌کوێری له‌دایک‌بیت هیچ ده‌رباره‌ی بینین نازانیت، به‌لام من ده‌زانم وا نییه‌، من هه‌موو شتێک ده‌رباره‌ی بینین ده‌زانم، له‌به‌رئه‌وه‌ی کوێره‌کانیش خه‌وه‌بینن، له‌خه‌ودا ئینسان به‌بێ چا‌و‌ شت ده‌بینیت، به‌چاوێکی تر که‌ له‌ژووری ژووره‌وه‌یه‌، واته‌ له‌شوینێکی تردایه‌ له‌نا‌و سه‌ری ئینساندا که‌ جگه‌ له‌ خۆی که‌سی تر نایبینیت». ئه‌وه‌شه‌وه‌ نه‌دییم به‌پێگاوه‌ هه‌موو چیرۆکی خۆی گێڕایه‌وه‌، به‌سه‌رهاتی مندالێک به‌کوێری له‌دایک‌ بووه‌ و به‌رده‌وام بۆ پ‌ووناکی ده‌گری... مندالێک له‌ مندالیدا هێنده‌ گ‌ریاوه‌ باوکی ناچارکردوه‌ د‌نیا بۆ ده‌رمانیکی سیح‌ری ته‌ییکات و پ‌ش‌وو له‌خۆی ب‌پ‌رێت و شار به‌ شار و گ‌وند به‌ گ‌وند له‌کۆلیبکات و بجێته‌ سه‌ر پ‌زیشک و د‌ا‌پ‌وساز و سیح‌ریاز و مه‌رقه‌ده‌کانی د‌نیا. نه‌دییم ده‌یگ‌ووت «هه‌موو ده‌رمانه‌کانی د‌نیا‌م تاقیک‌رده‌وه‌، هه‌موو ئه‌وه‌ مه‌ره‌مانه‌ی ئینسان در‌وستیانده‌کات نا‌ومنه‌ته‌ سه‌ر دیدهم، چی پ‌ول و پ‌اره‌یه‌کم له‌ سه‌وال پ‌ه‌یداده‌کرد ده‌مدا به‌ده‌رمان... لێتانا‌ش‌ارمه‌وه‌ هه‌سوودی به‌هه‌رکه‌س ده‌ب‌ه‌م چا‌وی هه‌بیت». نه‌دییم به‌تانییه‌که‌ی ده‌دا به‌سه‌رسه‌ریدا و ده‌یگ‌ووت «ئێمه‌ی کوێر پ‌ی‌ستمان زیاتر هه‌ست به‌باران و سه‌رماده‌کات، که‌ گووتیان ده‌بابه‌کان له‌قه‌راغ ش‌ارن، کاتم نه‌بوو بگه‌رێمه‌وه‌ و ج‌لیکی ئه‌ست‌و‌ورتر له‌به‌ریکه‌م... بیست‌و‌ومه‌ ده‌لێن سو‌پا له‌گ‌ونده‌کانی سه‌ر پ‌ێگا، چا‌وی ساغه‌کانیان ده‌ره‌یناوه‌ و کوێره‌کانیان کوشت‌و‌وه‌... ئێ‌واره‌ له‌نا‌و کوێره‌کاندا خه‌به‌ر وا ب‌لا‌وی‌وو که‌ کوێره‌کان ده‌کوژن... له‌به‌رئه‌وه‌ کاتم نه‌بوو بگه‌رێمه‌وه‌

و شتیکی گهرم له بهر کهم، یهک چۆغه م له بهردابوو، هینده ته پوویوو له نیوهی پڼگا فریما، له پڼگا کوپیک شو به تانیپه ی هه لداپه سه سه رم و گووتی "کویره ی حیز، نه مشو له سه رما وهک سه گ ده ترقیبت، بپگره، من تاقه تی هه لگرتنی شو هه موو به تانیپه م نیپه، که له ئیران منت بینى بمده ره وه". سه ریاسی سو بده م و محمه دی دلشوشه پڼشتر که سیکیان نه بینى بوو هینده قسه بکات، شو بپوچان له چیرۆکێکه وه ده چوو بۆ چیرۆکێکی تر. زوو زوو ده وه ستا و گۆچانه که ی ده دا به بهردیکدا و به که ی له قوپی پڼگا پاکده کرده وه. هیند قسه یده کرد ناگیان له پڼگا نه بوو، هه ر چهند هه نگاوێک و نه دیم شتیکی نوێی ده گکووت شاره زایی و ده ستبالیی خوێ له پڼاسیدا به یانده کرد، جارێک ده یگکووت "گه ر ئیستا تاریکی و باران به یالێت ببینن ده بیئت له نزیک مازوو مۆره وه بین، مازوویه کی عه جیبه ده لێن کاتی خوێ ده رمانیکیان لیدروستکردوه، مایه سیری شاهه نشا و شابانووی په راندوه" یان ده یگکووت "لیره به دواوه مله ی هه وران ده ستپیده کات، هه ر سال سێ جار هه ور دینه خوارێ و وهک پشتین له شاخ ده ئالیت... واده لێن، من دروست نازانم هه ور چۆنه و چۆن له شاخ ده ئالیت... ده بیئت ئیستا له ئاست شو پشتینه یه دا بین".

مندالێک بوو هه موو حکایه تی پڼگاکانی له به ربوو. به قسه کردن شو بۆشاییه ی پڼ ده کرده وه که له بینینیدا دروستبوو.

ئوشه وه محمه دی دلشوشه و سه ریاسی سو بده م هینده ی قسه یان له گه ل نه دیمی شازاده دا کرد له نیوان خوێاندا شتیکی نه وتویان نه گکووت. ده مه ویه یان گه یشتنه سه ر لووتکه یه کی ئیجگار به رز، لووتکه یه ک له سه روو هه وه وه، وهک دوورگه یه ک له ناو ده ریایه کدا هه رچوار ده وریان شه پۆلانیکی زیوین بوو له هه ور، یه که مین تیشکی هه تاو له سه ره وه را دهیدا له وان و له و به حره بیمه وداو سپیبه که جوانترین شتیک بوو تا ئه وکات

چاوی ئەو دوو منداڵە بېبینیّت. دۇنیا ھێندە ساف و سەپى و فێنک بوو، خۆر ھێندە گەرم و دلنەواز و خۆنپزۆین بوو، وەك ئەوەبوو منداڵان لە ئەستێرەپەكەو فرپین بۆ سەر ئەستێرەپەكەى تر. دۇنیای غەمگینی ژێر ھەور چى لەو دۇنیا سەیر و بەرین و زیویەى سەر ئەو لووتكەپە نەدەچوو، كە گۆرەپانیكى گەورەى پووناكى بوو. شوینێك بوو پێدەچوو بەردەكانى بەھوكمى ھاوسىیەتیپەكى ئەزەلى لەگەڵ ھەور و ئاسمان و ھەتاودا نەرمبووینتەو. پێدەچوو ئەو زەویپە خودا بۆ فریشتەكانى دروستكرديت تا لەسەفەرى نێوان زەوى و ئاسماندا بۆ وچان بەكاربھێنن. ھێندەى بۆنى ئاسمانى لێدەھات، بۆنى زەوى لێنەدەھات. پێدەچوو لە مێژييت ئینسانێك پێگای نەكەوتبێتە ئەوێكانە، پێدەچوو زەوى لەویادا كۆتاییبیّت و مەلەكوت دەست پێبكات. بۆنێكى خودایى لەبەردەكان دەھات، بۆنێك لە بۆنى ھیچ جێگایەكى دیکە نەدەچوو، بۆنى بەریەككەوتن و تێكەڵاوبوونێكى ناسك و بیتامان و بێكۆتایى زەوى لەگەڵ تریفە و ھەتاو و ھەوردا. نەدیعى شارازادە بەبۆندا نزیك و دورى خۆیانى لە لووتكەكە دیاریدەكرد. كە دەگەیشتنە ئەوئ ئەو نەیدەتوانى ئەو دەریا بەرین و ناكۆتایەى جوانى بېبینیّت، بەلام لەگەڵ یەكەم ھەنگاویاندا ھاواریكرد خۆپەتى ئەمە تاقانە بستی بەھەشتە لەسەر زەوى. ئەو چوار سال لەوەوبەر یەكجاری دى ھاتبوو سەر ئەو لووتكەپە و بۆنى ئەو لووتكەپەى لەیادنەكردبوو. لە ناوھەپاستى ئەو تروپكەدا درەختێكى چكۆلانە، دار ھەناریكى سەرسام پوابعوو. ئەو ئەو ساتەبوو كە سەریاسى سوپەدەم گووتى ”خوای گەورە سەیركەن، بێن و نەبێن ئەو دواھەمین ھەناری دۇنیایە، ھیچ ھەناریكى تر نییە ئاوەھا بەرز لە شوینێكى ئاوا دووردا، لە كۆتایى دۇنیادا پوابعیت“. بەلێ ئەو دواھەمین ھەناری دۇنیا بوو، لەو لووتكەپەدا كە زەوى تەواو دەبوو و ئیقلیمە بەرین و ئەفسوناویپەكانى خودا دەستی پێدەكرد. جێگایەك بوو، لەویادا دۇنیای ئێمە تەواو دەبوو دۇنیایەكى تر دەستی پێدەكرد. شوینێك

بوو ههستیکی بێهه‌ندازه سه‌یری به‌گۆتایی و ناگۆتاش تیا دروسته‌کردیت. ئه‌و هه‌ناره له‌سه‌ر تخووبی دوو مه‌مله‌که‌ت پوابوو، مه‌مله‌که‌تی حه‌قیقه‌ت و مه‌مله‌که‌تی خه‌یاڵ، عه‌ردی پاستی و ئاسمانی ئه‌فسانه.

له‌سێ منداڵ ده‌چوون له‌ حه‌قیقه‌تی تالی ئه‌و پۆژی شکسته پایانگه‌ربێت و پووین له‌زه‌مینکی ئه‌فسانه‌یی گه‌ردبێت. سێ منداڵ که هه‌لزانانیا به‌و شاخه‌دا به‌ره‌و جیگایه‌کی برده‌بێتن له‌ ده‌ره‌وه‌ی هه‌قیقه‌تی ژیا. ئه‌و پۆژه نه‌دیمی شازاده له‌و به‌ر هه‌تاوه‌دا که سیه‌ری هه‌موو وه‌رزه‌کانی له‌ خۆیدا تیکه‌لکه‌ردبوو، به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی چاکبێته‌وه له‌ژێر دواه‌مین هه‌ناری دنیادا خه‌وت. سه‌ریاسی سوێده‌م و مه‌مه‌دی دڵشوشه له‌سه‌ر ئه‌و لووتکه‌یه به‌را به‌ر ده‌ریای بێسنووری هه‌ور دانێشتن و هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکی خۆی بو ئه‌وی تر گێڕایه‌وه. له‌ویادا بو یه‌که‌مه‌جار سه‌ریاسی سوێده‌م هه‌ناره‌شوشه‌که‌ی گه‌رفانی ده‌ره‌ینا و به‌مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ی گووت له‌ منداڵیه‌وه ئه‌و هه‌ناره له‌گه‌ڵیا به‌تی، نازانیت چیه و مانای چیه، به‌لام شتیک له‌ساوایه‌وه فێری بووه ئه‌وه‌یه نابیت واز له‌و هه‌ناره به‌هێنیت، نابیت بیه‌وتین و جیه‌یه‌ئێ و فه‌رامۆشییەکات. هه‌ناریکی بێهه‌ندازه جوان، پوون، ده‌ره‌شاوه. ئه‌و به‌یانیه که تیشکی خۆر ده‌که‌وته سه‌ر ئه‌و شوشه‌یه شه‌به‌نگیکی چکۆله‌ی تیشکی له‌ده‌وری خۆی دروسته‌کرد، مه‌مه‌دی دڵشوشه به‌جۆریک ده‌ستی به‌ پووناکی هه‌ناره‌که سوورده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌بوو ده‌ستی له‌خوێناوی بالنده‌یه‌کدا شتبه‌یت. له‌و ساته‌وه مه‌مه‌دی دڵشوشه مه‌راقیکی تیا دروسته‌بێت چیرۆکی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه بدۆزێته‌وه. هێنده‌ی ئه‌و توپه‌ خه‌ر و ئه‌فسوناویه ده‌گه‌رت به‌ده‌ستیه‌وه، ده‌زانیت نه‌یه‌یه‌کی قوول و گه‌وره له‌ پشت ئه‌م هه‌ناره ده‌ستکرده‌وه‌یه. له‌ ساتیکدا که سه‌رسام ته‌ماشای ئه‌و ده‌ریا ئه‌فسانه‌یه‌ی هه‌ور ده‌کات، چاوی جارێک له‌سه‌ر جوڵه و گۆرانی به‌رز و نزمیه‌کانی ناو هه‌وره و جارێک له‌سه‌ر سیه‌ری ئه‌و هه‌ناره

شوشه‌یه‌یه، له‌ویادا به‌سه‌ریاسی سو‌بجده‌م ده‌لێت «گه‌ر نه‌م‌رم، نه‌ینی
ئهم هه‌ناره ده‌دۆزمه‌وه».

ئهو پۆژه له‌کاتی‌کدا له‌سه‌ر زه‌وی باران ده‌باری‌ت و سه‌دان هه‌زار په‌وه‌که‌ر
به‌رێگا‌وبانه‌کانی دونه‌یا‌یه‌کی پڕ له‌شه‌خته و لێته‌دا ب‌لا‌وبوونه‌ته‌وه. سه‌ریاسی
سو‌بجده‌م و محمه‌دی د‌ل‌شوشه له‌سه‌روو هه‌وره‌کانه‌وه، قسه له‌سوود و
زیانی دۆزینه‌وه‌ی نه‌ینییه‌کان ده‌که‌ن. به‌لێ دۆستان له‌و ساته‌دا ئێ‌وه
هه‌مووتان له‌ژێر باراندا بوون، ئهو دوو مندا‌له تاکه دوو که‌سی‌ک بوون
له‌ژێر هه‌تا‌ودا. پۆژێکه پۆشنی و سپی‌تی و په‌وناکی توند به‌یه‌کیانه‌وه
گرێده‌دا. له‌و ساته‌دا که زه‌وی له‌ناو حه‌قیقه‌ته خوێنا‌وبیه‌کانی خۆیدا
و‌نبوو، ئه‌وان ده‌رگای ئه‌فسانه‌یه‌ک له‌ خۆیان ده‌که‌نه‌وه. ئه‌فسانه‌یه‌ک
وه‌ک هه‌موو ئه‌فسانه‌کانی دی ناتوانی‌ت تاسه‌ر م‌ر‌وف له‌زه‌وی جودا‌ب‌کاته‌وه،
به‌لام ده‌توانی‌ت بیخاته سه‌ر خه‌یا‌لاتی‌ک تا مه‌رگ ها‌وده‌م و ها‌ورپی بن.
ئهو پۆژه سه‌ریاس جار له‌دوای جار ده‌لێت «ئهمه دواهمین هه‌ناری
دونه‌یا ... هه‌چ هه‌ناری‌کی تر نییه له‌ شوینی‌کی وا عاسی و به‌رزدا بروی‌ت».
ئهو خه‌یا‌له‌ی که دونه‌یا له‌م ل‌و‌وتکه‌یه‌دا ته‌وا‌وده‌بی‌ت، واده‌کات هه‌ردوو‌کیان
وه‌ک دره‌ختی‌کی سه‌یر و پڕ نه‌ینی ته‌ماشای ئهو تاکه هه‌ناره‌بکه‌ن که له
کو‌تایی زه‌میندا پ‌وا‌وه. ئهو دوو مندا‌له له‌ ژێر ئهو دره‌خته‌دا هه‌ستیان
به‌ئارامییه‌کی قو‌ل‌گ‌رد، ئارامییه‌ک جارێکی دی له‌هه‌چ جێگا‌یه‌کی دیکه‌ی
دونه‌یا‌دا هه‌ستی پێناکه‌نه‌وه، ئارامییه‌ک که ده‌شی‌ت ئارامی نزیک‌ی بو‌وی‌ت
له‌ خ‌ودا‌وه، یان هه‌یم‌نی دووری بو‌وی‌ت له‌ مه‌ترسییه‌کانی زه‌وییه‌وه، یان
ئاس‌وده‌یی دوو مندا‌ل بی‌ت هه‌ردوو‌کیان له‌نا‌خیا‌ندا ده‌زانن زوو ده‌مرن،
سه‌ر به‌م زه‌می‌نه‌نین و وه‌ک دوو فره‌شته‌ی چ‌کو‌لانه می‌وانی‌کی پا‌گ‌وزه‌رن و
ده‌بی‌ت به‌پ‌و‌ن.

من پێ‌ما‌ویه هه‌موو ئهو مندا‌لانه‌ی زوو ده‌مرن ئ‌ولفه‌تی‌کی قو‌ل‌تریان
به‌ئاسمانه‌وه هه‌یه.

هەموو ئەو بەختەوهرىیه گەرەیهى ئەو دوو منداڵە لەو سەر تروپكى پووناكییه چەشتیان، شادى و شورىكى تێپەربوو.

لەبیرتاننەچیت ئەو پۆڤە پۆڤى كۆیرى بوو. پۆڤىك بوو ئینسان نەیدەزانى پووبكاتە كوئ، سەدان هەزار مرۆڤ لەمال و خانەى خۆیان ئاوارەبووبوون و هیچیان دەریارەى سبەینى نەدەزانى. كەس نەیدەتوانى پێشبینى سەعاتىكى دیکەى ژيانى خۆى بكات، كەس نەیدەزانى چەند هەنگاوێكى دى لەكوئ خۆى دەدۆزیتەو. ئەو سێ مێردەمنداڵە لاوازه كە جودا لە هەمووتان چووبوونە سەر لوتكەیهكى بەرز لە سەررو هەرەكانەو، بەدەرەنبوون لەو كۆیریه.

ئێستا كە بێردەكەمەو دەبینم، ئەو منداڵانە هەر سێكییان بەجۆرىك لەجۆرهكان لە تاریكى و نەبینین هەلەهاتن.

ئەو تەنیا نەدیمی شارزادە نییه دژ بە كۆیریتى خۆى شەپدەكات، بەلكو محەمەدى دلشوشە و سەریاسیش هەمان شیۆه لە جۆره كۆیریهكى دیکە هەلەدین.

كاتێك سەریاسى سوبخەم لەگەڵ كۆیرێكدە سەر لوتكەیهكى عاسى دەكهویت، دەبیت جگە لە دیدە و بینایى بۆچی دیکە گەپابیت؟ من دلنیام ئەو شەو لەناو ئەو لێزمەى باران و هەراو شلۆغییه مەزنەدا كاتێك نەدیم لەسەر پێگاكان دەوەستیت و بەو دوو كۆپە دەلێت كۆمەكیكەن تا دووبارە پۆشنایى و بینین بدۆزیتەو، هەردوو ئەو دوو قەلەندەرە چكۆلانەیهش لەناخیاندا هەستیان بەو كێدوو كە ئەوانیش بەجۆرىك لە جۆرهكان پێویستیان بەدرەختێكە پۆشناییان بداتەو.

كاتێك نەدیمی شارزادە دواى خەوێكى درێژ لە خەووەستا، چاوانى وەك خۆیان بوون، وەك هەمیشە كۆیریبوو، لەگەڵ ئەو شەدا جۆرىك لە ئاسوودى و ئارامى لە سیمایدا بوو. كە هەستا گووتى "نا هیه

نابینم، وهك خۆم، وهك ههسوو پۆژهكانى دېكهى ژيانم كوێرم... بهلام لهو كاتهوهى خهوتووم، قسه له گهڵ باوكهكا دهكهم، ئهو ههسوو شتىكى بۆ پوونكردهوه». كه قسه يكردهيمنى و نهسكهنيپهكى قوول له دهنگيداوو. دوو ميژدمندالهكهى دېكه، چاوه پوانيانده كرد بگري، سه ر بدات به بهردهكاندا، لههكانى درهختهكه بشكهيتت، بهردهكان هه لگري و بيگرېته ناسمان، كهريكات، هه نار پاوه شييتت، سينيگى خۆى زامداريكات، بهلام نهديمى شازاده به هيمنى لى هه ناركهى ماچكرد و گووتى «تۆ درهختهكى موبارهكى...». ئهو پۆژه نهديمى شازاده له كاتيكا له گهڵ دوو هاوپاي تازكهيدا به ناو هه وره كاندا له چپاوه داده به زين، له پيگا له ناو ته ميكي چرپا كه ئهو نه يده بينى چيروكى خهوتنى خۆى بۆ محمه دى دلشوشه و سه رياس گيژاپه وه، له خهويدا باوكى هاتبووه ژيهر ئهو هه ناره چكوله يه و پيگوتبوو «نهديمى شازاده، كوړه چكولانه كهى من، ئه ي شيرنترين كوړى دونيا، ده زانم ئهو چهند ساله ي دواى مردنى من چهند ناخۆش ژياويت، پيتم حه يفه له دواى مردنى منه وه مه جبوو يوويت ده ست پانبكه يته وه تا بژيت، مه جبوو يوويت له سه ر شوسته و ژيهر هه يوانى مزگه وت و ناو كه لاوه كاندا به ويته ... تۆ خۆشه ويسترين كوړى دونيايت ... ئيتر له مه ودوا ده بيت ئازاتر بيت ... تۆ ئيستا له خه و هه لده ستيت و چاوانت وهك خۆيه تى ... نا ... نهديمى شازاده من درۆم له گهڵ نه كردويت، تۆ پۆژيگ له پۆژان ده بيته خاوه نى دوو چاوى پوونتر و گه شتر له چاوى ئينسانه كانى تر، به لام ئينسان بۆ ئه وهى دووباره بينايى خۆى بدۆژيته وه، ده بيت زۆر هه ولبدات، ئينسان ده بيت بتوانيت زۆر شت تيبگات و زۆر زه حمه ت بچيژيت تا بتوانيت بينيت، به لام پۆژيگ تۆ ده بيته خاوه نى دوو چاوى پوون، مه رج نيه ئهو چاوانه وهك چاوى ئينسانه كانى تر بن، نا نه ديمه چكولانه كهى من، ئينسانه كان هه سوو به كوێرى له دايكده بن ... هه سوو ئينسانه كانى سه ر ئهم ئه ستيره يه ... چ كه سيگ نيه، كه له دايكده بيت

بتوانيت ببينيت، وامهزانه ئهوانهى چاويان ههيه دهتوانن ببينن، چ شتيك له دونيادا له ببينن زهحهتر نيه، دهكريت ئينسان دوو چاوى گهش و پوونى ههبيت، بهلام ههچ نه ببينيت... نهديم شازاده چكولهكهى من، من ناتوانم يارمه تيتبدهم، بهلام ئهم ههنا ره دهتوانيت يارمه تيتبدهم، دهبيت ئهو بپوايه لهخوتدا دروستبكهيت كه ئهم ههنا ره له ههنا رهكانى تر ناچيت... ئيترمه ترسه، نا كوپى من... دهبيت له وشه وه نهگه نه ترسيت كه له ناوتدايه، دهبيت نا ئوميد نه بيت، پوژ له دواى پوژ له ناوه وه تروسكايى و پووناكييهك دروستدهبيت، تا پوژييك وات ليديت به بوندا ميوه به دو ميوه شيرين له يهك جيا بكه يته وه، به دهنگدا خواست و موراد و نهيتييهكانى دهرون ببينيت، به ههنا سه دا له ئهسل و فهسل شت تتيگهيت. به سه ليقه هه موو نه خشهى پيكاو بانه كان دينه سه رته وه، ئيتير كوپى شيرينم قهت قهت و ننا بيت، ئه گه ر جيگايه كيشت ليگرا ده چيته سه ر جيگايه كى تر كه له جوانيدا له وى تر كه متر نيه... پوژييك له پوژان تو دهتوانيت ببينيت، بهلام بهر له وهى ببينيت دهبيت بگه ريت و مه عناى ببينن تتيگهيت، حيكه تى چاو فيرييت... نهديم، ئهوانهى منيان كوشت چاويان هه بوو، بهلام له گه ل ئه وه شدا نه يانتوانى من ببينن، من له پاوه نيكددا بو كۆمه ليك گزوكيا ده گه رام بيكه م به ده رمان بو چاوى تو... وامهزانه ئهوانهى چاويان ههيه دهتوانن ببينن، ههروهختييك ماندوو بوويت وه ره ژير ئهم درهخته وه، ئهم درهخته درهختى من و تو يه كه ههردووكان پيكه وه پواندومانه... ئهم درهخته ئاسوودهيت ده داتى، برۆ دونيا بگه پى، وهك من باغ به باغ عه ودالى مه ره م به، قهت ماندوو مه به له وهى باوه پيئيت پوژييك له پوژان توش دهبيت خاوه نى دوو چاو... ئهم درهخته درهختى ببينه... برۆ نه ديمى چكولانه، هه ر وهختييك پيويستت به من بوو وه ره ئيره و بانگمبكه... غه م مه خو من هه ميشه ليت وه نزيكم...».

نه ديمى كويز كه ده گه يشته ئه ويا دلى پرده بوو له گريان و ده يگووت

«ئەو لە گەڵمدا بە ... نزیکە لێمەوه».

ئەو پۆژه نەدیمی شازادە بە ئێرادیەکی تره‌وه‌ له‌و شاخه‌ ده‌هاته‌ خوارێ. له‌ کاتی‌کدا ئێوه‌ هه‌موو چاوساغه‌کانی ئهم‌ ولاته‌ خۆتان و‌نکردبوو، ئەو کوێره‌ چکۆلانه‌ به‌ باوه‌ری به‌ نه‌بینینی خۆی له‌ باوه‌ری ئێوه‌ به‌ چاوی خۆتان گه‌وره‌ تر بوو. کوپێکی قژخاوی چکۆلانه‌ بوو، به‌ جوتێ چاوی سپی و‌ پوخساریکی باریک و‌ دوو لێوی نه‌ستوره‌وه‌، به‌ ده‌رنه‌بوو له‌و په‌نگزه‌ردی و‌ ژاگانه‌ی هه‌ر منداڵێکی بێناز له‌و ته‌مه‌نه‌دا هه‌یه‌تی. وه‌ک هه‌ر چاوساغێک به‌ سه‌ر به‌رده‌کانی ئەو پێگا سه‌خته‌دا داده‌گه‌رایه‌ دامێن و‌ ده‌یگوت «نا، ئەو دره‌خته‌ درۆی له‌ گه‌ڵدا نه‌کردووم. من ئێستا دوو شت ده‌بینم که‌ پێشتر نه‌مه‌دەبینی... ئێوه‌و باوکم. به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ ئێوه‌م بینی، به‌هۆی ئەو دره‌خته‌وه‌ باوکم بینی... که‌واته‌ درۆی له‌ گه‌ڵدا نه‌کردووم». ناتوانم وه‌سفی ئەو خۆشحالییه‌تان بۆ بکه‌م که‌ ئەو سێ کوپه‌ هه‌ستیان پێده‌کرد. ده‌بی‌ت به‌چ به‌ختیاریه‌که‌وه‌ له‌ چیا هاتیبێته‌ خوارێ؟ سه‌ریاس و‌ مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ خۆشحالی‌بوون به‌وه‌ی نه‌دیم ئاسووده‌ و‌ ئارامه‌ و‌ هه‌ستده‌کات شتیکی بینیوه‌. نه‌وانیش سه‌رسامی ئەو دڵناییه‌بوون که‌ له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دونیادا هه‌ستیان پێک‌ردبوو. له‌ دامێنی ئەو چیا به‌دا سوینده‌خۆن که‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ ژێر ئەو دره‌خته‌، به‌لام ئەو کات هه‌چیان نازانن که‌ی و‌ چۆن و‌ له‌چ واده‌یه‌کی سه‌یر و‌ نه‌تییدا ده‌بی‌ت بگه‌ڕێنه‌وه‌.

ئەو پۆژانه‌ی له‌ دوی ئەو کۆچ و‌ په‌وه‌ گه‌وره‌یه‌وه‌ هاتن، هه‌ر سێ ئەو منداڵه‌ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پێکه‌وه‌ ژیان، چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک تا هه‌تا هه‌تا به‌تایه‌کردنی به‌هاو‌پێیه‌کی هه‌میشه‌یی. دروست نازانم چه‌ند پێکه‌وه‌بوون، به‌لام ده‌زانم ئەوان وه‌ک سه‌دان هه‌زار که‌سی دیکه‌ ئاودیوی سنوور نه‌بوون، به‌لکو له‌ خه‌رابات و‌ که‌لاوه‌ی شارۆچکه‌یه‌کی پوخاودا مانه‌وه‌، له‌وێ مس فروشینک که‌ گویناداته‌ هه‌چ به‌ندوباوێکی دونیا، گویناداته‌ کوپانی زه‌مان

و تىكچوونى زه مين، يه كىك كه له هه موو سه رده مه كاندا به دواى مس و فافوندا ده گه پىت، يه كىك كه له وانى گه ر پاشاكان بمرن نه وان هه ر به دواى فاكى خويان ده كه ون، ميلله ته كان شكستبخون يان سه ركه ون نه وان له خه راباتى سه ركه وتن و شكستياندا هه ر گه مهى خويان ده كه ن، نه و سى منداله ده خاته نيشه وه . پياويكى چكولانهى خه ر و موزه رده، به لووتىك به نه ندازهى ته ماته يه كى گه و ره، دوو چاوى هه يه به چاوانى يه كىك ده چىت هه فته يه ك له دوزه بوويىت و گه رابىته وه . ناوى «هه باسى فافونه» كه يه كه مجار نه و مندالانه ده بينىت، پىيانده لىت گه ر كومه كىبكه ن، ده توانن به مانگىك سامانىكى گه و ره كۆبكه نه وه . نه و ده ستى نه و مندالانه ده گرىت و ده يانخاته ناو هه رىمىكى مهن و بىكه رانه وه، هه رىمىك سى ساله مروفتىك پىي تىنه خستوه، كىلگه يه كيان نيشانده دات و پىيانده لىت «هه شت سالى ره به ق لىره دا جه نگ بووه، نه م ناوچه يه پرىتى له هه زار قه وانى گولله تۆپ، كه دۆپاره كان فرىانه كه توون كۆيانبكه نه وه و براوه كانىش نه گه يشتوونه ته سه ريان، تىده گه ن نه وه چ سامانىكه، چ سه روه تىكه ... گه ر بتوانىن چه ند هه زار گولله تۆپىك كۆبكه ينه وه هه ر چوارمان ده ول مه ند ده بين». پياويكه ده زانىت نه و زه وييه پرىتى له سه دان هه زار مين، ده زانىت خوى ناتوانىت توخنى نه و ناوچانه بكه ويىت، ده زانىت نه و منداله نه شاره زايانه ده توانن بىتسرس بچه هه موو كون و كه له به ره كانه وه . نه دىمى شازاده هه ر پۆزهى له گه ل يه كىكياندا ده روات، نه و ته نيا ده توانىت له هه لگرتنى قه وانه كاندا كومه كيانبكات، له و چه ند هه فته يه دا ده چنه ناو ده يان شوينه وه كه له دواى كۆتايى جه نكه وه كه س پىي تىنه خستوون، نه و چيا و چالانه ده بينن كه پهن له لاشهى سه رىازى كوژراو، نه و مردووانهى ئىسكه كانيان له ناو به دله و پۆستاله كانياندا جىماوه . نه و لاشانهى مردوون و سه يرى ناسمانيان كرده، ده ميانكرىدۆته وه و مردن دۆپ دۆپ چۆته گه رويانه وه، ده ستىان به رزكرىدۆته وه هاوار له خوردا

بەكەن و پۆحيان دەرچووھ ... سەرياسى سوبجەدەم و مەھمەدى دڵشوشە ماوەيەك لەناو ئەو مردووانەدا ئىشەدەكەن، پۆژانە سەدان قەوانى تۆپ لە گویدرێژىكى نەخۆشى چكۆلانە باردەكەن و دەيگەتێننە سەرجادە و عەباسى فافۆن لە تراكتۆرىكى كۆندا بارىاندەكات و دەيانبات، ئەو ماوەيە ھەر سێ منداڵكە لە ژێر چادىرىكى چكۆلانەدا دەژين. لەو ماوەيەدا دەبنە سێ دۆستى ھەميشەيى، سێ منداڵن ھىچ لەو يارىيە ترسناكە نازانن كە دەيكەن، نازانن ئەوان چوونەتە ناو ھەريەمى مردن و ئىدى تاهە تاهە تايە نايەنە دەرى. ئەوان لەوێ لەناو پاشماوھ و خەراباتى شەپىكى دوور درێژدا دەبنە ھاوپۆ. لەو شەوانەدا سەرياس باسى منداڵى خۆى دەكات لە گوندەكان، لە سەر مەرزەكان، لە كەلاوھى مەجەمەعە تازەكاندا، لەناو شۆفێر و خزمەتچى و لاغدارەكانى سەر سنووردا. لەويادا كينەيەكى گەورەيان بەرابەر بە شەپ تيا دروستدەبێت، لەويادا مەھمەدى دڵشوشە دەلێت «من لەعەشقدا دەمەرم...». قەسەيەك بۆ ئەو كات پێگەنيناوى و بێمانا دێتە بەر چا و دوو ھاوپۆكى تا سنوورى مردن پێپێدەكەن. لەويادا باس لە مۆسقىيەكى ئاسمانى دەكات بەردەوام لە گوێیدا دەزىنگىتەو، بەستەى كليل و مەدالیاكانى خۆيان نیشان دەدات و دەلێت ھەر يەكێك لەو كليلانە كليلى دەرگايەكى خەيالپێ، ناوى كليلەكانيان پێدەلێت و قەسەش لە دەرگايەك دەكات كە يەكێك لە كليلەكانى لەباراندا دەيكاتەو. لەژێر ئەو چادەردا ھەموو تێدەگەن ژيانى سەرياسى سوبجەدەم نەتێبەيەكى بێئەندازە ئالۆزە، لەو شەوانەدا ئارەزووى بێسنوورى مەھمەدى دڵشوشە بۆ خۆتێدەو و تێگەشتن لە نەتێبەيەكان ئاشكرادەبێت، لەو شەوانەدا كە لەبەر ئاگرێك دادەنیشن، مەھمەد دەلێت ««حەزەكەم ھەموو شتێك لە سەر ھەموو شتێك بزانم... بزانم تۆ كىيت؟ ئەو ھەنارە شوشەيە چيە؟»».

گومانم نايە ئەو خۆشەويستىيە گەورەيەى لەو چيا دوورانەدا، لەناو

لاشه و بۆی مردن و مهلمهسی ساردی قهوانی گولله تۆپه کاندای پیده گریّت، تا کوتایسی له گهڵ ئه و هاوپی چکۆلانه دا ده مینیتته وه ... ئه و کاته ی محمه دی دلشوشه، له په بییه کۆنه کاندای، له چال و نشیوی هه رده کاندای بۆ پاشماوه ی گولله تۆپ و گولله ی هاوه ن و مو شه کی نه ته قیوی فڕۆکه کان ده گریّت، باوکی و دایکی هه موو دونیای به دوا دا ته ی ده که ن و نایدۆزنه وه، هه موو پۆژیک پی شه مرگه و پاسه وانه کانی سلیمانی مه زن به خۆیان و توپوتا بان و جیبه چکۆله کانیانه وه سه مره مرزه کان ده گریّت و جار بۆ کوپریکی مندالکار ده ده ن که ده ترسن له که ندیک یان لاریگایه کدا مریدیّت. پۆژیک محمه دی دلشوشه له گهڵ مندالیه کوپره که ی دۆستیدا له کیلگه یه کدا و له هه تاوی فینکی به هاردا قهوانی گولله یه کی بیته ندازه گه وره بۆ قه راغی جاده یه کی خۆل ده گو یزنه وه، له و کاته دا جی بیکی نه مریکی خۆله می شئ له و شه قامه وه تی ده په پۆ و یه کی که له په نه ره که وه هاوار ده کات «ئه وه محمه دی دلشوشه یه ... ئه وه تا ئه وه خۆیه تی ... خۆیه تی». به پرتاو دوو که س له جیبه که داده به زن و بیته وه ی هه یج بلین، باوه شی پیاده که ن و له قه فرتیگانی ده گرن و ده یفریننه ناو ماشینه که وه. نه دی می شازاده جگه له چه ند هاواریکی کور تی محمه د که ده لیت «دامنیز، به رم ده ن ... به رم ده ن ... وازم لی به یزن» هه چی دی که ی گو ی لی نا بیّت.

ئه وه سه ره تای یه که مین جیا بو نه وه ی ئه و سئ مندالیه له یه کتر. پۆژی دواتر عه باسی فافۆن به دوو کوپره که ی دی که ده لیت «خوشکیکم له زیندا خنکاوه، من ده پۆم بۆ باشوور ... که هاته وه هه سا بده که ی». ئیتر که سیان عه باسی فافۆن نابینه وه که سالانیک دواتر له هاوینیکی گه رمدا له کیلگه یه کی دووردا گولله تۆپیکی کۆنی پیاده ته قیته وه و له سه ر خۆل و ورده به رد و دپک و که رته شی هاویندا پارچه پارچه ده بیّت.

له دواى مردنى سهرياسى سوبخدهم و په رش و بلاو بوونه وهى له شكرى
 عه ره بانه كان خوشكه سپيه كان جوړيك له گوشه گيرى قوول ده ژين.
 دواى ته واو كړدنيان بو خانهى ماموستايان، نيكرامى كيو يارمه تيانده دا
 له گونديكى دوو ربين به ماموستا، هر دوو كيان خانووه چكولانه كى شار
 به جیده هیلن و به ره و گونديكى باكورى شار ده پون، قوتابخانه كى ان بينايه كى
 نوږى تا نه اندازه يه ك گه وره يه كه يه كيك له ريڅ خراوه موږ قدوسته كان
 دروستي كړدوه ... نه و به يانيه ي من و نيكرامى كيو له ده رگاماندا،
 له پاستيدا له ده رگاي نه و قوتابخانه يه مان ده دا، كه وادروستك رابو
 له به شى پشته وهى جيگه ي خسته خانه يه كى چكولانه ش بيته وه،
 به لام له بهر هر هويك بيت نه و به شى پشته وهى هه ميشه به چولي
 مابووه وه. نه و به يانيه كه گه يشتينه نه وي و ده رگايان ليكردينه وه،
 مال و ناوه دانيه كى پووناك و ته واومان بينى ... نه و دوو كچه ژيانتيكى
 ناراميان بو خويان دروستكړدبوو. جگه له نيكرامى كيو و هه نديجار
 سلیمانی مه زن كه سى دى هاتو چولي نه ده كړدن ... ژيانيان له ناميزى نه و
 سروشته گه وره يه دا كه ميك هيمنى و ناسووده ي پټبه خشيبوون، له وي
 به جوته ده ستيان ده گرت و له ناو باغ و سه وزى و بيستان و كيلگه كاندا
 پياسه يانده كړد و گورانيان ده گوت، به يانيان زو پټكه وه ده چوونه پوڅى
 چه م و له ويادا قزيانده كړده وه و له سه ر به رد و سه وزى و گيا و شه ونمى

بەیاناندا دەیاندا بەر با... دوو سەیرترین قژیان هەبوو، من هەستەدەم
 قژیان ناگۆتا درژیوو، وەک تۆفانیکی بوو لەوسەری دونیاو هاتبێ و
 لەسەر سەری ئەوان پوابییت. عەدەتیکی سەیریوو، هەموو شەویک با
 بییت یان باران، بەفر بییت یان شەختە دەبایە بچنەسەر ئەو چەمە و
 لەسەر بەردەکان دانیشن و گۆرانسی بلێن. خەلکی ئەو گوندە هەرگیز
 وەک دوو مامۆستا سەیریان نەدەکردن، بەلکو وەک دوو فریشتە کە خودا
 لە شوێنیکی دوورەو ناردیبتنی بۆ ئەو گوندە، پەیوەندییەکی سەیر و
 پڕ لە ئارامی و دلنایاییان لەگەڵ گوندنشینهکان هەبوو. ئەوان بوونەو
 دەلیلی من بۆ ناو دنیا. من سەبەیی شەو باسی ئەو دوو شەوێتان بۆ
 دەکەم کە سەرەتای گەڕانەوێ من و سەرەتای ونبونی منیش بوون،
 شەویکیان پێدەلێم شەوی مردن و شەویکی دیکەیان پێدەلێم شەوی
 زیندووبوونەو. شەوی مردن ئەو شەو بوو کە لەگەڵ خوشکە سەییەکاندا
 چوینە سەر گۆپی سەریاسی سوێدەم. ئەو شەوی دووێمی ئازادیم
 بوو، ئێوارە هەردوو خوشکە سەییە کە هاتن و پێیانگوتم "سەریاسی
 سوێدەم بۆ ئێمەبو" ئەوان کۆی چیرۆکی ئەو پۆزە سەیرانیان بۆ
 گێڕامەو، حکایەتی ئەو پەیمانەیان باسکرد کە لەبن هەناریکی دووردا
 لە شار هەلیانگرتوو. سەیرترین شت لەلام ئەو بوو کە زانییم سەریاسی
 سوێدەم لەو پێدەشته نزیکانەدا نیژراو، لەناو پاستی تەختانییەکی
 گەورەدا، لە کێلگەیهکدا لە گەڵەسوور کە زەمانیک لەوێر پاوکەرەکان
 کۆلەو بنەیی پوویان بۆ کەو و کەرۆشک و پێوی تیا دروستدەکرد.

سەیریوو کە زانییم ئەو کچانە هەموو هەفتەیەک دەچنەسەر ئەو گۆپە
 تەنیا... سەیریوو کە زانییم ئەوان بۆیە لەم گوندەدا بوونەتە مامۆستا،
 چونکە لە دواوەمین ئارامگای سەریاسەوێ نزیکی.

کە شتەکانیان باسەکرد لەرەیی گومانیک و زینگیەکی قوولی
 دوودی لەگەرویاندا بوو. ناگەر خۆیان نەیانویستایە هیچ کەسێک نە...

پازەکانیان بېيىت. لە مردنى سەرياسەو ھەكى دوو پەفتەى پەشيان بەستبوو بەگەردنيانەو و فرتياننەدابوو. ھەگەمىن پۆزى ھەگتر ناسىنمان دەستيانکردە مەم و گوتيان ” ئەو برامان بوو... تۆ گەر دەتەوت دەتوانيت لەگەڵ ئيمەدا بژيت“. مەن شتێكى سەپريووم بۆ ئەوان، ھەك چۆن مەن ھېچ ئادەمىزادىكەم نەبىنيبوو بەئەندازەى ئەوان ئەفسونى كۆكردبىتەو، ئەوانيش كەسيكىان نەبىنيبوو ئاوەھا پەنگى سالانىكى دوور و درىزى تەنياىى ھەلگرتبىت. مەن بۆنيكەم ھەبوو ھەك بۆنى ئەبەديەت، بۆنى ھەكەك كە لە دەرەوھى زەمانەو ھاتبىت، ھەكەك لە شتێكى قوولدا لەگەڵ ئەواندا تەبابوو، ئەوانيش بەجۆريك لە جۆرەكان دوو كچ بوون دەيانويست لە دەرەوھى دۇنيا و شەپوشۆپو سياست بژين. شتێكى سەپريو بەلامەو كە ئەوان ناوى زۆرەى ھيزەكانيان نەدەزانى، گوپيان لە رادىو نەدەگرت، پۆژنامەيان نە دەخويندەو... شورايەكيان بەگۆرانى لە دەورى خۆيان ھەلچنەبوو، دواتر زانيم ھەتا گۆرانيەكانيشيان چ بە وشە و چ بەئاواز گۆرانى خۆيان بوون. سەھريانزەبوون بەلام پيششەوھى ئازار پتيگات، برين نزيكيتەو ھەستيان پتەدەكرد. ئەو پۆژەش كە سەرياسەمرد چەندەھا جار ئاگاداريانكردەو، بەلام بيسوودبوو. پەيوەنديان لەگەڵ شەيتانەكاندا نەبوو، بەلام ھەستەكەم پەيوەنديان لەگەڵ ھيزىكى ناديار و تەماوى سروشندا ھەبوو. بىئەندازە ئازادبوون، لەو پەپى ئازادىيەو ھەستەى خۆيان لە ھەموو پياوانى دۇنيا ھەرامكردبوو. ئەو سوپندەى بەمەندالى بۆ ھەكيان خواردبوو تەوقەك نەبوو كەربيتيانە مليان، بەلكو ھىدى ھىدى بووبوو جۆريك لەشپۆزى ژيان، جۆريك لەھەقىقەت كە لە بوونيان جيانەدەكرايەو. دوو ئافرەت بوون بى ھېچ ئارەزوويەك جگە لە ئارەزووى سەريەستىيە بچوكەكانى خۆيان، ئارەزووى ئەوھى شەو بەگەپن، نەترسن، شەرم لە گۆرانيەكانى خۆيان نەكەن. نەياندەتوانى لە ھەگتر جياپنەو، ئەو ماوھەيە كە لەگەڵياندا ژيام، لە نزيكەو ھەموو ئەو

پهفتاره سهیرانه تیا بینین، دوو کچ که سروشتی دوو پۆحی شه وگه پریان
 هه بوو، به یانیان له و چه مه دا ده موچاویان دهشت، هه میسه هه ستمده کرد
 کراسه سپیه کانیاں پریتی له قه تره ی شه ونم. منیش سه ره تا له چاویان
 ده ترسام، هه چ که سیک نییه له چاویان نه ترسابیت، شتیک له نیگایاندا
 بوو مردن و نه به دییه ت و به حر و نا کو تای وه یاداده هی نایته وه. نا، دوو
 کچ نه بوون ته فسیر یکرین... پیاوان بتوانن بیانخه نه ناو قالبی چیرۆک
 و فه نتازیاکانی خۆیا نه وه. گه رانه ویان بۆ نه و گونده، ژانیان له ناو نه و
 مندالانه دا هه له اتن نه بوو، به لکو خۆپاراستن بوو، خۆ به هیزکردن بوو
 دژ به ترستیکی نادیار. دوو کیژ بوون هه له اتنیاں نه ده زانی، به لکو دوو
 نهیانی بوون له ته لیسه گه وره کانی دیکه ی ناو وجود جیا نه بوو بوونه وه.
 ژانیان له شاردا، قریشکه یه کی قوول و گه وره ی سروشتی له ناودا
 نه خنکاند بوون. من هه ستمده که م هه موو شه ویک کاتیک دهستی به کیان
 ده گرت و ده پۆیشتن وه لامی هاواریکی دووریان ده دایه وه، هاواریک له
 توانای ئیمه دا نه بوو بییستین. مه رج نییه نه و هاواره له یه ک جینگا و
 یه ک شته وه هاتبیت، گرنگ نه وه بوو نه وان که وێلده بوون بۆ شتیک
 ده گه ران، هه سستیکیان هه بوو که ده نگیک له دوور بانگیانده کات، هه مان
 نه و هه سته ی من له سه حرادا هه مبوو، هه مان نه و هه سته ی من له
 بیاباندا گیرۆده ییوم. له وانه یه نه و شته گولێکی کیو بووبیت، برینی
 کوشنده ی سه ر سنگی بالنده یه ک بووبیت، هه ناسه ی زێڕینی پاسارییه ک
 بووبیت، چریکه ی به ردیک بووبیت که شتیک هی ناییتیه زمان، نرکه ی
 پارچه یه ک زه وی بووبیت که له گێژیوون و ترس و مۆته که ی دره خته کانی
 خۆی هه له اتووه. مرۆف چورزانیت کێ بانگیده کات؟ ئینسان هه میسه
 ده بیت ئاماده بیت، ده بیت گوێرا دیری نه و چرپانه بیت که له سروشته وه
 دین. ئینسان جگه له خزمه تکارێکی مه زنی نه م گه ردونه زیاتر هه چی
 تر نییه، نه وه ی سه ره وه ی دونیا بیت مانای نه وه ی گوێگریت

تیبگات، ئەو دوو خوشکەش گوپیاندەگرت و تێدەگەشتن. لە شارێش بەو جوۆرە ژیاپوون، دوو خوشکە کە لە تاریکە شەواندا بەخۆیان و جل و پەفە سەپییەکانیانەو کۆچە بە کۆچە دەگەپان. شارێک ھەموو شەرفی خۆی لە قفلەکانی شەودا کۆکردبوووە، شەرفی خۆی لە دەرگا داخراوەکاندا دەبینییەو، سەیریو لەو شارەدا کە سیاسی چلێس و بێرەحم حوکمیاندەکرد، دوو کچ شەوان بەشەقامەکاندا پیاسەبەکن، دوو ئافرەتی سەپپۆش کە چاویان تیشکیکی تیا بە پۆلیس، حەسەس و پاسەوانی گەپەک و بەرپرسی مۆلیدەکانی شەویان دەترسان. کاتیکی بەشەو دەگەپان سەردانەکانیان وەک زەنگی بەدەختی تەماشای دەکرا. تەقەیی پێلاو بەرزەکانی خۆیان لەسەر ئەسفەلتی شەقامە بێدەنگەکان، لەسەر چیمەنتۆی شوستەکان تینێکی زیاتری دەدانی بپۆن، ھەندێجار وەک ئەوێ چاوەروانی شتیکی بکەن پێکەو لەسەر سوچیکدا بوو تەمکردنی جوانی شەو دەوستان، ئەو دوو خوشکە حەزێکی بێسنوریان لە کۆچە بێدەنگەکانی شاربوو... شەویک دەستیان گرتە و منیان بردە ناو کۆچە و کۆلانە بێدەنگەکانەو. شارێک بوو کە، بەلام ھەندێکجار گەر ھەندێ گۆپیی تیا نەسووتابایە گفەیی غەمگینی پەشەباکان دەیکوشتیت. لەسەر سوچیکدا دەستیان و ھەستەدەکرد لەبنی بێقەراری ئەو بێدەنگییەو سەدایەکی دێتەدەرێ، دەنگێکی دێتەدەرێ کە دەنگی ھەناسەی مەخلوقێکی بریندارە، بەلام چ شتیکی نەبوو، جگە لە دەنگی شەو خۆی. ئەو کچانە جوانییەکیان لە کۆلانەکانی شەودا دۆزیبوووە، لەپەگەزی ھەمان ئەو جوانییەکی من لەسەرادا دۆزیبوووە. شار لەو ئەوان بەھەندەسەیی مالاکانی، بەو ئارامییە لەناکاوەیی ئیواران، دەرگای جوۆرە دونیایەکی دیکەیی لەوان کۆردبوووە. جگە لەو منداڵانەیی کە سەریاس لەناو ەرەبانەکاندا پێیناساندبوون، کەسی تریان نەدەناسی. خۆیان ھەستیان بەو پق و نەفرەتە دەکرد کە لە قوتابخانە و بازار

و چاوی درواسی‌کانیاندا ده‌یان‌بهنی، هه‌ستیان به‌و تفه ده‌کرد هه‌ندی له دوکانداره‌کان له دواپانه‌وه هه‌لیده‌دهن، ناگایان له‌و ترسه‌بوو که کوپانی گه‌نجی لێ‌دوورده‌خستنه‌وه. له‌ دوا‌ی مردنی «مارشاله‌وه» جگه له‌و کوپه‌ مندا‌لانه‌ی بیه‌ووده شه‌ریان بۆ نیم‌پراتۆریه‌تی عه‌ره‌بانه‌کانی خۆیان ده‌کرد که‌سی تر خۆشی نه‌ده‌ویستن. له‌و هاوینه‌تاریکه‌دا که سه‌ریاسی تیا کوژا نه‌وان شه‌وانه ده‌چوونه مه‌یدانی عه‌ره‌بانه‌کانی شه‌و. دوو خوشک بوون له‌گه‌ڵ هه‌موو وێقار و هه‌میناندا که‌سانێکی زۆر وه‌ک شیت ته‌ماشایانده‌کردن. نه‌وکات که‌ من گه‌رامه‌وه سوپای عه‌ره‌بانه‌کان ته‌فروتونا‌بوویو، ژینۆی مه‌خمه‌لیمان له‌سه‌ر بینایه‌کی به‌رز داگرت، له‌وێ به‌قه‌دی دیواری‌کی بێته‌ندازه‌ بلنده‌وه محاجه‌ریه‌کی بۆیه‌ده‌کرد. ئاده‌م مه‌رجانمان له‌چیشته‌خانه‌یه‌کی پله‌یه‌کدا بینیه‌وه، کلاویکی سه‌پی له‌ سه‌ردابوو، له‌سه‌ر سینیه‌کی بچوک کۆمه‌لێک قاپه‌ چه‌ره‌سی له‌پیشده‌م چهند کچ و کوپێکی زانکۆدا داده‌نا. که‌ من هاته‌وه نه‌و دونیایه سه‌رتاپای گۆرپابوو، خوشکه‌سپیه‌کان منیان برده‌نه‌و مه‌یدانه‌ی دوو ساڵ پیشتر له‌ کاتی سه‌ریاس و دوا‌ی مردنیشیدا له‌وێ گۆرانییان گوتبوو. شتیکی سه‌یر، نه‌گونجاو، دوور له‌ هه‌موو یاسایه‌کی نه‌و شاره‌بوو دوو کچی گه‌نج له‌ شه‌ویکی دره‌نگدا له‌ مه‌یدانیکی پر له‌ هه‌رزه‌کاردا گۆرانی بلێن، به‌لام کوپانی نه‌و مه‌یدانه‌ ئیستاش ناوازی نه‌و گۆرانییانه‌یان له‌ گوێدایه، هه‌مووش ده‌یانزانی دوو کچن له‌ ناوڕنگ پاکترن، دوو کچن له‌ شه‌ونم بێگه‌ردترن.

کاتی‌ک یه‌که‌مجار به‌ دوا‌ی مارشالدا هاته‌نه‌و مه‌یدانه، گه‌نجێک به‌ خۆی و کالیاریکی گه‌وره‌وه له‌ بنده‌ستیدا رایکرد و گووتی «مارشال، دوو فریشه‌ هاتوون بۆلات مه‌پرسه ... دوو کچ ده‌لێی له‌ ئاسمانه‌وه که‌وتونه‌ته‌ خوار». سه‌ریاس یه‌کسه‌ر زانی شاده‌ریا و لاو‌لای سه‌ر

ھاتوون. ئەو شەو شەو شەو پووخۆشی و پێکەنینە بە کەیف و بڵندەکانی سەریاس بوو کە لە ساتەکانی غەمیشدا ئامادەگییەکی بێسنووری خەندە و قاقالێدانی تێدابوو. ئەو شەو بوو لە پاشماوەی تەختە و کارتۆنی کۆن ئاگریکی گەورە کە دەو چای لێناو بە پێکەنینێکی بەرز کە لە ھەموو مەیدانەکاندا دەنگیدەدایەو گوتی "شادەریا و لاو، ئەگەر بەراستی منتان خۆش دەوێت و ھەک بەرێ بۆتان سەیرم دەکەن... ئەم شەو گۆرانیمان بۆ بڵێن. شاشای گۆل و لاڵی من، تا ئێستا ھیچم لێداوانە کردوون، بە قسەمبەکن، ئەو تەنیا داواکاری منە". ئەو دەیزانی ئەو منداڵ و گەنجانی لە گۆرەپانەدا دەخەون و بەیانی زوو ھەڵدەستن و دەکەونە پراکە پراکە بەدوای پیکاب و لۆری عەلوەکاندا چ ژیانێکی ناخۆش دەژین. دەیزانی ژیانیا لە بەرەیانەو تا ئێوارە شەپکردنە لە گەڵ سایەق، دوکاندار، کەپیار، پۆلیس و ھاوڕێکانی خۆیاندا. ھەندێجار بە غەم و زەردەخەنە یەک و سەربادانیکی منداڵانەو بە ژینۆی مەخمەلی دەگووت "ناخۆشتەری ژیا دۇنیایە" ... ئەو ئێوارە ھە فرسەت بوو ئەو ھەرزەکارە مەحرومانە کە زۆریەیان لە ژیانیا گۆتیا لە کچیک نەبوو بوو گۆرانی بڵێت، گۆل لە شادەریا و لاو بگرن کە سەریاس دەیکووت دوو دەنگن لە زێر.

ئەو شەو شادەریا و لاو پێکەو تا درەنگ گۆرانیا گۆت، نا وامەزانن ئەو گۆرانیا چ شتیکی لە پێزو حورمەتی ئەو دوو کچانە لە دیدی منداڵان و گەنجانی دەستگێردا کە مەکردۆتەو، بە پێچەوانەو لەو شەو ھەو زۆریە دەستگێرەکان ئەو دوو خوشکەیان خۆشویست. ئەو ژنانی کۆلان، کچانی ھەسوود و دوو پوو، پیاوانی دەرونیس بوون ئەو چیرۆکە جوانەیان پێسکرد. ئەو شەو کە شادەریا و لاو پۆشیشتەو سەریاس تا بەردەرگا لە گەلێاندا ھات، دیارە دەیزانی کە خەیاڵی ئەو

هەرزەکارانەى ھاوێشى بەدەر نىيە لە فەنتازىي پەش، بەلام دڵنيابوو گۆرانى ھىزىكى ئەوتۆ سىحراوى ھەيە وادەكات ئەو گەنج و مێردمنداڵانە پێزى ئەو دوو فرىشتەيە بگرن، كە بێشەوي ھىچ لە وىقارى خۆيان كەمبەنەو، بەو پەي پاستگويى گۆرانىيان بۆ كۆمەلەى خەلك گوت، كەسانى تر نەزم و بێحورمەت تەماشايان دەكردن.

لەدواى مردنى سەرياسەو، زۆر شت لە ژيانى ئەواندا گۆرا، بەلام پۆژىك لە پۆژان خيانەتيان لەو پەيمانەى خۆيان نەكرد، جەلە سەپىيەكانيان نەگۆپى، تاكە شتىك كرديان ئەو پەفتە پەشەبوو كە بپياردەدەن وەك نيشانەى پرسەيەكى ئەبەدى، تاماون لە گەردنى نەكەنەو.

لەدواى ئەو شەو وە شادەريا و لاواو چەندىن شەوى تەدەچنەو ئەو مەيدانە و گۆرانى دەلێن، دڵنياشن دەنگيان خۆشەختىيەكى گەورە لە دواى خۆى جێدەھێلێت، لەو شەوانەدا دەبنە ناسياوى ژينۆى مەخمەلى و ئادەم مەرجان كە سەرياس بەدەم پێكەننەو وەك «ئو گەوھەرى ناو شياكە» پێشكەش بە كچە سەپىيەكانيان دەكات. دروست لەو دەمەدايە كە سەرياس بەردەوام قسە لەو دەمەكات بىتە مەوفاكى مەزن، لەو دەمەدايە ئارەزووى خۆشەنوسىن دەبىتە بەشىكى گەرنكى ژيانى. كەس نازانىت كە سەرياس بەمابايە چۆن دەژيا، ئادەم مەرجان پێگوتەم «كۆرپەك بوو پەيوو لە مژدەى جوان، دەيوسىت دواى چەند سالىك ئىش عەربانەكەى بفرۆشیت و بىتە خۆشەنوس يان بپەيتەو بۆ ئەو پەري شار و بىتە كەتەبفرۆش... خۆشترىن ئىش لەلای كەتەب فرۆشتن بوو... يەك ئاواتىشى ھەبوو پۆژىك لە پۆژان فيديۆيەكى ھەبىت و سەيرى فەلمە نوێكانى پێبكات».

گەر خوشكە سەپىيەكان نەبايە مەن ژينۆى مەخمەلى و ئادەم مەرجانم نەدەدۆزىيەو، كە ھەركات باسيان لە سەرياس بكردايە چاويان پەردەبوو لە ئاو، ئەو پۆژە ژينۆمان لە جەلى بۆيەكردنەكەيدا بىنيەو، لە بەرميلەك

کۆن و ژەنگاویدا دەموچاوی شت و باوھشی پیاکردم و گووتی "خوای گەرە، سوبحانەلا، سەریاس ھەر نەیدەزانی باوکی ھەیه... واتینگە یشتبوو باوکی پیش لە دایکبوونی ئەو مردوو". لەبەر ئەو ھەتاویدا باوھشی پیاکردم و گووتی "ئێستە کەس پێماناڵێت ژینۆی مەخمەلی، ئەو ناویەک بوو سەریاس بۆ منی تاشیبوو، ئێستا من ناوم ژینۆ فەیزولاً سۆفییە". ئادەم مەرجان و ژینۆی مەخمەلی ھەموو شتیکیان دەریارە ی دواھەمین پۆژی ژیانی سەریاس دەزانی، ئەوان لە بەیانییەو تا کاتی پۆج دەرچوون لەگەڵیدا بوون.

لە دوا ی مردنی سەریاسەو، شادەریا و لاولا سەبووریەکی گەرەیان بەو دوو کۆرە شەرمە دەھات. لە دوا ی مردنی سەریاس ماوہیەکی درێژ ئەو دوو خوشکە وەک دوو شیت، دوو کەس کە شتیکی گەرە لە ژیانیاندا پوخابیت ھەموو شەویەک دەچنە ئەو مەیدانە و گۆرانی بۆ ئەو کۆرە دەڵێن کە ھەموویان بە غەمگینی لە دەروریان کۆدەبنەو و ھەندیکیان دەگرین و ھەندیکیان سەردەخە ناو کۆشی خۆیان و لەگەڵیاندا گۆرانییەکان دەڵێنەو.

کە مەیدانی عەرەبانەکان نەماو ئەو مندال و گەنجانە پەرشوبلایوونەو، خوشکە سەپیەکان چەند جاریکی کەم ژینۆی مەخمەلی و ئادەم مەرجان دەبینن، کاتێک لەو گوندە دوورانەش دەبنە مامۆستا ئیدی ماوہیەک لە یاد ئەو شارە دەچنەو کە ھەرگیز ناتوانیت لە نیگا و سەیرکردنەکانیان تێبگات.

کوشتنی مارشال پەییوەندی بە ھەموو ئەو جەنگ و پێکدادانە بەردەوام و پۆزانەییەو ھەبوو کە لە مەیدانی عەرەبانەکاندا پویدەدا، کوشتنیکی پێمانا و بیتەفسیریوو، وەک ھەموو کوشتن و دیلی و ئازارەکانی ولاتی ئێمە بێھودە و پوچ بوو، دڵنیاتان دەکەمەو کە سەریاسی سوبحەم لەو تەمەنە نازک و مندالەنەیدا نەبایە نەیدەھێشت و سووک و ئاسان

و بیمانا بمریت، به لام مردنیشی په یوه ندی به سرچلی و شه پانگیزی به کو تو پره کانی گه نجیکه وه ه بوو که خوی له جه وه ردا خراپ و شه پانی نه بوو. په یوه ندیشی به و خونه یه وه ه بوو ده رباره ی بونه مروفیکسی مه زن. من که دواتر ژووره که یم بینی تیگه یشتم که نیکاو دیدی نه و بؤ مروفی مه زن، زور په یوه ندیداره به ده سه لاتی ماسولکه و زه ببری ده سته کانی ئینسانه وه، نه و له سه رده میکدا ژیاوه که مروفی مه زن مانای مروفی به هیز بووه. نه و پوزده ش که ده مریت کوژاوی نه و نمایشه یه که خوی وه که مندالیکسی جه ربه زه و چاونه ترس و نه به ز نیشانبندات. نه و پوزانه ی ده که ونه پیش مردنیه وه، پهن له شه پ و پیکدادان و زامدار بوون... وه که یه کیچ که سه ره رشتی ریڅخستنی نه و دنیا نالوزه ده کات، به رده وام له گه ل ده ستگیت و دوکاندار و پېیوارانی دیکه دا تووشی کیش ده بیت. له مسه ری بازاره وه دیت و ه ندی شه پده کات و له وسه ریبه وه ده که پرت ه وه و ه ندی ورده جه نگی دی به ریاده کات، به لام دوا ی شه په کان هه میسه پیده که نن و به یقاری شه په ریکه وه که بریکی زور له شه ره ف له یاسا کانیایه تی ده سته ده کاته ملی غه ریم و حه ریفه کان... به لام نه و ورده شه پ و ده مبوله و زویریپانه هه رگیز ناوی نه ویان وه که مارشالی عه ره بانه کان و فیه له سوفی شه وه تاریکه کان لکه دارنه کرد، چونکه به شیکسی ناسایی نه و دوزه خه جه نجاله ی ناو بازار بوون.

ههفتهی پێش مردنی هه‌موو شه‌ویک ده‌چیت بۆ مائی خوشکه‌ سپیه‌کان، له‌ چیمه‌ته‌که‌یاندا داده‌نیشیت، حکایه‌ته‌کانی بازاریان بۆده‌گیریتوه‌، شه‌پ و هه‌لای نیوان دوکاندار و عه‌ره‌بانه‌کانیان بۆ باسده‌کات، ماله‌که‌یان پرده‌کات له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و قه‌ره‌بالتفیه‌ک که‌ پێشتر به‌ خۆیه‌وه‌ نه‌دیوه‌. خوشکه‌ سپیه‌کان به‌ کاکه‌ بانگیده‌کن، به‌ دیارییه‌وه‌ داده‌نیشن، له‌گه‌ڵ پێکه‌نینه‌کانیدا ده‌تریقینه‌وه‌، له‌گه‌ڵ حکایه‌ته‌کانیدا تیکه‌لاوده‌بن... قسه‌کانی پێده‌به‌رن و پرسساری لێده‌کن.

پۆزۆیک ھەر لە مردنی تەگای ئیادە کەن نەچیت بۆ بازار، ئیادە پارێتەو ھەو لە گەلێاندا دانیشی و چەرۆکەکانی مندالی خۆیان بۆ بگێڕێتەو، بەلام سەریاس بەو خوشکە پاکانە پێدەکەن و دەلیت "پۆزۆیک نییە من نەچم بۆ بازار".

بەر لە مردنی ژیان لە بازاردا زۆر سەخت بوو... پۆلیسەکان پۆزانە دەگۆڕن و جارسای جاریش دێرە قتر و توندوتیزتر دەبن. ئەو بەیانێیە وەک ھەمیشە زوو ەرەبانە تەماتە کە ی خۆی دەفرۆشیت و بە سینە ی کەژالەو بە بەتالی لە بازاردا دەسۆپێتەو. سەعات دە لە گەل ژینۆی مەخمەلیدا دەچن بۆ لای ئادەم مەرجان، کە کۆمەلێک بللوری تازە ی چرای بۆھاتوو و خەریکی دەرھێنانیانە لە پاکەتەکان، ژینۆ لە بەیانێ زووو دە گەل ماسیفرۆشە بچووکەکانی تردا چاوەڕوانی وەجەبی تازە ی ماسیدەکات و ماسیگرەکان نایەن، سەعات نۆ بیتاردەبیت و لە گەل سەریاسی سووچدەمدا لە ناوھە پاستی ەرەبانەکاندا دەمێنێتەو و سەیری ئەو پەشۆکان و نیگا ساکار و ترساوێ سەریاس دەکات، کە پێدەکەن و دەلیت "ماسیگرەکان نەمردبن؟" کەمێک سەیری ژینۆ دەکات و دەلیت "چی دەبیت، گەر شەویک ھەموو ماسیگرەکان بمرن... ھەموویان ببن بە ماسی یان لە ئاودا بخنکێن؟". ئەو پۆزە سەریاسە پێرە لەو جۆرە پرسیارە سەیرانە. بەلای ئاوفرۆشەکاندا دەپوات و دەلیت "گەر بەیانێیەک لە خەوھەستاین و ئینسان چیتەر تینووی نەبوو، ئاوفرۆشەکان بۆ کوێ دەچن؟". "گەر بەیانێیەک ئینسان لە خەوھەستا و ئیتەر ھەرگیز برسینەبوو، مریشک فرۆشەکان چیدەکەن؟" "گەر پۆزۆیک ئەرز مانیکرت و ئیتەر سێوی دروستنەکرد... سێوفرۆشەکان چی دەفرۆشن؟". ژینۆی مەخمەلی پێیدەلیت "ئەوێ تۆ باسیدەکەیت، لەم ژیانە و لەم شارەدا نییە و نابیت... ئینسان لێرە بەردەوام تینوویەتی و برسییەتی و ھەزی لە سێو". لە ژینۆی مەخمەلی دەپرسیت "تۆ دواھەمین

هەناری دونیات بینووه؟". ئەووە یەكەمجارە ژینۆ ئەو ناوہ بیستیت. دەلیت "نا دواہەمین هەناری دونیا چیه؟" سەریاس پێدەكەن و دەلیت "گەر مردم بمەن بۆ ژێر دواہەمین هەناری دونیا... لەوێ مەرف دەتوانیت بژی و بەختیار بیت، نە برسیشی بیت و نە تینوو". ژینۆی مەخمەلی دەپرسیت "دواہەمین هەناری دونیا کوێه؟ بەهەشتە یان چی؟". سەریاس بیئەوہی تەماشاییکات، بەدەنگیککی دوودل و غەمگین دەلیت "نا بەهەشت نییە، بەلام ژۆر دوور نییە لە بەهەشتەوہ". ژینۆی مەخمەلی بە گومانەوہ سەپریدەکات و دەلیت "سەریاس هەر شتێک لە بەهەشت نەبوو، یەعنی ژۆر ژۆر دوورە لە بەهەشتەوہ". سەریاس بە غەمیککی گەرەوہ سەپریدەکات و دەلیت "پاستدەکەیت، ئەوہی لە بەهەشتا نەبیت، یەعنی ژۆر ژۆر دوورە لێی". سەعات یازدە لای ئادەم مەرجان گالتە بەو پلێتە ئێرانییە تازانە دەکەن کە مەرجان بە نرخێ پلێتە ئینگلیزی دەیانفرۆشیتەوہ. لە یازدە و چارەکدا بۆ یەكەمجار "مەلیک دولبەر" بە خۆی و سێ پۆلیسی دیکەوہ دەرەکەوێت. مەلیک دولبەر یەکیکە لە پۆلیسە هەرە دلێرەقەکان، بەلام یەکیکیشە لەو پیاوہ ترسناکانە مارشال تانیویتی دەستەمۆیانبکات. ئەو هەموو کۆتایی مانگیک مەعاشیکی تایبەتی لە دەستگێرەکان دەسێنیت، سەریاسیش تاکە کەسە لە زمانی دەزانیت. مەلیک دولبەر خۆی ناوی عەبدولمەلیک شامراد هارون بوو، گەرمیانییەکی سەرسەخت بوو، بە ناوی ژنەکە یەوہ بە مەلیک دولبەر بانگیان دەکرد، خۆی بە مەلیکی بازار دەزانی... بەلام هەموو دەزانن کە مەلیک دولبەر ژنەکە خۆی دەبات بۆ بەرپرسیکی گرنگی دەفتەری سیاسی و کاربەدەستیکی گەرەوہی وەزارەت. چوار پۆژ بەر لەوہ مارشال نیوہی مۆچە ئەو مانگە داوہ بە مەلیک دولبەر و گووتویتی ئەوہی دەمیانتەوہ کاتیکی تر وەریدەگریت. سەعات یازدە و بیست دەقیقە مەلیک دولبەر بە توپەییەوہ دەگاتە بەردەم سینە

کە ژال و نزیک لە بللورەکانی ئادەم مەرجان بە سەریاس دەلێت «مارشال ماوێهە کە فێری درۆ بووێت». سەریاس لەبەر خۆرەتاوی کوشندەیی ھاویندا بێتەوێ توپەبێت تەماشایدەکات و دەلێت «وانییە مەلیک دولبەر وانییە، ئەمڕۆ ناگاتە ئێوارێ پارەیی خۆت وەر دەگریت». مەلیک دولبەر دەپوات و لەواتر کۆمەلێک دەستگێڕ دەداتە بەر دار و کۆمەلێک سەبەتە ھەڵدەگێڕێتەو. لە یەک و نیودا مەلیک دولبەر پۆلیسەکانی ھاوێزی دەگەڕێتەو و ئەوجارە لای ئاوفرۆشەکان ئاودەخۆنەو و دوو سیو لە سەبەتەیی مندالێک ھەڵدەگرن و بە ئارامی دەپۆن. سەعات دوو نیو دووبارە دەگەڕێتەو و لەوسەری بازار پ سندوقێک تەماتەیی مندالێکی یازدە ساڵە دەپێژنە سەر جادەکە. مندالەکە بە گریان دێت بۆ لای ئەنجومەنی عەرەبانەکان، مارشال کە پێدەچێت ئەو پۆژە حەزی لە شەپنەبێت بە مندالەکە دەلێت «ھێچمان بۆ ناگرێت، وازیێنە با ئەمڕۆ بە سەلامەت بپۆینەو مالتی». سەعات سێ و نیو مەلیک دولبەر دووبارە بە خۆی و دارێکی درێژەو دەگەڕێتەو و کۆمەلێک سەعاتفرۆش لەوسەری بازار و کۆمەلێک پۆنفرۆش لە نزیک مژگەوتەکەو دەداتە بەر حەیزەرانی. سەعات چوار کۆمەلێک عەرەبانچی لە دەوری مارشال کۆدەبنەو و دەلێن گەر ئەمجارە ئەزێتەمانبەدات، لێیدەدەین. سەعات چوارو نیو مەلیک دولبەر بە خۆی و دارێک و ژمارەیهکی گەورە لە پۆلیسەو دێت و بە پێز لەوسەرەو پێادێن و لەبەردەم سەریاسی سوێجدەمدا دەکەونە شکاندنی بللورە تازەکانی ئادەم مەرجان. ئادەم مەرجان دەگری و خۆی دەدات بەسەر بللورەکانیدا و لەناو وێدە شوشەکاندا دەکەوێت و مەلیک دولبەر و پۆلیسەکان لێیدەدەن.... لەوکاتەدا دەنگێک لە ناو دەستگێڕە توپەکانەو بەرزەبێتەو و دەلێت «ژنحیز وازی لێبێتە»، کە ئەو وادەلێت لە ھەزار لاو، لە ھەموو سووچێکی بازاردا، لە ھەموو کونجە بێدەنگ و ھەرامۆشکراوەکانی ئەو دۆنیاو، لە ئاسمانەو، لە دلی نادیارو

عاره قاوى ئه و عه ره بانه كۆن و ماندووو ژهنگاويانه وه ... به به كجار دهنگ به رزده بېته وه "ژنحيز وازی لېبهينه ... ژنحيز وازی لېبهينه ... ژنحيز وازی لېبهينه". ژينۆي مه خه لى كه دواي چه ند سال باسى ئه و ساته ي ده كرد ده يگوت "سوبحانه لا وهك ئه وه بوو، هه موو دونيا ي ئيمه، هه موو ئه و شتانه ي پۆژيک له پۆژان عاره ق و ماندويى و تينويى ئيمه يان بينيوه، ئه و به ردانه ي ئيمه پيمان به سهردا ناو و هه ستيا ن به و نازاره كردوه كه له جه سته بچوك و ماندوو ه كانمانه يه، ئه و ئه سفه لته ي ئولفه تى به بۆنى هه ناسه و پيسى ئيمه وه گرتبوو، ئه و عه موده فه رامۆش و خوار و چه ميوانه ي كاره با ... هه موويان له گه ل ده ردی ئيمه دا بن".

ژينۆ ده يگوت "تا ئه و كاته مارشال هيجى نه ده كرد، به بېدهنگى و غه مگينييه وه سه يريده كرد و نينو كى خۆي ده خوارد ... ده ستيگپه ورده كان كه هه ميشه باوه پتيكى زۆريان به سه ريا س هه بوو، ده يانگوت "مارشال ... مارشال بۆ هيج ناكه يت". به لام وهك ئه وه بوو گو يى لېته بېت. كه مه ليك دولبه ر ئه و جنئوانه ي ده بيس ت تووشى شي تى و هيس تريايه ك ده بوو مه پرسن، پۆليس ه مندا له كانيش هه موو وه كو ئه ويان لي ده هات، تا ئه و زياتر گو يى له و جنئوه بايه زياتر له ئاده م مه رجاني ده دا، كه هه موو گيانى خه لئانى خو ين بوو، من و سه ريا س كشا بووينه دواوه و ته ماشا مانده كرد. سه ريا س به رده وام وهك مندا ليك نينو كى ده خوارد و بيريه ده كره وه، دوو جار ده ستيبرد بۆ گيرفانى شه پوا له كه ي، من ده مزانى چه قۆيه كى تازه ي پتيه، چه قۆيه كى ده سكره رد من خۆم بۆم كرپيوو ... غه و زى به غا بېته وه ي ئاگام لي بېت و هيج بلي ت له ناكا و په لامارى پۆليسي كى مندا لى دا و له سه رشانه وه زامداري كره د؟ كه ده ستيگپه كان سه ريا سيان بينى په لامارده دا، ئه وه نيشانه ي ده ستيگپه كره دى شه پتيكى كه و ره بوو. سوبحانه لا له ماوه يه كى كورته دا بووه هه رايه كى كه و ره. من خه ري كى ئه وه بووم ئاده م مه رجان پاكي شمه به ر سي به ريك، كه شري خه ي

یەكەم دەسپڕۆ بەرزبۆووه و مندالەكان، عەرەبانەكان، كپیارەكان و دوكاندارەكان ھەریەكەیان بە كوچە یەكدا ھەڵھاتن. لەو ساتەدا ئاوپرمدا یەو ھەریاسم بینی دەستی لە یەخە ی مەلیك دولبەردا بوو، یەكێك لە كوچە یەكی نزیکەو ھە ناھەینی ھەراو پالە پەستۆی عەرەبانەكاندا ھاواری کرد "مارشال بیکوژە... بیکوژە". ھاواریك بوو لە ھەوت تەبەقە ی ئاسمانیش دەبیسترا، من ئەمپۆش دەلیم ئەو ھاواری نەبووایە ھەریاس نەدەكوژا... ھاواریکی ھێندە پوونبوو ھەك ھەقیقەتێکی ساف بەسەر ھەری ھەمووماندا فەڕی، قەرشكە یەك بوو مەولانام، چ ی پێگە یەكی بۆ ھەریاس نەھێشتەو، من تا تینم ھەبوو ھاواری کرد "پروفسۆر پاكە... پروفسۆر پاكە". دەنگی منی ناسیبو ھەو ھەری کردم، چیتەر نەیدەتوانی پاكەت، ئەوانی دی ھەموو ھاواریان دەکرد "مارشال بیکوژە... مارشال بیکوژە". ئێستاش لە یادمە كە دەستی بەرزكردەو تا چەقۆكە ی لە دڵی مەلیك دولبەردا بچە قەینیت. ھەموومان تەماشامان دەکرد، مستووی زەردی چەقۆكە ی لەبەر ھەتاودا دەبریسكایەو، دووڵ بوو، ماو یەكی زۆر چەقۆكە ی بە ئاسمانەو پاكەت، بەلام دەستگێڕەكان ھەموو دەیانقێزان دە "مارشال بیکوژە... مارشال بیکوژە". لە ساتێكدا دەستی دانەواند، من دانیام دەستی بە قەستی كوشت نەھێنا یە خوارێ، نا دەستی بەو نیازە داگرت چەقۆكە فەڕیداو بە دەستووری ھەمیشە یی خۆی تەقێك پۆبكات و ھەری دانەوینیت و بلیت "سەخیفترین پۆژی دۆنیایە". دروست لەو ساتەدا دەستپڕۆی دووھم كرا، تا ئەمپۆش كەس نازانیت كێ ئەو دەسپڕۆی کرد. پۆلیسەكان دەلین دەستگێڕێك لە ناو قەرەبالغی عەرەبانەكانەو تەقە یكردو ھە... شێخی سیراجەدین، ھە ی مالێکی دەھرناس، من ناتوانم ھێچ بلیت، من لە ھەریاس زیاتر ھەری ھێچ كەسێکی ترم نەکرد... مەولانام، ھەستەكەم یەكە یەكە ھەموو فیشەكەكانم بینیبیت كە پێكیان، چوار گولە بوون، دووانیان لەلای چەپی شانی و یەكێکیان

له لای پاستی و یه کیکیش له نیتوان هه ناو و سینهیدا. ده ستگێره کان ده لێن
 یه کیک له پۆلیسه کان ته قه یکردوه، به لام کامه پۆلیس که س نازانیت.
 که کهوت به دهنگیکى بهرز هاواریکرد «خوايه گيان کوژدام...». من
 یه کهم کهس بووم چوومه سهرى و سه ریم خسته سه ر پانى خۆم.
 له و کاته دا پۆلیسه کان ده سڕیژ به دواى ده سڕیژ ده یانکرد به ئاسماندا و
 ده یانویست خۆیان له گه مارۆی عه ره بانه کان پزگاریکه ن. ئاده م که خۆی
 خه لتانی خۆین بوو، نه یده توانی باوه ر به وه به ینیت که له چاوتر و کانیکدا
 سه ریاس بریندار بووه. من هاوارمکرد «یه کیک یارمه تیمبدا، بیگه ینینه
 خهسته خانه...» ئه و به زه رده خه نه یه که وه ته ماشایکردم و گووتی «نا...
 نا، مه مبه ن بۆ خهسته خانه، تکایه مه مبه ن بۆ خهسته خانه، ده ستان
 ماچه ده کم مه مبه ن بۆ خهسته خانه». سو بخانه لا له و کاته دا چ سه ر و
 پوخساریکی جوانی هه بوو. له و ده قیقه یه دا ئیدی ده ستگێره کان که
 هه موو هه راسان و شپه رزه هاواریانده کرد، هه ندیکیان هۆشیان هاتبووه
 به ر خۆیان و ده هاتنه سه ر سه ریاس و باوه رپیان به وه نه ده کرد به وجۆره
 پتکراییت. من ده مقیزاند و فرمیسک له چاوم ده هاته خوار، ده مگووت
 یه کیک یارمه تیمبدا. ئاده م مه رجان که نه یده توانی خۆی به پێوه
 بگرێ، ئه ویش له گه لمه دا ده یقیراند، هه موو ئه وانه ی له سه ر سه ریاس
 کو بوو بووینه وه ده مانقیراند. خۆی دوا جار ده ستیگرتم و گووتی «بمبه ن
 بۆ مالى خوشکه سپییه کان» من هاوارمکرد «ده تبه م بۆ لای دکتۆر...».
 سیان له ده ستگێره کان «سینه ی که ژال» یان له ناو عه ره بانه تیکه لاو و
 به یه کدا چووه کانه دا ده ره ئنا و گرو تیان بابیگه ینینه خهسته خانه، تاکسی
 ناگاته ناو ئه م قه ره بالفییه. من له و ده قیقه یه وه هه ستمکرد که ئه و
 مردووه، جگه له وه ی یه کجاری دیکه ته ماشایکردین و گووتی بمبه ن
 بۆ مالى خوشکه کانم هیچی تری نه گووت. که خه ستمانه سه ر «سینه ی
 که ژال» و پالمان پێوه نا دوو سه د ده سگێر زیاتر له ملاولا مه وه ده پۆیشی

و ھاواریان لەیەک دەکرد و دەیانگوت «مارشال کۆژاوه ... مارشال کۆژاوه». خوای ئەرزو ئاسمان کە لەسەر عەرەبانە کە پالکەوتبوو لە مروفیکی مەزن دەچوو، مەولانام شتیکی تیاوو لەو سەریاسە جاران نەدەچوو، وەک ئەوەی ئەو سات و کاتەي مردن کردبیتییه مەخلوقیک زەوی نەیکیشیت و ئاسمان ھەلینەگریت...».

ژینۆ کە چیرۆکە کە ی دەگێرپایەو زوو زو دەووستا و دەیگوت خودایە بە گوناھمی مەزانە، خوایە بە گەورەیی خۆت پەحمم پێیکە، پێیوابوو گێرپانەو ی چیرۆکی مردن و پۆحکیشان گوناھتیکی گەورە ی تیا، ئەو لە دواي مردنی سەریاسەو ھاوەرپکی قوولی بە خودا ھێنابوو. ھەندیکجار دەووستا و چاوانی پێ دەبوون لە ئاو و دەیگوت «بە پەحممەت بییت، ئەگەر بمایە ئیستا بەم گریانە ی من پێدەکەنی».

ژینۆ دەیگوت «کە بردمانە خەستەخانە کە واماندەزانی مردووە، بەپەلە لییان وەرگرتین و بەرەو پارەویکی تاریک فراندیان، سەدان دەستگێر لەبەردەم خەستەخانە کە دا کۆبوو بوونەو دەگریان، تا ئەو وختە کە سم نەدیوو ھێندە خۆشەویست بییت، ھەموو سەریاسمان بە شتیک دەبینی گەورەتر لە توانای خۆی، ھەموو ئەو مان بیرچوو بوو و ھەموویش دەستگێرپکی نەگبەت و بەستەزمان بوو. نازانم ھەموومان لە یەکەم پۆژەو بە چاوی شتیکی تر سەیری ئەومان دەکرد، وەک ئەوەی ئەستەغفرە لا دۆنیامان بۆ دەستکاریکات، یان شتیک لەو بابەتە ... نازانم دواي دوو سەعات کچنکی چکۆلانە لە دەرگای قاوشەکان ھاتە دەرئ و گوتی «کە سوکاری کێیە؟ بابییت وەرپێگرتیەو». من گووتم «من کە سوکاری ئەوم، من ھەموو شتیکی ئەوم، بیدەنەو بە من». سوبھانە لا کە خودا ئەجەلی ھەلگرت ھەلیدەگریت، بە حیسابی مردوو وەرمانگرتەو، بەلام نەمردبوو، پێدەچوو دکتۆرەکان بە ھەلەدا چووبن یان نەیانەویت تیمارییکەن، لەبەردەرکی خەستەخانە کە جارنکی

تر چاویکەردەووە و گوتی "پێمگوتن بێبەن بۆ مائی خوشکە سەپپیه‌کان" من ناوچاوانیم ماچکرد و گوتم دەتەین بۆ مائی خوشکە سەپپیه‌کان، ئەو ئیوارەیه‌ بە هەموو شاردا هێنامانە خوارێ، هەزاران دەستگیربوون بە خۆمان و عەرەبانەکانمانەووە شارمان شلۆغکردبوو. مەولانام خەڵکی دەیانپرسی کێ مردووە؟ ئێمەش دەمانگوت "پۆلیسەکان سەریاسی سوبەدەمیان کوشتوو، مارشالی عەرەبانەکان، پڕۆفیسۆری شەووە تاریکەکانمان". کەس لەو شارەدا سەریاسی نەدەناسی ئێمە نەبێت... دۆستیکی نەبوو ئێمە نەبێت... هاوێمکی نەبوو ئێمە نەبێت. کە گەشتینە مائی خوشکە سەپپیه‌کان ئەوانمان بینی لە پەنجەرەکانیانەووە سەریان هێنابووەدەرێ و قژیان لە نۆمی سەرەووە گەشتبووە خوارێ خوارێ. یا غەوز... یا موجیبیل دەعوات... یا بارق و یا باری... چاویان پڕبوو لە شیتی... لە حەسرەتیی کۆیر، لە شتیک کە هیچ کەسیکمان تا ماوین لە یادیناکەین... هەزارجار غەمگینتر لە هەر چاویک تۆ دەشی ت پێشبینیکەیت، کە بەو قژە پەرشوبلاو و سەیرەووە باوێشیان بە سەریاسدا کرد، بە ئەسپایی پێیگوتن "نەمردووم... هەلمگرن و تاتەواو تاریکەدەکات بێبەنە ژوورێ". من و ئادەم مەرجان وەستاین و بە دەستگیرەکانمان گوت "سەریاسی سوبەدەم زیندوو، مژدەیه‌کی خۆش... مژدەیه‌کی خۆش، مارشال ماو... مارشال نەمردوو، با دەوری چۆلبکەین، بە لکو پشووبدات، بە لکو خودا شیقایەکی بۆ بنێریت". زۆر بە زەحمەت دەستگیرەکان پەوینەووە، زۆربەیان لە کۆلانە باریکەکانی دەورووبەردا بلۆبوونەووە و لەسەر شەقامەکان دانیشتبوون و دەیانویست لە مان و نەمانی مارشال دلنیا بن... دواچار من و ئادەم و خوشکە سەپپیه‌کان هەلمانگرت و بردمانە ژوورێ، تا ئەو کات خوێنی لێدەپۆی، وەکو ئەوێ لە نزیک مردنەووە قسەمان لەگەڵدا بکات گوتی "کە تاریک داها، هەر پێنجمان پێکەووە دەپۆین". یەکەمجار وامدەزان

وێنە دەکات... بەلام پاش کەمێک بە قورسی چاویکەردووە و دەستیکی خستە سەر سنگی و گووتی "نازانم چیبە، نازاریکی زۆرسەیر لە سەر دڵمدا" کەمێک وەستاو بە زەحمەت زەردەخەنە یەکی گرت و گووتی "ژینۆ، ئەمشەو دەچین بۆ لای دواھەمین ھەناری دۇنیا... من دەمەوێت لەوێ بمرم... عەفوومکەن بۆ هیچ کەسیکتانم باسنە کردووہ... بەلام ئەمشەو دەمبەن بۆ ئەوێ... لەوێ دەمنیژن... لەوێ... لە ژێر دواھەمین ھەناری دۇنیادا... لەوێوہ دەتوانم ھەموو شتێک ببینم".

ئەو شەو سەریاس لە پێخەفیکی گەرمدا پشوو دەدات، ھەندێجار چاوی دەکاتوہ و دەلێت "کە دۇنیا تاریک بوو پێمبڵێن... ھەر پێنجمان پێکەوہ دەچین بۆ ژێر دواھەمین ھەناری دۇنیا".

نازیزانم دەزانم ئەمەیان چیرۆکیکی کۆنە، دەزانم شتێکە لە یەکەم پۆژی لەدایکبوونی مەرۆھەو ھاوڕێمان بووہ. ھەموو کەسێک لە خەیاڵ و خەونی دا ژێر درەختێک، لاپاڵی چیا یەک، کوێ چەمێک، سووچی باغچە یەکی بۆ مردن لە ھەر جێگایەکی دی پێباشترە. ھەندێ کەس فاسیلە ی نێوان مردن و ھەستکردنیان بە مردن لەوہ کورتترە، بواریکیان ھەبێت بێر لە شوێن و جێی مردن بکەنەوہ، ھەندێ کەس تا دوا سات باوہر بە مردنی خۆیان ناھێنن. من پێم شتێکی قەشەنگە مەرۆف بێر لە شوێنی مردنی خۆی بکاتوہ، مافی ئەوہی ھەبێت ئەو جێگایە ھەلبژێرێت، مافی ئەوہی ھەبێت نە یەوێت لە گەڵ سەدان ھەزار مردووی تردا بێخەنە گۆرستانیکەوہ. من پێمواہ سەریاس بەرلەوہی بمەرێت، شەوانیکی دووردریژ بیری لە مردنی خۆی کردوٹەوہ. ئەو لەو سەردەمەدا ژیاوہ کە مەرۆف بەردەوام بیری لە مردنی خۆی دەکردوہ. کە ئەو پۆژە گوللەکان پێکاویانە، پێویستی بە بێرکردنەوہ نەبووہ لە مردن، بەلکو دواچار ھەموو خەیاڵی لەلای ئەوہبووہ کوێ شایستەترین جێگایە، ژانیکی سەیر و کورتی تیا دوایبھێنێت. دڵنیام ھەموو شتەکانی وەک فلیمیکی کورت تەماشاکردووہ،

لەو فلیمانەیی لە دوکانی فیدیۆکاندا یان لە سالتۆنی کۆن و پزیوی سینه ماکاندا دەیبینین، کاتیکی لە گەڵ دەستگیرەکانی هاوڕێیدا دەچوون و وەک پزیزیک گەنجی بە حورمەت لە ناوەرپاستی هۆلەکەدا بە زەرفێک گۆلە بە پۆژەوه دادەنیشن و لە کۆتاییەکانیدا دەگریان.

ژینۆ کە بەو جلە بۆیاوی و دەستە سپییانەوه قسەیی لە مردنی سەریاس دەکرد، ئەو هەستەیی هەبوو کە سەریاس دەیوست مردنێکی جوان بمریت، مردنێکی لایەق بە کەسیکی مەزن. ژینۆ دەیگوت «کە دنیا تاریک داها. سەریاس هێزی دایە خۆی هەستیت، نێمە زۆرمان لە گەڵدا گوت کە دەبێت پشوویدا، بەلام بێسوود بوو، بەدەنگێکی خەوآل و و لاواز، بە سیمای یەکیکەوه ئازار نەهێلێت چاوی هەلبەهێنیت، دەیگوت «ئەگەر لە گەڵدا نایەن، دەپۆم... بە تەنیا». ئەو دوا ئارەزووی ئەو بوو، دوا هیوای بوو. سات لە دوا سات مردنی خۆی دواوەخست تا بگاتە ئەو... من جێبێکی چکۆلانەم لەو نزیکانەوه هێنا. وای پێغه مەر، تاجی ئەم دنیا و ئەو دنیا، یەک شۆفێر چیبە نامادەنەبوو لە گەڵمان بێت، کە دەیانزانی بیمارە کە لە مائی شادەریا و لاوایی سپییە، وەکو گورگیان دیبێت بە ترسیکەوه هەڵدەهاتن، هەندیکیان تێکیان پۆدەکرد و دەپۆیشن، یان جێبێکی پێسیان لە زار دەکوته خوار و تێدەپەڕین، دواچار شۆفێرێکی پێری جامانە بە سەر لە گەڵدا هات کە پێدەچوو لە شەپکی گەورەدا بێت لە نێوان تەماحی ئەو پارەیی دەمخستە دەمی و سامی ئەو پێگایەیی دەمخستە بەری. هەر لە سەرەتاوە دەلهززی و دەستی سوکانی نەدەگرت، خوشکەکان لە سەرەتاوە دەرەق بەو پیاو دەوێل بوون، بەلام عیلاج نەبوو، بە خوشکە سپییەکانم گوت لە شەوێکی وا زۆلوماتدا کەس ناکەوێتە ئەو شاخ و کێو... بە زەحمەتێکی زۆر سەریاسمان لە پشتەوه لە نێوان ئەو دوو کچەدا دانیشان و بە تانییە کمان پێدادا و من و ئادەم مەرجانیس لە پێشەوه بووین، ئاە خۆی ئەرن.

ئاسمان... ئادەم مەرجان لە پێشەو بەردەوام دەگريا و کفریدەکرد، لەو شەووە ژيانى من و ئەو دوو پێگای جیاوازی گرت، لەو شەووە ئەو بوو بە کۆمۆنیست و من نوری خودا پەڕیپە دڵمەو.

ئادەم تا ئەو کات ئازارێکی سەختی دەچەشت، ئازارەکانی ئۆقرەیان بۆ نەهێشتبوو، بەلام دەیوسیت تا دوا ھەناسە لەگەڵ سەریاسدا بێت. گریانەکانی ئادەم ھێندەى تر شۆڤێرەکیان دەترسان. کە سوار ماشینەکە بووین، سەریاس چاوی نوقاندبوو و لێوێکانی بە جۆرێکی ترسناک شین بووونەو و سیاھییەکی تەلخ دەست و گەردن و پشت چاوەکانی داپۆشیبوو. خۆی بە شۆڤێرەکی گوت بمانبە بۆ پێی "سێوێز"، بۆ دامینی "شێخەلی ھەرمی شین". من دەمزانی ئەوێ چ جێگایەکی ترسناکە، ناوچەیەکە پەرە لە جەردەى شەو و تەنگی تاقەوتووی ئەو گوندانەى پەڕپوون لە شەپەخێل و جەنگەشرەت. شۆڤێرەکە دەپۆشت و دوودل بوو، خۆی کۆنە و لاغدارى ئەو دەورووبەرە بوو. دواى سەعاتێک پۆشتن وەک خێوێکی لە ناوھەراستی شەقامەکەدا دیییت وەستاو گوتی من چیتەر لەگەڵتان نایەم. بە ترسەو گوتی گەر دەتوانەیت دەتانگێرمەو بۆ شار و گەر ناشتانەیت بگەڕێنەو، ئا لێرە بوەستن و سەعاتێکی تر تراکتۆری قاچاغچییەکان سەردەکەون بۆ بارھێنان، لەگەڵیاندا سەرکەون. یا حافیز و یا جەبار... خوشکە سپییەکان پە جێوێیان کرد، ئادەم مەرجان گریا، من باوەشم بەسەریاسدا کەردبوو و دەپارامەو کە لەو چۆلەوانییەدا بەو زەعیفانەو جێماننەھێلێت. بەلام سوودی نەبوو، شتێک دەتگوت سێبەری تاعوونە بەسەرسەرییەو دەفەری، ترسێک لە تەماعەکانی گەورەتر بەری پۆخی گرتبوو. ئەو لەسەرەتاوە زیڕەى لە ھەموو شتێک کرد، لە جلە سپییەکانی ئەو دوو خوشکەى لە دوو فریشتەى تەریو دەچوون، لەو لایتە گەورانەى دەستیان، لەو ھەموو خۆینەى بە سەریاسەو بوو، لە گریانەکانی ئادەم، لە دەستی من کە

زوزوو له چه سره تدا ده مگه ست. ئیمه ی له و لاپښگایه فرېدایه سه رجاده،
 نسا... نه سته غفرولا... نه سته غفرولا... نه مانویست بگه پښینه وه... من
 زوزوو سه ریاسم ماچده کرد و ده مگووت «گه به کۆل بووه ده تگه ینمه
 ژیر دوا هه مین هه نار». سه ریاس له و کاتانه دا به جۆر ښک ده کۆکی له گه لیدا
 خوین له برینه کانیه وه ده هاته ده ری، به لام که نارامده بووه چاوی
 هه لده مینا و ده یگووت «پیمبلین نه ستیره دیاره یا دیار نییه؟». ئیمه
 ده مانگووت «نه ستیره دیاره سه ریاس، نه ستیره دیاره». نه و شه وه
 شه وی تاریکی و بیاکی و بېزه حمی ئینسانه کان بوو، له و شه وه دا من
 هه ستمکرد که خودا ئیمه ی به جیهیشتوه، هه ستمکرد ئیمه ی مرؤف به
 شتیه به ک گومرا بووین خودا ناوړمان لینا داته وه، مه رجان نه و شه وه بۆ
 یه که مجار قسه ی له ناعه داله تی ده کرد. به خوی و برینه کانیه وه ده هات
 و ده چوو و ده یگووت «کییه سوود له م ناهه قییه ده بینیت... کی؟». شه و
 درهنگ تراکتۆر ښک له دوور ده رکه وت، گه نجیک لیدیه خوړی هه موو ده ست
 و مه چه کی خال و نه خش و هیمای بیدینی بوو. که له ئاستماندا وه ستا
 به ده نگیکی به رز، پر به شه و پتکه نی و گووتی «مه یتان پییه... مار
 پیوه بیداوه، یان ریخۆله کویره یه تی». وایده زانی ده گه پښینه وه بۆ شار،
 به زه حمه ت تیمانگه یاند که برینداریکمان پییه ده یه ویت له و چیا یانه
 به ریت. به سه ریاسی گووت «گه ده مری به مره، بۆ به م نیوه شه وه
 دونیات هیناوته تو لاخ». به ده نگی به رز گووتی «من ناگه مه پتی
 لا پیوه زئی» به لام گووتی تا ریگایه ک ده مانبات «له ویوه ده توانین به
 پیده شتی کدا برۆین و به لا عاتی ک ریگا بگینه لا ر ناو و له ویوه تا
 «شیخه لی هه رمی شین» لا رکه وین». ئیمه ی له پشت تراکتۆره که یه وه
 سوار کرد و خوی له پی شه وه که وته گۆرانی گووتن. زوو زوو ده وه ستا
 و ده یگووت «شه ویکی باشه بۆ مردن، باران نییه، من هه ر تر لا
 نه وه م هه یه له باراندا به مره... که لا م مه مله که ته ده به قه د لا یه قه

تراکتۆر دوژمنی باران نییه، هه‌ر شوکۆر بۆ خوا که باران نییه». ئه‌و شه‌وه که سمان نه‌مانده‌زانی دواهمین هه‌ناری دوتیا له‌ کوێه. سه‌ریاس ده‌یگوت که گه‌یشتینه‌ بناری چیا پێمبڵێن. ئه‌و زۆر به‌زه‌حمه‌ت گوێی له‌ده‌نگی ئێمه‌ ده‌بوو، له‌ ناو تراکتۆره‌که‌وه‌ ئیدی به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر خوێنی له‌به‌رده‌پۆی، دۆخی به‌جۆریکی ناوه‌موار تێکچوو، له‌ویادا خوشکه‌ سه‌پیه‌کان دیسانه‌وه‌ گریان، هه‌ستنده‌کرد بیه‌وێت شتێک بڵێ، به‌لام وپه‌ی تراکتۆره‌که‌ و گۆرانیه‌کانی شۆفێره‌که‌ نه‌یاند هه‌یشت گوێمان له‌و نۆزه‌ باریکه‌ بێت که له‌ گه‌رووی سه‌ریاسه‌وه‌ ده‌هات. دواچار له‌ ئاست کێلگه‌یه‌کی به‌ریندا دابه‌زین، شاده‌ریای سه‌پی و لاولاو لایته‌کانیان ده‌رهینا، شۆفێره‌که‌ به‌ ئێمه‌ی گوت «من دووقات پاره‌ له‌ مردووان ده‌خاتینم... چوار X له‌م پێگایه‌دا نیشده‌که‌م و ئه‌وه‌ قانۆنه‌که‌مه‌، مردوو به‌ دوو قات ده‌به‌م... له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو Xایه‌ق تراکتۆریک مردوو نابات... من به‌ شه‌رتی عیXراییل نیشناکه‌م، که به‌ خۆپایی مردوو ده‌به‌ن بۆ عاXمان».

وای ئه‌ی جیلوه‌ی پۆشنی ئه‌سحابه‌ و زاهیدان، شه‌وێک بوو منی گۆپی... منی له‌وه‌ ناگادارکرده‌وه‌ ئێمه‌ی به‌شه‌ر له‌جه‌نگه‌لێکی پر له‌ زوڵوماتداين... هه‌ر چوارمان به‌تانییه‌که‌مان کرده‌ ده‌سته‌به‌ره‌ و سه‌ریاسمان خسته‌ ناوی و به‌و ده‌شته‌ کاکی به‌ کاکیه‌دا که‌وتینه‌ پێ. تاریکیه‌ک بوو بێسنوور و بێچه‌د و بێمه‌ودا، که‌ سمان نه‌مانده‌زانی دواهمین هه‌ناری دوتیا له‌ کوێه. کامه‌ کێو ده‌شیت مه‌نزلی دواهمین هه‌ناری دوتیا بێت، کامه‌ لاپال ده‌بێت کێلگه‌ و مه‌زرای شیوه‌ دره‌ختیکی له‌و جۆره‌ بێت، کامه‌ دره‌خت ده‌شیت وه‌ک دواهمین دره‌ختی جنسی خۆی ته‌ماشاییکه‌ین. ده‌قیقه‌ له‌ دوا ده‌قیقه‌ سه‌ریاس به‌دترده‌بوو، زوو زوو دامانده‌ناو ده‌مانپرسی سه‌ریاس بۆ کوێ بچین، ئه‌و به‌ ئه‌سته‌م

چاوی هه‌لده‌مینا و به قوولی نرکه‌یه‌کی زامداری له گه‌روو ده‌هاته‌ده‌ری و نه‌یتوانی هیچ بلتی. نه‌و شه‌وه هه‌ر ده‌پۆشتین و نه‌ده‌گه‌یشتینه هیچ، هه‌موو شتی له نه‌لقه‌یه‌کی به‌تال ده‌چوو، نه‌و دوو کچه به‌دریژایی ده‌پۆشتن و ده‌گریان، کراسه سپییه‌کانیان له‌ناو دپک و دالی نه‌و کیلگه‌یه‌دا هه‌لاهه‌لابوو... نازانم له‌چ ساتیکدا پۆخی ده‌رچوو، وه‌ک نه‌وه بوو بزانیته ناگاته ژێر دواه‌مینه هه‌ناری دونیا، ناگاته ژێر نه‌و دره‌خته‌ی هه‌موو ئاواتی نه‌وه‌بوو له ژێریدا به‌ریته. نه‌گه‌یشتنی نه‌و به‌و دره‌خته نیشانه‌ی نه‌گه‌یشتنی هه‌موومان بوو به هه‌موو شته‌کان، نیشانه‌ی نه‌هاتنه‌دی گه‌وره‌ترین و بچوکترین ئاواتمان بوو. ئیمه چوار کویربووین، به‌ده‌وری خۆماندا ده‌سوپاينه‌وه، هه‌رگیز پووناکییه‌ک، نوریک، ئیلهامیکی خودایی به‌فریامان نه‌هات... ئیستاش که بیر له‌و شه‌وه ده‌که‌مه‌وه تیده‌گه‌م، که دووریمان له سه‌رچاوه‌ی گه‌وره‌ی هه‌ر نوریکه‌وه ئیمه‌ی له‌و زوڵمه‌ته‌دا ونکرد. چوار کویربووین... چوار کویر... چوار کویر.... نه‌و له‌و به‌تانییه‌دا مردوو ئیمه بی‌هوه و بی‌ئاپاسته و بی‌ئامانج به‌و زه‌ویه‌دا ونبووین، دواچار له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته خالی و فه‌رامۆش و بی‌کسه‌دا دانیشترین و به‌دیارییه‌وه ده‌ستمانکرد به‌گریان. له ناوه‌پاستی نه‌و ده‌شته‌دا باوه‌شمان بۆکرده‌وه، ماچمانکرد، هاوارمان له‌خودا کرد، له ناسمان، به‌لام جگه له کۆمه‌لیک قه‌له‌په‌ش و می‌شوله‌ی بی‌په‌حمی شه‌و هیچی تر به‌هاوارمانه‌وه نه‌هاتن.

دوای شه‌ویکی دوور و درێژ له ده‌سته‌پاچه‌یی و ونبوون له ناوه‌پاستی کیلگه‌یه‌کدا داماننا. هه‌ر چوارمان تێر به‌سه‌ریدا گریاین، کچه‌کان وه‌ک خوشکیکی پاسته‌قینه‌ ماچییانکرد. نه‌مانتوانی بی‌گێڕینه‌وه، نه‌مانده‌ویست دووچار بیکوژین، ده‌مانزانی ئیمه هه‌رگیز «دواه‌مین هه‌ناری دونیا» نادۆزینه‌وه، به‌لام پیمان باشبوو له پێگای دواه‌مین هه‌ناری دونیا.

بینیژین چاکتره له‌وه‌ی که بیبه‌ینه‌وه بۆ گۆرستانێکی نه‌یده‌ویست تیا
 بنیژدیت. ئەو شه‌وه هه‌ر چوارمان به‌یارماندا له‌و پێده‌شته‌دا بینيژین،
 ئەو له‌ ئێمه زیاتر که‌سیتری نه‌بوو، ئیدی به‌ناو ده‌ریایه‌کی بیئامان له
 می‌ش‌ووله و زیکه‌زیک‌ی سیسرکه‌کاندا پۆیشتم تا گوندیکم دۆزییه‌وه، له‌وێ
 پاچ و خاکه‌نازیکم وه‌رگرت و به‌ تاریکیدا گه‌پامه‌وه، شه‌ویک بوو هه‌رگیز
 نه‌واو نه‌ده‌بوو، ده‌یانجار له‌ هه‌موو شه‌وه‌کانی تری ژیانم دريژتریوو،
 تا ده‌هاته تاریکتر و تۆختریش ده‌بووه‌وه. نازانم چ هه‌وایه‌ک منی
 ئا‌پاسته‌کرد، ده‌شتیک بوو خا‌لی له‌هه‌موو شتیک، هه‌تا دره‌ختیکیشی
 تیا نه‌بوو بتوانم بیکه‌مه‌ نیشانه، به‌لام خودا له‌و شه‌وه‌وه چ‌و‌بووه
 د‌ل‌م و ئەو هیدایه‌تیکردم، ئەو ده‌ستی‌گرت‌م و منی تا ئەو گونده‌ بردو
 له‌وسه‌ر دووباره منی هینایه، تا گه‌یشتمه ئەوێ هه‌ستم پێده‌کرد، که
 گه‌پاشمه‌وه هه‌ستم‌کرد شتیک له‌گه‌لمدایه، ئەوه خودا بوو، خودای مه‌زن
 خۆی بوو. که ده‌ستی‌گرت‌م و منی برد... من د‌ل‌نیام خودا سه‌ریاسی
 خۆشه‌ویست، کۆپیک بوو جگه‌ له‌ که‌می‌ک شه‌پانیتی د‌ل‌یکی ساف و
 پاک‌ی هه‌بوو، ته‌نیا من ده‌زانم چ حورمه‌ت و پ‌ی‌ز‌یکی خوداییشی بۆ
 ئافره‌ت هه‌بوو. خودا بیبه‌خشیت به‌ پاکیه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ڵ جه‌می
 ئیمانداراندا... له‌گه‌ڵ جه‌می ئه‌س‌حابه‌کاندا...

س‌وب‌حانه‌لا... س‌وب‌حانه‌لا که گه‌پامه‌وه خوشکه‌ سه‌پیه‌کان گۆرانیان
 ده‌گوت، گۆرانییه‌ک به‌ردی ده‌هینایه‌ گریان، من له‌دوره‌وه پام‌کرد و
 ده‌ستم‌کرده‌ ملیان و گووتم «خوشکان، مه‌گرین، خودا له‌ گونا‌هه‌کانی
 ده‌بوریت، من ده‌زانم به‌دریژیی ئەو پ‌ی‌گایه‌ من خودام له‌گه‌لدابوو...
 ئەو سه‌ریاسی خۆشه‌و‌یت، د‌ل‌نیام سه‌ریاسی س‌وب‌حه‌می خۆشه‌و‌یت...
 پرۆفیسۆری شه‌وه تاریکه‌کانمانی خۆشه‌و‌یت» وامده‌گوت و ده‌گریام.
 ئاده‌م مه‌رجان پاچه‌که‌ی وه‌رده‌گرت و به‌هه‌موو ئازاری خۆیه‌وه یه‌که‌م
 پاچی ده‌وه‌شاند، من به‌ده‌م گریان‌وه پاچه‌که‌م لێوه‌رده‌گرت و ده‌موه‌شاند،

ئەو بە دەم گریانەوێ پاچەکی لێوەردەگرتم و دەیوێ شاند... شەوێک بوو
 لە درێژترین شەوێکانی ژیا، گۆرێک بوو لایە قسێ ئەوێ بوو، گۆرێک
 بێکێل، بێهێج شتێک، گۆرێک شاهیدی مردنی غەمگین و سەیری ئەو
 بوو، دەمانشاردەوێ و دەگەڕایەوێ... شەو کۆتایی نەدەهات. بێارماندەدا
 سەبە کێلی بۆ بهێتین، سەبە لە گەڵ دەستگیرکەکاندا چەندین پاس
 بگرین و بێنە سەر گۆرەکی و لە گۆلدا نوقمبیکەین... دەپۆشتین و
 دەگریان، دەپۆشتین و دەگەشتینەوێ شار و خودا حافیزیمان لە یەكە کرد
 و دەخەوتین، بەلام دڵنیا بن ئەو شەو قەت قەت دوایی نەهاتوێ و
 دوایی نایەت».

له شهوی دووه می نازادیدا خوشکه سپیه کان بۆ سهر گۆره کهی
سهریاسی سو بجه دم پيشمکه وتن.

ئهو شه وهش نه مدزانی که سهریاسیک و سهریاسیک و سهریاسیک
دیکهش له زه ویدا ههیه.

نامه ویت وه سفی ئهو شه وه تان بۆبکه م، چونکه وه سفنا کریت.
شه ویک بوو پرپوو له پووناکی، هیند پووناک بوو بی هیچ چرایه ک
به و کێلگه خه وتوانه پۆشتین. پۆیستناکات له من بپرسن هه سست
به چی ده کرد؟ نا غه می من ته نیا غه می باوکیک نه بوو دوایی
بیستویه ک سال زیندان ده چیته وه سهر گۆری کۆره کهی، به لکو
غه می مروفیک بوو له دوایی پهنجیکی زۆر ده هاته وه سهر باغیکی
سووتاو. دیلیتی من و مردنی پوچی ئهو، له بۆشایی ئهو کێلگه
پووت و بیه رهه م و نه کێلراوانه دا تیکه ل بوو بوو. مانگ له سهر زیانی
بیهوده ی من و مردنی بیهوده ی ئهو دا هه لده هات، ئه ستیزه له سهر
نامورادی من و ئهو دا ده دره وشایه وه، هه ستمده کرد نه مردنی ئهو و
نه کۆیله یه تی دوورودریژی من چ شتیکی له م جیهانه نه گۆریوه. من
ئهو شه وه بیرم له به راورد کردنی چاره نویسی مروف به چاره نویسی
شته کانی دیکه ده کرده وه، مردنی ئه وم به م کێلگانه به راورد ده کرد،
مردنی ئه وم به به رهووت و چۆلیتی ئهو زه وییه به پیت و به فه پانه

به راوردده کرد. وهک نه وه بوو له ناو بازنه یه کدابیښ هه موو شتیکی تیا
 مردبیت، وهک نه وهی ژیان له و سهر زه وییه دا هه رگیز سه وزنه بوو بیت،
 توو یک بیت فریدراییست و نه پواییست، وهک نه وهی ژیان بالنده یهک
 بیت جاریک بو پشوو نیشتبیته وه و نیدی نه فریبیته وه. نه وهی
 له و شوینه دا سهره نجی منی پاکیشا بیده نگي بوو، جیگایهک بوو
 جی دهستی مرفی پیوه نه بوو، گوپیک بوو له شوینیکدا دور
 له دهستی مرف، جیگایهک وهک نه وهی شاهیدی فراموشکردنی
 نینسان بیت بو برای خوی، جیگایهک وهک هه مان نه و مه نفا سه یر
 و پووناکی من له ناو بیاباندا، گوپیک سارد و دور وهک زیندانیک
 له سه حرادا. نا واهه زانن من هه میشه و هه میشه له ژیر کاریگری
 نه و ساله تاریکانه دا ده ژیم و بیرده که مه وه، وا مه زانن من تووشی
 ترس و وپینه بووم بویه نه و گوپه به زیندانه کی خوم له سه حرا
 ده شو بهیتم. گوپیک بوو بچوک، وهک نه وهی گوپی بالنده یهک بیت.
 نه و فهزا گه وره و به رین و کپه ی ده وری هیند فراوان بوو، مه و دایه کی
 دریزی بو سیبه ری کیله کان جیهیشتبوو، هه ستمده کرد نه و ناسو
 به رفراوان و به رین و گه وره یه، بواریکی بیته ندازه گه وره ی بو نه و
 مردوه جیهیشتوو بهر له گه ردون بکاته وه. گوشه گیرییهک بوو له و
 جوړه گوشه گیرییه ی مرف به ناکوتاوه گریده دات. له و سالانه ی
 دوا پیدا جگه له شاده ریای سپی و لاولو کهس نه چوو بووه سهر
 نه و گوپه. شه ویک بوو هه میشه وهک شه ی مردن له خه یالما
 ده مینیته وه. که گوپه که م بینسی، نوشتامه وه و کیله کانم ماچکرد،
 هاوارمکرد ”سهریاسی سو بده م، من باوکتیم گویت لیمه من نه وم،
 من موزه فوری سو بده م، بیستویهک سال له مه و بهر که من گیرام
 تو ته مهنت چند پوژیک بوو... تو منت نه بینوه، هه رگیز بیریش
 له من نه کردو ته وه، به لام ده بیت نه مشه و گویم لیبگریست“.

دوو خوشکە سەپپەیکە بە ھێمنی لەولای گۆرەکەووە لە سەر خاک و خۆلی دێکاوێ ئێوە دەشتە دانیشتبوون، من دوو پۆڤ بوو لەگەڵیاندا بووم، بەلام نۆزبەئی کات خەریکی حیسابی گۆشەگیرییەکانی خۆم بووم، نەمدەتوانی ئاسان لەگەڵ دوانادا بکۆمەووە. کە منیان لەو دۆخی شیوەنەدا بینی ترسان، من ئارامکردنەووە و گووتم «نا... نا... کچە ئێزیزەکانم من شیوەنناکەم... غەمی من غەمێک نییە شیوەن بە خۆی بگرت... نا دۆستەکانم... من شتێک ھەیە کە دەبێت بەم مردووەی بلێم... شتێک ھەیە کە دەبێت ئێوە مردووە بزاننیت... من دەزانم ئێوە دەمبیسیت... دەزانم لە ناو ئەم دەشتە بەرینەدا چاوەپوانی شتێک دەکات، دەزانم لە ناوھەراستی ئەم پێدەشتەدا ھەموو چرپە و دەنگێکی ئینسان نرخی خۆی ھەیە... دەشت ئێوە من نەناسیتەووە، بەلام بەم ھاوارانەدا تێدەگات یەکیک ھەیە لە میژو بەرھەوپی دێت... دەبێت تێگات کە ئینسان لەم گەردونەدا تەنیا نییە... دەبێت ساردی و کپی ئەم دەشتە نەیترسیت... دەبێت بزاننیت من بەرھەوپی ئێوە پامکردووە... بیستویەک ساڵە من لە زیندانەکەمدا بەرھەوپی ئێوە پادەکەم... دەبێت بزاننیت چ زۆلمیکە دواچار لەم بەرھووتەدا بەیەکدەگەین... دلنایام لەم بێدەنگییەدا ھەموو ھاواریک دلی پادەچلەکێنیت».

گوێمەنا بە گۆرەکەووە دەمگووت «خودای مەزن، ئێوە گوێیلتە... دەزانم گوێی لیتە... وەرن دەست لە گۆرەکە بدەن دەجولیتەووە».

من دەستم دەخستە سەر ئێوە گۆرە و دەمبینی دەجولیتەووە، ھەستم بە پۆجیک دەکرد دەیەوێت لە کۆت و زنجیریکی ترسناک ئازادبیت، ھەستمەکرد ھاواریک و کلپەیکە قەتیس لەو گۆرەدایە و دەیەوێت بێتەدەر.

من ھاوارمەکرد و ئێوە تینوتاووەی ناو گۆرەکەش تینی

دهسەند، خوشکهکان دهیانگرتەم و دهیانگووت «موزەفەری سوێجەم
تۆ ئازاریده دەیت... تۆ بەم ھاوارانەت خەبەریدەکەیتەوه... که
خەبرییتەوه برینهکانی ئازاریده دەن... بێدەنگ بە... موزەفەری
سوێجەم بێدەنگ بە».

من که میك هیۆر دەبوو مەوه و دەمگووت «سەیرکەن. باوکیکی
دەستخالی، کوپێک که مردنێکی پوچ مردوو له پێدەشتێکی پڕ له
کەرتەشی و دێرک و خۆڵدا یەک دەگرەوه... سەیرکەن تا چاو بڕکات
قوبەیهک له پوچی بەسەر سەرمانەوه یە، گومەزێکی مەزن له هیچی،
چەترێکی گەورە له بێمەعنایی». لەو دەقیقەیەدا وامدەزانی که من
و سەریاس نە پابوردوومان هەیه، نە ئێستا و نە داهاوو... ئەوی
منی دەترسان، ئەو چۆڵەوانی و پووتەنە بێمەودایە، ئەو شەوه،
ئەو پووناکییە بێپۆج و بێپەرسنگە بوو که تیایدا بەیەک دەگەشتین.
من و ئەو هیچمان نەبوو بەیەکی بلێین، هەریەکەمان بە شیۆیهک
ژیا بووین و مردبووین، قسەیهکمان نەبوو بیکۆرپینەوه، ئەو بێدەنگی و
خۆڵ و بەرھووتە لەبری ئێمە قسەیان دەکرد. ئەو پوچیە مەزنە ی من
و ئەوی داپۆشیبوو، ئەو تەپۆتۆزە ی لە هەموو لایەکەوه دەهات، لە
بری ئێمە هەموو شتیکیان دەدرکاند.

ئەو شەوه تێگەیشتم بزر بوون و نا ئامادەگی مۆفێک چ کارەساتێک
لە دوا ی خۆی جێدەھێڵی، تێگەیشتم شوێنی مۆف لەسەر ئەم
زەمینە چ سەیر گەورە و مەزنە، مۆف که جارێک لە دایکبوو، ئیدی
بۆ هەتا هەتا یە شوێنەواری لە ژیا ی ئەوانی دیکەدا دیارە، ژیا ی چی
نییە جگە لە زنجیرەیهکی هەتا هەتا یی، نەپساو، نەچراو. ئێمە لێرەدا
لەم دەریا مەزنەدا ونبووین و ناگەینە جێ، بەلام ئێستا ژیا ی ئێمە،
مردنمان، مانمان، نەمانمان بە پێگایەکی نەبینراو و نەبیستراو کار
لەهەموو مەخلوقات ی سەر ئەم زەمینە دەکات، کار لە گۆلەکان دەکات.

کار له بآئنده کان ده کات. مړوف که جاريک له دايکبوو ئیدی ده بېته به شیک له پيژیکي مه زن، ده بېته ئه لقه يه که له زنجيريکی ناکوتا، هر کات ئه لقه يه که له زنجيره ده بچريته، چنده ها پلپله ی دیکه له زنجيره ده که ويته، هر کاتيک پلپله يه که ده که ويته، پوخساری هه موو ئه لقه کانی دیکه و شوینیان له ناو زنجيره که دا ده گورپته. ونبوون و مردنی مروفیک پوخساری هه موو ژيان له مسر زه مينه دا به جوریکي دی دروستده کاته وه... ونبوونی مروفیک ده توانيته نه ندازه ی کوی ژيان تیکبدات، ده توانيته جوگرافيای په يوه ندييه کان بگورپته. گهر من هه بوومايه، گهر من وهک مردووييه که له سه حرايه دا کفن نه کرابامايه، ده شيا هه موو ئه و ژيانه به شيويه يه کی دی برؤشتبايه. ئينسان ئه ستيره يه که نابيته به ئيلين بکه ويته، چونکه ئه و به ته نيا ناکه ويته. ئيستا کي ده زانپته سه دای ئه م ونبوونه ی ئيمه له کوي دیکه ی زه ميندا ده نگه داته وه؟ کي ده زانپته، که ی و له چ زه مانپکدا يه کيک له خۆله ميشی مردن و ونبوونی ئيمه وه هه لده ستپته و ده بينپته ئه و گپي که وتنی ئيمه سووتاندويتی؟.

ئه و شه وه تيگه يشتم شويني خالی من له م جيهانه دا ئه م گورپه ی دروستکردوه، به ئي، من پيتانده ئيم و ده مه ويته گويم لييگرن، مردنی مروفیک تیکچوونی هه موو هاوکيشه کانی ژيانه له سر ئه م ئه ستيره يه. من له دواي خۆم زنجيره يه کی بيمه ودا ژيانم تیکدا بوو. ئه و شه وه خوشکه سپيه کان تا درهنگ ده يانويست ئارامبکه نه وه، تيمبگه يئن که منيش قوربانپيه کم له قوربانپيه کان، منيش يه کيکم دواچار وهک هه موو ئه وانه ی تووشي کاره سات ده بن و ده مرن، به لام من به و پیده شتانه دا به ره لاده بووم، ده که وتمه ليدان له سينه و به رۆکی خۆم، ده که وتمه خۆلکردن به سر خۆمدا، پيلاره کانم داده که ند و به ژير ئه و تاريکپيه ليل و پووزهرد و زه عفرائپيه دا له خوشکه سپيه کان

دوورده که وتمه وه، وهک جان وه ریکی زامدار نه ملوراند، به سهر دپک و به ردو پوش و په لاشی نه و شه ودا پامده کرد و سهیری نه و بوشاییه بیسنوور و بیپه حمه ده کرد که هه ستمده کرد، ههنگاو به ههنگاو ناسمانیکی فراوانتیرم بۆده کاته وه، نه وهک بۆ نه وهی نازادبم، به لکو بۆ نه وهی ویللم و ونیم و ده رگای ونبوونه کانم تا نه وسهری دنیا والابیت... پامده کرد و گهردون له پاکردنمدا گه وره تر و کراوه تر، به لام چۆلتر و خالیتتر ده ینواند. هه ستمده کرد نه وهی بیستویهک ساله تیا دیلم سه حرا نه بووه، سه رم به رزده کرده وه و پر به و ده شته مه زنه هاوارمده کرد "خودایه نه مه یه بیابان، نه مه یه بیابان، نه مه یه بیابان". خوشکه سپیه کان چیتتر نه یانده بینیم، من له و وشکه خاکه دا، له و زه مینه قلیشاو و ماندووه دا پامده کرد و له خۆمده دا، له و گۆپه دوورده که وتمه وه و چنگ له دواي چنگ خۆلم به سهر خۆمدا ده کرد، بۆ یه که مجار تیده گه یستم نازادیش چ بیابانیکی گه وره یه. گه پانه وهی مرۆف له نه سارهت کاتیک مانای هیه که نه گه پیتته وه سهر خۆلیکی پووت، نه گه پیتته وه سهر ئیسک و پروسکی ژیا نه کانی تر...

نه مشه و له بهردهم ئیوه دا دان به و پاستیه دا ده نیم، که نه متوانی قبوولی مردنی سه ریاسی سو بدهم بکه م. نه و شه وه که وهک شیت وهک بالداریکی پیسخور، واشه یه کی بریندار به ده وری نه و گۆپه دا ده سوپامه وه و هاوارمده کرد، تیگه یستم که ناتوانم مردنی سه ریاسی سو بدهم قبوولبکه م، نه ده کرا مردنی نه و بسه لمیتم، خۆلمده کرد به سهر خۆمدا و پر به و ده شتانه هاوارمده کرد "نه مه گۆپی نه و نییه، نه و نه مردووه".

نه مشه و پیشتانده که وم و ده لیم من به شداربووم له هه موو یارییه کاند، به شداربووم له وهی که شه ویک تیگه یستم من بۆ نه وه

بژیم، دەبیت باوەر بەو مردووو نەکەم کە لە بەحرێکی تەپۆتۆزدا
خەوتبوو، ئەو مردوووی یەکترمان نەدەناسی، بەلام دەمزانی بێتەو
من شتێکم نابیت بۆی بژیم... دۆستانی من، ئەو ئەوانەی نازانین
ئەم کەشتییە بەرەو کوێمان دەبات. من دواجار دەستم خستە
سەر ئەو گۆرە و گووتم "باوەر بە هیچ حەقیقەتێک ناکەم، تۆ
نەمردوویت، من دەگەرێم و دەتدۆزمەو". بیستویەک ساڵ زیندان
فێریکردبووم باوەر بەهیچ راستییەک نەکەم... ئیستا ھەستدەکەم
ئیمە ھەموومان ئازادی خۆمان بە ھەم دەست پێدەکەین... ئاھ
خودایە، ئازادی ھەرگیز لە ھەم جیانابیتەو. نا لۆمەمەکن...
لۆمەمەکن... گوناھێ من ھەک گوناھێ ھەموو ئادەمیزادەکانی تر
بوو، ھەک گوناھێ ھەمووتان بوو، ھەموو ئەوانەی پۆژیک لە پۆژان
ئازادیتان لە خەیاڵ پاکنەکردەو.

لە شەوی دواتر دا سەرتاپا پوختاری ژبانی من گۆرا. من ئەو
شەو ناو دەنیم، شەوی ژبان و زیندوو بوونەو.
لەو شەو دا تیگەیشتم کە سەریاسێک و سەریاسێکی دیکەش لە
دونیادا ھەیە.

پێشەکانی چیرۆکی ئەو شەو دەگەرێتەو بۆ ھەندیک ساڵ
لەو ھەوێر، کاتیەک مەمەدی دڵشوشە لە یەکیەک لە ئیوارە پر سەفاکانی
خۆیدا، گۆیی لە گۆرانی داواکراوی یەکیەک لە پادیسۆ حیزبێیەکان
دەگرت، کاتیەک گۆیی لەو بەرنامە بێژە کچە بوو بە دەنگێک "بە زۆر
نازکی دەکردهو" دەیسکوت "سەریاسی سوێجەم، ئەم گۆرانییە
بە ھەستا مەجید، بە ھێزی ژنی و شیلانی کچیان پێشکەش دەکات،
بە غەسور و پێخانە بەبۆنەی زەماوەندیانەو، ھەر ھەما بە ھەموو

پیشمه‌رگه‌کانی که‌رتی بیستویه‌ک و مام عبدالله له‌ بازاپی کۆنه‌که...». محهم‌دی د‌لشوشه‌ د‌لنیا‌بوو که به‌ پاستی‌ گوپی‌ له‌ ناوه‌بووه، د‌لنیا‌بوو که سه‌ریاسی‌ سو‌بو‌ده‌م گۆرانییه‌کی کامکارانی داواکردوو، به‌لام له‌ کاته‌وه‌ی سه‌ریاسی‌ ده‌ناسی‌ ده‌یزانی که نه‌ کورپکی‌ بێگه‌سه‌. ده‌یزانی نه‌ هیچ که‌سی‌کی نه‌وتۆی نییه‌ گۆرانی پیشکه‌شبکات، نه‌وه‌ش سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی ته‌لیسه‌کان بوو. محهم‌دی د‌لشوشه‌ ده‌یزانی ناوی سه‌ریاسی‌ سو‌بو‌ده‌م ناویکی هیند سه‌یر و ناوازه‌یه‌ ناگریت به‌ ئاسانی دووباره‌بیتته‌وه‌. به‌وه‌دا محهم‌دی د‌لشوشه‌ مندالی سه‌وداسه‌ر و نه‌فینداری نه‌ئینییه‌کان بوو، نه‌و ئامازه‌ تیپه‌پ و کوتوپه‌ر و خیرایه‌ به‌سبوو تا له‌وێوه‌ به‌ره‌و ده‌ریای نه‌و ته‌لیسمانه‌ ب‌ه‌روات که‌ خۆشی و ئیمه‌شی تیا نو‌قمده‌کات.

نه‌و ئیواره‌یه‌ محهم‌دی د‌لشوشه‌ به‌ پوخساره‌ ساده‌ و پوو‌خۆشه‌که‌ی خۆیه‌وه‌، به‌ مه‌دالیاکانی ده‌ستییه‌وه‌، ده‌چیت بۆ گۆزه‌ری عه‌ره‌بانه‌کان و له‌ ناو ده‌نگه‌ده‌نگی ده‌مه‌ و ئیواره‌ی میوه‌فروشه‌کاندا له‌ سه‌ریاس ده‌پرسیت ئایا هیچ گۆرانییه‌کی له‌ هیچ پادیویه‌ک داواکردوو؟ به‌وه‌دا سه‌ریاسی‌ سو‌بو‌ده‌م پۆژیک له‌ پۆژان پادیۆشی نه‌بووه، به‌ سه‌رسامییه‌که‌وه‌ ده‌لێت نه‌و له‌ میژه‌ گوپی له‌ جو‌ره‌ به‌رنامانه‌ نه‌بووه. نه‌و پۆژه‌ محهم‌دی د‌لشوشه‌ نه‌و هه‌واله‌ سه‌یره‌ بۆ سه‌ریاسی‌ سو‌بو‌ده‌م ده‌گپێتته‌وه‌. سه‌ریاس به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ ده‌لێت «نابیت، سو‌بو‌ده‌میکی تر له‌ دنیا‌دا نییه‌... من ته‌نیا که‌سیکم ناوی سه‌ریاسی‌ سو‌بو‌ده‌م بیت».

به‌لام محهم‌دی د‌لشوشه‌ د‌لنیا‌یه‌ له‌ پشت نه‌و ناوه‌وه‌ نه‌ئینییه‌کی گه‌وره‌ خۆی هه‌شارداوه‌. له‌ یادتان نه‌چیت محهم‌دی د‌لشوشه‌ عاشقی نه‌ئینییه‌، که‌سیکه‌ له‌ هه‌موو شتی‌کدا بۆ نه‌ئینی ده‌گه‌ریت، نه‌فینی بۆ نه‌ئینی خه‌یالی به‌ره‌و جینگای ترسناک ده‌بات، له‌ هه‌موو

شتیکدا دیویکی نادیار ده دۆزیتیه وه، له پشت هه موو په رده یه که وه بۆ شیوه ته لیسمیکی نه کراوه ده گه پیت. گه نجیکه جگه له شکاندنی تاریکی هیچ هیوایه کی تری نییه. ئه و پۆژه به سه ریاسی سو بده م ده لیت "به لئ سه ریاسیکی تر هیه و نه ئنی تۆش له گه ل نه ئنی ئه ودا هاو جوته". د ل نیام کاتیک د ل شوشه ئه و قسانه یکردوه جگه له ئاره زووی بۆ وروژاندنی سه ریاس هیچ راستیییه کی له به رده ستدا نه بووه. به لام ئیواره ی هه مان پۆژ محمه دی د ل شوشه و سه ریاسی سو بده م ده چنه ئه و پادیویه و تکا له و کچه ده که ن که نامه کان ده خوینیتیه وه، پینمایان بکات و ئه و نامه یه یان نیشان بدات که سه ریاسی سو بده م نوسیویه تی... دوا ی که میک مه کروناز کیژده که له ناو نامه کاندایا پارچه کاغه زیکی په نگا وره نگ ده دۆزیتیه وه که سه ریاس ناویک نار دویتی، به لام جگه له و زانیارییه کی که له به رنامه که دا خویند ویتیییه وه هیچی تری تیا نییه. ئیواره ی هه مان پۆژ محمه دی د ل شوشه له پێگای باوکییه وه بنکه ی که رتی بیستویه ک ده دۆزیتیه وه که له ئاوه دانییه کی بچوکی ده ره وه ی شار دایه.

له ئیواره یه کی زۆر دره نگدا له ژووریکی چکۆلانه ی بنکه یه کی سه ربازی کۆندا، له ناو گفهی بایه کی سارددا، له ژووریکدا پر له تاس و چه مچه و فیه رده گچی هه لوه شاودا، که که ره سته ی کاری ئه و کریکارانه یه که بنکه که گه چکاریده که ن، له ته پوتۆزی ئه و گه چه دا که پاشماوه ی له هه موو کونج و که له به ریکی ئه و بنکه یه دا ب لای پۆته وه، شتیکی سه یر پووده دات، شتیک بۆ ئیستیک شوینی باوه ر نییه. له و یادا سه ریاسی سو بده م به سه ریاسی سو بده م ده گات. پووداویک دواتر له شه ویکی دووردا ده نگدانه وه یه کی گه وره ی له ژیا نی مندا ده بییت، منیک که هاتووم و له ناو گفهی بایه کی سارددا، له ته میکی سپیدا بۆ ئه وان ده گه پیم.

ئیدی ئاگاداربىن، پڭگای هه موو چیرۆکه که مان لێره وه ده گزپیت، ئیدی نهو دونیا به کرهنگ و به کگرتووهی پیشوو ده شکیت، ئیدی له نێوان مرۆف و ئاوینه کاندای و نده بین. ئیدی بۆنه وهی سه ریاسه کان له به کتر جیابه ی نه وه، به به که مین سه ریاسی سه ربوورده که مان ده لێن «سه ریاسی به که م و به وی دیکه یان ده لێن «سه ریاسی دووه م» یان «سه ریاسی گه وه» و «سه ریاسی بچوک».

نهو شه وه شه ویکی سه یر و ترسناکه له ژیا نی هه ردوو نهو کوپه دا، دوو گه نجن که به پوخسار هه یچیان له به کترناچیت، به لام هه ردووکیان ناویان سه ریاسی سو بده مه، هه ردووکیان بێکه سن، هه ردووکیان زنجیره به که ده ستاو ده ستیان کردوه تا گه وه بوون، هه ردووکیان له مندالییه وه سه رو هه نارێکی شوشه یان پێیه. مه مه دی دڵشوشه نه ندازیاری هه موو دۆزینه وه کانه، نهو سه ریاسی دووه م له سه ر شوین خه وه که ی خۆی هه لده ستین و پێیده لیت «بۆ نهو نامه یه ت نارد بۆ نهو به رنامه یه؟ بۆ ده رگای نهو ته لیسم و تاریکیه ت کرده وه؟... تۆ کیت، له کوپوه هاتوویت، بۆ به و جۆره گه وه بوویت، چیت کردوه و چی ده که یه؟... چیت هه یه و چیت لێزه و تکراره؟». سه ریاسی دووه م که مندالیکی سه بیکه لانه ی چاو هه نگوینییه، نیگایه کی دپو نه سه روه و ژیره وانکی هه یه، له نیازی هه موو مه خلوقاته کان به گومانه، سه ره تا هه یچ تیناگات، گێژی و نه فامی و به ده حالیبوونێکی کوتوپر که کاریگه ری نهو راچله کانه له ناکاو و ناوه خته یه له سه یمایا یه تی، له به رملینکی کۆنی بنکه که دوو جار ده موچاوی ده شوو ده لیت «له ئیواره ناچیت له به یانییه کی ناخۆشی ته وهات ده چیت... نا ئیستا له ئیواره ناچیت، هه یی له ئیواره ناچیت، زۆر پۆزان هه ن تیا نناگه م، نیوه پوانیان له سه سه ده چیت، شه ویان له نیوه پۆ ده چیت، ئیواره به

له به یانی ده چیت، به یانیان له نیوه شه و ده چیت، تیئنا ناگه م،
 ئه م پۆژ له و پۆژانه یه. "سه ریاسی یه که م به زه درده خه نه یه کی
 په شوکاوه وه ده لیت "ئێواره یه کی ناخۆشه ... وانیه؟ ناخۆشترین
 ئێواره ی دنیا یه ... ئیمه ش هاتووین سه یرترین ته لیسمی دنیا مین
 بۆ هیناویت. "سه ریاسی دووم که که میک که مته رغه م، بیباک به لام
 دلپه ق و وریا دیاره، ده پرسیت "من تیئاگه م باسی چیده که ن...".
 محمه دی دلشوشه ده لیت "باسی ئه وه ده که ین یه کیککی دی هیه،
 مروفتیکی تر هیه که وهک تۆ ناوی سه ریاسی سو بچه ده ... ناویک
 گه ر شتیکی له پشت نه بیت به ئاسانی دووباره نابیته وه، وانیه؟ ...
 به لام نازانم نه گه ر تۆ خۆت بنا سیت هه موو شتیکی لی ره دا دوا ییدیت
 و ئیمه مالاوایت لیده که ین و ده پۆین، به لام گه ر خۆت نه ناسی
 شتیکی تر ده ستپیده کات، سه ره تایه کی تر، به لام چوو زانم... به لکو
 هه مووی خه یال بیت، به لکو شته که درۆیه ک بیت و به خۆرا له
 خه یالی مندا سه وز بو بیت...".

محمه دی دلشوشه له سه ره خۆ هه موو چیرۆکه که ی بۆ باس ده کات.
 سه ریاسی دووم به که میک تیفکری نه وه ده پرسیت "گه ر تۆش
 سه ریاسی سو بچه م بیت که واته من کی م؟". هه موو شته کان
 نا ئاسایی ده نوینن، شتیکی له لیکچوونی سه یر له دووره وه پرا ئه و دوو
 مروقه پیکه وه گریده دا، شتیکی که له گه ل ئاشکرابوونی ئه و هه ناره
 شوشه یه دا ده گاته چله پۆیه ی خۆی. که سه ریاسی دووم ئه و هه ناره
 شوشه ییه ده بینیت که محمه دی دلشوشه ده یخاته سه ر میزه که ی و
 لییده پرسیت "تۆ هه ناریکی وات بینیه، ئه م هه ناره هیج مه عنا یه کی
 هیه له لات؟". سه ریاسی دووم بۆ یه که مجار سه راسیمه و حه په سا
 و ته ماشایان ده کات و ده لیت "ئه مرۆ له هیج پۆژیک ناچیت... ئه مرۆ
 پۆژیکی قه لب و ته وهاته، له هیج کاتیکی تر ناچیت". هه ناره

شوشەكە ھەلەدەگریت و دەلێت «ئەمە ھەمان ئەو ھەنارە بە ھەمان
لە منداڵییەو پێمە... ھەمان ئەو ھەنارە بە ھەمان تێناگەم ھەناری
خۆشییە یان نەگەتە، ھەناری بەختە یان بەدەختی... ئێوە دەلێن
چی؟ ئێوە کێن؟... بەلام گەر بشارنام ئێوە کێن، بەچی دەچیت...
ئێستا دەبیت من بپرسم من کێم؟ من چیم؟... پۆژیکی تپوھاتە،
پۆژیکی گواویە وەك قونی سەگ، شیاكە بە ھەمووی شیاكە بە...
گەر تۆ من بیت، ئەو من کێم؟... سەریاسی سوبەدەمێکی تر...
بەکیکی تر كە وەك من بێكەس گەرەبوو و ھەناریکی شوشە بە ھە
كە وەك كۆلەكە پۆچی وایە... ھەناریکی شوشە تر، بە بەکیکی
تر كە نازانم وەك دۆست سەیریكەم یان دۆزمن... من نازانم بترگە
باوھش یان بلیم بپۆ ھەر كەس ھەیت بە جەھەنم بۆ كۆئ دەچیت
بچۆ؟».

دوو چاوی گەشی ھەبوو گەر لەسەر تەختی دەموچاویکی ساف
بووایە گەلەك جوان دەكەوتنەو، بەلام تێكە لاویوونی تەعبیرەكانی
منداڵی بە تەعبیرەكانی پیاوی گەرەبوو ھەموو پوخساری كوشتبوو،
دەنگی گرتەر و سیمای لە ھەرزەكارەكانی تر گەرەتر بوو. ئەو
شەو ھەردوو سەریاسەكە بەتەواوی نەیانەزانای چی لە گۆپییە،
ھێشتا بواریکیان نەبوو بێر لە قوڵایی ئەو دەردە بکەنەو. سەریاسی
دووم نەیدەتوانی زۆر چاوەروانبكات، شەو دەبایە لەگەڵ ماشینیکی
پشکنیندا بۆ پاسکردنی ھەندێ شوپینگە گرنگی دیکە دەرجیت.
بە میوانەكانی دەگوت «ئێوە لە چ کاتیکی سەیردا ھاتوون،
وەك ئەوێ خەنجەرێكم لێدەن و بەجیمبھێلن، وەك ئەوێ دڵم
بۆ نەشتەرکارییەك بکەنەو و بەجیمبھێلن... سەیركەن، من ئێستا
دەتوانم چی بلیم؟... بۆ ھاتوون بۆ لای من؟... ئەگەر نەیتێیەك
ھەبیت، کلیلی ئەو نەیتییە لای من نییە... ئەگەر ئێوە لە ھە

تێده گه ن ئه وا پێمبێن، من له ههچ تێناگه م... منیش هه زناکه م له
 تپوهات و تاریکییدا بژیم... خۆتان ده بینن ئێستا له شوێنی ئێشم...
 وه زه یه یه ک چاوه پوانمه ده کات... کێ له ده ردم تێده گات گه ر بێم
 ئه مشه و ده رگایه ک له من کراوه ته وه که نازانم ده رگای به هه شته یان
 جه هه نه م... من دواچار هه رچییه ک بێت ده بێت تهنه که م هه لێگره
 و به پۆم... من هه ر که سیکیه م له م تهنه که جیا نا کریمه وه... ئه و له
 جیا تی من بیر ده کاته وه... من ناوم سه ریاسی سو بده م بێت یان
 شیا که ی سو بده م، هه چ له هه چ نا گوێ... من تهنه گێکم هه یه و
 ده بێت له واج به دایم... به مپورن، میوانه کانم، به مپورن... ئه مشه و نه گه ر
 چی ده شیت له شه وه کانی تری ژیا نم جیا و از تر بێت، به لām سه رکار و
 نه فسه ر و چاوه دێ ره کانی شه و نه و قسا نه نازانن، من ناوم هه رچییه ک
 بێت دواچار ده بێت ئه مشه و به پۆم و له و لووتکه ساردانه پاسه وانیم...
 به په له له پێشچاویان خۆی ده به ست و ده یگوت «منان
 نا ئاسو ده کرد، هه ستم نه ده کرد گه ر گورانییه ک داوا به کم، گێچه لی
 وه هام بۆ دروست به کات... من سه ریاسی سو بده م، نا بێت یه ک مرۆف
 له دوو پوخساردا دوو باره بێ ته وه، گه ر تۆش سه ریاسی سو بده م
 بێت، ئه ی که واته من کیم، ئه ی نه گه ر من ئه وم که واته تۆ
 کیت... چ سه گبایک یاری به م شتانه کردوه، شتی وا ده بێت؟...
 ده بێت به پۆم... به پۆم و نه شزانم من کیم که ده پۆم... پاسه وانی
 دونهیاسم و نه شزانم من کیم پارێزگاری له و تپوهاتانه ده کم...
 تپوهات زۆر به وه... فیشال و هاشه وهوشه یه کی زۆره له م بازاره دا...
 گوێگیرن برایان ده ره یکی گواوییه، زه مانیکه ی بۆنی له بۆنی قوونی
 که ر خۆش تر نییه». سه ریاسی دووه تهنه که که ی هه لده گرت و
 ده یگوت «تا به رده رکی ئه م کاوله یه له گه لتاندا دیم... ده بێت یه کتر
 ببینی نه وه... شتیک هه یه... که نازانم چییه، ده بێت دوا یی قسه ی

لەسەر بکەین... با یەکتەر ببینینهوه، ئەوسا دەزانین دەبیّت لەسەر چی قسە بکەین».

محەمەدی دڵشوشە دەیگوت «کەسمان فێرنەکراوین بپرسین ئێمە کێین؟ کە پۆژیک پوێه پوێ ئێو پرسیارە دەبینەوه ئێتر هەموو ژيانمان دەشیوێت... بەلام دواجار هەریەکیکمان دەبیّت لە مانای ژيانى خۆى تێیگات».

لە پێگادا تا دەرگای بنکە کە بە ناو گۆرەپانتیکی گەورەدا تێدەپەڕین، گۆرەپانتیک بۆنى غەمیکی پاییزانەى لێدەهات... بۆنى بەردى وەپز و گیای پەژمورده و تەنها... جیگایەک نە مولکی تەواوەتى سروشتە و نە مولکی تەواوەتى مەرۆف... شوێنیک لە نیوان ولاتى مەرۆف و ولاتى پانوبەرىنى گیاندار و بالندە کێویەکاندا ساغنه بووبوووه. ئێو شەو کە سەریاسى دووهم لە بەرچاویان سوار ماشینیکی بوو، لە پەنجەرە کەوێ دوا سللوی خێرای لێکردن گووتی «بەدۆعا هاوڕێیان بە دۆعا... ئەمە یەكەم شەو ئاوه‌ها لە خۆم دەترسم... بەدۆعا... وای وای، سەیرکەن ئاسمانیش پەرە لە ئەستێرەى تپووات... ئەزیزان تەنیا شتە تپوواتەکان لە یەکتەر دەچن».

کە محەمەدی دڵشوشە و سەریاسى سوێجەم گەپانەوه پێکەوه بە شەقامیکی درێژى شەودا درێژترین پیاسەى خۆیان کرد، سالانیک دواتر کە سەریاس دواى مردنى محەمەدی دڵشوشە چیرۆکی ئێو شەوێ دەگێڕایه‌وه نەیدەتوانى ئازارە قوولەکانى بشاریتەوه. دوو گەنجن هەردووکیان لەسەرەتای ژياندا، محەمەدی دڵشوشە بە تێفکرینیکیه‌وه کە هەمیشە تێکەڵبووه بە سۆز و شەوق و شوپێکی کوشنده بە سەریاس دەلێت «سەریاس ئێوێ درۆیه کە مەرۆفەکان لە یەکنەچن... درۆیه... ئێمە هەموو ئەوانەى پێکەوه گەورەبووین، ژيانمان لە یەکدەچێت... وەک ئێوێ ژيانمان دووبارە بوونەوه‌ى وێنە».

سەر يەك ئاوينە بىيىت، وەك ئەو ەي يەكك لە جىگايەكى دورددا
ژيانىكى نمونە يى ە موومانى پىيىت، ژيانىك ە رچى شتىك لە
عومرى ئىمە دا پودە دات پىشتر لە لای ئەودا پویدا يىت، وەك ئەو ەي
دەردى ئىمە لە دەردى يەككى مەزەو ە و تىتەو ە، يەكك كە سمان
بە تەنبا ژيانى ئەو تەواونا كەين، ە ر يەككىمان بە شىكى بچوكى ئەو
ئازارەي ئەومان پىيە ... مەرجىش نىيە ئەو شتانەي لە يەكتر دەچن
تروھات بن".

سەرياس كە پەشۋكانىڭكى گەۋزە پۈتۈندىارە، بەلام بەردەوام بە
تۈپەيى قىزە خاۋ و بىزىكاۋەكەي لەسەر پوخسارىڭكى ماندوو و سووتاۋ
لادەبات، ھەندىچار دەۋەستىت تا قەيتانەكانى كالىەكى سېي كۆن
گرېپداتەۋە دەلىت "مەمەدى دىلشوشە بۆ گولەكان ھەقيان ھەيە
لەيك نەچن، بۆ بالندەكان ھەقيان ھەيە ھەر يەككىيان بە جۆرى
بخوتىت، بەلام بۆ من دەبىت بېرسم سەرياسى سوبىدەم كىيە؟
كامەمان ژيانمان ئاۋىنەي ژيانى ئەۋى ترە؟". مەمەدى دىلشوشە
بە ئەسپايى سەردادەنەۋىتت و دەلىت "مروڧ ھەقى خۆيەتى
ناۋازە بىت، تاقانە بىت، ھىچ شىتېك لەۋ نەچىت، بەلام من قسەم
لە ئازارىكە دۈجار ژيانى ھەموومان يەكساندەكاتەۋە. قسەم لە
شىتېكە نىمە بە ھەموو جىاۋازىيەكانمانەۋە كۆدەكاتەۋە". سەرياسى
سوبىدەم دەيگوت "من ترسم لەۋەيە سىبەرى يەككىكى تىرېم...
دەترسم سەرياسى سوبىدەم بە خۆي و تۈپە ھەنارەكەيەۋە سىبەرى
يەككىكى تىرېت كە لە شوپىنكى تىردا دەژى". مەمەدى دىلشوشە
دەۋەستاۋ دەيگوت "من قسە لە ھەزاران پۆج دەكەم كە نازانېن
لە كۆيۈە ھاتوۋىن و بۆ كۆي دەچېن... قسە لە نەپنى دەكەم،
لە قىلىكى مەزن، لە دىۋارىك ناھىلىت ئەۋ مەنئايە بېيىنېن... من
لەۋ كاتەۋەي ئەۋ ناۋەم كۆي لېپوۋە، بېر لە ھەموو ئەۋ نەپنىانە

دهكه مه وه كه چوارده وریان گرتووین، نه و نهینیانیهی بچوكن به لام
 قفلێ گه وریان له ژیانمان داوه ... باسی موسیبه تیکێ گه وریه تر له
 هه موو موسیبه تهکانی تر ده كه م ... موسیبه تی نه وهی ئێمه هیه
 ده ربارهی خۆمان نازانین ... نه من و نه تۆ هیه ده ربارهی خۆمان
 نازانین؟ ... کێ ده لێت مه مه دی دلشوشه ش دووباره نابێته وه؟ کێ
 ده لێت من به یانییه ک له خه وه لئاستم و یه کیکی تری وه ک خۆم
 له ژوور سه رم نادۆزمه وه؟ کێ ده لێت ئێمه کۆمه لێک مرۆف نین
 یه کتر دووباره ده کهینه وه؟“.

چاپێکە و تنی ئەو ئیوارە یە سەریاسەکان بە جۆری کورت و خێرا بوو، کەسیان هیچ لە یە کدی تێنەگە یشتن، بەلام ئیستا کە ئەم چیرۆکە بۆ ئێوە دەگێرمە وە دڵنیام ئەو ئیوارە کورت و یە کدی بێنینه ناوەخت و کوتوپرە هەردووکیانی بە جۆریکی سەیر نا ئاسوودە کردوو.

دواتر کە سەریاسی دووهم لە زیندانێکی دوور دەست و تاریکی ناو کۆمەڵێک چیاوێ کاسیتهکانی بۆنارد، بە هیمنی باسی ئەو ئیوارە یە ی بۆکردبووم، باسی ئەو پەشۆکان و ئازارانە ی بۆکردم کە دوا ی ئەو پۆژە تووشی هاتوون. نا وامە زانن سەریاسی دووهم بە پێچەوانە ی سەریاسی یە کە مە وە مندالێکی خۆش بەخت بوو. تاکە خۆش بەختییەکی گە وەرە ی سەریاسی دووهم ئە وە یە کە زیندوو. ئە گەرچی زیندوویی مایە ی هەموو ئازارەکانە، بەلام لە هەموو خۆشییەکانی تر گە وەرە ترە. ژیان بەختیارییە کە کە دەیکەیتە وە پرە لە ئازار، بە هەشتیکە لە ناو وە لە کۆمەڵێک دۆزەخی بچوک بچوک دروستبوو، جوانییەکی بێ مە و دایە لە زنجیری ک ناشیرینی چنراو. من سالگە لێکی درێژ لە زینداندا بێرم لە و گرتە قوولانە دە کردو وە، خەیاڵ و فیکری خۆم بۆ تێرپامان لە و کێشانە تەرخاندە کرد. هەرگیز با وە رم بە وە نە بوو پارچە بچوکەکان کاتی ک پێکە وە را دە لکێنرێن، کاتی ک لە بە شە چوونیه کەکان شتیکی مەزن دروستدە کەیت، سیفەتی ئە و قە وەرە تازانە هەمان سیفەتی گە وەرە

چکۆلەکانی بێت. سیفەتی ناگر و سیفەتی گورزێک لە تیشک یەک شت نییە، ژیانیش ئاوەهایە شەپۆلانیکی مەزنە لە جوانی کە لە هەزاران وردە شەپۆلی ئازار دروستبوو. سەیرکەن، ئەو دۆستان، ئەو هاوڕێ و هاوسەفەرەکانی من، سەیری ئەم دەریایە ژێرمانبکەن، ئایا نەیتنی شەپۆلیک لە گەڵ نەیتنی دەریادا تێکەڵاودەکرێت؟ دیارە دەکرێت شەپۆلیک بگرن، تەماشایبکەن، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت زەریا بگرێت و تەماشایبکات؟ دەتوانین بزانیین شەپۆلیک لە کوێو هاتوو و لە کوێدا دەمرێت، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت بزانیێت زەریا لە کوێو دەستپێدەکات و ئاو لە کوێدا کۆتاییدێت؟ دەتوانین هەموو هەست و نەستی شەپۆلیک لە هەلچوون و داچوونەکانیدا ببینین، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت قسە لە هەست و نەستی هەموو ئەم ئوقیانوسە بکات؟ دەزانین شەپۆلیک کە لە دایکەبێت و کە لە خامۆشەبێت، بەلام کێ لە ئێمە دەتوانێت ساتی لە دایکبوونی دەریا و پۆژی مردنی بزانیێت؟ ژیانیش ئاوەهایە. هەمیشە زیندوووەکان خۆشەختترین لە مردوووەکان... بە یادگارەکانیان تالێت، بە نازارەکانیانەو وەک داهۆلیک لە ناگردا بسووتێن و لەبەر بە سەمابکەن... دواجار زیندوووەکان لە ناو ئەو دەریا مەزنەدان، ئەو دەریایە کە نەدەگیرێت، نە پووناکدەکرێتەو و نە تەفسیردەکرێت، مردوووەکانیش ئەوانەن کە لەو دەریایە دەرکراون. تا ئەو ساتە ئێمە زیندووین، خۆشەختین. نا مەلێن ئێمە لەم دەریایە وەپزێووین و تاکە لەم بەحرەدا بسوپیینەو. لە من بپرسن، من کە وەک پێغەمبەری نازارەکانم لێهاتوو. بیستویەک سەل شەو و پۆژ لە پەنجەرەیه کەو تەماشای سەحرام دەکرد و هاوارم لێدەکرد. من لەو پەنجەرەیهو شتێکم بینی گەر بەتابایە و نەمدیایە نە دەژیام... من لەو پەنجەرەیهو بەختەوێ بیابانم بینی، یاری تیشک و لەم بینی. گەر بیستویەک سەل باوەرم بەو نەهتەتابایە کە من جوانییەکی بێسنور

مه‌زن له و له‌دا ده‌بینم، له‌ویادا ده‌خنكام. مرۆف ده‌بیت تا دوا هه‌ناسه، تا دوا مردنیش باوه‌پی به به‌ختیاری خۆی نه‌دۆڕنیت، باوه‌پی خۆی به جوانی له ده‌ستنه‌دات... نا من پیاویکی دوو زمان نیم، منیش وه‌ک هه‌ر یه‌کیک له ئێوه پر به دڵ له ده‌ست هه‌موو پوچییه‌کان هاوارم‌کردوه، منیش نا‌ئومیدی مه‌زن و به‌زێن و به‌زه‌بری خۆم هه‌بووه، چه‌نده‌ما جار شکستم خواردوه و چه‌میومه‌ته‌وه و تیکشکاو، به‌لام من قسه له و نوره ده‌که‌م که دواي هه‌موو نا‌ئومیدییه‌ک هه‌لدیت. سه‌دان پۆژ وه‌ک شیت به‌یانی له دواي به‌یانی و شه‌و له‌دواي شه‌و له‌عه‌تم له خۆم و ژيان کردوه، به‌لام دوا‌جار به‌یانییه‌ک هه‌لده‌ستام و هه‌ستم به‌و جوانییه ده‌کرد که کۆی شته‌کان پێکه‌وه گرێده‌دا. جیا‌کردنه‌وی ئازاره‌کانی ئێمه، چاره‌نوسی په‌شمان، نا‌پێکییه کوشنده‌کانی خۆمان له و پێکی و جوانی و مه‌زنییه‌ی هه‌موو شتیکی ئه‌م گه‌ردونه‌ی پا‌گرتوه، تا‌که هه‌یژیکه ده‌توانیت به ژيان‌وهه گرێمانده‌ته‌وه... با قه‌ده‌ری بچوکی خۆمان به مۆسیقای ئه‌فسوناوی ئه‌م گه‌ردونه‌وه گرێده‌ینه‌وه. گه‌ر ژيانی ئێمه نه‌غمه‌یه‌کی ناسازه، مانای ئه‌وه نییه له قوولایی ئه‌م گه‌ردونه‌دا، له کۆی یاسا‌کانی وجوددا هه‌یژیک و جوانییه‌کی مه‌زن بوونیان نییه. من له زیندان گویم له و نه‌غمه ناسازه‌ی زینده‌گی خۆم نه‌گرت، به‌لکو گویم له و ئاوازه قوولانه گرت که له هه‌موو لایه‌کی گه‌ردونه‌وه هه‌لده‌قولان. من ده‌زانم ئێوه هه‌مووتان له چ نا‌ئومیدییه‌کدا ده‌ژین، ده‌زانم چ هه‌سه‌ره‌تیکه سوار که‌شتییه‌ک ببیت به نیازی ئه‌وه‌ی بگه‌يته خۆرئاوا، بگه‌يته به‌هه‌شت، به‌لام له نا‌کاو شه‌ویک با به‌ره‌و ناوه‌پاستی ئوقیانوسێک ببات، قه‌یپتانیک که هه‌یچ له ده‌ریا نازانیت له‌ناو ده‌ریایه‌کی بێسنووردا و نته‌بکات. به‌لام ئێوه ته‌نیا بیر له‌م ساته غه‌مگینه‌ی ژيانی خۆمان مه‌که‌نه‌وه که لی‌رده‌دا و نبووین، به‌لکو بیر له و ئاوازه بکه‌نه‌وه که له‌م پێکییه بێسنوور و پێکه‌وه گونجانه مه‌زنه دروستبووه. من ئیستا که بیر

له رابوردوى هه موو ئه م چيرۆكه ده كه مه وه هه سته كه م به جورىكى كه ميش بىت محه مەدى دلشوشه زياتر له هه ر كه سىكى تر له دواى ئه و ده زوه بارىك و نه بينراوه گه پاره كه كۆى شته كان پىكه خات. محه مەدى دلشوشه چاوى له هه موو ده رىا كه بووه، من سه روه ختىك زۆر بيرم له نه ئىنى ئه و گه نجه ده كرده وه. ئه وهى كه خۆى ناويده نا عه شقى نه ئىنى، ئاره زوويه كى گه و ره بوو بۆ گه يشتن به و هيزهى هه موو په يوندييه كان پىكه خات، گه پانى به دواى نه ئىنييه بچو كه كاندا بۆ دۆزىنه وهى شتىكى مه زنتر بووه، شتىك ناوى ده ئىم ”ماناى ئه م سه رده مانه“ ماناى ئه م پۆژگار و سه ده يه ي ئىمه تيا ژاين.

محه مەدى دلشوشه پىشتىر به گه له ك نه ئىنى ئاشنا بوو، له دواى پاپه رپنه وه له هه ر كه س زياتر شتى ده زانى، له هه ر گه نجىكى دى پتر له نه ئىنى ئه و ديو و يقار و شه رف و حورمه تى ئه و ژيانه تىده گه يشت كه هه مووان سىماى خۆيان پىده پازانده وه، له گه شته كانيدا به پوى پاسته قينه ي ئه و ژيانه ئاشنا ده بىت كه له ژىره وه دونيا به پۆوه ده بات، قاچاغچىيه گرنگه كان ده ناسىت، شه رفى درۆزى ژن و كچه كانيان ده بينىت، درۆى سىاسه ته داره كان ده زانىت، پىلانه كانى يه كدى كوشتن ده دۆزىته وه، به لām هه موو ئه و شتانه ناتوانن بىكه نه كه سىكى دلره ق. خۆى پىشوه خت ده زانىت ئه و له وه ناسكتره بچىته هىچ جه نگىكه وه، ده زانىت ئه و بوونه وه رىكه له شوشه، كه خولىاى بۆ حه قىقه ت ناتوانىت بىت به خولىا بۆ جه نك. له شه وه كانى هاوپىتيدا سه رياس پىده گووت ”دۆزىنه وه و زانىنى ئه م نه ئىنيانه سوودى چىيه، كه مرۆف نه توانىت ئاشكرائىن بكات و به كارىان به ئىنىت... بۆ هه موو ئه و نه ئىنيانه له كتىبىكى گه و ره دا نانوسىته وه، پۆژىك بىخه يته بازارپه وه و هه موو دونياى پى سه رسامبكه يت؟“. محه مەدى دلشوشه ده يگووت ”به لām من له هىچ دلنيانيم، ئىتر چى بكه م به كتىب و به چى دونيا سه رسامبكه

لە نەینى تۆ و خوشم دڵنیانیم. ھەندى نەینىش ھەبە نانوسرینەو، ھەندى نەینى مرۆف دەکوژن و تەواو. من لەو جۆرە نەینیانە دەترسم". محەمەدى دڵشوشە خۆى لە ھەر کەس زیاتر زانیویتى ئەو سەرگەردانى ئەفسانەبەكە، ئەو لەدواى ئەستەمیکە بالاتر لە توانای ئەو و ھەر ئادەمیزادىكى زیندوى دیکەى دونیا.

ئەوھى دونیا بېتە زەمینىكى بېنەینى، چ تەلیسم و تاریكى و پرسىارىك نەمىنیتەو، ھەموو شتىك بېنریت، ئەفسانەبەكە پەش و پوچ بوو، بەلام ئەو گەنجە دڵشوشەبە نەیدەتوانى دواىبەكەویت. ھەندىجار سەریاس بە غەمگینى و كەمىك توپەبیشەو بە دڵشوشەى دەىگوت "خۆ ئادەمیزاد مافى ئەوھى ھەبە، نەینى خۆى ھەبیت، شتىكى ھەبیت كەس نەیزانیت، شتىكى ھەبیت كەس دەستى لێنەدات؟". محەمەدى دڵشوشە كە ھەمیشە بە جۆرىكى دى بېرىدەكردەو دەىگوت "دوو جۆر لە نەینى ھەبە، نەینىبەك كە دونیا تاریكدەكات و كوێرماندەكات. جۆرە نەینىبەكى تریش كە بەرەو دورتر و قوولتر دەمانبات، سەریاسى سوبەدەم نەینىبە بچوكەكان بەتەنیا نرخیان نییە، ئەوھى نرخی ھەبە ئەو مانایەبە كە لە ھەموو نەینىبەكان دەستماندەكەویت". ئەو باوھەپى وابوو ژيان زنجیرىكى درێژە، ملوانكەبەكى مەزنە لە گرى كە دەبیت بەكە بەكە بیانكاتەو تا لەوسەر لە كۆتایى ئەو زنجیرە ناكۆتایەدا بە پاستىبەكى گەرە دەگات. ئەو باوھەپى وابوو كە دەبیت ھەموو كەسىك خۆى و دۇنیای خۆى بناسیت. سەیرترین شت لەلای توانای سەریاس بوو لە زولوماتى بوونى خۆیدا بژى، كە دەتوانیت مرۆف بەسادەبى و ساكارى وەرگریت، لە نەینىبەكانیان نەپرسیت، لەگەڵیاندا قسەبكات و بېروات و لە ھىچ رانەمىنیت، تاویك دڵرەقانە شەپكات و تاویك قاقا پىبەكەنیت. ھەستەكەم محەمەدى دڵشوشە تاكە كەسىك بوو وىستویتى شتەكان تا كۆتایان بېنیت، شتەكان تا ئەوسەرى ئەوسەر بژى، خرۆش و

هه‌لچوونێکی هه‌بووه هیچ سه‌بر و سه‌بوورییه‌ک له‌که‌لیدا سوودی نه‌بووه .
 زانیانی نه‌ینی له‌لای نه‌و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن و بینین و تیگه‌یشتن بووه
 له‌ کۆتاییه‌کان . موسیبه‌تی مه‌زنی نه‌و نه‌وه‌بووه ویستویتی نه‌وپه‌پی
 سۆز تیکه‌لی نه‌وپه‌پی زیره‌کی بکات، نه‌ینییه‌کان بدۆزیته‌وه و نه‌چیته
 ناو نازاردانی خه‌لکه‌وه، تیبگات و عاشقیش بێت . به‌لام له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا
 که تیده‌گات عه‌شق ده‌شیت تا هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌رگایه‌کی نه‌کراوه و پر
 نه‌ینی و دوورده‌ست بێت، هه‌موو نه‌و خه‌وانه‌ی دونیای خۆی له‌سه‌ر
 بونیادناوه هه‌ر سه‌ده‌هینیّت . من وه‌ک چۆن بیرم له‌ چاره‌نوسی هه‌موو
 کوپه‌کانم کردۆته‌وه هه‌مانشیوه‌ بیریشم له‌ چاره‌نوسی نه‌و کردۆته‌وه،
 ئیستا له‌م که‌شتیه‌دا که ده‌شیت که‌شتی مان و نه‌مانمان بێت، ده‌توانم
 بلیّم، من قه‌رزارباری نه‌وم، نه‌ویش شایسته‌ی نه‌وه‌بووه کوپیک بێت
 له‌ کوپه‌کانم ... زۆریه‌ی نه‌و شتانه‌ی من دوا‌یی ده‌یزانم به‌ جۆریک له
 جۆره‌کان په‌یوه‌ندی به‌ زیان و مردنی نه‌وه‌وه هه‌یه . نه‌و شه‌وه‌ی له
 پاترا سوار که‌شتی بووم، له‌ دووره‌وه‌را سیبهری گه‌رده‌لولوێکم ده‌بینی،
 بۆنی باره‌شیکم ده‌کرد له‌ تۆزی شوشه‌یی زه‌ریا، نه‌و شه‌وه‌ دلنیا‌بووم
 من چه‌ندین وه‌خته له‌ مردنی نه‌و کوپه‌دا ده‌سوپیتمه‌وه . هه‌ستده‌که‌م من
 نه‌و چیرۆکه‌ ته‌واوده‌که‌م که نه‌و نه‌یتوانی ته‌واوبیکات، هه‌ستده‌که‌م من
 نه‌وم و له‌ کفنه‌ سه‌حراییه‌که‌ی خۆم هه‌ستاومه‌ته‌وه و له‌ بری دلێک له
 شوشه‌ دلێکم له‌ لمی بیابانه‌کان هێناوه که ناشکیت، به‌لام ده‌نک ده‌نک
 له‌سه‌رخۆ ده‌پژیت . من ئیستاش له‌ ناسکی نه‌و گه‌نجانه‌ سه‌رسامده‌بم که
 چه‌ند سووک و ئاسان و بێنه‌زییه‌ت و خێرا مردوون . من له‌ بیابان وێنه‌یه‌کم
 له‌سه‌ر مڕۆف هه‌بوو، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی به‌هێز که پێستیکی نه‌ستووری
 هه‌یه‌و دلپه‌قانه به‌رگه‌ی هه‌موو شتیک ده‌گریت . به‌لام نه‌و لاوازییه‌، نه‌و
 ناماده‌گییه‌ قوول و خێرایه‌ بۆ مردن، نه‌و وێنه‌یه‌ی تیکشکاند . ئیستا
 دلنیا‌م ناماده‌گی بۆ مردن به‌شیکه له‌ پۆخی نه‌و سه‌رده‌مه . چ شتیک

سه‌یره پیاوێکی وه‌ک من له‌ گۆڤه‌که‌ی هه‌لده‌ستێته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی بېیته‌ ته‌واوکه‌ری ئه‌و نه‌تیانیه‌ی کۆمه‌لێک گه‌نج نایدۆزنه‌وه‌. من به‌ر له‌وه‌ی کوردستان به‌جێبهێڵم چوومه‌ سه‌ر گۆڤه‌که‌ی مه‌مه‌دی دڵشوشه‌، نا وا مه‌زانی ئه‌و یه‌که‌مین جارم بووه‌ چوومه‌ته‌ سه‌ر ئه‌و گۆڤه‌، من ئه‌و ماوه‌یه‌ وه‌ک قه‌له‌نده‌ریکی پێش درێژ و ده‌روێشێکی پێ خولیا له‌ نێوان گۆڤ و ئاسه‌وار و شوینه‌واری ژیا‌نی ئه‌وانه‌دا هاتوچۆمکردوو. ئه‌و پۆژه‌ که‌ چوومه‌ سه‌ر گۆڤه‌که‌ی بۆ مالاوایی بوو، بۆ سوپاس بوو. من کێلی گۆڤه‌که‌یم ماچکرد، چونکه‌ له‌ هه‌موو شتێکدا قه‌رزاریاری ئه‌و بووم، عه‌شقی ئه‌و بوو منی به‌ خوشکه‌ سپیه‌کان ناساند، گه‌ر ئه‌و نه‌بایه‌ هیچ له‌ ته‌لیسمی سه‌ریاسه‌کان ئاشکرا نه‌ده‌بوو، ئه‌و نه‌بایه‌ هیچ ده‌ریاوانیکی دی گه‌وه‌ری ئه‌و مانایانه‌ی نه‌ده‌بینی که‌ له‌ پشت ئه‌و هه‌ناره‌ شوشانه‌وه‌یه‌، ئه‌و نه‌بایه‌ دواهمین هه‌ناری دوتیا ئه‌و مانایانه‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت. من قه‌رزاریاری بووم، ئێستاش من وه‌ک هه‌موو ئه‌وانی دی له‌ غوباری مردنی ئه‌ودا ده‌سوورپێمه‌وه‌.

بابه‌گه‌ پێینه‌وه‌ بۆ چیرۆکه‌که‌مان. من پێمگوتن له‌ شه‌وی دووه‌مدا، دوا به‌دوای شه‌وی ئازادیم له‌ کۆشکه‌که‌ی یاقوبی سه‌نه‌ویه‌ر سه‌ر له‌به‌ری ژیا‌نم گۆڤه‌را، شه‌وی دووه‌م شه‌وی زیندوویونه‌وه‌ی من بوو، شه‌وی له‌دایکبوونه‌وه‌ی پاسته‌قینه‌ی من، به‌لام شه‌وی سه‌رلێشیوان و ده‌ستخه‌پۆیون و ونوونی منیش.

هه‌مووتان ئه‌و په‌یعه‌نتان له‌ بیره‌ که‌ شه‌ویک له‌ نێوان خوشکه‌ سپیه‌کان و سه‌ریاسی سوڤده‌مدا نوسراو به‌ خوێن مۆرکراو خرایه‌ ژێر هه‌ناریکی غه‌مگینه‌وه‌ له‌ هه‌وشیکی غه‌مباری مالتیکی غه‌مباردا، هه‌ناریک نیگاری ئاوینه‌ی هه‌ناریکی دیکه‌یه‌ که‌ له‌ شوینێکی دیکه‌ی دوتیا‌دا پواوه‌. دوو هه‌نار بێنه‌وه‌ی ئاگایان له‌یه‌ک بێت، پالنه‌وانه‌کانی ئه‌م چیرۆکه‌ پێکه‌وه‌ گرێده‌ده‌نه‌وه‌.

گەر له یادتان بێت لهو پهیمانهدا هه‌بوو خوشکه سپیه‌کان جگه له سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچ که‌سیکی دیکه به برای خۆیان نازانن و جگه لهو هیچ برایه‌کی دیکه‌یان نابێت و ناوێت. پۆژانی سه‌ره‌تا سه‌ریاسی سو‌بده‌م هیچی ده‌رباره‌ی هاو‌پێ و هاوناوه‌که‌ی خۆی ناشکرانه‌کرد، پۆژانی په‌که‌می خوشک و براییان بێ هیچ کێشه و گه‌رد و گرفتیک پابورد، به‌ر له‌ مردنی به‌ چهند هه‌فته‌یه‌ک شه‌وێک له شه‌وان سه‌ریاس دوا‌ی ماندووبوونی پۆژیک‌ی درێژ له ناو جه‌نگ و هه‌راهه‌رای بازاردا به ماندویتییه‌کی زۆره‌وه گه‌راپه‌وه و له‌به‌رده‌م خوشکه سپیه‌کاندا دانیشتنی گونا‌ه‌باریک دانیشت و ناشکرایکرد ده‌یه‌وێت نه‌یتیه‌کیان لا بدرکێنێت که تا ئه‌و کات نه‌یدرکاندوه. خوشکه سپیه‌کان هه‌میشه ئه‌و سیما ماندوو و غه‌مگینه‌ی سه‌ریاسیان له یادبوو که به ده‌نگیک‌ی هێمن و جیاواز له ده‌نگی ئاسایی خۆی، به گه‌رویه‌کی بریندار، به‌لام پێ له پرسیار و نه‌یتنی ئه‌و حیکایه‌ته‌ی بۆ گێڕانه‌وه. چیتر نه‌یده‌توانی بێده‌نگی‌یت، ئه‌و کات خوشکه سپیه‌کان چیرۆک‌یک‌ی راسته‌قینه‌یان ده‌وێست، ده‌بایه سه‌ربوردی ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه‌یان بۆ پوونبکاته‌وه که له مائی سلێمانی هه‌زنه‌وه هێنا‌بوویان و سه‌ریاسی سو‌بده‌م گووتبووی ئه‌وه «هه‌ناری منه».

ئه‌و ئیواره‌یه بۆ په‌که‌مجار گووتی «خوشکه نازیزه‌کانم، شاده‌ریا و لا‌ولای نه‌زیز، من ده‌زانم ئیوه منتان به برایه‌کی تاقانه و تاکو ته‌نیا وه‌رگرتوه، من تا ده‌م‌رم سو‌پاستانده‌که‌م، که ده‌م‌رم به قه‌رزیک‌ی گه‌وره‌وه ده‌چمه ناو گۆپ که قه‌رزێ په‌حم و خۆشه‌ویستی ئیوه‌یه، به‌لام نه‌یتیه‌ک هه‌یه ده‌بێت بیزانن، چونکه ئه‌و نه‌یتیه‌یه بۆته شتیک‌ی گرنگی ژیا‌نی من، نامه‌وێت دوا‌جار له نا‌کاو راستیه‌کی سه‌یر ناشکرایت و ئیوه لۆمه‌مبکه‌ن که هیچم بۆ ئیوه نه‌درکاندوه. ده‌بێت بزانه‌ن جگه له من که‌سیکی تریش هه‌یه ناوی سه‌ریاسی سو‌بده‌مه، که‌سیکه له پو‌خساریدا نه‌بێت له هه‌موو شتیک‌ی دیدا له من ده‌چیت، نه‌ویش ژیا‌نیک‌ی نزیک له ژیا‌نی

ژیاو، ھەناریکی شوشە ی ھە یە و ماو یەکی زۆرە ھاو پێیەکی نزیک ی منە". سەریاسی یە کەم دە یگوت "نە یینیە ک ھە یە ژیا نی من و ژیا نی ئە و پێکە وە گرت دە دات، شتیک ھە یە ھە ردوو کمان کۆ دە کاتە وە، بە لام کە سمان نازانی ن ئە و شتە چی یە؟". ئە و شە وە سەریاس ھە موو چیرۆکی خۆ ی و مە مە دی دڵشوشە و نە دی می شازادە و سەریاسی دوو ھە می گێ پاپە وە، بە جوړیک وردە کاری ئە و ژیا نانە ی با سکرد وە ک ئە وە ی ئە وان بکاتە شاھیدی شتیک کە دە زانی ت خۆ ی ناتوانی ت جاری کی دی بۆ ھێ چ کە سی کی دی بگێ رتە وە. بە و جوړە خوشکە سپی یە کان بوونە تە نیا شاھیدی گە وەرە ی چیرۆکی ک کە دواتر خۆ یان بە شی وە یە کی دی دە گە رتە وە نا و دی مە نە کانی. ئە و شە وە کە سەریاس لە سەرە تا وە تا کو تای ی بە سەرھاتی خۆ ی دە گێ پاپە وە، ئە وان دە یان گووت "ئیمە، یە ک برا مان ھە یە، ئە ویش تۆ ی ت... ھێ چ کە سی کی تریش جینگای تۆ نا گرتە وە، لای ئیمە یە ک کە س ھە یە ناوی سەریاسی سو بحدە مە، نامانە ویت کە سی تر ببینی ن ناوی سەریاسی سو بحدە م بیت، کە سی تر نی یە نا و یادگار و ژیا نی تۆ بدزی ت بۆ خۆ ی". سەریاس پێ دە کە نی و دە یگووت "من جگە لە بە دبە ختی کی نا و عەرە بانە کان زیاتر ھێ چی تر نیم، کە س نایە ویت ژیا نی من بدزی ت، ئە ویش بە دبە ختی کە دە ترسی ت من ژیا نی ئە و بدزم. ھەر کە سە مان بێ مە عنا لە و ژیا نە پو چە ی خۆ مان دە تر سین". خوشکە کانی پێ یان دە گووت "تۆ مارشالی عەرە بانە کانی، فە یلە سو فی شە وە تاری کە کانی ئە و من دا لانی کە جگە لە تۆ کە سیان نی یە ژیا نیان بۆ ریکبخت، شتە کانیان بۆ با سبکات، ھە و آلە کانی دو نیایان بۆ بگێ رتە وە، پۆر نامە یان بۆ بخوینی تە وە... ھە موو ئە و لە شکر ی عەرە بانانە تە نیا تۆ یان ھە ی ت". خوشکە سپی یە کان قبو لیان نە بوو یە کی کی دی بناسن ناوی سەریاسی سو بحدە م بیت، ھەر گیز نە شیان دە ویست کە سی کی لە و جوړە ببینن. لای ئە وان تە نیا یە ک سەریاس ھە بوو، لە وە دە ترسان ھاتنە گوێ ی سەریاسی کی دی کە زیان لە و پە یمان و سو ی تە و عە ھدە

ناوازه‌یه‌ی نێوانیان بدات، له‌وه ده‌ترسان پۆژیک له‌ پۆژان ده‌ستیان به‌رزیت و لاوازی و که‌سیکی دی له‌ ژێر هه‌مان ناوێشان و چیرۆکدا خۆی بکات به‌ ژانیاندا. ده‌ترسان نه‌و وینه‌ سه‌یره‌ی سه‌ریاس له‌ خه‌یالیاندا به‌ کاریگه‌ری دووباره‌بوونه‌وه‌ کالێته‌وه‌ و نه‌و هیز و سیجهری له‌ سه‌ریان نه‌می‌نێت. دوا‌ی مردنی سه‌ریاسیش بواریانده‌ یه‌کیکی دی به‌ ناوی سه‌ریاسی سوێحه‌مه‌وه‌ بێت و پرسه‌ و سه‌ره‌خۆشی خۆیان پێشکه‌ش بکات. دواتریش نه‌وه‌یان قبوڵنه‌کرد پێشوازی یه‌کیکی دی بکه‌ن ناوی سه‌ریاس بێت. لای نه‌وان هه‌موو نه‌م چیرۆکه‌ له‌ مردنی سه‌ریاسی یه‌که‌مدا کۆتایی‌ده‌هات.

گه‌رانه‌وه‌ی من ئاسووده‌یی نه‌و خوشکانه‌ی شیواند.

له‌و شه‌وه‌دا که‌ ئیکرامی کێو چیرۆکی منیان بۆ باسده‌کات، که‌ پێیانده‌لێت باوکی پاسته‌قینه‌ی سه‌ریاسی سوێحه‌مه‌ له‌ دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ له‌ بیابان گه‌راوه‌ته‌وه‌ و ده‌یه‌وێت بچێته‌ سه‌ر گوپی کوپه‌که‌ی، ئیدی ئاسووده‌یی و دلنایایی خوشکه‌کان ده‌شیوێت، هه‌موو ئیقاع و هه‌رمۆنییه‌تی ژانیان ده‌گه‌ڕێت. له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا ئیدی ناچارن پویه‌پووی نه‌و چیرۆکه‌ بینه‌وه‌ که‌ له‌ دوا‌ی مردنی سه‌ریاسه‌وه‌ لێپراده‌که‌ن. نازانن ئایا ده‌بێت نه‌ینی سه‌ریاسی دوهم بۆ من بدرکێتن یاخود نا؟ ده‌بێت بعه‌نه‌ سه‌ر گه‌رپه‌که‌ی و ئیدی وازم لێبه‌هێنم له‌ گه‌ڵ ناوهمێدیه‌کاندا بژیم، یان پێمبێت که‌ سه‌ریاسیکی دیش هه‌یه‌ له‌ جێگایه‌کی دی ده‌ژی و نه‌مردووه‌؟ ئایا ده‌بێت بمخه‌نه‌ به‌ر نه‌و پرسیاره‌؟ شاده‌ریا به‌روای وایه‌ یه‌ک سه‌ریاسی سوێحه‌م له‌ دنیا‌دا هه‌بووه‌ و نابێت قسه‌ له‌ بوونی سه‌ریاسیکی تر بکه‌ن، چونکه‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ هه‌ر سه‌ریاسیکی دی خیانه‌ته‌ له‌و جوانه‌مه‌رگه‌ی که‌ به‌رای نه‌وانه‌و که‌س جێگای ناگه‌ڕێته‌وه‌. به‌لام لاوا‌ی سه‌پی قسه‌ له‌ به‌ده‌ختی باوکیک ده‌کات دوا‌ی بیستویه‌ک ساڵ هاتوته‌وه‌ و شیتی نه‌وه‌یه‌ باوه‌ش به‌ شتیکی بکات و ماچی‌بکات و پێیبلێت «کوپی من». شاده‌ریا

ده‌لێ «ئەو وه‌ك باوكێك ده‌بێت له‌ مردنی كۆپه‌كه‌ی تێیگات و بێت به‌ زێوانی گۆپه‌كه‌ی». به‌لام لاواو ده‌لێت «به‌لام ده‌شیت ئەو باوكی ئەو كۆپه‌ بێت كه‌ زیندوه‌، باوكی ئەو سه‌ریاسه‌ بێت كه‌ نه‌مردووه‌و ده‌ژی... كێ چو‌زانیت موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م باوكی راسته‌قینه‌ی كامیانه‌؟ ئێمه‌ چۆن باوكێك له‌ كۆپه‌كه‌ی مه‌حرومبكه‌ین؟ به‌ چ هه‌قیك راستیه‌كانی نیشانده‌ین؟». شاده‌ریا بی‌سره‌وت و وه‌ك له‌سه‌ر ئاگر بێت ده‌لێت «به‌لام ئە‌ی نه‌گه‌ر موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م باوكی راسته‌قینه‌ی نه‌ویرا تاقانه‌یه‌ی ئێمه‌ بوو، نه‌وكات ئێمه‌ چیمان كردووه‌، جگه‌ له‌وه‌ی سه‌ریاسمان به‌ مردووش له‌ پابوردووی خۆی مه‌حرومكردووه‌؟».

شه‌ویك تا دره‌نگ پێكه‌وه‌ له‌ قه‌راغی ئەو چۆمه‌دا ده‌گه‌رێن و بیرده‌كه‌نه‌وه‌، له‌ پشوو‌ه‌كاندا گۆرانی غه‌مگینی خۆیان ده‌لێن، پرچیان بۆ كزه‌ی ساردی شه‌و به‌ره‌لاده‌كه‌ن. دواجار ده‌گه‌نه‌ ئەو به‌وایه‌ی هه‌موو شتێك بخه‌نه‌ به‌رده‌ستی من. ئەو شه‌وه‌ كه‌ منیان برده‌ سه‌ر گۆپه‌كه‌ی سه‌ریاس ده‌یانویست من مردنی ئەو ببینم و تێیگه‌م. دوو خوشك بوون ده‌یانویست هه‌موو دنیا غه‌م بۆ سه‌ریاس بخوات. ئەوان له‌و مردنه‌ بێهوده‌ و كو‌توپه‌ ترسابوون، به‌ چاوی خۆیان بینیبوو‌یان سه‌ریاس ده‌مریت و هه‌چ شتێك له‌ شو‌یتنی خۆی ناجولیت، ده‌مریت و له‌گه‌ڵ هه‌موو غه‌می هاو‌پێكانیدا چ كه‌سێکی تر له‌ده‌ره‌وه‌ له‌ ماناو هۆی ئەو مردنه‌ نا‌پرسیت. ده‌مریت و پۆژ له‌دوای پۆژ له‌ یاده‌ده‌چیته‌وه‌، دوای نه‌مانی له‌ شكری عه‌ره‌بانه‌كان و په‌رته‌وازه‌بوونی ئەو مندا‌لانه‌ له‌ كوچه‌ و كۆلانه‌كانی دنیا‌دا، كه‌سێکیان نه‌ده‌بینی یادی سه‌ریاسی سو‌بده‌می لا‌بیت. ئەو شه‌وه‌ كه‌ منیان برده‌ سه‌ر ئەو گۆپه‌ ده‌یانویست كه‌سێك و هاوده‌مێك و هاو‌غه‌مێك بۆخۆیان بدۆزنه‌وه‌ تێیانبگات، به‌لام كا‌تێك ئەوان هه‌سه‌ره‌تی كوشنده‌ی منیان بینی، كه‌ زانیان من ناتوانم باوه‌ر به‌و مردنه‌ بكه‌م، كه‌ پێ‌ویستیم به‌وه‌یه‌ گه‌ر له‌ خه‌یالی‌شدا بووه‌ كو‌پێکی

دیکه و سه ریاسیکی سو بده می تر دروستبکه م و بۆی بژیم. له شهوی دووه مدا لاوالوی سپی به ته نیا هاته ژووره که م و گووتی "موزه فیری سو بده م، ئه ی پیری به دبه خت، هیشتا زۆر شت هه یه تۆ نایانزانیت". له و شه وه ئیدی به "پیری به دبه خت" یان "باوکی ئازاره کان" یان "شیخی غه م" ناویانده نام. لاوالوی سپی به په فته په شه که ی ملییه وه هاتبوو تا به ته نیا هه موو ئه و چیرۆکه م بۆ بگێڕێته وه. چیرۆکی هه رگیز به شه وێک دوا یینایه ت، چیرۆکی هه دیرزایی ئه و ماوه یه ی ژیانم له لای خوشکه سپیه کان به رده وامده بیته، شه وانیک له ژووره که ی مند، شه وانیک له پۆله کانی ئه و قوتا بخانه یه و له به رده م ته خته په شه کاندای بۆیان ده گێڕامه وه. چیرۆکی دێر به دێر و پیت به پیتی له خه یالی خۆمدا هه لمه کند، سه ربوردیک به که یه که وشه کانیم له یاده. من سالانی دوو و درێژی زیندان یاده و ڕیمی سپی کردبووه وه. کاتی هه که تیکه ل به دنیابوو مه وه یاده و ڕیم یاده و ڕی مندالیک بوو، لاپه په یه ک بوو هیچی ئه و تۆی له سه ر نه بوو. خوشکه سپیه کان ئه و سه ره داوه یان به خشییه من دوا ی نه ئینییه کان بکه وم. ئه و شه وه لاوالوی سپی گووتی "سه ریاس که سیک بوو شایسته ی هه موو غه میکه، شایسته ی ئه و فرمی سکا نه یه که بۆت پشت، به لام راستیه ک هه یه ده بیته بیرانیت. نه من، نه شاده ریا، نه هیچ که سیک تری ئه م دنیایه ش ناتوانیت دلنایاتبکات ئه و گۆره ی تۆ به و جوړه له سه ری ده گریته گۆپی کوپی تۆیه. موزه فیری سو بده م. جگه له و کوپه ی تا قیامه ت له و یادا خه وتوو، به کێکی تریش هه یه، به کێک زیندوو و ناوی سه ریاسی سو بده مه، هه مان ناوی کوپه که ی تۆی هه یه... به لام با له ئیستا وه پێشتبکه وم و دوا یی گله یی له که س نه که یته، هیچ که س ناتوانیت پێنماییتبکات و ده ستت بگریته، چونکه که س نازانیت کام به ک له و دوو سه ریاسه کوپی تۆیه...".

ئهو قسانه قسه ی ئاسایی نه بوون، وهک ئه وه بوو له بنکی بێقه راری
 دۆزه خێکه وه دهرمه بێنیت و بمببات بۆ به ههشت. وهک ئه وه بوو له
 کوتایی خنکاندا دهرمه بێنیت و فریمبداته سه ر وشکانی، وهک ئه وه ی من
 ماسیهک بم، قولای مێردن له گه رووم دهرمه بێنیت و فریمبداته وه ناو
 ناو... ئاوه ها زانیم که جگه له وه مردووه ی ناو پێده شته کان سه ریاسیکی
 دی هیه که ده شیت کوپی من بێت. ده شیت ئه وه منداله خه یالیه بێت
 که بیستویهک سال چاره و پوانده کرد. به لام نا وا مه زانن من خوشبه ختی
 کوپری کردووم، واهه زانن ئه وه شادی و هه ستانه وه و هیوایه ئه وه ئازاره ی له
 دلدا سه رکردووم که مردنی سه ریاس دروستیکرد. دواتر که شه و تپه پری
 که له بهر په نه ره که مدا بیرم له هه موو شتیک کرده وه، تیگه ی شتم من تا
 ده مرم هیواکانم چه ند گه وره بن نا ئومیدی و غه مه کانیشم هیند گه وره ن. له و
 ساته دا به یارمدا هه رگیز نه پرسم کوا مه یان کوپی من بوون، له و ساته دا
 وه ستام و سه رمدا نه واند و سویندیکی ئه به دیم خوراد نه پرسم کامیان
 فرزه ندی من بووه. من ده بایه هه ردوکیان هه لگرمه وه. هیه چاره یه کی
 ترم نه بوو... دواتریش هه رگیز له و به یارم په شیمان نه بوومه وه. ئه و
 حه قیقه ته ی که ده شیت زیاده له سه ریاسیک هه بێت منی وا لیکرد، به
 جوړیکی به رینتر سه یری ژیان بکه م، سه یری مردن و هه ستانه وه ی هه موو
 ئه و مندالانه بکه م که له وساته وه هه ستیکی باوکانه ی سه رتاسه ریم بۆیان
 هه بوو. من له و ده قیقه یه وه ده مزانی که ده توانم ئیتر باوکی هه موو
 ئه وانه بم له سه رجاده کان ونبوون، بپه وده کوژاون، چاره نویسان ونه،
 بپاشه پوژن. من پیاویک بووم له رابوردووه وه ها تبه ووم تا قسه یه ک
 له سه ر ئه وانه بکه م که داها توویان نییه.

پیمبلین گه ر ئیوه بوونایه چیتان ده کرد؟ گه ر ئیوه بوونایه
 به کیکیانتان هه لده بژارد و ئه وی دیکه تان فه رامۆشده کرد؟ باوه شتان به
 به کیکیاندا ده کرد و حاشاتان له وی دیکه یان ده کرد؟ نا ئه ی دۆستان،

گەر ئىيوش بوونايە باوەشتان بە ھەردوو ئەگەرەكەدا دەکرد. ئىستان دەزانم زۆر شتم ونگرد، بەلام دەشزانم زۆر شتم بردهو، كە ئينسان بە گەرەيى باوەشى بە دونيادا كرد ئازارەكان و شاديەكانيش بە گەرەيى باوەشى پيادەكەن. بەلام من بە درژايى ژيانم ھەستىكى سەيرم ھەبوو، كە چ شەرم ناكەم ئەمشەو بۆتان بەيانبەكەم، من دەلێم كاتىك ھەستەكەيت تۆ لە پىناوى دونيادا ئازار دەچىژىت، خۆشحالى و بەختەورىيەك داگيرتەكات زۆر لە ھەموو خۆشەيەكانى دى گەرەترە . من ئەو شەو كە لاوالى سەي باوەشى پياكردم و گووتى ”ئەي پىرى بەدبەخت دواچار لە ناو كۆپەكانتدا وندەبييت و ھەقىقەت نادۆزىتەو“ . پىمگوت ”نا... خودا منى بۆ شتىكى دىكە ناردۆتەو، منى بۆ جۆرە باوكايەتيەك ناردۆتەو كە جياوازە لە وانى دىكە“ . لەو دەقىقەيەدا نەمدەزانى من چ جۆرە باوكىكم، ئىستانش دروست نازانم چ جۆرە باوكىك بووم. بەلام شىو ھەرزوويەكى گەردونىم لەو ھەستەدا دەدۆزىيەو . ئەو شەوئى چوو ھە سەرگۆرەكەى سەرياس ئەوئى منى ئازاردەدا خودى ئەو مردنە نەبوو، بەلكو ئەو بىدەنگىيە قوولە بوو كە لە نىوان من و ئەو گۆرەدا بەرقەرارە . بىدەنگىيەك بوو لە بىدەنگى نىوان دوو پۆخەبەر دەترازاو دەبوو بىدەنگى لە نىوان من و ھەموو مەخلوقاتدا، لە خامۆشى نىوان من و مردوويەك دەترازاو دەبوو خامۆشى نىوان من و ھەموو گەردون . لە دۆزىنەوئى سەرياسىكى زىندوودا ھەموو شتەكان پىچەوانە دەبوونەو، من دووبارە زمانىكم دەدۆزىيەو لەگەڵ گەردون و مەخلوقاتدا قسەى پىچەكم .

نەوشەو، وەك شىت باوەشم بە لاولاوى سەيدا دەکرد و هاوارمەدە کرد
 «سەرياس نەمردوو، سەرياس نە خنكاو، مەردنكى بێهو دە نەمردوو،
 پۆليسيكى گەمژە لە ناوهراسنى شارىكى دله قەدا نەيكوشتوو... كەواتە
 لێره، دەتوانيت قەسەكات، دەتوانيت باس لە خۆى بكات، چيرۆك

خوځی بگړېرته وه، له گډل هم ژيانه دا ټيکه لېږت، بانگ له نه ستیره بکات، هوار له بالنده کان بکات، بهر د بگړته گومکان، لم بکات به سر خوږدا، له گډا د بنوټ ... که واته په کيک هیه من ده توانم له سره تاوه تا کوټایي هه موو شته کانی له گډا د باسبکه م. من هاتوومه و تا له سره تاوه بو کوټایي له گډل په کيکدا قسه بکه م، په کيک دلنایام ده مېستیت که واته سر ریاسیک له م سر عه رده دا ده ژي که گویم لنډه گریت. تنده گه یت مانای چي په کيک گویت لیږگریت؟“.

لاولای سپی به سه رسامیه وه ده یگوت «نا... نا... سه ریاس مردوه، سه ریاس پۆلیسیکی گه مژه له ناوه پاستی بازاردا کوشتویه تی، ئه وانه هیچیان درۆ نین، درۆ نین، به لām له هه مان کاتدا کوپکی تر هیه ناوی سه ریاسی سو بچده مه، ئه ویش باوکی نییه، ئه ویش هه مان ژیا نی سه ریاس ژیا وه، به لām ئه و زیندوه».

من هاوارمه کرد "ئەو دەتوانیشت لە بری هەموو دنیا گوێم لێبگیرێت... ئەوێ زیندوو دەتوانیشت لە بری هەموو مردووێکان گوێم لێبگیرێت. لە جیاتی هەمووان قسەبکات... ئەوێ زیندوو دەتوانیشت لە بری هەموو ئەوانی تر هاواریکات... دەبیشت زیندووێکان ئەو هیژەیان تیا بیشت لە بری مردووێکان هاواریکەن. وا نییه دەبیشت جووڕە هیژیکێ وا لە مۆڤدا بیشت تا دنیا لەسەر حیکمەت و دادپەروەری بوەستێت".

لاولاً به توپه‌ییه ده‌یگوت «هیچ کهس ناتوانیت له بری سه‌ریاس
هاوربکات، نه و له هر کوئییک بیئت نابیت دهنگی به دهنگی کهس
تیکه لاوبکه‌یت».

من به خرّوشان و هه لچوونیکه وه ده مگووت «کچی من، لاواری من، وهک چۆن به شیک له ژیانی ئیمه له ناو هه موو ژیانهکانی تردایه، ناوه هاش به شیک له هه موو زینده گییهکانی تر له زینده گی ئیمه دایه، وهک چۆن به شیک له مردنهکانی تر له مردنی ئیمه دایه، ناوه هاش گهردیکی

مه‌رگی ئیمه به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان له‌ هه‌موو مردنه‌کانی تردایه‌.

من وه‌ک یه‌کیک هه‌ستبکات نه‌و پۆژه‌ غه‌مگینه‌ی ئازادی به‌ قه‌د هه‌موو سالانی دیلێتی ماندوویکردوه‌ ده‌مگوت «لاولای من، لالای شیرینم، کچی من. من بیستویه‌ک سال له‌ زیندان بووم، له‌وێ تێگه‌یشتم ئینسان له‌ هیچ شتێکی نه‌م دونه‌یایه‌ دانا‌پرێت، ئینسان چه‌ند دوری‌بخه‌یه‌وه‌، ده‌ری‌که‌یت، بیکوژیت، هه‌میشه‌ به‌شێکه‌ له‌م سووپه‌ گه‌ره‌یه‌ی دنیا... لیم‌گه‌پێ، لیم‌گه‌پێ من بیستویه‌ک ساله‌ وا بیرم‌کردۆته‌وه‌ ئیستا ناتوانم خه‌یالی خۆم بگۆرم. ئیستا نه‌و له‌ پێگای من و تۆوه‌ ده‌ژی، ده‌بیست تێگه‌یت نه‌و له‌ پێگای من و تۆوه‌ ده‌ژی. وه‌ک من چۆن نه‌و هه‌موو سالانه‌ی زیندان له‌ پێگای هه‌مووتانه‌وه‌ ده‌ژیام، له‌ پێگای لم و سه‌حرا و ئاسمان و شه‌وه‌وه‌ ده‌ژیام. نا... حیسابی پیره‌مێردێکی خه‌ره‌فاوم بۆ مه‌که‌ که‌ به‌م هه‌موو پیشه‌ سپییه‌وه‌، به‌م پرچه‌ ئالۆزکاوه‌ی ده‌روێشانه‌وه‌ هاتووم و وێنه‌ت له‌سه‌ر یاسا‌کانی گه‌ردون بۆ ده‌که‌م... شتی ناماقوول له‌سه‌ر ژیان ده‌لێم... من له‌ جێگایه‌که‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌م که‌ تۆ نازانیت.... نه‌و له‌ پێگای هه‌موومانه‌وه‌ ده‌ژی. من لێره‌م تا به‌شێک له‌و ژیا‌نه‌ بژیم که‌ نه‌و نه‌ژیا. لاولای سپی مه‌حرومه‌که‌ له‌وه‌ی هه‌ستبکه‌م له‌ بری نه‌وان ده‌ژیم... نه‌وان که‌ دوا‌جار وه‌ک یه‌ک مرۆف، یه‌ک کوپ، یه‌ک مه‌خلوقی قه‌شه‌نگ ته‌ماشایانده‌که‌م که‌ قه‌ده‌ر بێ‌په‌رمانه‌ دابه‌شیکردون...».

نه‌و شه‌وه‌ی نه‌و قسانه‌مه‌ده‌کرد هێشتا هیچم له‌ ژیا‌نی سه‌ریاسی دووم نه‌ده‌زانی، هێشتا نه‌مه‌زانی باس له‌ چیده‌که‌م. ته‌نیا ته‌عبیرم له‌و خولایا‌نه‌ ده‌کرد که‌ وه‌ک کۆمه‌لێک بێ‌ڕۆکی پووت له‌ خه‌یا‌ل‌مه‌ده‌سوپانه‌وه‌. لاولای سپی پێی‌گوتم نه‌وان هیچ شتێک له‌ سه‌ر سه‌ریاسی دووم نازانن، هه‌رگیز نه‌یان‌بینیوه‌، ناشزانن ئیستا چیده‌کات و له‌ کوێ ده‌ژی.

من که‌ ساله‌های سال چاوه‌پوانیم کێشابوو، ئێدی سه‌خت بوو زیاتر چاوه‌پێکه‌م.

که من نازادبووم له میژیوو کەس هیچ شتیکی دەربارەی سەریاسی دووهم نەدەزانی. دواوەمین کەس ئادەم مەرجان بوو کە جاریک لە گەڵ کۆمەڵێک پێشمەرگەکانی ماندوودا بینیبووی، بە دیکتاریۆفێکی کۆنەو لە بەردەم مائێ یەکیک لە بەرپرسە گەورەکاندا وەستاوه و پێدەکهێت. دروست نازانم ئادەم مەرجان چەند دوا ی مەرگی سەریاسی یەکەم بینویتی، بەلام بە دیمەنەکاندا پێدەچیت بگەرێتەو بۆ زەمانی هەلگیرسانی قۆناغی سیپەمی شەری ناوخۆ. لەو زەمانەدا ئاسایی بوو بەردەرکی مائێ بەرپرسە عەسکەرییەکانی حیزب وەک گۆرەپانیکی جەنگ واییت... ئاسایی بوو هێزەکان لە بری ئەوەی لە بنکە یەک یان کامپێکی تاییبەتی پێشمەرگەدا پێزیبەستن لە سەر شەقام، لە بەر دەرگای مائێ سیاسییەکان، لە دەوری ئۆتیل، یانە ی خواردنەو و زۆرجاریش لە دەوری مائێ ژنە سۆزانی و خراپەکان کۆبینەو. واتە لە دەوری نزیکترین شوێن کە فەرماندەکان یان تیا دەخەوێت. ئادەم مەرجان دروست نازانیت سەریاسی دووهم چیکردوو و بۆ کوێ چوو. ئەو وەک کۆمۆنیستیک دەیگوت "من دەستمگرت و پێمگوت مەچۆ بۆ ئەم شەپەر، ئەمە شەپری تۆ نییە، ئەمە شەپری بۆرژواکانە لە سەر زەوتکردنی تیکە نەنەکی ئێمە، لەم شەرایتەدا تەبەقە ی کارگەر دەبێت هەلۆیستی تری هەبێت". سەریاسی دووهم پێدەلێت "من حەزەکەم بچم بۆ هەموو شەپەرەکان،

به لام له ئیستادا له م شه په زیاتر هیچی تر نییه، نه گهر شه پیکي تر هه بوو جوابم لیبگێږهوه دیم بۆ نه ویش. ئادهم مهرجان دلشکاوه له وه لامه، خودا حافیزی لیده کات و پیدیه لیت «هاورپم هیوادارم نه کوژیت». نه و به دهنگی بهرز و به پیکه نینه وه ده لیت «هیوادارم بکوژیم... من هیوادارم بکوژیم».

ئوه دوا هه مین پرستی سهریاسه که به کیک له و هاورپانه بیستبیتی.

پۆژیک دواي ناشکرا بونی نهینی سهریاسه کان خوشکه سپیه کان منیان خسته ئوتومبیلیکی تایبه تیه وه و بردیانم بۆ شار.

که ژینوی مه خه لی و ئادهم مهرجانمان دۆزییه وه، که سیان شتیکی ئه وتویان له سهر شوینی سهریاسی دووم نه ده زانی.

شه ویک ئیکرامی کیو هاته وه بۆ لام. نه و ده رهق به هه موو شته کان نارازی بوو... ناره حهت بوو له وه ی من بیباکانه و به پیش و پرچیکی ناوه ها درێژه وه چوومه ته ده ری. به لام وه که هه میشه پرپوو له هیمنی و لیبوردن. ئیکرام هیچی له سهر سهریاسی دووم نه ده زانی. کۆی حیکایه ته که شتیکی سه یریوو له لای، به جه سه ته گه وره و نارامه که په وه له ژووره که مدا ده هات و ده چووو ده یگووت «هه موو شتیکی ده که م بۆ ئه وه ی بیدۆزمه وه... هه موو جیگا کان ده گه پیم... سا سجلی هه موو بنکه کان ده پشکنم تا ده گینه شتیکی...». نه و چیژیکی بیسنووری له وه دا ده بیینی بتوانیت شتیکی بکات من زیاتر باوه پم به زیان بیت. ئیواره یه کی دی گه پابه وه ده سستی خسته سه رشانم و گووتی «سهریاسی دووم له م شاره نییه، هه شت مانگ زیاتره له لای دوزمن دیله».

یه که مجاریوو به وجۆره وشه ی «دوژمن» بییستم. دوزمن نه و ناو.

کە ھێزە شەپکەرەکان لەیەکدیان دەنا. من ئەو کات تیگەیشتم شەپی ناوخۆ چەند گەورە و ترسناک بوو. ئیکرامی کێو دەیگوت "موزەفەری سوێجەم بمبۆرە، بەلام کۆمەلێک گرێ و نەینێ ھەن من ناتوانم ھێچیان لەسەر بلێم، بەلام تا ئەو جیگایە من دەزانم، ئەو کۆرە ناستوانیت بگەپێتەو بۆ ئەمبەر، لەبەر ئەوەی لێرەش کۆمەلێک مەسەلە ی گەورە ی لەسەرە".

من ئەو شتانەم لا گرنگ نەبوو... بۆ من ئەو گرنگ بوو کۆرێکم ھەیە و لە شوێنێکی نادیار ی ئەم زەمینەدا دیلە و دەبێت بیدۆزمەو. ئەگەر ئازاری مردنی یەکەمین سەریاس و سەرەتای چیرۆکی سەریاسی دووھم نەبایە، ئەوا مائی خوشکە سپییەکان ھێمنترین و جوانترین مائیک بوو لە ژیاندا بینیبێتم. لە پاستیدا من بەر لە گرێتم کەش و ھەوای مائی ھێمن و ئاسوودەم تاقی نەکردبوو، شەرەزاییەکی تەواو کەم لە ژيانی خێزانە ئاسوودەکان ھەبوو. بێدەنگی و ئارامی و ناشتی ناو مائی خوشکە سپییەکان ئەو بەھەشتە بوو من لە مێژە خەونم پێوە دەبینی. ژوورەکە ی من دووربوو لە ژوورەکانی ئەوانەو، بەلام ھەرگیز وەک نەناسیاو و غەریبە یەک مامەلەیان نەکردم، ھەرگیز ئەو ھەستەیان پێنەدام کە سێکی زیادم و ئەوان خۆشحاڵن بە نیشتم جێبوونم. دوا مانگێک من لەگەڵ ئیکرامی کێودا قسەم لەو کرد کە کوختێکی بچوک بۆ خۆم دروستبکەم، پارچە زەویەک لەیەکیک لە جووتیارەکان ئیجاربکەم و بیمە جووتیار. من لە زیندانەو جۆرە پەییوەندیەکی پۆھی قوولم لەگەڵ زەویدا ھەبوو. ئەگەرچی لەم سەر کەشتییە مەلەونەدا ئێو وەک یەکەمین عاشقی دەریا تەماشای من دەکەن، ئەگەرچی نیگای بێوچانی دەریا، خۆشەویستی من بۆ ئەم ناو مەزنە ئاشکرادەکات، بەلام ئەو پێگا لەو ناگرتێت عاشقیکی گەورە ی زەویش بم. من عاشقی زەویم. ئەو شەو و پۆژە سەیرانە ی لە گوندی

خوشكە سەپپىيەكان ژيام، بە ناوێكى ترهه تێكەڵ بە جووتیارهكان
 بووم، حيكايەتێكى ترم لەسەر ژيانى خۆم دروستکرد. خوشكە
 سەپپىيەكان و جووتیارهكان و ئىكرامى كۆمەكێكى گەورەيان كردم
 ئەو كوختە دروستبەكم. ئێواره يەك ئىكرامى كۆمەكە زەرەفێكى پەشدا
 كۆمەكێك سەفتە پارەى بۆ هێنام و گووتى "من ئەوهەم هەيه، دۆستى
 ئازىزم، من چەندىن سالا پاشەكەوتدەكەم، بەلام لەوه زياترم بەيەكەوه
 نەناوه. جگە لەو جێبە چكۆلانەيه و ئەم زەرەفە پارەيه خاوەنى هېچى
 تر نيم... چەندت دەوێت هەليگرە و چ زەوييەكت دەوێت ئىجارىبەكە".
 وايدەگووت و زەرەفەخەنەيەكى گەورە دەكەوتە سەر پوخسارى، وەك
 ئەوهى شەرم لە گەورەيى خۆى بكات، شەرم لەوه بكات خەندەكانى
 ناتوانن نازكتر و بچوكترين. من بە پىرى و كەساسى خۆمەوه
 دەنوشتامەوه و دەستەكانيم ماچدەكرد. پێمدەگووت "ئىكرامى من، ئەى
 گەورەترين چۆلەكەى دۇنيا... من لەسەرەتاوه دەستپێدەكەمەوه، من لە
 پارچە زەوييەكى بچوك و هەندێ حەيوانى گچكەوه دەستپێدەكەمەوه.
 خۆم تەرخانى جۆرە ژيانىكى تر دەكەم، من بڕێكى زۆر كەم دەوێت،
 بەشى ئەوهى لەسەرەتاوه دەستپێبەكەمەوه". كە ئەو قسانەم بۆدەكرد
 هەردووكمەن لەسەر كۆنگەيەكى بەپیت وەستا بووين، زەوى جووتيارىك لە
 پێناوى كۆچدا بۆدەرەوهى وڵات هەموو شتێكى جێهێشتبوو. زەوييەكى
 بەراوىو خزمەكانى دەياندا بە ئىجار تا نەفەوتیت. من و ئىكرام لەو
 سەر پارچە زەوييە، لە نێوان جۆگە و بناوان و خوڕەى ئاوهكاندا
 سەپى شەرمى بەكترمان دەكرد. بۆنى گوند، بۆنى تێكەلاوى پاكى
 و پىسى بەيەكسانى دەچوو بەسەرماندا، بۆنى گىاي پاكيز و پىخى
 مانگاكان وەك يەك لێمانەوه نزيكبوون. ئىكرام گومانى لە هەموو
 شتێك هەبوو، لەو برۆايەدا نەبوو ياقوبى سەنەويهەر من نەدۆزیتەوه.
 بەلام لەگەڵ هەموو ترسەكانماندا، ئەو پۆزانە تەنيا يەك خوليام.

ھەبوو، ئەویش دۆزینەوھێ سەریاسی دووھم بوو.

لەدوای مردنی محەمەدی دڵشوشەوھ سەلیمانی مەزن، کە دۆستێکی نزیکی نیکرام بوو، ئەوی پاسپاردبوو ھەموو پتویستیھەکانی خوشکانی سپی بگریتە ئەستۆ. لە پاستیدا خوشکە سپیھەکان لەدوای جێھێشتنی شارەوھ، کاریکی ئەوتۆیان نەبوو، ئەوان بە ئارەزووی خۆیان ھاتبوونە ئەو گوندە، کەسانێک ھەن وادەزانن خوشکەکان لەدەستی ئەو چیرۆکانە پرایانکردووھ کە لە شار وەک تاعوون بەدوایانەوھ بوو. بەلام کێژەکان بێباک لە ھەر شتێک ژيانی خۆیان دەژیان، سرووتە پۆزانە و سەیرەکانی خۆیان دوبارەدەکردوھ، پێکەوھ ئەو قوتابخانە چکۆلەییەیان بەپێوەدەبرد. ھەستدەکەم جگە لە مردنی ئەو دوو کوپە چ شتێک نەبوو بتوانێت کار لە یادگار و ئاسوودەبیان بکات. لەو شەوھ سەیرانەدا لەزەتێکی بێسنوورم لە دەنگیان بینی. دوو گۆرانیبێژی پاستەقینە بوون کە لەبەر ھەر ھۆیک بێت نەیان دەویست ببن بە گۆرانیبێژ. شەوھای شەو بە دزییەوھ گویم لێدەگرتن، بە ھێمنی لە کوختەکە ی خۆم دەھاتمەدەری و لە پشت کۆمەڵی درەخت و لە نیوان دوو بەرددا پالەدەکەوتم و گویم لێدەگرتن. ھەرگیز نەمدەھێشت بزانن گوێیان لێدەگرم. سەیرترین شت ئەوھبوو کە ھەندێ شەو بە دەم گۆرانێ گوتنەوھ قزیاندەکردوھ و بەرەلایاندەکرد، پێکەوھ دادەنیشان و پرچیان بۆ یەکتەر دروستدەکرد، گۆرانیان دەگووت و قزیان دەخستە ناو ئەو جوێیارە درێژوھ کە لەگەڵ خۆیدا بە ئارامی دەیبرد. ھەندێ شەو بە قژی تەپەوھ دەھاتن و لای من دادەنیشان، ھەندێجار لە پۆلەکاندا وەک وانە بە مندالێک بلێنەوھ، چیرۆکەکانیان بۆ دەگێڕامەوھ، لە پێگای ئەوانەوھ زۆریە ی چیرۆکی ئەو بیستویەک سائەم زانی. زۆر ئاگاداری سیاسەت و جەنگ و ئەو جوۆرە شتانە نەبوون، بەلام کەسێکیشم نەبینیوھ وەک ئەوان وەسفی شەو، مانگ، چیرۆکەکانی

عەشق ، مردنی گەنجەکان و خامۆشی شەو و دورودریژەکانی شاربەکات .
مەن دواتر کە چوومە شار، هەمیشە هەموو شتەکانم لە چاری ئەوانەوه
دەبینی .

ئەو ماوەیە ژانیان بۆ ئیشیکی سەیر تەرخانکردبوو، ئیشیک
لەیه ککاتدا زۆر نزیك و زۆر دورویش بوو لەوان، هەردووکیان بەردەوام
لەسەر دوو مەکینەی درووانی سینگەری کۆن، جلی بوکێنیان دەدروو .
ئەوێ لای مەن سەیریوو ئەو بوو، ئەو دوو خوشکە، جلی سپی بووکیانی
نەبێت هیچ جلیکی تریان ئامادەنەدەکرد . ژووریکیان لە قوتابخانەکە
جیاکردبوووه بۆ دروومان، لەو یادا تۆپە قوماشی گەورەیان دانابوو،
هەر کراسیکیان تەواودەکرد بە شیوەیەکی بێۆینە لە زەرفیکی
تایبەتیدا دەیانپێچایەوه و کوتایی مانگ کاتیەک دەچوون بۆ شار بۆ
وەرگرتنی موچە و سەردانی گۆپی مەمەدی دڵشوشە، کراسەکانیشیان
دەگەیانده دەست کۆمەڵێک دوکانداری تایبەت . لای مەن سەیریوو دوو
کچ کە بریاریاندا بوو هەتا هەتایە شوونەکان، پێشەکانیان ئامادەکردنی
کراسی بوکێنی بێت بۆ کچانی تر . بەلام شادەریای سپی دەیگوت
”هەر کەسەو بە ویستی خۆی و بە دەستی خۆی شادی و بەدبەختی
خۆی دروستدەکات“ . ئەوێ ئەوانی شەیدای ئەو جۆرە کراسانە دەکرد
پەنگە سپییەکانیان بوو . هەر کراسیکیان تەواویکردایە پیش پێچانەوێ
خۆیان جارێک لەبەریانده کرد . مەن زۆر بەیانی، تاریک و پوون دەمبین
هەردووکیان بەو جلە بوکێنییە سپیانەوه لە پێدەشتهکان دەهاتنەوه .
ئیکرامی کێو هەفتەی جارێک دەهات بۆ لام . مەن هەرگیز بەتەواوەتی
ناشنای دونیای ئەو نەبووم، تا ئێستاش بەدروستی نازانم چۆن ژیاوه
و لەکوێ ژیاوه . بەلام وەک خۆی دەیگوت ”مەن قەلەندەر نیم“ ...
ئەو قەلەندەرنەبوو . حەزیک سەیری لە پازندنەوێ مأل بوو، کاتیەک
ئەو کوختە بچوکه مان دروستکرد، بە دەستی خۆی هەموو شتەکان

چکۆلە و شیرین و مندالۆستدا خەریکی جەنگ بوون لە پێناوی مندالی
 ڤەرامۆشکراوی ئەو گوندانەدا. من بە خێلیم پێدەبردن کە بەو جۆرە
 خۆیان بۆ ئاواتە بلێندەکان تەرخاندەکن. ژیاڤی من بەراورد بە ژیاڤی
 ئەوان خالی بوو لە هەموو شتێک، لەو دەترسام بێم بە پیرەمێردێک
 کە لەم ژیاڤە گەورەیدا جەنگێک و کێشەیک و مەلەلانییەکی نەبێت
 بیکات. ئەو شەو خالی و ترسناکانی چاوەپوانی لەو گوندەدا، مانای
 ژیاڤ و بوونی منی خستە مەترسییەکی گەورەو. مەرۆف تا دیلە ژیاڤی
 مانایەکی قوولی هەبە، هیچ شتێک وەک دیلی و کۆیلەیتە مانا نادات
 بە ژیاڤ، چونکە ئەو کات مەرۆف لە شەپۆکی مەزداڤە بۆ ئازادی، بەلام
 هیچ شتێک وەک ئازادی مانای ژیاڤ ناخاتە مەترسییەو. هیچ شتێک
 وەک سەرەستی لەسەر مانای ژیاڤ پێ مەترسی نییە. لە ئازادیدا
 مەرۆف شەیدایی و خولیاڤی خۆی بۆ مانا لەدەستدەدات. مەرۆفی ئازاد
 دەشی تە مەرۆفیکی بێمانا بێت، بەلام گەورەیی مەرۆف ئەو نییە لە
 کۆیلەیتیدا بۆ مانا بگەرێت، بەلکو ئەو نییە لە ئازادیدا بۆی بگەرێت.
 من ئەو کات لەگەڵ ئەو هەموو مانا و خولیا و پرسیارە سەرانی لە
 سەرمدا دەسورپانەو، هەستەکرد هێدی هێدی جۆرە ئازادییەکی خالی
 لە مانا دەژیم. من لەو ژوورەمدا هەستم بە ڤەرامۆشی و پیرییەکی
 بێئەندازە ترسناک دەکرد.

پێدەچوو ئیکرامی کۆی بە زەحمەت بتوانیت هیچ زانیارییەکی
 لەسەر سەریاسی دووهم کۆبکاتەو، بەلام ئەویش نەبایە من نەمدەزانی
 ڤووبکەمە کوێ.

هەندێک شەو وەک شیت ھاوارمەکرد و دەمنرکاند و دەمگوت
 "خودایە پێمبۆی من ڤووبکەمە کوێ؟ ئەم دەستخەپۆ و کوێرییە من
 نیشانی ناپێکی ئەم گەردونە... کوێرێک ئەم دونیایە دروستکردووە،
 کوێرێک ئەم زەمین و زەمانە دروستکردووە... من لە دیلی بیابانەو.

بووم به دیلی جۆره زولوماتیکێ تر....».

هه موو شه وێک هاوارم له خۆم و گهردون و خودا ده کرد.... من له نێوان ئه و سێیانه دا وێلبووم. نه مده زانی باوه پێ ته واوه تی به کامیان بهینم. خۆم له وه لاواز تر بووم ب توانم ته لیس مه کان شیبکه مه وه، گهردون له وه دلّره قتر بوو به ئاسانی کۆمه کمبکات، خوداش له وه بیده نگتر بوو چاوه پوانی هیچی لێیکه م. ئیکرامی کێو ده یویست وینه یه کی راسته قینه ی ئه و دونیا یه م بداتی که تیا ده ژین. زۆری ئه و شه وانه ی پیکه وه له کێلگه کاندایا سه مانده کرد، ئه و سه رقالی شه رحکردنی وینه ی ئه و جیهانه بوو، که من نه مده ویست تییبیگه م. ئیکرام به و شانه نه ستورانه وه که هه ندیچار به نه ستم کوپی ده کردن تا من پووتر گویم له دهنگی بێت، ده یگوت «موزه فیری سو بده م، شاریک بهینه پیشچاوی خۆت، پر له هه زاران کوچی ته سک، پر له هه زاران ده رگای داخراو، پر له هه زاران قه لا که مرۆف وه ک شیت به ده وریدا ده سو پێته وه و ده رگا که ی نادۆزێته وه، شاریک سا جوگرافیا یه کی هه یه جیا وازه له وه ی من و تو پێی راها تووین، شاریک به شیکێ زه وییه و به شیکێ ئاسمانه، کوچه یه کی له زه میندایه و کوچه یه کی له هه وردا، شاریک هه مووی مه ته له، سا کوچه کانی شوینی خویان ده گوپن، ده رگا کانی شوینی خویان ده گوپن، په نجه ره کانی له شوینی خویاندا نین... بیهینه پیشچاوی خۆت له شاریکێ وادا که پر له له ملیۆنه ها ژوور، سا له هه ر ژووریکیشدا ملیۆنه ها شت هه یه، له ناو ئه و ملیۆنه ها شته دا ئیمه بۆ شتیکێ بچوک ده گه پێین... هاوار کردن سوودی نییه... نا، من نالیم نه م شاره جیگایه کی بیده نگه، به لام ئیره شوینیکی تره، شوینیکی هیشتا ئاده میزاده کان به ته واوه تی تیینه گیشتون، ئیمه له سه رده میکی تر دا ده ژین که هیشتا مرۆفه کانی ئیمه راستیه که یان نه بی نیوه، وه ک ئه وه ی به نه خشه یه کی دێرینه وه له شاریکێ تازه دا

بسورپیته وه ... ده شیت چه ندین کهس ناویشانه کانت بۆ هه لبدن، به لام
تۆ سا هیچ نادۆزیته وه، چونکه له داجاردا نه وانهی که ناویشانت
ده ده نئ، نه خشی شاریکی تر له سه ریاندايه ... موزه فهری سو بده م
ئه و شوینهی سه ریاسی دووه می لئ ديله، شوینیکی نهینیه، ئه م
ولاته پر له زیندانی نهینى ... پر له هیزى نهینى، پر له نه فره تی
نهینى ... کینه ئه م ولاته به پۆه ده بات، هیچ شتیکیش وه ک کینه
ده رگای خۆی قایمناکات. مرۆف له م شاره دا رقی له مرۆفه، لیڤه
کهس کهسی خۆشناویت.

من ده مگوت «به لام نیکرامی کۆ له وه وهی ئازادبووم، له و
کاته وهی تۆ منت پزگارکرد، من جگه له مرۆفی پاک هیچی تر
نابینم.»

به ترسیکی قووله وه سه یریده کردم، چاوه کانی هینده گهش و کراوه
و ترساو ده هاتنه بهر دیدم، ئیدی من سلّم له قسه کانم ده کرده وه.
ده هه ژى و عاره قه کهى ده سپرى، ئه و له ساردترین وه رزیشدا کاتیک
قسه یده کرد ده بایه دواتر ده سپره کهى ده رهینیت و عاره قه کهى بسریت.
به ده نگیکه وه وه ک له ترسیکی گه وه ناگادارمبکاته وه ده یگوت «نا،
موزه فهری سو بده م ... نا سا له هه ر شوینیک نهینى زۆر بیت،
رقیش زۆره»

من نه مده ویست باوه پ به نیکرامی کۆ بکه م، ئیستاش نامه ویت
باوه پى پیکه م. من مه به ستم له برپاو هیوايه کی گه مژانه نییه به
مرۆف، ده زانم مرۆف، برای خۆی به چ ده ردیک ده بات. ده زانم مرۆف
چ ئازاریک ده به خشیته هاوجنسی خۆی ده زانم ئیه وه هه مووتان
که به رامبه رم دانیشتون و من شه و له دواى شه و تنۆک تنۆک
ئه م چیرۆکه تان بۆ ده گێڤمه وه له مرۆف پاتانکردوه، هه موومان
که له م که شتییه دا سواریبووین و ونبووین و پیده چیت تا مردن له

دەریادا بێتەنجام بسوڕپێنەو ھە دەست یەکیک ھەلھاتوین کەوێک
خۆمان وابوو، لەوانە یە ھەندێ سات و ھەندێ کات بەدەختەر و
زادارترین بووبێت لە من و تۆ. بەلام لەگەڵ ھەموو ئەو برێنانەدا
کە ئێنسان دەیکاتە جەستە ی براکە ی خۆیەو گەر برۆمان بە مەو
نەما دەبێت بچین بۆ کوێ؟ چ مەخلوقێک ھەیە باوھەری پێیھێنین،
ھەتا ئەگەر پوویکەینە سروشت و داوای کۆمەکی لێبکەین، ئەو چۆن
یارمەتیمان دەدات؟ بێگومان ھەر لە پێگای مەو ھە... گەر پوویکەینە
خودا و داوای یارمەتی لێبکەین، چۆن کۆمەکمان دەکات؟ ھەر لە پێگای
مەو ھە... خودا جگە لە مەو چ دەستێکی تری ھەیە ئەم ژيانە ی
پێشواوەدان بکاتەو؟ ھێچ... ھێچ دەستێکی تری نییە... سروشت جگە
لە ئێمە کیی ھەیە، بۆیە شارێک بۆ دروستبکەن، مۆسیقایەکم بۆ
بژەنن، نەپێنییەکی قوول و خەوتووی ناو ھەناوی خۆم بۆ بخوێنەو،
کیمیای ئەم گۆل و ئاو و ئەستێرانەم بۆ لێکبدەنەو... کیی ھەیە
کی؟ لە مەو بەو لاو مەخلوقێکی تر نییە.

ئیکرامی کیو کە لە ناو شۆرش و دواتر لە دونیای داوای پاپەڕیندا
ژیاو، داپەرسی و دڕندەیی ئەوتۆی دیوو، باوھەری بە ھێچ نەماو.
کە ئەو شەو برۆی قوولێ خۆم بە مەو بۆ ئاشکرا کرد، کە
پێمگوت لە مەو بەولاو چ ھێزێکی تر نییە پووی تێبکەین. بەو
دەنگە یەک تۆن و ھێمن و قوولێ خۆی گوتی "سا من گومانم لە
گەرھەیی مەو نییە، گومانم لەو نییە مەخلوقێکی مەزن ھەیە و
دەبێت چاوەڕوانی ئێشی گەرھە ی لێبکەین... با موزەفەری سووچەم
باشتر تێتگە یەنەم... باشتر". ھالۆی کیلگەکانی ھەلەمژنی، بۆنێکی
سەیری خاک بەسەرماندا دەھات، خۆپەری ئاوەکانی شەو ھەردوو کمانی
ئاسوودە دەکرد. ئیکرام کە مێک دەنگی بەرز دەکردەو دەیسووت "من
لە داوای نوشوستی پاپەڕین و دەستپێکردنی شەپەو، سا زۆر بیرم لەو

ده کرده وه ... گه لهک کتیبم له سه ر ده خوینده وه، هه ندی کات پیش و سمیلم و قژم به ره لاده کرد و وهک فیلیکی زه به لاج ده که وتمه ده شته کان، به هه موو توانای خۆم قاچمه ده دا به زه ویدا و سه یری ئاسمانم ده کرد و ده مپرسی «مرۆڤ بۆ واده کات، سا ئهم میلله ته چیه تی ... چی؟» که قۆناغی یه که می شه پ ده ستیپ کرد ... پوخام ... تیگه ی شتم جانه وه ریکی برسی له خوینی ئهم میلله ته دایه ... له شه ردا دوو میلله ت، دوو دین، دوو شیوه سیاست به رامبه ری یه که نه بوون ... سا دوو مرۆفی پووت، به رامبه ری یه که بوون ... دوو ئینسان وهک دوو جانه وه، بئ هیچ هۆیه که په یوه ندی به مانا و حیکمه تی ئینسانه وه هه بیته یه که تریان ده خوارد ... موزه هه ر مرۆفایه تی وهک گلۆپیک وایه، ده کوژیته وه و داده گیرسیته، گلۆپیکه له ناو پۆحماندا، ده شیت بۆ هه تاهه تایه خامۆش بیت و دانه گیرسیته وه، ده شیت دابگیرسیته و بکوژیته وه ... به لām ئه وه ی هه میشه داگیرساو بیت، هه میشه به مرۆفبوونی خۆمان پووناک بین ئه مه یان ئه سته مه و من نه مبینوه».

له ناو تریفه و بیده نگی شه ودا سه یرمه ده کرد و هه موو ئه و ئینسانیه ته و نه م تیا ده دۆزیه وه که ئه و باسی له مردنی ده کرد. سیبه ری ئه و که سه م تیا ده بیینی ئه و قسه ی له نه مانی ده کرد.

سه ریاسی دووهم له شوینیکی دوور زیندان بوو، جیگایه که وهک قه لایه کی کۆن، شوینیکی له شوینی زیندانه دیرینه کان ده چوو. قه لایه کی که وهه پێش چه ندین سال ده ولته وهک بنکه یه کی قایم و سه قامگیر بۆ هیزه کانی دروستی کردبوو. قه لایه که له دووره وه را ترسیکی قوولی ده خسته دلته وه. بینایه که له ناو چیاو پیده شت و دارستانه کا

وئەبۆيۇو. دىۋارىكى بازىنى مەزنى ھەبۇو، ھىند بۆندىبۇو لەسەر قوولە بازىنىيەكانىيەو ھەبایە ھىچ كەسكىك نەيدەتوانى دەروە بىيىنىست. شىتىكى نادىار ھەبۇو ھەبىيەتى جانەوهرىكى خورافى دەبەخشییە ئەو قەلایە، جانەوهرىك لە بەردىان میتال، یا ھەر كانزایەكى سەختى دىكە. ئىۋارەيەك مەن و ئىكرام لەو جىگایە نزیكبووینەو، لەدوورەوهرپا تەماشامانكرد. دەمویست بزەم سەریاس لە كوئى زىندانە. ئىكرام مېژووى ئەو قەلایانەى دەزانى. جۆرە بىنایەك بوون بە كەرەستەى نوئى و نەخشەو خەياللى ئىمپراتۆرە دېرىنەكان. جۆرە بىنایەك لە بەردى نوئى و لە خولیاى كوئى. كە دواجار خەياللى ئەندازىارىك بوو دەمویست ھەبىيەتى نوئى دەولەت بە ھەبىيەتى خەلیفە دېرىنەكانەو گرېتەت. قەلایەكى مەزەن بوو لە پاپەپىنەكاندا بە چۆلى دەست خەلك كەوتبوو، ئەفسەر و سەربازەكانى نۆرىەیان لە ترسى مردن و برسیتى و تىنوویتیيەكى دىژىان خۆیان كوشتبوو یان ھەك دىل خۆیان دابوو دەست خەلك. دواتر بۆ ماوہیەكى دىژى خىزانە ئاۋارەكان كرىدبوویانە نىشتەجىئى بەدبەختیە ئەزەلییەكەى خۆیان، لەگەل دەستپىكرەنى شەپى ناوخۆشدا ھىزە شەپكەرەكان سىمیان بەدەوردا كىشابوو، ھىزىان لەدەور بۆلۆكرىدبوو ھەو و كرىدبوویان بە زىندان... لەدوای دەستپىكرەنى شەپەو تەنیا بالەندەكان دەیانقوانى لەو قەلایە نزیكبىنەو.

ئەو پۆژەى مەن ئەو قەلایەم تىابىنى، ترسىكى گەرەم لىنىشت. ئەو زىندانە تەۋا لەگەل تىگەيشتن و سەيركردن و ئەزموونى مەن لەگەل زىنداندا جىاۋازبوو. خەياللىكى بەد بەردەوام بەرەو ئەو پالى پتوہدەنام زىندانى خۆم بە زىندانى ئەو بەروردەكەم. بەدترین زىندان ئەو نىيە زىندانەۋانەكانت دېندەبن، ئەوہیە زەوى و ئاسمانت لىۋە ديارنەبىست. زىندان ساتەوختىكى ئازار نىيە، بەلكو مەودایەكى دووردېژە بۆ بىرکەندەو و خەيال. بۆ تىپامان لە پەيوەندى نىۋان مەۋف و دىۋار،

مرۆف و سروشت، مرۆف و گەردون. گەر بەردهوام شتیکی لەم گەردونه
مەزنە نەبینیت، پارچەیهک لەم جیهانە بێمەودا و بەرینه نەبینیت،
شتیکی ناتوورۆژنیت. دۆزەخ ئەوەیە شتیکی خەیاڵت بریندارنەکات. واتە
شتیکی وات لێنەکات بێر لە شتە مەزن و گەورەکان بکەیتەوه، وات
لێنەکات لە پێگای تەماشاکردنی مەزنی جیهانەوه لەو جوغزە چکۆلەیی
خۆت دەرجیت و بپوانیت و بە شیۆهیهکی دیکە بێر لە پەيوەندی خۆت
و گەردون بکەیتەوه. زیندانی پاستەقینە تەنیا ئەوە نێیە مرۆف لە
مرۆفەکانی تر جیا دەکاتەوه، بەلکو ئەوەیە مرۆف لە هەموو کانگاکانی
ژیان، لە بوون بە مانا گەورەکی جیا دەکاتەوه. کەسی دیل کە سێکە
لەو درزە بچوکانەوه کە هەیهتی دەتوانیت شەهوەت و ئارەزووی خۆی
بۆ ژیان تێژی بکاتەوه، بەلام کاتیکی دیواری کانت کونێرکرد، کاتیکی خستە
زۆلمەتەوه، ئیتر لەوه دەردەچیت لە زینداندا بێت، بەلکو دەکەویتە
دۆزەخەوه.

سەریاس لەو قەلای تاریکەدا دەژیا... نێمە پێگایەکی درێژمان بپی
تا بیدۆزینەوه، شەویک من و ئیکرامی کێو بە جێبەکەیهوه لەو گوندە
هاتینە دەرەوهو ئەو گەشتە چکۆلانەیی خۆمانمان دەستپێکرد، گەشتی
دۆزینەوه سەریاسی دووهم.

یەکەمجار ئەو پیاوهمان بینی، ئەو مەیمونە چکۆلانەیی ژیا
گێژەنێکی گەورە بوو. فەرمانبەرێکی ئاسایش بوو، دوو جار قەرزارباری
ئیکرامی کێو بوو. لە سەر دەمی شەپە خویناوییهکانی شوێشدا جاریک
ژیانی پزگارکردبوو، جاریکی دیش کاتیکی ژنەکی لەگەڵ کوپێکدا
هەڵدیت و دواتر پەشیمان دەبیتەوه، ئیکرام یەکیان دەخاتەوه و ژنەکی
بۆ دەگەینیتەوه بەرمال. ئەو لەگەڵماندا هات و لە دوورەوه ئەو
قەلایە نیشاندا. بە درێژایی پێگا قسەیدەکرد و دەیگوت «کاک

ئیکرام، چاوی من، من دوو جار قه‌رزاری تۆم، جارێک له کاتی شوپشدا که له مردن پزگارتکردم، جارێکیش که کهوتیته نێوان من و سکالای شه‌یتانه‌وه ... من تا هه‌تا هه‌تایه قه‌رزاری تۆم ... من ناتوانم به‌تۆ بڵێم نا ... به باری ته‌عالا بڵێم نا به تۆ نالێم، چونکه تۆ له هه‌موو مه‌لاکه‌ته‌کانی خوا بۆ من به‌که‌لکتر بوویت ... دوو جار کۆمه‌کتکردوم، گالته نییه، یه‌کێک دوو جار یه‌کێک پزگاریکات ... به‌لام ئه‌وه‌ی تۆ ده‌ته‌وێت ئه‌سته‌مه، له ده‌سه‌لاتی مندا نییه ... له ده‌سه‌لات و هێزی که‌سیشدا نییه ... تۆ له ئاسایش ئیشتنه‌کردوه، سه‌رۆک خۆی سه‌ره‌پرشتی هه‌موو شتی که‌کات، حیزب خۆی ده‌ستی له شته‌که‌دا هه‌یه . من فه‌رمانبه‌ریکی بچوکم ... سه‌باره‌ت به‌و هاو‌پێیه‌م هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێده‌کریت، ئه‌ویش سنووری که‌هیه ناتوانیت بپه‌ڕیت ... ئه‌و زیندانه په‌ر له نه‌ینێ، هه‌ندێ شتی تیا به‌ که‌ جگه له حیزب که‌سی تر نابێت بپزانی. پاسته من ئه‌و کوپه ده‌ناسم، براده‌رمه، کوپه‌که‌ی خۆیم بۆ سه‌رده‌به‌یت، به‌لام ئه‌ویش له شوێنیکدا ده‌وه‌ستیت، چونکه ئه‌و زیندانه به‌حرێکه له نه‌ینێ، هه‌چ که‌سیکی وه‌ک من و تۆ له خۆمانه‌وه ناتوانین بچینه ژوورێ. چونه ژووره‌وه نییه، ئه‌وه له خه‌یالی خۆتان ده‌رکه‌ن به‌توان بچنه ژوورێ ... ئه‌و ته‌نیا ده‌توانیت کاسیته‌کانتان به‌ریته ژوورێ و بیداته ده‌ست سه‌ریاس و دواتر کاسیته‌کانی ئه‌وتان بۆ به‌یانی. کوپه‌که له ئینفرا‌یدییه، به‌ته‌نیا له ژووریکدا به‌ چیت ده‌وێت بۆی تۆمار به‌که و ئه‌ویش چیده‌وێت بۆت تۆمار ده‌کات، ته‌واو ئیتر تۆ چیت ده‌وێت؟ ... دل‌نیابه من په‌یمانی باشت‌ترین جو‌ری هه‌نگوینم پێداوه ... ئه‌و هه‌نگوینی باشی لێبپه‌یت ده‌مریت ... پاسته براده‌رمه، زۆر براده‌رمه، پێی‌لێم به‌مره ده‌مریت، به‌لام هه‌نگوینه‌که‌ش نه‌بیت که من له کیسه‌ی خۆم و به‌پاره‌ی زۆر کپیومه ناهێلێت ئه‌و ته‌سجیله به‌هینه ژوورێ ... له ئیستادا ئه‌وه له خه‌یالی

خۆت دهركه، ئهو كوپه بېينيت... شتى وا نابيت.

ناوى "تهيفور پاشا" بوو، كليتته يه كى له چه شنى كليتته كانى نه تاتورك له سهردابوو، ده ستى پرپوو له مستيله زىر، له كاتى شوپشدا بهرپرسي زىندانى يه كيك له حيزبه كان بوو بوو. دواتر بوو بوو به ئاسايش، به لام به هوى پاكردن و هاتنه وهى بهرده وامى ژنه كه يه وه، به هوى ناو و ناوبانگى خراپى خيزانه كه يه وه له ئاسايش دور يانخستبو وه. كه قسه يده كرد بهرده وام ده كه پايه وه سهر چيرۆكى سكالاي ژنى. من ئاره زوويه كم نه بوو گووى ليتگرم. له و كاته وهى له زىندان هاتبوو مه ده رى، هه ستمه كرد تواناي په يوه ندى و گوئگرتنم تا ديت كه متر و كه متر ده بېته وه. ئهو بهرده وام ده يگوت ئيمه ناتوانين سهرياس بېنين، ئهو هيندهى تر ناره حه تيده كردم. دواجار له ژير فشاريكي سه ختى ئيكرامدا پارزيوو به و پاسه وانه مان بناسي نيت كه دهيتوانى بمانبات بو لاي سهرياس. ئه ويش گنجيك بوو سهر بورديكى سهيرى هه بوو، ناوى "ئيدريسى ههنگوين" بوو. پيشتر هه موو ژيانى له دوزينه وهى ههنگدا به سهر بردبوو، به گنجى خاوه نى توانايه كى ئهفسوناوى بوو بوو له دوزينه وهى دار ههنگه كاندا، به شادييه كى بيسنوره وه كيواوكيو دواى موسيقاي باليان كه وتبوو، فرپيو له گه لياندا، تيكه لاويان بوو بوو، لاله زار به لاله زار به دواياندا پويشتبوو، چيا به دواى چيا سهر كه وتبوو. هه ستيك و بونيكي به هيز و سه ليقه يه كى نااسايى له دوزينه وهى باشترين جوړى ههنگويندا هه بوو، به لام پوژيک له ناکاو هه موو تواناكانى خوئى له ده ستمه دات، پوژيک چيتر ناتوانيت ههنگ بدوژيته وه، ناتوانيت له گه لياندا بفرپيت و ده ست له شاره كانيان بدات، تاكه شتيك تيا نامرپت حه زيكى نااسايى و ئهفسوناوييه له ههنگوين. ئيدى ئهو سه ليقه كونهى له دوزينه وهى ههنگدا وهك پاشخانيكي به كه لك بو دوزينه وهى گونا هبار و گومان ليكراوان بو حيسابده كه:

و لە ئاسایش وەریدەگرن، پاشماوەیەک لەوێش لەو قەلایە ترسناکەدا دەبێتە پاسەوان.

شەویەکێ تاریک لە مەیدانیکی پاسدا بینیمان. خۆی ئەو جێگایەیی ھەڵبژاردبوو، دەیگوت «کەس گومانێ لەم شوێنانە نییە». گەنجێک بوو دەیویست واز لەو زیندانە بەئینیت و پێوات بۆ دەرەوێ و لات. من لە تاریکییدا بە پۆشنێ پوختساریم نەبینی. دەنگی شتێک لە دەنگی بالی ھەنگەکانی تیاوو. کە قسەیدەکرد وەک ئەو بوو پۆلێک ھەنگ بە ئاسماندا بفرن. ئەو گوتی «من دەچم بۆ خاریج، ناتوانم نۆز شت بکەم، بگیریم و بیدۆزنەو ھەموو شتێک دەفەوتیت، بەلام وەک گوتومە لەسەر قسەی خۆم تەسجیلێکی بۆ دەبەمە ژوورێ شتەکانی ئێوە بێستیت و چیشی ھەیە لەسەر ھەمان کاسیت تۆماریبکاتەو... مەلێن ئیدریسی ھەنگوین پیاویکی خراپە... پێشتر ئەوێ بۆ کەس نەکردوو، بەلام بزانی ھەق دەستی خۆشم وەرەگرم».

من دەمویست سەریاس بێبینم، دەمویست باوەشی پیاکەم، بەلام ئەو دەیگوت «بەپێز، دەستت بێنە ماچیبکەم، لە قسە تێدەگەیت یان نا... ئەو ناکریت... من سەریاسی سوێچەم دەناسم، خۆم نانی بۆدەبەم... بەلام ئەوێ تۆ داوایدەکەیت لە دەستی مندا نییە... تا دەگەیتە ژوورێ چوار جار پشکنین ھەیە، یەکیک شتێکی وابکات لەوێ تیریارانی دەکەن... منیش دامناوێ شەش مانگی تر بچم بۆ خاریج... ھەژدەکەیت ئێدەمبکەن. من یەک پێگام بۆ داناویت و تەواو، نرخەکەشم پێگوتوویت، ئێتر کەیفی خۆتە... نەچوو مایە بۆ خاریج ئەسحابە دەرزێبەکی پێنەدەبردمە ژوورێ... خۆت بپاریدە... من دواقسەی خۆم کردوو... بەلام پێش ھەموو شتێک من ئەو میقدارەشم لە ھەنگوین دەوێت... بێئەو ھیچ ناکەم... حالی بوون

یان نا؟».

ئیدریسی ههنگوین تاکه هیوامان بوو، ئیکرامی کتو که میک دهسته پاچه و غه مگین دههاته پێشچاو، ههستیده کرد ناتوانیت وهک پتویست یارمه تیعبدات، بهردهوام له بهروهه پارهی بۆ زیاده کرد، ئه ویش تادههات وهک پۆلیک ههنگی توپه فنگه فنگی ده کرد. پێده چوو سه ریاس دیلیک بیئت له جۆریکی تایبه تی، نرخیکی گه وره ی له سه ر بیئت، له پیزی ئه و زیندانیا نه دا بیئت که بۆ کاتی پتویست هه لده گیرین. ئیدریسی ههنگوین له ناو پاشماوه ی گریسی پاسه کان و بۆ دوکه لی به جیماوی ئه گزۆزه کۆنه کاندایه قسه یده کرد. هاوار و چاوه پوانی هه ندی شۆفیر که بۆ دوا هه مین نه فه ره کانی شه و وه ستابوون، غه میکی قوولی به و مه یدان هه بخشیبوو، چه ند گلۆپیکی کز و زه ردیش هه موو جوانی شه و یان شیواندبوو. ئیدریس ده یگوت «کوچه که ی ئیوه له و دیلانه یه که ده مینیت هه ... سالیکی، ده سال، په نجا سال نازانم. له وانه یه ئه مشه و شتیکی بقه ومیئت و به ریا نه بدن. له وانه یه هه ر ئه مشه و شتیکی بقه ومیئت و له گه ل دیله کانی تر دا هه مو یان تیریا رانه کهن ... به قوربان ... ئه مه ولاته که ی من و تۆیه ... شتی وا زووزو ده بیئت، له پریکدا ئه مریک دیئت کۆمه لیکی به ره ده ن، له پریکیشدا ئه مریک دیئت، له ده ره وه ی قه لاکه پاک و ته میز پریکی گۆریان پێه لده که نن و ده یانکوژن. ئه وه یان به من زامنا کریت ... سه به ی که ده نگی نه ما گونا هه ی من نییه، من حه ره سم ... چاکه م بۆیان هه یه خراپه م بۆیان نییه ... به لام هه موو سامانی دونیام به ییتی، له بری ده هه زار ملیۆنیکم به ییتی، ئه وه ی ئیوه ده تانه ویئت نابیئت ... ئه گه ر ببوایه به سه رچاو به خۆپایی بۆمه کردن ... مه سه له که پا ره نییه».

ئه و شه وه که گه پاینه وه ئیکرامی کتو بێده نگ بوو، که هه سته به شکست بکردایه، بۆ ماوه یه کی درێژ قسه ی نه ده کرد. ده مزانه

بەردەوام بێردەکاتەو، چونکە کە بێردەکردەو، نیگا و تەعبیرەکانی سیمای لە پەنتیکدا دەوستان و گۆرانیان بەسەردا نەدەهات، دەکەوتە سەر عارەق و بێدەنگییەکی تاییەت دایدەگرت. دواچار لەگەڵ ھەموو ناوئیدیەکانمدا، بە درێژایی پرێگا دلخۆشیم دەداوە، نەو بێدەنگ سەیریدەکردم و بە ھێمنییەک لە ئارامی زۆرانباژیک دەچوو دواي شکست، جێبەجێی لێدەخوپی و دەیگوت "بێدەنگ بە موزەفەری سوێجەم، دەھەوێت بێدەنگ بیت".

من لە شەوی دواترەو دەستمکرد بە تۆمارکردنی یەكەمین کاسیتی خۆم، دەبایە لە ھەموو پستەو وشەیکەدا وریابم، هیچم لەسەر سەریاسی دووم نەدەزانی، من ئیستاش زۆربەي نەو پستانەم لە یادە کە لە کاسیتی یەكەمدا تۆمارمکرد... شتیک بوو لەم جۆرە "من موزەفەری سوێجەم، پیاویک لە سەحراوە ھاتووم دەشتی باوکت بێم و دەشتی باوکت نەبێم، تۆ چۆن سەیرمەدەکەیت گەنگ نییە، بەلام من تۆ وەک فرزندێ خۆم تەماشادەکەم، من تەمەنم بیست و دوو سال بوو کە گیرام و بەجێمھێشتیت، ئیستا دواي بیستویەک سال لە دەریای لم دیمەدەری و بۆت دەگەرێم... ھەموو دۆنیام بەدواتدا تەیکردووە... ھەموو دۆنیا... بەلام تۆ وەک خەیاڵیک وایت کە کەس نازانیت ھەیت یان نیت... ماوێت یان نا... ئارەزووت لە ژانە یان پیربوویت... دەتەوێت من ببینیت یاخود ناتەوێت؟ بەئێ سەریاسی من... سەریاسی سوێجەم، من دواي نەو ھەموو سالە لە مردنەو دەگەریمەو و تۆ لەو قەلایەدا دەدۆزمەو کە کەس ناتوانیت بۆی بێتە ژووری...".

بەو جۆرەبوو لەسەر کاسیتیکی نوێ من چیرۆکی خۆم بۆ سەریاسی دووم گێڕایەو. لە تۆماریکی تازەو کە ئیکرامی کێو بوو نەو مەبەستە بەتاییەت کەپبووی. لەو پۆژەو ئیدی جیھانی من گۆرا، لەو پۆژەو

ئيتىر من و سەرياس لە پښگای ئەو کاسيټانەوہ باسى ژيان و دونيامان
 بو يەک دەکرد. باوک و کورپک هەرگيز يەکتري نابينن و تا هەتا
 هەتايە بە کاسيټ لە گەل يە کدا قسە دەکەن... لە سەبەى شەوہوہ من
 بیدەنگ دەبم و هەندى بەش لە کاسيټەکانى سەرياس گوێ لیدەگرين،
 ئەوہ تا من هەموو ئەو کاسيټانە شار بەشار و دەريا بە دەريا دەگێرم.
 ئەوہ شاھیدی ئەوہ يە کە دەنگى من جگە لە تەواوکەريکى دەنگى
 ئەوان هيجى تر نيه، کە ئەوان قسەيانکرد دەبيټ من بیدەنگ بم...
 بیدەنگ... ئیستا درەنگە و با دووبارە سەيرى دەريا بکەين... هەستن
 هەموو پیکەوہ سەيرى دەريا بکەين و گۆرانى ئەوانە بلێين کە لە
 ئاودا وندەبن... هەستن ئەمشەو با گۆرانى ئەوانە بلێين کە زەوى و
 دەريا پەحميان پیناکات.

کاسیتی یه کهم

...من ناوم سه ریاسی سو بده مه، نازانم ئەم کاسیتی ده گاته ده ست کئ و کئ گوئی لیده گریت؟ من ئەوم، بەلێ من سه ریاسی سو بده مم، تۆ پیمده لیت سه ریاسی دوو مه، ده ترسیت پیمنا خووش بیت... نا مه ترسه، من له وه ناترسم سه ریاسی دوو مه بم. تۆ هر که سیک هیت، مارشالت وهک من نه ناسیوه، پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کان، ئەو سه ریاسی یه که مه، من خۆم به شایسته ی ئەو نازانم که س به سه ریاسی یه کهم ناوم بهینیت... ئیستاش که بیرى لیده که مه وه ده مه ویت بگریم... من هه ندیجار به وم ده گووت، سه ریاسی مه زن، ئەم ماوه یه ی که له م قه لایه دا زیندانم کاتی خۆم له گه ل یادگار هکانى نه واند ا ده به مه سه ر، من و سه ریاسی سو بده م و محمه دى دلشوشه و نه دیمى شازاده . نه دیمى شازاده هه موو شتیك ده زانییت. گویم لیبگره ... گه ر تۆ که سی منیت، ده بیت برۆیت و نه دیمى شازاده بدۆزیه وه، ئەو هه موو شتیك پیمده لیت... هه موو شتیك.

ده ته ویت له کوپوه ده ست پێکه م. وهک هه موو منداله کانى دونیا، مندالی خۆم له یاد نییه . گه ر له یه کهم ساته وه هه موو شتیك له یادبایه، ئیستا وه لامى هه موو شتیك ده زانى، به لام وهک هه موو

مندالێ کانی دوانیا هیچ له مندالێ خۆم نازانم... ههستده کهم له تاریکییه دا شته کانم زیاتر له بیرده چیته وه، هه ندی له وانه ی پیش من لیهرن، ده لێن دواتر ناتوانین بچینه وه بهر پووناکی، ده لێن گهر پووناکیمان لیبدا ت کوژده بین... نازانم وایه یان نا... به لام ده زانم تاریکی مرۆف لاوازه کات، من چه ندین مانگه ههست به لاوازییه کی زۆر ده کهم.

له وانه یه نه گهر تا چه ند مانگیکی تر ناشتی بهر قه رار نه بیست، بهمان کوژن. من له مردن ناترسم، له وه ده ترسم له و ساته دا که ده مرهم هه موو شتیکم بیرچوو بیته وه. به لام نا... موزه فهری سو بدهم... تکایه لیم زویرمه به، من چۆن به ده مم گونجا به وجۆره بانگنده کهم، شتیکی له دهنگی تۆدایه سه ریاسی سو بدهم و محمه دی دلشوشه م بیرده خاته وه، تۆ نه وانت به یادا هینامه وه. خۆش حالم که چووینه سه ر گۆره که ی سه ریاسی مه زن، من مردنی نه وان سه رگه ردا نیکردم... مردنی نه وان خیا نه تبوو له من. من پیتده لیم نه دیمی شازاده هه موو شتیکی ده زانیست، هه موو شتیکی.

نه فسوس که من و تۆ هه رگیز یه کتر نابینین.

حه زده کهم باسی نه وانت بۆ بکه م، من شه رم له خۆم ده کهم. له و پۆژه وه ی نه وان به جییا نه ی شتم هه موو شتیکی گۆرا. پۆزانی که له بیرم نا چنه وه، نه و پۆژه ی محمه دی دلشوشه مرد من ده گریام... ده مگوت هه مووی ته وه اته... ژیا ن هه مووی ته وه اته. مارشال دهستی دهخسته سه ر شانم و دلنه وایی ده دامه وه، نه و غه میکی زۆری هه بوو، به لام نه ده گریا. به یانی بوو که هه واله که یان بۆ هینا یین، له ژوره که ی مندا پتکه وه بهرچاییمان ده کرد، که شه ریفی په پوله خۆی کرد به ژوردا و گووتی ته واه محمه دی دلشوشه مردو و ماله شوشه که ی بوو به تۆز. من کتیرییه کم به دهسته وه بوو، که وایگوت کتیرییه که م.

دەست کەوتە خوارێ، بە لām سەریاس بە زەر دەخەنەو سەیری شەریفی
 پەپولە ی کرد و گووتی "تۆ درۆزنیت... باوەرت پێناکەم، تۆ درۆزنترین
 پیاوی دۆنیایت". شەریف قاپ قورئانیکی زێری لە ملدا بوو، دایکەن
 و دەستی پیاو گووتی "درۆناکەم... محەمەدی دڵشوشە لە شەوێوە
 مردووە". پروفیسۆری شەو تاریکەکانمان تا بە چاوی خۆی
 مەیتەکی دڵشوشە ی نەبینی باوەرپێنە کرد. من وەک شیت دەگریام،
 پیشتر هیچ مەرگێک بە وجۆرە غەمی نەدابوو. من کە لە مندالییەو
 هەموو ئێشە پیسەکانی دۆنیام کردبوو، سالانیک چەتە و سالانیکیش
 لە شەردا هەموو شتێکی خراپم کردبوو، لە هەمووان زیاتر بۆی
 دەگریام. ئەوان بە گالتهو بە منیان دەگووت "سەریاسی چەپەل"
 "پروفیسۆری دڵ تاریکەکان". بە لām ئەو پۆژە دڵنیا بووم شتیک لە
 پووناکی و بەزەیی لە منیشدا هەیه. تاکە پیاوکۆزێکی ناویان بووم...
 تاکە کەسیک بووم لە نێوانیاندا دەستم چووبوو خۆیی کەسانی
 تر، ئەوانی تر هەموو پاکبوون، من تاکە خۆنپێژی ناویان بووم. نا
 موزەفەری سوێجەم گەر تۆ کەسی منی مەبێنە و حیسابی ئەوان بە
 حیسابی من مەپێو. سەیرت لێنەیه کە بەمجۆرە هەموو شتەکانت بۆ
 دەگیرمەو، شتیک لە دەنگی تۆدایە وادەکات ئەوانم بەیادابێتەو، ئێمە
 هەر چارمان پەیمانیکمان مۆرکرد کە درۆ لە گەڵ یە کدا نەکەین. من
 بە هەموو خراپەکانی خۆمەو تا دوا ی مردنی دڵشوشە و زویربوونیشم
 لە مارشال ئەو پەیمانەم نەشکاند. بە لām دواتر، دوا ی مردنی ئەوان
 من هیچ پێکەوتن و مەرگیکم لە گەڵ دۆنیادا نەما. پەیمانیک لە ژێر
 درەختێکی دووردا یە، درەختیک جوانترین یادگاری ژیا نمانە، درەختی
 هاو پێتی و تەنیا ی دڵپاکیمانە بۆ یە کتر. درەختیک پێماندە گووت
 "نواه مین هەناری دۆنیا". نەدیمی شازادە بەو درەختی دە گووت
 "هەناری بینین"، مارشالیش پێیدە گووت "درەختی نەگبە تەکانی سەر

زەوی" محەمەدی دڵشوشە پێدەگوت "درەختی ئیلهام ، درەختی نزیکیمان لە ئاسمانەوه". قەناعەتی وابوو هەندێ شویێ لە دنیادا هەن مرۆف باشتر و ئاسانتر دەتوانیشت شتەکانی لیوه ببینی، ژێر دواوەمین هەناری دنیاش یەکیک بوو لەو شوێنانە. ئەو درەختی ئومێدەکانی ئیمە بوو، خەومان بەووە دەبینی پۆژیک بێت پتووستیمان بە کار نەبێت و لە تەنیششت ئەو دارەوه، لەسەر سنووری ئاسمان و زەویدا مالتیک دروستبکەین. لەویدا بە ئاسوودەیی تامی ژیان و هاویتییمان بکەین. بمبوره... ئەوێان قسەی من نییە، ئەو محەمەدی دڵشوشە بوو کە پێدەگوت "سنووری ئاسمان و زەوی... سنووری مرۆف و خودا... سنووری ژیان و خەیاڵ".

موزەفەری سوبخەم... نازانم بۆ ناتوانم بەبێ باسکردنی دواوەمین هەناری دنیا باسی خۆمانت بۆ بکەم. شوینیکی راستەقینە نەبوو، کە دەچووینە ئەوێ، لەژیانی ئاسایی خۆمان دادەبراین، یان خەیاڵماندەکرد، یان قسەمان لە پاشەپۆژ دەکرد، یان دەمانەویست لە نەتینیەکانی خۆمان تێبگەین. لە ژێر دواوەمین هەناری دنیادا بپارماندا درۆ لەگەڵ یەکدا نەکەین، من لەویدا حەرف حەرف هەموو شتە ناشیرینەکانی خۆم بۆ گێڕانەوه و داوام لەو هەنارە کرد بمبوری. موزەفەری سوبخەم من لەتەمەنیکی زوووه پیاوکۆژیوم. ئەو کات دەمویست پاکبیمەوه و بێم بە یەکیک لەوان.

من دیوه چەپەلەکی سەریاسم... ئەو دیوهی سەریاسم کە نەیتوانی لە جەنگەکاندا خۆی پاک پاریت. ئەو بەیانییە کە شەریفی پەپولە هاتە ژووری و گووتی محەمەدی دڵشوشە لە عەشقادا مردوو. من بێ هیچ دودلییەک باوەرم پێکرد، دڵنیابوم کەسانی وەک دڵشوشە تەنیا لە عەشقادا دەمرن. کە کتیریەکم لە دەست کەوتە خوارێ و وەک شە

که وتیه گه پان به دواى کللی ژووره که مدا به سه مارشالدا هاوارمه کرد و ده مگوت "هه مووی تروها ته ... تو ئینسان به چى ده زانیت ... ئیمه به چى ده زانیت ... مه مه دی دلشوشه به چى ده زانیت ... هه موو وا به سه خیفی ده مرین ... تووش وا به سه خیفی ده مریت ... تیده گیت، تووش وا به سه خیفی ده مریت". به دواى کللیله کانددا ده گه پام ، جله کانم نه ویدیوه و دیوده کرد و ده مگوت "ده تو یست له چیدا به مریت، له شه پدا، له غه زادا، له پیناوی نیشتیماندا ... له پیناوی دایکی وه ته ندا که وه ته نه پره ره ران وهک قه حبه سواریده بن؟ ها ده تو یست له چیدا به مریت ... هه ده بیست له عه شقدا به مریت، که سیکی وهک دلشوشه ده بیست له شکوفه ئی گه نجیدا و به عه شق به مریت ... نه گینا ژیا نی مه عنای نییه".

که تو په ده بووم پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانمان بیده نگ ده بوو. من سه ریاسی چه پهل له ژیر دواهه مین هه ناری دوتیا دا به وانم گووت "له کاتی تو په بییدا خویانم لیپپاریزن". که چوینه سه مه یته که ی هیشتا له غوباری شوشه کانی مردنی خویدا نو قمبوو، هه مان نه و جله ی له به ردابوو که من له له نگه بۆم کرپیوو. نه و له به ز خاتری ئیمه جلی کۆنه ی له به رده کرد، نه یده ویست نیشانییدات نه و شتیکی تره، ئیمه به خۆمان ده گووت "مندالانی له نگه"، "نه وه ی چلپاوی مه زاتخانه کان". هه زیده کرد یه کیک بیست له ئیمه، نه گه رچی ئیمه توانا و به مه ره ی نه ومان نه بوو، به لام نه و دوتیا ی ئیمه ی به دوتیا ی خوی ده زانی. که مرد من نه چووم بۆ پرسه که ی، که به وجۆره له خویناو و ورده شوشه کانی مردنی خویدا بینیم وهک شیتیم لیها ت، وهک پاسارییه کی سووتا و هه لده په پیم، وهک مندالیک یه که مجار بیست خوین ببینیت، خۆم له قوپی نه و کوچیه دا تلانده وه، سه ریاسی یه که م منی وهک شیت پاوه شاندا و ده یگووت "بۆ واده که یست، بۆ؟". له ساته سه خته کانددا

من هۆشم لای خۆم نەدەما... سەریاس وانەبوو. لە بەردەرگاکی
 کە منی بەو حالە بینی خۆم لە چلپاوی کوچەکە هەلکێشاوه، بۆ
 یەکەمجار زللەیهکی لێدام. ئەو یەکەمین جار بوو ئاوا بە بێدەنگی
 زللەیی یەکێک قبوڵبکەم، هەزار کەس لە دەوری مەیتەکە کۆبووبونەوه
 و تەماشایان دەکردین، هەموو چاوە پوانی ئەوه بوون شەپکەین. بەلام
 من بێمەعنا دەگریام. سەریاس لەو کاتانەدا بەهێزتر بوو، وەک یەکێک
 هەلسوکەوتی دەکرد کە کارەساتەکان نایچەمیتنەوه. من دەمزانی کاتیکی
 دەرخەنە گۆرەکەوه ناتوانم ببینم، لەگەڵ ئەوەشدا وەک ماخۆلانم بێت،
 دوور بە دوور دواي جەنازەکەیی کەوتم. لێتی ناشارمەوه کە جەنازەکەیی
 محەمەدی دڵشوشە شتیکی گەورە بوو، بەلام لایەقی ئەو نەبوو.
 هەموو ئەوانەیی لە پیزی پێشەوه دەپۆیشن ئەو پیاوانە بوون کە
 دڵشوشە خوشی نەدەویستن، هاوڕێکانی باوکی بوون، سیاسەتمەدارە
 چەپەلەکانی ئەو سالانە بوون کە ئەو دەیکووت "لەسەر شانی ئێمە
 دانیشتون". ئێمە هاوڕێی راستەقینەکانی ئەو دەبایە شو لە تەلەفزیونی
 چاپخانه یەکەوه تەماشای پرسەکە بکەین. کە سەریاس زللەکەیی لێدام،
 من وەک هەلەتانی بڕایەکی بچوک لە بەردەستی هەلەاتم. لە حەشاماتی
 زۆری پرسەکەدا لەیەک ونبوین. من لە سەر سیلەیی کۆلانیکیدا وەستام
 و چاوەڕێم کرد تا تەغزیکەرانی پابوردن، ئەو هی منی توپە دەکرد ئەو
 کامیریانەیی تەلەفزیون بوو کە چوار دەوری مەیتەکیان داو. دەمزانی
 شەوی قسەبێژیکی درۆزن دەنگی خۆی گرو غەمگین دەکات و دەلێت
 "ئەمڕۆ بە کارەساتیکی دڵتەزین، محەمەد سلێمان حسین، ناسراو
 بە محەمەدی دڵشوشە، کۆچی دوايکرد، شایەنی باسە ناوبراو کوپی
 خەباتگێڕی ناسراوی نەتەوهکەمان سلێمان حسینی کەرخییە کە لە
 هەموو شوێنەکانی نەتەوهکەماندا خۆی و خێزانەکەیی پۆلیکی بەرچاویان
 بینیوه، لێرەوه پرسەو سەرەخۆشی خۆمان بۆ بنەمالەیی جوانەمەری

پادەگەننەن و ھیوادارین یەزدانی گەرە بە بەهەشتی بەرینی بسپێرێت. ترههاتێکی گەرە بوو... درۆیهک بوو لە تەپالەیی خالیس... شەوی کە من لە تەلەفزیوندا شتەکانم بینی نەمتوانی نەپشیتمەوه. سەریاسی یەکەم کە زلەکەیی لێدام و بەجێپهێشتم زانیم پەشیمان دەبێتەوه. ئەو وابوو، شەپەکانی ناو بازارپیشی بەوجۆرە بوو، هەر کاتێک توپە دەبوو دواتر پەشیمان دەبوو، هەمیشە بە پێکەنینە بەرزەکەیی ناستیدەکردیتەوه، کە پێدەکەنی نەدەبوو لەگەڵیدا ناستنەبیتەوه... ئیوارێی لە "بوراق" دانیشتبوم و چاوەپوانی هەوالەکانم دەکرد. کە بە خۆی و پێکەنینەکە یەو هات و هەوای چایخانەکە هەمووی گۆپا. سەربوو بەلامەوه لە پۆژێکی وا غەمگیندا پێدەکەنیت. بە ھێمنی لە تەنیشتمەوه دانیشت، بێتەوهی سەیرمبکات گووتی "باشتردوو خۆت لە قور و لیتەکەیی بەیانی پاککردۆتەوه". بە دەنگێکی ئارامتریش گووتی "باشتر نەهاتیت بۆ پرسەکە... لە بری تەعزێی لە ئاھەنگی شووکردنی قەحبە یەک دەچوو". دەستیکردە ملەم و گووتی "من و تۆ خۆمان پرسە بۆ محەمەدی دڵشوشە دادەنێین". بۆتەوهی بێپروایی و دوودلی خۆم نیشانبدەم گووتم "گوێیگرە سەریاسی سووچدەم، ئەو ئەوێ خۆت لە من بە باشتر دەزانیت، هەموو پێتدەلێن پڕۆفیسۆری شەوێ گواویەکان، وەزیری عەرەبانەکان، پاشای سەلق... دەزانم تۆ من بە شتێکی خراپ دەزانی... دەشزانم من خراپم... بەلام گوێیگرە فەیلەسوفی شەوێ تاریکەکانمان... محەمەدی دڵشوشە مردوو و تۆ پێدەکەنیت... تۆ وا خۆت نیشانەدەیت وەک ئەوێ هیچ نەبوو بێت...". سەریاسی یەکەم بە پێکەنینی بڕایەکەوه زگی بە براکەیی بسووتیت گووتی "تۆ دەزانی پێکەنینی من پەیوەندی بە ئازارەکانمەوه نییە، من دەزانم مردووێکان دوایی بێردەکەنەوه و ئاوێدەدەنەوه و سەیردەکەن کێ خەفەتیان بۆ دەخوات... پۆژیک لە پۆژان من دەچم

بۆ لای، بە لām تۆ نایەیت... ئەو پۆژە دەردە کە ویت کاممان محەمەدی
 دلشوشە مان زیاتر خۆش دەوێت. ئەو کات بە باشی تێنەگە یەشتم دە لێ
 چی، کۆمە لێک پۆژنامەی لە سەر تە پلەکی چاخانە کە دانابوو، بە هێمنی
 چاکە ی تێک دەدا، من پۆژنامە کانم هە لگرت و گووتم «قەسەکانی تۆ
 تێو هاتە... تۆ پیاویکی دلێرە قیت... من خۆم ناکەم بە مەلایکەت...
 بە لām مردنی محەمەدی دلشوشە لای من کۆتایی دۆنیایە... یە عنی
 ئیتر هیچ... ئیتر من و تۆ ناتوانین لە خۆمان تێبگەین، دە زانم
 ئەو ی من دە یلێم سە خیفە دە زانم تۆ گالتهات لێ دیت، تۆ کە خۆت بە
 فەیلە سوفی دە سەنگێرە کان و پەتاتە فرۆشە کان دە زانیت... دە زانم لە بەر
 ئەو ی ئەم جەری دە هیچ و پوچانە دە خوێنیت و ئەو کولە کە فرۆشە
 گە مژانە پێت دە لێن مارشال، خۆت لە من بە باشتر دە زانیت، بە لām
 ئیتر من و تۆ هیچ... هیچ... یە عنی تادە مرین نازانین کێین... ئیتر
 کێ یارمە تیماندە دات... باینجان فرۆشە کان یان شقارتە فرۆشە کان؟... ها
 مارشالی پۆژە گواویە کانمان... پێمبێ... ئیتر کێ یارمە تیماندە دا؟»
 لە سەرە تادا هەمیشە بە هێمنی گوێی دە گرت دواتر برپاری دە دا
 چیبکات، بێ ئەو ی چاکە ی بخواتە و بە رده وام تێکی دە دا، لە زە تێکی
 زۆری لە وە دە بینێ کاتێکی درێژ پێالە کە لە بە رده سستی خۆیدا
 بە یلێتە وە و تە ماشاییکات. ئیستاش کە بێر لە هێمنی، زە رده خەنە و
 توپە بوونەکانی دە کە مە وە حە زە دە کەم بە دە نگێ بە رز بگرم و بکێشم
 بە سەری خۆمدا، هە موو جارێک بە منی دە گووت «سەریاسی سو بچ دە م
 هە ندێ سنوور هە یە نابییت بیپریت». من زۆر بە ی کات دە مگووت «من
 می زە دە کەم بە و سنوورانە دا... هیچ سنوورێک نییە نابییت من بیپریم»
 ئەو پۆژە کە وام پێگووت بە سەرسامییە وە سە ی ریکردم و پێکە نی و
 گووتی «دە زانم... دە مێکە دە زانم من و تۆ لە یە کتر تێناگەین»
 من بە رده وام پێم دادە گرت. مردنی دلشوشە هە موو شتێکی لە مندا

گۆپیوو، له و پۆژه دا تووشی له رزۆکییه ک بوو بووم به رده وام له گه لهدا بوو، نه مه توانی پیا له ی چاو په رداخی ناو و تیکه ی نانه که شم به دروستی بگرم. که سه ریاسی به که م وایگوت من هه ستم به ناو می دیه کی گه وره تر کرد، هه ستم کرد هه موو ئه م یارییه شتیکی سه خیفه ... نه وه ی هه ردوو کمان به ک ژیان و به ک ناو و به ک پابوردوومان هه به و ناشزانین بۆ وایه. شتیکی سه خیفه. من هه موو ئه و سنووران هه ده بری که نه و ده یگوت نابیت بپر دیت و ده مگوت «که من و تو نه زانین کین؟ ... بۆ له به ک ده چین؟ ... ئیتر بۆ ببین به هاوپی ... بۆ پیکه وه په یمانیکمان مۆر کرد و خستمانه ژیر دواه مین هه ناری دونه او هه ... که واته هه مووی قسه ی بیمانایه ... ده توانین میزبکه ین به هه موو شته کانماندا، میزبکه ین به ناوه که ماندا، میزبکه ین به هه ناره شوشه کاند، میزبکه ین به دواه مین هه ناری دونه ادا». که واده گوت بیده نگ که وچه که ی داده نا و پۆژنامه کانی هه لده گرت و ده پۆی. من له و چایخانه شیتده که پیا نه ده گوت «بوراق» سه رمه ده خسته سه ر میزه که و ده ستم ده کرد به گریان ... له ناو ئه و گه چکار و بیئیش و قوتابییه غه مگینه ده که له ده ورم پیده که نین ده ستم ده کرد به گریان و به فرمیسه که نامه وه ده هاته ده ری و ئیتر تا دوا ی مردنی سه ریاسی به که م نه ده چوو مه وه بۆ بوراق. نه و شه وه له مالمی ژینۆی مه خمه لی به غه مگینی بینیه وه، گووتی «نه مرۆ ته نیا مه مه دی دلشوشه مان له ده ستم ده، منیش هه ناره شوشه که م و نکرد. سه ریاس عه فووم که، نه و کاته ی مه مه دم به مردووی بینی، ویستم هه ناره شوشه که م بدۆزمه وه ... لیتی ناشارمه وه له پۆژیک پیش لافاوه که وه هه ناره که م لای نه و بوو، ویستم بیدۆزمه وه که س نه بیات، به لام له و کاته دا تو خۆت له قور و لیته ی نه و کوچه یه هه لکیشا و سه رت لیشیواندم، که زله که م لیدایت چهنده په ریشانی مردنی جوانه مرگ بووم،

ئەو نەندەش غەمی تۆم بوو، چەندە دڵم لای تۆش بوو ئەو نەندەش دڵم لای ھەنارە کەم بوو، بەلام تازە پۆی... تازە ھەوتا. من ئەوکات نەمدەزانی بۆ سەریاس ھەنارە کە ی خۆی داوھ بە محەمەدی دڵشوشە؟ دەمزانی لە پێناوی نەینییەکی گەورەدا نەبێت سەریاس دەستبەرداری ھەنارە کە ی خۆی نابێت. بە ھەرحال ئەو ئیوارە یەکی کە محەمەدی دڵشوشە لە مال ھاتە دەرەوھ و تووشی لافاوەکان بوو، دەچوو بۆ لای "سە ی مژدە ی شەمس" کوپی "سە ی جەلالی شەمس"، ئەو توحفە فرۆشە ی شتیکی لە نەینیی ھەنارەکان دەزانن. نەدیمی شازادە زۆر شت دەزانن. من لە پۆزی مردنی سەریاسی گەورەوھ وازم لەو ھێنا بۆ ئەو چیرۆکە بژیم... بەلاموھ گەرنگ نییە ئەو نەینییە بزانم یان نا. بەلام نەدیمی شازادە زۆر شت دەزانن، زۆر شت. تۆ دەبێت نەدیمی شازادە بدۆزیتەوھ. ئەو شەوھ وەک ھەمیشە من و سەریاسی یەکەم، کە لەو ساتانەدا پێماندەگووت سەریاسی گەورە دەستمان کردە ملی یەک و ئاشتبووینەوھ... بەلام من تا دوا ی مردنی ئەو نەچوموھوھ بۆ بوراق... ئەو چایخانە یەکی یەکەمجار یەکەم چای ھاو پێتیمان لەو ی خواردەوھ. ئێتر نەچوموھوھ بۆ بوراق... نەچوموھوھ بۆ بوراق... نەچوموھوھ بۆ بوراق.

من بە گشتی لە ھەمووان کەمتر دەچوم بۆ ئەو چایخانە یە... نەچوون بۆ ئەو چایخانە یەش مانای ئەو ی خەلکیکی زۆر نەناسیت و خەلکیکی زۆر نەتاسن. گویت لەو چیرۆکانە ی ناو بازار نەبێت کە سەریاسی یەکەم بە دەنگیکی بەرز دە یگێراییوھ، ئاگات لە پووداوە سەیرەکان نەبێت... ئەو چایخانە یە بەشیکی گەرنگی ژیا نی سەریاسی سووچدەم بوو. سەریاسی گەورە، پروفیسۆری شەوھ تاریکەکانمان. لەو یادا دەستگێرەکان دەرە دلی خۆیان بۆ سەریاس دەکرد، ئەوانە ی کە ھەرەبانەکانیان دەفرۆشت سەواو مامەلەیان دەکرد، ئەوانە ی دلداریا.

دەکرد نامەیان لەسەر نامەی یەکتەر دەنوسییەو، دەستگێڕە تازەکان دەهاتن بۆ لای مارشال و ئەنجومەنی عەرەبانەکان تا شوێننێکیان لە ناو لەشکری عەرەبانەکاندا بۆ بکەنەو. سەریاسی گەورە لەو یادا لەگەڵ پۆلیس و پیاوانی شارەوانیدا پێدەکەوت، پارەیی زیادی دەدا بە کەناسەکان تا باشتر شوێنە پێسەکان پاکبکەنەو، لەو منداڵانە توڕەدەبوو کە نەیان دەزانسی ژیان لەگەڵ لەشکری عەرەبانەکاندا یەعنی چی... بەلام ئەوێ کە منی سەرسامدەکرد، حورمەتی زۆری بوو بۆ ئافەرەت... بوەستە... بوەستە... بوەستە موزەفەری سوێجدەم بە لێرەدا بوەستم و بیریکەمەو. ھەر سێکمان سێ بەدبەخت بووین ئافەرەتێک چیبە لە ژیانماندا نەبوو، عەفومکە حورمەتی باوک و کوڕ دەخەمە ژێر پێمەو و دەلێم کەسمان مەمکیکمان نەگوشیبوو، لێوێکمان نەمژی بوو، رانیکمان نەگلۆفیبوو... سەریاسی گەورە ئەوێ ناودەنا شەرەف، من ناوم دەنا بەدبەختی، دلشوشە ناوی دەنا بێسەبری... وای لە من وای، کێ لەو باوەرەدا بوو ئافەرەتێک محەمەدی دلشوشە بکوژیت؟ من ئێستا لەم زیندانەدا یەک ئومێدم ھەیە... یەک ئومێد و ھیچی تر... گوێگرە موزەفەری سوێجدەم، ئەی ئەوێ کە نەمبینیویت و ناشمەویت بتبینم... بۆ ئەم ولاتە ئێمە یەک ئومێد زۆرە. من ھیوام ئەوێە بێمەدەری و بڕۆم لە شوێننێکی ئەم دونیایەدا خۆم ونبکەم، کۆمەلێک بەلگەنامە و شوناسی ساختە دەربەینم و ناوی خۆم بگۆڕم و یەک منداڵم ھەبێت... یەک منداڵ ناوی سەریاسی سوێجدەمی نەبیسەتێت. بەلام درۆیە ئێمە سێ پیاوی خەسیو بووین...

موزەفەری سوێجدەم... گوێت لێمە... ھەندێجار دەبێت تەسجیلەکە بکوژیتمەو و بیریکەمەو... من لە زولمەتێکی تەواودا قسەت بۆ دەکەم، نازانم دەبێت سەعات چەند بێت؟ تۆش وەک من زیندان بوویت... دەزانیت مەرۆف لە زینداندان ئەگەرچی پتووستی بە سەعات

نییه، به لام بهردهوام هه زده کات بزانیت سعات چهنده، خه لکی چیده کهن، چ جینگایه کی دنیا نارامه و کوئ جه نجاله. من هه رچونیک قسه بکه م دیمه وه سه ر یادگاری نه وان. هه سته ده که م له به یانی مردنی دلشوشه وه، له و کاته وه ی شه ریفی په پوله به خوی و قاپیک ماست و سئ کولیره ی ئی عاشه وه خوی کرد به ژوردا و گووتی "ئه مشه و محمه دی دلشوشه مردوه" ژیا نی من تیکچوو. نه و مرۆشه چه په له ی له ناو مندایه هاته وه ده ری... وه ک نه وه ی له و ساته وه نه و سه ریاسه چه په له ی ده مو یست بیکوژم زیندوو بیته وه. مردنی دلشوشه مردنی هه موو حه قیقه تیک بوو له ژیا نی ئیمه دا. نه م سه ریاسه ی ئیستا زیندانه پیاویکه له ته پوتۆزی مردنی نه ودا ونبوو، تۆش که له بیابانه وه هاتوویت هه ر له ناو ته پوتۆزی مردنی نه ودا یست... نه و خوی وایده گووت، نه و که هه رده م باسی مردنی خوی ده کرد، قسه ی له غوباریک ده کرد دوا ی مردنی خوی جییده هیلتیت و ئیمه ی تیا ونده بین. بزانه گه ر محمه دی دلشوشه، به و جوړه نه مردایه، ئیستا ئیمه ژیا نیکی تر ده ژیا ی... ئیستا تۆ ده هاتیه وه، بو نه وه ی من ببینیت، سه ریاسه کانی تر ببینیت... باوه ش به هه مووماندا بکه یت. به لام نه و له گه ل خۆیدا هه موومان ی کوشت. له بیرمه شه ویک باسی مردنی خوی بو کردم. دلنیا بوو ده مریت... ده یزانی شتیک ده یکوژیت... به لام دروست نه یده زانی چیه. لای هه مووان ده یگووت عه شق ده یکوژیت، به لام لای من ده یگووت له وانه یه نه ئینییه کان خویان یان دۆزینه وه ی راستیی که که هیچ کهس ناییت بزانیت، بیکوژیت... خودایه... خودایه، له م تاریکییه دا که نه سه ره تای هیه نه کوتایی به رده وام باسی مردنی نه و ده که م، چونکه مردنی نه و سه ره تای هه موو شته کان بوو... سه ره تای مردنی منیش بوو.

کاسیتی دووهم

شه وياش موزه فەری سوبجدهم... شه وياش، لای من هه میسه شه وه .
گویم له کاسیتی دووهم گرت... ئەوهی باسی گەردون و ئەو شتانە ی
تیاده کەیت... ئەوهی دەلێت گواپە ژیا نی ئیمە پارچە پارچە بوونی
ژیا نی تۆیە، دەنگی ئیمە پارچە پارچە بوونی دەنگی تۆیە، تۆ لەبری
ئیمە درێژە بەو چیرۆکە دە دەیت و لەو جۆرە قسانە . عەفوومکە من
گالتەم بە هه موو ئەو تروها ته دیت... مرۆف هه ندی جار ده توانیت
قسه ی زۆر بێمه عنا بکات. ئەوهی تۆ له دیلیتی خۆته وه هاتوویت بۆ
ئەوهی سه یری دیلیتی من بکەیت... راسته . به لام ئەوهی بتوانیت
شتیک بۆ ئیمە بکەیت... درۆیه... تۆ کیت؟ تۆ مردوویت... دوا ی
بیستویه ک سال له ناو له وه هاتوویت، ده ته ویت چیکەیت؟... تۆ
چیت؟ تۆ لیت... لم... من به ده نگتدا ده زانم تۆ لیت. موزه فەری
سوبجدهم من له م تاریکییه دا قسه بۆ خۆم ده که م... بۆ خۆم...
نه وه ک بۆ تۆ.

دوینێ شه و نیگه ران بریارمدا هه یج شتیک نه گێرپه وه، دواتر
په شیمانبوومه وه . تۆ به من ده لێت هه موو شتیک بۆ باسبکه م...
هه موو... هه موو... هه موو شتیک. هه موو شتیک باسنا کریت. له به رئه وه ی
تۆ چۆن ده لێت ”من له زیندان تنۆک تنۆک خۆم له پابوردووی
خۆم ئازادکرد“ منیش ده مه ویت تنۆک تنۆک خۆم له پابوردووی خۆم
ئازادبکه م. من له دوا ی کاسیتی یه که مه وه مه راقیکی گه وره م هه یه،
ئازاری گێرانه وه له ئازاری زیندان خراپتره . به لام غه مێک که غه می
مانه وه و خه یالی مردووه کانه واده کات قسه بکه م. غه می ئەو دوو مردووه
نیشی زۆره، هه موو پۆژیک وه ک ئەوه وایه یه که م پۆژی مردنیا ن بیت.

یه کهم ساتی بیستنی ههوالی مردنیان بیٚت... نه و نازاره یه واده کات
 قسه بکه م. موزه فهری سو بده م تو کیت، تو باوکم نیت، نه وانه باوکی
 راسته قینه ی من بوون. شه ویکیان وام به سهریاسی یه کهم گووت. گووت
 ”تو باوکی منیت“. ئیستاش پیکه نینه بهرز و پر سه داکیم له بیره .
 شهریفی په پوله هاوپی ژووره که مان حاجه تی دهشت، سهریاس له سهر
 سینیه کی گه وره بو ئیواره برنجی ده بژارد، من له سهر دۆشه کیکی گول
 گول پالکه و تبووم و گویم له کامکاره کان ده گرت، من هه میشه گویم
 له کامکاره کان ده گرت... من ئیشمنه ده کرد، ده مگووت ”من سهریاسه
 دزیو و ناشیرینه که م“. نانده خوارد و سفره که م به جیده هیش، چام
 ده خوارد وه و پیاله که م سهره و خوار ده خسته سهر میزی ته له فزیونه که،
 گوره و بیه کانم ده خسته ناو سوراحی ناو خوارد نه وه که تا بخوسیت،
 ژووره که مالی من و شهریفی په پوله بوو، ته له فزیونه که ش هی من
 بوو، ستریو که ش هی من بوو. سهریاسی گه وره هندی پوژ گه ر باران
 بایه، گه ر نه چو وایه ته وه بو ژووره که ی خوی له موجه مهع، نه چو وایه
 بو لای ئاده م مه رجان که دوا ی مردنی سهریاس بوو به کۆمونیست،
 ده هاته وه بو لای ئیمه . نه و پوژهی پیمگووت ”تو باوکمیت“ پیکه نینی
 به دیمه نه که ده هات. من له و گه وره تر بووم، به لام و یقارو ره و شتی
 ئوم نه بوو، قیافه تم له و باشتربوو، به پوخساریش له و زیاتر له پیاو
 ده چووم، به لام که س پیی نه ده گوتم پروفیسوری شه وه تاریکه کان.
 من که س په روهرده ی نه کردبووم. بوهسته ده بیٚت راستی بلیم، ئه ویش
 که س په روهرده ی نه کردبوو، به لام نه و توانای هه بوو خوی خوی
 په روهرده بکات، هندی که س ده توانن خویان خویان په روهرده بکه ن و
 من ناتوانم. سهریاس پیخۆش بوو وهک پیاویکی راسته قینه قسه ی
 له گه لدا بکهیت، داوا ی ئامۆزگاری لیکهیت، بیکهیت به ده مپاست و
 غه مخۆری خۆت. من گالته م به و شتانه ده هات، گالته م به و ژبان

دەھات لە ناو عەرەبانەکاندا... پێمەدەگوت تۆ لە بەحری تپوھاتدا
 نوقمبوویت. ئەویش بە منی دەگوت تۆ نازانیت بۆچی دەژیت. من
 دواى ناسینی ئەوان ژيانم گۆرا، دواى مردنی ئەوانیش جارێکی تر کۆی
 شتەکان خراپ تێکچوونەو. ھەندێجار زۆر گویم لە نامۆزگارێیەکانی
 دەگرت، بەلام ھەندێجاریش پالێدەکەوتم و دەمگوت ھەموو ئەم قسانەى
 تۆ بە پۆلیکی قەلب ناکرێم. من لە ھەمووان کەمتر دەچوومە بوراق،
 شیوھى ئیشکردن و ژيانى من وابوو، دواى ناسینی ئەوان بپارمدا لە
 ھێزى پێشمەرگە بێمەدەرێ. کە شەپى ناوخۆ دەستپێکرد، ماوھەیک
 بوو ئەوانم دەناسی و پەیمانی براپەتیەکی ھەتاهەتایم لەگەڵیاندا
 مۆرکردبوو. ئیوارەیک بە ھەموو تەنگ و کەلوپەلی جەنگەوہ خۆم
 کرد بە بوراقد، ھەمووان بە گەرمی ھەوالی شەپیان لێدەپرسیم، من
 بەدرۆ ناوی سەد شاخ و گرد و کەپکەم بۆ دەژماردن کە حیزمان
 گرتویتی، ھەستەدەکرد خەلکی زۆر بەدرۆ بەختەوہردەبن، منیش کە لە
 شەپ دەھاتمەوہ بەردەوام درۆدەکرد. محەمەدی دلشوشە و سەریاسی
 گەورە تاکە دوو کەسیک بوون بە غەمگینی سەیریاندەکردم. من لە
 ناوہپاستی میژەکاندا ھەلەدەستام و دەمگوت ”حیزب لە خەتەردایە“
 دەبیئت ئەو کۆنە جاش و سیخورانە پاکبکەینەوہ و پەرلەمانیکی تر
 دروستبکەین... تێدەگەن حیزب لە خەتەردایە“. مارشال یاری بە
 کلۆ شەکرەکانی بەردەمیدەکرد و بە غەمگینیەوہ دەیگوت ”گەمژە
 دانیشە، ھێچ کەسیک لە خەتەردا نییە تۆ نەبیئت... تاکە کەسیک
 لە خەتەردا بیئت تۆیت“. ئیوارە منیان برد بۆ شوپینیکی خوش،
 بۆ بارپیکی بچوک کە خەریک بوو نەمانکەنە ژوورێ، لەوێ محەمەدی
 دلشوشە پێیگوتم ”مەچۆ بۆ ئەو شەپە... سەریاسی سوپەدەم،
 مەچۆ بۆ ئەو شەپە... دەکوژرییت و تەواو... دەکوژرییت و جگە لە
 لاشەکەى خۆت ھێچ بەجێناھێلێت“. بەدرۆیاسی شەو قەسیان لەگەڵ

کردم. ئەو شەو تێگەیشتم بۆ بە سەریاسی گەرە دەلێن پڕۆفیسۆری
 شەو تاریکەکان، ئەو بە شێوەیەک لە شێوەکان لە تاریکیدا جوانتر
 قسەیەکرد، سویندت بۆ دەخۆم ئەو لە تاریکیدا وەک فەیلەسوفەکان
 قسەیەکرد، بۆ لە پۆژدا ناوەها جوان قسەی بۆ نەدەهات، نازانم؟
 لەوانەیە هۆکە ئێوەبێت بە پۆژ بەردەوام ماندوو بوو، کێشە و دەردی
 ناو ئەو بازارە ئەشکەنجەیان دەدا، ئەو بەردەوام خەونی بەووە
 دەبینی جۆرە پێکخستنێکی تر بخاتە ئەو شارەو، بەجۆریک خۆی و
 ەره بانەکان باشتەر جێگایان ببیتەو. موزەفەری سوبحەم شتێک لە
 قسەکانی ئەودا هەبوو دەربارەی ژیان و مردن و ئەو شتانە لە قسەکانی
 تۆ دەچوون. وەک ئەوەی دەیگوت "ژیانی تۆ لە شەرفی هەزار
 حیزب گەرەترە، کە لەسەر بەشکردنی تالانییەکانیان شەپدەکن".
 هەردووکیان نۆر پقیان لە شەپبوو، هەرکاتێک باسی جەنگ بکرا بایە
 باسی پوختساری ئەو کوژاوانەیان بۆ دەکردم کە پۆژێک لە پۆژان پێکەو
 لە شاخێکی دور دیووویان. من واته بووم، من لە مندالییەکی زووەو
 جەنگاوەریبووم، شەپ لە خۆینمدا بوو، ناشنای باروت و فیشەک و
 ناگریووم. ئەوان توانایەکی گەرەیان هەبوو لەسەر قەناعەت پێتێنان،
 توانایەک گالتهی پێنەدەکرا. من بە غەمگینی گویم دەگرت و سەرم بۆ
 قسەکانیان دەلهقاند. لەدوای ئەو شەووە کەمەکەمە خۆم لە شەپەکان
 کێشایەو، تاوای لیھات پۆژێک خۆم بەتەواوی لەدەرەوی هەموو ژیا
 جارنم دۆزییەو. موزەفەری سوبحەم ناتوانم باسی ئەو پۆژانەت بۆ
 بکەم، من ئەگرچی زووزوو لەگەڵیاندا بەشەپ دەهاتم، بەلام لەوان
 بترازیت هاوپی دیکەم نەبوو. دەمزانی ئەوان دەیانەوێت لە شتێک
 بمپاریزن، ئەوان باوکی من بوون، غەمێکی گەرەیان لە ژیا
 دەخوارد، ئەو ماوەیە لە پێشمەرگایەتی هاتمەدەرێ، نەمدەزانی بچم
 بۆ کوێ؟ بە درێژایی ئەو ماوەیە منیان بە خێوکرد، تاکە مەرچیش

ئەو ھەبەر ھەچم بۆ شەپ.

من لە مەلێکدا ژوورێکم ھەبوو، خانوویەکی چکۆلە ھەبوو کۆمەڵێک قوتابی لە دەرهوێ شارەو ھەبۆ خۆندن ھاتبوون، گرتبوویان. شەریفی پەپولە ھەرپێی ژوورەکم ھەبوو. ئەو ماوەیە مەھەدی دڵشوشە پارەیی ژوورەکی بۆ دەدام. ئەو کەمجار ئێمە دەبردەو ھەبۆ کۆشکە شوشەییەکی خۆی، ھەزێ نەدەکرد بە خێلی بە ژانی بێین، یان ژانی خۆمان بەو ھەروردبەگەین و غەمبۆین. ھەردووگەمان لە سەریاسی یەکم خۆشتر دەژایین، من لە پۆرە خراپەکانیشمدا پۆشتە و پەرداخ خۆم دەگۆپی و بە بازاردا دەگەڕام. بەلام ژانی ناو بازار سەریاسی ئازاردەدا... بەیانیاں دەبایە ژۆر زوو لە ھەو ھەستیت، شەوانیش لە شوێنی ژۆر خراپدا دەخەوت، ھەندێجار پێکەو دەچووینەو ھەبۆ ئەو ژوورە چکۆلەییە خۆی لە مەجمەع کە پەپوولە و ئێمە ماشینی خێرا و یاریکەری کاراتیبە و نوسینی سەرسەیری ھەرەبی کە نەمەتوانی بیانخوێنمەو. شەوان لەوێ لە سەر قەرەوێڵەیی کۆن درێژدەبوو و بیریدەکردەو، بەردەوام بیریدەکردەو، کە قەشیدەکرد بەر لەوێ دەستپێکات بە دەنگی بەرز پێدەکەنی. شەوێکیان لێمپرسی «سەریاس لەو باوەرەدایت من و تۆ براپێن؟» بە غەمگینیەو سەیریکردم و گووتی «من و تۆ براپێن... خەڵکانی لێقەوماوی ئەم دۆنیایە ھەموویان بران». گووتم «مەبەستم ئەو براپێتی و تپوھات و شتانە نییە، من دەزانم خەڵکانی لێقەوماوی ئەم دۆنیایە بە دەستیانییت میزدەکەن بە دەموچاوی یەکدا، مەبەستم برای پاستەقینە... واتە لە یەک دایک و باوک بووین». ئەو گووتی «یەکجۆر براپێتی ھەیە... ئەوێ کە ژیان و خۆشەویستی دروستیدەکات... ئەوانی تر ھەمووی درۆیە». لێمپرسی «لەو باوەرەدایت پۆژیک لە پۆژان ئەم نەتینیە بزانی، یەعنی بزانی بۆچی ناومان سەریاسی سوپەدەمە، بۆ دایک و باوکی خۆمان نییە،

بۆ بېكه سين، بۆ يهكى هه ناريكى شوشه مان هه يه؟ يه عنى بزانيه ئه
 هه موو شته سه خيفه چۆن ئاوا پېكه وه كۆده بېته وه؟. گووتى "نا...
 سه رياس له و باوه ره دانيم، من ته نيا بۆ خۆم قسه ده كه م، دلتيام
 ده مرم و له و پرسىاره تېناگه م... ئه وه تا ژيانى من وهك تيريك وايه
 كه له كه وانى خۆى ده رچووه، تيريك بى هيج ئامانجيك به خيراىى
 ده روات و دواچار بهر شتيك ده كه ويته و ده شكيت". موزه فهري سوبحه م
 پيته سه ير نه بيهته، ئه ويش و دلشوشه ش به و جوړه سه يري شته كانيان
 ده كرد، هه ردووكيان ده يانگووت "بهر شتيك ده كه وين و ده شكيتين".
 سه رياسى گه وړه خۆى به تيريكى خيرا ده شو بهاند كه ده ستيك له
 كه وانى خۆى به ريده دا و كه س ناتوانيت پيگا و ئا راسته ي راستبكات وه،
 محمه دى دلشوشه ش خۆى به هه ناريكى ناسكى شوشه ده شو بهاند
 كه به به رده لانيكدا ديته خوارى و په راش په راش ده بيهته. من درهنگ
 تېگه يشتم بۆ دلشوشه به و جوړه سه رسامى هه ناره شوشه كان بوو،
 بۆ هه ميشه ئاوه ها شهيدا ته ماشايده كردن. ئه و خۆى به هه ناريكى
 شوشه ده زانى... ئه و هه ناريكى شوشه ي زيندوو بوو، دلتيا بوو له وهى
 پۆژييك بهر شتيك ده كه ويته و ده شكيت. هه ر دووكيان له و كه سانه
 بوون كه دلتيا بوون هيجيان له گه ل چاره نوسى خوياندا بۆ ناكريته،
 له بهر ئه وه خه ريكي چاك كردن و باش كردنى چاره نوسى ئه وانى تر
 بوون. وهك ئه وهى ئه وان بهر پرسىارى ئازار و ميخه ته كانمان بن...
 ئاوه ها بوون... ئه وان باوكى من بوون... ئه وان كه پۆژييك بهر شتيك
 كه وتن و شكان.

موزه فه ر باسى ئه و كچه سپيانه م بۆ مه كه، هه ر جاريكى ديكه
 كاسيته بۆ ناردم باسى ئه و خوشكانه م بۆ مه كه. من تا ده مخه نه
 گۆره كه وه وهك جنسى شه يتان سه يريانده كردم، ئه وان دلشوشه يان
 كوشت، ئه وان بوونه مايه ي تېكچونى په يوه ندى من و مارشالى ش

تاریکه کانمان. من پقم لیپانه ... موزه فیهی سو بدهم ... پقم لهو خوشکه سپیانه یه، نه وان محه مدهی دلشوشه یان کوشت.

پۆژیک سلیمانی مه زن، هه موومانی کۆکرده وه و چیرۆکه که ی بۆ باسکردین. ئیمه هاوپی پاست و دروسته کانی محه مدهی دلشوشه. نه و سه ریاسی یه که م هه ردووکیان سووربوون له سه ر نه وه ی نه و خوشکانه بیتاوانن. من ده مکیشا به سه ری خۆمدا و ده مگووت "چۆن بیتاوانن؟ گه ر نه وان بیتاوانن نه ی محه مدهی دلشوشه چی ده کات له و گوپه دا... گه ر نه وان گوناهیان نییه نه و کوپه بۆ هه لئاسینته وه و بیپته وه به هاوپی که ی جارنمان و له گه لماندا بیت بۆ ژیر دواهه مین هه ناری دونه؟ چ تاوانیک له وه گه وره تره مرۆف یه کیکی له قوولایی دل وه خوشبویت و نه و خۆشی نه ویت؟ ها چ تاوانیک له وه گه وره تره هیه به خوینی خۆت عاشق بیت و نه وه ی خۆشته ویت، سارد و سه ر سه یرتبات و خۆی بابدات و بلێ من تۆم خۆشناویت... من ده لیم نه وه له کوشتنی مرۆف به گولله خراپتره، له کوشتنی ئینسان و سه ربپینی به چه قۆ خراپتره".

من له پشت هه موو نه و هه راو به زمه وه بووم که دوا ی پر سه که پوویدا. من و سه ئ که سی دیکه له وانه ی ده مانویست له هۆی مردنی تیپگه ین. نا وانه زانه چیرۆکی مردنی دلشوشه، چیرۆکیکی ساده یه. نه و پۆژانه له بازار، هه موو دونه قسه ی له سه ر کوشتنی دلشوشه ده کرد، خه لکی قسه یان له گولله یه کی نه ینی ده کرد له شه وی دوا ی لافاوه که دا نه رابوو به دلشوشه وه. هه موو خه لک ده یانگووت دلشوشه له به رده م ده رگای دۆزینه وه ی نه یینی که ی مه زنده ابووه بۆیه کوژراوه، به لام کێ له ئیمه ده یه توانی بگاته پاستی و دروستی نه و چیرۆکانه. نه وکات که من چوومه به رده م مائی سلیمانی مه زن وه ک هه موو نه وانه ی باوه رپیان به نازکی نه و کوپه هه بوو به خۆم ده گووت "دلشوشه عه شق کوشتویتی،

عەشق و هیچی تر". بەلام ئیستا دەلیم مردنی دلشوشە وەک نەینییەک دەمینیتهوه، نەینییەک کەس ناتوانیت تەلیسمەکانی بکاتەوه. دلنیام تا دوا ساتیش محەمەد باوەڕی وابوو کە عەشق دەیکۆژیت، بەلام هەر ئەو خۆشباوەڕییەش نیشانەی سەرکەوتنی تاریکی و نەینییەکانە بەسەر ئەو مەملەکەتە نازک و شوشەییە ئێودا کە بێسوود دەبویست تەمتومانەکان لابات و غوباری سەر ژیان بپەڕێنێتەوه. ئەو ئێوارەیه چووینە بەردەرکی مائی سلێمانی گەورە و گووتمان دەمانەوێت باوکی دلشوشە ببینین، پاسەوانەکانی نەیانەیتشت. ئێمە کەوتینە بەردبارانکردنی پەنجەرەکان، پاسەوانەکان ویستیان تەقەمان لێکەن، بە کۆڵانەکاندا راویانناین، بەلام بۆ ئێوارە یەمان پۆژ جاریکی تر کۆبووینەوه، ئەمجارە ژمارەمان زۆرتر بوو، کۆمەلێک کەس بووین کەسمان یەکترمان نەدەناسی، هەموو ئەو گەنجە بێدەرەتان و مەحرومانە بووین لە شوێنی جیاواز و بەشیوەی جیاواز دلشوشەمان ناسی بوو. بە دەنگی بەرز بانگم لە سلێمانی مەزن کرد و گووتم "هۆ بەپێژ هۆ... لەو ژوورە وەرەدەری و تێمانبگەینە محەمەدی دلشوشە بۆ مرد؟ ئێمە پەرفیقی گیانی بە گیانی جوانە مەرگ بووین. تا ئیستا لە هیچ حاڵی نین، بایەکی بێتەدەری و لە جیاتی قسەی تپووات حالیمانبکات". من دەمزانی نایەوێت باس لە مردنی کۆڕەکەی بکات، لەسەرێکی دیشەوه دەترسا شتێک لە خوشکە سپییانە بکەین، کە ئەوکات پێمانوابوو وەک پۆژی پوون ناشکرایە ئەوان دلشوشەیان کوشتوو. ئەو پۆژەش نەهاتەدەری و پاسەوانەکان بلأوهیان پێکردین... بۆ پۆژی دوایی ژمارە ی ئەوانە ی کۆبووینەوه لەو گەورەتر بوو حیساببکریت. دەستگێڕ و ەلاگەفرۆش و ئاوفرۆش و گۆلەبەپۆژە فروشەکانی شاریش هاتبوون، دواجار مارشال خۆشی هات. کە مارشال هات من خۆم کێشایەوه، ئەو لە هەمووان عاقلانەتر دەیزانی ئیشبکات. یەکەمجار لە بری هەموومان چوو ژوو.

و قسەی لەگەڵ باوکی محەمەدی دڵشوشەدا کرد، کە لەبەر ناویانگ و پلەوپایەیی حورمەتێکی زۆریان دەگرت. من لە منداڵییەوە دەزانم حورمەتی ئەوانە درۆزانە و بەتالە. من حورمەتم بۆی نەبوو، بەلام لە بەر سەریاسی مەزن خۆم وانیشاندا کە پێزێکی زۆری دەگرم. کە ھاتەدەرێ قسەمان بۆ بکات، ئێمە ھێندە زۆربوین نەیدەتوانی بە ئاسانی ئاراممانبکاتەو، مێزێکیان بۆ ھێنایە دەرێ و چوو سەری. سەریاسی یەکەم بۆ ئەوێ لە بەلەسەبوون و توپەیی ئێمە بیپاریزێت، چوو سەر مێزەکە و لە تەنیشتیەو وەستا، گەر ئەوێ لەگەڵ نەبایە لەوانە بوو شتەکان خراپ بشکێنەو، بەلام لای ئێمە و ئەو منداڵانەیی لەناو کوچە و قەیسەری بازارەکاندا گەرەبوو سەریاسی گەرە، پروفیسۆری شەو و تاریکەکانمان لە ھەموو سیاسی و خەباتگێڕ و نوسەر و ھونەرەندانی ئەم وڵاتە حورمەتی زۆرتربوو. لەبەر ئەو کە سەریاسمان لە تەنیشتیەو و بێنی وەستاو و پێماندەلێت "بێدەنگین..." ئێو چیتانە خۆ وەحشی نین، با پیاوێ کە قسەبکات" ھەموو بێدەنگ بووین.

ئەو پۆزە سلێمانی مەزن، باسی ئەوێ کرد بۆ ئەوێ پێگا لە مردنی دڵشوشە بگرت ھەموو شتێکی کردوو... باسی خۆی و یەکێکی تری کرد لە بەربەیانێکی زووژوودا پیش ئەوێ خۆر ھەلبێت، پیش ئەوێ دنیا پووناک بێتەو و چون بۆ خوازیبێنی کچیک کە عەشقی لە ناکاوی ئەو محەمەدی دڵشوشەیی کوشتوو. باسی ئەوێ کرد کە شتەکان بە جۆریک خێراو سەیربوون کەس تەفسیری بۆیان نییە. لە نێوان قسەکانیدا زووژو دەووستاو دەیگوت "دڵێک بوو بابردی و شکا". من یەکەم کەس بووم لە دواو ھاوارمکرد "با ئەو دوو سۆزانییە بکوژین... با ئەو دوو دەلە سەگە بکوژین". سلێمانی مەزن بە ھێمنییەکەو گوتی "ئەوان گوناھیان نییە... تاکە گوناھبارێک

خودای مه زنه له ژوور سه زمانه وه، که دلی دلشوشه ی وا به نازکی دروستکرد. من سووربووم له سه نه وه ی نازاریک به خوشکه سپیه کان بگه ینین، له ناو حه شاماتی مندال و گه نجه کانداهنگه لیکي ژوری تر هاواریانده کرد «با. بچینه سه خوشکه سپیه کان، بابچینه سه ریان». سه ریاسی مه زن نارامیکردینه وه و گووتی «من دۆستی دلشوشه م، هاوړتی مندالی و زیانی نه و بووم، ئیوه ده مناسن که چهنده حه زم له باشی و دادپه روه ییه. وهک ئیوه گه نجیکم و له بازاردا گه وره بووم، پیشنه وه ی که س گونا هباریکه ین ده بیټ دلنیا بین، دلنیا بن گه ر نه وان تاوانبار ده رچوون، من به رله ئیوه لیان نابووم، گه ر بیگونا هیش بن ناهیلیم هیچ که سیک ده ستیان بۆ به ریټ... ده بیټ باوه ر به من بکن». خودای گه وره نه و پۆزه که نه وانی بینی و گه پایه وه پیده چوو جادوویان لیکرد بیټ، جادوویهک تا شه وی مردنیشی له خوینیدا گه رایکرد بوو. کاتییک هاته وه و به منی گووت «گورانییه کانیا ن ده لیلی بیگونا هیانه» من له و ئیواره یه وه شیتبووم، له و ئیواره یه وه برینییک که و ته نیوان من و سه ریاسی مه زنه وه که هه رگیز ساریژ نه بوو.

نه و پۆزه سلیمانی مه زن و سه ریاسی گه وره، که یه کیکیان پلنگی شاخ و نه وی دیکه یان پلنگیکسی ناو کوچه و بازاره کان بوو، نارامیا ن کردینه وه و بلآه یان پیکردین.

موزه فیری سوبحه م کئ ده یگووت تۆ له بیابان دیتته ده ری و ده چیته مالی نه و خوشکه سپیهانه... من هه میشه رقم لیان بووه و تا مردن رقم لیانده بیټ. نه و ئیواره یه که سه ریاسی مه زن چووه سه ر گۆره که ی دلشوشه و به سه رسامی گه پایه وه، تیگه یشتم نه و دوو خوشکه دوو سیهریازی گه وره ن، دوو پۆهی خراپن ده توانن هه موو پیاویک بخه نه ته لیسمی خۆیا نه وه. سه ریاس که هه میشه به نه ده بیکی بیتامه وه باسی ئافره تی ده کرد، وهک یه کییک جادوی لیکرا بیټ قسه

لە دەنگ و ویقار و نەینى ناو نیگای خوشکە سەپییەکان دەکرد. کە لە گۆرستان ھاتەوہ خۆیکرد بە ژوورەکەى من و شەریفى پەپولەدا. بەدەنگى بەرز قسەیدەکرد و پێدەکەنى، شتەکانى بۆ شەریفى پەپولە دەگێراییەوہ و مەبەستى بوو منیش گویم لیبت. من وەک شیتەم لێدەھات و دەمگوت ”تۆ سەریاسى مەزن نیت، سەریاسى گەورە نیت... پزۆفیسۆرى شەوہ تەرەماشەکانمان نیت... تەپالەى مانگای کۆلانەکانیش نیت... تۆ ھیچ نیت ھیچ، لەبیرتچووہوہ کە ئەو کچانە نزیکترین ھاوڕێى تۆیان کوشتوہ؟ لەبیرت چووہوہ ئەوانە دڵشوشەیان کوشت؟ من حەزناکەم گویم لەم قسانە بیست... حەزناکەم لە مالى مندا ئەم قسانە بکەیت“.

شەوێکى تاریک و تال بوو... تاریک و تال، تاریکتر و تالتریش لەم شەوہ بێرەحم بیکۆتاییانەى زیندان. سەریاسى یەکەم بە پێکەنینەکەى خۆى ئارامیکردمەوہ و گوتى ”ئەو دوو خوشکە، دوو فریشتەن... دوو فریشتەى گەورەى خودان“.

کە دواتر زانیم پەیمانێکى خوشک و براپەتیان لەگەڵ سەریاسى مەزندا مۆرکردوہ، پەیمانێک لە جۆرى پەیمانەکانى دلداری، ئەوہ بووہ مایەى تیکچوونى تەواوەتى پەيوەندى من و سەریاسى یەکەم. شەوێک لە کۆچەى کى خاڵیدا وەخت بوو تەقەى لێیکەم... من بپارمەدابوو تەقەى لێیکەم، پێمگوت ”تۆ خیانتەت لەو پەیمانەى ئێمە کرد، تۆ میزتکرد بەو پەیمانەدا... من دەتکوژم، تۆ لە جیاتى ئەوہى تۆلەیان لێیکەیتەوہ کردوین بە خوشکى خۆت“. چواردەخۆڕێکى تازەم پێبوو، دەمانچەکەم دەرھینا و گوتەم ”دەتکوژم، تۆ زیادیت... تۆ ھیچ نیت... من شەرم لە خۆم دەکەم کە منیش ناوم سەریاسە، ئەو دوو کچە سووک و سەلیمیان کردوویت، بوویت بە فلیمى ئەم شارە... بوویت بە فلیم... تەواو... یان تۆ بژى یان من... یان

تۆ تهقه له من بکه یان من له تۆی ده کهم". له بهر پله که ی قاپی مالتیکدا دانیشیت و به ئارامی پالیدیایه وه گووتی "بمکوژه ... سه ریاسی سو بدهم بمکوژه. ئا لیره دا و ئا به مجۆره بمکوژه ... من پالده ده مه وه دهستم بللوده که مه وه و تۆ یه ک فیشه ک بنی به ناوچاوانمه وه، یان بوسته، با بچین له وئ له ژیر دوا هه مین هه ناری دونیادا بمکوژه ... له وئ هه یج که سیش ئاگای لیتنا بیئت".

پر به شه و پیده که نی و به گالت ه وه ده یگووت "بمکوژه، من و تۆ یه کیکمان زیادی ن ... زیاد، ئا ... ده ی بۆ نامکوژیت ... ها بۆ نامکوژیت". ئا ... ئا ئه و کات منیش واده زانی جگه له خۆمان سه ریاسی کی دیکه له جیهاندا نییه ... بوسته ... بوسته ... نامه ویت من هه یجت بۆ بدرکینم ... نه دی می شازاده هه موو شتیک ده زانییت ... ئه و ته نیا که سی که ده توانییت یارمه تیت بدات، ده بیئت نه دی می شازده بدۆزیت ه وه، ئه و کویره بدۆزیت ه وه که نه یینییه کان ده زانییت.

ئه و شه وه پیمگووت بمکوژه یان ده تکوژم ... بمکوژه یان ده تکوژم ... بمکوژه یان ده تکوژم ...

من و ئه و یه کیکمان زیاده بووین، ئیمه نه ده بایه هه رگیز یه کتری بدۆزینه وه. من له و ده ترسام و ئه ویش له من.

من له ناو جاش و دزو چه ته و پیاوانی حیزیدا گه وره بوو بووم، ئه ویش له مندا لییه کی زووه وه له سه ره مرز و له ناو قاچاغچی و ناو بازاردا گه وره بوو بوو. خۆشترین کاتی ژیا نی ئه و ماوه یه بوو که له مه یته م ژیا بوو، خۆشترین سالانی ژیا نی منیش ئه و کاته بوو که هاو پیی محمه ی دلشوشه بووم. پقمان له یه ک نه بوو، نا واهه زانه پقمان له یه ک بووه، ئیمه یه کترمان زۆر خۆش ده ویست ... هه ندی جار به سه عات به سه ر شانی یه کتردا ده گریاین و شه ری فی په پوله ژیری ده کردینه وه. به لام شه ری فی په پوله پۆژیک پۆیشیت و ئیدی نه گه رایه وه، دوا جا

لە دیمە شقەو ھ نامە یەکی بۆ ناردەم، باسی ژوورە کە ی خۆی دەکات لە "سەیدە زێنەب" لە گەڵ کۆمە لێک شیعە دا. ئیدی دوا ی ئەو نامە یە ھێچ ی لێنازانم... ھە ندیک دە لێن لە ئۆکرانیاو ھ کچی پوسی ئاودیوی ئە لمانیا دەکات، ھە ندیکیش دە لێن لە ئە فغانستان لە ئۆردوگایە کی "ئە فغانە عەر بە کاندایە"... شەریفی پە پۆلە تە نیا شاھیدی خۆشە و یستی مە ن و سە ریاسی مە زن بوو... بە لام شەریفی پە پۆلە ئیستا لە کوێ یە؟.

مە ن و ئەو یە کتر مە ن خۆش دە و یست، بە لام ھا و پێتی یە کە مە ن ھا و پێتی یە کی ناخۆش بوو، ئیشی ھە بوو ئیش، ھەر کات یەک یە کتر مە ن دە بین ی ئەو پرسیارە مە ن لە خۆ مە ن دە کرد "ئێمە کی یە ن؟". ئەو پرسیارە ش ھە ردووک مە ن ی تو پە دە کرد.

تادە مە رم ئەو ئیوارە یە م لە بیر ناچیتە و ھ کە لە سەر جێگا کە ی خۆ م خە و تە بووم و دوو غە ریبە خە بە ریا نکر دە و ھ. مە ن وێنە یە کی گە و رە ی کامکارە کە م بە سەر قەرە وێڵە کە م دا ھە ئواسی بوو، ئیتر باقی دیوارە کە ن پە سمی شە ھیدانی پێگای پزگاری بوو. مە ن ئە و کاتە خە ز مە دە کرد ناو و پە سمی شە ھید کۆبکە مە و ھ و ھە ک ئیستگە کە ن ی حیزب، ژیا ننامە ی خە یا لێم بۆ دروست دە کردن و لە گە ل پێشمەرگە کە ن ی تر دا دا دە نیشتین لاسایی موزیع و ئەو شتە نە مە ن دە کردە و ھ. نا ئەو ئیوارە یە م لە بیر ناچیتە و ھ کە سە ریاسی مە زن و مە مە دی دڵشوشە لە ناو وێنە ی ئەو ھە موو مە ردو وە دا دە رکە و تە ن، کە یە کە م جار چا و مکر دە و ھ پو خساری ئە وە ن لە ناو پو خساری شە ھیدە کە ن دا و نبوو بوو... چە ند جار یەک دە مو چا و م شت تا تە وانی م ببینم... تە وانی م ئە وە ن لە نیگارە کە ن جیا بکە مە و ھ. کە ھە ستام بیست دە قیقە م ما بوو بۆ ئە وە ی لە گە ل مە فرە زە کە ن ی شە و دا بچم بۆ واجب. ھە ستە دە کە م ئەو بیست دە قیقە یە سە یرترین کات ی ژیا ن ی مە ن. نا مە ن لە سەر داو ھ شتە کە م بە جیدی وەرگرت، بە لام ھە ستە دە کرد جۆر یەک لە تپو ھات لە ھە موو شتە کە ن ی شدا ھە یە. ئەو

شهو له کاتی واجبیدا وه ختبوو خۆم بکوژم... ئهو شهو بهیرمکرده وه که ژيانی من جگه له گۆرانی کامکارهکان، جگه له ههزی بیتمانای من له کامکارهکان هیچی تری تیا نییه... شهرم له وه دهکرد که ده بیئت ژيانی خۆم بۆ ئهو دوو کوپه بگێرمه وه. ئهو شهو و یستم خۆم بکوژم... زۆر جار له کاتی واجبیدا، له شهو ساردهکاندا که ده هاتمه دهڕێ و ده بوومه پاسهوانی شهو و په شهبا و به فر، بیرم له وه ده کرده وه خۆم بکوژم. به لām مارشالی شهو تاریکه کانمان پێیده گووتم تۆ «ترسنۆکتیرین پیاوی دونیایهت»... من جوهره تم نه بوو خۆم بکوژم، لوله ی تفه نگه که م ده خسته ناو ده م و ده مه ی تیا به وه ده ری، ده مخسته سه ر ناوچاوانم و دامده گرتوه وه، ده مخسته ژیر چه ناگه م و لامده برد. ئهو شه وه ش که له تاریکیدا چوارده خۆره که م ده ره ی ناو به مارشالم گووت «یان تۆ من بکوژه، یان من تۆ ده کوژم» درۆمه کرد... من هه میشه له مردن ده ترسم، به لām ئهو شه وه هیئنده شهرم له ژيانی خۆم ده کرد، به راستی بیرم له خۆکوشتن ده کرده وه. من به درێژایی ئهو شه وه بیرم له دروستکردنی چیرۆکیکی درۆ ده کرده وه بۆ ژيانی خۆم... هیئنده م شهرم له ژيانی خۆم ده کرد، له دروستکردنی حکایه تی درۆدا بوو بووم به وه ستایه کی عه جایه ب. هه تا ئهو ناوانه ش که ده مناردن بۆ گۆرانی داواکراو درۆیوون، که سانی خه یالێ بوون ته نیا له سه ری مندا بوونیان هه بوو. هه ندیجار له ئۆردوگا مۆله تم ده خواست و ده مگووت «ده چم بۆ مالی پوره هه لیم»، به لām من که سیکم نه بوو ناوی پوره هه لیم بیئت... من به درۆ ده ژیا... ئیستا ده لیم چ خوشبوو... چ خوشبوو ئهو پۆژانه ی که ده متوانی به درۆ بژیم... چ خوش بوو... چ به هه شتیکی بوو. گه ر تا هه تا هه تایه به متوانیایه، به و درۆ ساده و خوشانه ی گه نجیمه وه بژیم، به لām ده رکه وتنی مارشال و مه مه دی دلشوشه منی پیرکرد.

من بە ویقار و دلنیا ییەکی زۆرەوێ چووێ بەردەمیان، دەستمکرد بە حکایەتیکی درۆ دەربارەی ژیا نی جارانی خۆم، باسم لە مایکی خانەدان کرد کە منیان گەرە کردووە، باسم لە کچیکی زۆر جوانکرد حەزی لیکردووم و دەیه ویت بیەینم، باسم لە کۆمەڵیک پارە ی دانراو کرد کە کردووم بە دۆلار و لای ھاو پێیەکم ھەلمگرتوون، باسم لەوێ کرد نیازموا یە دوکانیکی کە مالیات بکەمەو، ھەتا لە شوێنیکیشدا گووتم "لەوانیە سەفەریکی خاریج بکەم و بیەوێ... حیزب دەمنیرێت". لەگەرەمە ی درۆکردندا بووم محەمەدی دلشوشە، سەیری کردم و بە ناسکی ھاو پێیەکەوێ گووتی "سەریاسی سوێجەم تۆ درۆ دەکەیت". کە وایگووت وەستام و سەیریکی ھەردووکیانم کرد و دەستمکرد بە گریان و گووتم "ئە درۆدەکەم... درۆدەکەم... خۆ عەیب نییە ئێنسان درۆیکات". ئەو ئەو ساتە بوو کە دەبایە ھەموو ژیا نی خۆمیان بۆ ئاشکرا بکەم... ھەموو شتیک بەلام ئەو پۆزە بۆئەو ی ئارامبکەنەو، پێیانگووتم "نە، سەریاسی بچکۆلە حکایەتی ژیا نی خۆت ھەلگرە بۆ ژێر دواھەمین ھەناری دنیا... چیرۆکەکان لە ژێر ئەو درەختەدا تەمبکی تریان ھەیە". ئاوا بوو لە یەکیک لە سەیرانەکانماندا بۆ بن ئەو درەختە ھەموو شتیک خۆم بۆ گێرانەو. موزەفەری سوێجەم، تا ئەمڕۆ دلنیا نیام ئایا ئەو سەحری محەمەدی دلشوشە بوو کە دەبایە ھەموو کەس نەتێنێبەکانی خۆی پێیلێت، یان ئەفسونی دواھەمین ھەنار بوو، زمانی پزانم و کاریکیکرد ژیا نی خۆم بە ھەموو پەسییەکانییەوێ خستە بەردەستیان و بەھەموو ساتەکانییەوێ بۆمگێرانەو؟.

کاسیتی سینه م

من له و شوینه وه له بیرمه که له گوندیکدا بووم ... گوندیکی بچوک ...
 بچوک ... بچوک ... من رقم له لادییه، ههتا خوشترین لادیی دنیا لای من
 جه هه نه مه. سه ریاسی مه زنیش وابوو، ئه ویش زۆر که یفی به لادی نه ده هات،
 که له پۆژنامه کاندایا باسیان له گێژانه وهی خه لک بۆ لادی پوخاوه کان
 ده کرد، ئه و توپه ده بوو. پاسته من و ئه و له لادیوه هاتبووین، به لام له
 شاردا چاومان کردبووه وه، له شاردا بالقبووین، ههردوو کمان له بهر ده رکی
 سینه ما و دوکانی فیدیۆ و مه زاتخانه و له نزیک عه ره بانه ی شووتیفروش
 و هه نارفرۆشه کانه وه گه وره بووین.

من له و شوینه وه له بیرمه که له گوندیکدا بووم. له و شوینه وهی
 منداڵ بووم، له وانه یه ته مه نم شه ش یان هه و ساڵ بووییت که پۆژیک
 هه موو گونده که یان چۆلکرد، من بۆردومانی ته یاره و پتوه بوونی به رغه ل
 و کوژدانی دوو کچم له کانی ژناندا له بیره ... دیاره هه زار ته وهاتی ته ریش
 هه یه من له بیرمنین و نامه ویت بۆت باسبکه م ... من رقم له گێژانه وهی
 ژیاکی خۆمه ... من له و جیگایه وه بۆت باسده که م له گوندیکی بچوکدا بووم،
 پۆژیک هه موو ئه و گونده چۆلێکرد ... له بهر ئه وهی جه ییش و جاش و هه موو
 ته وهاته کانی ته ره ژشیان هه تا ... له بیرمه که هه موو گوند چۆلێکرد. مه لا
 هه باسیک و خه رامان خانیک، که ده بیته دایک و بابم بوویتن له و پۆژه دا
 ده کوژدین، یه عنی وایه بریاره ئه وان منیان به خێوکرده بیته و من پیمکووتین
 بابم و دایه و هه موو شته کانی ته ره که باش له بیرم نه ماون. وایه بریاره
 خه رامان خان پێش ئه وهی بکوژدین به هه موو که سی گووتبیته "به قوربانته
 بم، ئه وه منداڵی خۆمان نییه، ئه وه کوپه شه هیده ئیمه به خێویده که یین ...
 بۆ کوپه به ساقه ته بم ... بۆ کوپه ئاگر ته یه ربووه که یه". وایه بریاره مه لا

هه‌باس له‌گه‌ل‌مدا نۆز خراپ بوو‌پیت، به‌ شولک و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تر لێ‌یدابم... دیاره‌ ده‌لێن من نۆز هاری‌بووم... به‌لام من هیچ شتی‌کم به‌ته‌وا‌ی له‌ بیرنبیه‌. نه‌ هاری‌یه‌کانی خۆم و نه‌ شته‌کانی تری‌ش.

له‌و شو‌ینه‌وه له‌ بیرمه‌ له‌ گوندیکی بچوکدا بووم، هیند بچوک به‌قه‌د پێ‌قنه‌ی کۆتری‌ک. له‌و کاته‌وه له‌ بیرمه‌ که‌ هه‌موو ئه‌و گونده‌ چۆ‌لێده‌کات و من به‌ته‌نیا له‌ ناو دیدا ده‌مێنمه‌وه، وه‌ک ده‌لێن گه‌ر به‌هات‌بایه‌ و من له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر‌دا گوند‌م چۆ‌ل‌ب‌کردایه‌ ده‌کوژ‌دام، چون‌که‌ خه‌رامان‌خان و مه‌لا هه‌باس که‌ من به‌جێ‌ده‌هێ‌ڵن تۆ‌پیک ده‌یان‌کات به‌ قاو‌رمه‌، یه‌عنی به‌سه‌ر شاخێ‌کدا سه‌رده‌که‌ون، له‌وێ په‌سه‌دی نو‌ژمن ده‌یان‌بینی... ئیدی له‌وێ‌وه تۆ‌په‌کان دوا‌یان‌ده‌که‌ون، ئه‌وان ده‌پۆ‌ن و بووم تۆ‌پیک ده‌دات به‌ شو‌ینی پێ‌شووتریان‌دا.

ده‌پۆ‌ن و بووم، ده‌پۆ‌ن و بووم، ده‌پۆ‌ن و بووم، ده‌پۆ‌ن و بووم... تا بووم، بووم، بووم و ئیتر نا‌پۆ‌ن.
واب‌پ‌یاره‌ یه‌که‌مین دایک و باوکی پاسته‌قینه‌ی من به‌وجۆ‌ره‌ مر‌د‌بێ‌تن.

من له‌و جی‌گایه‌وه له‌ بیرمه‌ که‌ جاشه‌کان دێ‌نه‌ ناو گونده‌که‌وه و جگه‌ له‌ مندالێ‌کی چل‌من به‌ هه‌ناری‌کی شوشه‌وه که‌ ناوی سه‌ری‌اسی سو‌ب‌جده‌مه‌ که‌سی تر نا‌دۆ‌زنه‌وه، له‌و جی‌گایه‌وه له‌بیرمه‌ که‌ جاشه‌کان نه‌وتیان ده‌کرد به‌ گونده‌که‌دا، من به‌ خۆشی‌یه‌وه سه‌یری ئا‌گره‌که‌م ده‌کرد و یارمه‌تیمه‌دان. ئیستا باش له‌ بیرم نی‌یه‌، به‌لام وا دێ‌ته‌ خه‌یا‌لم ئه‌و ساتانه‌ خۆ‌ش‌ترین ساته‌کانی مندالێ‌م بوو‌پیتن. وامه‌زانه‌ من له‌ مندالێ‌یه‌وه پ‌قم له‌ نیش‌تیمان بووه... یان وه‌ک مارشال ده‌ی‌گووت «وه‌ح‌شیت‌رین مندالی دنیا» بووم... نا... من خۆ‌ش‌حال‌بووم به‌ سووتانی ئه‌و گونده‌ له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌کم وه‌ک یاری سه‌یرده‌کرد.

من جاشيک پزگاريکردم ناوی «که یخوسره و ناغای سوفیان ناغای سه دری ئه رحه می» بوو، نازانم که بانگیانده کرد بهرده وام به هر سئ ناوه که یه وه بانگیانده کرد، لای ئه و فیزی چوار شتی گرنگ بووم، جاشایه تی، چه ته یتتی، پیشمه رگایه تی، خوینده واری. کۆمه لیک ژن و کۆمه لیک کچی جوانی هه بوو، به لام کوپی نه بوو. هه رگیز منی وه ک کوپی خۆی ته ماشا نه ده کرد، دیاره ده یتوانی من بکات به کوپی خۆی، هه ویه م بۆده رکات، شتیکم له سه ر تا پۆبکات و هه موو شته بیتماناکانی تریش، به لام نه یکرد... تاکه شتیک له مندا به دلی بوو ناوه که م بوو. هه ندیجار که به ته نیا بووینایه بیریده کرده وه ده یگوت «سه ریاسی سو بچه م.... سه ریاسی سو بچه م... سه ریاسی سو بچه م... ده بیته ئه م ناوه مانای چی بیته؟» پیموایه دلی نه ده هات ئه و ناوه م لی بکاته وه، ده یزانی گه ر بمکات به کوپی خۆی ده بیته ناوه که م بکات به «سه ریاسی که یخوسره و ناغای سه دری ئه رحه می»، ئه وه شی به زولمیکی گه وره ده زانی. که پیکه وه بووینایه ده یگوت «سه ریاسی سو بچه م... په ح که ناویکی جوانه».

په نگه من بچوکتزین جاشی ولاتی خۆمان بوو بیتم. یه که مین وینه ی ژیانم ده گه پیته وه بۆ ئه و کاته له گه ل کۆمه لیک جاشی تر دا پۆژیکی په شه با له سه ر لووتکه یه کی به رز گرتوومه. ئه و کات ته مه نم نۆ ساله، به خۆم و برنه ویکی سئ جار له خۆم درێژتره وه، له نزیک سه نگه ریکه وه وینه یه کی دیکتا تۆرمان پیتی و په نجه مان وه ک نیشانه ی سه رکه و تن به رزکردۆته وه. سه یرترین یادگاری ژیانم ده گه پیته وه بۆ ئه و پۆژه ی که له گه ل هه موو ماله جاشه کاندایه بریانین بۆ لای دیکتا تۆر، که یخوسره و ناغا به درێژایی پگا قسه ی له سه ر گه وره یی ئه و پۆژه بۆ کچ و ژنه کانی و کۆمه لیک خه لکی تپوهانی تر ده کسرد، دوا ی ئه وه ی ده جار قوونیا ن پشکنین، بریانینه هۆلیکه وه که پیاانده گوت هۆلی دیداره کانی سه رۆک... که خۆی هات، هه مووان هه ستان و ده بایه نیوسه عات چه پله و تپوهات و شتی تر...

لێبەدە. من چە پلەم لێنەدا. کە یخوسرەو ئاغا کە پەفتارە سەیرەکی من شلە ژاندبوی، بەردەوام لە ناو ھەلەلە و چە پلە و ھوتافەکاندا دە یگوت "سەریاسی سوێجەم... چە پلە لێبەدە... کوپی حیز چە پلە لێبەدە". من قەت چە پلەم لێنەدا. دەبواوە ھەمووان بە ریز دەستی ماچکەین، کە ھاتە سەرە ی منەو، ھەک بچوکتێن جاشی ولات منیان بە سەرۆک ناساند. ئەو پێدەچوو ژۆر خوشحال بیت کە شەرەفی ئەو ی پێپراوە بچوکتێن جاشی مەملەکەتە کە ی خۆی ببینیت. من دەبواوە دەستی ماچکەم و ئەو شتانە، بە لām وەستام و ھیچم نەکرد. بە ژۆر منیان بردە بەردەمی، ئەو منی خستە نابەینی ھەردوو پانی خۆیەو، ئەو کات سەرم لە ئاستی ھەردوو گۆنی سەرۆکا بوو، ناوگەلی سەرۆک بۆنێکی پیسی لێدەھات. من سەرم بەرزکردەو و بە کوردییەک کەس لە ھامیەکان تێنەگەشتن، گووتم "سەرۆک تۆ قوونت ناشۆیت"، کەس لە تەواوی قسەکەم تێنەگەشت، کە یخوسرەو ئاغا نەبیت کە دەمۆدەست لە ویدا بورایەو... من کە کە یخوسرەو ئاغام بینی کەوت دەستمکرد بە گریان، نازانم بۆ دەستمکرد بە گریان، بە لām شتێک وایلیکردم حەزیکەم بگیرم. مەحشەرێک بوو مەپرسە، پۆژنامەکانی دەولەت دواتر بورانەو ی کە یخوسرەو ئاغان و تەفسیرکردبوو کە لە خوشی ئەو ی مندالە کە ی خۆی لە ناوگەلی سەرۆکا بینیوەتەو، لە ھۆش خۆی چوو. ئەو وێنەیە ی من دواتر بوو بە وێنەیەکی بەناوبانگ، بە لām سالت بە سالت دەموچاوی من گۆپدرا، سالت بە سالت من لە داخی ئەو وێنەیە بپارمدا دەموچاویکی تر بۆ خۆم دروستبەم، تا پۆژیک ھەموو دۆنیا ئەو وێنەیە ی منی لە ناوگەلی سەرۆکا بپەرچوو، وێنەیەکی سەیرە لە سەر تەختێک، لە نزیک دوو بازە گۆلی گەورەو، سەرۆک دەمیکردۆتەو و پێدەکەنی و منیش دەمیکردۆتەو و دەگیرم. کە یخوسرەو ئاغا ھەرگیز لێم خوشنەبوو. لەدوای ئەو پۆژەو لە دانیشتن و پشروی ناو ژنان و کچانی خۆی مەھرۆمیکردم و ناردمی بۆ ھەر اسەت

له په بیه دووره کاند. له و سئ سالد وک بچو کترین جاشی ولات توانا و به هره و سه لیکه ی خوم تاقیکرده وه، دیاریوو که یخوسره و ناغا تف له و پوژده کات منی تیا هه لگرتوته وه، به رده وام له شه په قورسه کاند منیان ده خسته پیشی پیشه وه بۆ نه وه ی بکوژیم، به لام وک نه وه ی هه موو شه ی تانه کان ده ستیان به بالمه وه گرتبیت، نه ده کوژام... بینه وه ی بترسم ده چوومه هه موو شوینه خه تهره کان، له شه په قورسه کاند له پیشی هه مووانه وه په لامارمه ده، جاشه کانی تر ناویاننا بووم "سه لکه زوپنا". له دوو شه ردا سه رتا پای هیزه کانمان ته فروتونا بوون من نه بیت به خوم و برنه وه دریزه که مه وه گه پامه وه و خه به ری کوژانی بریه کی که یخوسره و ناغا و مایکی و دوو ناموزایم بۆ هینایه وه. هیزیک له ناسمانه وه نهیده هیشته من بکوژیم. جاریک مینیک له ژیر قاچمدا ته قییه وه و هیچم لینه هات، جاریکیش هاوه نیکی پیشمه رگه که وته ناو په بیه که مانه وه هه موو جاشه کانی تر کوژان، من نه بیت له ناو دوکه ل و باروتی ته قینه وه که دا وک شیر بازمدا و هاتمه ده ری... من یه کیک بووم له نازاترین جاشه کانی نیشتیمان. که پیشمه رگه تیکشکان و فوجه که مان بچو ککریه وه که یخوسره و ناغا خیزانیکی نه وه نده گه وره ی بۆ خوی دروستکردبوو به خپونه ده کرا. که س به ته واوی ژماره ی ژن و کهچه کانی نه ده زانی، پاره یه کی بیشوماری ده ویست که به جاشایه تی ته واو نه ده بوو. له و پوژانه دا من و کوکه لیک له پیاوه کانی تری بووینه چه ته. نه و سه رده مه هه ر چیه کیان پیبگوتبامایه به خوشییه وه ده مکرد. له و سه رده مانه دا یه که مین که سم کوشت، دیاره نازانم گه ر له شه په کانی پیشوودا که س به گولله ی برنه وه که ی من کوژا بیت یاخود نا، به لام یه که م که س که له نزیکه وه و پویه پوو کوشت بیت ده که پرته وه بۆ نه و پوژانه. من و ده یان چه کداری دیکه ی که یخوسره و ناغا له هه موو کون وکه له بریکی نیشتیماندا بۆسه مان داده نا، قافله ی قاچاغچیه کانمان تالانده کرد، پیواره کانمان پووتده کرده وه، ترومبیلما.

دهوهستان و موسافیره گانمان پووت و قووتده کرده وه و به ره لآمانده کردن .
 یه که م که س کوشتم بازگانیکی ئالتون بوو، شه ویکی تاریک به ته نیا به
 خۆی و سێ کێلۆ خۆله وه له مارسیدسیکی سپیدا به ره و سنوور ده پۆی .
 ئالتونه که ی له شوینیکی تایبه تی ژیر کوشنه که دا شار دبووه وه . ئه وکات
 مامۆستا «خه لیل هورمز» له گه لماندا چه ته بوو، خۆشه ویستری که سیک
 بوو تا ئه وکات بینییتم، زۆر هه زی له پاره بوو، به لām زۆر پیاویکی
 به پیز و به یقاریوو، ئه و دلنیا بوو که ئه و پیاوه خۆلی ئالتونی پتیه .
 که سمان خه یالمان بۆ ئه وه نه ده چوو که له ژیر کوشنه که دا بیت، که
 مامۆستا خه لیل هورمز دهستی برد بۆ ژیر کوشنه کان، بازگانه که له دواوه
 په لاماریدا، خه ریک بوو ده مانچه که له مامۆستا خه لیل هورمز بستینییت .
 من له ترساندا ته قه م لیکرد، به جۆریک ته قه م لیکرد وهخت بوو مامۆستا
 خه لیل هورمیش بکوژم، که به ناگاهاته وه و چاو مکرده وه بازگانه که به
 جووتیک چاوی سه رسامه وه سه ری خستبووه سه ر شانی مامۆستا خه لیل
 و خۆینی ده هینایه وه . مامۆستا خه لیل هورمز بۆنه وه ی هه ست به ترس و
 په شیمانی نه که م گووتی «زۆر باشتکرد کوشتت، کوپی حیزه به شی خۆی
 ژیاوه» . من زۆرم پێخۆشبوو که مامۆستا هورمز ئافه رینی کردم ... شه وانی
 دواتر له خۆشی و له ترسدا خه وم لینه ده که وت، ئه و پۆژه که مامۆستا
 هورمز پرگار کرد، ئه و گووتی «هه قت بۆده که مه وه ... شتیکت فیژده که م،
 هه موو ژیانت سوودی لیبینییت» ئه و فیژی خۆینده واری کردم . له و
 شه وه به دواوه به درژیایی پۆژ فیژی نوسین و خۆینده وه ی ده کردم، که
 پاپه رین پوویدا من ته واه فیژی خۆینده واری بوویوم، به لām فیژی ژیا نیکی
 سه یریش بوویوم که دواتر به زحمه ت واز ملیه نا، ژیا نی چه ته یه ک له سه ر
 شه قامه کان ده وه ستییت و چاوه پوانی نیچی سه ر ده کات . له دوا ی پاپه رینه وه
 هه موو شه کان به خیرایی گۆپان، که یخوسره و ناغا به خیراییه کی سه یر
 بوو به پیشمه رگه ، به په له هه موو ئه و په سمانه ی سووتان که له گه ل

سه رۆکدا گرتبوومان و په سمی تری له گه‌ل سه رۆکه تازه کاندایه‌ئاسی... سه رۆکه تازه کان له داوه‌ت و خواردن و گه‌پان و سه‌یران و خواردنه‌وه بیزارنه‌ده‌بوون، تاقمیکى مه‌شرب خۆشبوون، که زۆر حه‌زیان له گۆرانى و سه‌فا و نافرته و پیکه‌نین بوو. هه‌رگیز له‌وه نه‌ده‌چوون له شه‌پیکى دوور و درێژ هاتبیتنه‌وه، به‌لکو له‌وه ده‌چوو له شاییه‌که‌وه گه‌پابیتنه‌وه و خۆیان بۆ شاییه‌کى تر ئاماده‌بکه‌ن. که دواتر بووم به پیشمه‌رگه‌یه‌کى چالاک و له شه‌پى ناوخۆدا به‌شداریمکرد، به‌و پوو‌خۆشییه‌ى سه‌رکرده و مه‌سنوله‌کان سه‌رسامبووم. شتی‌ک له ژيانى نه‌واندا هه‌بوو له ژيانى ئیعمه‌دا نه‌بوو، ئه‌ویش سه‌فای به‌رده‌وام بوو، که ده‌چووین بۆ شه‌پ نه‌وان نوکته‌یان ده‌گێڕایه‌وه، که ده‌گه‌پایه‌وه نوکته‌یان ده‌گێڕایه‌وه، که ده‌چوون بۆ ته‌عزى له نابه‌ینى سووره‌ته‌کاندا به‌چرپه‌ چرپ نوکته‌یان بۆ یه‌کتر ده‌کرد. له سه‌نگه‌ره‌کاندا به‌بیتله‌ نوکته‌یان بۆ یه‌کتر ده‌گواسته‌وه، که له کاتى شه‌پدا لیژنه‌ى ئاشتییان دروستده‌کرد له پیشدا به‌تازه‌ترین نوکته دانیشته‌کانیان ده‌کرده‌وه... شتی‌ک وای له من کرد تی‌گه‌م هه‌موو شته‌کان ته‌روه‌ات و بێمانان. به‌لام من دوا‌جار تی‌گه‌یشتم م‌رؤف بۆئه‌وه‌ى بتوانی‌ت شه‌رپکات ده‌بی‌ت زۆر پێکه‌نی‌ت.

ئێواره‌یه‌کیان چووم بۆ لای که‌یخوسه‌رو ئاغای سه‌درى نه‌رحه‌مى ده‌ستیم ماچکردو گوتیم «به‌پێز هاتووم سوپاستانبه‌کهم، تۆ چه‌ند سا‌له من به‌خێوده‌که‌یت، من بارێکى قورس بووم له سه‌ر شانى ئێوه... ئیستا گه‌وره‌بووم و ده‌پۆم خۆم خۆم به‌خێوده‌که‌م...». نازانم بۆ وامکرد، به‌لام هه‌ستده‌که‌م ئه‌و هه‌موو نوکته‌یه‌ى له‌و دیوه‌خانه‌دا گویم لێبوو کاریگه‌رییه‌کى گه‌وره‌یان هه‌بوو، ئه‌و کات ده‌میک بوو ده‌مزانى من پیاویکى غه‌مگینم لێده‌رده‌چیت که حه‌زى به‌لایه‌نه‌ تاريکه‌کى ژيانه... شتی‌ک له خوینددا بوو وایده‌کرد حه‌زم له گریان بی‌ت. چیت ته‌حه‌مولی ئه‌و هه‌موو نوکته‌یه‌م نه‌ده‌کرد که له دیوه‌خانه‌کى که‌یخوسه‌رو ئاغای کوپى سوفیان نانا.

گویم لیدەبوو. کاتیک لە و ماله ھاتمە دەری زۆر خۆشحال و ئاسوودە بووم، ھەستم بە ئازادییەکی گەورە دەکرد، کە لە مالى ئەو ئاغاى ھاتمە دەری ھەرگیز نەچوومەو، لە ماوێ چەتە تیدا پارە یەکی کەم کۆکردبوو وە کە بە خیرایی لە ناو بازار و لە سینە ما و دوکانی فیدیۆ و چیشتخانە کاندە خەرجمکرد. کە ئیوارە یەکیان خۆم لە ھیزی پیشمەرگەدا ناوئوسکردهو، بەشی لەفە یەکی چکۆلانە پارەم پیمابوو، لە جیگایەک دوا لەفەم خوارد و گەپامەو بە پیشمەرگایەتی و ھەراسەتی دوور و درێژ لە ناو باران و بەفرو پەشەبا و تاریکیدا. تاکە ھاوپیەکی راستەقینەم لەو کاتەدا خەلیل ھورمز بوو کە یەکەم کەس بوو لە گۆرینەو ی پارەدا دەستی خۆی وەشان و دوکانیکی تاییەتی لە ناو ھەراسەتی بازاردا کردەو و بوو بە دەوڵە مەندیکی گەورە. وەک خۆی بە پیکەنینەو دە یگوت ”ئێواران کە بۆرسە داخرا... وەرە و دەرسی خۆمان دەخوینین“. ئەوکات من ھەر پۆژیک پشوم ھەبایە درێژم بەوانەکانی خویندن و خویندنەو دەدا. کە سەریاسی یەکەم و مەمەدی دڵشوشە دەرکەوتن، من لە کۆمەلێک ئازاری پۆھی و دەرونی قوولدا دەژیام. لە پاستیدا شتیکم نەبوو بۆی بژیم. بیرم لە خۆکوشتن و تپوھاتی تر زۆر دەکردهو. کە ئەوان دەرکەوتن شتیکی ئەواو نوێ ھاتە ژیانمەو، یەکەم دانیشتنی راستەقینەم لەگەڵیاندا دەرگای دۇنیایەکی تری لیکردمەو، لە چایخانە یەکی بچوکدا نزیک سینە ماکان یەکترمان بینی، پیشتر دووجار لەگەڵ مەمەدی دڵشوشەدا بەتەلەفون قسەمکردبوو. ئەو ئیوارە یە کە چووم بۆ ئەو چایخانە چکۆلانە یە تەنیا بیرم لەو نەدەکردهو خۆم بناسم، بەلکو بیرم لەو نەدەکردهو ئەو دوو مۆفە سەیرە بناسم کە چیرۆکیکی تریان دەربارە ی ژیان و تپوھاتەکانی رابوردووی من پێبوو. بەرلەو ی ھیچ بلێین مەمەدی دڵشوشە گووتی ”گرنگ ئەو یە ھەنارە شوشەکان نەفەوتیت... ھیچ شتیکی وەک ھەنارە شوشەکان گرنگ نییە“. ھیچیان دەربارە ی من نەدەزانی، من ھەرگیز

ئارەزووی ئەوەم نەبوو بەدوای نەپتیی و تێوەسات و شتی وادا بگەڕێم،
خۆشییەکم لە ناسینی خەڵکدا نەدەبینی، مەرووف لای من شتێک نەبوو
باوەڕی پێیکەیت. من گومانێ خراپم لە هەموو کەسێک هەبوو... تائەمڕۆش
وام، تادەمەرم گومانێ خراپم لە هەموو کەسێک هەیە. باوەڕم بەو قسانە
نییە تۆ لەو کاسیتانەدا دەیکەیت، گواپە مەرووف جوانە و نینسان باشە
و قسەئێ سەپرو سەمەرەئێ تر. من تەنیا باوەڕم بەوانە هەبوو کە مردن.
لەیکەم ئێوارەو ناوەکانمان بەشکرد، ئەومان ناونا "سەریاسی
گەورە" و منیان ناونا سەریاسی بچکۆلە. من بە قەڵەفەت و بالالەو
گەورەتر بووم، دەمەوچاویکی هێند مۆنم هەبوو پێدەچوو بەردەوام حەزم
لەشەپ و ئەو فەرتهانەئێ تر بێت. کە ئەو پۆژە دەستمکرد بە گریان
کەسیان باوەڕیاننەدەکرد، ئەم دەعبا مۆن و پوخسار گەرژە ئاوا لە دڵەو
بگری. من ئەو ئێوارەئێ دووجار گریام، جارێک کە هەستمکرد ژیانم
ئەوێندە ناشیرینە ناتوانم پاستگۆیانە بیگێتێمەو، جارێکی دیش کە
سەریاسی گەورە باسی منداڵی خۆئێ کرد لەسەر مەرزەکان و لە ناو
تەرسی هێستری قاچاغچییەکاندا، باسی ئەو پۆژە تێوەتانەئێ کرد کە لە
مەیتەم ناچاربوو پەسایێ منداڵە بچوکەکانی تر پاکبکاتەو، قسەئێ لە
شەوانی برسیئێ کرد کاتێک ئانی لە مالان داواکردو. ئەو شەو من دوو
جار گریام. هەر دوو جارەکش سەریاس ژیریەکردمەو.

گەر ئەو ئێوارەئێ دووجار نەگریابامەئێ لەوانەبوو منیان ناوێنەناوێ
سەریاسی چکۆلانە یان سەرگزگل. هەردووکیان دەیانزانێ من بەتەواوەئێ
گەورەنەبووم. پێدەچوو هەموومان یەک تەمەنمان هەبێت، بەلام من
گەورەنەبوو... ئەوان ویستیان گەورەمبکەن و بێم بە مەرووفێکی مەزن،
بەلام نەیانئوانی.

تادەمەرم ئەو پۆژەم بیریانچیتەو کە دواھەمین هەناری دنیام تیا بینێ.

ئەوکات کە من بینیم ئەوان مێژوویەکی درێژیان لەگەڵ ئەو درەختەدا

هه‌بوو، چه‌نده‌ها شه‌و له ژێریدا خه‌وتبوون... شتێک هه‌میشه به‌ره‌و ئه‌و دره‌خته‌ی پاده‌کێشان. ناتوانم وه‌سفێ دواهمین هه‌ناری دونهیات بۆبکهم، دره‌ختێکی سه‌یربوو، ته‌نیا دره‌ختی هاوڕێتی و ئاسووده‌یی ئێمه‌ نه‌بوو، به‌لکو دره‌ختی بینین و خه‌ونه‌کانیش بوو. نه‌دیمی شازاده له‌ویادا ئیلهامی سه‌فه‌ره‌ دورودریژه‌کانی خۆی بۆ ده‌هات، مه‌مه‌دی دلشوشه‌ له‌ویادا له‌هه‌ندێ نهنێی تێده‌گه‌یشته‌، سه‌ریاسی گه‌وره‌ له‌ویادا بیرێ له‌ شته‌کان ده‌کرده‌وه‌، ئه‌و له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دونهیات پالده‌که‌وت و ده‌یگه‌ووت «بیر له‌ خۆم و شته‌کان ده‌که‌مه‌وه‌». که‌سمان نه‌مانده‌زانی «شته‌کان» چیین؟ که‌ له‌ تروپکی هه‌نار ده‌گه‌ڕایه‌وه‌، سه‌ریاس به‌رده‌وام پێده‌که‌نی و قسه‌یده‌کرد، زۆر له‌ قسه‌کانی وه‌ک نه‌خشی به‌رد وابه‌وون... موزه‌فه‌ری سوپه‌ده‌م ئێستا بیرده‌که‌مه‌وه‌ و تێده‌گه‌م تۆ به‌رله‌وه‌ی بگه‌ڕێته‌وه‌ ئه‌و له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دونهیات ده‌بیینت. ئێواره‌یه‌کیان من و ئه‌و پێکه‌وه‌ سه‌رسامانه‌ سه‌یری ئاسمانمان ده‌کرد، گووتی «پۆژیک له‌ پۆژان پیاویک له‌ سه‌حراوه‌ دیت... له‌ سه‌حرایه‌کی زۆر زۆر دوروه‌... پیاویکی بێکه‌سه‌، نازانیت چی بکات و به‌جێت بۆ کوێ... باوه‌ش به‌ ئێمه‌دا ده‌کات و ده‌لێت من باوکی ئێوه‌م... باوکی هه‌مووتانم». نه‌دیمی شازاده ئه‌و کوێره‌ی تروها‌تی دونه‌ی نه‌بینیوو، ده‌یگه‌ووت «له‌ ژێر دواهمین هه‌ناری دونهیات... قسه‌ قسه‌ی من و تۆ نییه‌... قسه‌ی مرۆف نییه‌... قسه‌ی خودایه‌». ئه‌و له‌و باوه‌ڕه‌دا بوو که‌ خودا له‌ پوختساری باوکیدا ده‌رده‌که‌وێت و ئیلهامی بۆ دینیت و پێیده‌لێت «وابکه‌ و وامه‌که‌». هه‌ر سێکیان چاوه‌پوانی ئه‌وه‌بوون له‌ بن ئه‌و داوه‌دا په‌یامێک و ئیلهامێکی گرنگیان بۆ بێته‌خواره‌وه‌ ژانیان بگه‌ڕێت، به‌لام ئیلهامه‌کان هه‌ر به‌قه‌د پووبه‌ری ژانی پۆژانه‌ی خۆیان بوو. له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا سه‌ریاس به‌ریاردابوو «سینه‌ی که‌ ژال» بکڕێت. ئاه... بوه‌سته‌ موزه‌فه‌ر ده‌زانیت «سینه‌ی که‌ ژال» چیه‌؟ عه‌ره‌بانه‌ چکۆله‌ ده‌ستیبه‌که‌ی خۆیه‌تی که‌ به‌بازاردا ده‌یگێڕا. له‌ویادا به‌ریاری دروستکردنی

”نه نجومه نى عه ره بانه كانى“ دابوو، له ويا دا برپارى جهنگى دابوو له پيښاوى هه موو دهستگيرپه بچوك و مندا له بيبه شه كانى بازاردا، برپارى دابوو سياست نه كات و له شه پى ناوخودا دوژمنى هه موو لايهك بيت، نه و تكانامه يه داپشتبوو بۆ دهستگيرپه كان كه له پوژه سهخته كاندا نرخ زوړ زيادنه كن، نه و ناموژگار ييانه ي بۆ دهستگيرپه كان نوسيبوو كه نه گهر بازار گانه گه وره كان نرخيان به رزكرده وه مانيان لايگرن و شت نه كړن، وه حى دابووو شير فروشه كان له هه ر په نجا قوتويهك شير، قوتويهك بۆ مندا له شاوره كان جيا بكه نه وه. نه و ده غيله يه دامه زاراندبوو بۆ كومه كى نه و دهستگيرپه ي تووشى زهره رى كوتوپر و گه وره ده بوون، خه يالى نه وه كه وتبووه سه رييه وه سه نديكايه كى مندا لانس دهستگيرپه دروستبكات، بيري له دروستكردنى قوتابخانه يه كى شه و كړدبووه بۆ نه وانه ي له بهر نه دارى له قوتابخانه ي پوژ نه يانده خويند، نه ... چوزانم ... چوزانم، له ويا دا ئيلهامى نه و شتانه و هه زار شتى تريشى بۆ هاتبوو كه به منى ده گوت ”سه رگزل تۆ به ئاسانى تيباننا گه يت“.

هه ميشه پيكه وه ده چووين بۆ بن دوا هه مين هه نارى دونيا، بۆ مردن نه بيت نه ده بابه كه س به ته نيا بچيته بن نه و دره خته. نه ديمى شازاده له بهر كوږى و سه ختى چيا كه نه يده توانى به ته نيا بيت، نه وانه ي تريش وا پيكه وتبوون هه رگيز به ته نيا نه ين، نه وه به شيك بوو له حيكه تى په يوه ندى له گه ل دوا هه مين هه نارى دونيا دا كه شازاده ده يگوت ”د ره ختىكى خوداييه“، به لام من هيزمه دايه خوّم و ده مگوت ”د ره ختى ئاوا ته كانى سه ر زه مينه“. كه وامده گوت هه موو چه پله يان بۆ ليده دام، چونكه من به پيكه وت قسه ي جوانم ده كرد، يه عنى قسه يهك تپوهات نه بيت.

نه ديمى شازاده له و بن داره دا خه ونى به باوكييه وه ده بينى، له ويا دا ده خه وت و كه هه لده ستا چيرۆكى دريژى له سه ر گه شته كانى باوكى له

دیو مردنه وه ده گێزپایه وه ... له وێوه هه لده ستا و به کوێری به ره و خاک و مه مله که تی سهیر سهیر ده پۆی و پاشماوه یه که به کۆمه لێک قسه و حیکایه تی سهیره وه ده که پایه وه، باسی ئه و شارانه ی ده کرد که که سمان نه مانده زانی پاستن یان درۆ، باسی که شتی نه فسانه یی ده کرد له شاری عاجباتیدا، ناوی ئه و شارانه ی پیاپۆشتوو هه موومانی سه رسامده کرد «لاهور، زه نجبار، یه زه، کرمان، هیرات» ده یان شاری سهیره یی تر که له بیرم نه ماون، له هه موو شوێنیکێ دونیادا به دوا ی بیناییدا ده که را ... له یه کێک له وه که شته دوورودرژانه ییدا له چیاکانی کوردستاندا، له ناوچه شاخاوییه زۆر زۆر دوورده کان، له وه هه ریمانده که زۆر له ناوه وه، له گوندیکێ چکۆله ی ناو چیاکاندا و له سه رکانی و ناوێکی چکۆله «سهید جه لالی شه مس» ده ناسیت که به شیکێ گرنگی نه ینی «سه ریاسه کانی» پییه . ئه، من ده زانم تۆ تا ئیستا به ته واوی چیرۆکی سه ریاسه کان نازانیت، من نامه ویت نازارتبه دم، نامه ویت ویلبیت و بکه ویته ئه و چیاانه، به لام سه ریاسه کان له من و سه ریاسی که وردها کۆتاییان نایهت، نه دیمی شازاده هه موو شتیک ده زانیت ... هه موو شتیک ... ئه و ده توانیت بتهات بۆ لای سه ی جه لالی شه مس، ئه و ده توانیت یارمه تیتبهات .

نا من ئه که رچی زۆر له تپوهاتی ژیا من بیرچۆته وه، به لام هه رگیز دواه مین هه ناری دونیام بیرناچیته وه .

ئه و ئیواره یه ی منیان برد بۆ ژێر ئه و دره خته ئیواره یه کی به هاریوو، محمه دی دلشوشه و سه ریاس داوه تیانکردین، ئه وان ده یانتهوانی جوانترین میوه و باشتترین گۆشتی بازارپان ده سته که ویت، زۆر شانازیان به وه وه ده کرد که باشتترین قه سابی بازار و چاکترین سه وزه فروشه کان ده ناسن . هه ردوکیان زۆر شانازیان به وه جوړه تپوهاتانه وه ده کرد . من که که یه شتمه سه ره ئه و لووتکه سیحراوییه هه موو شتیکم له بیرچوو وه، له وێوه ئاسمان

و زهوی دیمه نێکی تریان هه‌بوو، جیگایه‌ک بوو له‌ خه‌وه‌وه‌ نزیک بوو نه‌ک له‌ پاستی، ده‌زانی ئه‌وه‌ یه‌عنی چی؟ یه‌عنی له‌وێشه‌ ئاسه‌واری جه‌نگ، ئاسه‌واری ناخۆشی، ئاسه‌واری پیری دیارنه‌بوو، له‌وێشه‌ ته‌نیا یه‌ک شت دیاریبوو، هێمنی، جوانی، پووناکی. ئێمه‌ چاومان ده‌یبینی و به‌ هه‌سته‌کانمان ئه‌وه‌ هه‌موو جیاوازییه‌مان له‌ نێوان دونیای ئه‌وه‌ هه‌ناره‌ و جیگاکانی تردا هه‌ستپێده‌کرد. به‌لام نه‌دیمی شازاده‌ که‌ کوێرێکی مزه‌عیل بوو، به‌ شپۆیه‌کی تر هه‌ستی به‌شته‌کان ده‌کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌یگوت «دره‌ختێکی خوداییه‌... خودایی». ئه‌وه‌ ئیواره‌یه‌ که‌ من دواه‌مین هه‌ناری دونیام بینی، ماوه‌یه‌کی درێژ قسه‌م بۆ نه‌کرا. من پۆزانی جاشایه‌تی و چه‌ته‌یه‌تی زۆر له‌ ناو شاخ و سروشت و پێده‌شتی نازاددا ژیا‌بووم، به‌لام جوانی ئه‌وه‌ جیگایه‌ شتێکی تر بوو، شتێک قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردیت... له‌قوولایی پۆختدا سه‌دایه‌ک دروستده‌بوو به‌ره‌و جیگای تر بانگیده‌کردیت. یه‌که‌م ئیواره‌ دلشوشه‌ ده‌ستیکرده‌ ملم و گووتی «سوێحه‌می چکۆلانه‌... ده‌زانی بۆ ئه‌م شوێنه‌ به‌وجۆره‌ مرۆف سه‌رسامده‌کات؟». گووتم «نا... نازانم... باوه‌پت بێت... نازانم... ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم سه‌رسام... من عه‌قلم وه‌ک تۆ ئیشناکات». دلشوشه‌ که‌مێک تێده‌فکری و سه‌ری به‌رزده‌کرده‌وه‌ و ده‌یگوت «له‌به‌رئه‌وه‌ی مرۆف لێره‌دا هه‌سته‌کات، ژیان ده‌کرێت جوړێکی تر بێت. دواه‌مین هه‌نار ئه‌وه‌ دره‌خته‌یه‌ که‌ پێمه‌دله‌ ژیان ده‌کرێت جوړێکی تر بێت، ده‌کرێت له‌ دونه‌ییه‌کی پووناک و ساف و بێگه‌ردا بژین... ئه‌م دره‌خته‌ شتێکه‌ ئیله‌اممان ده‌دات، ئیله‌ام و هێچی تر». هه‌لده‌ستایه‌ سه‌رپێ و وه‌ک بانگ له‌یه‌کێکی دووربکات ده‌یگوت «ئیله‌ام... ئیله‌ام... ئیله‌ام». به‌ ئه‌سپایی له‌ شوێنی خۆی داده‌نیشته‌وه‌وه‌ ده‌یگوت «من، من ئه‌م دره‌خته‌م دروستکرد... من یه‌که‌مجار به‌م هاوڕێیانهم گوت ئێمه‌ پێویستیمان به‌ دره‌ختێک هه‌یه‌، دره‌ختی خۆمان بێت... دره‌ختی براه‌تییمان بێت». ئه‌وه‌ ئیواره‌یه‌ سه‌ریاسی مه‌زن له‌ بن دره‌خته‌که‌دا

خەریکی تەماتە قاشکردن و جاجک دروستکردن و پەل پلکردنی گۆشتەکەبوو. زووژوو قسەکانی پێدەبڕین و گۆشتەکە ی بەرزەکردەووە و دەیگوت "سەیری نەرمەیکە چیەند جوانە". نەدیم کە ھەر بە "کوێرە ی مەلعون" بانگماندەکرد، ئاگای لە ھەموو قسەکانمان بوو. ئەو بەدەنگی بەرزگووتی "ئەووە درەختی منە، درەختی باوکمە، درەختی نەسیمی شازادە یە کە باپیری لە کۆشکی پەھلەوییەکاندا پالەوانی زۆرخانە بوووە ... شاھەنشای ئێران نازناوی شازادە ی داوہتی، ئەم نازناوہ بە منەوہ یە دیاری شاھەنشای ئێرانە، ئەو ئەم ناوہ ی داوہ بە خێزانەکەمان ... دەلێن لەو پۆژەوہ کە ئەو نازناوہمان وەرگرتووہ، زەرعاتمان نەھاتۆتە وشکی، ھەیانمان سێ قاتی ھەیان تر شیریداوہ ...". من قسەکانیم پێدەبڕی، دەبایە بەردەوام قسە ی پێبپریت، چونکە ئەگەر پێتنەبڕیبایە تا دەخەوت قسەیدەکرد. من دەمگوت "کوێرە ی مەلعون ... تاقەتم نییە گوێ لە تپوھاتی تۆ بگرم. من تەنیا بە قسە ی ئەم کوپە دڵمەکرێتەوہ ...". نەدیمی شازادە کوێرێکی بێشەرم بوو، لەبیرمنایە لە کەسیک زویربووبێت، ھەک ھەمەدی دڵشوشە نەبوو کە نازکی دلی منی وێرانەکرد، منی دەکوشت. ئەو ئێوارە یە ھەمەدی دڵشوشە دەستیکردە ملی نەدیمی شازادە و گووتی "نەدیم پاستدەکات، ئەمە درەختی شازادەکانە ... بەلام ئەمە بەتەنیا درەختی تۆ نییە، ئەمە دەبێت درەختی ھەموومان بێت، چونکە کاتیک باوکیک لە باوکەکان درەختیک دەپوینیت بە تەنیا بۆ کوپەکە ی خۆ ی ناپوینیت، باوکی پاستەقینە بۆ ھەموو کوپەکانی دونیا شت دەچینیت ... بۆ ھەموو ئەوانە ی لە دوا ی خۆ ی دین ... نەسیمی شازادەش زانیویتی تۆ بەتەنیا ناگەیتە ئەم لووتکە یە، دەبێت یەکیکی تر دەستت بگریت، زانیویتی ئەو ی لەگەڵ تۆشدا دیت، ئاواتیکی لە دلدایە، ھەزی لە شتیکی و مرادیکی ھە یە ... کە ئەو ھاتۆتە ئەم جێگایە تیگە یشتووہ لێرەوہ ئینسان باشتر دەتوانیت بیرکاتەوہ و خەو بە

شتیکی باشتره وه ببینیت، نا واهه زانه من زۆر بیرم له و ساته نه کردۆته وه که نه سیمی شازاده بهم شاخه دا سه رکه وتوو و ئهم دره خته ی لیڤه دا چاندوو، من شه وه های شه و بیرم لیڤه کردۆته وه . ده زانم نه سیمی شازاده ئه وه ده سترگرتنه ی به لاره گرنه بوه، نه وه ی به لاره گرنه بوه که ”نه دیم“ به نه نیا ناگاته سه ر ئهم شاخه، واته ده بیته یه کیکی تر ده سترگرت، هر یه کیکیش که له خۆی بوورد و تا سه ر ئهم لووتکه یه ده ستری نه دیمی به رنه دا، ئیدی ده بیته برای، ده بیته هه موو جارێک ده سترگرت، ده بیته ئه ویش و نه دیمیش له برایه تییه کی که و ده دا بن تا بتوانیت هه موو جارێک ده ستری هاوێی کوێره که ی به رنه دا... تێده گیت... شه وه ی لای نه سیمی شازاده گرنه بوه ئه وه یه کتر به رنه دانه بوه... بۆیه ئهم دره خته ی لیڤه دا چاندوو تا ده ستری یه ک بگرین و پێگاکان بۆیه کتر ئاسانه کین... نه سیم ئهم دره خته ی بۆ هه موومان چاندوو... منت مردبێ و تۆم نه مردبیت... بۆیه پێتده لێم ئهم دره خته دره ختی ئیلهامه، چونکه ئیمه هر چوارمان له سه رده می کۆتایی برایه تیدا ده ژین... له سه رده میکی وادا، ئهم دره خته ئیلهامی برایه تییه کی پاکی به ئیمه دا“. هه میشه که قسه ی له گه لدا ده کردم، به وجۆره کۆتایی پێده هینا، به چاوه قوول و غه مباره کانییه وه ده یگوت ”منت مردبم و تۆم نه مردبیت“.

ئه وه پۆژه ی که ئیمه له بن دواهه مین هه ناری دنیادا بووین هیشتا شه پی ناوخۆ ده ستری پێنه کردبوو، به لام ئه وه وه کو غه یب بخوینیت وه، ده یگوت ”ئیسنا سه رده می کۆتایی برایه تییه... منت هه لاهه لایم و تۆم سه لامه ت بیت... هه موو ئهم ناشتی و شتانه درۆیه، ئیمه ده بیته به راستی ببین به برای یه ک... ئهم دره خته بکه ین به شه هید، سویندیک بخوین که تا ده مرین کۆمه کی یه کتر ده که ین، شه په کان له یه کترمان جیانا که نه وه... سویندیک زه مین و زه مان یادی نه کات، ئه گینا سه رده می که به پتوه یه براکان وه ک سه گ ده که ونه گیانی یه کتر“. ئه وه خه یالی په یمانیکی که

کەوتبوو سەری، کە ناویدە نا "پەیمانی ئێمە". من سەرەتا نەمدەزانی پەیمانی ئێمە بەتەواوەتی چییە. ئەو شەو ھەر چوارمان پەیمانیگمان نوسی و بە خوێنی خۆمان مۆرمانکرد، کە ھەتاھەتایە ھاوێی و دۆست و برای ھەمیشەیی یەکبین و ھەتا دەمرین یارمەتی یەکتەر بدەین، لە پۆژە ناخۆشەکاندا، لە جەنگ و لێقەومانەکاندا دەستی یەکبگیرین. خودایە چەندە جوان باسی مردنی دەکرد، ئەو ھەموو سالاھە من لەناو جەنگ و پیاوانی شەڕکەردا ژیا و کەسم نەبینی لەو جوانتر باسی مردن بکات. ئەو ھەموو سالاھە من سەرۆکام لەگەڵ ئەواندا بوو کە بەردەوام لەگەڵ مردندا خەریکن، بەلام کەس وەک دلشوشە نەیدەزانی قسە لە مردن و سەرسامییەکانی بکات. ئەو کات چوار گەنج بووین نەماندەزانی چیمان لێدیت. ئەو شەو سویندمانخوارد کە بەرامبەر دۆنیا ئالای براپەیتیی خۆمان بەرز دەکەینەو، ئەو شەو نەماندەزانی چون ئەو پەیمانە بیویست و دەسلاتی خۆمان تێکدەشکێت. موزەفەری سوێجەم من ئەمپۆ لەم زیندانە تاریکەو ئەو درەختە ناودەنیم "ھەناری دواھەمین براپەیتیی دۆنیا"... نا، نا تێرھات نەبوو، تاکە شتێک بوو لە ژیانی مندا تێرھات نەبوو، ژیانی من ھەمووی تێرھات بوو، ئەو درەختە نەبیت کە وەک جوانترین و موبارەکترین شتی من دەمێنیتەو، من کە نەم توانی مانا قوولەکانی ئەو پەیمانە تێبگەم کە شەویەک مۆرمکرد و لەگەڵ ئەو سێ برا ئەبەدیەدا خستمانە ناو قوتوویەکی زیو و لە بن ئەو دارەدا بوو ھەتاھەتایە ھەلمانگرت.

ئەو پۆژە شەڕی ناوخوا دەستپێکرد من بە خۆم و تفاقیی جەنگەو خۆمکرد بە بوراقد، خۆم وەک دوا شیریی ھیندوستان دەھاتە بەرچاو، بۆنی باروتی ئەو "ئار. بی. جی."انەم لێدەھات کە تەقاندبووم. لە بوراق چیرۆکی شەڕەکانم بەو ھەموو درۆیەو گێڕاپەو، دلشوشە بە ناو میدییەو کەو تەماشایکردم کە لەیادماناچیتەو. شەوێ کە لەو بارە چکۆلەیدا پێکەو

بیرەمان دەخواردەوه، دلشوشە گووتی «تۆ ئەو پەیمانەمانت شکاند... تۆ حورمەتت بۆ ئەو پەیمانە دانەنا... من گالتەت لەگەڵ ناکەم. ئەوەی برای ئێمە بێت، دەبێت برای هەموو کەسیکی تریش بێت، کەس نازار نەدات» یەکەمجار بۆ وێر و تۆرە و بێتاقەت ببینم، پێشتر هەستە کرد منی زۆر خۆش دەوێت و لێم تۆرە نابێت. هەموو جارێک پێیدەگوتم «سەرگزەل تۆ ئەو هەموو سالا لەکوێ بوویت، بۆ زووتر داوای ئەو گۆرانییە کامکارە کانت نەکرد». من ئەو پۆژە نەمدەزانی چیم کردووه. محەمەدی دلشوشە دەیگووت «ئەوەی پەیمانی بڕایەتیەک مۆریکات، چۆن دەچیت بۆ شەپ، چۆن، خەلکیک ئازاردەدا کە نایانناسیت... بەقسە ی کێ وادەکات؟ بەقسە ی سەرکردەکان؟... ناخر سەرکردەکان نازانن بڕایەتی چییە».

ئەو دواوەمین هەناری دونیای وەک درەختی خۆشەویستی ژیان تەماشادەکرد... ژیانێکی ساف و بێتەنێکی و بێگەرد.

بەقسە ی ئەو لە حیزب هاتەدەرێ و چەکەم داننا. لە پۆزانی یەکەمی ئەو شەپەدا کە هەموو دویا دەپاراپەوه کۆتاییبێت، ئێمە زوو دەچووین بۆ ژێر دواوەمین هەناری دویا و لەویدا بیرمان لە ژیانێ خۆمان دەکردەوه. لەو پۆزاندەدا من و سەریاس هەنارەکانمان دادەنا و تێپاردەمان. دوو هەناری شوشە کە هەناری بڕایەتیەکە گەورە بوو، بەرزماندەکردەوه و دەمانگوت «خودایە، ئەو خاوەنی ئەرزو ئاسمان، بۆ خاتری ئەم هەنارە جوانانە، شەپ کۆتایی پێبێت»... دۆعا یەک ئیستا تێدەگەم چ ئاواتێکی پوچ، بەلام گەورەبوو.

کاسیتی چواره م

سه عات یازدهی پێشنیوه پۆ بوو دۆرۆشه کان پێیانگووتم سه ریاسی سوو بده م مردوو .

که ئه کوژا پێکه وه قسه مان نه بوو، هه ردوو کمان چاوه پوانی نه وه مان ده کرد نه دیمی شازاده بێته وه و ئاشتمان بکاته وه . دوا ی مردنی دلشوشه هه ردوو کمان بیری دوا هه مین دره ختی دنیامان ده کرد، بیری ئه لووتکه یه مان ده کرد، بیری ئه ساتانه ی به پاستی تامی ژیان و هاو پیتی و براهه تیمان تیا کردبوو .

دوا ی ناسینی بۆ خوشکه سپیه کان من حاشام لێ کرد، دوا ی ئه وه ی ئیواره یه ک هات و ده ستیکرده ملم و گووتی «من له گه ل ئه و کچانه دا په یمانی براهه تیم مۆر کردوو» . ئیتر من ده هری بووم . من پقم له خوشکه سپیه کانه ، ئه و راستییانه ی دواتر ده رباره ی مردنی دلشوشه بۆم ده رکه وت هیچی له و پقه ی من له وان نه گوپی . شه ویکی هاوین له و گۆره پانه دا بینیم که هه ندێ له ده سنگێره کان تیا ده خه وتن ... شه ویک بوو هاتبووم هه ندیک شت بۆ سه ریاس بگێرمه وه ، له دووره وه گویم له گۆرانییه کی خوش بوو، کوپانی عه ره بانه م بین ی چواره شقی له سه ر زه وییه که دانیشتوون و چه په ساون ، هه ردوو خوشکه سپیه که له سه ر دوو ته په کی چاخانه دانیشتبوون و گۆرانییان ده گووت . که گۆرانییه که یان ته واو کرد له سه رخۆ هه ستان و به و نیگا ساردوسرا نه ی خۆیا نه وه ، به پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانمانیان گووت «بمانگه ینه وه ماله وه» . مارشال به حورمه تی براهه که وه که شه رمیکی ته واو له خوشکه کانی بکات، گووتی «سه رچاو، هه ر ئیستا ده تانگه ینم» . من ئه و شه وه هاتبووم قسه ی زۆرم پێبوو . به سه ریاسم گووت «مه پۆ، من هه زار حیکایه ت زیاترم پێیه ...

هه زاری چی، سه دهه زار حیکایه تی تازه شم پێیه ... یهک دونیا شتی عه جایه ب هیه بۆت باسبکه م. زۆریه ی شه و که پێکه وه داده نیشته ی باسی دلشوشه و چیرۆک و قسه کانیمان ده کرد، یهکی وینه یهکی نه و له جزدانه که ماندا بوو. نه و پۆزه ده موسته وابکه م سه ریاس له گه ل نه و دوو خوشکه دا نه پروات و به جیمبه یلێت. به لام نه و گووتی «سه ریاس، خۆ نه مشه و دواه مین شه وی دونیا نییه، کاتیکی تر نه و شتانه م بۆ باسبکه، کاتیکی تر».

نه و شه وه دواه مین شه وی هاو پیتی مان بوو. پۆزی دوا نه وه قسه م له گه لدا نه کرد، چه ندین جار هات و ده ستیکرده ملم و ماچیکردم، من قسه م له گه لدا نه کرد. لیتی ناشارمه وه که حه زمه کرد بیکوژم، حه زمه کرد کو تاییه ک بۆ هه موو نه و چیرۆکه دانیم و من وهک تاکه سه ریاس پیک له سه ر زه وی بژیم، نه و کات هیشتا نه دی می شازاده نه هاتبو وه، هه چم له وه نه ده زانی که نه و ناسه واری تری له چیاکان دۆزی وه ته وه، نه دی می شازاده زۆر درهنگ دوا ی مردنی سه ریاس و دلشوشه گه رایه وه ... زۆر درهنگ ... کاتیکی گه رایه وه هه چ شتیک سوودی نه بوو. له و نیوه نده دا دوا ی بینینی سه ید جه لالی شه مس ئیواره یه ک گه رابوو وه و شاری به دوا ی من و مارشالدا ته یکردبوو، که سمانی نه دۆزی بوو وه، دوا جار هه موو چیرۆکه کی بۆ محمه دی دلشوشه گتیرابوو وه. نه دی می شازاده له سه ر پێگای خۆیدا بۆ گه شته دووره کانی تری خۆره لات هاتبوو، تا شتیکمان پێی لیت و بروات ... ده بایه به یانی له گه ل هه ندی ناسیاوی خۆیدا له پیکا بیکی تو یۆتادا بچیت بۆ نه و دیو سنوور، به شانازییه وه هه موو نه یینییه کانی خۆی خسته بوو به رده ستی محمه دی دلشوشه. پۆزیک به ر له ئیواره ی لافاوه کان دلشوشه بیژاگا له مردنی نا کاوی خۆی وهک شادمانترین که سی دونیا، به ده م گۆرانی گووتن و یاریکردن به کلێله کانه وه ده چیت بۆ لای پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانمان، بیژه وه ی هه چی لادبرکێنت.

داوای لێده کات بۆ یهک پۆژ هه ناره شوشه که ی خۆی بدات و پێیده لیت
 «خه ریکه نه ئینییه کی گه ره ده دۆزمه وه، جارێ هیهت پێتالیم، تا
 دلنیانه بم». که ده پوات هێنده کامه رانه، هێنده دلخۆشه، هێنده به سه فا
 و قاقایه مارشال سه ریده سوپمیت، نه وه دواه مین یه کتر بینینی مارشال و
 محمه دی دلخۆشه یه. نه و ئیواره یه که دلخۆشه ده پوات به ته مای بینینی
 توحفه فروشینکه ... توحفه فروشینک که هه رگیز نایبینیت.

ناه مه زه فهری سو بده م چیت پێتالیم ... چی؟ من لیره وه ناتوانم
 یارمه تیتبده م ... له شه وی تاریک و پری تپوهاتی ئه م زیندانه وه ...
 ناتوانم کۆمه کتبه کم. من که هه موو شتی کم زانی، ئاره زوویه کم نه بوو
 بۆ بیرکردنه وه ... ئه و کات من تفم له ناوه که ی خۆم ده کرد ... دوا ی ئه و
 هه موو ماوه درێژه نه دی می سازاده گه رایه وه و منی له کاتی واجیدا له
 یه کی ک له سه نگه ره کانی شه ردا دۆزییه وه. پێمگووت «من ته واو ... نه و
 پۆژانه م له بیر خۆم بردۆته وه ... می زده که م به تۆ و به دواه مین هه ناری
 دنیا و ئه م حیکایه تانه شدا ... من ناوم سه ریاسی سو بده م نییه ... من
 ناوم هیه چ نییه ... سه یرکه ... من بۆ ئه م تفه نگه ی سه رشانم ده ژیم ...
 هه سته و ئه م تپوهاتانه م لێدووربخه ره وه ... هه سته و به ر له وه ی می زی که م
 به و چاوه کوێرانه تدا، برپۆ با نه تبینه وه ...».

... نه و هه موو شتی ک ده زانی ت ... نه و ده توانیت یارمه تیت بدات ... نه و.

موزه فهری سو بده م، ده بی ت هه ندی جار کاسی ته که بکوژینه وه و بگریم.
 سه عات یازده ی پاشنیوه پۆ بوو پێیانگوتم سه ریاسی سو بده م
 مردووه. که سی ک نییه سه ریاسی ناسیییت و یه کسه ر باوه پری به خه به ره که
 کرد بی ت. که سی ک نانا سم له وانه ی پۆژی دواتر هه واله که یان بیست، باوه رپان
 پێکرد بی ت، حیکایه تی کی سه یر و بێمانا بوو، من تا ئیستاش باوه پری
 پێنا که م. ئیستاش ئیواره ی پووداوه که م له بیره، من گێژانه به بازارد

دهسوپامهوه، چایخانهیهکی چکۆلانه ههیه دهکه وێته ناوه پاستی شارهوه، شوێنیکه ئهوانه ی پاییزان هه زیان له ههتاوه لێداده نیشن... منیش که سێکم پاییزان هه زه له ههتاوه. ئاگام له دهستپێکردنی ههراوزه نای ناو بازار بوو، لهو بالکۆنه چکۆلهیهوه له سهه کورسییهک دانیشتیبووم و دۆندرمه له سهه دۆندرمه ده مخورده و پێده که نیم... ئهوکات دوو مانگ بوو له گهڵ سوپحه می گه ورده دا قسه مه نه بوو. له بهر ههتاوه که خۆم کردبووه وه و له بالکۆنه که وه ته ماشای ههراوزه نای دهستگیره کانم ده کرد، که بوو به تهقه من قاقا پێده که نیم، که سه دان دهستگیره ره بهانه کانیاان جیهیشت و چون بوو سه ره وه به ره و پووی تهقه کان، من بێزار و که نه فته لهو بالکۆنه هاتمه خوار و له هه موو ئه وه راو هاوار هاواره دوور که وتمه وه و داگه پام بوو دوکانیکه فیدیۆ، لهو دوکانانه ی فلیمی خراپ و شتی وا لێده ده ن، تا شه و درهنگ له وێ ته ماشای تروها تم ده کرد و خه فته تم ده خوارد. که شه و گه پامه وه و سه یری ئه ستیره کانم کرد، تیگه ی شتم شتیکی گه وره پوویداوه، دهستم له هه ناره شوشه که ی گیرفانم دا، ههستم کرد خوێنی پێوه یه، دانیام خوێنی پێوه بوو، له بهر ئه ستیره کان سه یری دهستی خۆم کرد هه مووی خوین بوو، سه یری هه ناره که م کرد هه مووی خوین بوو، که ده گه ی شتم به ره پووناکییه کان و ته ماشام ده کرده وه ههچم نه ده بینی، که ده چوومه وه تاریکییه که دیسانه وه هه موو گیانم ده بووه وه به خوین. که گه پامه وه بوو ژووره که م، ههستیکی سه یرم هه بوو که خه لئانی خوینم. ژووره که م که سی لێنه بوو، ئهوکات شه ریفی په پوله ماوه یه که بوو چووبوو بوو دیمه شق و خۆم به ته نیا لهو ژووره دا ده ژیا م. به وه ههسته وه که نو قمی خویناوم خه وم لیکه وت، به درێژایی شه و ده کوژام و زیندووده بوومه وه، به درێژایی شه و خوینم له بهر ده پۆی و پاده چله کیم، گلۆپه که م داده گیرساند و ته ماشای خۆم ده کرد و ده چوومه وه ناو جیگا. به یانییه کی زوو له ماڵ چوومه ده رێ، وه که ئه وه بوو لهو خولیا ی خوینه پاکه م که به درێژایی شه

بەدوامەوہ بوو، ھەنارە شوشەكەم لە مائەوہ بەجێھێشت و ھەستەدەكرد
خوێنی لەبەرەدەپوات.

ساعات یازدەى بەیانی زانیم كە سەریاس كۆژاوە.

پەرداخێك دۆم لە دۆفروشیك كەپى و لیمپرسی «دۆكەت بۆ سارد
نییە؟». گوتى «نیستا دەستمانكردووە بە ئیش، لە بەیانی زووەو
لەسەر قەبرى مارشال بووین، ھەموو ھەموو بازار لەوێ بووین... دوینى
پۆلیسەكان كوشتیان». من پەرداخى دۆكەم لەدەست كەوتەخوارەو،
وێك ھەمان ئەو بەیانییەى ھەوالی مردنى محەمەدى دڵشوشەیان ھێنا و
من كترى ئاوەكەم لەدەست كەوتەخوار. یەكەمجار باوەرم بەو مندالە
نەكرد، ھەموو دۆفروشەكانى تر ھەوالەكەیان لەنوكەو پێگوتەو و من
وێك شیت دەمگوت «شتى وانییە... شتى وانییە». لە ھەموو بازارم
پرسی، لە جگەرەفروشەكان، لە شیرفروشەكان، لە ئاویئەفروشەكان، لە
ماسیفروشەكان ھەموویان كۆى چیرۆكەكەیان بە ورد و درشتییەو بۆ
گێڕامەو، بردیانمە سەر شوێنى مردنەكەى، خوێنەكەیان نیشاندام كە تا
ئەو كات پاكەنەكرابوو. ھەموویان مارشالیان دەناسى و دەگریان بۆى.
بە ھێمنى، چیرۆكەكەیان دەگێڕایەو و فرمیتىك بە چاویانەو بوو، منیان
نەدەناسى، بەلام لە خەفەتدا، لە ھەسرەتدا، لە ویستى ئەویدا شتێك
بەكەن ئەو ئازارەیان ھێوریکاتەو باوەشیان پیادەكردم و ماچیانەكردم.
من جار بەدواى جار دەمقیڕاندو دەمگوت «دروێ، درۆ، ئێو ھەمووتان
دروژنن...». ھەموویانم بەجێھێشت، یەكێك دەستیگرتم و گوتى «وەرە
ببەم بۆ مزگەوتى پەرسەكە». من باوەرم بە پەرسە و شتى وانەبوو،
باوەرم بەوانە نەبوو دوو پۆژ لەسەر كورسى پەق و تەق دادەنیشن و ئاو
و شتى وا دەخۆنەو و دواى دەچن بۆ سێوخواردن لە مالىك و ئەوێش
ناودەنێن پەرسە... ھەموو ئەو شتە لای من تەوھات بوون، من باوەرم
بە گریانى زۆر، بە قورپێوان، بە خۆبڕینداركردن و خۆلێدان و ئەو شتەى

ترهه بوو. ئه و پۆزه چوومه كوچه يه كي خاڵيبه وه و دهستمكرد به گريان، نا دهستمهنگرد به گريان، به لكو سه رمده دا به ديواره كه دا، تا ده متواني سه رمده دا به ديواري به رديني مالىكد، تا هه موو گيانم ده بوو به خوین. ده مگوت "بۆ به دبختی وهك من نامرم و تۆ ده مریت... بۆ جانه وهری وهك من ده ژى و تۆ ده مریت.... بۆ مالتویزانی وهك من ناكوژى و تۆ ده كوژیت؟". به و ئازارانه وه خۆم ده گه يانده ماله وه، به دريژای پىگا وهك شیت هاوارمه كرد، هه ر دره ختيكم ده بينى سه رم پياده دا، هه ر ديوارىكم ده بينى سه رم پياده دا، چنگم ده كرد به خۆلى هه موو كوچه كاندا و ده مدا به ده موچاومدا. هاوارم له خۆم ده كرد "سه رياس به ته نيا مايته وه، كوړى قه حبه به ته نيا مايته وه... وهك ئه وهى هيچ نه بوو پیت... هيچ". ئه و هه ناره شوشه يه م هه لده گرت و ده مدا به ديواره كاندا و نه ده شكا، ده مخته ژير قاچمه وه و نه ده شكا. ئیدی ئه وه كو تايسی هه موو شته كان بوو... ئه وه دوا هه مين پۆزى ژيانى من بوو.

له دواى مردنى سه رياسى سو بچه ده وه، منيش مردم...

دواى ئه وه سى جار نه ديمى شازاده م ده ركرد و ئه و ده گه پايه وه، هه رجاره ی به شىكى له باقى ئه م چيروكه بۆ ده گيژامه وه. هه موو كات له كاتى واجيدا ده رده كه وت، من له شوینی خۆمدا پاسه وانى شه و باران و په شه بام ده كرد و ئه و كویره به خۆى و گۆچانه شه يتانييه كه يه وه ده هات و ده يگوت "سه رياس ده رمه كه، من نه ينى گه وره م پتیه... واده كم له هه موو شتيك تىگه يت... ده پیت من و تۆ ئه م ته ليسمه شىبكه ينه وه... من و تۆ ئه و نه ينييه ناشكرا بگه ين كه ئه وان نه يانتوانى". من رقم لىبوو، چيتر نه مده ويست كه س ئه و ژيانه ی جارنم بيرخاته وه... شه ويكى تاريك و شه سته باران هات و من پيمگوت "كویره ی سه گ بۆ وازم ليتا هيتيت، نابينيت له م بارانه دا بووم به پاسه وانى هيچ، نابينى هه راسه تى به ر...

دار و کەلاو دەگرم... نابینیت، ئیتر چیت دەوێت و بۆ وازم لێناهییت".
 ئەو بە خۆی و چەتریکەو هاتبوو و لە بارانە کەدا دەقیپراند "سەریاس،
 سەرگزل، تۆ هیچ نازانیت... تۆ بەتەنیا نیت... جگە لە مارشال،
 خەلکی تر هەیە... سەریاسی تر هەیە... ژیاڵی تر هەیە... نەینێی تر
 هەیە... تۆ چیت... تۆ دەزانیت بەس خۆت هەیت... وادەزانێ کە
 مارشالی شەو تاریکە کانمان مرد ئیتر ئەم بەسەرھاتە تەواو دەبێت...
 وادەزانێ دۆنیا کۆتایی پێدێت... تۆ کەیفی خۆتە دەتوانیت نەینێی خۆت
 لەگەڵ خۆتدا ببیتە قەبرە کەتەر... دەتوانیت بڵییت من نامەوێت بزنام
 من کێم... تۆ کەیفی خۆتە بە جەھەنەم... دەتوانیت بڵییت من وەک
 سەگ دەژیم، باوەڕم بە مەلایکەت و شتی وانییە، دەتوانیت تا دەتۆپیت
 لووتی خۆت لە قوونی سەگ بخشییت... بەلام دەزانم دەبێت نەینییە ک
 هەیە ناشکرایت... لەبەر خاتری تۆ نا، بەلکو لەبەر خاتری ئەو فریشتانە ی
 هەموو شتێک بۆ پۆحیانەتی ئەو دوو کۆرە دەگێرنەو کە ویستیان تۆ
 بکەن بە ئینسان و نەبوویت... لەبەر دڵی ئەو مەلایکەتانە کە بەو دوو
 جوانە مەرگە دەلێن، نەدیمی شازادە وازی لە ئێوە نەهێناو... بەلام ئەو
 کەسێ راستییەکانی لەلایە، هیچم پێنالییت گەر حوجەتێکی نیشاننە دەم،
 ئەو پیاوێ نەینییەکان دەزانیت دەلێلێکی لە من دەوێت... دەلێلێک کە
 من نییە و تۆ هەتە... تێدەگەیت... ئیستا تێدەگەیت بۆ من بەم بارانە
 ئاوا دەقیپرێم".

باران بە جۆریک دەباری بە زەحمەت گۆیمان لەیەک بوو، من دەمگوت
 "کوێرە ی سەگ... لێم نزیک مەکەرە، تەقەت لێدەکەم... تێدەگەیت... من
 باکم بە هیچ نەماو، نە بە ژیاڵی خۆم نە بە ژیاڵی کەس... کوێرە ی
 شەیتان، من میز بە مەلایکەتە کانتدا دەکەم... تۆ مەلایکەتت نییە، تۆ
 سەگت هەیە... من میز بە بەسەرھاتە کانتدا دەکەم... من ناوم سەریاس
 نییە... باکم بەو نییە کێ لەم دۆنیادا هەیە و کێ نییە، کێ ماو و

كئ نه ماوه ... من هيچم نيه، هيچ دهليليكم نيه ... بپۆ ئه و دهليله له شهيتانهكان داوايکه ... له مهلايکه ته چاوسه وزه کانی باوکت و واز له من بهيته». ئه و شه وه چهندين جار نه ديمي سازاڊهم ده رکرد و دواي که ميک ده هاته وه، تا ده هاتيش باران زيادیده کرد. هر جاره ي پارچه يه کي ئه و چيرۆکي ده گيپايه وه ... خواي گه وړه دوا جار ته قه م ليکرد، وهک شيت که وتمه فيشهک ته قاندين به سهریدا ... وهک شيت، ئه و پايده کرد و من دواي ده که وتم، ئه و ده که وت و من فيشه کم به سهردا ده ته قاندين، چه تره که ي با ده يفراندين، له قوربه که دا ده گه وزا و هه لده ستايه وه و جنيوي به من ده دا، منيش به رده وام فيشه کم به شه و و هه و و پابوردوي خۆمه وه ده نا ... وهک شيت ميلم ده ميئايه وه و فيشه کم ده ته قاندين و ده مگوت «وازم ليبيته ... کوپي سه گ. وازم ليبيته ... پيمگوتسي وازم ليبيته». ئه و پايده کرد و من له ناو ئه و قوربه شه و بارانه دا داده نيشتم و وهک هه تيويکي غه مگين ، وهک منداليک له وپه ي بيده سه لاتي و بيکه سيدا ده گريام.

دواي مردني سه رياس من هه موو ژيانم گويا. ئيواره يه ک بۆ دوا هه مين جار چوومه وه بۆ ژيهر دوا هه مين هه ناري دونيا، له و سه ر ترۆپکه وه وه ستام و وهک ئه وه ي مالاوايي له هه موو ئه و پۆژانه بکه م که ئه و کوپه دلسۆزانه م تياناسي، ئه و هه ناره شوشه يه م هه لگرت و تا هيزم هه بوو له و به رزيابه وه توپمدايه خوارئ، ئه و هه ناره ئيستاکئ له وييه، له و شيوو دۆل و به رده لانه ترسناکانه دايه که مرۆف ده ستی پياناگات، له و نشيوه په شان هه دايه که هيچ کهس نايگاتئ. من له ماناي ئه و هه ناره نه گه يشتم، ئه و ئيواره يه که هه ناره کم فریدا حاشام له خۆم ده کرد، له له دايکبوونم، له مندالييم له گه نجيم له و عه هد و په يمانه ي له گه ل ئه و مرديو وه به دبەختانه دا مۆرمکردبوو ... دواي مردني ئه وان من هه ستم به ئازادبووني ئه و شه يتانه ي ناو خۆم ده کرد. ئيتر من که سيک نه ي.

ده موچاوم نه بوو، من شتیك بووم كه ده مویست خۆم و شته كانی تریش وێران بكه م. مردنی ئه وان منی گێڕایه وه بۆ جهنگ. هه موو ژیا نی من له ناو ئه وه ناره شوشه یدا بوو، منیش تا هێزم هه بوو فرێمدا... فرێمدا و هاتم به ره و جه هه نه م.

ده شیته لیتمبهرسیته مردنی ئه وان چ کاریکی به گه رانه وه ی تۆوه هه بوو بۆ شه پر؟ منیش زۆر بیرم له وه کردۆته وه. تۆ زیندانته بینیه وه، ده زانی مرۆف له ئینفیرادیدا کاتیکی دوور و درێژی هه یه بیریکاته وه، هه سته که م من و تۆ بۆیه غه مگین و که ساس قسه ده که ین، چونکه هه ردوو که مان له زیندانداندا فێری بیرکردنه وه بووین. موزه فه ری سو بده م من له زیندانداندا فێری بیرکردنه وه بووم. هه رچییه ک پێشتر بیرم لیکردبووه وه ته وه ات بوو... ئه وه شه وه ی که بۆ دوا جار له بن دوا هه مین هه ناری دونه اوه هاتمه وه، هه ستمکرد شو ئینێکم له م سه ر زه وییه دا نییه، ئه وه شه وه هه موو ئاوی نه کانم شکاند، هه رچی وێنه یه کم هه بوو کۆمکرده وه و سووتانم، تاکه وێنه یه ک نه مده توانی کۆبیکه مه وه و بیسووتینم، وێنه ی ئه وه مندا له گریا وه بوو که له با وه شی دیکتا تۆرێکدا یه پێده که نیت. ئه وه وێنه ی به سه دان هه زار دانه ی لێ چاپکرا بوو. من له و پۆژه وه ده موچاوی خۆم نه بینیه وه... موزه فه ری سو بده م، گو ئیگره، هه موو ئه وه که سانه ی که ده موچاوی خۆیان نابینن خه ته رن... من له و ئیواره یه وه که له بن دوا هه مین هه ناری دونه ادا پۆهی خۆم فرێدا ئیتر ئاماده نه بووم بیر له که سیك بکه مه وه ناوی سه ریاسی سو بده مه... سه ریاسی سو بده م درۆیه کی گه وره بوو، ئینسانێک نه بوو، به لکو شتیك بوو دروستکرا بوو تا له و پۆژگاره تاریکانه دا ونبیت... من هه چ ده بازێکی ترم نه بوو، به پێی خۆم چوومه وه سه ر ئه و پێگایه ی که ده مزانی ناتوانم خۆمی لێ لاده م.

شه وێکیان به پێشبینی درێژ و نیکایهکی نهخۆشهوه چوومهوه بۆ بنکهی ئه وهیزه کۆنه ی له کاتی خۆیدا جێمهێشتبوو، وهک په رپووتترین و لاوازترین پیاوی دنیا ده منواند، وهک هه میشه به گیرفانیکی خالی و زگیکی برسییه وه ده که پامه وه بۆ باوه شی حیزب. ئه وکات قوناغ له دوا ی قوناغ شه پ هه لده گیرسا و هیور ده بووه ... هه لده گیرسا و خامۆش ده بووه . که که پامه وه بۆ جهنگ شه پانگیزییه کی شه یسانی له پۆحمدا بوو، وهک هه موو دۆراو و بێتومیده کانی دنیا هه زمه کرد، که ردون به خودا کانییه وه بروخیته ... یه که م پۆژ که چوومه وه بۆ بنکه که، ماوه یه کی درێژ بوو نانم نه خواردبوو، ماوه یه کی درێژیوو خۆم نه شتبوو. لاواز و درێژ و که نه فته ... به ئی ... موزه فهری سو بچده م، من دوا ی مردنی سه ریاسی مه زن، هه ستمکرد که من ناتوانم ژیا نیکی ئاسووده بژیم ... له تفهنگ زیاتر هیچ شتی که له و ولاته دا نه بوو هه لیگرم ... له دوا ی ئه وه ی ئه وه هه نارهم فریدا له تفهنگ زیاتر هیچی دی که نه بوو ده سستی ده من. ئه وه م به لاهه گرنگ بوو له شوێنی که وه ته قه له دنیا بکه م. نه مه زانی بۆ شه رده که م، کێ شه رده کات، کێ ده کوژم، کێ ده مکوژیته ... به لام ئه وانه هیچیان گرنگ نه بوون، گرنگ ئه وه بوو من له جیگایه که وه ته قه له دنیا بکه م.

پۆژگاری که بوو من نه ده مو یست بزانم چیم و کیم. ئه و کات له چه ندين شه ری خوێنا ویدا به شداریم کرد، به ته وای بووم به به شیک له و دنیا یه ... به ده گمه ن ده چووم بۆ شار، وهک پیاوێکی کێوی هه میشه له چیا و په بییه و سه نگره کانی پێشه وه بووم، که نووشم بۆ مه سنوله کانم ده برد، له زه تم له وه ده بیینی بیم به کوێله یه کی دل په ق، شانازیم به وه وه ده کرد که هه میشه له به فرو په شه با و تاریکی دا پاسه وانی ئه وه هیچیه ده که م که سه رو که کان هه زیان ده کرد پاسی که م. وهک ده رویشم لیده هات، ریشم تا ده هات درێژ ده بوو ... شه رپو وایه و شه رنه بایه من له حا لی ئاماده باشدا ده ژیا م، ده یه ها شه و تیده په ری و من خۆم نه ده کرده وه، ده یه ها شه

ھاوړنکام دهخوتن و من یهک به دواى یهک له برى هه موو هیزه که
خه فاره تم ده گرت، وهک شیت له تاریکیدا داده نیشتم و گویم له سه دای
باو چرپه ی جان ه وهره بیداره کانی شه و ده گرت. که ناشتیش به رقه رار
ده بوو له شاخه کان نه ده هاتمه خوارى، له و مه فره زانه دا بووم که جهنگ
تا جهنگ له شاخ و نه شکوت و کڼوه کاند ا ده ژيام.

من وهک نه و شه پانه ی ده مکردن پیسبووم. ناخ موزه فره ی سو بده م...
ناخ نه ی نه و پیاوه ی که پیناچیت هه رگیز یه کتری ببینین... هه ندی
شه و په شیمانم و هه ندی شه و په شیمان نیم... من نه مده توانی نه بم به
خزمه تکاری نه و جهنگ... نه بم به خزمه تکاری نه و سه رۆک و سه روه رانه ی
نانیان ده دامی و پینانده گوتم "سه ریاسی سو بده م ته قه بکه... کوپی
قه حبه ته قه بکه... کوپی حیز ته قه بکه". سه رۆکه کانم منیان خو شده ویست،
نه وان هه موو نه وانه یان خو شده ویست که وهک سه گ پاسیانده کردن، منیش
له وانه بووم. له هه موو شه په کاند ا له پیشه وه بووم، هه رکا تیک بیانویستبایه
په لاماری لووتکه یه کی عاسی بدن و که سیان ده ستنه که وتایه، من یه که مین
که س بووم که ده چوومه پیشی و ده مگوت "من ده پۆم" پینانده گوتم
"زړیپۆش". پۆزانی ناشتی ناخو شترین پۆزانی ژيانی من بوون، که شه پ
ده وه ستا تووشی نا ئومیدییه کی گه وره ده بووم. له ناشتیدا هیچم نه بوو
بیکه م، جگه له وهی تفهنگه کم پاکبکه مه وه و بزه وم، پۆزی دوو جار
تفهنگه کم پاکده کرده وه و ده خه وتم. تفهنگه کم پاکده کرده وه و ده خه وتم.
له و کاته وهی که گه پامه وه بو شه پ ئیتر نه ته ماشای ته له فزیونی بنکه کم
ده کرد و نه گویم له کامکاره کان ده گرت. که پیشمه رگه کان کامکاره کانیان
لیده دا من هه لده ستام و ده چووم بو جیگایه کی تر. هه ر شتیک په یوه ندی
به و پۆزه جوانانه وه هه بایه منی ئازارده دا. که نه وان کامکاره کانیان لیده دا
من خه شابیکی هه فتاوپینجیم ده خسته سه ر تفهنگه کم و ده منسا به

ئاسمانەو، ئارپى جىيەكم ھەلەدەگرت و لە خۆو ھەمەقاندە ئەو دۆل و شاخ و كۆو ھەمەدوانە، ھەمويست شتەكەم ئەو يادگارەنەى ناز خۆم بكوژم و نەمەدەتوانى. ئىوارەپەكيان لەسەر بەردەكى بەرز دانەشتەبووم، پيشەمەرگەپەك بانگەكردم و گووتى "سەرياسى سوبەدەم، كامكارەكان ھاتوون... كامكارەكان ھاتوون". بەجۆرىك بانگەكردم ھەموو ئەو شاخ و دۆل و چىيانە دەنگيانەدەپەو. ئەو لە پادىو ھەوالى ھاتنى كامكارەكانى بىستەبوو، ئەو دەيزانى تاكە ئاوتەكى ژيانم ئەو ھەبوو ئەوان لەسەر سەھنە بىينم. ئەو شەوئى كە ئەوان ئاھەنگيان دەگىرا، من چوومە ناو دۆلەكەو و دەمانچەكەم دەرھىناو نام بەسەرى خۆمەو. مەترسە مەترسە... من نەمردم، ھەموو تروھاتەكى گەرەبوو، ئەو گولەپە بە جۆرىكى بىمانا تىغەكرد و خەتەكى درىژى لە ناوچاواندا دروستكردو نەيكوشتم.

پۆژەكەيان بەو ناوچاوانە برىندارەو ھەسئولەكەمان كاغەزەكى پىاناردم بۆ سۆزانىپەك لە شار، پيشتر ئەو ئىشانەيان بە من نەدەكرد، پۆژگارىكى خراپ بوو، واتە دەنگ ھەبوو شەپ دەستەپەدەكەو و ئەو شتانە، ھەسئولەكەمان نەيدەتوانى دابەزەت بۆ شار، كەسەكى لە من بىدەنگەرى دەستەدەكەوت. سەرەتا گووتى "ئەو بۆ خوشكەم..." دوايى كەمەك ھەستاو گووتى "نا... بۆ خوشكەم نىيە، بۆ قەھبەكە... قەھبەكە ئىمانى دەرھىناوم... بەقەد سەد مەلايەكەت ھەزەم لىكردووە". من نامەكەم بۆ قەھبەكە برد، كچەكى نۆز جوان و نازك بوو، لە دائىرەپەكى پاكوتەمىز كارىدەكرد... ئەو ھەندە جوان بوو خەرىك بوو ھەز لە ژيان بەمەو، خەرىك بوو كەنوشى بۆ بەرم و بلىم "شەووم پەيكە". بەلام كە كاغەزەكەم داپە، بە لالوتەكەو گووتى "ديسان ئەو قونەرەپە... دلمخۆش بوو وامدەزانى كاغەزى ئىحسانە، كەچى ھى ئەو پۆتىنەى ترە، ئىسكى تۆش مەزەت، ھەتەو سەرزە، بۆخۆت و دەست و ديارىپەك بۆت ھىناوم، پەزاگران، دە بۆو سەعاتەكى تر وەرەو بۆ جابەكەى...".

ئەو سەعاتە كە ھاتمە بازارپەو ھەسەر كۆتایی لەشكری عەرەبانەكاندا ھاتم. ئەو پۆژەبوو سەدان پۆلیس عەرەبانەكانیان كۆدەكردەو ھەیانەشكاند، ھەزاران عەرەبانەئە شكاو لەسەر شەقام و لە ناو كوچەكان و لە بەردەم دەركی بازار و قەیسەرییەكاندا كەوتبوو، كە مەن گەیشتم جەنگ تەواو بوو. مەن لە ناو چلۆچپۆی ھەزاران ھەزار عەرەبانەدا ھەستام، ھەزاران كارتۆن و سندوقی شكاو لەسەر شەقامەكان كەوتبوون، ھالۆیک لە ھالۆی دواي جەنگ دەچوو لەوێكانەدا بوو، لە ھەندێ شوێن خوێنی ئەو دەستگێرەنەم بینی، بەسەر میو ھە ماسی و جگەرە و شامپۆ ئێرانییەكاندا پۆژابوو، لە جیگایەکی دیکە ئەو دەستگێرەنەم بینی پۆلیسەكان لە پیکاییکی سەوزدا سەریانەخستن و بە سۆندەو دار لێیانەدان. مەن ھەك یەكێك لە ناو گۆرەپانیکی بەرینی شەپدا بۆ مەیتی ھاورپیەکی بگەپت، بە سەر ئێسك پروسکی تێكشكاوی عەرەبانەكاندا گەرام تا گەیشتمەو ئەو جیگا كۆنەي پروفیسۆری شەو ھە تارێكەكانمان عەرەبانەكەي تیا دەو ھەستان. لەویدا لە ھەمان شوێندا پارچەو چلۆچپۆی شكاوی "سینەي كەژال" م دۆزییەو، ئەو عەرەبانە جوانەي سەردەمێك ناسكترین عەرەبانەي دۇنيا بوو. دواي مردنی سەریاس كۆپێکی مەندال ھەلیگرتەو ھە ھەمان ئەو شوێنەي سەریاسدا كاسیتی تورکی و فارسی لەسەر دەفروشت، ملوانكەيەکی شین بە پێشەكەيەو ھەبوو، ویستم دەستبەرم و لێبیکەمەو، بەلام جورئەتمەنەكرد، ئەوكات غیریەتی ئەو ھەم نەبوو دەركای ھەموو ئەو یادگارەنە لە خۆم بھەمەو سەر پشت. لە بری ئەو ھەستام و دەستمكرد بە گریان. تێكشكانی ئەو عەرەبانەيە نیشانەي كۆتایی پۆژگاریك بوو... پۆژگاریك ئەمڕۆ ھێچ كەس نییە باسیبكات... پۆژگاریك بۆ مەن سەرەتای كۆتایی ھەموو جوانییەكانی دۇنيابوو.

کاسیتی پینجہم

کہ س لیم تینہ دو گہشت ... ہیچ کہ س .

[illegible]

موزه‌فهری سوېدهم، له دنيادا هيچ شتيک وهک نازايي و نانوميدي
له يه کتره وه نزيک نين... تيډه گيت، مروفي نازا که سيکي نانوميده

ھەموو ئەو كەسانەى ئاواتىكىيان ھەيە ترسنۆكن، من بۆيە دواكەس
سەنگەرەكانم چۆلدەكرد چونكە ئاھومىدترىن كەسى دۇنيا بووم،
ھاوپىكانم ھەموو خەونيان ھەبوو، ھەندىكىيان دەستگيرانيان ھەبوو،
ھەندىكىيان دەيانوىست بپۆن بۆدەرەوھى ولات، دەيانوىست بپىن بە
بەرپرسى گەرە. من نەبىت، ھىچم نەبوو. من لە ھەموو چياكانى
كوردستاندا، لە ھەر شوئىنىك گوللەيەكى شەپ تەقىبىت، بە خۆم و
پىش و كۆلەپشت و نىگا شەيتانىيەكانمەو لەوئى بووم، كلاًشىنكۆفنىك
و ئارىبجىيەك يان دىكتارىۆفنىك ھەلدەگرت، وەك شەيتانىك لە
جەھەنەم پاىكردبىت دەچومە سەر بەرزترىن شوئىن و سنگم بۆ پەشەبا
و توپەيى پووتدەكرد، بە دەنگىكى گىرو برىندار كە ھەموو گيانم
لەگەلیدا دەلەرزى، دەمقىراند «كەس سەنگەرەكان چۆلنەكااااااااااااااا»،
بە نارنجۆكىكەو دەردەپەپىم و ھەلمدەكوتايە سەر دوژمن، بە ناو
كىلگەى مین و بەرپەستى دىكاوى و ھەموو تپوھاتەكانى تردا دەپۆىشتم
و ھاوارمدەكرد، لە ناو شریخەى دۆشكەو و دەنگى سەدان مەترەلوژدا
بە ناو ئاگردا پامدەكرد و پىر بەدۇنيا ھاوارەكانى ناو ژيانى خۆم
دووبارەدەكردەو، لەو كاتانەدا كە ھەزار تەفەنگ تەقەيدەكرد، من پىر
بە گۆرەپانى خویناوى ئەو جەنگانە دەمگوت «مەمەدى دلشوشە تۆ
لە كوئىت؟». ھاوارمدەكرد «مارشال، تۆ لە كوئىت.... پىروفیسۆرى
شەو تارىكەكانمان بۆ ناتگەمى؟».

ھىزەكەى ئىمە لەوانەبوو كەدىلى نەدەگرت، بپىست كەس بووین
لەوانەى بەقەد و قەلافەت كەتەن، پىشيان درىژە و ھەموو تپوھاتەكانى
تر، تا بناگوئیمان لە شەپدا نوقم بووبوو. مەسئولەكەمان ھەمان
ئەو كۆپە بوو كە بى ئافرەت و خواردنەوھە ئەو شتانە نەدەژیا،
ناوى «كەرىمى شیرین» بوو، شەيتانىش بەتەواوھتى نەیدەزانى بۆ

ناوى كهريمى شيرينه، هه زار حكايه تى له سهر بوو. يه كيك ده يگوت
 كاتى خۆى له سارده مهنى و شيرينى گولاله ئيشيكردوه، يه كيكى
 تر ده يگوت له كهنجيدا ههزى له قهحه يهك بووه ناوى شيرين
 بووه، يه كيكى تر ده يگوت ژنيكى هه بووه كاتيك لتيان پرسيوه
 تامى چى ده دات؟ گووتويى «شيرينه، زۆر شيرينه»... خودايه ههچ
 كه سيم نه بينيوه شه وان ناوه ها بو ئافرهت بگرى. كه سهنگه رهكان
 خاموشده بوون نهو ده گريا. نهوكات كه مهسئولى ئيمه بوو ژنى نه بوو،
 به لام له هه موو كونج و كه له بهريكى نهو مهمله كه ته دا يه كيكى ده ناسى.
 گه ر جهنگ نه بابه من به خۆم و كۆله پشته كه مهوه پالمده دا به بهردىك
 يان دره ختيكه وه و چامده خوارده وه و نهو باسى قهحه گرنه كانى ناو
 ژيانى خۆى بۆده كردم، ده يگوت «سه ناريا... ئاي، سه رياسى سوبجدهم،
 تو نايناسيت، نهوه پۆحى ده رهينام... تا ده هاته ناو جيگاوه ههوت
 پۆحم ده رده كرد، خوشكيكى له خۆى جوانترى هه بوو ناوى كه ناريا
 بوو، لهو نه ده چوو هه ر سه يرتبكر دبايه له باوه شتدا بوو، به لام تامى
 نهوى نه ده دا». «نهغه ده ژنى زه پهنه گريك بوو، له ههچى كه م نه بوو،
 به شهو كه ميژده كهى ده خهوت له هه وشه كهى پشته وه دا ده مانكرد،
 هه شه رى وام له فليميشدا نه ديوه، عه تريكى له خۆى ده دا خوشكيكى له
 نه مساره بۆى ده نارد، پياوى شيژده كرد». «به فرين كه له وه نه سمه رترم
 نه ناسيوه، به ناوه كهى ده سته پۆمه به، سپى و شتى وا نه بوو، جوانترين
 قوونى هه بوو من ديبيتم، قوونيكى په شى قه ترانى بۆنى پاتونيى
 ليده هات». چيرۆكه كانى به جورىك ده گتيايه وه كه س گومانى نه ده ما.
 له كاتى شه ردا چاوى نه يده بينى، دۆشكاكهى ده ته قاندو هاوارى لهو
 قه حبانه ده كرد كه هه سه رته تيكيان له ژيانيدا به جيپه شتوو. نهو به
 ئيمه ي گوت ديل نه گرين، ده يگوت «ههزى ئيمه ديل ناگريت، نه وانه ي
 دواى ئيمه، مشكه كويزه كانى پشته وه مان ديلاه گرن». سه ره تا تاكه تاكه

دېلمان دەگرت، دوايى پۆژيک برديان و شهو درهنگ ھينايانەو، گووتيان سەرۆک دەپەوێت لەسەر قەحەبەکانى تەمبېکات، بەلام ھەمووى تپوھات بوو، بردبوويان خەلاتيپکەن و گۆمەلێک تپوھاتى زۆرى بدەنى... کە ھاتەو تەنپوھەو چايدەخواردەو و باسى نانخواردن و تەوقەکردن و پێکەننەکانى سەرۆكى دەکرد. لە دواى ئەو ھەروە ھەرمانى پياديان بە ھيچ جۆريک ديل نەگريئ. پيشمەرگەکانى تر دەترسان ديلەکان بکوژن. نا موزەفەرى سوڤجەم، دروست نازانم کەى عادەتى ديل کوشتن لەو شەپانەدا بلۆبوو ھەو، بەلام ھەمووان ديلەکانى خويان دەکوشت... ھەمووان ژمارەيەكى بچوک ديليان دەھيشتەو بەشى ئەو بکات لە پێکەوتندا پوويان بێت بيانگۆرەو.

موزەفەرى سوڤجەم لەو شەپانەدا ديل کوشتن قانونى خۆى ھەيە کە ئيمە نەماندەزانى، بە جۆريک لە جۆرەکان دەبێت ھەر ديلێک کە دەيکوژيەت بيناسيت، دەبێت لە بەگزادە و ئاغازادەکان نەبێت، کوپى سياسەتمەدارە گەورەکان نەبێت، پشت و پەنايەكى نەبێت دوايى تۆلەى ئەو لە گۆپى بابوباپيرانت بکەو. کەريمى شيرين ئەو قانونانەى نەدەزانى، يان بيري لێنەدەکردەو، ھەناسەى بۆ سۆزانييەکانى ژيانى ھەلەدەکيشاو بە ئيمەى دەگووت "بيانکوژن". پۆژيکيان ديلێکمان گرت، کە نەدەبايە بيکوژين، مندالێکى دوازدە سال بوو باوکى ھيتابووى سەنگەرەکانى پيشانبدات، کوپى خزميکى نزىکى خانەوادەى سەرۆكى ئەو بەر بوو، يەکیک بوو لە زیرەکترين و نازکترين و خۆشەويستترين مندالانى خانەوادە، لەوانەى لە پاشەپۆژدا دەبن بە بەرپرسى مەکتەبەکانى حيزب لە ئيتاليا، لە ھەرەنگستان، لە بەرازستان و حوشترستان و مەملەکەتەکانى تری دونيا کە من ناوھەکانيان نازانم. کوپيکى تابلي ناسک و بەئەدەب بوو، ئسولێ لێدەبارى. کە گرتمان لەو باوھەدا نەبوو بيکوژين، ھەموو شتەکانى وەک يارى سەيردەکرد. من بە کەريمى

شیرینم گوت «بینیره وه بۆ لای دایکی... نه مه به که لکی کوشتن نایهت... وازیلهیهنه برهوا شیرو نهسته له که ی خۆی بخوات». که ریمی شیرین نه و پۆزه خهفته ی نۆریوو، گووتی «کۆپی باری ته عالا بهت ده یکوژم... نامۆزای خه زه ته ی مه سیح بهت له دهستم ده رناچیت». من دیسانه وه له که ریمی شیرین پارامه وه «بابهوات له گه ل خوشکه کانیدا چاوشارکی بکات... ئیستا دایکی چاوه پوانیتی له حه مامه که دا به شوات... وازیلهیهنه برهوات وه زیفه که ی بنوسیته وه». نه و ده یگووت «من وازم له چلوره نه هینا، که پێیانه ده گووت مریه می کوردستان، که کردبوویان به خوای شه رف و نه خلاق، پێیانه ده گووت پاییه ی عه ده وی... وازم لینه هینا تا به کامیلی حه جابه که یه وه له گه لمدا خه وت، ئیستا چۆن واز له مه به ینم». نه و نه یده توانی کوشتنی مرۆف و خه وتن له گه ل نافرته تیکدا له یه ک جیاباکاته وه، خوین هه مان نه و له زه ته ی ده دایه که ماچی نافرته تیک پێیده به خشی، من نه و پۆزه هه سستیکی تاریکم هه بوو که کوشتنی نه و منداله کاره ساتی گه وره ی به دوا دا دیت، به خۆم و پیش و کۆله پشته که وه چوومه بهر نه و منداله و گوتم «یان منیش بکوژه، یان نا هیتلم بیکوژیت». درۆمه کرد، من له ناخی ناخدا هه میسه ترسیکی سه خیفم له مردن هه بووه، نه گه ر ترسیکی سه خیفم له مردن نه بووایه ده بایه دوا ی مردنی سه ریاسی مه زن خۆم بکوشتبایه. نه و ده یگووت «تۆ نا کوژم، هاو پێی خۆم نا کوژم، یه کیکی نا کوژم، هه موو یادگار خۆشه کانم له گه لدا با سکر دیت، به لام نه وه ده کوژم».

«که ریمی شیرین» ته نیا نه و شتانه ی ده کرد که خۆی ده یوسیت، که مجار وه ک بهر پرسیک ره فتاری له گه لدا ده کردین، به لام هه ندیجار ده بوو به گورگیکی سه خیف. نه و پۆزه له و پۆزانه بوو که مه زاجی باش نه بوو، که سمان نه مانده توانی قسه ی له گه ل بکه ین. «سامالی کونجی» که له دیزه مانه وه پێشمه رگه بوو، له هه موومان زیاتر قسه

له‌گه‌ل کرد، ئه‌و له‌ هه‌مووان زیاتر ده‌یزانی کوشتنی ئه‌و منداله‌ چه‌ند خراپه‌، که زانی که‌ریم به‌قسه‌یناکات به‌ بیده‌نگی چوو ه‌ سه‌ر به‌ردیک و سه‌یریده‌کردین. ئیواره‌ دره‌نگ که‌ریم غافل‌بوونی هه‌موومانی به‌فرسه‌ت زانی و ئه‌و منداله‌ی له‌ کاتی نانخواردنی ئیواره‌دا کوشت، دیمه‌نیکی سه‌یر بوو، پیشتر له‌ ژیانمدا سفره‌یه‌کی ئاوا خویناویم نه‌بینیبوو، برنج‌که‌ پرپوویوو له‌ خوین، نانه‌که‌ له‌ خویندا شه‌لال بوو. سه‌ری چکۆلانه‌ی ئه‌و منداله‌ که‌وته سه‌ر گۆشی من، به‌ هه‌موو خوین و ئیسکه‌ ورده‌کانییه‌وه که‌وته باوه‌شم، وه‌ک ئه‌وه‌بوو باوه‌شم پیا‌بکات یا شتیک، من له‌ شوینی خۆم هه‌ستم و برنج‌که‌م پرشت، به‌ که‌ریمم گووت “تۆ نا‌ه‌یلت نانه‌که‌مان بخوین”. ده‌زانم قسه‌یه‌کی بی‌مانا بوو، به‌لام نه‌مه‌د زانی چی بلێم. له‌و ساته‌دا سه‌یری سامالی کونجیم کرد و زانیم بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه. دوا‌ی دوو سه‌عاتی تر که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی پی‌چانه‌وه‌ی منداله‌که‌بووین له‌ به‌تانییه‌که‌وه تا بینێژین، سامال ونبوو. من چوو هه‌ سه‌ر به‌ردیک و به‌ هه‌موویانم گووت “سامال رای‌کردوه‌و بۆ ئه‌وه‌ر چوو بۆ لای دوژمن، ده‌بی‌ت ئه‌م جی‌گایه‌ چۆلبکه‌ین... ده‌بی‌ت هه‌ر ئیستا ئه‌م جی‌گایه‌ چۆلبکه‌ین”. که‌ریمی شیرین که‌ پێی‌انده‌گووت “پۆم‌لی چیا” خه‌یالێکی تری له‌سه‌ردا بوو، خه‌یالێکی شه‌یتانی، ئه‌ویش د‌ل‌نیابوو سامالی کونجی رای‌کردوه‌و تا خۆی لای دوژمنانی ئه‌وه‌ر خۆشه‌ویستبکات، ده‌یزانی شه‌و به‌ ه‌یزێکی گه‌وره‌وه‌ دینه‌ سه‌رمان، بۆسه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌به‌رده‌م که‌پکه‌کانی خۆی‌اندا بۆدانان، یه‌عنی ئیمه‌ هه‌موو هاتینه‌ پێشه‌وه‌، هاتینه‌ به‌ر ل‌و‌وتی دوژمن تا هه‌ر له‌ کونه‌کانی خۆیان هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ لی‌یان‌ده‌ین. من هه‌چم له‌ پلان و نه‌و جو‌ره‌ ته‌وه‌اتانه‌ی تر نه‌ده‌زانی، ئه‌وه‌نده‌م ده‌زانی دوژمن ببینم و ته‌قه‌ی لی‌بکه‌م. ئه‌و شه‌وه‌ تاریکترین و سامناکترین شه‌وی ژیانم بوو، نیوه‌شه‌و ه‌یزێکی دوژمن به‌ گ‌وزانی گووتن له‌ که‌پکه‌کانی خۆیان

هاتنه خواره وه، هر هه موویان پێکه وه «دیشان بارانه» یان ده گوت، که گه یشتنه بهرده ممان، من بهو دهنگه گپه ی خۆمه وه پر به دونیا قیراندیم «لێیاندهن... لێیییییییی». من هواره کهم تهواونه کردبوو هه ندیگ لهو بهسته زمانانه گه یشتبوونه وه ئاسمان بۆ لای خودای تهبارهک وه تهعالا. کاره ساتی گه وره نهوکاته دهستی پێکرد که یازده یانمان به زیندوویی گرت. نهو شهوه هه زنده کرد کهس به زیندوویی نه گرین، چونکه ده مزانی که ریمی شیرین تا ده یانکوژیت یاریان پێده کات. یارییه کانی له یاری شهیتان ده چون، ههچ شتێک وهک گرتنی دیلێک دلخۆش نه ده کرد.

نهو شهوه ئێمه هه موومان وهکو سهگ ماندوبووین، هه موو گیانمان خوین و باروت و تۆزبوو، من هه موو پێشم خوین بوو. که گه یشتنه یه کهمین چه م خۆم فێدایه ئاوه کانه وه، ئاگاداربووم که ئاگرێکیان کرده وه، کاتیگ له ئاوه که دا به خۆم و کۆله پشته که وه مه له مده کرد، دهنگه دهنگی بارگه خستنی ئهوان و هه پهی دوری هه ندی سهگی به ره لا هه ستهکی تیا دروستده کردم له میژبوو هه ستم پێنه کردبوو، هه ست به جوانی سروشت، جوانی شهو، جوانی ژیان... که هاتمه ده ره وه له دورده وه له سه ره به ردێک دانیشتم و گویم لێبوو که ریمی شیرین له دیله کان ده دا، دونیا به جوړێک فێنگ بوو، به جوړیک دلنه وازیوو، وهک ئه وه ی پاکێ هه وا، پۆشنی شهو و ئارامی ئه وه زه مینانه، پوچی ئه وه شه پانه مان نیشانبدهن... هه سته که م فێنگی ئه وه شه وه زۆر شتی له مندا گۆپی، من له دوا ی کوشتنی ئه وه مندال وه له ئیواریدا شتێک له دلمدا شکابوو، به لام تازه زۆر درهنگ بوو. پێشمه رگه کانی ئێمه هه له له ی سه رکه و تنیان لێده دا، له بهر ئه وه ئاگره هه لده په رین. من پێشی خۆم به پشتێنه که م وشکده کرده وه و ههچم نه ده کرد. ئاگاداربووم که ریمی شیرین ده سته کات به یاریکردن به دیله کان، دلنیا بووم ته

پۆژدەبیتەو دەیانکۆژیت، بەلام نەمدەزانی چۆن.

من پیمگووتن یارییەکانی لە یاری شەیتان دەچوون.

ئاگاداربوم دیلێکی دەرھێنا و پێیگوت «ئەمشەو یارییەکی
خۆشدەکەین، یارییەکی زۆر خۆش، پەقیقەکانت دەبەستمەو بەو
دارەو، ئەو دارە دەبینی، زۆر دوور نییە، تۆش نیشانە لە تەختی
ناوچاوانیان دەگریتەو، بەس تەختی ناوچاوان، شوینی تر حیساب
نییە، تا فیشەکەکان بەر ناوچاوان بکەوێت، تەنگەکە بەدەست
خۆتەو دەبیت، کە لێتەدا، ئێتر سەرە ی خۆتە بچیتە بەر دارەکە...
تێگەیشتی، لەدوایدا یەک کەس پزگاری دەبیت، من حەزدەکەم تۆ
بیت». گەنجێکی باریکە لە بوو، لەبەر پووناکی ئاگرەکەدا نەمدەتوانی بە
جوانی ببینم. پشتێنەکەم بەدەستمەو بوو، دەمھێنا بەسەر و پێشدا،
هەستم بەساردی جلە تەرەکانم دەکرد لەسەر لەشم، بەلام نەمدەویست
لە ئاگرەکە نزیکبمەو. لە دوورەو ھاوارمکرد «تەنگی مەدەرە
دەست، تەنگی مەدەرە دەست، شتی وامەکە» دەمزانی لەو سەرکەوتن
و خۆشیدا هیچی لەیادنامینیت. بە دەنگی بەرز پێدەکەنی و گووتی
«سەریاسی سوێجەم، مەترسە... ئەمشەو، شەوی خۆمانە». ئەو
دواھەمین جاری بوو پێبکەنیت... ئێتر دوانەو ھەتاھەتایە پێنەکەنی.
من شتەکانم بە پوونی نەبینی، ساتێکی کورت بوو، دانەویمەو
قەیتانی پۆستالەکانم گرتبەدەو، گویم لەتەقەکان بوو. دواتر باسی
ئەو وەرچەرخانە کوشندە ی دیلەکیان بۆکردم کە لەبری ئەو ی تەقە
لە براکانی خۆی بکات، تەقە ی لە کەریمی شیرین و دووانی دیکە
کرد. ھەمووی ساتیک بوو، ساتێکی کورت. ھێندە کورت من حیسابم
بۆ ناکریت. گویم لێبوو یەکێک لە نزیک ئاگرەکەو قیرانی «کەریمیان
کوشت». لە چاوترکانیکدا گویم لە دەنگی میل ھێنانەو یەکی زۆر
بوو، ئێستاش شتەکان وەک کۆمەلێک وێنە ی بروسکەیی و خێرا لە

پێشچاومە، ئێستاش تەقە و نالە و قیرەکان بە تێکەڵاوی لە خەیاڵمدا،
 بەو پێش و پرچە تەرەوه، بەو کۆڵە پشتەوه کە ئاو قورسی کردبوو،
 وەرچەر خام و بەلاماری تەنگەکەم دا، کە ئاو پەمە دایەوه دەمبێنی
 دیلەکان لە تاریکیدا پادەکەن، دەمبێنی ئەو کۆرە گەنجە تەقەدەکات و
 پێشمەرگەکانی ئێمە شیتانە پەرتەوازەدەبن و لە سەر ئەرزه کە دەکەون
 و میلده مێتنه وه، من زامنه کەم دەر ترازاند و تەقە مەدە کرد، گویم لێبوو،
 یەکیەک لە تاریکیدا هاوار دەکات «وای کوژرام». شیتانە دەکەوتینه سەر
 دیلەکان... لە ژیاڵندا وەحشییهتی وەک ئەو شەوه نەژیاوم، دەکەوتینه
 دوايان و بەقەمە و گوللە داماندە پاچین، دەکەوتینه سەر ئەو برا بچوک
 و بێگوناھانەی قەسە یە کمان لە گەڵدا نەگورپیوونەوه، ئەوانەی بە زمانی
 خۆمان هاواریان دەکرد «مەمانکوژن»... وایان دەگووت و ئێمە قەمەکانمان
 دەکرد بە سەر دلایاندا، خەنجەرە تیزەکانی خۆمانمان دەکرد بە ژێر
 چەناگەیاندا، ئەوانەی کە بەر دەوامبوون لە پاکردندا بە گوللە دەمانبێژان.
 دوو برایان تێدا بوو، من یەکیکیانم گرت و خەنجەرە کەم خستە سەر
 ملی، پێشنەوهی سەری پێم هاواری لە براکەی کرد «شەهاب تۆ پاکە...
 بچۆرەوه بۆ لای دایکم... مەوهسته یە کسەر بچۆرەوه بۆ لای دایبیبی»
 بەر لەوهی پستەکەی تەواویکات، تیغی من گەشتبوو سەر هەناسەی.
 ئەو شەوهی خۆم بێرناچیتەوه ئاو لە پێشم دەتکاو و بە دوو چاوه
 ناگری لێدەهاتە دەر، پێ بە شەو قێراندم «مەهێلن دەر یاز بن...
 مەهێلن»... هەموو ئەوانەی شەویەک لە بەرەبەک لە بەرەکانی
 شەپی ناو خۆدا بە شداریان کردووه ئەو هاوارانەی منیان دەناسییهوه.
 کەس نەبوو قریشکەکانی سەریاسی لەو شاخ و دۆڵانەدا نەبێستبێت.
 ئەو قریشکانەی دەیانگووت لە قریشکەی پلنگێکی برسی دەچێت.
 ئەو هاوارەم بە جووێی سەیر بەهێزیو لە هەموو دەشت و چیاو
 دەر بەندەکاندا دەنگیدایەوه، ئێستاش هەستە کەم بەر دەوام لەو دۆڵ

دوند و پېدەشتە و گەلیانەدا دەپوات و دەنگەداتەو. ئەو دواھەمین و گەرەترین ھاواری ژیاڤی من بوو. ئیستا زۆر شتی ئەو شەو مە یادەنە ماو. بەلام هیشتا ئەو ھاوارە لەگوچکەمدا دەزینگیتەو. شەویکی تاریک بوو، ھەموو ئەو کوشتارە لە زۆلمەتیکی تەواوەتیدا پوویدا، کەس نەیدەزانسی کێ دەکوژیت، دەموچاوی ئەو دیلانەمان نەدەبینی، کە دەنیشتیڤە سەریان و لە ناو گیاو بەردەلان و وردە زیخی کەنار ئەو چەمەدا سەرماندەپرین. ئیستا ئەو نەدەم لەیادە بە درێژایی ئەو شەو تەکانمەدا، دووان نەبیت لە تاریکییدا دەریازیوون، ھەموو دیلەکانمان کوشت، بەلام خۆشمان بە جوړیک پەرتەوازەبوو بووین تا بەریەیان نەگەیشتیڤە سەر شوینی بارگەو بناوانی یەکەمجارمان. لەگەڵ تاریک و پووندا من گەیشتمەو سەر مەیتەکی کەریمی شیرین، ئەو بەدرێژیایی شەو پاشماوێ دواھەمین پیکەنینی لە پوخساری خۆیدا ھەلگرتبوو، هیشتا سیبەری ئەو ھەرفانە لەسەر لیوی بوون کە گووتی "نەمشەو شەوی خۆمانە...". سەعاتەکەم داگەند و دەستمکرد بەگەرفانیدا تا شتەکانی بۆ ھەلگرم، گەرفانی یەک مەمکدانی شینی تیاوو، دیاریوو خاوەنەکی جووتیک مەمکی زۆر چکۆلە ھەبوو، پارچە کاغەزیک لەناو مەمکدانەکەدا بوو، دەستیکی کچانە کە پێدەچوو خۆیندەوارییەکی تەواوی نەبیت نوسیویوی "کەریم گیان بۆ تۆ، بەیادی شەوی ناو ھەمامەکە". من مەمکدان و نامەکەم فرێداو بە پێشمەرگەکانم گووت "لە ئیستاو تادەگەینەو لای ھێزەکان من مەسنولتانم".

نیوہ پۆی ئەو پۆزە ھەرمانیان پیداین بگەپێنەو شوینی خۆمان، من لە جیھازەکەو ھەولمدا تێیانگەتیم کە مەترسییەکی گەرەمان لەسەرە، بەلام گووتیان "ئەمری مەکتەبی عەسکەرییە". من لەو تپوھاتانە

تینه ده گه یشتم، له جیهازه که دا قیراندنم «به مه کته بی عه سکه ری بلین، بابین به قونی خویان دیفاع له م که پکه خو پریه بکه ن که ده یانه ویت ئیمه ی تیا بکوژین». من دلنیا بوم هه موومان له و که پکه دا ته واره ده بین. دلم به خوم نه ده سووتا، به لام دلم به و گه نجان ده سووتا که هه ندیکان تازه فیربوو بوون خه ون ببینن. سه عاتیک دواتر جیهازنیکان بۆکردین و گووتیان «گه نه گه پینه وه شوینی خوتان... حیزب هه مووتان ئیعدامه کات». من به ده نگیکی نووساو و گریاو که هه موو عه ده جیهازه کانی دونیا گوئیان لیبوو هاوارمکرد «من میزده که م به حیزبدا... میز». وامگوت و به چاویکی پر فرمیسکه وه به هه موو پیشمه رگه کانم گوت «گویم لیبگرن، حیزب ده یه ویت هه موومان لیره دا وهک سهگ بتۆپین... ئیمه چۆن نه مشه و نه وانمان سه ربهری، نه مشه و نه وانیش سه رمانده برنه وه، له مشه په دا که س له وی تر شه ریفتر نییه، تیده گه ن. ئیوه هه مووتان شه پتان دیوه... شه ویک تۆ هیرشه ده بیت و شه ویک نه وان، نه مشه و هه مووتان ده کوژن، به قسه ی من بکه ن، من به ته نیا ده گه پیمه وه بۆنه و که پکه، من ده میکه باکم به زۆر شت نه ماوه، نازا نیم، و مه زانن نازا و تپوهات و نه و شته قۆرانه م، به قه ده مشکیک و زیاتریش له مردن ده ترسم، به لام که ستان وهک من نا ئومید نیین، حیزب بریاریدا وه له م که پکه خو پریه دا شه هیدی هه بیئت تا دوا یی چله یان بۆبکات و هه موو نه و تپوهاتانه ی تر. من وهک هه مووتان له مردن ده ترسم، له ئیوه ش زیاتر له مردن ده ترسم، به لام نامه ویت که ستان له ویا دا بکوژین، بۆنه وه بۆ لای دایکتان، نه وه ی ده توانیئت نه گه پینه وه بۆ نه م شه په با قه ت نه یه ته وه، نه وه ی ده توانیئت بپروات و نه یه ته وه به م مه مله که ته دا بابپروات و نه یه ته وه، نه وه ی پارهی هه یه و ده توانیئت ئیشیکی تر بکات با ئیشیکی تربکات». من پیشتر به وجۆره بیرم نه کرد بووه وه، به لام هه موو پوودا وه کانی پۆزی پیشتر

لەو پەستریبون بێوانم وەک جاران ئەرمەنەنە بژیم. لەو ساتەدا ئەو قسەنە ی سەریاسی گەرەم لە پێشچاوی بوو کە باسی مۆفی مەزنی دەکرد. بۆ یەکجار دەمویست بێم بە مۆفیکی مەزن. دواجار دەمویست بە کەترین خۆین ئەو کەپکە خۆپێیە بدەم بە دەستەو کە دانیابووم حیزب دواتر ناشیکات بە ئاودەستخانە. دانیابووم ئەمشەو ھەموو ئەو کۆرە گەنجانە سەرەدەبێن، وێنە ی لاشەکانیان لەناو ئەو بەردەلان و گیای خۆلە گەرمە ی ھاویندا دەھاتە بەرچاوم. ھەموایانم یەک یەک بە مردووی دەبینی. دەمزانی ئەو دوو دیلە ی کە لە تاریکییدا ھەڵھاتن ھەموو شتێک لەسەر ھەموومان دەزانن، دەمزانی سەنگەرەکانی دۆژمن لەبەرەو ھاوار و قیپە دووردرێژەکانی منیان ناسیوەتەو. ئەو شەو ھەموو پێشمەرگەکان پۆیشتن، دوانیان نەبێت کە سووریبون لەگەڵ مندا بمرن. شەو لەسەر ئەو کەپکە غەمگینە سێ بە سێ دانیشتین و چاوەروانی ھاتنی دۆژمنان دەکرد. شەویکی گەرم بوو، ئونیا یەک پارچە مێشووڵەبوو. نزیککی نیوەشەو ھەستمان پێکردن، خۆیان بوون، دۆژمن بوو بە ھەموو ھێزو تفاقێکی خۆیەو ھاتبوو، تۆلە ی شەھیدەکانی بکاتەو. سەرەتا بە ھاوێن دایانگرتینەو، بەلام ئێمە باکمان نەبوو، خۆمان لەسەر دۆشکەکانمان مەکرەبوو، دەوری سەعات یەکی بەیانی پەلاماریانداین، بێارمەدابوو نواھمین شەپی ژیانم بە شەرفەو بەکەم، ھەر سێکمان تادوا فیشەک لە شوێنەکانی خۆمان ھەڵنەستاین، نزیککی سەعات سێ ئێمە گۆللەمان پێنەما. نزیککی سەعات چوار سامالێ کونجی کە بووبوو بە چاوساگی دۆژمن لە بن بەردیکی نزیکەو ھاواری لێکردم ”سەریاسی سوێدەم، دەزانم فیشەکتان پێنەماو... تەسلیم بن، وەرە خوارێ، من وەعدی شەرفتان دەدەم نائانکۆژن“. ئەوکاتە ی ئەو وایدەگوت من و دووانەکە ی تر سەعاتێک بوو، پالکەوتبووین و دەستمان کردبوو ملی یەک و سەیری

ئه سستیره کانمان ده کرد. خودایه ئه وه چی نه ریتیکی پیس بوو له شه پری
 ئه م مهمله که ته دا بهرده وام به دیله کانمان ده گووت "وه عدی شه رف
 وه رنه خوارئ، هیچتان لیناکه یین". من به دوو پێشمه رگه که ی ترم گووت
 با گۆرانییه کی کامکاره کان بلێین. من له میژوو گۆرانی کامکاره کانم
 نه گووتبوو، له دوا ی مردنی سه ریاسی سو بچه ده وه هه موو ئه و شتانه م
 واز لێهێنا بوو، ئه وشه وه هه رسیکمان گۆرانییه کی کامکاره کانمان گووت.
 که دوژمن گه یشته سه رمان ئیمه گۆرانیمان ده گووت. که ئیمه یان
 داگرته خوارئ، ده سستیان کرده ملی من و گووتیان "تۆ شتیکی تریت...
 شتیکی تر". ساردییه کی قوتویان دامی و من خوشحالانه ده مخواره وه و
 پیده که نیم، له وکاته دا که من وهک گه مژه سه یری ئه و پاسه وانانه ی
 دوژمنم ده کرد و ساردیم ده خواره وه، هه ردوو هاو پێکه میان برده نزیک
 به ردیکی دیکه له ولا وه به دوو ده سترپژی کورت حسابیان بۆ کردن.
 شته کان به خیراییه کی بێمه عنا تێپه پین، من هه ستمده کرد که په وتی
 دنیا به جوریکی سه یر خیرا ده پوات. ئه وه دهنگی دوا هه مین ده سترپژ
 بوو له گۆره پانه کانی شه پدا گویم لیبوو بیت، وهک ده سترپژه کانی تر
 ساردو په ق و ترسناک نه بوو، به لکو له دهنگی بالنده یه کی بریندار
 ده چوو بخوینیت، له قاسپه ی که ویککی زامدار ده چوو، به منیان گووت
 "سه ریاسی سو بچه م... تۆ حسابیکی تریت هه یه... تۆ شتیکی تریت".
 له و ساته دا زانیم من نا کوژن، به لکو بۆ شتیکی سه ختتر له مردن
 ئاماده مده که ن.....

ئه وکات که کۆله پشته که یان لیسه ندیم و نیتاقه که یان کردم وه و
 پشتینه که یان کردم وه و پێلا وه کانمان له پێ داکه نم، تیگه یشتم ئیدی
 جهنگ له ژبانی مندا بۆه تاهه تایه کۆتایی پێتاتوو. دیاره موزه فه ری
 سو بچه م جهنگ به شێوه ی جورا و جور درێژه ی هه یه، ئه و پۆژه ی که
 منیان برده ته له فزیۆن تا هه موو نه ئینییه کانی خۆم له شه پدا با سبکه

ئه وهش به شیک بوو له جهنگ، به لام ئه وانیه که تهنیا شه پی ناو سەنگەر و هاوار و پاکردنی ژێر بارانی گولله یان تاقیکردۆته وه زۆریان دهوێت تا له جوړه کانی تری شه پ تیده گهن که له شه پی پوهه پوهی ناو جهنگه ل پیستر و چلکنترن. من پیتده لیم شه پی پیاوانی عاقل سەد هه زار جار له شه پی پیاوانی کیتی و پامه کراوی وهک ئیمه چه په لته ره، من پیتده لیم بۆ ئه وهی ئاگات له خوێت بیت.

که منیان برد بۆ ته له فزیۆن، له وه و پیش له بهردهم کامیرادا نه وه ستابووم، هه ستیشم نه ده کرد بیهه پیاویکی نه وتۆ گرنه گ به کۆمه لیک کامیرای گه وه وینه مبه گرن، به لام ئه وه پۆژه تیمیکی ته وایان هیناو به هه مووان وینه یان ده گرتم. هه رچییه کم ده زانی له پیتشدهم کامیراکاندا گێپامه وه، به درێژیی باسی هه موو شه په کانم کرد، له باسی ئه و دیلانه وه که کوشتمومان تا باسی سۆزانییه غه مگینه کانی که ریمی شیرین، چون چیرۆکه کان بۆ تو ده گێپامه وه، بێباک له بهردهم کامیراکاندا دانیشتم و هه موو شتیکم گێپامه وه، هه موو نوکته و ته وهاته کان، هه موو ئه و گفتوگۆیانه ی که له زیاندا بیستبووم، ئه و قسانه ی له دیواخانه که ی «که یخوسره و ئاغای سوفیان ئاغای سه دری ئه رحه می» بیستبووم، ئه و نوکتانه ی که چکاره کان له بوراق ده یانگێپامه وه، چیرۆکی پرۆفیسۆری شه وه تاریکه کانمان، مردنی محمه دی دلشوشه. قسه بێژیک چاوپێکه وتنی له گه لدا ده کردم له وانیه مروف واده زانیته شه ویش به قات و بۆینه باخه وه ده خه ون، کورپکی شیرین بوو، پیتده گووتم قسه بکه به ئاره زووی خوێت قسه بکه، دواپی خویمان مۆنتاژیدوکه یین، چه ند جار ئه و وشه یه ی به کاریه تیا به من پریشم ده خوراندو لیمه پرسسی «مۆنتاژ یه عنی چی؟». ئه و ده یگووت یه عنی ئه وه ی قسه زیاده کان ده برین و فلیمه که ده نیینه وه ده م یه ک به جوړیک که رتبه ون و داپرانی تیا نه بیت. من به رامبه ر کامیراکه داده نیشتم و به ئاره زووی خویم هه موو زیانی خویم

دەگتاپاڤە، ھەندى جار ئەو بە شىت و شتم تىدەگەشت، بەردەوام بەك دوو پرسىارى دووبارەدەكردەو، من باسى دواھەمىن ھەنارى دونيامدەگرد ئەو دەپىرسى "ئەى ئەو كات پەيوەندىت بە جاش و خۇفرۆشەكانەو چى بوو؟". من دەمگوت "ھىچ پەيوەندىم نەبوو، پەيوەندى چى... من ئەوكات ھاوپىى مارشال بووم، ھاوپىى پىرۆفيسۆرى شەو تارىكەكان بووم، دواھەمىن ھەنارى دونيا ھەقى جاش و خۇفرۆش و ئەو تىروھاتانەى چىيە؟". قسەبىژەكە كە نە ناوى مارشال، نە پىرۆفيسۆرى شەو تارىكەكانمانى بىستبوو، بىئەوھى خۆى تىكېدات. دەىگوت "ئەى وەك بزانى ئەوكات چەكيان لە حكومەتەو بۆ دەھات؟". من دەمگوت "نا ئەوكات پەتاتەو تەماتەو ئەو شتانەيان لە حكومەتەو بۆدەھات سەرياسى مەزن بەيانىان لە ەلوەكە وەرىدەگرت و دەيفرۆشت". من ھەرچىيەكم دەگوت، ئەو بەدەست نامازەيدەدامى تا بەردەوامبم. ئەو دەىگوت "مەترسە، دواىى خۆمان مۇنتازىدەكەين". ھەر شىرىتىكمان پىردەكردەو، پىشوويەكمان دەداو چايەكمان دەخواردەو. لە پىشووەكاندا ھەموو ماچياندەكردم و دەيانگوت "قسەكانى تۆ دۆكۆمىنتىكى زۆر گرنگە بۆ حىزب، پىشتى ئەو خۇفرۆشانە دەشكىننىت". من پىشم دەخوراند و دەمگوت "دۆكۆمىنت يەعنى چى؟". پىياندەگوتم "يەعنى بەلگەنامە... يەعنى ئەوھى گەر ئەو جاشانەى ئەوېەر گووتيان ئىمە شتى وامان نەكردو، ئەم قسانە دەخەينە بەردەستيان و دەلئىن، تەماشاكەن ئەمە قسەى چەكدارەكەى خۆتانە... ئىمە ئەو فلىمە دەدەين بە ھەموو دونيا، بەدەرەو، بە ولاتە درواسيكان، بە نەتەوھەكگرتسووەكان، بە فەخامەتى سەرۆك دەولەتەكان، بە دادگاي نۆودەولەتى، بە كۆنگرەى ئىسلامى، بە فاتىكان....".

من لە منداڵيدا جارىك وئەكەم لە ناوگەلى سەرۆكدا بە ھەموو ولاتدا بلابووېووە، ئىستاش ئەم وئانەم بە سەرتاسەرى دونيا.

ده پویش، له راستیدا خۆش حالنه بووم به وهی وینه کانم به و جوړه ده پوات،
خۆش حالنه بووم کاتیک نه و هه موو تپوهاته ده گێرمه وه، مه لاکانی د دنیا و
هه زه تهی پاپا بمبینن. که دلنیا بووم نه و کاسیتانه ده بریت بۆ شوینی
ترو خه لکانی له من و تو گرنگتر گوئیان لیده بیئت، پتر له سه
شه په کان قسه مده کرد، چی شتیکم له سه ر دپنده یی و وه حشییه تی
هه نکه کان ده زانی گێرمه وه، زوو زوو پوومه کرده قسه بیژه که و ده مگووت
«هه ر ئیمه وانه بووین، ئیوه ش له ئیمه شه ریفتر نه بوون... له م شه په دا
که س له که س شه ریفتر نییه». هه زمه کرد شتیکم بکه م خه لکی له و
شه پانه بترسن، شتیکم بگێرمه وه خه لکی شه رمبکه ن. من له دوا ییدا
به و کوپه م گووت «که شریته کانتان پیشاندا پیمبلین با سه یری بکه م».
دیاره قسه که م تپوهاتیکی گه وره بوو، له دوا ی تو مار کردنی کاسیته کانه وه
ئیترا نه چا و نه ساردیم نه خوار ده وه، هه ر نه و شه وه به ده ست
و چاوی به ستر او وه بر دیانم بۆ زیندان یکی بچوک و پیا نا گووتم «تا
سه بی لی ره دا دانیشه، به یانی خۆمان ده زانی نه ده ته بین بۆ چ هه نه ت
و لاله زاریک». شه وی دواتر منیان هینایه نه م قه لایه وه. نه م قه لا
تاریک و بیده نگ و دوور ده سه ته، له و پۆژه وه ئیترا جگه له پاسه وانه کان
که سی ترم نه بینیه وه، نازانم نایا شریته کانم لیدرا وه یا خود نا. نازانم
که س گوئی له من بو وه کاتیک چیرۆکی مردنی سه ریاس و مه مه دی
دلشوشه ده گێرمه وه یا خود نا؟ گه ر کاسیته کانم په خشکرا بیئت یا ن نا،
من نا توانم بگه پیمه وه بۆ با وه شی نه و دنیا ی جاران، نه گه ر پۆژیک له
پۆژان به ریاندانم، ده پۆم بۆ ولاتیکی تر، له مه مه که تیکی تر ژنده هیتم
و ناوی خۆم ده گویم... موزه فه ری سو بده م گه ر به ربووم کاریکده که م
نه مدو زیته وه، ده زانم شتیکی بی مانایه من و تو ده سه تبه که یه ملی
یه ک و تو پیمبلیت «وا ی سه ریاس گیان... وا ی کوپی شیرینم»، من
ده سه تبه که مه ملی تو و بلیم «وا ی با به گیان... وا ی». گه ر شتیکی وابیئت

من له شهرم و قیز و تریقیدا ده‌م‌رم. هه‌ستده‌که‌م ژیا‌نی هه‌ردوو‌کمان
له‌وه‌ ناشیرین‌تره‌ به‌رگه‌ی گونا‌می واب‌گریت. وانیه‌ موزه‌فهری سو‌ب‌ده‌م،
وانیه‌؟ ژیا‌نی هه‌ردوو‌کمان له‌وه‌ ناشیرین‌تره‌ به‌رگه‌ی خو‌شه‌ویستییه‌کی
له‌وجۆره‌ ب‌گریت.

تاماوه یه کی دريژ من و سه ریاسی سو بدهم کاسیتمان ده گورییه وه،
دواهه مین کاسیتم له پاتراوه بۆ نارد. شتیکی زۆر له غه م و گالته جاری،
له زیره کی و ساویلکه یی له دهنگی نه و کورپه دا هه بوو، هه موو جاریک
نه وه ی دووباره ده کرده وه که نایه ویت من ببینیّت. بۆ جاریکیش چیه
لیی نه پرسیم له ده ره وه چی پووده دات، له و زیندان تاریک و ته نیایه ی
خۆیه وه ئاره زوویه کی بۆ دنیا نه ما بوو، ته نیا له ناو یادگاره کانیدا
ده ژیا. دلتیام گه ر هات و پۆژیک له و زیندانه هاته ده ره وه، شوینیکی
دوور هه لده بژیریّت، شوینیک جگه له یادگاره کان که سی دی ده ستی
پیارانه گات.

من له و کاسیتمانه ی نه وه وه بۆنی نه وه م کرد، جگه له خۆی
سه ریاسیکی دیکه ش هه یه، جگه له و که سانیکی تر هه ن که من
هیچیان له باره وه نازانم. نه وه گینگلیکی کوشنده ی له پۆحدا بۆ
سازکردم، نااسووده ییه کی بۆ هیتمام گه وره تر بوو له نااسووده یی
نه و پۆزانه ی به دوا ی سێبه ری سه ریاسی دووه مدا ده گه رام. من له و
شه واندا ده مپرسی «خوایه من که وتوومه ناو چ دونیا یه کی خه یالیه وه،
که وتوومه کوپی نه م وجوده وه که مه خلوقاته کان به و شیوه تیا ده شکین
و پارچه پارچه ده بن و هه ریه که یان ده که ونه گۆشه یه که وه له هیه
گۆشه یه کی تره وه دیار نییه ؟».

ئەو لە هەموو کاسیتهکاندا بە منی دەگووت «بپۆ و نەدیمی شازادە بدۆزەرەو... نەدیمی شازادە نەینییەکان دەزانیت». ئەو کاتەی من گەپامەو نەدیم لە گەشتیکی درێژ بوو، چەندەها مانگ بوو کەس نەیبینیبوو. دەبایە لە جیگایەکی دیکەو دەست پێیکەم. من هەرگیز نەدیمی شازادەم نەبینی، دەزانم بەجێهێشتنی کوردستان بەبێ بینینی نەدیمی شازادە، گەلەک نەینسی و سیمای ئەو پۆزگارانی وەک نادیار و نەینسی هێشتەو، دەزانم دەکرا نەدیمی شازادە هەندێ لاپەرە نەینسی ئەو سەرەدەم پێلێت کە جگە لەو کوێرە هیچ کەسیکی دی نەیدەزانی. بەلام پێدەچوو دەستیکی تاریک من لەهەموو ئەو سەرچاوانە داگیریت کە بە قوولی دەچوونەو سەر پۆزە تاریک و تاییبەتیەکانی ئەو مندالانە، نەدیمیش یەکیک بوو لەو سێ مندالەیی لەسەرەتای سەرەتاو لەگەڵ نەینییەکاندا هاتبوو، بەلام بە شیوەیەکی سەیر لەناو تەپوۆزی پۆزەکاندا خنکاو شوین و ئاسەواریم نەدۆزییەو... هەموو ئەو شوینانەیی بۆ گەپام کە دەشیت تیا بگەریت، ئیکرام دونیای بەدوادا تەیکرد و نەیدۆزییەو. وەک ئەوەی نەدیم هیچ نەبیت جگە لە خەیاڵیک، جگە لە تەمیک کە لە چیرۆکیکەو دیت و لە دنیاو پەخشدەبیتەو و دەمریت. نا دۆستان، من هەرگیز نەدیم نەدۆزییەو، بۆیە دەبایە پێگایەکی تر بگرەبەر.

من دەبایە بچم بۆ لای سەیی جەلالی شەمس.

کە یەکەمجار ناوی ئەو پیاووم لە کاسیتهکانی سەریاسدا گوێ لێوەبوو، ناویکی ئاشنا هاتەبەرگویم، ناویک وەک ئەوەی لەوەوبەر بیستبیت و دواتر لە جەهەنمی یادەوهرییهکاندا سووتا بیت. من وەک هەموو ئەوانەیی لە ساتیکدا پتووستیان بە گەپان دەبیت لە خاشاکی یادگارەکانیاندا، لە خۆلەمیشی ئەو سەرەدەماندا کە دەبایە جارێک وینەکانیان لە یادبەرنەو، ئاوەها ناو تاریکترین و دوورترین شوێن.

یادەوەریم دەگەرەم. ئەو ناوھ شتێکی پێدەگووتەم دروست نەمەزانی چیبە. شەوێکیان ئیکرامی کۆتو، بە خۆی و پوختسارە ئاسمانییەکیەو ھات... لە فریشتەییەکی گەرە دەچوو لە پێواکەکانی ئاسماندا خەریکی جێبەجێکردنی کاروباری فریشتەکانی تر بێت، ئەو شەو بۆنێکی ھێندە سەیری ھەبوو واتێدەگەیشتم ئەو چەرخەییە لە ئاسمانەو دابەزیو، ھەستەدە کرد لەگەڵ دەرکەوتنیدا کۆمەلێک پوختی ئاسماننشین دیکە ئەو جێگایە پرەدە کەن. لەسەرۆکی مەلایکەتە ئارام و پێدەنگەکان دەچوو، ئەو لە شە گەرە و نااسایییە نەبوویو بە پێگر لەوێ دیمەنی پەپولەییەکی سووکەلەئێ تیا ببینیت. بەیەکیەک دەچوو دۆسییە ئارەبەییەکی زۆر لە مەخلوقاتێ بەدەست بێت، بەلام ھێمنی و شەرم و ئارامی وای لێبکات لە ناو جەنجالێ دونیادا بە ئاسانی نەناسریتەو. ئەو ھەندێ شەو دەھات و لەگەڵمدا دەمایەو، پێکەو بەرەو ناو کێلگە و دەشتە تاریکەکان دەپۆشتین، دوو پیاوی لەسەرەخۆبووین تاریکی کردبووینی بە ھاوێ، ھەندێجار لەگەڵ مندا گۆیی لە کاسیتهکان دەگرت، ھەندێجاریش چەندەھا پۆژ وندەبوو و نەمەبیینیەو. ھەمیشە حەسەرتی ئەو ھەم ھەم بە ئەندازە پێویست ئیکرامی کۆتو نەبینی، ئەو لەو کەسانەیی بۆ ئەوێ کە مەلای جوانیان ببینیت، دەبایە ھەمیشە لەگەڵیاندا بیت. لەو کەسانەبوو ھەر دووریەک لێی لە دەستچوونی ساتێکی جوانی و گەرەیی بوو، نا ئۆمیدی گەرەیی لە ئینسان پێگای لەو نەگرتبوو خۆی تا دوا ئەندازە مەوۆف بێت. ھەموو جارێک پێدەگووت ”ئیکرامی کۆتو ئەو کۆییت؟ بۆ نایەیت... بۆ؟“. قسەیدەکرد و سێبەری شەرمێکی تەنک لەسەر سیمای بوو، دەیگووت ”موزەفەری سووچدەم، ئەم وڵاتە پرە لە کەسانی کەساس، لەوانەئێ بەتەنیا ناتوانن ئازار و دەرد و برینەکانی خۆیان تیماریکەن، نا من ھیچی ئەوتۆم بۆ ناکرێت، من ھیچ بۆ ناکرێت، بەلام ھەستەدە کەم دەبێت بڕۆم و بە قسەیکیش بوو، بە

یارمه تیه کی بچوک و ساده ش بووه، دهستی خۆم بۆ ئینسانه کانی تر درێژیکه م... من ده چم و دهنوشتیمه وه و به و دایکه بریندارانه ده لێم، له بری کوپه کوژراوه که تان به کوپی خۆتان حیسابمبکه، به خوشکه کان ده لێم له بری برا کوژراوه کانتان به برای خۆتان حیسابمبکه، من ده بێت له و بێم، له و دارستانه دابم و چاوه پوانیم چ تهیریکی بریندار له نزیکه وه دهنیشیته وه تیمارییکه م. عه فوومبکه، بمتوانیایه هه موو میخنه ته کانم بکراویه ته یه ک میخنه ت، هه میشه له گه لێدا ده بووم... هه میشه، به لام میخنه ته کان ناکرێته یه ک میخنه ت... ناکرێن". ده مزانی به هه موو ئه و که سانه ی تریش واده لێت، باوه پی وابوو تیگه یشتنی مرۆف له شازاری یه کتر زۆر له په نگه ی ئه م دونیایه ده گورپێت. دواچار که ولاتم به جیهیشت و له مالاواییدا ده ستمانکرده ملی یه ک، من به ده نگه ی به رزو ئه و به و یقاری فریشته کانه وه گریان، ئه و کاتیش هه مان پسته ی پیگوتمه وه "من ده بێت له و بێم، له و دارستانه دا بم و سا چاوه پوانیم چ تهیریکی بریندار له نزیکه وه دهنیشیته وه تیمارییکه م".

له گه لێدا به ئارامیه وه گوێی له کاسیته کان ده گرت، ئه و شه وه که ناوی سه ی جه لالی شه مسم لێپرسی، به هیمنیه وه سه بیرکردم و گووتی "بیگومان... کهس نییه سه ی جه لالی شه مس نه ناسیت، هه موومان ده یناسین". ئه و ئه و پیاوه ی به یاداهینامه وه، ئه و سه ره ک خێله ی تیکه له یه ک بوو له کۆمه لێک دونیای جیاوا، پۆژیک له پۆژان له سه ره تای شۆپشدا بینیبووم و له یادمچوو بووه. یه کێک بوو له و ئاغانه ی دۆستی هه موو دونیابوون، هاوپییه کی نزیکه ی یاقوبی سنه و به ر بوو، سه رده مانیک له سه ره تادا که یاقوب نه خۆش بوو له مالی ئه و پیاوه تیمارده کرا. ناسینی ئیکرامی کۆ بوو سه ید جه لالی شه مس ده گه رایه وه بۆ پۆژانی شۆپش، ئه و که سیک نه بوو ونبییت، پیاویک بوو له سه ره و سه ری ئه و ولاته دا ناویانگیکی هه بوو، باوه پییکراوی گه وره ی سه رۆک

ئەمىر و پاشا و سەرەك خىلەكانى تىرى ئەو ھەرىمە بوو.

ئىۋارەيەكيان چووم بۆ لای سەيد جەلالى شەمس، ئەو لە ناو چياكاندا دەژيا. بە زەوييەكى شاخاوى و پەر لە دارستاندا بەرەو بەھشتىكى پەنھان لە ناو چياكاندا تىپەپریم، ئەو دوور لە ھەر ژاۋەژاۋ و دلتەنگىيەكى دۇنيا لە باغىكى مەزندا دەژيا، لەسەر كورسىيەكى سەير كە لەتەختى پاشاكان دەچوو بىنیمەو. لە چیمەنىكى ئارام و سەوزدا سەرقالى خويندەو بوو. پىرىك بوو پىش سې، كىژىكى ھەژدە سال، جالى ساقى كۆشكى شاھەنشا دىرىنەكانى لەبەردابوو خزمەتدەكرد، مېژىكى لە بەردەستدا بوو پىرپو لە كىتب و كاغەز و شوشەى گەورەى مەرەكەب، پەزىك لە چواردەورەى بوو، ھەر لىقك لە لقەكانى بە دەيان ھىشوو گەورە سەنگىن بوو. دیمەنى ئەو شاعىرە دىرىنەى ھەبوو كە وینەى خۆى و مەعشوقەكانىان لەسەر بەرگى ھەندى كىتبى كۆن دەبىنران، شىتىكى تىابوو كەسانى ۋەك خەيام و فەردەوسى بەيادادە ھىتايەو. چرايەك بە وینەى پەپولەيەكەو و شوشەيەكى گەورەى شەراب لەسەر مېزەكەى بوو. دواتر زانىم ئەو كىژە مندالەى خزمەتدەكات دواھەمىن ژىتتى. لە ژيانىدا دەيان ژنى ھىتابوو. مەن لە ناو ۋاستى باغەكەيدا ۋەستام و گوتم "سەى جەلالى شەمس. مەن موزەفەرى سوبدەم... ئەو پىاۋە سەرلىشىۋاۋەى لە تۆ زياتر كەسى تىرى نىيە، كۆمەكىيات".

بە ھىمىنى سەرى لەسەر كىتبەكانى بەرزكردەو و سەيركردم و ھەستايە سەرىپ و گوتمى "تۆ موزەفەرى سوبدەمى... تۆ ئەويت؟". مەن ۋەك لەبەر زاتىكى گەورەدا كىرئوشبەم گوتم "گەورەم پىنمايىم بىكە... مەن سەرلىشىۋاۋەرىن پىاۋى دۇنيا، لە تۆ زياتر كەسم نىيە يارمە تىمبەدات". ئەو پىدەگوتم "ۋەرە و دانىشە... ئەگەر تۆ موزەفەرى

سوبحدهم بیت، من له قسه و پهفتاردا ده تخوینمه وه، گهر نه ویش نه بیت ناهیلّم له شه راښی من بخوینمه وه". بهرامبهری دانیشتم و پیمگوت "سه یرمه ... سه ی جه لالی شه مس، سه یرمه و له نیگامدا عومریک ده دوزینه وه که هیچ که سی تر ژیا نی وه ها نه ژیا وه. بۆنمه، له سه ره جه ستم ناسه واری بیابانیکی گه وره ده بینیت، ته ماشای چاوم بکه سی بهری سه حرا گه وره کان ده بینیت، هیچ که سیکی تر وهک موزه فهری سوبحدهم بۆنی لمی لیتا یه، بۆنی شه وگاریکی ناکۆتای لیتا یه، بۆنی تیکه لېوونیکه به پرهم و بیسه بری زه وی و ناسمانی لیتا یه ... سه یرمه و له سه ره ده ستم بیابان بخوینمه وه".

چاوه پوانی نه ده کرد نه و پیا وه لاوازه ی له جلی شپری جوتیاریکدا هاتبوو به باغچه ی به و جۆره قسه بکات. به هیمنی سه یرمه کردم و په ردا خیک شه راښی بۆ خوی تیده کرد و په ردا خه که ی منی خالی جیده هیشت و به نارامیه که وه که نیشانه ی ژیا نیکی ناسووده بوو، قوومی له شه را به که ی ده داو ده یگوت "سو پاس بۆ خوا ... سو پاس بۆ خوا". که میک بیده نگ ده بوو، ته ماشایه کردم و ده یگوت "من هه رگیز نه و ناوهم له بیرنا چینه وه، هه رگیز ناوی موزه فهری سوبحدهمم بیرنا چینه وه، ناوی هه ندی پادشا و نه میر و وه زیر و وه لیم یادچۆته وه، به لام ناوی موزه فهری سوبحدهمم بیرنا چینه وه". من ده مگوت "من نه وم، من موزه فهری سوبحدهم، هه موو نه م زه مینه له مسه ر تا نه و سه ری بگه پیت، موزه فهری سوبحدهم ی تر نادوزینه وه ... من نه وم که شه و بیابان و ونبون دروستیکردوم، من باوکی نه وانم، باوکی نه و کوپانه م که تۆ نه یتیه که یان ده زانیت ... ته نیا تۆ". پالیده دایه وه و ده یگوت "موزه فهری سوبحدهم قسه بکه، چیرۆکی خۆت بگێره وه". من هه موو چیرۆکی خۆم ده گێرپایه وه، نه و چیرۆکه ی پیمده گوت "جگه له چاوه پوانیه کی دووردریژی مردن هیچی تر نییه". نه و چیرۆکه ی له سه ره تا وه تا کۆتایی له هیوا به که

پهش دروستبوو، که وشه ی "هیوای پهش" م به کارده برد، ده وه ستاو ده یگوت "تۆ نه ویت... نه ویت... یه کۆ سالانیکی زۆر له زۆلمه تدا بۆ هیواکانی نه ژیا بێت نازانیت هیوای پهش چیه... ئومیدی سیا... ئومیدی قه ترانی". سه یری چاوده کردم و زیاتر گوئی له من ده گرت که قسم له یه کیتی نیوان ئومیدو ئومیدی ده کرد، له سه ره یه کانگیری پۆشنایی و ده یجور ده دوام، قسم له لیکچوونی لم و ئاو ده کرد. تیده گه یشته من ئه وم. به هیمنی پالیده دایه وه و ده یگوت "تۆ بیستویه ک سال له مه وه ره، گیرایت... خۆت کرد به قوریانی یاقوبی سنه وه ره، وه ک هه زاران هه زاری تر. خۆت له و بیابانه دا نوقمکرد و بوویت به قوریانی هیه". ده نگه تارمایی هیکمه تیکی تیا بو، پرچی له ژیر میزه ریکی سپی گه وره وه هاتبو وه خوار. به هیمنی سه یریکردم و قومیکی گه وره ی له شه رابه که ی داو جامیکی پریشی بۆ من تیکرد و گوئی "ئێستا ده توانیت له شه رابه که ی من بخۆته وه، که پره له نوری خالیق... ئێستا من ده توانم ئاسوده ته ماشا تبه که م و بخۆمه وه و سه یری شه و بالای میوه کانم بکه م و له سه ره مه سته ی باده هه موو شتیکت پێبلییم. له میزه چاوه پوانده که م، نه و سالانه ی سه ریاسه کان ونبوون و من نه مدۆزینه وه، چاوه پوانی تۆم ده کرد، من وامده مزانی مردوویت، دوا جار وابلۆبوو که تۆ مردوویت... یه کیک ناوی تۆی سه رییه وه، تا کاتی که هات ئیتر که س تۆ و هاو پیکانتی له یاده نه ما. به لام من ده مزانی مرۆف ده بیته سه بری ئه وه ی هه بیته و بتوانیت چاوه پوانی مردووه کانیش بکات. من ژیا ن فێریکردم چاوه پوانی مردووه کانیش بکه م. پۆژیکیان کویری که هاته ژیر نه م که پرانه و له شه رابی منی خواره وه. کویری که گوئی دوو سه ریاسی سو بده م ده ناسیت، دوو کوپ ده ناسیت، هه ری که یان هه ناریکی شوشه یان هه یه، من نازانم چی پێگای نه و کویره ی هینابو وه ناو نه م هه ری مه وه، به لام که شه رابه کانم مه ستی کرد و ده ستی کرد به

گێڕانهوهی ژيانى خۆى، بێنهوهی بزانیى چى ده‌لیت و له‌گه‌ڵ کێدا
 قسه‌ده‌کات که‌وته گێڕانهوهی چیرۆکی درێژی سه‌ریاسه‌کان، مه‌قه‌مه‌م
 لیگرت و پێمگوت ده‌لێلم بۆ به‌ینه، کوێره‌ی پیس ده‌لێلم بۆ به‌ینه.
 ده‌یگوت ده‌لێلی من هه‌ناره‌کانه، سه‌ریاسه‌کانه که له ژيانى خۆیان و
 له لیكچوونی خۆیان تێناگه‌ن. من ده‌مگوت ”کوێره‌ی پیس، گه‌ر تۆ
 دوو سه‌ریاسم بده‌یتى من سه‌ریاسی سێهه‌مه‌ت ده‌ده‌مى“. ئه‌و نه‌یده‌زانى
 سه‌ریاسیکی دیکه‌ش هه‌یه، کۆ چۆزانى له‌وانه‌یه ده‌یان سه‌ریاسی تریش
 هه‌بن که من و تۆ نایانناسین، من شه‌رابم ده‌رخواردی ئه‌و کوێره
 ده‌داو ده‌مگوت ”قه‌به‌که، قسه، پێمبێی سه‌ریاسه‌کان له کوێن، کوپه
 بێنازه‌کانی شوێش له کوێن؟“. ئه‌و له منی بیست که سه‌ریاسی
 تر هه‌یه... من تا دره‌نگ شه‌رابم بۆ تێده‌کرد و ئه‌و ده‌یخواردوه و
 بێنه‌فه‌س قسه‌یده‌کرد، هه‌ولیده‌دا من نه‌تێیه‌کانی بۆ بدرکێتم، به‌لام
 دیاربوو چ کوێریکی ده‌مشپ و خه‌یاڵوالایه، نه‌فسیک بوو پشووێ نه‌بوو.
 من هه‌چم پێنه‌گوت، پێمگوت ”هه‌ناره‌کانم بۆ بێنه، هه‌ناره‌کانم بۆ
 نه‌هێنى من هه‌چت پێنالیتم، من هه‌چم نییه بده‌مى، من که‌س ناناام“
 ئه‌و ده‌یگوت ”من له‌سه‌ر سه‌فه‌ریکی درێژم به‌ره‌و ئه‌وسه‌ری دونیا،
 له‌وانه‌یه بگه‌ڕێمه‌وه و له‌وانه‌یه نه‌گه‌ڕێمه‌وه“. پێمه‌گوت ”یه‌کى بێتیه
 هه‌ناره‌کان پێشانی سه‌ی مژده‌ی شه‌مس بدات“ ئه‌و کوپه‌ی من که
 له شار توجاره‌ت به‌ شتى عه‌نتیکه‌وه ده‌کات. له‌و پۆژه‌وه چاره‌پوانم و
 که‌س نایه‌ت، ئێواران له‌م باغه‌دا به‌ ئیرسی مه‌ی خۆره‌ گه‌وره‌کانی ئه‌م
 مه‌له‌که‌ته‌دا ده‌چمه‌وه و دونیام فه‌رامۆشکردوه، من دواجار که شه‌پ
 ده‌ستپێکرد و گوێیان لێنه‌گرتم، ئێتر ته‌رکی ئه‌و دونیایه‌م کرد، وه‌ته‌نى
 من شه‌راب و کتێب و مه‌حبوبه‌یه. من له‌م باغه‌ی خۆم نایه‌مه‌ده‌رئ،
 هه‌موو ده‌زانن من ناتوانم له‌م باغه‌ بێمه‌ده‌رئ، وه‌ک جاران ده‌رگا بۆ
 سه‌رۆکه‌کان ناکه‌مه‌وه، لێره‌دا خۆم و شه‌راب و مه‌عشوقه‌م له‌ جوان

جاویدانه و نیلامی مه‌ی و خه‌لوه‌ت و عه‌شقداه‌ژین».

قسه‌یده‌کرد و شه‌رابی هه‌ل‌ده‌دا، هه‌نده وه‌ستایانه پیا‌له‌کانی
 فرده‌کرد، ئاسه‌واری پیریت به‌ده‌ست و په‌نجه‌یه‌وه نه‌ده‌بینی، پیری‌ک
 بوو سه‌رتاپای پووناکی و نور، هه‌بیه‌که‌ی وه‌ک هه‌بیه‌ی باغه‌کانی
 به‌ه‌شت بیده‌نگ خزمه‌تیده‌کردین، تا ئیواره دره‌نگترایه ئه‌و مه‌ستتر
 ده‌بوو و نه‌ویش زیباتر و جوانتر... قسه‌یده‌کرد و سه‌یری تری‌ی ناو
 باغه‌که‌ی خۆی ده‌کرد، دواجار من پامکیشا قسه‌م بۆ بکات، نه‌که‌رچی
 شه‌رابیکی ناگرینی نۆشده‌کرد هه‌شتا شتی‌ک له سه‌برو هه‌منی ناو له
 ده‌نگیدا بوو. دواجار گووتی «من سه‌ریاسه‌کانم وه‌رگرت، بیستویه‌ک
 ساڵ له مه‌وبه‌ر من سه‌ریاسه‌کانم وه‌رگرت، سێ سه‌ریاس له‌گه‌ڵ سێ
 هه‌ناری شوشه‌دا، سێ مه‌لۆتکه‌ی چکۆلانه و نیوه مردوو... نیلامی ئه‌ی
 ئه‌وه‌ی مه‌ی و مه‌یخانه‌ت دروستکردوو، له‌بیرمه یاقوبی سنه‌وبه‌ر خۆی
 ئه‌و سێ کۆرپه‌یه‌ی بۆ هه‌ینام. ئه‌وکاتیش نه‌یویست من هه‌یج بزنام، سێ
 مندالی چکۆلانه و لاواز و گرینۆکی خسته به‌رده‌ستم، وه‌ک ئه‌وه‌ی خودا
 له نوتفه‌ی سێ مه‌له‌کی غه‌مگین دروستیکردین، هه‌ر سێکیان ده‌گریان ،
 به‌جۆری‌ک خه‌سته و بیماری‌وون من ده‌مگوت «ئیکسیری حه‌یاتیان ده‌وێت
 ئیکسیری حه‌یات». ئه‌و شه‌وه یاقوب وه‌ک جاران نه‌هاته دیوه‌خانه‌که‌م،
 نه‌هاته به‌ر پۆشنایی مۆمه‌کانم که هه‌رده‌م په‌روانه له‌ده‌وریان ده‌که‌را،
 پێیگووتم «من ئیکسیری حه‌یاتم نییه، شه‌رابی زینده‌گی گه‌ر لای تو
 ده‌ستنه‌که‌وێت لای که‌سی تر نییه، ئه‌گه‌ر دلۆپێکی‌ش بووه له ئاوی
 حه‌یات بیده به‌م مندالانه و بابژین». به‌لام پێمگوت «ئه‌مانه چین
 له نوتفه‌ی مه‌له‌کن یان شه‌یتان، له خۆینی خۆتن یان هه‌ی خه‌لکی
 تر». سه‌ره‌تا هه‌یجی نه‌گوت، ترسی هه‌بوو شتی‌ک بلێت دره‌خت و
 هه‌وا و بالنده‌کان ئاشکرایکه‌ن. به‌دزیه‌وه و به‌ته‌نیا دوور له‌ چاوی
 به‌شه‌ری‌ک سێ کۆرپه‌ی هه‌نابوو، ده‌یگوت ده‌بی‌ت هه‌ر سێکیان به‌ک

ناويان هه بـيـت، يادگاري په فيقيکي به وه فان، ده بـيـت هه رسيکيان نه و
 ناوهي نه و هه لگرن، ناوي موزه فـهـري سوچدهم، ناوي شوپشگيرپيکي
 دلسوزي نه و شوپشانهي نيـمه، نه و گووتي بهر له وهي بمرن نه و سـي
 مه لوتکهيه، به سهر سـي خـيـزاني جياوازدا له سـي هه ريمي جياواز دابه شکه،
 بيانده به سـي خـيـزاني دور، سـي خـيـزان يه کتري نه ناسن، هه ر يه که يان
 له جياگايهک، يه کيکيان له کوپستان و يه کيکيان له ناران. شه ويکي
 تاريک بوو، له سوار که حيلک دابه زي و هه ر سـي مه لوتکه که ي پيـبوو،
 بهرده ماغيکي نه وتوي کردبوو که س نه يناسيته وه، به مني گووت «نه وه
 نهيني گه وهي ژيانمه ... سهي جه لال له تو زياتر که سيک نييه، نه و
 مندالانه پرگاربيکات ... من ناتوانم هيچيان بوبکه م ...». له تاريکيه که دا
 مندالانه کانم ليوه رگرت و هه موو گيانم ده له رزي. جاريک و دووان و سيان
 ده مپرسی «نه و مندالانه مندالي کين، ياقوبي سـهـ وه بهر مندالي کين؟»
 هه موو جاريک به شه رمه وه ده يگووت «مندالي شوپشن، کوپي شوپشن،
 بيرت نه چيـت هه ر سيکيان يهک ناويان هه يه و کوپي شوپشن». که وای
 ده گووت دره خته کان ده جولانه وه، جول يه که ي سـهـ ير ده که وته هه و، نه رز
 له ژير قاجي هه ر دوو کماندا نارامي به خوي نه ده گرت. به لام نه و
 ده يگووت «له وه زياترم ليـمه پرسه، من ده بـيـت برؤم، من ده بـيـت برؤم،
 سـهـ يد جه لالي شه مس، ژياني نه و مندالانه له نه سـتـوي تـودايه».
 من ته ماشامده کرد و ده سـتـمه ده خسته سهر ده سـتي سهي جه لالي
 شه مس.

که ميک له پوښنايي فينکي ئيواره له نيوان درزي که پره کانه وه ده هات،
 هالوي تريه که به هه سـتي به سهر سهرماندا شه نيده کرد. ده مگووت
 «نه وانه هه موو کوپي منن، حاشا له هيچيان ناکه م، نه وانه کوپي
 منن ... من ئيستا تيده گه م کـن مندالانه کاني مني له يه کتر جيا کردوته وه،
 من که گيرام ته نيا يهک کوپم هه بوو، به لام که ي نه وه گرنگه، دواجا

ئەوانە ھەموو ناوی منیان ھەلگرتووھ ... ئەو شەوھە کە لە چەندەھا لاوھ
تەقەیان لێدەکردین بە یاقوبی سەنەوبەرم گەوت لە پشەتوھ دەرچۆ، تا
تۆ دەریازدەبیت مەن دوزمەن دەخەڵقێنم، گەوتەم بەلام ئاگات لە سەریاسی
سەوبەم بێت، ئاگات لێبیت. شەویەک بوو لە شەوھەکانی مردن، مەن
تەنیا یەک تەکام ھەبوو، پێمگەوت ئاگات لە سەریاسی سەوبەم بێت،
ئەو کات سەریاس تەمەنی چەند پۆژیک بوو، دایکی بەسەر ئەوھو
کۆچیدوایی کردبوو، مەلۆتکە یەکی بچکۆلەبوو لە کەن ناسیاویکی یاقوبی
سەنەوبەر بەجێمابوو، مەن یەک پۆژ بێنبیووم، ئەو کات نەدەمەتوانی پرسە
دانێم نەدەمەتوانی کۆرەکەم ببینم، شەویکی تاریک بە دزی سیخوڕ
و ئاسایشەکانوھ چووم بۆ گوندیکی چکۆلەو لەو یادا بۆ چارەکیک
سەریاسی سەوبەم نا بە سەنگمەوھ، ئەو چەند چرکەساتە درێژترین
دەمی باوکایەتی مەن بوون. لە زیندان دڵنەسوودەبووم دەمگەوت یاقوبی
سەنەوبەر و ھەموو ئەوانە ی لەبری مەن لە نیشتمانی ماونەتوھ سەریاس
فەرمانۆشناکەن، دڵنەبووم دەیگرە ئامیز، بەلام کە گەپاموھ جگە لە
کۆمەلێک چیرۆک ھێچ ی تەرم لە بەردەستدا نییە ... سەریاس لە دوا
سەریاس لە پێگامدا زیندوودەبێتوھ و لە ژبانی ھەموواندا لە غەربەت
و مردن و تەنایی زیاتر ھێچ ی تەرنابینم ... خودای گەورە، تۆ پێمبێت،
سە ی جەلالی شەمس، تۆ پێمبێت، چ ی کۆرەکانی مەن بەو دەردە
بەرد ... چی؟»

سە ی جەلالی شەمس شەرابەکە ی پێدەکردەوھ بە ئارامییەکەوھ
سەیری دەکردم و وەک ئەوھ ی گۆیی لە قسەکانی مەن نەبووبیت، وەک
ئەوھ ی قسە بۆ خۆ ی بەکات دەیگەوت «سە منداڵ بوون، ھەر سێکیانم
بەرد بۆ سە ئاوجە ی لە یەکدی دوور، بۆ سە گوند یەکیکیان لە مەشریق
و ئەو ی دیان لە مەغرب و ئەو ی دیان لە باشوور، سە تیفلی بێگوناھ
بوون، سە پارچە گۆشتی بچکۆلە و مەسوم بوون، یەکی ھەناریکی

شوشەیان لە گەڵدا بوو، من هەر شەو و یەکیکیانم دەخستە ناو ماسینەکم و بە پێگایە کدا سەدان فرسەخ دوورتر لەوی تر دەپۆیشتم، لەوێ خانەوادەیەکم دەدۆزییەو و بیانگریتە خۆی... ئەوسەر دەمە وەک کوێر باوەڕم بە یاقوبی سنەو بەر بوو، ئیمانم بە شەراب نەبوو، ئیمانم بەو بوو. ئیمانم بە نەشئەی مەی نەبوو، ئیمانم بەو پیاوانە بوو. عیبادەتی پەز و مەحبوبەم نەدەکرد، عیبادەتی نیشتیمانم دەکرد... وەک ئیستا نەبووم... وەک ئیستا نەبووبووم بە پیرەمێردی خەڵوەتە دەوی ناو وەرد و هەردیکی دوور...".

لە پێکدا سەری بەرز کردەو و وەک ئەوێ بیری کەوتبێتەو و من لەوێم. بە دەنگێکی غەمگین، دەنگێک هێدی هێدی دەبوو بە گریان، گووتی "سیان بوون، سێ پارچە گوشت بوون، دەبوو بە یەکەو گەورەبن، من وەک ئەوێ لە شێک پارچە پارچە بکەم هەر یەکەیانم برد بۆ زەویەک، هەر یەکەیانم برد بۆ ناوچەیەک سەد فرسەخ دوور لەوی تر، دوایی تەنیا یەکیکیانم دۆزییەو، تەنیا یەکیکیان... وای خالق، دووانیان لە بۆنی تەقە و باروتی ئەو زەمانەدا ونبوون... دوکەڵ بردنی... دوکەڵ فراندنی".

من دەستم دەخستە سەر دەستی سەی جەلال کە وێدەور دە یەکمە فرمێسک بەسەر پیشیدا دەهاتە خوارەو و دەپژایە بن پیاڵەی مەیه کە یەو و دەمگوت "من چیرۆکی ئەو دووانە تر دەزانم، شتێک بە ژانیان ناسنا بووم، سەی جەلالی شەمس، پێمبۆی ئەو پێریان لە کوتیە... ئەوێ تریان؟". سەی جەلال کە بەردەوام شەرابی دەخواردەو و بەو و یقار و سیما نورانییە خۆیەو دەگریا، سەری دەخستە سەر وەرەقەکانی و لە بەر خۆیەو دەیگوت "سیان بوون، سیان بوون، سیان... دواتر کە وڵات لە پێکدا خاپووربوو، کە لاقاوی مردن لە هەموو لایەکەو هات، کە ئەو بارەشە هەلیکرد کە شارۆچکەکانی دەبرد، دووانیان

لەدەستدا. من بەر لەوێ پۆزگاری قاتوقپی و تالانی و مردنی بیحیساب دەستپێکات، ھەموو وەرزیەک جارێک دەچووم و تەماشامدەکردن، پەنھان دەچووم و پەنھان دەگەرامەو، خۆم لێ ئاشکرانەکردن. یەكجار یەكێکیانم بانگکرد و پێمگوت "سەریاسی سوێجەم وەرە بۆ لای مامی خۆت" بە گومانیکەو سەیریکردم و لێمەلھات... کە ئەم زەویيە خاپوریو، من تەنیا یەكێکیانم دۆزییەو، تەنیا یەكێکیان بەسووتای لە ئاتەشگای ئەو پۆزانە ھاتەدەرەو، یەكێک دەموچاوی نەبوو، نەیدەتوانی قسەبکات... شەپبوو، شەپکی خۆننەویش لەو شەپدا ھەمووشتیکی خۆی لەدەستدا".

من دەنوشتامەو دەستیم ماچدەکرد، باوھشم پیادەکرد، فرمیسکەکانی سەر پێشیم ماچدەکرد، ئەو وەک ئەوێ ئەو حکایەتە بۆ درەختەکان بگێڕیتەو دەیکووت "سیان بوون، دووانیانم ھەرگیزا و ھەرگیز نەدۆزییەو... کە ئەو منداڵانەم ونکرد، حالپووم زەوی چ قەدر گەورە، دەرکەم بە گەورەیی ئەم ئاو و سەر زەمینە کرد کە خالیق دروستیکردون... زەمانیک بوو ئینسان تەنیا ھەلەھات، لە چەند مانگێکدا ھەزاران گوند توانەو، سەدان عەشرەت وەک ئەوێ لە مۆم بن جێدەستیکیان لەسەر زەوی نەما، ھەموو پەزەکانی من سووتان، ساقییەکانم دەوڵەت بردنی و نەمبینینەو، شەرابەکانم پۆ... چ شتیەک لەو خراپترە، تۆ مەپەرست بیت و شەرابەکەت بپۆیت".

بە ھێمنی پیاویکەو کە وجودی بە ھەموو ساردی و گەرمییەکانەو تاقیکردۆتەو، دەھاتەو سەر مێزەکە، قۆچەکانی سەرەوێ کراسە سپییەکە دەترازاند و ھێلەکەکە دادەکەند و دەستی دەخستە سەر دڵی خۆی و دەیکووت "خودایە... دڵی عەبد چیتەر عیبادەت ناکات، تەنیا مەستدەبێت و تەوا". ئەو کێژەو کە بە فریشتەکان دەچوو زوو زوو لە دەفریکی زیودا، لە کۆمەلێک کاسی نەخسدار و دێریندا مەو

تازەتری بۆ دەهینانین. ئەو تەماشایەکی منی دەکرد و دەیگوت «فەلەک پیریژنە... پیریژن». من ئەو کات لەسەر پشکۆکان دانیشتبوم، بە درۆ سەبر و تەحەمولم نیشان دەدا، دەمویست دواچار بگەمە سەر حەقیقەتی «دوامەمین سەریاس». ئەو پەرزو باغ و شەراب و ئیوارە بە بێتۆقرەیی مانی نەکردم، ئەو پێشە سپی و چاوە سیحراوی و گەشە، بەژنی ئەو ئافەرەتی هەموو جوانییەکانی خودای تیا بوو، هەموو سیفەتەکانی حۆری تیا بوو ئارامی نەکردمەو. دەستی سەی جەلالی شەمس گرت و گوتم «بەلام سەریاسی سوێجەم لە کوێ، لە کوێ». ئەو لە ناو ژانە بەهەشتییەکانی خۆیدا، وەک پیریکی شەیدا بۆ لەزەتە بێسنوورەکان، بۆ سفرە پازاوەکانی دنیا دەیگوت «بخۆرەو، شەراب بخۆرەو، مەی تۆشکە، بە قامەتی پەزدا سرودکە... سرود». فرمیسکەکانی خۆی دەسپێ و کاسیکی زیوینی پرده کرد لە مەی و بێنەوێ چا و بنوقینیت دەینۆشی، بە جۆریک سەری بەرز دەکردەو، لە کاتی قوم لێداندا ئەستێرەکانی کۆتایی ئیوارە ببینیت. کاسەکی دادەنایەو و دەیگوت «بۆ چ سەریاسیک دەگەریت... بۆ چ سەریاسیک؟... من و تۆ چوانین چەند سەریاسی تر لەم ولاتانەدا هەیە... چوانین چەند شەوی تر، چەند سەی جەلالی شەمس دیکە، شەوانیک مەلۆتکیان هەلگرتووە و بەسەر ئەم هەریمانەدا بەشیانکردوون... کێ چوانیت کێ کوپی تۆیە...». من بەبێ سەبری کاسیک مەیم پرده کرد و دەمگوت «من بەدوای کوپی خۆمدا ناگەریم... تێدەگەیت، سەی جەلالی شەمس، من بەدوای سەریاسی سوێجەمدا دەگەریم». تەماشایەکردم و دەیگوت «هێشتا منداڵ بوو دەموچاوی سووتا، بۆمبیک لە بۆمبە تیزاییەکان کەوت بەسەر ئەو خانوویدا کە تیا دەژیا، من بردبووم بۆ ئەو، بۆ لای ژن و میزدیکی بێمنداڵ بەختویبکەن. تەسلیمی سێ خێزانی جوتیارم کرد، ئەو سەروەتە کە گوندەکان پووخان، دنیا خاپووریو دووانیان

پایه‌خیاں بۆ جیبه‌جی‌ده‌کات. من چووم بۆ مه‌رزه‌کان و به‌گه‌یشتنی من گووتیان مندالیک به‌و ناوه‌و به‌و وه‌سفه‌هه‌فته‌یه‌ک پیشتر نیشیکی لای سایه‌قیکی پێگای جنوب دۆزیوه‌ته‌وه، هه‌ستی‌کم هه‌بوو که ماون، هه‌ستی‌ک له‌هه‌ستی مه‌یخۆریک ده‌چوو به‌سه‌لیقه‌ده‌زانیت سوراحیه‌که‌ی چهند مه‌یی تیاماهه‌... حه‌یف... حه‌یف که ئینسان ناتوانیت دای پێشه‌ی هه‌ور که‌وێ، موخابن که ئینسان ناکریت په‌گی ئاو له‌زه‌ویدا بدۆزیته‌وه.

من ده‌مگوت "به‌لام دواه‌مین سه‌ریاس لای تۆیه‌... لای تۆ".

"من یه‌ک مه‌خلوقم له‌لایه‌که‌ پێیانده‌گوت سه‌ریاسی سو‌جده‌م،

یه‌ک مه‌خلوقی زامدار که نامه‌و‌یت بی‌بینیت... نامه‌و‌یت"

به‌ئارامی ده‌ستیم هه‌ڵده‌گرت و ماچمه‌کرد و ده‌مگوت "ئه‌ی

پیاوچاکی گه‌وره‌... ده‌مه‌و‌یت بی‌بینم... بی‌بینم".

سه‌ی جه‌لالی شه‌مس ته‌ماشای سینیه‌ی مۆمی ده‌کرد که ئه‌و فریشه‌

خودا‌کرده‌ی ژنی به‌بێده‌نگ ده‌یه‌یتنا، سینیه‌کی گه‌وره‌ دروست نازانم

چهند مۆمی له‌سه‌ر بوو، له‌به‌ر پۆشنایی مۆمه‌کاندا، وه‌ک پیریکی زۆرین

ده‌ینواند. بۆ یه‌که‌مجار به‌وجۆره‌ پوویه‌پوو سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت "

به‌ته‌نیا کوپی تۆ نه‌بوون، کوپی ئه‌م ته‌بیعه‌ته‌بوون، کوپی ئه‌م خاک

و مه‌وتین و عه‌رده‌بوون... ئه‌فسوسمه‌ تۆ بی‌بینی، وه‌ک چۆن من دره‌نگ

دره‌نگ ده‌بی‌بینم. سه‌یرکه‌... له‌سووتانی ئه‌ودا ده‌توانی سووتانی هه‌موو

ئه‌م عه‌ردو ئاوه‌دانیه‌ بی‌بینیت". سه‌یریده‌کردم و شه‌راه‌که‌ی هه‌ڵده‌داو

ده‌یگوت "بۆ ده‌ته‌و‌یت یه‌کی‌ک بی‌بینی که ناتوانیت له‌گه‌ڵتدا بدو‌یت...

من خاتره‌م که تۆ شتیکی تر له‌خه‌یاڵتدایه‌، نیگاری که‌سیکی توت

له‌پۆحی خۆتدا غه‌ملاندوه‌... من تیده‌گه‌م... تۆ بی‌ستویه‌ک سه‌له‌

بیر له‌کو‌په‌که‌ت ده‌که‌یته‌وه، وه‌ک شه‌راه‌ به‌شتیک مه‌ستیت، به‌

و‌ینه‌یه‌ک مه‌ستیت، داتناوه‌ نیگاری کو‌په‌که‌ت به‌وجۆره‌ بی‌ت، داتناوه‌

جوان و لاوچاک و سوارە بێت... وانییە... وانییە... تالترین جووری
شەراب چاوەپوانییە، من ھەموو جوورەکانی مەییمن تاقیکردۆتەو، پریشم
لە سەر کاسی بەدە سپیکردوو، چاوم لە چاوەپوانی ساقییدا کزیوو،
من پێتدەلێم چاوەپوانی دوورودریژ ئادەمی تووشی وپێنە و ماخۆلان
دەکات، کوپەکەئێ تۆ لەوێنە لەوێ، لەگەڵ ئەوانی تردایە، لەگەڵ ئەو
مندالە سووتاو و بریندار و غەمبارانەدا لە مەلێکدایە، کەسانێکی خێرخوا
بەختیواندەکەن... کوپەکەئێ تۆ لەوێنە، بەلام دەپوات ئەویش دەپوات،
نا موزەفەری سوێجەم، بێنینی دەتکوژیت، ھیواخەسارت دەکات. من
ھەمیشە وەک باوکێک بۆی گریاوم، بۆ ئەو و ھەموو مندالەکانی تر،
لەگەڵ ھەموو قومێک شەراب دڵۆپێک زوخواوی ئەو مندالانە چۆتە
پۆجمەو و نایەتەدەرئ، وازیلێبھێنە بابپوات، باسوار کەشتییەکی بکەن
و بێبەن، سوار بالدارێکی وەک سیمرخێ بکەن و بێبەن، تۆ ھیچت بۆ
ناکریت... ھیچ، وەک ھەموو باوکێکی دۆپا وەرەو لەگەڵ مندا خۆت
مەستکە، خۆت مەستکە و تەماشای پەز و کاسی بەدەو سوراخی شەراب
بکە”.

من دەمزانی لەچ بەدەختییەکەو قسەدەکات، دڵنیابووم غەمبارە،
بەلام ئۆری غەم بەرەو بێباکی و کەمتەرخەمیەکی زاھیدانەئێ بردبوو. بە
ھێمنی دەیگووت ”ھەبوو نەبوو کوپە پادشاھێک ھەبوو، سالاھای سال
عاشقی نیگاری سەر دیوارێک دەبێت، سالاھای سال دەکەوێتە سەر
خولیای گەپان بۆ ساحیبی ئەو وێنەییەئێ لەقەد ئەشکەوتێکی بەرز و
دوور دەستدا دەبێنیت، دێتەدەرئ و کۆشک و شکۆی شاھان بەجێدەھێلێت
و دەکەوێتە دواي سۆراغی عەشقیکی نابەکام، تاج و سەولەجان توپدەدا
و عەسا ھەلەدەگرئ و خیرقەئێ دەرویشان دەکاتەبەر، سالاھای سال
دونیا لەسەر بۆ ئەوسەر تەیدەکات و ئەو نیگارە نادۆزیتەو کە
شەوقی دلی بشکێنیت، تا وەک پیری مەخانەکان بەسەر میزی بەدەدا

کوڤده بیټ و خودا حافیزی له جوانی و جه میلی خوی دهکات. له گهل پیری و داچه مین و سسیدا قهت ناگری دلای نارامنا بیته وه پوژیک بو دهکاته دار و دیاریک و داوه تی خاتو نیکی بو دیت، که پییده لیټ "وهرو من نه وه عشوقه یه ی توم، نه و نیگارم که تو زهوی له مسهر تا نه وسهر بو ته یده که یت... وهرو نه مشه و میوانم به". بو نیواره نه میری عاشق و که نه فته له ناوینه دا ته ماشای خوی دهکات و ده بینیت که پیری چی پئ کردووه، ته نیا نه وکات داده نیشیت و بیر له دلره قی ده هر دهکاته وه، پیری نه وهی ده که ویتته وه که کاری ده هر ته نیا نه وهی نه گرتوته وه، به لکو مه حبوبه ش هر ده ستردی خالیقه و له ده ست هیز و قانونی خالیق ده رنا چیت... نه وشه وه که ده گاته بهر مالی حه بیبه، پیری نه ژنوکانی لاواز کردووه، له بهرده رگا ده وه ستیت و دوودله له وهی بچیته ژووری، دوودله بهروا و ده موچاوی پاسته قینه ی ده هر بینیت، یان بوه ستی و به و نیگار خه یالییه ی خویه وه بگه پیتته وه و تاماوه به خولیا ی نیگار نیکی خه یالینه وه سه رینیتته وه، دوا جار له و ساته دا که وه خته ده ست بو ته قولبابی مالی مه عشوقه ده بات، ده ستی ده له رزیت و گیانی ده چیتته سه ر ناو له رز ده چیتته نه ژنوی... له ویا دا بهر یار ده دا که چون ساله های سال ته نیا به خه یال ژیاوه، هر به خه یال بژی و چون عشقی نیگار نیکی بووه هه روا لیگه پئ و هه روا بهرده وام بیټ... نیدی ده ست له و ده رگایه بهرده داو خیرقه ی خوی کۆده کاته وه و ده قه له نده رانی بیه کان ده که ویتته وه شاخ و کیو و جاریکی دی پوونا کاته وه نه و مالی که مه نزلی مه عشوقه یه... مه عشوقه یه که هر له خه یالدا جوانه و له ویا دا مه عنای هیه".

ده ستی سه ی جه لالی شه مسم ده گرت و ده مگووت "پیری دانا... مه به ستنت له م حیکایه ته چیه... ده ته ویت چیم پئ بلیت؟".

شه رابه که ی ده نوشی و ده یگووت "تو له وه زیره کتریت لیم

تێنەگەیت... پێتدەلێم، دەست بەو نیکارە خەیاڵییە ناو دالتەو بەگرە چاترە... شیرینی شەرابی خەیاڵ، لە تالی ئاوی حەقیقەت باشتەرە... من دەمگوت «نا بەرپۆزی من... من تالی ئاوی حەقیقەتم پێباشترە... من لەو زاھیدە ناچم کە تاج و سەولەجان بۆ خەیاڵێک فرێدەدا، لەوانە نیم لە ترسی نیکاری مەحبوبەم، لە بەردەرکی مالیان ئەژنۆم بلەرزیت و پوو وەرگێڕم... گەر کوپەکانم چلۆچۆیێکی پەشیش بن، ناچارم باوەشیان پیاکەم... ئەوان ئازاریکی ئەوتۆیان چەشتوو شایەنی ئەوەن یەکیەک بێ مەرج، بێ هیچ شەرت و پەیمانێکی پێشووەخت خۆشیبوون... تۆ حیکایەتی تەواوی کوپەکانی من نازانیت... تۆ نەتێنی سەرەتایانت لەلایە، دەزانی لە کوپووە ھاتوون، بەلام من دەزانم چۆن ژیاون... چۆن لەسەر شۆستە شارەکان و لە ھەلم و باروتی شەپدا ونبوون... ئەوان زۆلمێکی ئەوتۆیان بینی کە شایستەیی لێبوردنێکی گەورەن... شایستەیی عەشقیکی پاستەقینەن... ئەوانە کوپی منن... کوپی من... من تا دواھەناسە ئازاری چارەنوسیان ھەلدەگرم».

فەقیانەکانی کۆدەکردەو بە توپەییەو سەیریدەکردم و دەیگوت «کۆپی تۆ نین... بەتەنیا کوپی تۆ نین... کوپی ھەموومان... دەبواوە ھەموومان ژانی چارەنوسیان ھەلگیرن».

من بە غەمگینی تەماشامدەکرد و دەمگوت «یان کوپی هیچ کەس نەبوون... هیچ کەس... نە کوپی من بوون، نەھی تۆو نەھی کەسی تر».

چاوی دەنوقاند و لەبەر پۆشنایی زەردی مۆمەکاندا وەک نیکاریکی خەیاڵی لێدەھات، بە پۆحیک دەچوو بۆ ماوەیەک دەرەکەوێت و کە ونبوو ئیتر لە ناو مەرزەکانی ژیاندا نەیدۆزیتەو، بە ھێمنی مەستیگەرە کە سولتانی ھێشتا بەدەستی ھەستەوێە چەند جارێک لەبەر خۆیەو دەیگوت «کۆپی ھەموومان بوون... ھەموومان... ھەموومان».

من دهستیم ماچده کردو ده مگوت ”پیمبلن دواهه مین سه ریاس له کوئییه ... پیمبلن“.

دهستی دوورده خسته وه و ده یگوت ”خودایه له مهستیم عه فوومه به ... نه وه نه و گونا هیه که بۆم ته رکنا کرئ ... خودایه که ر تو پیتوایه توبالی نه و گه نجان له که ردنی منه له ویشم عه فوومه به، چونکه نازانم کئ گونا هه باره ... کئ ... نه وانه کوپی هه موومان بوون و کوپی هه کسیش نه بوون ... وهک مانگ، وهک جه به روتی خۆت، وهک شه راب له ناو وجودی تریدا، که مولکی هه موومان و مولکی هه کسیش نین ... سئ مه لۆتکه بوون، سئ پارچه گوشتی مه عسوم، دواتر شتیک له گه ل خۆیدا بردنی، بایه که له دهستی مهستیکی وهک من به هیژتر. موزه فیری سو بدهم چون بوومه له رزه ده توانی سوراحی شه راب بشکینیت، چون ده توانیت پیاله ی باده به خۆی و شه رابه وه سه ره و ژیربکات، که رده لولیش هه به ده توانی کوپه کانمان بفرینیت ... نه وان سئ نه مام بوون که با له باغ هه لیکه ندن و بردنی، یه کی هه ناریکی شوشه یان پیبوو تا یادگاری نه و باغه یان له یاده نه چیته وه که تیا سه وزبوون، یه کی هه ناریکی شوشه که که ر پۆژیک که وتنه سه ر پڭای یهک، یه کدی بناسنه وه، که ر پۆژیک بۆیان که راین له پیچ و په ناکانی دنیادا بیاندۆزینه وه“.

من به غه مگینییه وه ده مگوت ”به لام هه کس بۆیان نه که را ... هه کس“

نه و به په ژاره یه کی که وره وه سه ریده خسته سه ر کتیب و وه ره قه کانی که له بیده نگه ئیواره دا، له به ر پۆشنایی مۆمه کاند، ئاره زوی بیده نگه یان قوولترو قوولتر ده کرده وه. به ده نگیک که هیتده خامۆش و کپ بوو، هه چی له ده نگه نه و پیاوه نه ده چوو که به دریزایی ئیواره قسه یکردبوو ده یگوت ”له به رنه وه ی کاتمان نه بوو، نه ی دۆست کاتمان نه بوو ... شه رو مهستی ئیمه ی له گه ل خۆیدا برد ... باده و جهنگ

بادە و جەنگ... بادە و جەنگ". سەیریکی دەکردم و بە ھەمان پوخسارو سیماو دە یگوت "ئەو نەیدەویست... نەیدەویست... ھیچ کەس لاپەرەئ ئەو چیرۆکانە ھەڵداتەو". من دە یگوت "ئەو کێیە... ئەو کێیە پێمبێ؟". وەک یەکیەک لە ئەستێرە و ھەور و درەخت و کاسی شەرابەکی بترسێت، بە ئەسپایی دە یگوت "سەرۆک... سەرۆک... یاقوبی سەنەو بەر...".

دە یووست زیاتر بیھێنمە قسە، دە یووست تێبگە ینێت کە ئەماسی ئەم نەتییە لە کوێدایە، بە لام ھیچی نە دە درکان، بەر لەوێ شوو بگاتە قوولترین مائی خۆی، بەر لەوێ ئەو بە چۆرێک مەستبێت، ھەستبێت و بپواتە ناو جێگەئ ئەو چۆرییە خوداییەئ، وەک پەپولە بە دەورماندا دەھات و دەچوو. لێم دە پرسسی "سەئ جەلالی شەمس، پێگام بۆ پۆشنبکەرەو، تۆ باوەرێت بە شەراب و مۆم و خەلوەئەئ مەعشوقە ھەئە... بە ھەر سێکیان سویند دە دەم دواھمین سەریاس لە کوێیە؟". وەک ئەوێ مانوو مکردبێت، وەک ئەوێ چاوە پوانی ئەوێ نە کردبێت چیرۆکی ئەو مندالانە و ئازاریبەت، وەک ئەوێ چیتەر مەئ مەستینە کات و چیتەر نە توانی بخوێت، ھەڵ دە ستاو بە گزێییە کەو کە لە بەر مۆمە کاندە شێوێ پەیکەرێکی کۆن و بەویقاری دە دایە دە یگوت "لەوێیە، لەوێ لە مائی مندالە سووتاوە کاندایە، لە گەل براکانیا یەئەئ... بپۆ... بپۆ موزە فەری سوو ب دەم... بپۆ بۆ لای موز دەئ شەمس، سەئ موز دەئ کورمان... ئەو تاجیری ئەنتیکە و توحە فیات و شتی کۆنە لە ناو قەیسەرییە کاندە دیدۆزیتەو... ئەو دە تبات بۆ لای سەریاسی سوو ب دەم، ئەو دە تبات".

دادە نیشست و بە خەتێکی شکستە، کە تا ئەو کات جوانترین خەتێک بوو دیبێت، نامە یەکی دە نووسی و بیئەوێ سەیر مبات، دە یگوت "ئەو نامە یەئ بدەرێ و تەواو... ئەو نامە یەئ بدەرێ و ھەنارە شوشە کەئەئ

نیشانده و بلی من ئه‌وم... ئه‌وم، به‌لام موزه‌فهری سو‌بده‌م یه‌ک
شت بزانه، یه‌ک شت، شتی‌ک له‌وانه‌یه سوود و ئیستیفا‌ده‌یه‌کی گه‌وره‌ی
هه‌بیت و له‌وانه‌یه مه‌نقه‌ه‌تی‌کی‌شی نه‌بیت، بزانه مه‌حه‌به‌ت تازه ده‌ردی
ئه‌و مندالانه تیمارناکات».

شه‌ویکی ساردبوو که له‌ باغی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس هاته‌ده‌ری.
شه‌ویکی ساردتر له‌ شه‌وه‌کانی دیکه‌ی دنیا... شه‌ویک بوو هه‌ستمکرد
تا قوولترین شوینی ژیانم له‌ نه‌ینییه‌کدا نو‌قمبووم سه‌روینی نییه...
ده‌پۆیشتم و وه‌ک شیت چاره‌پوانی به‌یانیم ده‌کرد... به‌یانیه‌ک به‌وپه‌ری
بێره‌حمیه‌وه منی هه‌لگرت و به‌ره‌و ئه‌م که‌شتیه‌ی هێنام.

چەند سالیکی لەمەوبەر محەممەدی دڵشوشە، لەو ئیوارەیەدا کە تۆفانەکان
لەگەڵ خۆیاندا بردیان، دەبایە بچوایە بۆ لای سەی مژدەیی شەمس،
ئەو ئیوارەیە کە بە خۆی و هەنارە شوشەکەییوە، عەشق پێگای
پێگرت و خەیاڵی پێگویی، دەکرا ئیوارەیەکی گەرم بێت لە دۆزینەوەی
سەریاسەکاندا بۆ یەکتر، بەلام کاتیکی عەشق دڵی محەممەدی دڵشوشەیی
شکاند و بە خێراییی بەرەو مەزگ فراندی، کاتیکی ئەوتۆی نەبوو
ناپاستەیی خۆی بگورپێت و چیرۆکی سەریاسەکان بگەینێتە کوتایی خۆی.
نا من وەک سەریاسی دووهم ئەو گومانەتان تیا دروستناکەم کە محەممەدی
دڵشوشە کوژاوه، من دەمەوێت لە وێرانەیی عەشقی ئەودا بژیم،
نەوێک لە تەلیسمی مردنیدا، تەلیسمیک کە بۆماناگرێتەوه و گوناھباریک
نامەوێت بۆی بگەرێم، کوژاوێک نامەوێت ئەو خەونە کۆنەیی منداڵی
بکوژم، کە حەزیدەکرد لە عەشقدادا بمریت... بەڵێ... ئەو ئیوارە سەیر و
ساردەیی تۆفانەکان بوو، چیرۆکی سەریاسەکانی پاکیشایە ئەم زەریایەوه.
سەیرکەن هەموو حکایەتێک وەک جۆگەلێکی چکۆلەنە وایە کە دواجار
دێت و دەپژێتە ناو دەریای بەرینی هەزاران حکایەتیی ترەوه... هەر
حکایەتخوانێکیش لە پێگا مرد دەبێت حکایەتخوانێکی دی هەبێت
شوێنی بگرێتەوه و پووێبار لە دوا پووێبار و دەریا لە دوا دەریا دوا
ئەو چیرۆکە بکەوێت.

حیکایه تی منیش وابوو، من ئه و سه فه رم ته واو کرد که محمه دی
دَلشوشه له ئیواره یه کی تۆفاندا نه یتوانی ته واوییکات.

ئه و شه وه که لای سه ی جه لالی شه مس گه پامه وه، جیهان به
جۆریک تاریک بوو، وهک ئه وه بوو له جوغزیکدا گیریکردبیت و به کیک
له وسه ری ئه وسه ری دونیا وه هاواریکات «ته واو ژیان شیوه یه کی
هه تا هه تایه خۆی وه رگرتوو و کاتی قسه و دوودلی و ده ستکارییه ک
نه ماوه». شه وبوو من به هه ستی به کیکه وه بزانیته پهل به هه چیه دا
پاده کیشت، ده هاته وه بۆ ئه و گونده ... سه یریوو له لام که بینیم
خوشکه سه پییه کان له تاریکییدا چاوه پواننده که ن. چیرۆکی سه ریاسه کان
له قوولاییدا برینداریده کردن، له وه ده ترسان پۆزیک بیت سه دان
سه ریاس سه ر ده ره یتنن، له قوولایی ئه و شار و گونده وه سوپایه ک
له مندالانی هه تیو به خۆیان و سه دان هه ناری شوشه وه برژینه ژیا نی
منه وه، له وه ده ترسان شار و گونده کانی ولات هه موویان له ژیره وه
پرپیت له هه زاران مندالی تر که هه مان چیرۆکی سه ریاسه کانیا ن هه یه،
ده ترسان بکه ومه گو مۆکه یه کی کوشنده وه نه ده ری هه بی و نه ده رچوون.
ئه و شه وه من باوه شم به هه ردووکیاندا کرد که وهک دوو په ری گه وه
له سه ر به ردیک له نزیک پنگاکانه وه چاوه پوانیانده کردم. وهک هه میشه
بیده نگ و قوول و به حیشه ت ده یاننواند، دوو مه خلوق بوون له خه ویشدا
نه تده توانی له یه کیان جیا بکه یته وه، له و پنگا تاریکه دا تا گه یشتینه
مال، باسی ئه و یه کدی بینینه سه یره ی سه ی جه لالی شه مسم بۆ
کردن، باسی ئه و م کرد که سه ریاسیکی دیکه له شوینیکی دیکه،
له پوخساریکی دیکه له و شاره دا ده ژی. من ئه و کات جگه له و رسته
سه یریو ئالۆزانه ی سه ی جه لالی شه مس هه چی دیکه له سه ر دوا هه مین
سه ریاس نه ده زانی. به لام بیرتان نه چیت «دوا هه مین سه ریاس» ناویک
بوو دواتر له کوتایی هه موو شتیکیدا به خشیمه ئه و مندالی دۆزه

بینیبوو. ئیستاش واتیدەگەم ئەو دواھەمین سەریاسی دوتیا نەبوو، بەلکو دواھەمین سەریاسی ژیاانی من بوو.

ئەو شەو بۆ ئەوێ ئازارەکانی خۆم ھێوریکەمەو، وەک ھەمیشە قسەم لەیەکیستی مۆفەکان کرد، قسەم لەوەکرد کە ناوی سەریاس جگە لە ناویکی دیکە ئینسان ھێچی تر نییە. وشەئێ سەریاس ناویکی ترە لە بری مانا گشتی و مەجازییەکی ئینسان بەکاریدەھێنین. پێدەگووتن، چیرۆکی سەریاسەکان لەسەرەتاوە تا کۆتایی ھەر پەنگییک وەرگیریت، بە ھەر پێگایەدا بپروات، لەو دەرناییت کە چیرۆکی ھەموو ئەوانیە لەم سەر زەوییدا بپھیچ کۆمەکییک کەوتوونەتە ناو گەردەلوولەکانەو. من لە میژیوو وازم لەو ھێتابوو بۆ یەکییک بگەڕیم ژیاانی لەناو ھەزاران ھەزاری زیندەگی تردا توابوو، دەمزانێ جیاکردنەوێ ھەر یەکییک لەوان لەویدی، بێماناکردن و کۆشتنێتی... ئاھ ئەو دۆستانی ئەم شەو تاریکە لەوانیە لای ئێو وا نەبیت، لەوانیە شتەکان بۆ ئێو کە خۆتان نیشەجێی ھەمیشەئێ ئەو مالا بوون چەشنێکی دیکە بنوینیت، بەلام لای من کە لە دوورەو ھاتبووم، سالاھای سالا لە سەحرادا یەک دیمەنم بینیبوو، سالاھای سالا مەودایەکی نەشکاو و نەپراوم لە ھەموو شتەکان وەرگرتوو، وەک چۆن بیابان لە یەکیستی و یەکانگیری سروشت ناگاداریکردمەو، چۆن دەریای لمی بیسنوو لەو بۆتییە خەبەردارکردمەو کە ھەمووان وەک مۆف و گیانەو و خودا لە ناویدا نیشەجێن، ئاوەھاھ لە یەکیستی سەرتاسەری ژیاان و ناگابێتنامەو. دەشت ئێو تاکەتاکە سەیری زیندەگی خۆتان بکەن و بلێن ئەمە ژیاانی من، بەلام کاتییک مۆف بیستویەک سالا لە مال دووربیت کە دەگەریتەو، کە دادەنیشی و تەھاشارەکات، ناتوانیت، یەکە یەکە پیتانبلێ «ئەمە یە ژیاانت»، بەلکو دەتوانیت پیتانبلێ «ئەمە یە ژیاانتان» «ئەمە یە ژیاان» «ئەمە یە ژیاان». من سەریاسم لە ناو

ئەو یەکییتی و تیکە لاویوون و ئاویته بوونه مەزنەدا بۆ جیانە دەکرایەو .
 من ئەمشەو لە بەردەم ئێوەدا دەیدرکێتم و خۆشەختیشم، لە گەڕانی
 دوورو درێژمدا بە دواي سەریاسی سووچەمداد، سەریاسی راستەقینەم
 نەدۆزییەو، ئەو کۆرە راستەقینەم نەبینی کە وێنەکی لە خەیاڵمدا
 بوو، بەلام هەموو ئەو جیهانەم بینی کە سەریاسی تیا ونبووو .
 ئەو شەوێ لای سەي جەلالی شەمس گەرامەو و درەنگ وەخت
 لە تاریکی ناو کێلگەکاندا قسەم بۆ خوشکە سپییەکان دەکرد، بە
 جۆشی دەرویشیکەو قسە لە خودا بکات، دەمگوت سەریاس ناویکی
 ترە لە ناوەکانی ئادەم... ئادەمێک بێخودا لەم زەمینەدا دەسووتیت
 و هەڵدەستیت، دەردەکریت و دەگەریت. بەلام خوشکە سپییەکان،
 جۆرە نیکەرائی و پەڕیشانییەکیان تیاوو من تێنەدەگیشتم .

من لە تاریکیدا دەستم بەرزەکردەو و دەمگوت «لالای من، شاشای
 سپیم... باواییت... باواییت... با ئەم عەودائی و گەڕانە لە گەڵ خۆیدا
 بمبات، بمبات بەرەو ناو گەردەلوول، بۆ سەحرا، بۆ ناو قوللە تاریک و
 داخراوەکان، بۆ پشت هەر دەرگایەک کە کلێلەکانی لای مەووف نییە...
 بابمبات، ئێوە غەمی چی لە من دەخۆن، من بۆیە لێرەم تا دەریاکان
 بەدواي ئەودا بگەرێم، دەزانم ئێستا لێم دەپرسن ئەو کێی، من بۆ
 کامە سەریاس دەگەرێم، سیفەتی ئەو سەریاسە چییە کە وەک شیت
 لە دوی خۆم دەدەمە دەست لافاوەکان. نازانم لەوانەیە زنجیرەیک
 پۆچی بەدبەخت هەبن، کە بە زنجیرەیک چیرۆکی شەیتانکرد پێکەو
 بەستراون، کە هەریەکەیان بمانبەنە سەر ئەوی تریان... من تا ئەو
 جیگایەي بتوانم دەپۆم... تا ئەو جیگایەي خەیاڵم ئەم مەحشەرە
 قبوڵدەکات دەپۆم، من گەر خودایە دەستم دەگریت و گەر شەیتان،
 دواجار دوایدەکەم».

پۆڭى دوايى ئۇ ھەنارە شوشەيەم لە خوشكە سەپپەكان خواست
 و بەتەنھا چوومە لای "سەي مژدەي شەمس" ئۇ توحفەفرۆشە
 گەنجەي ھېچى لەو پېرەمېردە عاشقە نەدەچوو كە لە ناو چپاكاندا
 دېبووم، پياويك بوو لە نوسینگەيەك كەورەدا دانىشتبوو، بە ھېمنى
 و يقارىكەرە قسەيدەكرد تەنيا لەو سياسيانەم بينى بوو ھەندىچار لە
 كەنالە ناوخۆكانەو لە پشت كورسى و مېژەو قسەيان بۆ تەلەفزيونەكان
 دەكرد، منگى و گرپپەك لەدەنگيدا بوو، لەگەل ھەر كەسيكدا قسەي
 بكردبايە وەك ئەوەبوو بۆ كۆمەلەيک ئافەرت قسەبكات و بېەويت بە
 دەنگى سەرساميانبكات، نامەكەي باوكى و ھەنارە شوشەكەم دايە، ئەو
 دەستى بردو لە مېزىكى تەنېشت خۆيدا قاسەيەك كەورەي كەردەو،
 ھەنارىكى شوشەي ديكەي لەو قاسەيە دەرھيتا، ھەنارىكى شوشە كە
 تەواو لەو ھەنارە شوشەيە دەچوو كە من خستبوومە سەر مېژەكەي. بە
 ھېمنى ھەردوو ھەنارەكەي بەراوردكرد و گووتى "من لەسەر پاسپار دەي
 باوكم سەرپەرشتيدەكەم... ئەو كەسي من نيبە... لەگەل كۆمەلەي
 مندالەي تردايە، پېكخراويكى بيانى بەختويانەدەكات". سەيرىكەكردم و
 بەسەرسامىيەو پرسى "تۆ دەزانيت چۆنە؟... بينيو تە؟... دەزانيت چ
 پوخسارىكى ھەيە؟". من گووتم "نا... لە كۆپو بەزانم، لە كۆپو؟
 تا ئېستا نەمبينيو". بە ھېمنى كليلى ماشينەكەي ھەلگەرت و گووتى
 "بابۆين". ئەو منى برد بۆ ئەو مائە گەورەيە كە لە كوچەيەكەي
 نوئى و لە بەشيكي تازەي شاردا بوو. سەي مژدەي شەمس لە پېگا
 سەربىادەداو دەيگوت "قوربان من نايناسم، من لەسەر قسەي سەي
 جەلال ھەموو شتېكم بۆ كەردو، من ئەو پېكخراو ھەم بۆ دۆزيبەو كە
 سەرپەرشتى مندالەي كەمەندام و ئيفليج دەكات، لەوانەيە بيبەن بۆ
 ئەوروپا، دكتورېك پېيگوتم لەوئ دەرسى لەسەر دەخوين... دەمىكە
 بە باوكم گووتو ھەم خۆي لەم چىرۆكانە دوربخاتەو... بەلام ئەو

وازنه‌یفتیت... قوریان بزانه، من هه‌موو شتیکم له‌به‌ر خاتری سه‌ی
 جه‌لال بۆ کرد. پیاویک بوو خۆی له‌وه به‌گه‌وره‌تر ده‌زانی بایه‌خ
 به‌ چاره‌نوسی هه‌ندئێ که‌سی بچوکی وه‌ک دوا‌هه‌مین سه‌ریاس بدات.
 منی له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ داگرت و گووتی «ده‌ته‌وێت بێمه‌وه به‌ دواتا؟»
 گووتم «نا... نه‌زیزم... من خۆم شه‌ره‌زای هه‌موو پێگا‌کانی دونیام».
 نازانم بۆ له‌گه‌لمدا نه‌هاته‌ ژوورئ، پێده‌چوو نه‌توانئ له‌و دونیایه
 نزیک‌که‌ وێته‌وه که‌ ئه‌و مندا‌لانه‌ تیا‌ده‌ژیان. وه‌ک ئه‌وه‌ی ترسیک له‌و
 جێگا‌یه‌ی دوور‌بخاته‌وه که‌ ته‌نیا پێزو مه‌حه‌به‌تی باوکی ناچار‌یکرد‌بوو
 پووی تیپ‌کات، به‌ په‌له‌ ماشینه‌که‌ی ئاژووت و ده‌ریاز‌بوو. سه‌ی مژده‌ی
 شه‌مس وه‌ک یه‌کیک نه‌هاته‌ پێش‌چاوم مه‌راقێک له‌ دونیا بخوات، وه‌ک
 یه‌کیک جگه‌ له‌ خۆی شوینیکی بۆ که‌سانی تر و زینده‌گییه‌کانی تر له
 ژیا‌نیدا جیه‌یش‌تبێت، پیاویک بوو له‌ نیوه‌پۆیه‌کی گه‌رمدا منی گه‌یا‌نده
 خانوویه‌کی گه‌وره که‌ له‌ ناوه‌وه جو‌ره‌ قه‌لایه‌کی داخراوی دیکه‌ بوو،
 تێکه‌له‌یه‌ک بوو له‌ خه‌سته‌خانه و زیندان، له‌ شوینی به‌خێو‌کردن و
 شوینی قه‌هر، له‌ مائی سه‌ره‌پرشتی‌کردن و مائی وێران‌کردنی مرقف، منی
 گه‌یا‌ند و ئیتر نه‌مبینییه‌وه. به‌ئێ، هه‌ر ئه‌و جاره بوو ئیدی من سه‌ی
 مژده‌ی شه‌مس نه‌بینییه‌وه، ئه‌و پیاوه‌ی ده‌بایه‌ مه‌مه‌دی دلشوشه
 ببات بۆ لای دوا‌هه‌مین سه‌ریاس، به‌لام که‌ بینیم هه‌چی ده‌ریاره‌ی
 مه‌مه‌دی دلشوشه نه‌ده‌زانی، ئاگاشی له‌ چیرۆکی سه‌ریاسه‌کانی تر
 نه‌بوو. ده‌یگوت «ئه‌وه‌نده‌م کات هه‌یه به‌ دوا‌ی ژیا‌نی خۆمدا راب‌که‌م،
 سا‌له‌های سا‌له به‌ سه‌ی جه‌لالی شه‌مس ده‌لێم ئه‌و هه‌ناره شوشه‌یه
 چیه‌ با‌فر‌پێبده‌م، خۆ قاسه‌که‌م ته‌نه‌که‌ی خۆل نییه‌، هه‌ر جا‌ریک
 که‌ دێت، ده‌رگای قاسه‌که‌م پێده‌کاته‌وه ته‌ماشایده‌کات و ده‌گری،
 من هه‌موو جا‌ریک ده‌لێم باب‌ه ئه‌م شتانه چیه‌، ئه‌مه سه‌نعه‌تی چ
 زه‌مانیکه، ئاخ‌ر ئه‌م شوشه‌یه خۆ توحفه نییه‌، من چی لێ‌که‌

براگیان سا شوینم لیدەگریت، ئەو دەلێت فرپینه دەیت، پۆژیک شتیکی گەرە ئاشکرادەکات». لە بەردەرکی ئەو مائە هەنارە شوشەکی دامی و گووتی «من سالتەهای سال پاراستووم، ئیتەر مائی خۆتە، کە سە ی جەلالی شەمسەت بینی، بلی هەنارە کەم بە ساغی لە مژدە وەرگرت، با لای باوکم عەیبیار نەبم». بە هێمنی دەمگووت «دەنیابە ... دەنیابە ... دەنیابە». ئەو دەرویشت و بە کەمتەر خەمییه کە وە هۆرنیکی خودا حافیزی لیدەدا و بە یە لە جیدە هتشت.

به تهنیا چوممه ئه و ماله وه که پیکخواویکی بیانی بو که نهجه په ککه وته کانی دروست کردبوو. دروست نازانم ئه و ماله چه ند ژوور بوو، وهک ئه وه بوو له هه زاران هه زار ژوور دروست بوو بیت... له هه زاران هه زار پارو و پچاو پچ، له سه دان سالوونی که وره که وره. له دهره وه پرا وهک مالیکی ئاسایی دهینواند، به لام له ناوه وه وهک ئه وه بوو تانه و سه ری نه و سه ری که ردون دریز بوو بیت وه. به لام هاو پریان بزانه تاده مرم ئه و سه فره ترسناک و سهیره م له دالان و ژوور و هوّل و قاوشه سهیره کانی ئه و ماله دا له یادنا حته وه.

هه زاران ژوور بوو... هه زاران ژوور. پر له گه نجی په ککه وته و شتیاو. کوپانی بڼ دهست و قاچ و سهر. پر له مه خلوقاتی سه یرو نه بینراو، پر له و کوپانه ی پارچه پارچه بوو بوون و دهستیک به شتیاوی نابوونی به یه که وه. پیده چوو ژووره کان به پئی جوړی دهرده کان دابه شسبووین، چهنده ها ژووری دوورودریژ پرپیون له و گه نجانیه ی هردوو قاجیان نییه. شوین زینده گی نه و کوپانه بوو له سهر دهست ده پوښتن، وهک هه ندیک ته نی دابراو له زهوی له به تانی سهیر سهیردا هه لواسرابوون، له پیخه فه هه واییه کانیاندا جۆلانییان ده کرد، هه ندیکیان پیده چوو به دارشه قه کانیاندا هه لواسرابیتن، هه ندیکیان له ژیر قه ره ویله کانیاندا ده خه وتن و قاپی

خواردنه کانیان له سەر زهوییه که له نزیک خۆیانوه جێهێشتبوو و له بنهوه را نیگای نهو پێیوارانه یان دهکرد که به کن جیگا کانیاندا تێده پهڕین. شوینێکی دی شوینی نهو گه نجان بهو اکه دهستیان نییه، دیمه نیکی سه یهروو سه دان لهو گه نجه بێده ستانه به ده م قاپه کانیان ده گرت، سینه کانیان له سەر سەر پاده گرت و له پاره وێکی درێژدا وهک له پێشپهڕییه کی بێده نگ و درێژدا بن ده پۆشتن. من یه که یه که به پاره وه کاند ده هاتم، بۆنی دونیایه کی سامناک ده هات به سه رمدا. سه یرت لێده هات نهو هه موو ئازاره چۆن له شوینێکی وادا جیگای ده بێته وه، هه زاران مندال و گه نجی زامداریوون که بێده نگ و بێباک ده هاتن و ده چوون، یه کی که بوو له بێده نگترین جیگا کانی دونیا، به ئاسته م ده نگێکت ده بیست. به چرپه ی ترساو قسه یان له گه لدا به کدا ده کرد، هه ر شتیکت ده پرسى به نه سپای وه لامیانه دایته وه. له به شی کویره کاند هیمنیه کی خۆله میشی بالی به سه ر شته کاند گرتبوو، وهک نه وه ی نه بینینی دوورودرێژی کویره کان نیگار و په نگى شته کانی کالکر دبیته وه، له شوینی که په کاند کپییه ک له کپی سه حرا ده چوو، بێده نگیه ک له بێده نگى پاره وێکی ناو مه له کوتی ده کرد پکیفی شته کانی له ده ستابوو. له شوینێکی دیکه دا نهو کوپانه م بینى که پێده چوو هه لاهه لابووبن و کۆکرا بیته وه، مه خلوقاتى شیواو، مه خلوقاتى کۆلاجکراو له سه ر یه ک، نه وانه ی پارچه کانیان په ریوو بۆ یه ک. هه ستنده کرد سه ری یه کیکیان به له شی نهو ی دییه وه و چاوی یه کیکیان له سه ری نهو ی دیکه و که پوی نهو ی دیان له سه ر پوخساری یه کیکی دیکه ... هه ستنده کرد ده ستیک هه موویانی پارچه، پارچه کردوو و تیکه لاویکردوون، به لام هێنده تیکه لاویکردوون دواتر نه یه توانیوه دروستیان بکاته وه، ئاده میزادته ده بینى نیوه ی په ریوه بۆ سه ر پوخساری یه کیکی تر، ئاده میزادیشته ده بینى وهک له پارچه ی زیادی هه زاران ئاده می دیکه دروستبوویت، هیه به شته

له گه ل نه وی دیکهیدا نه ده گونجا. من ده هاتم و له هه موو دالان و هو ل و ژوور و سالونه کاندای ده مپرسی "که س سه ریاسی سو بدهم ده ناسیت؟" هه می شه ده نگیکسی هیمن به چر په وه ده یگووت "نایناسین". ده نگیک دواتر نه تده زانی له کو یوه هاتووه و کئ وه لامیداو یته وه. ئاو پتده دایه وه بو نه وه ی بزانی ت کئ وه لامیداو یته وه، به لام که س ته ماشای نه ده کردی. له ژووریکدا له وسه ری نه وسه ری پارا وه کان. له به شی مندالانی پشکو، شوینی ئه و کوپانه ی له جهنگدا سووتا بوون، سه ریاسی سو بدهم دوزیه وه. له به رده رکسی به شه که دا وه ستام و به ده نگیکسی که می ک به رز پرسیم "تکایه، کئ سه ریاسی سو بدهم ده ناسیت؟". کوپیکسی بچکولانه ی باریک که نیوه پووت له ده رپئ و فانیله یه کدا ده سوپایه وه، سه رتا پای گیانی به شیوه یه کی ترسناک سووتا بوو، دوو چاوی پیوه بوو شین، له سه ر ته ختسی ده موچاویکی داقرچاو، کوپیک بیروو بیبرژانگ، وه ک تارماییه ک له خه ونیکسی تاریک پایکرد بی ت به نه سپاییه وه هاته به رده مم و گووتی "سه ی جه لالی شه مس تو ی نار دووه؟". چرپاندم به گویتدا "ئه و منی نار دووه. سه ی جه لالی شه مس... منی نار دووه... تو نه ویت سه ریاسی سو بده میت؟". به نه سپایی گووتی "نا... نا... من ئه و نیم... به لام ده یناسم، من سه ریاسی سو بدهم ده ناسم؟ وه ره بته م بو لای". ده ستیگرتم و به نه سپایی بردمی. ئه و به منی گووت ئه م ژوورانه شوینی مندالانی پشکو، سه ده ها گه نجی سووتا بوون که له شیان وه ک مؤم تو ابووه وه، جه ستیه ان وه ک لاستیککی شل به سه ر نوینه کاندای پژابوو، وه ک لاستیک دواتر سارد بوو بیته وه و هیچ قالبیک کو ی نه کرد بیته وه، هه ندیکیان پیده چوو هه می شه بسووتین، کاتیک سهیری چاویانت ده کرد پر بوو له پشکو، هه ناسه یان له هه ناسه ی کووره یه کی گه رم ده چوو. که به ژووره کاندای ده رژیشتی هه ست به گه یه ک ده کرد له گه ی بای بیابان به هیژتر. ئه و کوپه که به راورد

بهوانی تر پێدهچوو له هه موویان باشتربیت گووتی «من ناوم، ئهستێره کامیله، پێمه ئێن ئهستێره ی پەش، له بهر ئه وه ی تاکه که سیکم ده توانم نیوه شه وان که دنیا تاریکدا دیت بچمه دهره وه و بازار و کوچه پەشه کان ببینم... ده زانی من چۆن سووتام؟ نازانیت. له ده غلێکی سه وزدا سووتام، له گه ل کچی شیخیکدا له ژێر ئاسمانێکی پۆشنا خه وتبووم، که سوکاری ئه و ئاگریان له هه ردوو کمان به ردا، من هه رچۆنیک بوو به ئاگره که وه خۆم گه یانده ئا، ئه و نه ی توانی ده رچیت، له و ئ له ناو گه نه کا ندا سووتا». به سووکییه کی سه یر قسه یده کرد، مرۆف وا هه ستیده کرد له به ندیخانه یه کی تر سناکدا یه نه وه ک له خه سته خانه و مالتیکی سه ره رشتی کردندا. به جۆریک سووتابوو مرۆف نه یده توانی نیگاری پێش سووتانه که ی به ی نیت وه پێشچاوی خۆی. به لام شتیک له دره وشانه وه و سافی پۆح له چاویدا ده بینرا. گووتی «ده زانی بۆچی وا به سووکی قسه ده که یین؟». گووتم «نازانم، نا». سه یری کردم و گووتی «ده بوایه بزانیته... لێره هه مووان هاوارد هه کن، هه مووان ده نالێن، ئه وانه ی زۆر به ده نگی به رز قسه بکه ن و بنالێن پشوی ئه وانی تر تیکده ده ن، ئیسراحه تی دکتۆر و ستافی پێکخوا وه که تیکده ده ن که ئه وه تان له سه روومانه وه ن... پۆژیک هاتن و هه موو ئه وانه یان ده رکرد که به ده نگی به رز هاوارد هه کن و ده نالێن، بۆ ئه وه ی لێره بژیت و نان بخۆیت و له لیفه یه کی گه رمدا بخه ویت نابیت به ده نگی به رز هاوار بکه یت». له پریکدا وه ستاو به گومانیکه وه سه یری کردم و گووتی «تۆ کیت؟... تۆ له یه کیک ده چیت ئیره نه بینیبیت و له م شاره نه ژیا بیت». من به هیمنی سه یرمکرد و گووتم «من باوکی سه ریاسی سو بده مم». نه متوانی هیچ له چاویدا بخوێنه وه، وه ک ئه وه بوو نه یه ویت زۆر ته ماشای چاوی بکه م، وه ک ئه وه ی بزانیته ئه و پوونی و سافی و قوولییه ی نیگاکانی زۆر نه ینی دلی ئاشکراده که ن، سه ری دانه واندو گووتی «من قه ت ته

نەدیوھ. وەك شتێك پرایچەلکێنیت بە خێراییی سەیری کردمەو و گوتی
 «سەریاسی سوبەدەم دەنێرن بۆ ئەوروپا... ناوی دەرچوو، دەنێرن
 بۆ ئەوروپا، چەند پۆژێکی تر دەپوات، لەوێ دەرسی لەسەر دەخوینن،
 پێنج کەسن، دوو پیاوی ئینگلیز ھەلیانبژاردن». بە غەمگینیە کەو
 سەریدانەواندو گوتی «منیان ھەلنەبژارد، یەکیکیان دەویست بە چەکی
 قورس سووتابیت، ئەوانەیان ھەلبژارد کە بە بۆمب و غاز و کیمیای
 سووتاون... منیان نەویست، یەکیکیان دەستی لە پێستە کەمدا و گوتی
 ئەمەمان ناویت». بە ھێمنی دەستی بۆ ھاوپیگانی درێژکرد و گوتی
 «پێماندەلێن منداڵانی پشکۆ، چونکە ھەموو بە ناو ناگردا پۆشتووین،
 لە پێشدا بەم بەشەیان دەگوت «جەھەنەم» پۆژیک شاعیری کە هات، ئەو
 ناوی ناین منداڵانی پشکۆ، شیعیریکی درێژی نووسیوو، لە تەلەفزیۆن
 پیشانیاندا، دوايي هات و بۆ ئێمەشی خویندەوھ... شیعیریکی درێژیوو،
 من ھێچم لەبەر نییە». لە ناکاو ئیستیکی تری گرت و گوتی «تۆ
 دەزانیت سەریاسی سوبەدەم قسەناکات... دەزانی یان نازایت؟». من
 پێشتر نەمويستبوو ھێچ شتێکی ئەوتۆ گرنگ لە زاری سەي جەلالی
 شەمس فێریم، دەمويست خۆم باوەشی پیا بکەم و دەستی لێبەدەم و لە
 نازارەکانی تێبکەم. گووتم «نا... نازانم... نازانم». بە دەنگێکی سووکتر
 و غەمگینتر گوتی «ناتوانیت قسەبکات... لەو کاتەوھي سووتاوھ...
 ناتوانیت قسەبکات... دەتوانیت ھەندئ وشە بڵیت... ھەندئ وشە کە لە
 خەيالی خۆيايەتي، قەرەوێڵە کەي لە تەنیش ت قەرەوێڵە کەي مەوھيە من
 چەند پۆژ دەوھستم و کەلیمە کەلیمە قسەکانی پێکەوھ گریدە دەم شتێک
 تێدەگەم، بەس من دەتوانم وا بکەم، کەسي تر ناتوانیت وابکات».
 بە شەرمیکەوھ سەریدانەواند و دەیگووت «چونکە قەرەوێڵە کەي لە
 تەنیش ت قەرەوێڵە کەمەوھيە».

پاراوھەکان لەوھ درێژتریوون من چاوھ پواندە کرد، دەپۆشتین و

ئەستێرە ی پەش دە یگوت ”سەریاس ناتناسیتهوه، سەریاس کەس ناتناسیتهوه ... پۆژیک پیاویکی کوێر و کوپکی تر هاتن و ئەو نەیناسینهوه، دوا ی زانیم کە نەیناسیونەتەوه، کە دوا ی هەفتە یەک هەموو قسەکانیم نایەوه بە یەکەوه...”.

سەریاسی سوێجەم لەوسەری پاراوه کەدا لەسەر دوا قەرەوێڵە دانیشتبوو، ئەستێرە گووتی ”ئەوه سەریاسی سوێجەمه”. بە هێمنی لێی نزیکبوو، خەریکی یاریکردن بوو بە تەزییچی درێژ، ژورەکی هەشت کەسی دیکە ی تیا بوو، ئەو بەتەنیا لەسەر دوا قەرەوێڵە بێتەوهی تەماشای هیچ بکات، یاری بەدەنکە پرەنگاوپرەنگەکانی ئەو تەزییجە گەرەیه دەکرد. تا لە نزیکەوه نەمیینی تێنەگەیشتم بۆ سە ی جەلالی شەمس نەیدەویست ببینم. خودایە چ شتیکی ترسناک بوو، پارچە یەک گۆشتی تیاوێبوو، هەستەدەکرد چاوی بەسەر پومەتیدا تیاوێتەوه، پومەتی بە چڕنۆکی گەرە پچراوه و ئێسکەکانی دەرکەوتوون، لچی بەسەر چەناگیدا شۆڕبوو بوو، شتیکی گۆنەکانی لولکردبوون، بایەکی ترسناکی هەموو قژی لەگەڵ زەبرو جەبەرۆتی خۆیدا هەلکەندبوو. لەلای راستییهوه پێستی ناوچاوانی وەک لاریبۆنەوهی گەلایەکی وشک بەسەر چاویدا هاتبوو خوار، بۆ ئەوهی باش ببینیت دەبایە ئەو پارچە پێستە درێژە بەدەست بەرزیکاتەوه و پایگریت، چاوی راستی بە پێچەوانە ی چاوی چەپییهوه بە جۆریکی سەیر بچوکیبوو، لە کاتی کدا چاوهکی دی بێتەندازە لە ئاستی درێژی گەرەبوو، کەپووی لە پارچە گۆشتیکی سووتاو دەچوو، کاتیکی هەناسەیدەدا گویت لە خیزە ی سینه ی بوو. بە هێمنی چوومە بەردەمی و دانەویمەوه کڕنۆشم بۆ برد و قاچە سووتاوهکانیم ماچکرد، بە جۆریکی لە بەردەمیدا نۆشنامەوه، وەک ئەوه بوو سوژدە بۆ خودایەکی چکولانە بەرم. کە قاچیم ماچکرد

کهس نه بیینیم، ههتا سه ریاس خۆشی ته ماشای نه کرد. ژیان هینده گازی خۆیناوی لیگرتبوو، نه یده توانی ههست به و ماچه بهوک و ههتیو و بیمانایه ی من بکات. نه و کات نه و قسه یه ی سه ی جه لالی شه مسم هاته وه یاد که گووتی "مهحه بهت ناتوانیت دهردی نه م مندا لانه تیماربکات".

مهحه بهتی من مهحه بهتیکی درهنگ وهخت بوو، خۆشه ویستی درهنگ وهختیش هه میسه له بهزه یی و په شیمانیه وه نزیکتره نه وهک له خۆشه ویستی. کاتیکی له بهردهم نه و مندا لانه دا وهستام وهک نه وه بوو سه فهری دووردریژی ژیانم که یاندبیت به کوتایی، وهک نه وه بوو چیتیر له م کهردونه دا ههچی دی له و سات و چرکه یه گرنگتر نه بیت که تیا نوشتامه وه نه و کوپه م ماچکرد، کوپیک بیتاگا له من له دوتیای خۆیدا نوقم بوو.

پیده چوو که وه نه بوو بیت، بهشی هه ره زوری ژیا نی له دوی سووتان له شوینی تاریک و له ژووری داخراودا برده بوو سه، بهر له وهی نه م پیکخوا وه به خۆی بگریت ماوه یه کی درێژ له ژووری مزگه وتیکی تاریکدا له گه ل چه ند لیکه وماوی تر دا به یارمه تی سه ی جه لالی شه مس ژیا بوو. نه یده توانی له شوینی خۆی ههستیت، قاچه کانی به شیوه یه کی سه یر بهوک و مندا لانه مابونه وه، له و پۆژه وهی نه و بۆمبایه سووتاند بوو قاچه کانی که شه یان نه کرد بوو. ته نیا بهشی سه ره وهی به نارپکی به هه موو لایه کدا که وره بوو بوو، حیکایه تیکی نه بوو، له مندا لییه وه سووتابوو و له ژووره تاریکه کانددا که وره بوو بوو، ههچ شتیکی له سه ره دوتیای دهره وه نه ده زانی، نه یده توانی باش سه یربکات، نه یده توانی باش قسه بکات، به لام "نه ستیره ی په ش" ده یگووت، له هه ندی شت تیده گات. له بهرده میدا وهستام و گووتم "من باوکتیم". به هه منیه وه سه یریکردم و ههچی نه گووت، وهک نه وه بوو نه و وشه یه ی نه بیستیت.

پاش ئیستیکی کورت سهری بهرزکرده وه ئه وهناره شوشه یه یه ده ستمه وه دی و گووتی "هه نار". سهری دانه واند و چهند جار یک به دهنگیکی غه مگینه وه گووتیه وه "هه نار... هه نار... هه نار". من به هیمنی باوه شم پیاکرد، لیوم خسته سهر ئه و ناوچاوانه زامداره ی و ماچمکرد، ماچیک پیشتر هیچ که سم به و جوره ماچنه کردبوو، پیده چوو پیش منیش هیچ که سیک به و شیویه ئه وی ماچنه کردبیت. ئه سته مترین شتیک مرؤف بتوانیت بیرى لیبکاته وه، دروستکردنی پڭایه ک بو ناو دلی ئه و کوپه. که ماچمکرد به خوشیه وه سهری بهرزکرده وه و گووتی "سبه ی... سبه ی". ئه ستیره ی په ش له تهنیشتمانه وه بوو گووتی "چهند پۆژیکی تر ده توانیت له مانای قسه کانی تیگه یه". هه ندی ساته وه خت هیه له ژياندا، سهره تای هه موو ئه و گۆپانکاریانه یه که پیشوه خت پیشبینیت نه کردوون.

ئه و کوپه ی له و یادا وه ک جه سته یه کی په ریشان له دونیای ناگره وه هاتبووه ده ری و بۆنی هه موو ئه و ژووره تاریک و زلوماته په شانیه ی لیده هات که تیا گه وه بوو بوو، کوپى من بوو. یه که مجار بوو یه کیکم له بهرده مدا بیت باوه شی پیاکه م و پیتیبلیم "کوپم"، ئه و ساته ی بیستویه ک سال له سه حرا بیرم لیکردبووه وه. نا وامه زانن من به بینینی ئه و کوپه هه ستم به ئازاری ئه وانی دیکه هیورتر بووه وه، وامه زانن هینده ی من باوه شم به و کوپه دا کرد، ئیدی سه ریاسی دووه مم له زیندانه تاریک و نه نییه که ی خۆیدا له یادکرد، وامه زانن ئه و په یوه سته عاتیفییه م به گۆپی سه ریاسی مه زنه وه پچران که له دپک و دالی ده شتیکى دووردا ئیژرابوو، وامه زانن ئیتر ئه و مندالانه م له یادکرد که سهره پۆ و بیکه س له ناو بازار و له کیلگه کان و له شوینه کانی شه پدا گیریانکردبوو.

لهو ساته‌دا که باوه‌شم به دواهمین سهریاسدا کرد، تیگه‌یشتم من نابم به باوکیکی راسته‌قینه. ئه‌و کاته چاومکرده‌وه و تیگه‌یشتم ئه‌وه‌ی له بهره‌ستی مندایه به‌شی ئه‌وه نییه من بکاته باوکیکی راسته‌قینه. من چیم له بهره‌ستدا بوو، له گۆرپک، پارچه‌یه‌ک گۆشتی هه‌لاه‌لا، کۆمه‌لێک کاسیت و دوو هه‌ناری شوشه زیاتر. به هه‌مان ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که سهریاسه‌کان هه‌رگیز نه‌بووبوون به برای یه‌کتر، منیش نه‌ده‌بووم به باوکیان، من و ئه‌وان بۆ هه‌میشه له گه‌ردوونکی مه‌جازیدا نوقم بووبووین که له نێوان مرۆف و مرۆفدا شتیکی قوولتر له برایه‌تی، باوکایه‌تی، دۆستایه‌تی ناسایی و خۆشه‌ویستی ناسایی پێویستبوو. ئه‌و ساته‌ی باوه‌شم به‌و پارچه‌ گۆشته ماندو و تهاوه و بێتاگایه‌دا کرد، وه‌ک شتیکی قوول له ناخدا بدره‌وشیته‌وه له مانای ئه‌و په‌یمانانه تیگه‌یشتم که پۆژیک له پۆژان سهریاسی مه‌زنی به هاوڕێکانی و خوشکه سپیه‌که‌نه‌وه به‌سته‌وه، له مانای ئه‌و سوپنده تیگه‌یشتم لاولو و شاده‌ریای پێکه‌وه گرێده‌دا. لهو ساته‌دا تیگه‌یشتم به‌رامبه‌ر به خامۆشبوونی هه‌سته‌کان، به سه‌حرا، به مردن، یه‌کدی نه‌دۆزینه‌وه، لیکداپه‌رانه گه‌وره‌کان، ئه‌و په‌یمانانه ته‌نیا پێگایه‌کی ژیانه. لهو ساته‌دا که باوه‌شم پیاکړدبوو، که هه‌ستم به گه‌رمای جه‌سته‌ی ده‌کرد، هه‌ستم به گۆرپکی هه‌رگیز خامۆش نه‌بووی ناو پۆخی ده‌کرد، کاتیکی وه‌ک باوه‌شکردن به دره‌ختی ناو جه‌ریانی لافاوێکی مه‌زندا ده‌ستمکړدبوو ملی، لهو ساته‌دا تیگه‌یشتم ژیانی من و ئه‌و پێویستیان به په‌یمانێکی گه‌وره هه‌یه، گه‌وره‌تر له باوکایه‌تی و خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی. باوه‌شم پیاده‌کرد و بۆنم پێوه‌ده‌کر دو ئه‌و پسته سامناکه‌ی سه‌ی جه‌لالی شه‌مس له سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه، ته‌ماشامده‌کرد و ده‌مگرتوه نامیز، ماچمه‌کرد و ده‌سته باریک و سووتاوه‌کانیم ده‌خسته سه‌ر دلم، ده‌گریام و سه‌رم ده‌خسته سه‌ر ئه‌و

سینه‌یهی خوینیکی نارامی پیاده‌پۆی... چ پرسته‌یهکی ترسناک بوو
 «مه‌حه‌به‌ت ناتوانیت ده‌ردی ئه‌و منداڵانه تیمار بکات». له‌و ساته‌دا من
 سه‌رم به‌رزده‌کرده‌وه، سه‌یری ئه‌و قاوشه‌ دووردریژانه‌ی مه‌لبه‌نده‌که‌م
 ده‌کرد، سه‌یری ئه‌و کوچه‌ سووتاوانه‌م ده‌کرد که له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کانی
 خۆیان‌وه، هه‌ر یه‌که‌یان سه‌رقالی یاریکردنبوون به‌ شتیگ. ته‌ماشای
 ئه‌و گیانه‌ وێران و ژیانه‌ خاپوور و نیگا خامۆشانه‌م ده‌کرد، ته‌ماشای
 ئه‌ستیره‌ی په‌شم ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سوودی به‌ سه‌ریاسی سووبده‌م
 به‌ریت له‌ نامیزدا سه‌یریده‌کردم، له‌وساته‌دا به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه،
 به‌ هه‌لچوونیکی خویناوی دل‌ه‌وه، به‌پیارمه‌دا خۆم و ژیانی خۆم به‌
 په‌یمانیکی هه‌تا هه‌تایی به‌م کوچه‌وه به‌ستمه‌وه. په‌یمانیک که ته‌نیا
 خۆم له‌گه‌ڵ خۆمدا مۆرمه‌کرد، خۆم ده‌منوسی و ده‌مبڕد و هه‌لمه‌گرت.
 په‌یمانکه‌ی من ئه‌وه‌ بوو جاریکی دی سه‌ریاسی سووبده‌م
 جینه‌هیللم، بۆ هه‌ر کوئیه‌کی زه‌مین پۆی دوايیکه‌وم، له‌ هه‌ر جینگایه‌کدا
 له‌یه‌که‌چراپین بگه‌ڕێم و بیدۆزمه‌وه، له‌ هه‌ر شوینیکدا ونمکرد، هه‌موو
 ژیا‌نم ته‌رخانه‌که‌م بۆ دۆزینه‌وه‌ی.

دواهه‌مین سه‌ریاس نه‌یده‌زانی بۆ ماچیده‌که‌م، نه‌یده‌زانی باوک
 مانای چی؟ به‌لام هه‌ستمه‌کرد باوه‌شه‌کانی من دلی ده‌هیتتیه‌ سه‌ما،
 ته‌ماشای چاویم ده‌کرد، ئه‌و چاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی که پیده‌چوو شته‌کان
 به‌ جوړیکی تر ببینیت جیاواز له‌ بینینی ئیمه، باوه‌شم پیاده‌کرد
 و گه‌رمایی جه‌سته‌ی هه‌ستیکی کوشنده‌ی به‌ ته‌نیا‌یی پیده‌به‌خشیم.
 هه‌ستمه‌کرد من ژیا‌نیکه‌ له‌ نامیزانی مۆف به‌دووریووم، هه‌ستمه‌کرد
 جه‌سته‌ی هه‌لاهه‌لای ئه‌و مۆفه، هاواریکی مه‌زن و قوولی تیا‌یه‌ بۆ ژیا‌ن،
 که باوه‌شم پیاده‌کرد وه‌ک هه‌ر پۆحیکی مه‌حروم له‌ خۆشه‌ویستی پتر
 خۆی پتوه ده‌نوسانم، ئه‌و نه‌یده‌زانی من کێم، نه‌یده‌زانی بۆ باوه‌شی
 پیاده‌که‌م، نه‌یده‌زانی من چیم له‌و ده‌وێت، به‌لام به‌ فرمیسکه‌کاندا شتیگ

له نیازی من تیده گه یشت، غه ریزه ساده و پا که کانی پینما ییاندە کرد بۆ تیگه یشتن و جیا کردنه وهی باوهشی من له هه ر ئامیزکی تری دونه. سه یه یوو له گه ل دۆزینه وهی سه ریاسی سو بده مده ده بایه ونیکه مه وه. نه ستیره ی رهش که له سه ر قه ره ویله که له ته نیشت سه ریاسه وه دانیشته بو و سه یریده کردین، ده یگووت ”چه ند پۆژکی تر ده یه ن بۆ ئه وروپا، له وانه یه چاکیکه نه وه، له وانه یه بیکه نه وه به کورپکی ساغ و سه لیم که به پیتی خۆی بتوانیت به روات“. وه ک من باوه شه یده کرد به سه ریاسی سو بده مده و ده یگووت ”من زۆر بیریده که م... ئیمه ره فیکی یه کین، هه موو پۆژیک به یه که وه نانده خۆین“. نه ستیره ی رهش کورپکی شه رمن بو، به لام پاستگۆ بو، نه و ده ستی منی گرت و پیتیگوتم ”ده توانی چه ند پۆژیک له گه ل خۆتدا بیبه یته ده ره وه... له وانه یه به روات بۆ ئه وروپا، پیتش نه وهی بیبه ن، ده توانیت چه ند پۆژیک بیبه یست بۆ لای خۆت“. توند ده ستی ده گو شیم و ده یگووت ”منیش به رن له گه ل خۆتاندا، من ده میکه شه و له ده ره وه نه خه وتووم... حه زده که م نه ستیره بیبنم، لیته وه نه ستیره نابینم“. من نه و کات نه مده زانی بیر له چی بکه مه وه، پیاویک بووم په شوکا و سه رلیشیواو، له ده ستشۆری ته نیشت ژوره که دا ده موچاوم ده شت و ته ماشای نه و هه موو ترس و په شوکانه م ده کرد که له چاومدا بوو. بیته وهی ناگاداریم به رده وام ده گریام. سه رم به سه ر ده ستشۆره که دا شوپده کرده وه و هه ستمده کرد خۆین ده هیتمه وه. توپه بووم له دونه، له ئاسمان، له گه ردون، له هه ر که سیک دور و نزیک په یوه ندی به ریکه خستنی ژیا نه وه هه بیست له سه ر نه م نه ستیره یه، هه ر که سیک که خۆی به نوپنه ری مه له کوت به زانیت له سه ر زه وی، هه ر که سیک سه ریاسه کانی به و ده رده بردییت. به لام نه مده زانی توپه یی خۆم ئاراسته ی کێ بکه م؟ سه رمده خسته به ر ده سشۆره که و هه ولّمده دا خۆم ئارامبکه مه وه. بینینی نه و هه موو برینه

بە جەستەئێ مۆفێکەو، هەر کەسێکی وایدە کرد گومان لە بێگوناھێ خۆی بکات. بێنێنی ئەو سالتۆن و پارەو و قاوشە پەر برینانە، بەشی ئەو بوو هەموو پۆحڵە بەرەکانی دونیا هەست بە گوناھ بکەن.

دواھەمین سەریاس کەسێک نەبوو لە ماوێکی کەمدا لە هەموو نەینییەکانی تێبگەیت، نەوێک دەرگای ئەو تەلیسمانەئێ بۆ نەدە کردەوێ کە چیرۆکی سەریاسەکانی تیاوێبوو، بە لکو خۆی نەینێ و تەلیسمێکی گەورە بوو، هەستەدە کرد لە پشت ئەو پوختسارە شیواو و نیگا وێڵ و بێدەنگییە کوشندەوێ دەلێکی گەورە هەبێ. مەن دووبارە گەرامەوێ بۆ ناو سالتۆنەکە و سەرمخستەوێ سەر سینەئێ، گوێم لە دلی گرت، گوێم لە ئیقاعی هێمنی هەناسەئێ گرت کە وێک فرینێ پەپولەیک لە سینەیدا دەهات و دەپۆی. لە ساتێکی ماندوو بووندا لە سەر قەرەوێڵەکەئێ پاکشاو، بەو تەنیا چاوە گەورەئێ سەیری سەقفەکەئێ دەکرد، هەستەدە کرد ژیانێکی درێژ هێچ شتێک نەبوو سەیری بکات ئەو سەقفە نەبێت. لەبەر خۆیەو ئەو وشانەئێ دەگووتەوێ کە مانایان نەبوو. ئەستێرەئێ پەش بە منی دەگووتەوێ «گەر دەتەوێت لە گەڵ خۆتدا بێبەیت... مەن فێرتەدە کەم چی بلێیت؟». مەن دەستم دەخستە سەر شانی و دەمگووت «وێرە، ئەستێرەئێ پەش وێرە، مەن دەمەوێت لە گەڵ خۆمدا بێبەم، دەمەوێت تۆش لە گەڵ خۆمدا بێم، بەر لەوێ بروت، پێکەوێ دەبین، تا پۆژی پۆشتنی ئێمە پێکەوێ دەبین».

بە پوختساریدا نەتەدەتوانی لە شادمانی ئەستێرەئێ پەش تێبگەیت. ناگر، سۆز و کامەرانی و پێکەنێنەکانیشی لە گەڵ خۆیدا سووتاندبوو، بەلام بەدەنگیدا دەتوانی ئەو خۆشییە نەینێ و قوولەئێ ناو پۆحی بێنم کە ناگر دەستی پیا ناگات.

ئەو فێرێکردم چۆن سەریاسی سوێجەدەم وەرگرم، خۆی لە گەڵ...

هات بۆ سه ره وه، بۆ ئه و شوینهی فه رمان به ران و دکتۆر و به رپرسانی
 پێک خراوه که کاریان ده کرد. هه ستمکرد ئه ستیره ی په ش ده سه لاتیکی
 تاییه تی به سه ر هه موو ئه وان ده هه یه که له وێ کار ده که ن، بر دمی بۆ لای
 پزیشکیک، که ده بایه شوناسی خۆمی بۆ ئاشکرابکه م. ئه ستیره ی په ش
 به منی گووتبوو ”هه ر چیه که بێت نابێت تو په بیت... ده بیت جار دوا ی
 جار و به ئه سپایی قسه که ی خۆت دووباره بکه یته وه، به لām تو په نه بیت،
 چونکه هینده ی ده نگت به رز کرده وه هه موو شتی که ته واوده بیت، لێره
 هیه چ که س بۆی نییه ده نگ به رزیکاته وه، گه ر به ده نگ ی به رز قسه تکرد
 ئیتر نه من نه سه ریاسی سو بده م ناتوانین له گه لته دا بیین“. دکتۆره که
 په وان هه ی خانمیکی دیکه ی کردین ناوی چیمه ن خان بوو. ئه ستیره ی
 په ش منی بر د بۆ لای چیمه ن خان، کچیکی په شتال ه ی بیته ندازه
 باریک و چکۆله و بیته ندازه ش مندا ل بوو، پێده چوو ئه و پۆژه له
 قوتا بخانه ی سه ره تایی هات بێته ده ره وه. به ده نگ ی مندا لیکه وه پرس یار له
 مندا لیک ی تر بکات ده یگووت ”فه رموو، مشکیه ل چیه ؟“. من هه موو
 چیرۆکی خۆم بۆ با سه ده کرد و گوتم ”ده مه ویت سه ریاسی سو بده م و
 ئه ستیره ی په ش له گه ل خۆم دا ببه م و به ر له پۆیشتنی چه ند شه ویک
 پیکه وه بین“. ئه ستیره ی په ش هه می شه له و دیو ده رگا که وه وه ستابوو.
 چیمه ن خان به هه مان پو خسا ری مندا لانه وه سه یری ده ره وه ی ده کرد
 و ده یگووت ”ووی... ووی... ئه ستیره گیان تۆش ده چیت؟“. ئه و
 جۆره پر ستانه زۆر له گه ل پو خسا ره مندا لانه که یدا ده گونجا، ئه ستیره ی
 په ش ده هاته زوور ی و ده یگووت ”ده مه ویت بر پۆم ما وه یه که سه یری
 ئاسمان بکه م، له ده ره وه بخه وم، شیری مانگا بخۆمه وه“. چیمه ن
 خان ده یگووت ”ئه ستیره ی په ش، نه گه ر نه هی لیم بر پۆیت چیده که یت؟“
 ئه ستیره ی په ش ده یگووت ”قه پال له خۆم ده گرم، قه پال له خۆم
 ده گرم تا ده مرم“. چیمه ن خان سه ره چکۆلانه که ی ده هی نایه پێشی و

دەنگى بارىكدە كرده وە وەك قسە بۆ كچىكى ھاوپىي خۆى بكات بە چرپە وە بە منى دەگووت "زۆر شىتە ... كە زۆرى بۆ بىئىت قەپال لە خۆى دەگرىت، دەبىت ئاگات لىبىيت ... بە شەرتى مۆلەتت دەدەمى لە چاۋ غاغللى نەكەيت". بە جۆرىكى سەير سەيرى چاۋى دەكردم و دەىگووت " لىرە ئىشيان پىيەتى ... دەبىت زۆر ئاگات لىبىيت". من كاغەزىكم پركردە وە زامنى ئەو دەدا، كە دوو پۆزى دىكە بەيانى زوو ھەردووكيان دەگىرمە وە بۆ خەستەخانە.

كە ئەو مۆلەتە تايپەتپىيەيان دامى و دەستى ئەستىرەى پەشم گرت، تىگەيشتم پۆزانى داھاتوو كۆمەللىك پۆزن لە ژيانى مندا دووبارە نابنە وە. لە جىبىكى چكۆلانەدا ھەردووكيانم گەياندە ئەو گوندە ... پىدەچوو سەرياسى سوچدەم دەمى سالى بىت دەرە وەى نەدىبىت، نىگاۋ ھاوار و سەرسامى ھىندە گەورەبوون مەپرسن. شتىك لە ترس لە چاۋيدا بوو لە ژوورە وە نەمدىبوو. ئەستىرەى پەش دەىگووت "قەت لەو خەستەخانەى نەچۆتە دەرە وە ... زۆر لە نەخۆشەكان ناتوانن بچنە دەرە وە ... چونكە كەس ناتوانىت سەپرىانبكات". من لەو باوەرەدا بووم ئەگەر دەرگای قاوشەكانى ئەو بنكەىە بخرىتە سەر پشت شار پەدەبىت لە دىمەنى ھەزاران پىاۋى زامدار، پەدەبىت لەو نىگارە سامناكانەى خەلكانىك ناتوانن تەماشايانبكەن، پەدەبىت لەو دەموچاۋانەى سىماى راستەقىنەى ژيانمان لەو ولاتەدا نىشانەدەن. پەدەبىت لەو پوخسارانەى دپندەىى و گوناھى مۆشەكان دەرەق بەىەك ئاشكرادەكەن. ھەستدەكەم گەر پۆزىك ئەو سىمايانە، ئەو پۆحانەى لە خوارى خوارە وەى دۇنيادا دەرژىن، ئەوانەى ناتوانن دەموچاۋى خۆيان بدەنە بەر خۆر بىنەدەرى، ئەو كات جەنگىك دروستدەبىت، جەنگىكى كوشندە، جەنگىكى گەورە لە نىوان ئەوانەى دەيانەوئىت حەقىقەتى ژيان لە بىركەن لەگەل ئەوانەدا كە دەيانەوئىت دەموچاۋى راستەقىنەى

ئەو ژیاڵە بێبێن. کە لەو بێمارستانە هاتە دەری تێگەیشتم لە ناوی
 نواوە، لە پێچ و پەناو سوچە بچوکه کانی ئەو وڵاتەدا لە شکرێکی
 نادیار دەژی، سوپایەک لەو کەسانی هیچ کەس نایەوێت بیا بێنێت.
 سوپایەک لە کەسانی گەمارۆ دراو و دەستبەسەر کە شتێکیان لە
 پوختساری خۆیاندا هەلگرتووە، جیاوازی لەو شتێکە نێمە لە سەر
 شەقام و کوچەکاندا دەبێنێن.

بەدرێژایی پێگا نەستێرە ی پەش باسی ژیاڵی ئەو خەستە خانە یە ی
 دەکرد، یەکە یەکە چیرۆکی ئەوانە ی دەگێڕایە وە کە لە شەپی جۆراوجۆر
 و پووداوی جۆراوجۆردا سووتا بوون، باسی هاوپیێکی دەکرد بە ناگریکی
 ئەزەلییە وە لە چیاکان هاتبوو و خوارێ، ناگریک هەرگیز ناکوژیتە وە،
 بەو ناگرە وە خۆی کردبوو بە شارەکاندا، بەو ناگرە وە هێنا بوو یان
 بۆ بێمارستان، کلپە یەک هیچ ئاوێک نەیدە کوژانە وە، ناگریک بێنە وە ی
 لەشی ئەو بسووتینێت و بێنە وە ی بشکوژیتە وە. دە یگوت «ئایان
 پیادە کرد هەر نەدە کوژایە وە، بە تانیان پیادە دا هەر نەدە کوژایە وە،
 دەیانخستە حەوزە وە کە دەهاتە دەری هەر وەک خۆی بوو، کە
 بە قاوشەکاندا دەسوپایە وە هەموو دەترساین پەردە و چەرچەف و
 جلەکانمان بێگریت، خۆی لە سەر قەرەوێڵە یەکی ئاسن دەخەوت، هیچی
 نەدە دا بە خۆیدا، لە خەویشیدا هەر دەسووتا، پۆژیک بە تەلە فزیۆن
 پەسمیان گرت و بردیان، کە بردیان دوا یی هاتە وە، دوا یی جارێکی تر
 بردیانە وە، مەلاکان پێیان دەگوت جە هەتە مییە بۆ یە دەسووتیت، ئە وە
 مو عجیزە ی خوا یە تا جە هەنەم بێبێن، خۆی ئازاری زۆر بوو، شە وێک
 لە دەست پاسە وانه کان پایکردو ونبوو، کەس نازانیت لە کوێ یە، پێیان
 دەگوت گۆلی ناگر». بە شەرمە وە قسە ی دەکرد، بە لام زوو زووش سەری
 بەرز دە کردە وە و دە یگوت «ناو ابوو، گۆلی ناگر، پایکرد، گۆلی ناگر
 سەریاسی سو بچدە می زۆر خۆشە و یست، سەریاسی سو بچدە م، حەوت

سأله له و ژورده دایه، گولی ناگر منیشی خو شه ده ویست، به لام من ژور لییده ترسام، به لام من له سه ریاس ناترسم، کهس له سه ریاس ناترستیت، جهوت سأله یه کجار بر دیان بو شه و چیمه نه ی پشته وه، نیتر قهت قهت ده ره وه ی نه دیوه. سه ریاس به زمانیکی پچرپچر ده یگووت "هه تاو، هه تاو، هه تاو... شهو، شهو، شهو... شه مال، شه مال" سه ریم نوساندبوو به شانی خو مه وه و لیده گه رام قسه بکات. نه ستیره ی رهش له په نجه ره ی ماشینه که وه سه ریده رده هینا و ته ماشای سروشتی ده کرد، من توانام نه بوو له گه ل که سیاندا بدویم، خه یالم لای قسه وه له سوکه وت و شیوه یان نه بوو، به لکو خه یالم لای پو حیان بوو. نه ستم بوو بو من که له بیابانه وه هاتبووم تی بگم شه و ته مه نه دوو رو دریزه ی ژیان له قاوشی خه سته خانه یه کدا، ژیان له گه ل هه زاران بیماری تر دا که نه یانده توانی بی نه ده ری و به ته نیا بژین، چی له ناوه وه دروسته دکات؟ من ده مزانی بیابانه کان چی له پو ح ده کن، به لام نه مده زانی شه و گه ردای ناگر و وه رزی نا کو تای پشکو یه که شه م مندالانه تیا ژیاون، چی له پو ح ده کات؟. تا ماشینه که زیاتر برؤیشتبایه، زیاتر خه تیکی تاریک و نه ینی له پیشچای من به رجه سته ده بوو... شه و هیله تاریکه ی له نیوان شه م جه سته تی کشاوانه و کو ی خاپوورییه کانی تر دا هه یه. بیرم له قسه کانی سه ریاسی دووهم ده کرده وه له سه ر عه ره بانه تی کشاوه کان، شه و بازاره گه وره و تاریکانه م ده هاته بهر چاو که به یانییه ک له سه ر بو شه و سه ر ده بیته خه رابات، خاپووری، تی کچرژان، هه لپژان، پو خان. شه و گونده ویرانانه م ده هاته بهر چاو که ئاسه واریان له سه ر زه مین نه مابوو. هه ستمده کرد ده ستیکی سه یر هه موو شه و شتانه ی تی کشکاندووه، ده ستیک دوا جار پالی به سه ریاسی دووهم وه ناوه شه و یک له سه ر ترؤپکی هه ناره وه ده ستبه ری ت و هه ناره شوشه که ی خو ی بشکینیت و به ره و نا دیار تو رییدات، ده ستیک هه ناره شوشه که

دواه مین سه ریاسی له قاسه یه کی تاریکدا هه لگرتوووه، سینه ی که ژاللی پارچه پارچه کردوووه، چاره نوی شته بچوکه کان و ئینسانی وهک یه کتر ته ماشا کردوووه.

سهیری دواه مین سه ریاسم ده کرد و باوه شم پیاده کرد، له ودا نه وه ناره شکاوه م ده دۆزییه وه که سه ریاسی دووه م توپیدا بوو، له ودا تیکشکانی سینه ی که ژاللم ده دۆزییه وه، له ودا نه وه جهسته ماندوو کوژاراه ی مارشالم ده بیینی وهک نه وه ی له ته پوتۆزی گۆپه وه هه ستابیتته وه، وهک نه وه ی له جهه نه میکی دوور پایکرد بیت و هات بیتته وه بۆ لام، له ودا نه وه دهسته له رزۆک و ترساوانه ی سه ریاسی دووه م ده بیینی که له خۆل و تۆزی سه نگه ره کانه وه به ره و زیندان نیکی دوور داخراو پۆیشتبوو.

نه و پۆژه که دواه مین سه ریاس سه ری خستبووه سه ر شانم، له هه ناسهیدا هینده ی بۆنی زه مانم ده کرد، بۆنی هه چ شتیکی ترم نه ده کرد، سه ختوو بۆ من مۆفه کان وهک شتیکی تر بیینم جیاواز له خۆیان، مۆفه کان له چاره نوی تاییه تی خۆیان جیا بکه مه وه، به لام نه و ساله دوور دزیانه ی ناو زیندان کاتیکی دریزی پیبه خشم بیر له چاره نوی خۆم بکه مه وه، من نه و هه موو ساله نه گه رچی له کوشنده ترین ته نیایی و له دوورده سستترین بیابانی دونه دا ده ژيام، به لام توانام هه بوو به پۆشنی بیینم چاره نوی مۆف چهنده به شتهکانی دیکه وه نوساوه، مۆف له دوورده سستترین سه حراشدا چاره نوی هیشتا به شتهکانی دیکه وه یه، هیشتا پابه ندی ژیان و گوپان و ده ستکاری کردنی نه وانی تره بۆ یاساکانی دونه. من خۆم حه زم نه ده کرد که س ژیا نی خۆم لیبستینیت و بیدات به یه کیکی تر، که س ئازارهکانی خۆم لیزه و تبکات

و بیبەستیتەوه بە ئازاری ئەوانی ترەوه . بەلام نەمدەتوانی ئەو ئازارە گەورانی سەر جەستی ئەم کوپە جیانەگەمەوه و تیکەلی نەگەمەوه بە هەموو ئازارەکانی گەردون، بە جۆریک لە باوەشکردن بەسووتانی ئەودا باوەش بە ئاگری هەموو دونیادا بکەم .

ئەستێرە ی پەش لە دەرهەوی خەیاڵەکانی من ، لە دنیای خۆیدا بوو، خوشحالبوو دواي چەند سالتیک دیتەوه دەری و پێدەشت و کێلگە و مەزرا سەوزەکان دەبینیت، ئەو چەند سالتە بووبوو بە کوپی شار، کاتیک سەیری دەشتەکانیشی دەکرد شتیک هەر بەرەو دنیای ناو خەستەخانەکی دەگتێرپەوه . زوو زوو تەماشای منی دەکرد و وەک ئەوی من لە نەینییەک حالی بکات دەیگوت ”هەموویان خراپ نین، ها، خۆت بینیت هەموویان خراپ نین، هەندیکیان پێمدەلێن ئەستێرە گیان . من یەگەمجار دلم زۆر زۆر ناسک بوو، دلم لە خۆیەوه دەشکا، دلم وەک شوشە وابوو... پۆتیک سیستەریکمان بۆ هات زۆر جوان بوو، من حەزم لیکرد، زۆر زۆر جوان بوو، قزیکسی هەبوو درێژترین قز بوو، شەویکیان بە ناوی سەرنێشەوه چووم بۆ ژوورەکی لە قاتی سەرەوه، بەترسەوه پیمگوت من زۆر حەزم لە تۆ کردووه، چیم لێدەکەیت؟ زۆر زۆر زۆر“. ئەو وەلامی نەدامەوه دەستی گرتم و بردمیەوه ناو جیگاگەم و بەتانیاکە ی پیادام و گوتی ”بەساقە بخەوه... بیر لەو شتانه مەکەرەوه“. من هەموو شەویک دەچووم دەمگوت ”چیم لێدەکەیت، من حەزم لیکردووه...“ ئەویش هەموو شەویک دەستی دەگرتم و دەیخستە ناو جیگاگەوه و وەک مندالتیک ماچبکات، ماچیدەکردم و دەیگوت ”بەساقە بخەوه...“. دوو سالت پەیوەندییەگەمان ئاوه هابوو، تا شەویکیان بە گریانەوه هات بۆ لام و ماچیکردم و گوتی ”ئەستێرە گیان، ئیتەر من و تۆ یەکتەر نابینیەوه“

بۆ پۆژی دواپی بۆ ھەتاھەتاھە خەستەخانەیی بەجێھێشت، نازانم، لەگەڵ
 دکتۆر و شتیکی گەورەتردا تووشی شتیکی خراپ بوویوو... شتیکی
 زۆر زۆر خراپ. دواپی لەدەرەوہ خۆی سووتان، پۆژیکیان بینییم بە
 سووتاوی دەیانبرد بۆ بەشی ژنان، تۆ دەزانێ بەشی ژنانیش ھەیە؟...
 من نەمبینیوہ، ئەو بەشەم قەت نەبینیوہ، بەلام یەکیک بینیوتی،
 یەکیک بینیوتی، پیاویکی پۆژنامەنوس بینیوتی کە جارێک ھات شتی
 لەسەر ئێمە نوسی، ئەو بۆ ھەموومانێ باسکرد... ئەو گووتی پێشنیار
 و شتەکان، تا تێکەڵاومانیکەن، بۆ ئەوێ لەیەکتەر تێگەین...خەیاڵی
 لای شتیکی وابوو پیاوہ سووتاوہکان و ژنە سووتاوہکان تێکەڵبکات
 تا لەیەکتەر تێگەن، یەک پۆژ ھات، یەک دوانیا خەیاڵی لەو نەوہی
 خستە سەرمانەوہ و ئیتر نەمانبینیوہ... نازانم چوو بۆ کوێ...
 نەمانبینیوہ. وەک ھەمیشە کە لە قسە تەواو دەبوو سەریداخست
 و لە ژێرەوہ سەیریدەکردیت. بە ئەسپایی لیمپرسی "ئەی دواپی...
 دواپی دڵی تۆ چی لێھات". گووتی "ئە... دڵی من... دڵی من
 وانەما، کە ئەو کچە پۆی دڵی من وەک بەردی لێھات". ھەندێجار بە
 خێزایی سەری دەخوراند و وەک شەرمبکات بەپەلە دەستی دادەنایوہ.
 شتیکی سەیر بوو لەلام کە وشەیی دلشوشەیی بەکارھێنا، وەک ئەوہ
 بوو ئاماژەیکە سەیر و نادیار بۆ من بکات کە ئەو کەسیکە لە
 کەسە دووبارەکانی ئەم چیرۆکەیی من تیا دەژیم، وەک ئەوہی پێمبۆ،
 من وێنەیکە تری، چیرۆکیکی ترم، بەلام لە ناو جەستەیکە ترو
 لە شوێنێکی ترو بە پێگاہیکە دیکەدا پۆیشتووم. من بۆ ئەوہی زۆر
 بیرنەکەموہ، دەستیم توند دەگرت و دەمگووت "نابێت دڵی ئینسان
 لە شوشە بیت، نابێت... چونکە زوو دەمریت و ھەموو شتەکان لەگەڵ
 خۆیدا دەبات". نا نەمدەویست کەسیکی تر ببینم دڵی لە شوشە
 بیت، کەسیکی تر ببینم بپوات و کۆمەلێک نھیتی ئالۆزو نەکراوہم بۆ

به جیبیه ئیلت، که من وامده گووت «ئەستێرە ی پەش» سەری دادەنەواندو
به ترسەوه دەیگووت «بەلام وابوو... پۆژیک لە پۆژان دلی من لە
شوشە بوو»
ئەوه دواوەمین پستەمان بوو، دواوەمین پستە بەر لەوهی بگەینەوه
نزیك مالى خوشكه سپییه كان.

ئىوارەيەك مەن و دواھەمىن سەرياس بەرەو لای ” دواھەمىن ھەنارى
دونيائى ” سەرکەوتىن. لە بنارى ئەو لووتکەيەدا دواھەمىن سەرياسم کردە
کۆلەم و تا گەيشتىنە سەر چيا دامەگرت. بەئەندازەيەك سووکەلە و بى
جەستە و قەوارەبوو وەک ئەوەبوو پۆحیکم خستبێتە سەر شان، وەک
ئەوەبوو بایەکم ھەلگرتبێت، خەيالێکم نابێتە قەلە دۆشکان.

دەبایە دواھەمىن سەرياس بەسەر ئەو لووتکەيەدا سەرکەوێت. دەبایە
وەک براکانى لەو تروپکەو دونيائى ببینێت. ئەو ھەمیشە ئەو سێبەرە
ون و بزرەبوو کە ھەمووان بۆي گەراون، ئەو بەشە بوو لە پابوردو
و داھاتووی خۆيان کە ونيانکردبوو. تەنيا لەويادا مەتوانی زەمەن
بە جۆریک بگێرەو دواھەمىن سەرياس ببێتە بەشیک لەو سێ برايەي
جەنگ و بێھودەيی و مردن نەبێشتبوو بگەنە يەك و سەرکەون بۆ
پلەي کەمال... لەويادا دەتوانی ئەو پەيمانانە زیندووێکەو کە مردن
و پەشەباو زەمان درانددبوونی، لەويادا دەتوانی منیش بچمە ناو ئەو
يارییەو، منیش سویندی خۆم بچمە بن ئەو ھەنارەو، لەسەردەمیگدا
براگان دەبوونە سەراب، باوکەکان لە بیابانەکاندا دەبوون بە لم، کورەکان
دەبوون بە خۆلەمیش.

لەو لووتکەيەو مەن دونيائى بینى، بۆنى ئەو خەوانەم کرد کە
لە لقاگانى ئەو درەختە دەبارین. ھەستم بە سروھيەکی خوداکرد

کرد هه‌لده‌کات، له‌ویادا هه‌موو ئه‌و ئومێد و هیوا و ئیلهامانه‌م بینی که ئه‌و گه‌نجان به‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا ناشتیبوویان. له‌ویادا په‌یمانی هه‌تا هه‌تایی خۆم نوسی، بپیارمدا ئه‌و به‌ره‌و هه‌ر جیگایه‌ک پۆیشت دوا بیکه‌وم، تاده‌مرم له‌ نزیکیه‌وه‌ بم، بۆ هه‌ر جیگایه‌ک پۆیستم چیرۆکی سه‌ریاسه‌کان له‌ گه‌ڵ خۆمدا ببه‌م. له‌ویادا په‌یمانی خۆم نوسی، دوا هه‌مین سه‌ریاس نه‌یده‌توانی هیچ بنوسیت، نه‌یده‌توانی هیچ شتێک له‌ گه‌ڵ مندا مۆریکات، ئه‌و قه‌رزازیاری هیچ که‌سیک نه‌بوو، سه‌ریاسه‌کان که‌سیان چی دی قه‌رزازیاری که‌س نه‌بوون، ده‌بایه‌ ئیتر ئێمه‌، هه‌موو ئه‌و زیندوانه‌ی ئاگامان له‌ چیرۆکی ئه‌وانه‌ په‌یمانێک مۆریکه‌مین ئازادیانبکات، له‌ قه‌رامۆشی و ته‌پوتۆز ده‌ریان به‌یشت. من ئه‌و په‌یمانه‌م نوسی و به‌ خوینی خۆم مۆرمکرد. په‌یمانێک له‌نیوان من و ئاسماندا، له‌ نیوان من و ئه‌و دره‌خته‌دا، له‌ گه‌ڵ دوا هه‌مین هه‌ناری دویادا ئه‌و هه‌ناره‌ی تاکه‌ نوێنه‌ری خه‌ونی ئه‌وان بوو له‌و تخبه‌دا که‌ ده‌که‌وێته‌ نیوان ئاسمان و زه‌وییه‌وه‌، ئه‌و خه‌ونه‌ی نه‌یاند هه‌توانی ناوی بنێن، ئه‌و خه‌ونه‌ی له‌ سه‌روشتی دره‌ختێکی وا دووردا نه‌بایه‌ به‌رجه‌سته‌ نه‌ده‌بوو، خه‌ونی له‌یه‌ک تیگه‌یشتنی مۆشه‌کان و براکان و دوژمنه‌کان.

دۆستانی من، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی چه‌نده‌ها شه‌وه‌ بێماندوویون گوێ له‌م چیرۆکه‌ی من ده‌گرن... ئێستا تێده‌گه‌ن من له‌م ده‌ریایه‌دا چی ده‌که‌م، تێده‌گه‌ن پیاویکی پێش سپی و ماندووی وه‌ک من له‌سه‌ر ئه‌م که‌شتیه‌ چی ده‌کات. دۆستان ئه‌و په‌یمانه‌ "ئه‌و په‌یمانه‌ی ئێستا له‌ گه‌ڵ په‌یمانێکی دیکه‌دا له‌ ژێر دوا هه‌مین هه‌ناری دویادا خه‌وتوو" منی به‌ره‌و ئه‌م ده‌ریایه‌ هه‌لگرت که‌ ئێستا له‌م که‌شتیه‌وه‌ چاره‌پوانی دۆزینه‌وه‌ی پێگایه‌کم ببه‌اته‌وه‌ سه‌ر ئاسه‌وار و شوێنی دوا هه‌مین سه‌ریاس.

من په‌یمانی خۆم له‌ گه‌ڵ ئه‌و دره‌خته‌دا مۆرمکرد و چلێکی چکۆله‌م بۆ یادگار کرده‌وه‌ و به‌جیمه‌یشت، هه‌ر که‌سیک له‌ ئێوه‌ پۆتیک له‌ پۆزان

پێگاتان کەوتە بێن ئەو درەختە پەیمانسی خۆتان مۆریکەن و چلێکی چکۆلە بۆ یاسادگار لێبکەنەو و جێبەجێن، ئێنسان دەبیئت دووبارە بە جۆریکی تر خۆی بە ژیان بناسننیتەو. لەو ساتەدا کە خۆم بە دواھمین ھەناری دونیا ناساند ھەستەم کرد ئیدی ژیانێکی تازە دەست پێدەکەمەو، ھەستەم کرد ئەو شتەنەم دۆزیوەتەو کە بۆی دەژیم، ئەو ئامانجەم بینیوەتەو کە دەبیئت دوایکەوم... کە لەو ترۆپکە دابەزیم پوونتترین ساتەکانی ژیاکی خۆم دەژیا، لە دواي بیستویەک ساڵ دەستم دەخستە سەر نھێنی ئەو ئازادییە گەورەیی مەرۆف بە دەستی دەھێنیت، کاتیەک پێگایەک دەدۆزیتەو... من کە لە پاترا سواربووم ھەموو ھیز و ئیرادەیی خۆم لەسەر ئەو کۆکردبوووە پێگاگان و نەکەم ئەو پێگایە دەمبات بەرەو دواھمین سەریاس، ئەو گەنجی دەبیئت ئیستا لە یەکی لە نەخۆشخانەکانی خۆراوادا لە پەنجەرەیکەو سەیری ئەستێرەکان بکات. من کە لە ترۆپکی ھەنار دابەزیم پێگای خۆم دۆزیوەو... نا پێمەلێن تەماشای خۆت بکە تۆ ئیستا لەم کەشتییەدا نازانیت لە کوێی زەمین و زەماندا وەستاویت. ھاوپییان، ئەم دەریایە پەرە لە پێگا... ھەموو بستیکی ئەم ناوێش پێگایە... لەگەڵ ھەموو ویلی و ونبوونەکانیشدا مەرۆف کە زانی بەرەو کوێ دەپوات و ننابیئت.

من دەزانم مەرۆف مەخلوقیکە ئیجگار زوو پێگاکانی لێتیکدەچیت، دەزانم مەرۆف پێگاگان نادۆزیتەو، ئەو پاستییەکی زەرچەشە و درەنگ باوەری پێدەھێنین، ھیچ مەخلوقیکی دی لەم سەر زەمینەدا وەک مەرۆف پێگاکانی لیوننابیئت... مەرۆف ھیچ نییە جگە لە مەخلوقیکی پێتێکەر، بەلێ دۆستانی من، ئەو ئەوانەیی بیوچان گویم لێدەگرن، مەرۆف مەخلوقیکە بێپێگا، لەبەر ئەوەی دواجار نازانیت بۆ کوێ دەپوات، ئەو بۆیە دەرگاگان لە خۆی دادەخات تا خۆی نەداتە دەست سەرکێشی دۆزینەوێ پێگایەک. بەلام با پێتان بڵێم مەرۆف بە چ ھەلەیکە کوشندەدا

دەچیت، کە لە زیندان بووم هەمیشە یەک خەونم دەبینی، بەردەوام
 یەک خەونم دووبارە دەکردهوه، یەک خەون هەمیشە دپی بە خەونەکانی
 تر دەدا و دەهاتە پێشەوه و دووبارە دەبووهوه، خەون بە سەحرا یە کەوه
 لەم، سەحرا یە کە زەرد لە لمی زێڕین، پێگایە کە درێژی بیته مسەر و
 ئەوسەر، پێگایە کە ئەمدە زانی لە کوێوه دیت و بەرهو کوێ دەچیت،
 لە کوتایی خەونە کە مەدا هەمیشە بایەکی بەهێز دەهات و ئاسەواری ئەو
 پێگایە دەسپریهوه، بەجۆرێک ونیده کرد چ پاشماوه و شوێنەواریکی
 نە دەمایهوه. لە خەونە کە مەدا بێباکانە دەپۆیشتم و درێژم بەو سەفەر
 گەورە یە ناو بیابان دەدا، سەل دوا یی سەل ترسی من لە ئەمانی ئەو
 پێگایە کە مەتر و کە مەتر دەبووهوه. لە گەل تێپەرینی زەماندا تێدەگەیشتم
 هەموو بستیەک لە زەوی سەرەتایەکی کۆژراوه بۆ پێگایەکی دی، هەموو
 ئاراستە یەکی سەر زەوی و ناو دەریا ئەگەری پێگایەکی نەدۆزراوه یە بۆ
 مەرۆف. سەیرکەن ئەو دۆستان ئەو تە پێگاگان دەمانبەن... پێگاگان
 ئێمە هەلەدەگرن بۆ ئەو شوێنە ی ئەوان دەیانەوێت، نا... ئەو دۆستان...
 ئەو پەنابەرانی ئاو و شەو و تاریکی... مەبەستم ئەو نییه پێتان بڵێم
 مەرۆف شتیکی بێتوانا و بێئیرادە و گەمارۆ دراوه... نا، مەبەستم ئەو یە
 مەرۆف بتوانیت بەسەر هەستی وێلی و ونبووندا سەرکەوێت، کە پێگاگان
 ئەما واهەستە کات چیدی چ پێگایەکی دی نییه، باوەر بەوه بهێنیت
 هەر کاتیەک ونبوو دەتوانیت لێرەوه لە هەمان ئەو جێگایەوه کە تیا
 وەستاوه دەست پێبکاتەوه، دەشی ت پێچە بە دەورە یەکی مەزن بە دەوری
 شتە ئاسایی و پۆزەکاندا بکات، بەلام ئێوه پێم بڵێن ژبان خۆی
 چیه جگە لە پێچە بە دەورە یەکی مەزن بە دەوری شتە ئاساییەکاندا؟
 پێچە بە دەورە یەکی مەزن بە دەوری ئەو شتانەدا کە لە شوێنیکی دی و
 بە جۆرێکی دی دەتوانین بچینهوه سەریان و بە گوشە نیگایەکی دییهوه
 تەماشایان بکەینهوه.

من دواهمین هه‌ناری دونیا پێیگوتم بڕۆم و بۆ ئه‌و پێگایانه‌ بگه‌ڕێم
 که ده‌ییت بۆیان بگه‌ڕێم، وه‌ک چۆن به‌ نه‌دیمی شازاده‌ی گه‌وت بڕوات و
 له‌ هه‌موو کونج و که‌لتێکی زه‌ویدا بۆ بینین و سۆمایێ خۆی بگه‌ڕێت،
 وه‌ک چۆن ئیلهامی به‌خشیه‌ سه‌ریاسه‌کان بژین و نه‌چن بۆ جه‌نگ
 و قسه‌ له‌ براهه‌تییه‌کی جاویدان و گه‌ڕانه‌کی جاویدان بکه‌ن به‌دوای
 خۆیاندا. له‌ بن ئه‌و هه‌ناره‌دا هه‌ستمکرد دڵی دواهمین سه‌ریاسیش
 به‌ جۆریکی دی لێده‌دا، ئه‌و پێسته‌ سوتاه‌ی سه‌رچاوی به‌رزده‌کرده‌وه‌و
 ته‌ماشای ئه‌و به‌هه‌شته‌ ناکوژتاییه‌ی ده‌کرد که‌ پێشتر نه‌یبینیبوو. وه‌ک له‌
 ماناوه‌فسونی ئه‌و دره‌خته‌ تێگه‌یشتبێت، ده‌ستی گرتم و سه‌ری خسته‌
 سه‌ر رانم و به‌رابه‌ر ئه‌و جیهانه‌ خه‌وی لێکه‌وت. ئێستا له‌یادم نییه‌
 چهند سه‌عات خه‌وت، ئه‌وه‌م له‌ یاده‌ که‌ سه‌ری ئه‌و له‌ ئامیژی مندا
 ئه‌و هه‌سته‌ی پێه‌خشییم که‌ من بووم به‌به‌شێک له‌ جیهان و گه‌ردون
 و خه‌ونی ئه‌و مندالانه‌. ئه‌و ئامیژان و نوسته‌ نیشانه‌ی گه‌ڕانه‌وه‌ی من
 بوو بۆ مه‌له‌کوته‌ خوداییه‌کی ئه‌وان. له‌ویادا هه‌ستمکرد ئه‌وه‌ ته‌نیا
 سه‌ری دواهمین سه‌ریاس نییه‌ له‌ ئامیژمدا، به‌لکو ژبانی هه‌موو ئه‌وانی
 دیکه‌شه‌ سه‌ری ناوه‌ته‌ سه‌ر رانم، له‌ویادا گوێم له‌و مۆسیقا ئه‌فسانه‌یه‌
 بوو که‌ مه‌مه‌دی دڵشوشه‌ له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا گوێی لێبووبوو، ئه‌و
 وێنه‌ سه‌یرانه‌ی گه‌ردون و ئاسمانم بینی که‌ سه‌ریاسه‌کان بینیبوویان،
 بۆنی ئه‌و پوژ و ئێواره‌ و شه‌وانه‌م کرد که‌ له‌ویادا ئاگریان کردبووه‌وه‌.
 وه‌ک مه‌ستێک هه‌موو وێنه‌کانم بینیه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و دره‌خته‌
 یاده‌وه‌ری خۆی به‌ یاده‌وه‌ری من به‌خشیت، وێنه‌کانی خه‌یالی خۆی
 به‌ وێنه‌کانی خه‌یالی منه‌وه‌ گرتیدات. هه‌موو شته‌کانم بینیه‌وه‌، ئێستا
 دانیانیم، خه‌ون بوو یان پاستی. من خه‌وتبووم و بۆ ناو سییه‌ری ئه‌و
 پوژانه‌ داچووم یان به‌ناگابووم و ئه‌و دره‌خته‌ نه‌یینه‌کانی خۆی بۆ

ناشکراده کردم. من له ساتیکدا هه موو نهو شتانه ژيام که سه ریاسه کان تیاژیا بوون. دهستم له دلای دوا هه مین سه ریاس ده داو ههستم به هه مان ههست و هه لچوون کرد. که ههستا به جۆرێک سه رسام بوو، هه موو ناگره کانی دونیا نه یانده توانی جوانی نهو سه رسامیهی بکوژن. پرپوو له ئومید، پرپوو له هاواری سهیر ده ریاره ی ئاسمان و هه نار و ده ریا. نهو له ویادا تیکه ل بهو کیمیا بهو که ئیمه ی به وانه وه گرژده دا. که دام به کۆلمداو لهو ترۆپکه دابه زین ئیدی له بری بۆنی ناگر، بۆنی هه ناری لیده هات. له دامینی چیا دامگرت و ماچمکرد و هیشتا هه ر بۆنی هه ناری لیده هات... بۆنی زه ویهی کی لیده هات له خه ونیدا پتی تیخستبوو، زه مینیک وهک هه موو نهو زه مینانه ی هاوړیکانی نهو دره خته پتیان تیخستبوو، پرپوو له هیواو نه فسانه ... له نه گه ر و نا نه گه ر... له بوون و له عه ده م.

نهو دوو پۆزه ی من دوا هه مین سه ریاسم تیا نامیزگرت کورتترین دوو پۆزی ژیا ن بوون، به خیراییه کی هیند سهیر پۆشتن، من جگه له تیرپامانیکی بیده نگ لهو منداله، فریای هیچ نه که وتم. خوشکه سپیه کان وهک هه میسه سووربوون له سه ر نه وه ی هیچ که سیکی دی نه بینن ناوی سه ریاسی سووبده م بێت. نهوان مرۆفیان به تاقانه یی خۆشده ویست، مرۆفیان وهک شتیک خۆشده ویست که ده گمه ن و بیۆینه یه. من ده چومه ژوره که یان و دهسته سپیه کانیا نم ماچده کرد، کړنووشم بۆ ده بردن و تکام تیا ده کردن تیکه ن که سه ریاسی سووبده م ناوی مه خلوقیکه به چهنده ها رهنگ به سه ر نه م زه ویه دا پابوردوه، که سه ریاسی سووبده م ته نیا که سیک نییه، گۆرێک نییه، به لکو شه به نگیک کی گه وره یه و هه ر به شتیک شتیکمان نیشانده دات، به لام نهوان بهو چاوه ساردانه وه ته ماشایانکردم و هیچیان نه گووت.

خوشكە سەببەھەكان خەیانەتیان لە یادگاری ئەو بۆرایە نەکرد... ھێچ فریشتەبەك بەو جۆرە بە پەیمانی خۆیەو لەگەڵ خودادا نانوسیت وەك ئەوێ ئەوان بە پەیمانی خۆیان لەگەڵ یەكەمین سەریاسدا نوسابوون... ھێچ پێگایەك نەمابوو كە سێكی دی بێتە ژانیانەو، ئیدی ھەموو دۇنیاو ژیان لە پەراوێزی خوشكایەتیەكی جاویداندا بۆ سەریاس تێدەپەڕی. ئەوان ھاتبوونە ئەو گوندە تا خۆیان لە ھەموو خەیاڵ و فریو و ھەسەسەبەك بشارنەو، سەرقاڵی بەخێوکردنی ئەو مندالانە بن كە ھێچ شتێكی ئەستەمیان لێداوا ناكەن... لەویدا ھەموو شتەكانی دۇنیا بە پەراوێزی ژانی ئەواندا تێدەپەڕی... ئەو شەوێ تكام لێکردن بێن و بۆن بە سەریاسەو بەكەن، گەرمای ئەو ئاگرە ببینن كە تا ئەو كات لە دڵیدا دەسووتا، نەھاتن... ھاوپیانی من، ئەو ئەوانە ییمان دووبوون گویم لێدەگرن ئەوان نەیان دەویست ھێچ شتێك لەو كۆتاییە بگۆڕن كە ببینیوویان... ھەموو ئەم یارییە منیان بە درۆی پیاویك دەزانی نایەوێت باوەر بە مردنی كۆرەكە ی بێنیت... درۆی پیاویك سوورە لە خەیاڵەكانیدا ئەو كۆرە بدۆزیتەو كە بیستویەك ساڵ لەو ھەو بەر و نیکردوو... ھەموو ئەم چیرۆكە منیان بە دەستكاریکردنی كۆتایی چیرۆكێك دەزانی كە كۆتاییھاتوو... ئەوان لێكچوونی ناوی سەریاسەكانیان تەنیا بە لێكچوونی ھەندێ ناو دەزانی، نەوێك بە لێكچوونی ھەندێ سەرەتا، ھەندێ جەوھەر، ھەندێ كۆتایی.

ئەو دوو پۆژە ئەستێرە پەش ئازادانە بە دەشت و سەرچەم و ناو درەختەكاندا دەسوپایەو، لەدەشتەكاندا یاری دەکرد و شیرینی مەپی دەخواردو، كە ھەستم بە بەختەوێ دەکرد خوشحالبووم، جارێكیان لێپرسیم "موزەفەری سوێجەم كە سەریاس پۆشت دیتەو بۆ خەستەخانە، دیتەو بۆ لای من؟". من بەغەمگینیەو پێمگوت "نا... ئەستێرە پەش، ئەو پۆژە سەریاس دەروا تەنیش دەبێت خۆم بۆ

پۆیشتن ناماده بکهم ... ده بیئت به دوایدا برۆم، له یۆنانه وه سوار که شتی ده بيم و ده چم بۆ خۆرئاوا، به دوایدا ده چم بۆ ئینگلستان. له ده نگیدا ههستم به غه میکی قوول و گه وره کرد، ده مزانی ناتوانم ههچ بکهم ... له وه ئیفلجیترم بتوانم بچوکتین کۆمهک به و به وه زاران پۆخله به ره سووتوانه بکهم که له ویادا ده میتنه وه. گه نجیک بوو گه مارۆدراو، نه ده یتوانی وهک مروفیککی ناسایی بگه پتته وه بۆ کوچه و کۆلانه ساده کان، نه ده یتوانی سه فهری بکات، نه ده یتوانی له وه خسته خانه یه شدا تا نه به د ئارامبگریست. که گه پاینه وه بۆ خسته خانه که، وهک نه وه بوو خیانه تم لی کرد بیئت، له به رده رگا که وه به شهرم و غه مگینییه وه گووتی «ئیترا تۆش نایه یته وه؟». من نه مده ویست درۆی له گه لدا بکهم، نه مده ویست هیوای درۆی پیتیبه خشم، نه مده ویست چاوه پروانی ههچ که سییک بکات، چاوه پروانی ههچ بکات، باوه شم پیا کردو گووتم «ئه ستیره ی رهش وه ره ده ری ... تۆ ده توانی قسه بکه یت ... تۆ ده توانی له بری هه موو نه و پیاوه سووتوانه قسه بکه یت، تۆ له هه موویان به هیژتری، وه ره ده ری و ده موچاوی راسته قینه ی خۆت نیشانیده و مه ترسه ... ده بیئت ئه م شاره فیژیست سه یری ده موچاوتان بکات» ئه ستیره ی رهش به ترسیکه وه گووتی «گه ر لیتره به مانکه نه ده ری، نازین ... به مانکه نه ده ری له سه ر جاده کان هه ر پشیله ده مانخۆن ...» من ئه ستیره ی رهشم راده وه شانده ده مگووت «پییانبلی وه رنه ده ری ... با هه مووتان پۆژیک بیته ده ری و برژینه کۆلانه کان ... وه رنه ده ری با ئیمه بتانبینین ... نه وانه بتانبینین که هیشتا چیرۆکی ئیوه یان نه بیستوه». ئه ستیره ی رهش خۆی له دهستم راده و سه کاند و پایده کرده و به ده نگیککی گریاو ده یگووت «هه مویان ده زانن ... هه موویان ده زانن ... ههچ که س نییه نه زانیئت». ئه و ده پۆیشت و من هاوارم لیته کرد «وه رنه ده ری ... وه رن خۆتان پیشانی ئیمه بدهن، خۆتان پیشانی دره خته کان بدهن ... خۆتان پیشانی با و باران بدهن ... دهستی به کتر بگرن و وه رنه ده ری». ده زانم هاواریکی بیما نا بوو، هاواریک به

لەو کوچە بۆدەنگەدا ونبوو. بەداخەو ھە ئەى دۆستان، ھەزاران ئەفسوس و ھەسرەت مە ئەستێرەى پەشم ھێند نەناسى، ئەو كۆرە بەشێك بوو لە چیرۆكىكى تر، پارچەى ناو ھىكايەتێكى تارىكى دىكەبوو، بەچۆرىكى سەىر و لە چركەىكى ديارىكراودا تىكەل بەو چیرۆكەى مە بوو، چیرۆكى ئالۆزى يەكێك پىگايەكى نەبوو بۆ تىپامان لە چیرۆكى كەسى تر. ئەستێرەى پەشم خۆى دەىزانى مە ناتوانم دواى ئەو بكەوم، سلاویشى لە مە، ھەك سلاوى غەمگىنى تارمايىكە بوو كە بە ھىكايەتێكدا تىدەپەرىت. مە دەستى سەرىاسم دەگرت، دەمگرتە ئامیز و بەرەو ناو خەستەخانەكە تەكاندەدا، لەو ساتەدا ماشىنىك لە تەكانەو دەووستا... چوار چەكدار دادەبەزىن، بەخىزايى ئابلۆقەيان دەداىن، ھەرىكەيان لە تەنىشتىكەو دەىگرتە، چوار كەس بوون ھەر چوارىيان يەك سىما و پوخسارىيان ھەبوو، يەكێكىيان لە ھەمويان بەىقارتر بوو دەىگوت ”موزەفەرى سوبخەم... پۆل باش... داواى لىبورندەكەىن، فەرمانىكمان پىتە دەبىت لەگەلماندا بىت... بەىمنى ئەو نەخۆشە دانى و لە گەلماندا ھەرە، ئىمە خۆمان سەرىاسى سوبخەم دەگىرپەنەو سەرى شوپىنى خۆى... دەىبەىنەو سەرى جىگای خۆى... غەمى ھىچت نەبىت... ھەرە لە ماشىنەكەدا دانىشە و ئارام بە... ئىمە ھەموو شتەكانى تر دەكەىن... تۆ ئەو تە لەسەرە لىرەدا دانىشیت و ھىمەن بىت و ھەولى ھىچ نەدەىت... ئىمە ھەموومان تۆ دەناسىن... پىمانگوتى فەرمانىكى تايبەتىمان پىتە لەگەل خۆماندا بىبەىن... فەرموو... فەرموو... ئاھ... دواجار تۆمان دۆزىيەو... تۆمان دۆزىيەو موزەفەرى سوبخەم... خودايە چەندە ئىمە لەدوى تۆ دەگەرىن؟ لە مىژە بەدواتدا دەگەرىن... لە مىژە... تۆ لە كووت؟ موزەفەرى سوبخەم تۆ لە كووت؟“

له مندالییه وه وابوو هر کاتیک درۆی بکردایه شتیکی دیکه پویده دا،
یان باران دهباری، یان درهخته کان دهکوتن، یان بالنده کان به پۆل
به سه سه زماندا دهفرین. نه و پۆزه که له بهردهم بیمارستانه که دا گیرام،
دَلنیا بووم ده مبه نه وه بۆ لای نه و، نه و ماوه یه ل ده ره وه ئازادانه
ده هاتم و ده چووم باکم به هیچ نه بوو، دَلنیا بووم پۆژیک له پۆزان
ده مبه نه وه بۆ لای نه و. من لیی نه ترسام... پیاویک بوو له گه ل هه موو
گونا هه گه وره کانیدا نه ده کرا لیی بترسم، به شیک بوو له زیانی من.
ده مزانی خه لکانیکی زۆر له بهر سامی نه و، له بیزاریاندا له و نه م ولاته
چۆلده که ن... به لام من لیی نه ده ترسام.

ئێواره یه کی درهنگ بوو منیان برد بۆ لای، له ژووریکی که میک تاریکدا
که وتبوو، بۆنی مردنی لیده هات، نه و چهند مانگی من نه مدیوو ته واو
پیربوو بوو، خۆی له به تانییه که وه پێچابوو، له سه سه سیستمیکی گه وره و
نیمچه شاهانه دا به پۆییکی گران به هاوه خه وتبوو، دنیا سارد نه بوو به لام
هه ستمده کرد نه و زۆر سه رمایه تی. وه که نه وه ی له شتیکی نادیار بترسیه تی،
هه موو ده رگاکانی له پشت خۆیه وه داخستبوو، هه ستمده کرد ترسیکی
قولیشی له پاسه وانه کان هه یه. که منی بینی به حورمه تیکه وه خۆی
پاستکرده وه و گووتی «موزه فهری سو بدهم هاتیت... ده ترسام نه یه تی...
ده ترسام نه تدۆز نه وه». بیزاری له دهنگی دهباری، نه وه که توپه یی. گه رچی
هه ردوو که مان زۆر پیر نه بووین، به لام ته واو به دوو پیره میترد ده چووین...
دوو پیره میترد که بۆ حیسابیکی قورس له ژووریکدا کۆبوونه ته وه. که سمان
نه مانده زانی چۆن و له کوپوه ده سته پیکه ی، که سمان کۆتایی دوا هه مین
گفتوگۆی خۆمان له و ماله سه وزه دا له یاد نه بوو. ماوه یه که به بیده نگه
ته ماشای یه که دیمان کرد، به جۆریک پیربوو بوو، به نه ستم وینه ی نه و
پیاوه ی تیا بوو که سالانیک له وه و بهر شه ویکی تاریک منی له مایه کرد.

جەھێشت و پۆیشت. من بە ھێمنی چوومە تەنیشتییەو و گووتم "یاقوبی سەنەوەر، زۆر پیریوویت... زۆر". توند دەستیگرتم و گووتی "پێمگووتیت تاعوون بڵاویۆتەو... پێمگووتی دەردیکی کوشندە بڵاویۆتەو، پێمگووتی یان نا؟... پێمگووتیت یان نا؟". بە ھێمنی گووتم "پێتگووتم... لە بیرمە پێتگووتم". بە ئەسپایی سەرباداو بە دەنگیکەو کە ھەمووی ھەسرەت بوو، گووتی "پێمگووتیت تۆ یاقوتیکی پاکی یان نا... پێمگووتیت یان نا؟". من بۆ ئەو ھێمنیکەم ھەو دەستەکی دیکەم خستە سەر دەستی و پێمگووت "پێتگووتم... پێتگووتم" بە چاویکەو ھەمووی خەفەت و پیری بوو تەماشایکردم و گووتی "پێمگووتیت مەچۆرەو بۆ ناو ئەو دۇنیایە... خۆت لەو پیسییە ھەلمەکیشە، پۆھی خۆت بە دووربگرە... پۆھی خۆت کە خودا ئەو بە ھەریە پێتەخشی پاکبیت... بۆ پۆیشتیت... بۆ تێنەگەیشتی من باسی چیت بۆدەکەم؟ بۆ؟". سەیرمەکردو دەمگووت "یاقوبی سەنەوەر من و تۆ ھەردووکیان نەخۆشین... من و تۆ ھەردووکیان پیرین، ھیسابیکی زۆریشان لەبەیندایە... ھیسابیکی زۆر".

ئورەکە لە ژووری پادشاخان دەچوو، خۆی لە بیمارێک دەچوو لەسەر مەرگدا، ھەندێجار دەکۆکی، ھەندێجار دەسڕیکی کاغەزینی لە پاکەتێکی قەشەنگ دەردەھێناو لێوی خۆی پێدەسڕی. کە پێمەگووت "من و تۆ ھیسابیکی زۆرمان لە بەیندایە" زەردەخەنەکی دەگرت، زەردەخەنە پێرەمێردێک بە ئەستەم دەتوانیشت بۆ ژیان پێیکەنیت. دەیویست پێیکەنیت بە لام کۆکەیکە قورس دەنیشتە سەر سینە، دواوی بە ھەمان نیگای کۆنەو، نیگای سەرۆکیک چیت بە دروستی نازانیشت چی دەوێت، پیاویک میوەیک نەماو تاقینەکاتەو، بیمارێک لە نھینی مردن و نازار، لە لەزەتی ژیان و شادییەکانی تێگەیشتووە، پیاویک

ته نیا خه یالی لای تاقیکردنه وهی مردنه . به ئه سپایی ده یگوت «من و تۆ هاورپیمان نییه ... کهس ناتوانیت له نۆوان من و تۆدا هه کهم بیت، کهس ناتوانیت». به خه فه تیکه وه ده مگوت «ئه وانهی ده توانن هه کهم بن، یان مردن، یان دیلن، یان زمانیان نییه». نیگایه کی پرمانا ته ماشایده کردم و ده یگوت «ئه وه دوا هه مین ئومیدمان بوو، دوا هه مین ئومید... ئیستا هیوا به کمان نییه، ده کرا من و تۆ دوور له هه موو ده رده کان، دوور له تاعوون، پیکه وه خۆمان بۆ خه لوه تیککی درێژ ته رخانه کهین... ده کرا من و تۆ پیکه وه هه موو شتیک تیگه گین، به لام ئیستا تۆ هه موو شتیک ده زانیت، زانین بیگونا ههی مرۆف لکه دار ده کات... هه موو ئه وانهی نه ئینییه کان ده زانن پاکنین، زانینی نه ئینییه کان پیسمان ده کات... ئیمه تا ئه وکاته پاکین که شته کان نازانین، که گومان ناکهین... که ئینسان تیکه ل به نه ئینییه کان بوو، که هه قیقه تی ئه وانهی دی بینسی ده بیته گونا هبار، مرۆف تا ئه و شوینه پاکه که هه چ له گونا ههی ئه وانهی تر نازانیت، تا ئه و شوینه پاکه که ده رککی به پیسی دنیا نه کردوه».

ده مزانی ده یه ویت بلیت چی، ده ستمده خسته سه رشانی و ده مگوت «من ئیستا هه موو شته کانم بینسی، له هه ندی نه ئینی تیگه یستم، هه ندی ده رگا مکرده وه... به پیی خۆم چوومه ناو پیسییه کانه وه، تۆ پیتوایه ده بوایه من نه چوومایه... ها پیتوایه ده بایه هه میشه له و خانووه سه وه زه دا چاوه پوانی تۆم بکرایه؟». وهک بۆ دوور پروانیت سه ری به رزده کرده وه و ده یگوت «گه ر تۆ نه چوویتایه، ده کرا له نۆوان من و تۆدا شتیک تر هه بیت، ده مانتوانی له سه ر مه عده نی مرۆف، گه وه ری ژیان، ناوه پۆکی وجود قسه به کهین، بیئه وهی کانتیک من قسه ده کهم به و چاوانه ته ماشامبه کهیت، ئه و نیگایه م تیگریت و وام لیبه کهیت هه ست به شه رمبه کهم... من ده مو یست من و تۆ باسی چاکه و خراپه، جوانی و دزیوی به کهین، پیکه وه بژین و له و دیو وجودی بچوکی خۆمانه

قەسە لە سەر شتەکان بکەین... تێدەگەیت لەو دیو و جودى بچوکى
خۆمانەوه...". چەندەھا جار ئەو پستەییەى دووبارە دەکردهوه. ئەو پقى
لە وجودى بچوکى مەرفەکان بوو، لە کۆنەوه وابوو، چاروى لە جۆرە
ژیاننیک بوو، ئەستەمبوو بەبێ فرامۆشکردنى بوونى بچوکى مەرفەکان
بیتەدى. پشووێکى کەمى دەدا، من تەماشامدەکرد و هیچم نەدەگوت...
دەمزانی هێشتا مەودایەکی درێژمان لە بەردەمدایە بۆئەوهى ھەموو شتیک
بۆلێن. نەخۆشى و پەککەوتەیی ھیچیان لە تیزى خەيال و قوولئى
نیگاكانى نەگۆرپیوو، کە تەماشایدەکرد دەترانى ھەندئ شت دەبینیت تۆ
نایبینیت، ھەست بە ھەندئ شت دەکات تۆ ھەستى پێناکەیت. کەمیک
دەکۆکى و لەسەرخۆ لە جیگاگەى خۆى ھەلەدەستا و بەتانییەکەى لە خۆى
دەپێچاو دەیگوت "مالئیکى سەوزبوو... مالئیکى سەوز، بۆ ئەم پۆژانە
دروستمکرد کە پێردەبین، کە چیتەر ئارەزوویەکمان نامیتیت لە شتە
پۆژانەکاندا ونبین، لەویدا کۆدەبینەوه، خۆمان تەرخاندەکەین بۆ پامان
لە مانا گەورەکان... قەسە لە سیاسەت و شەپ ناکەین، بەلکو قەسە لە
دونیادەکەین بە وجۆرەى کە بەبێ ئەو شتانە ھەیه، بەبێ ئەو ئازارانەى
مەرف بۆى زیاددەکات... لەزەت لە بێدەنگى سروشت و ئارامییەکانى
دەبینین... چ خۆشە مەرف لە ئاسوودەییەکی قوولدا بیرکاتەوه، لە
ئاسوودەییەکی راستەقینەدا بیرکاتەوه و بەریت... تۆ ئەو لەزەتەت لە
من حەرامکرد... من دەترسم بەتەنیا بیر لە ژيان بکەمەوه، دەترسم
لەسەرەمەرگدا بەتەنیا بیر لە ژيان بکەمەوه".

کە دەیزانى من هیچم نییە بۆلێم دەیگوت "یەكجۆرە پاکی ھەیه،
یەكجۆرە پاکی و ھیچی تر، ئەویش ئەو یە نەھێلێن مەرف لە مەرف
تێگات... کە مەرف لە مەرف تێگەیشت ھەموو شتیک دەبیتە گوناھ". من
دەمگوت "یاقوب... ئەو چ پاکییە کە لەسەر نەزانی دروستبوویت؟!".
ئەویش دەیگوت "ئەى ئەو چ زانییەکە دەمانکات بە دوژمن... دەمانخاتە

گومانەوه، نامیلێت ئارام بژین و بخەوین؟!». دەوهستاو بە خێراییهکی ناناساییهوه دهیگوت «من باس له زانیییک دهکەم پاکێ ببهخشیتهوه به من... نههیلێت زۆر تهماشای ناو دڵی خۆم بکەم... موزهفر من له تهماشای دهرونی خۆم بێزارم. مەرۆف نابێت له کۆتاییدا بیر له وهلامی ئه و پرسیارانە بکاتهوه که بهدریژایی ژیان نهیتوانیوه وهلامیانبداتهوه. بهر له مردن دهههویت هیزی نهوهم هههیت بیر له وهلامی ههچ پرسیاریکی بچوک نهکههوه. دههویت من و تۆ ئاسوده بهمرین، ئاسوده بيش نهوهیه بهر له مردن بۆ ههچ نهگهپیت، بهر له مردن خهیاڵت لای وهلامی ههچ پرسیاریکی بچوک نههیت. من باسی ئاسوده بیهیم بۆ کردیت، ئاسوده بیهی بۆ تێمهگه یشتیت؟ بۆ مەرۆف له نزیک مردنهوه ههیشه بیر له پابوردو دهکاتهوه... بۆ؟ بۆ ئاوڕدهداتهوه؟ من دههویت بهرم و ئاوڕدهههوه». بهکهمیك نانارامی و توڕه بیههوه دههگوت «له بهرئهوهی گهر ئاوڕیده هیه وه سه ریاسه کان ده بینیت، له بهرئهوهی تۆ ده ترسیت تهماشای سه ریاسه کان بکهیت، دهتهویت من و تۆ دۆستایهتییهک ببهستین له سه رفه رامۆشی و نه زانین و یادچونهوه دروستبووین... وهک هه موو هوکمرانه کانی تر دهتهویت بهمریت و پێش خۆت هه موو نهتینییه کانت سووتاندیت، بهمریت و کهس تهماشای ده فته ریکت نهکات... وهک هه موو هوکمرانه کان، وهک هه موو پیغه مبه ره کان، دهتهویت له پێگای بیرکردنهوه له گهردون و ژیان و سروشت و جه وه ره دووره کان، مەرۆف له یاد خۆت به ریته وه، ئه م بوونه وه ره بچوک و گه مارۆدراوه له بیر خۆت به ریته وه... یاقوب پێگای من و تۆ یه ک پێگا نییه، بمبوره من نه متوانی له گه لته دایم... یاقوبی دۆست نه متوانی، عه قوومبکه... له بهرئهوهی دوا ی بیستویهک سال زیندان، دوا ی تیفکرینی گه وه ره له سروشت و گهردون و بیابان و ژیان، دوا ی تیفکرینی زۆر نه متوانی مەرۆف فرهامۆش بکەم... تۆ بۆیه منت دهویت هه ردوو کمان پێکه وه مەرۆف له یاده وه ری خۆمان بسپینه وه به سه ر ژیان و وجود

بچوکی ئەواندا بازیدەین، تۆ بۆیە دەژیت بۆ ئەوێ لەیادیانبکەیت، من بۆیە دەژیم بەیادیانبهێنمەو، پێگای من و تۆ یەک پێگا نییە”.

تۆرەبوونی من کەمێک ئارامیدەکردهو، دەیزانی من چۆ دەلێم و چاوەروانی ئەو قسانەشی دەکرد.

گووتی ”زیندووین یان مردوو. لەیادیانبکەیت یان نا، ئێمە بەیەکنەگەین. دلێان پێ بێباکسی و گالته‌بوو. قێزو فەرامۆشی، کەمترخەمی و پق. نەدەکرا فەرامۆشیان نەکەم، نەدەبوو، چارەیکێ ترم نەبوو”. بەدەنگێکی ھێندە سەیر ئەو قسەییەیدەکرد، نەدەزانی تەواو ھەست بەچی دەکات، دەنگی پێبوو لە دلنیایی و پەشیمانیش. ھاتە تەنیشتمەو و گووتی ”دەمزانی تۆ دوايانده‌کەویت، دەمزانی بەدواياندا دەپۆیت... ئەو پۆژەیی لەسەریاسی سوبخەمت پرسی، دلنیابووم ھەموو شتێک لە نێوان من و تۆدا دەشکێت... دەمزانی پۆژێک لە پۆژان بە پێگایەکدا دەپۆیت و دەگەیتە بەردەم سەید جەلالی شەمس... دواچاریش پۆشتیت و گەشتیت بەردەم سەید جەلالی شەمس... مەلەونە ئەوێ نەیتنی ئەم چیرۆکەیی ھەڵدایەو... مەلەونە”.

کە ناوی سەید جەلالی شەمسی دەھێنا تێدەگەیشتم دەیەوێت ئەو چیرۆکەم بۆ باسبکات کەسەلەهای سەل بە نەیتنی ھەلیگرتبوو. بە غەمگینی پیریکی ھەدیگوت ”ئێستا تۆ دوو ھەناری شوشەت لایە و من ھیچ”. دەچوو بەردەم پەنجەرەیی ژوورەکەیی پەردەکانی تەواو دەکردهو، ھێمنی و تاریکی ئێوارە غەمگینیەکی قورستریان دەھێنا پەنجەرەیی، بەتانییەکەیی توندتر لە خۆیەو دەپێچاو لەسەر مۆبیلێکی چەرمی پەش لە نزیک پەنجەرەکەو دادەنیشست و دەیگوت ”سێ ھەناری شوشە بوون، سێ ھەناری شوشە یەک دەست دروستیکردبوون، باوکیک بۆ سێ کوپی خۆی دروستیکردبوون... باوکیکی سەنەتکار، ھونەرماندیک سیحریکی گەرە لەدەست و پەنجەکانیدا بوو، سێ کوپی ھەبوو،

هەر سێکیان پێشمەرگەبوون، هەر سێکیان لە بوردومانیکێ دەوله‌تدا شه‌هیدبوون، من له‌ گوندیکێ چکۆلانه‌دا له‌ باکور خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی هێزه‌کانمان بووم. ئه‌وکات سه‌ره‌تای شۆرش بوو، هەر سێکیانیان به‌ شه‌هیدی هێنا و له‌ مزگه‌وتی گونده‌که‌دا له‌ته‌نیشته‌ به‌کدییه‌وه‌ دایاننان، ده‌مه‌و ئێواره‌یه‌کی دره‌نگ باوکیان هات، پیره‌مێردیکێ هونه‌رمه‌ند بوو، جگه‌ له‌ وه‌ناره‌ شوشانه‌ هه‌چی دی پێنه‌بوو... که‌ منی بینی ده‌ستیکرده‌ ملم و دانه‌ویییه‌وه‌ و ده‌ستی ماچکردم. شه‌هیدبوونی کۆپه‌کانی وره‌یان نه‌پوخاندبوو. غه‌می له‌وه‌ ده‌خوارد نه‌یتوانیبوو ئه‌و سێ هه‌ناره‌ فیه‌ی کۆپه‌کانی بخت. به‌منی گسوت «سێ برا بوون، له‌یه‌کتر جیا نه‌ده‌بوونه‌وه‌، هه‌میشه‌ به‌یه‌که‌وه‌بوون، له‌قوتابخانه‌، له‌یارێگا، له‌زانکۆ... هه‌مووشته‌سێکیان پێکه‌وه‌بوو، که‌ بووشن به‌ پێشمه‌رگه‌ ده‌ستی یه‌کتریان به‌رنه‌دا. پۆژیک نامه‌یه‌کیان بۆ ناردم بۆ وه‌رشه‌که‌م، گووتبوویان شۆرش فه‌رمانی پێکردوین له‌یه‌کتر جیا بینه‌وه‌، شۆرش واپێویستده‌کات هه‌ریه‌که‌مان بچینه‌ هه‌ریمیک و له‌ هێزیکێ تابه‌تدا خزمه‌تی نیشته‌مان بکه‌ین. داوایان لێکردبووم شته‌سێکیان بۆ دروستبکه‌م هه‌لێگرن و بپاریزن، تا له‌هه‌ر شوێنیکێ دونه‌یادا بوون که‌ ته‌ماشایانکرد یه‌کتریان به‌یادابێته‌وه‌. شته‌یک که‌ گرتیان به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌ستی براهه‌تیان تیا بجولێنیت، شته‌یک بیا نه‌به‌سته‌یتته‌وه‌ به‌یه‌که‌وه‌». موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سا‌له‌ ئیستاش نیگای ئه‌و پیره‌مێرده‌ و ده‌نگیم له‌یاده‌، ئێواره‌یه‌ک بوو هه‌مووی ته‌م بوو، من و ئه‌و له‌ ناو ته‌مه‌که‌دا پیا سه‌مانده‌کرد، ئه‌و له‌بری ئه‌وه‌ی باسی مردنی کۆپه‌کانی بکات، باسی له‌ شته‌یک کرد هه‌موومان پێکه‌وه‌ به‌سته‌یتته‌وه‌. ته‌م بوو موزه‌فه‌ری سو‌بده‌م له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا من چاوی ئه‌و پیره‌مێرده‌م له‌ یاده‌... ته‌م بوو، که‌چی من د‌ل و هه‌ناسه‌ و نیگاکانیم له‌یاده‌. به‌غه‌مگینییه‌وه‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم و گووتی «من ئه‌م هه‌نارانه‌م بۆ دروستکردن... ئه‌م هه‌نارانه‌» ده‌ستی برد و له‌ گیرفانه‌

سێ هه ناری شوشه ی ده ره یێنا ... ” به ئارامیه وه گووتی ”ئهم هه نارانه فریایان نه که وت ... هه لیگره، سه روک ئهم هه نارانه هه لیگره، با شتیک هه بیئت هه موومان به یه که وه بیه ستیته وه، شتیک هه بیئت من به تو وه بیه ستیته وه، کوپه کانی من به وانه وه بیه ستیته وه که ئیستا له دایکه بن، شتیک هه بیئت ئیستا و سه به ی پیکه وه گر یبدات ... هه لیان بگره سه روک، تو ده توانیت مانا بیه خشیته ئهم هه نارانه ... من ناتوانم هیچ شتیک پیشکه ش به شوپش بکه م، ئهم هه نارانه نه بیئت، ئهم هه نارانه ی ده بایه کوپه کانم هه لیگرن و ئیستا مردوون ... ئهم هه نارانه بده به وانه ی که نابیئت یه کتریان بیر بچیتته وه، ئه وه تاکه دیارییه که ده توانم پیشکه شی شوپشی بکه م”.

هه ره ئه وه شه وه ئه وه سێ هه نارهم له شوینی کدا شارده وه، له جیگایه کدا هه لمگرتن هیچ که س زه فه ریان پینه بات. کوپه کانی ئه وه چیتر پتیوستان به وه هه نارانه نه بوو، ئه وه هه نارانه بو ژیان بوون ... بو ژیان ... بو ئه وانه بوون که زیندوون ... موزه فه ره ... هاوار ... موزه فه ره هاوار ئیستاش ده لئیت ئه وه ساته یه، ده لئیت ئه وه شه وه تاریکانه یه که له گه رمه ی شوپشدا ده چووم و ئه وه هه نارانه م ده ره ه یێنا و ته ماشامده کردن. هه موو پیشمه رگه کانمان ئاماده بوون خویان فیدابکه ن، ئاماده بوون بمرن ... ئه وان له گه ل مردندا سویندیان خواردبوو، به لام ئهم هه نارانه هه ناری وه فابوون، هه ناری ئومیدبوون، ئومیدی پیریک که ژیانیکی جاویدانی بو کوپه کانی خواستبوو ... نه مده ویست ئهم هه نارانه بده م به یه کیک که ده مریت، بیده م به یه کیک که ده شیت له م جهنگانه دا تیا بجیت، ده مویت بیده م به وانه ی که ژیانیا ن له به رده مدایه ... ژیان ... ژیان ... ژیان به هه موو مانا بیسنوره کانی ئهم وشه مه لعونه وه ... به لام له هیچ که س دلنیا نه بووم. ده بووایه سێ که س بدۆزمه وه که بژین و یه کتر ونه که ن، ده بوایه خیانه ت له مانای ئه وه هه نار هه شوشانه نه که م، سێ

هه‌نار، که‌وه‌ک سێ په‌یامی هه‌تا‌هه‌تایی براهه‌تی، له‌ نێوان سێ مۆفدا، له‌ نێوان سێ که‌سدا که‌ ده‌بایه‌ په‌کتر و نه‌که‌ن... موزه‌فه‌ری سو‌بچه‌م هاوار من وه‌ک تۆ ده‌زانم... وه‌ک تۆ هه‌سته‌ده‌که‌م هه‌یج شتێک له‌یه‌کتری و نه‌کردن سه‌خت‌تر نه‌یه... ده‌بایه‌ بیده‌مه‌ سێ که‌س که‌ نابێت په‌کتری و نه‌که‌ن... نه‌و شه‌وه‌ی که‌ سه‌ریاسه‌کان ها‌نه‌ دونه‌یاوه‌ وه‌ک نه‌وه‌بوو نه‌وان بۆ نه‌و سێ هه‌ناره‌ دروست‌بووین... تێمه‌ده‌گه‌یت... وه‌ک نه‌وه‌بوو نه‌و مندالانه‌ بۆ نه‌و سێ هه‌ناره‌ دروست‌بووین.

من قسه‌کانیم پیده‌به‌ری و ده‌مگوت «به‌لام دوا‌جار نه‌و هه‌نارانه‌ت دایه‌ نه‌و مندالانه‌ی و نه‌تکردن و و نه‌یانکردیت، و نه‌تکردن و خو‌شیا‌ن په‌کتریا‌ن و نه‌کرد».

ده‌نگی به‌رزده‌کرده‌وه‌و ده‌یگوت «بیده‌نگ به‌... موزه‌فه‌ری سو‌بچه‌م... تۆ بیده‌نگ به‌... لێگه‌پێ با سه‌ره‌تای نه‌و چیرۆکه‌ت بۆ بگێمه‌وه‌، که‌ هه‌یج که‌س جگه‌ له‌ من له‌سه‌ر نه‌سته‌یره‌یه‌ نایزانیت. بیده‌نگ به‌و گو‌یگره‌ و نه‌و سا‌ته‌م لێمه‌شه‌یۆینه‌ که‌ عومری‌که‌ له‌ پۆ‌حی خو‌مدا هه‌لم‌گرتوه‌». ده‌وه‌ستا‌و که‌میک ئا‌وی ده‌خواره‌وه‌، هه‌ناسه‌یه‌کی قو‌وڵی هه‌لده‌کێشا و به‌ ئارامییه‌که‌وه‌ که‌ ئارامی که‌سێک بو‌و به‌پاری‌دا‌بیت گه‌وره‌ترین نه‌ینی ژیا‌نی خو‌ی ئاشکرا‌بکا‌ت، ده‌یگوت «تۆ ده‌زانی تۆ با‌وکی په‌کی‌ک له‌و سه‌ریاسانه‌یت، ته‌نیا په‌کی‌ک، دل‌نیاشم له‌ خو‌ت نه‌پرسیوه‌ نه‌ی با‌وکی نه‌و دو‌و سه‌ریاسه‌ی تر کێیه‌؟ من تۆ ده‌ناسم، چونکه‌ نا‌و پۆ‌حت ده‌خو‌ینه‌وه‌. بێگومانم نه‌تپرسیوه‌ نه‌و پیا‌وه‌ دل‌په‌قه‌ کێیه‌ که‌ دو‌و کو‌پی خو‌ی به‌ره‌لا‌کردۆته‌ به‌ر تۆفانی زه‌مان، ده‌ستی لێ‌به‌ردا‌ون و به‌خشی‌ونی به‌ گه‌رده‌لو‌ول... نه‌تپرسیوه‌، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی دل‌نیا‌بو‌ویت هه‌رگیز نا‌توانیت نه‌و وه‌لامه‌ بدۆ‌زیت‌وه‌، نا‌توانیت بگه‌یته‌ هه‌یج شتێک، نه‌گه‌ر گومان‌یک‌شیت هه‌بیت تیا‌ ناگه‌یه‌ په‌قین، به‌لام من به‌تۆ ده‌لێم، نه‌و دو‌وانه‌ی تر کو‌پی منن نه‌و دو‌و سه‌ریاسه‌ی تر که‌ کو‌پی

تۆ نین کوپی منن... ھەرامزادەى منن... تێدەگەیت، ھەرامزادەى ئەو پۆژ و شەو ھە تارىکانەى شوپشن کە من شەوانە بە کوپى لە باوەشى ھەندى ئافرەندا لەو گوندە بەرزانی چیا پۆژمەدە کردەو، مندالى ئەو شەوانەى سەرۆکێکن گەر ئافرەت نەبوایە شوپش دەیکوشت... من لەو چیايانە بەچی دەژیام، ھا تۆ دەزانی بەچی دەژیام، موزەفەر دەزانی بەچی دەژیام؟. بەو شەوانە دەژیام کە بە نەینى و بەتەنیا دەرەچوم و ھىچ کەس نەیدەزانی دەچم بۆ کوئ، ئەو شەوانەى لە ھەر شوپنىکی ئەم ولاتەدا بوومایە، لە ھەر گوندیکدا بوومایە ئافرەتیک ھەبوو لەگەڵمدا بخەویت. گەر ئافرەتیک نەبوایە ھەستم بە شکست دەکرد.

کە قسەیدەکرد شتەکان خامۆش بوون، ھەستەدەکرد لە دلەو قسەدەکات، ھىچ شتیک لەجى خۆى نەدەجولا، ھەوا کپ، زەمین کپ، گۆلدانەکان بێدەنگ، فەزای ژوورەکان ئارام، پەردەکان بێجولە و خامۆش. ئەو درۆینەدەکرد. وەک ئەو ھەبوو بپاریدا بێت نەھێلێت ھىچ شتیک لەو ژوورەدا بجولێتەو، نەھێلێت لە راستى زیاتر ھىچى تر بێت ناو ئەو ئیوارەىو، پاستییەک ئارامییەک ببخەشێتە پۆحى خۆى و شتەکانى دەورووبەریش. بە کۆکەیکى توندەو دەستى وەک دەستى فیرەوونیکى نەخۆش بەرزە کردەو و بە نیگایەکی قوولەو دەیگوت "ئەوان کوپی من بوون... کوپی من... لە خوینى من بوون... بەرھەمى شەو ھە تارىکەکانى من بوون، بەرھەمى ئەو شەوانەى تەنیا من و خودا و مەعشوقەکانم دەمانزانی... ئەو شەوانەى نەدەبایە ھەوالیان لە ھىچ زاریک بترانیت... ئەو شەوانەى تارىکتر لە ھەر تارىکیەک، تەلیسمایتر لە ھەر تەلیسمیک ھەلمەدەگرتن. ھىچ کەس تا ئەمڕۆش نەینى ئەو شەوانە نازانیت. گوپیگرە سووچدەم و غەمبار مەبە، بەشیکی گەورەى ئەو نەینیانە لەگەڵ مندا دەچیتە گۆرەو. مەرۆف نەینییەکانى خۆى لەگەڵ

خۆیدا دەبات. گەر نەهێنی نەبێت ژیان دەبێتە قەسابخانەیەکی گەورە،
 خێزانەکان دەپوختن، لەشکرەکان شکستدەهێنن، مۆفەکان پێسوادەبن...
 من هەمیشە ستایشی نەهێنی دەکەم... هەمیشە... هەمیشە. ئەو
 دووانەش دوو نەهێنی گەورەیی من بوون... ئەو دوو سەریاسە دوو نەهێنی
 من بوون... لە من بوون... دایکیان بێوێژنی جووتیارێک بوو، من
 لەگەڵیدا خەوتم و نەمدەزانی دەکرێت دوو کوڕ لە ژوانەکانمان دروست
 بێت، دوو کوڕی حەرەمزا، دوو کوڕ نەمدەویست لەدایکەن... هەمیشە
 وایە، شۆپش هەمیشە وایە... هەمیشە لە هەناوی شۆپشدا کۆمەڵێک
 منداڵ لەدایکەدەبن کە کەس نایەوێت لە دایکەن... دێن و کەس نایەوێت
 بێن. دایکیان لە شەوی لەدایکبوونیاندا مرد، من خۆم مامانی بووم،
 خۆم سەرمخست بۆ ئەشکەوتیکی بەرز، ئەشکەوتیک نزیک لە خودا و
 دوور لە زەمین، نەدەبایە هیچ کەس بە نەهێنی ئەو منداڵانە بزانێت. گەر
 یەک کەس بەو چیرۆکە بزانیبایە، دەبایە واز لە شۆپش بهێنم، دەبایە
 سەرۆکایەتی چۆلەکەم بۆ ئەوانە وەک دوپشک چارووەکانی خۆیان لەسەر
 سەرم ڕاگرێبوو، دەبایە واز لەو میلەتە بهێنم کە بەبێ من جەستەیی
 ئیفلێج بوو. گۆیگرە موزەفەر... گوێ لەو نەهێنییە بگرە کە تەمەنی
 بیستویەک ساڵە. شەویەک ئەو ژنەم برد بۆ ئەشکەوتیکی دوور و لەویدا
 لە دەست نەیارانی من و لە دەست کەس و کاری ئەو حەشارمدا، لەبەرئەو
 خوشمەدەویست، گەر خوشم نەویستایە، دەکرا حاشای لێبکەم و وازی
 لێبهێنم بمریت... نا وازم لێنەهێنا تا لەو یادا منداڵی بوو، شەویکی
 تاریک لەبەر قوتیلەییکی دووکه‌لاویدا دوو کوڕی بوو، بەلام خۆی بە دەم
 ئازاریکی گەورە وە مرد... موزەفەری هاوڕێم... دوستی من تێمبگە، لە
 ترس و ئازاری من بگە لەو شەویدا، لەو بگە دوو کۆرپەت لەبەردەستدا
 بێت، دوو کۆرپەیی حەرەم، ژنیکی مردووت لەبەردەستدا بێت. سەرئەپای
 خۆت ترس و خوێن بێت. ئەو شەو کۆرپەکانم پێچایە و دایکیانم

گورپێکدا ناشت که هیچ که سێک ناتوانیت بچیته‌وه سه‌ری. گورپێک به نه‌ینی ده‌مێنیته‌وه ... نه‌ینییه‌ک هیچ که س ناتوانیت به‌شکێنیت ... وه‌ک نه‌ینییه‌ گه‌وره‌کانی نه‌م واته له‌ سندوقێکی داخراو تارێکدا سه‌ری داده‌خریت و که‌س ناتوانیت بیکاته‌وه. سندوقێک کلێله‌کانی لای که‌س نییه ... من پێمگوتی، تکام لێکردیت دوا‌ی ئه‌و شتانه‌ که‌ویت که له‌ زه‌ریایه‌کی قوڵدا ونه‌بون. دوا‌ی ئه‌فسانه‌یه‌ک نه‌که‌ویت که نایدۆزیته‌وه ... به‌لام تۆ به‌قه‌سه‌ی منت نه‌کرد، به‌قه‌سه‌ت نه‌کردم. ئه‌و شه‌وه له‌ ژێر نه‌ستێره‌کاندا ئه‌و ژنه‌م ناشت و که‌سێک له‌سه‌ر نه‌ستێره‌یه‌دا نه‌یزانی ... خودا‌حافیزیم لێکردو به‌ دوو مه‌لۆتکه‌وه له‌و چیا‌یه‌ دابه‌زیم. ده‌زانیت ئه‌و شه‌وه که‌ی بوو، ده‌زانیت؟ ... مانگی‌ک دوا‌ی ئه‌و شه‌وه بوو که من و تۆ له‌و گه‌مارۆیه‌دا مالا‌واییمان له‌گه‌ڵ یه‌کدا کرد. ناوی تۆ ئه‌و کات له‌نیوان شو‌پشگێژه‌کاندا شتێک بوو، سه‌نگیکی هه‌بوو. من ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی تۆشم له‌به‌رده‌ستدا بوو، سه‌ریاسی تۆم لای خه‌زانێکی دۆستی حه‌یزب له‌ گوندێکدا به‌ئه‌مانه‌ت دانا‌بوو. نه‌ده‌بوو هیچ که‌س بزانیت ئه‌وانه‌ کوپی من ... هه‌ردووکیانم گرت‌بوو به‌ده‌سته‌وه و وه‌ک شه‌یتانیکی به‌د له‌ تارێکدا ده‌له‌رزیم. هه‌موو ده‌ماره‌کانم له‌ سه‌ره‌تی شتێکی ترسناک ده‌فهری، نه‌مه‌دانه‌ی ئه‌و مندالانه‌ چی لێکه‌م ... نه‌مه‌دانه‌ی له‌ ناو ئه‌و به‌ردانه‌دا جێیانبه‌یڵم، ئه‌وان کوپی من بوون، ده‌بوایه‌ بیانناسم، بیانبینم، هه‌ست به‌ وجودیان بکه‌م ... نه‌مه‌دو‌یست ئاوه‌ها فریاندەم، بیانخه‌مه‌ نزیک دیواری مزگه‌وتێک و به‌جێیانبه‌یڵم، نا ئه‌گه‌رچی دوا‌جار هه‌موو شته‌کان واکه‌وتنه‌وه، به‌لام من وانه‌بووم. من خه‌ونی‌کم بۆ ئه‌و مندالنه‌ حه‌رامزادانه‌ هه‌بوو ... تێمه‌گه‌یت خه‌ونی‌کم بۆیان هه‌بوو ... خه‌ونی‌کم ... من ناتوانم ژیا‌ن بگۆرم، من سه‌رۆکم، من خودا نیم ... تێده‌گه‌یت، سه‌رۆکه‌کان ته‌نیا ده‌توانن خه‌ونه‌کان بگۆین ... من خودا نیم ... خودا نیم. خودا ژیا‌ن ده‌گۆریت، به‌لام سو‌بده‌م تۆ تێناگه‌یت،

ئەوان خەونیکی تریان هەبوو، کۆپەکانی من نەدەکرا خەونی تریان هەبیئت. چ شتیک لەو غەمگینترە تۆ نەتوانیت خەونی کۆپەکانی خۆت تەفسیربکەیت... تۆ تێناگەیت”.

ئەو ماوە درێژە وەک ئەوەی لە ژووریکی خاڵیدا بۆ سێبەرەکانی خۆی قسەبکات، قسەیدەکرد.

دواجار لەسەرە خۆ دەمی سڤی و بەردەوام دەبوو.

”بەلام وازبەینە با بەجۆریکی تر چیرۆکەکەت بۆ بگێڕمەوه. ئەو کات هەموو دەیانزانسی تۆ کۆرپێکت لێبەجێماوه، دەیانزانسی ئەو شەوهی کە گیراییت تازە بە تازە بووبوویت بە باوکی کۆرپەیهکی چکۆلانی. دەیانزانسی کۆرپەکهی تۆ ناوی سەریاسە، ناویکی سەیر لە باوکیکی سەیرهوه. ئەو شەوه کە لە ناو بادا دەلەرزیم شتیک لە قوولایی دڵمدا پێیدەگووتم تەنهایى ئەو کۆرپەیه و ونبووئی، جیاوازییهکی نییه لەگەڵ تەنهایى ئەم کۆرپانە و ونبوویناندا، هەر سێکیان بێدایک بوون، هەر سێکیشیان نەیاندهتوانی خواوەنی باوک بن، هیچ کەسیشیان جێگایهکی نەبوو لەم زهویهدا بەخۆی بگرت... تۆ پێمبۆلێ موزەفەر کۆمەڵیک پیاوی کێوتنشین دەمانتوانی چی لە سێ کۆرپەبکەین... چی؟”. هەناسەیهکی قوولسی هەلدهکێشاو پڕ بە ژووهره که هاواریده کرد “واى له من وای... وای له من وای”.

”تەنیا پێگایەک بۆ ئەوەی پزگاریانبکەم، ئەوه بوو یەک ناویان لێبنێم... ئەوه تەنیا پێگابوو نەهێڵم نەهێنیهکەیان لە ناو نەهێنیهکاندا ونبێت، نەهێڵم ناویان لە ناو ناوهکانی تردا ببێت بە ژێرهوه، لەیهککاتدا ونبیانبکەم و نەشەهێڵم ونبن. نەهێڵم ئەو داوه دەزووه ونبێت کە دواجار هەموومان دەباتەوه سەر ئەو حیکایەتە... وای له من وای... ئەوه تەنیا چاره بوو... وای له من وای، وای له من وای”.

بە شێوهیهکی ترسناک دەینالاند و هاواریده کرد.

«من بە ئومیدی ئەو نەبووم بژیم و پزگاریانبکەم... دەبایە خۆیان
خۆیان پزگاریکەن، ئەو شەوێ چووم ھەنارە شوشەکانم دەرھێنا، ئەو
شەوێ ئەسپم زینکرد و ھانام بۆ سە جەلالی شەمس برد، دەمزان
نە من نە تۆ ناتوانین پزگاریانبکەین... نە من نە تۆ ناتوانین». کەمیک
ئارامدەبوو و بە ھێمنی دەیکووت «موزەفەری سوێجەم ئەم نالین
و ھاوارانەم نەتترسێت، ھەموو ئەو شتانە ئیستاش لە مۆتەکە یەکی
قورس دەچن... ئەوان یەک کەس بوون، دەبوایە یەک ناویان ھەبێت
و ئەو ناوێش ناوی تۆ بێت، تا ئەگەر پۆژیک ویستیان شانازی بە
شتیکەو بەکەن، شانازی بە تۆو بەکەن... دەبایە ھەر سێکیشیان ناویان
سەریاس بێت، ھەر سێکیشیان دوور لە یەک بژین، ھەر سێکیان بچنە سەر
پێگای جیاواز و لە سێ ھەریەمی جیاواز و لە سێ شوێنی دوور لە یەکا
بژین، تا ھیچ کەس ئاگاداری چیرۆکەکیان نەبێت، کەس بە ھەرامزادە
بانگیان نەکات، بە لکو وەک کوپی موزەفەری سوێجەم بانگیانبکەن...
سێ چیرۆک کە دواجار یەک چیرۆک بوون، بە لām دەبایە وابکەم کەس
دوای نەتینیەکانیان نەکویت، مەلەونە ئەو کەسێ یەکەمجار بە دوای
نەتینی ئەم چیرۆکەدا گەراوە، مەلەونە و ئاسمان تۆلێ لێدەسێتیتو...
مەلەونە و دەبایە بمریت. خودای من... خودای گەرێ من دەبایە
دەشیانبکەم تا نەترسم، تا گەر یەکیەک پرسی ئەم سەریاسە کێیە،
باس لە منداڵە ھەرامزادەکانی خۆم نەکەم، بە لکو باس لە منداڵی دیلیک
بکەم کە سەریەرزانی لە زیندانەو شەپ لە گەڵ داگیرکەراندە دەکات... من
و سە جەلالی شەمس نەبێت ھیچ کەس لەم ئونیا بە نەیدەزانی کە
سێ سەریاس ھەیە. موزەفەری سوێجەم بە لām من خەونم ھەبوو...
خەون... دەبایە ئەو ھەنارە شوشانە شاھیدمان بن... ئەو ناوێ شاھیدمان
بێت... بۆیە ھەر سێکیان یەک ناویان ھەبوو تا تێگەن یەک کەسن،
یەک پۆخەبەرن، یە کجۆر ئازار دەچێژن، لە ناو یەک ئاگردا گەرێ دەبن،

یهک کیشه یان هه یه، تا پێیان بئێم وهک یهک ده یان بینم. موزه فهر من لهو
 ساته وه ده مزانی که ئه وان تا هه تا هه تابه دوور له من و تو گه وره ده بن،
 تا هه تا هه تابه من و تو و ئه وان پێکه وه کۆنابینه وه، ده مزانی دوور له
 چاوی دنیا، دوور له ههستی دنیا، دوور له یه کتر گه وره ده بن... ناو
 کاتیک سوودی هه یه به توانیت ئاده میزاده کان له یه کتر جیا به یه وه. من
 لهو شه وه سارده وه ده مزانی له جه وه ردا هه یه شتیک نییه له یه کیان
 جیا به کاته وه، موزه فهر تو مرد بوویت و ده بایه هه رسیکیان بزانی که من
 ئه وان وهک یهک ده بینم، هه رسیکیان وهک یهک مه خلوق ده بینم که
 دوا جار لهو دنیا یه ی مندا ده ژین و گه وره ده بن و ده مر. به لام وای له
 ده ردی من... وای له په ژمورده یی و په ریشانی من" که میک ده وه ستاو
 ده یگوت "ئه وان یهک ژیا نیان هه بوو، درۆبوو ناوی دیکه یان لێ بینم...
 درۆبوو". من دوا ی ئێستیکی درێژ له بیده نگه ده مپرسی "درۆبوو یان
 ناوی سه ریاس ده مامکیک بوو ده تکرده سه ر گونا هێک که گونا هه ی ئه
 مندا لانه نه بوو؟". بۆ یه که مجار به هیمنی ناو پریده دایه وه و ده یگوت
 "ئه وه هه یه له وه ناگوریت که ئه وان برای یهک بوون، ده بایه شتیک
 هه بیته کۆیا نی بکاته وه... شتیک پێکیانه وه به ستیت، شتیک له پاشه رۆژدا
 ببیته هه وێنی خۆ دۆزینه وه یان... من لهو ساته دا که لێکم جیا ده کردنه وه،
 ده بوا یه په تیکیان بۆ به جێ به یێلم، بگه رپێنه وه بۆ لای یهک... به لام گونا هه ی
 من نه بوو... گونا هه ی من نه بوو... ئه وه ی دواتر پوویدا گونا هه ی من
 نه بوو، ئه وه ی هه موو شته کان له ده ستچوون، شتیکه تر بوو که من بۆم
 پاست نه ده کرایه وه. من له یه که م پۆژه وه ده مزانی ناتوانم وهک کوپی
 خۆم باوه شیان پیا به کم. ده زانی گه ر ئێمه مندا له هه رانه کانی خۆمان
 ناشکرابه ی چیه ده بیته؟ ده زانیت؟ ئه وه مانای کۆتایی، مانای کۆتایی
 من، کۆتایی منیش مانای کۆتایی نیشتمان".

من هاوارمه کرد "یا قوبی سنه و به ر پێمبێ تو دوا ی سه رکه و..."

له‌دویان گه‌پایت یان نا؟ ... دواى پاپه‌پین ناگاداری چیرۆکه‌که‌یان بوویت یان نا؟.

یاقوب سه‌ریباده‌دا و ده‌یگوت "تۆ پرسیارێکم لێده‌که‌یت له‌ توانای مندا نییه‌ وه‌لامیبده‌مه‌وه، له‌سه‌ر و وزه‌ی منه‌وه‌یه. له‌ هێزی مندا نییه‌ بیگه‌مئ، پرسیارێکم لێده‌که‌یت په‌یوه‌ندى به‌مه‌موو ئه‌و پرسیاره‌ تاریکانه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ من به‌دریژایی ژيانم بۆی ده‌گه‌رێم و نایگه‌مئ... تۆ نازانیت ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ چۆن بوون... نازانیت. من له‌گه‌رمه‌ی شۆرشد ئه‌وانم ونکرد... ونکردن و ته‌نیا سالانێک دواتر دۆزیمه‌وه‌... سالانێک دواتر که‌ ده‌بایه‌ حیسابی شته‌کانی ژيانى خۆم بکه‌م... به‌لام که‌ دۆزیمه‌وه‌ ئه‌وان بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ونبوویون، که‌ دۆزیمه‌وه‌ له‌ نێوان من و ئه‌واندا دیوارێک دروستبوو بوو به‌رزتر له‌ هه‌موومان".

به‌ گومانه‌وه‌ سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت "سێ حه‌رامزاده‌ بوون له‌ شه‌وه‌ تاریکه‌کانی شۆرشد له‌دایکبوون، سێ منداڵ که‌ کوپی من و تۆ نین، به‌لکو کوپی ئه‌و پۆژگارانه‌... کوپی من و تۆ نین، به‌لکو کوپی هه‌موو ئه‌م دونیایه‌ن...". به‌تۆر په‌یه‌وه‌ هه‌لده‌ستاو هاواریده‌کرد "موزه‌فه‌ری سوڤجده‌م، ده‌کرا من وه‌ک منداڵی پاشاکان به‌خێویانبکه‌م، ده‌کرا بیاننێرم بۆ دور، بیاننێرم بۆ مه‌له‌که‌تیک به‌ به‌ختیاری تیا بژین، به‌لام ئه‌وه‌ چ درۆیه‌کی گه‌وره‌ ده‌رده‌چوو... چ خیانه‌تیک ده‌بوو... چ بێوه‌فاییه‌ک ده‌بوو... گوئیگه‌ره‌... منیش بێگونا هه‌یکم له‌ بێگونا هه‌کان... بێگونا هه‌یکم له‌ بێگونا هه‌کان" به‌ نرکه‌یه‌کی هه‌نده‌ سه‌یر باسی له‌ بێگونا هه‌ی خۆی ده‌کرد من ده‌ترسام.

به‌ئه‌سپایی پێمه‌ده‌گوت "یاقوب من بۆ ئه‌وه‌ ناگه‌رێم گونا هه‌بار هه‌کان بدۆزمه‌وه، من بۆ سه‌ریاسی سوڤجده‌م ده‌گه‌رێم، نه‌وه‌ک بۆ گونا هه‌بار هه‌کان". نه‌یده‌هه‌شت هه‌یچ بلێم، به‌ده‌ستووری هه‌میشه‌یی خۆی قسه‌کانی پێده‌به‌ریم. ده‌ستیده‌کرده‌ ملم و به‌هه‌مینی ده‌یگوت "تۆش بوویتایه‌

ژیانت نە دەشیواندن، عومریکی دەستکردت بۆ دروست نە دەکردن. ئەوان
 لە شەوێ تاریکەکانی ئێڕەدا لە دایکبوون، لە گەڵ ئەوانی تردا بوون،
 تێدەگەیت لە گەڵ ئەوانی تردا بوون، ئەوانە ی هاتن و لە دایکبوون و مردن،
 لە دایکبوون و دەپایە بەو جوۆرە بژیابانایە کە ئەم سەردەم و زەمانە
 دەیسەپننێت، لێرە لە گەڵماندا بوون و پۆیشتن و نەگەیشتنە هیچ...
 نەگەیشتنە هیچ... نەگەیشتنە هیچ". دواى هێمنی و بێدەنگیەکی کورت
 بە ئەسپایی دەگەراییەو سەر قەنەفە کە و دادەنیش، کەمێک سەیری ئەو
 بالەندەنە ی دەکرد کە لە کۆتایی ئیواریدا بە هێمنی لە سەر درەختەکان
 سەیری هاتنی شەویان دەکرد. سەری دەخستە سەر دەستی و سەیری
 نادیری دەکرد و دەیگوت "سالانی مندالی چاوم لێیان بوو، دەمزانی
 لە کوین، دەمزانی چۆن دەژین، دەمزانی کێ سەرپەرشتیان دەکات.
 یەکە بە یەکە هەوالیانم بۆ دەهات... بەلام نەمەتوانی دەستبەخەم
 چارەنوسیانەو. لە ناکاو دنیا بە شیوەیەک گۆردرا نیدی هیچ شتێک
 دەستکاری نە دەکرا. کارەساتە گەورەکان پێپەڕی وێک بە ژیان دەبەخشن
 کە دواتر دەستکاری ناکرێت. لەو سالانەدا ئێمە شکستمان خوارد.
 شەوێک لە خەو هەستاین و بینیمان بستیگ ئاسمان بە سەر سەرمانەو
 نەماو. بە سەر ئێسک و پروسک و کەللە سەری هاوڕێکانماندا هەلەتاین،
 لەو هەلەتەدا سەریاسەکانم و نکر، سەریاسەکانیش لە گەڵ ئەوانی تردا
 پۆیشتن، لە گەڵ ئەو سەدان هەزار کەسەدا کە نەمبیننەو، دواى ئەو
 کەسمان نەبووینەو بە مۆفەکانی جاران، وەک هەموو ئەو زەمین و باغ
 و کێلگانی کە هەرگیز نەبوونەو بەو زەمین و باغ و کێلگانی جاران...
 موزەفەری سوبەدەم کە یەكجار مۆفیکت جێهێشت ئێتر بۆ هەتا هەتا یە
 جێهێشتوو، کە یەكجار جێگایەکت جێهێشت ئێتر بۆ هەتا هەتا یە
 جێهێشتوو. موزەفەری سوبەدەم پێمبۆ، تۆ پێمبۆ، بە دواى چیدا
 بگەرما یە؟... دەپۆیشتم و زەویم نە دەناسییەو، من دەریایەک مردو

لەبەردەستدا بوو، دەریایەك مردوو... کەمن گەپامەو ژیانیان پوخساری ھەتاھەتایی خۆی وەرگرتبوو.

بە ئارامییەو پالیدەدایەو و وەك ئەوێ پۆھێکی ئارام و تارماییەکی مژدەبەخش ببینیئت بە ھێمنی دەیگوت "کەمن گەپامەو یەكەمجار ئەو سەریاسە زامدار و ھەلاھەلایەم ببینیەو، سەید جەلالی شەمس ئەوێ لە گوندێكدا دۆزییەو، شەوێکی تاریك ھەردووكمان چووین بۆ لای، شەوێك بوو لە تاریكترین شەوێكانی دۇنیا، لەناو كۆمەلێك منداللی سووتایی تردا بوو، نەیدەزانسی ئێمە كێین... پێمنەگوت "من باوكتەم..." نا پێمنەگوت لەبەرئەوێ سوودی نەبوو... من باوکی نەبووم، ھێچ كەس باوکی نەبوو... ئەو كۆپی ئەو ئاگرەبوو، كۆپی ئەو پشكۆیانە بوو كە لە ناو دلیدا دەسووتان، كۆپی ئەو ھاوپی بچوكانە خۆی بوو كە وەك خۆی لە حەوزێك بلیسە ھەلکێشراوون. ئا... ئا... جیگایەك ھەیە لە ژیان، شوپێنێك ھەیە لە خەرابات و خاپووری ئیتر مەرۆف ناتوانیئت كۆمەکی مەرۆف بكات. من و ئەوان نەماندەتوانی یارمەتی یەك بدەین... دلنیابووم تا من نزیکبمەو ئەوان دوورەكەونەو... تا پتر دەستم درێژیکەم، ئەوان پتر قیژیانیدیئەو... ئەوان بەتەنیا نەبوون، لەگەڵ ئەواندا بوون... لەگەڵ ئەواندا، ئێمە و ئەوان ھەرگیز بەیەكناگەین."

ھاوپی ئازیزەكانم، ئەو پەناھەندە ھاوپیكانم، ئەو ئەوانەو شەو و تاریکی و ئاو بەیەكسانی لەگەڵ یەكدا بەشدەكەین. لەو ساتەدا ئەو قسەو لەو دەكرد كە سەریاسەكان لە دۇنیای خۆیان جیاھەكراوە، سەریاسەكان لە ھاوپیكانیان جیاھەكراوە. من تووشی ئەو دۆخە سەیرەبووم كە پێشتر وەك ھەستیێکی نادیار تیامدا دروستبوویو. ئەوێ من دەمبیسست دەنگی یاقوبی سنەو بەر نەبوو، ئەوێ بەرامبەرم وەستابوو یاقوب نەبوو، بەلكو نیگارێکی تری خۆم بوو. ئەو دەنگە ھەمان دەنگی

من بوو، به لām له زاریکی تره وه ... من گویم لیده گرت و سه رسامبووم،
خودایه من و نهو یهک بووین ... یهک بووین و پارچه پارچه بوو بووین. من
بو ساتیک وه ستام و دلنیا بووم گهر منیش به پښگای نهودا برهوشتابامیه،
هه مان یاریمده کرد. ههر سیکیانم ناوده نا سه ریاس، نهو سئ هه ناره
شوشه یه ده دانئ، ده مخستنه سه سئ پښگای جیاوازو پیمده گووتن
”برهون و برهون“ ده زانم ده کرا من چهنده ها شتی تریکه م، ده کرا
له بهرده میاندا بگریم و مه چه به تی خۆم ناشکرابکه م، ده کرا پښیانبلیم
بمخنه ناو نهو په یمانانه وه، به لām له قوولاییدا شتیک ده مایه وه که
به من ده ستکاری نه ده کرا، شتیک که بوئی جهسته وه ناسه و هاوار و
خه ونه ناگرینه کانی خۆیان، شتیک ده مایه وه که دیواری گهره ی نیوان
نهوان و جیهان بوو، دیواریک نهوانی له هه موو نه م گهر دونه جیا کرده وه،
دیواریک یاقویی سنه وه بهر دلنیا بوو ناتوانیت بیپریت، به لām من تا نه مپو
سه سه ختانه ده مه ویت به سه ریدا سه رکه وم.

هاو پښیان، نهی نهوانی په شه با و نومید و غم به یه کسانی له گه ل
یه کدا دابه شه که ین. دوی نهو قسانه هه ستم به نزیکیه کی سامناک
کرد له نیوان خۆم و نهودا، هه ستمده کرد ئیمه هه موو کۆمه لیک وینه ی
تیکه لوی یهک بووین. تا نهو زیاتر قسه ییده کرد و من زیاتر راده مام،
زیاتر تیده گه یستم که پوخسار و دهنگ و نیگا کانی له من ده چن،
شتیکمان تیا بوو پتر له وهی جیاوازی نیوان دوو پۆج بیت، جیاوازی نیوان
دوو نیوه ی یهک جهسته بوون. وهک نهوه ی من و نهو دوو بهشی یهک
جهسته بین، دوو تارمایی بین له یهک جهسته جیا بوو بیتینه وه. دهنگی
نهو ههر دهنگی خۆم بوو له گه رویه کی تره وه ده هاته ده ری. نهو هه موو
پښگا جیاوازانیه بری بوومان دواچار هه ردووکمانی گه یاند بووه سه ر نهو
پاستیه ی که غوربه تیکی بیته ندازه قوول له نیوان ئیمه و نهو مندالانه

ھەبە . غوریەتیک من بە ھەموو ھیزی خۆمەو دەموست بیشکینم، ئەو بە ھەموو ھیزی خۆی لێدەگەر پرا وەک خۆی بمینیتەو . من و ئەو دوو باوک نەبووین... نا، کە لە بەردەمیدا وەستام و گویم لە ھاوارەکانی گرت، گویم لە نرکەکانی گرت، ھەر ئەو ھاوار و نرکە و گریانانە بوون کە من بە درێژایی ژیانم لە گەڵ خۆمدا کیشمکردبوون، ھەر نالینەکانی خۆم بوو، کە باوەشەم پیاکرد، باوەشەم بە خۆمدا دەکرد، بۆ ساتیک وەستام... بۆ ساتیک چاوانم لێکناو وەک بروسکە یەکی خیرا، ئەو خەیاڵە ترسناکە بە سەرمدا تێپەڕی، تێگەشتەم ئەو خەلۆتە ی ئەو باسیدە کات، ھێچ نییە جگە لە پەیمانیککی تر لەو پەیمانانە ی کە دەبایە من و ئەو مۆریکە یین و نەمانکرد... ئەو خەلۆتە ی ئەو باسیدە کات جگە لە خەونیککی ھاوشیوە ی خەونەکانی ژێر دواھەمین ھەناری دونیا ھێچی تر نییە . من و ئەو یەک کەس بووین و دابەشبوو بووین، وەک چۆن سەریاسەکان یەک کەس بوون و دابەشبوو بوون . جەبەرۆتی ئەو، پێگای لەو نەدەگرت کە دواجار نیو یەکی تێکشکاو ی ھەبە کە منم... نیو یەکی نەدەنرا بە یەکەو... من و ئەو تاهە تاهە تاییە لە یەکترازابووین و نەدەنراین بە یەکەو . من و ئەو یەک کەسی شکاوبووین، یەک باوکی شکاوبووین، ھەر وەک سەریاسەکان، وەک ئەوان کە یەک کۆپی شکاوبووین .

ئەو ساتە ی ئامیزی پیاکردم، دڵنیا بووم باوەش بە خۆمدا دەکەم، باوەش بە شتیکدا دەکەم یان جەستە ی خۆمەو من سیبەری ئەوم، یان سیبەری منە و من جەستە ی ئەوم . لە گەڵ ئەوەشدا دڵنیا بووم ھێچ خەلۆتیک ئێمە نانوسینیتەو بە یەکەو، ھێچ خەونیک جارێکی تر کۆمانناکاتەو . ئەو راستیدە کرد، ھاو پێکانم، دۆستانی شەوانی ساردی دەریا... ئەو راستیدە کرد . من و ئەو تا ئەوسەری ئەوسەر نھیتی یەکتەمان دیوو . چیتەر من نەمدەتوانی پەیمان لە گەڵ ئەودا بنوسم، لە بەرئەو ی دەمزانی ئەو یەک پەیمانی دەوێت، پەیمانی ئەو ی بە

ئاسوودەیی کۆتایی بەم چیرۆکە بەئینن. منیش تەنیا بەدوای پەیمانێکدا دەگەڕام، ئەوێ تا کۆتایی دوایی چیرۆکی سەریاسەکان بکەوم و ھەرگیز کۆتایی پێنەھێنم و لە ژێر باری گوناھەکانیدا دەرئەچم. ئەو خەڵوەتەئەو باسیدەکرد، ئاسوودەیی من و ئەو بوو لەوسەری سەفەرەکانماندا بەدوای خۆماندا. ئەو پەیمانەئە منیش باسەدەکرد خۆتەر خانکردن بوو بۆ ئاسوودەیی... پەیمانێ دروستکردنی کۆتاییەکی تر بوو لەم چیرۆکە. ئەو پۆژەئە ئەو منی بردو ئامێزمان بەیەکتەردا کرد، دەیویست بگەینە کۆتایی، بەلام من پێمابوو هێشتا لەسەرەتادام.

وەک بزانییت من بیر لە چیدەکەمەو، وەک دڵنەوایییم بداتەو، ھۆی بیباکی و کەمتەرخەمی خۆیم بۆ ڕوونبکاتەو گوتی "ئێمە و ئەوان یەکتەری ناناسینەو، ئێمە و سەریاسەکان یەکتەری ناناسینەو. چەند سالتیک لەو ھەوێر لەگەرمەئە جەنگدا، کاتیک لە یەکیک لە چیا دوورەکاندا ھێزەکانی خۆمانم دەپشکنی، لەیەکی لە سەنگەرەکاندا گویم لێبوو پێشمەرگەیک ھاواری لە یەکیک کرد و گوتی "بەسەریاسی سوبجەم بلی، ھەندێ زەخیرە بخاتە پشتی پیکابەکەو". ھاواریکی ڕاگوزەر بوو، بەلام من تێگەیشتم یەکیک لە کۆرەکانی من لەوێ، دوای چەند سەعاتیک تر کاتیک پێشمەرگەکانم بەسەر دەکردەو، گەنجیکی باریک و غەمگین و پێشدرێژ ھاتە بەردەم و گوتی "سەرۆک من ناوم سەریاسی سوبجەم، گەورەم دەمەوێت داوایەکت پێشکەشبکەم، بھگوازەو بۆ پێشی پێشەو، بۆ کامە شوێنیک جەنگ زۆر سەختە". گەنجیکی جوان و ناوئەندبوو. من کە بەساردی و دڵپەقی و بێرەحمی ناسرابووم، خەریک بوو دەستبکەمە ملی، خەریک بوو ماچبیکەم، خەریک بوو بنوشتیمەو و توند پێلاوہەکانی بگرم و بلیم بھبۆرە. بەلام نەمکرد، بە ھێمنی تەماشامکرد و گوتم "بۆ کۆری من؟ بۆ دەتەوێت

بجیت بۆ جینگایەک مردنی لێییت؟...». بە سەرسامییەو ھ گوتی «سەرۆک
بەبۆرە من دەچم بۆ جینگایەک ژيانی لێییت... ژيان... مردن لێرە،
گەر ھەم جگە لە جەنگ چ ژيانیکى تر ھەبە من بۆی بژیم، جگە لە
جەنگ چ شوێنیکى تر ھەبە ژيانى تيايیت؟». دڵنیاو ھووم ئایا دەبەوێت
نازارمبەدات و لە ناو ھاوڕێکانیدا بەمکات بە گالته جاپ، یان بە پاستیتى.
من لەو ساتەدا چەند سەرسامى ئەو ھووم کە ئەمە کورمە و ناتوانم
باوھشی پیاکەم، کورمە و ناتوانم بانگیبکەم... چەندە سەرلێشبوای
داگیرسان و کوژانەوێ خۆم ھووم، سەرسامى ئەو قسانەش ھووم کە
ئەو بێباکانە دەیکرد. ئەو منى نەدەناسییەو لە دەنگیدا پق و قیز و
وێزییەک ھەبوو تەنیا من ھەستم پێدەکرد... بە حورمەتیکى زۆر ھە
قسەیدەکرد، بە لām وەک ئەو ھەبوو ئێمە فریو بەدات و خۆشییەکی گەر ھە
لەو بێییت کە ئێمە بزانین فریو مانەدات، لەو ھەدا پاستگۆ بوو کە
دەبویست بجیت بۆ جەنگ. بە لām ھۆکەى ئەو ھەبوو ھەزى بە جەنگ،
بە لکو گالتهى بە ژيان دەھات. بە جۆریک تەماشایە کردم تیکە یشتەم
و ئەو تا کۆتایى یەکتەرى نانا سینیو، چاوانى پریوون لە گالته کردن بە
ئێمە و بە ژيان. موزە ھەر گەر بیزانیایە من باوکى ئەو ھە سەرگەردان تر
دەبوو... من دەستم خستە سەر شانى و بە کورتى گووتەم «بڕۆ، بۆ ھەر
کوێ دەتەوێت بڕۆ... بە لām ناگادارى خۆت بە».

ھیچ ھەستیکى نەبوو کە من باوکى ئەو ھە، گەر ناوھەکشى نەبایە من
نەدەناسییەو... وەک ئەو ھەبوو ھا تێت پتەمبلیت «ھیچ شتیک من بە تۆو
نا بەستیت» پتەمبلیت «ئەمە ئەو ژیانە بە تۆ بۆ ئێمە دروست کردووە
و منیش بێباکانە تیا دەژیم، بە لām لە دڵدا گالته بەکی تاریک و قیزیکى
پەشم بەرامبەر بە تۆ و ھەموو ئەم دۆنیایە ھە لگرتووە». موزە ھەری
سۆیخەم بەر لەو ھە بڕواتە دەری بە ھەمان وشەى پڕ و یقار و حورمەت،
بە لām لە ھەمان کاتدا پڕ لە قیز و گالته گوتى «مردن لە پتەوای

ئەم نیشتیمانە پاکەدا، لە پێناوی ناو و دەسەلاتی ئێوەدا شەرەفیکی گەورەیه. من زۆر شاد و کامەرانیام کە بە شەرەپکەریکی خۆتان منتان قبوڵکردوو و نانەمەدەنن. قەسەکانی هەموو گالتهیهکی گەورەبوون بە من، موزەفەر هاتبوو پێمبەلێت من بۆیه جەنگت بۆدەکەم، چونکە هیچی تر نییه بیکەم. ئەو شەو من نەخەوتم، لە بنکەکەیی خۆمدا خۆم نەگرت. وەک شیت کەوتەمە چیاکان، تابه‌یانی لە بن درەختێکدا دانیشتم و گریام... پازدە سالت بوو نەگریابووم، دەزانی چەند خراپە مەرووف ماوه‌یه‌کی ئاوه‌ها درێژ نەگری. بۆ به‌یانی هەزاران نامەم نوسی، بۆ دوژمنەکانم، بۆ دۆسته‌ نزیکه‌کانم، بۆ ولاته‌ دووره‌کان... هەزار نامەم بە دونیادا بلۆکرده‌وه و داوای ناشتیم کرد... بەلام کەس وه‌لامی نەدامه‌وه، موزەفەر هیچ کەس وه‌لامی نەدامه‌وه.

یاقوبی سنه‌وبەر ده‌چوو به‌ر په‌نجه‌ره‌که، چەند جارێک ده‌ستیده‌برد بیکاته‌وه و په‌شیمانده‌بووه‌وه. به‌ ئارامی ته‌ماشایده‌کردم، من بۆئه‌وه‌ی نه‌هێلیم ئەو شەو مان زۆر درێژیته‌وه، گووتم "یاقوب ئەو کوپه‌ی تۆ بینبوته‌ سه‌ریاسی دووه‌مه‌. من ناوی ده‌نێم سه‌ریاسی دووه‌م... ئەو ئیستا دیله‌". به‌ غه‌مگینییه‌وه گووتی "ده‌زانم... ده‌زانم... من هەموو شتیکی ده‌زانم، بۆیه تۆم هێناوه‌ تا تکات تیا بکەم کە نه‌زانیت من باوکی ئوم، تازه‌ له‌ نێوان من و ئەودا جگه‌ له‌ قیز و په‌شیمانی هیچی تر نییه‌... په‌نگه‌ پۆژیکی له‌ گه‌ل دیلیکدا بیگۆپمه‌وه، به‌لام له‌ گه‌ل ئەودا ناتوانم بیر له‌ دروستکردنی خه‌ڵوته‌ بکه‌مه‌وه... ئەو به‌کەلکی خه‌ڵوته‌کانی من نایه‌ت...". ده‌هاته‌ نزیکه‌وه‌و ده‌یگوت "منیش مه‌حکوم به‌وه‌ی به‌ته‌نیا بیر له‌ مردنی خۆم بکه‌مه‌وه... به‌ته‌نیا".

من دلنیا مکرده‌وه و پێمگوت "یاقوبی سنه‌وبەر مه‌ترسه‌. سه‌ریاسی بچوک، کە له‌ زیندان هاته‌ ده‌ری، ناوی خۆی ده‌گۆڕیت و ده‌چیت بۆ مه‌له‌که‌تیکی تر".

ھەناسە یەکی غەمگینی ھەلەدە کێشاو دە یگوت «ئە ی تۆ چی دە کەیت... ئە ی تۆ؟».

پێمگوت «من دە پۆم. لە گەڵ دواھەمین سەریاسدا دە پۆم بۆ خۆرئاوا...». بە غەمگینی یەو دە یگوت «من ھەموویان بۆ تۆ جێدەھێلم. ھەموویان بۆ تۆ جێدەھێلم و دە چم بۆ دۆزەخ».

لە مندالییەو و ابووین ئەو شتەکانی خۆی بۆ من جێدەھێشت و من شتەکانی خۆم بۆ ئەو.

دەستەدەخستە سەرشانی و دەمگوت «یاقوبی سنەوێر بە جێیانبھێڵە بۆ من و مەترسە. بە جێیانبھێڵە بۆ من و ئاسوودەبە. من داوای ھێچیان لێناکەم. تۆ داوای شتیکی ئەستەمیان لێدەکەیت، من داوای ھێچیان لێناکەم... تێمەدەگەیت دە لێم چی؟ ھا تێمەدەگەیت... مەبەستم لە باوکایەتیە. تۆ دەتوێت ئەو مندالانە دان بە باوکایەتی ئێمەدا بنێن، بمانناسنەو، تێمانبگەن، شتیکی ھەبێت لە نێوانماندا... نا من داوای ھێچیان لێناکەم... من داوای ھێچیان لێناکەم. من لە سەحراو، لە بێدەنگی لەوێ فێربووم چاوەڕوانی ھێچ وەلامێک نەکەم. من تەنیا خۆمیان بۆ تەرخاندەکەم و ھێچی تر... من و تۆ ھێچ مافیەکمان نییە داوای ھێچ بکەین... ھێچ مافیەکمان نییە». وەک ئەوێ تەوقە ی مالاواییم لە گەڵدا بکات دەستی دەگرتم و دە یگوت «من دەمتوانی ھەموو شتیکی بکەم، ئەوێ نەبێت کە خۆمیان بۆ تەرخانبکەم... ئەگەر جارێکی دیش ھەمان ژیان بژیمەو لە گەڵ ھەموو پەشیمانییەکاندا ناتوانم خۆمیان بۆ تەرخانبکەم. نا ئەوێ من نیم کە خەڵکان و ندەکەم، من نیم کە مندالەکانی خۆم فەرامۆش دەکەم، ئەوێ پێگاکانن لە یەکتەر جیا دەبنەو... پێگاکانن... برام پێگاکان».

لەو ساتەدا ئارەزوویەکی قوولم ھەبوو باسی دواھەمین ھەناری دونیای بۆبکەم، باسی ئەوێ بۆبکەم ئەو کۆرپانە درەختییکیان ھەبوو کە درەختی

خهون و نومیډ و نیلهامه کانیان بووه، درهختیک له و کژشکای نه و
سیحراوینتر و کراوه تر بووه، به لام هه ستمده کرد ئاره زوویه کی پاسته قینه ی
نییه گوئی له چیرۆکی نه وان بگریئت. نه و هه ستیده کرد چیترا له نیتوان
نه و و سه ریاسه کاندایه ی شتیک نه ماوه و هیچ شتیک نایست.

سهری به رزده کسره ده و قوول ته ماشای نیگاکانی منی ده کرد، وهک شه وهی بۆ دواچار سهیری چاوم بکات، بیه ویئت دوا سه ره نه گانم بخوینیت شه. ده یروانی و ده یگوت ”من ئومیدم هه بوو به بی منیش بچنه وه سه ر پڭای یهک... به لام سه رده میکی تاریک بوو، موزه فه ر سه رده میکی تاریک: گه پان له دوی نه وانی تر له تاریکیدا مانای نییه، گه پان له تاریکیدا به دوی شتیکدا که نه تینبوه مانای نییه“.

به غه مگینیه وه ده ستم ده گرت و ده مبرده وه سه ر جیگا که یه که مجاری و پیتمه گووت «به لام من به دویاندا ده که پیم، من هیچی ترم نییه بیکه م، جگه له وه ی به دویاندا بگه پیم، تو کاری ترت زوره، یاقوبی سنه و بهر کاتی تو ته نیا به شی له وه ده کات حوکی دویا بکه یت، نه وه که له تاریکییدا دوی شتیک بکه ویت که نایناسیت». وه که پیره میتردیکی نه خوش ده کۆکی، به جۆریکی هیند سه یر ده کۆکی ده ترسام بمریت. به ده م کۆکه و خیزه ی سنگیه وه، به ده م پاککردنه وه ی گه روو، سپرینی ده م چاوییه وه ده یگووت «کاتی من ته نیا به شی حوکه کردنی دویا به کی دزیوده کات. من مه جبورم حوکی له م دویا ناشیرینه بکه م، له بهر له وه ی دویا وایه ... دوا جار ده بیئت یه کیتک هه بیئت حوکه بییات، ده بیئت له وه ی حوکه ییده کات وه پز بیئت، ده بیئت که وه پز بوو مه عشوقه ی حه رامی هه بیئت، ده بیئت که شوپشیکرد حه رامزاده ش بخاته وه، ده بیئت توانای هه بیئت حاشاشیان لیبات، بیانات به ژیره وه و بیاناته ژوره تاریکه کانی ژیانای خو به وه، هه قی خوشیه تی نه یه ویت که س جاریکی تر نه و ژوره تاریکانه پۆشنبکاته وه ... هه قی خو به تی. حوکه کردنی دویا به کی وا دزیو

مافی گه ووه و سزای گه ووه شی هه یه، موزه فه ری سو بده دم، حوکم کردنی ولاتیک تاعوون لیتداوه، له زه تیکی زۆد و نازاریکی زۆدوشی هه یه، من هه ردوکیانم تا سه ر ئیسقان چه شتووه.

هاریانی شه و و ده ریا... شه و شه وه، شه و ده یو یست بۆ هه تاهه تایه بخه ویت و من ده مو یست له شه و هه ستم. توند ده سستیگرتم و گووتی "ده مه ویت بخه وم، به ئاسووده ی بخه وم، شه و ی حوکمی دونه بکات ده بیت به ئاسووده یی بخه ویت".

به هیمنی چووه ژیر به تانییه که یه وه، من له ته نیشتییه وه دانیشتم و گووتم "یا قوبی سنه و به ر من ده پۆم، به پاسه وانه کانت بلی، پێگام لینه گرن... من ده پۆم، ده بیت من درێژه به و پێگایه ی خۆم بده م".

گووتی "مندالی من و تۆ بوون، مندالی هه ردووکمان بوون. هیه که س شه و نازانی ت من نه بیت. بۆ شه و ی له دۆزه خ پزگاریان بکه م له خۆم دورخستنه وه. شه وان له گه ل شه وانی تر دا پۆشتن، چون بۆ شوینیک که من و تۆ نازانین کو ییه... وه ک چه ند گه لایه ک بابر دنی، بابر دنی و ته و او".

به هیمنی گووتم "هه موو که سیک پاشما ویه ک، هه ناسه یه ک، نیشانه یه ک به جیده هیلیت. من به دوائ شه و نیشانه و هه ناسانه دا ده گه پیم که شه وان جییانه یشتووه... به لام یاقوب گو ییگره، نامه ویت جاریکی تر له ده ست هه لبیم، به پاسه وانه کان بلی ده رگا کانم بۆ بکه نه وه".

وه ک شه و ی بخه ویت، چووه وه ناو جیگا که ی و گووتی "موزه فه ری سو بده دم تۆ نازادی، تۆ هه می شه نازاد بوویت، برۆ هه موو پاسه وانه کان ده زانن تۆ نازادی... ده زانن من و تۆ نالکینیه وه به یه که وه... برۆ موزه فه ری سو بده دم مالا... من چاوه پیتده که م، گه ر پۆژیک گه رایت وه، پیکه وه قسه له مردن ده که ی... هه زده که م من و تۆ پیکه وه به رین... چاوه پیتده که م... موزه فه ری سو بده دم... چاوه پیتده که م".

بیشه‌وهی /مالاویسی لیبکه‌م، له‌ده‌رگای نه‌و ژووره هاتمه‌ده‌ری، خۆم له‌حه‌وشی کۆشکیکی گه‌وره‌دا دۆزییه‌وه، له‌ویادا هه‌ستمکرد یاقوب له‌کۆشکیکا ده‌ژی له‌وه‌هم، که هاتمه‌ده‌ری نه‌و وینه سه‌یرانه‌ی سالانی شوپشم هاته‌وه‌یاد، هه‌ستم به‌بایه‌کی خیراکرد هه‌لده‌کات، هه‌ستم به‌جوله‌یه‌کی سامناککرد له‌دره‌خته‌کاندا، سه‌دان بالنده‌م بینێ له‌حه‌وشه‌یه‌دا سه‌رگه‌ردان به‌هه‌مولایه‌کدا هه‌لده‌فین، هه‌ستیک بوو سالانیک له‌وه‌به‌ر له‌چیاکان تاقیمکردبووه‌وه، نه‌وکاتانه‌ی یاقوب پیشمه‌رگه‌غه‌مگینه‌کانی کۆده‌کرده‌وه و له‌ناو دارستان و نه‌شکه‌وت و بنترۆپکه‌کاندا باسی ئازادی و دادپه‌روه‌ری بۆده‌کردن. من سه‌رلێشیواو له‌حه‌وشیکی گه‌وره‌دا تکام له‌پاسه‌وانه‌کان کرد، پێگام نیشاندبه‌ن، نه‌وان ده‌رگاکیان لێکرده‌وه و پێگایان نیشاندام. له‌به‌رده‌رگاکه‌ گوتم «خودایه، نامه‌وێت له‌گه‌ل نه‌ودا به‌رم ... نامه‌وێت». به‌لام ئیستاش کاتیکی قسه‌کانی نه‌وم دێته‌وه گوێ ترسیکی گه‌وره‌ دامده‌گرێت ... ترسیک واده‌کات له‌به‌ر خۆمه‌وه بلێم من نامرم ... من دان به‌هیچ مردنیکدا نانیم، نه‌مردنی خۆم و نه‌مردنی سه‌ریاسه‌کان ... نه‌وه‌ی دان به‌مردندا نه‌نیت ده‌بیئت تا کۆتایی بۆ نه‌و زیندووانه‌ بگه‌رێت که وینانده‌کات. دۆستان گوێبگرن ... پێگای نه‌وانه‌ی که دان به‌مردندا نانین جیاوازه، پێگایه‌کی درێژتر و ئالۆزتر ... پێگایه‌که له‌پێگای من ده‌چێت له‌نیوان بیابان و ده‌ریادا، نه‌وانه‌ی که دان به‌مردندا نانین مه‌حکوم به‌وه‌ی یارییه‌کی قورس له‌گه‌ل ژياندا بکه‌ن، مه‌حکوم به‌وه‌ی هه‌موو زه‌وی به‌دوای که‌س و هاوپی و هاوجنسه‌کانیان بکه‌ون و دلنیا بن که جاریکی دی نه‌وانی دی له‌شوینیکی دیدا ده‌دۆزنه‌وه.

ههفتهیهک دواتر بهیانی زوو، لهسەر دهنگی خوشکه سپییەکان بهئاگاهاتمەوه که وهک دوو ستونی نور له ناو ده‌رگاکه‌دا وه‌ستابوون و چاوه‌پوانی هه‌ستانی منیان ده‌کرد. بپاریبوو نه‌و پۆژه بۆ دواچار بچمه‌ سەر گۆپی سه‌ریاسی یه‌که‌م و سەر گۆپی محهم‌دی دڵشوشه‌ «نه‌و کوپه‌ی له‌ناو ته‌پوتۆزی سه‌فه‌ره‌کانیدا ده‌ژیام». بپاریبوو دوا شه‌ویش له‌گه‌ڵ ئیکرامی کتۆدا ببه‌مه‌ سه‌رو به‌یانی زوو به‌ره‌و خۆرئاوا بکه‌ومه‌پێ. تاکه‌ شتی‌ک له‌ گیرفانمدابوو ناوینیشانی خه‌سته‌خانه‌یه‌ک بوو له‌ ئینگلستان، که‌ ده‌بی‌ت ئیستا دواهمین سه‌ریاس له‌وێ بی‌ت و له‌ به‌نچه‌ره‌کانه‌وه‌ سه‌یری نه‌ستت‌ره‌ بکات.

ئەو پۇژە پووناكى و نورى خوشكه سىپپيهكان له به يانييه وه تا ئىواره هاوپرېمبون، لهو باوه پهدانه بوم بتوانن بهو نىگا ساردانهى خويانه وه به وجۆره بگريڻ. پويشتنى من گوتايى به پۇژگارتيكى دى له زياناندا ده هيتا كه وهك هه نديك پۇژى غه مگين و جوان ته ماشا يانده كرد. ئەوان سووربوون له سەر ئەوهى من دواى سەراب كە وتووم. سووربوون له سەر ئەوهى بليت من يارييه كى بيگوتا ده كم. ئەوان هەمان ئەو پۇژە گەپانه وه بۆ سەر هونه ريكى كۆن و له يادكراوى خويان ”دهست خويندنه وه“ و به منيان گووت له دهريادا وندەبم. ئەو پۇژە من

پێدهکەنیم و دەمگوت «گەر لەدەریاشدا ونبم، هەر دەبێت برۆم». که به کۆمه‌لیک گول و بوگرد و مۆمه‌وه چوین بۆ سەر گۆپی سەریاس لە رێگا به‌ خۆیان و سەرپۆش و نیگا سپیبه‌کانیان‌وه، جار دوا‌ی جار پێیان‌ده‌گوتم «مه‌پۆ با له‌و دەریایانه‌دا ونه‌بیت... مه‌پۆ... تۆ هه‌یچت ده‌ستناکه‌ویّت». لا‌ولا‌وی سپی، ئه‌و کیزه‌ ناسکه‌ی له‌ په‌رییه‌ک ده‌چوو له‌ ئاسمان تۆرابیّت، زو‌وزوو ده‌یگوت «باوک‌ی سەریاس، تۆ به‌هی‌وای چیت؟ بایه‌ک چه‌ندین سا‌ڵ له‌وه‌یه‌ر هه‌ندیک لمی وردی به‌ دنیا‌دا په‌زش و بلا‌وکرد‌بێته‌وه، ئیستا کۆناک‌رێته‌وه». شاده‌ریا ده‌یگوت «من و لا‌ای سپی... شاشای چکۆلانه‌ی خۆت و خوشکه‌ غه‌مگینه‌که‌ی تا ده‌مرین له‌ خزه‌تدا ده‌بین، خۆت ده‌زانی ئی‌مه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ شوونا‌که‌ین، ئی‌مه‌ کچی پاکیزه‌ی تۆین و تا مردن له‌گه‌ڵماندا به‌و له‌گه‌ڵتدا ده‌بین... سه‌یرکه‌ ده‌شته‌کان چه‌ند جوانن، ئاو چه‌ند جوانه‌، مندا‌له‌ چکۆله‌کان چه‌ند جوانن، ئه‌و مه‌پو مریشک و مراوییه‌نه‌ی خۆت به‌ خه‌یوانده‌که‌یت چه‌ند جوانن. شاشای خۆت و لا‌ای سپی خۆت لی‌ره‌ن، مه‌رج نییه‌ که‌ له‌ لم و بیابان ها‌لی بو‌ییت ئیتر ئاسان بێت، له‌ شو‌ینی تر به‌و‌ییت... من خه‌وم بینیه‌وه، مه‌پۆ... خه‌وم بینیه‌وه تۆ له‌ ده‌ریادا ونه‌بیت. خه‌وم بینیه‌وه». لا‌ولا‌وی سپی ده‌ستی ده‌کرد به‌ قۆڵمدا و ده‌یگوت «باوک‌ی سەریاس، تۆ و ئی‌مه‌ هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک دیینه‌ سه‌ر گۆپی سەریاس، دیینه‌ سه‌ر گۆپی ئه‌م کوپه‌ی تۆ، ئه‌مه‌ کوپی تۆیه‌، من ده‌زانم، ئه‌و هه‌موو شتیکی له‌ تۆ ده‌چوو، هه‌یج که‌ستیکی تر کوپی تۆ نییه‌ ئه‌و نه‌بێت. دوا‌ی هه‌یجی تر مه‌که‌وه».

من ده‌ست‌ده‌کرده‌ ملی هه‌ردووکیان و ده‌مگوت «من چووم بۆ بن دوا‌هه‌مین هه‌ناری دنیا، ئه‌و کوپه‌ سووتا‌وه‌م کۆ‌لک‌ردو چوومه‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌، له‌وێ سو‌یند‌م‌خوارد و په‌یمان‌ئیک‌ی گه‌وره‌م به‌ست

دوای چارەنوسی ئەو مندالە سووتاوە بکەوم. ئەو تەنیا زیندوووەیە کە
 بۆ من ماوەتەو. ئێوە دەزانن من ئێوەم چەند خۆشویست...
 تاهەتاهەتایە شتیکی نااسایی و جوانتان لە مندا چاند، منتان
 فێرکرد شتیک هەیە ناوی مرۆفە، شتیکی نازک و دلگەرەو هەیە،
 مەخلوقێک هەیە کە دەبێت بەو فابێت بۆ هاوجنسەکانی خۆی...
 ئێوە منتان لە بیابان دەرھێنا، تا نەھاتمە مائی ئێوە، تا ئێوە
 چیرۆکی سەریاسەکانتان بۆ نەگێڕامەو، تا ئێوە منتان بەو سەردەمانە
 ناشانە کردەو، من ھەر لە بیاباندا بووم. ئەمڕۆ کە توانیوە قاجیک
 بخەمەو ناو ژیان، واملیھاتوو لە گەلاو درەخت نەترسم، بە ھۆی
 ئێوەوەیە. من قەرزاری پووناکی ئێوەم، هیچ کەسیک نییە لە گەڵ
 ئێوەدا بژی قەرزاری جوانی و پووناکی و لێبوردنتان نەبێت. بەلام
 وەفاداری ئینسان بۆ ئینسان لە ھەموو شتەکان گەرەتەرە. مرۆف
 دەبێت قەرزەکانی خۆی بداتەو... وانییە مرۆف دەبێت قەرزەکانی
 خۆی بداتەو؟». خوشکە سەپیھەکان لەو پێدەشتەدا بە کراسە
 سەپیھەکانیانەو دەگریان و دەیانگوت «تۆ قەرزارنیت، مەپۆ، تۆ
 ناگەیتە ئینگلستان... ئێمە دەزانین... خەونمان پێوە بینیویت...
 شیخی غەم، باوکی نازارەکان... تۆ ناگەیتە ئینگلستان... لەوێ لە
 دەریادا وندەبیت... مەپۆ». من و ئەوان جەنگ و جەدەلێکی شیرینمان
 کرد... ھەمیشە لە گەڵ ئەواندا لە جەنگ و جەدەلی شیریندا بووم.
 من تاکە کەسیک بووم کە دەمگوت ئەم چیرۆکە دوایی نەھاتوو.
 ھەموو ئەوانی دی دەیانگوت، تەواو حیکایەتی سەریاس و مردنەکانی
 دواپھاتوو.

ئەو پۆژە لەسەر گۆپی دواھەمین سەریاس تێر گریام... ھێند گریام
 بە هیچ شتیک ئارام نەدەبوومەو، مالاواییکردنم لە گۆپی پڕۆفیسۆری
 شەو تاریکەکان، فێغان و فرمێسکیکی گەرەتەر بوو. ئەوان لە گەلامدا

ده گریان و ده نوسان به دامینمدا و ده یانگوت مه پۆ. من ده گریام و ده مگوت "دلی ئەم مردوو، ژیا نی ئەم، هه ناسه کانی لیره نی، به لکو له ناو دل و ژیان و هه ناسه ی دوا هه مین سه ریاسدان... ئەو له بری هه موو سه ریاسه کانی تر ده ژی... من ده بیست دوا ی زیندوو هه کان بکه وم... دوا ی زیندوو هه کان". به جۆری ده گریام، هه ستم به له رینه وه ی ئاسمانده کرد له سه ر سه رم، هه ستم به دلی په ژمورده و برینداری خوشکه سپیه کان ده کرد که ده یانگوت له دوا ی تۆ ئیمه ده بین به دوو پیره کچی غه مگین که چ یادگار و چ که سیک نابیت دلمان خوشبکات. هاوړتیانم، ئەوان دوو کچیوون هه میشه له پابوردووی خۆیاندا ده ژیان... له م سه رده مدا ئەسته مه ئافره تیک بدۆزیتوه ته نیا بۆ پابوردوو بژی، به لام ئەوان وابوون بۆ ئەو پابوردوو به چکۆله یه ی خۆیان ده ژیان. منیش بۆ ئەوان به شیک بووم له و پابوردوو، سیما و پوخساری من وه ک سیما ی ئەو سه رده مه بوو که هی دی هی دی ده پۆشت و خوشکه سپیه کانی جیده هیشت، ئەو خوشکانه ی ده بوونه به شیک له چیرۆکیکی کۆن... چیرۆکیک نه یانده توانی لیجیا بینه وه و خیا نه تی لیکه ن.

له سه ر گۆری محمه دی دلشوشه هه مان نازارم له سیما یاندا بین، هه رسیکمان کتله کانی گۆره که مان ماچکرد. هه رسیکمان به ده نگه به رز پیمانده گوت "محمه دی دلشوشه، خۆشمانده ویت". که هه ستاین گۆره که ی جیهیلین هه رسیکمان وه ک بایه کی فینک، وه ک شنه یه کی نه ئینی له هه ودا هه ستمان به سامالی پۆحی کرد. که سه یری چاوی هه ردوکیانم کرد به غه مگینییه وه گووتیان "خواجای برینه کان، دوا ی ساله ها بیرکردنه وه له م کوپه ئیستا هه سته که ین خۆشمانده ویت، هه سته که ین له یه که م چرکه وه که به جله ته په کانییه وه له سه ر ئاوه کان وه ستابوو، خۆشمانو یست، مه حه به تمان بۆی هه بوو، به ل...

مەحەبەتیک ھیچی پیناکریت، مەحەبەتیکى بیکەلک و بېپاشەپۆژ. من دەستی خوشکە سېپپەکانم گرت و بردەن... دەستمگرتن و بردەن و گووتەم "لەم گۆرە دوورکەونەو... ئەم گۆرە ناھەمەتەن دەکات، ئازارتانەدەت..." لە قوولایی دڵمەو دەموست ھەست بە گوناھ نەکەن... دەموست بە یەقینەو پاکى خۆیان بژین.

من ئیستاش ھەموو شەوێک کە سەیری دەریا دەکەم دەلێم "ئەى دەریای گەرە، ئەى نەستیرەکان کۆمەکی ئەو دوو خوشکە بکەن، با بە یەقینەو پاکى خۆیان بژین..." بە دەریا دەلێم "ھەموو ئەم چیرۆکەى من بۆ تۆ و ئەم پەنابەرە ویلانەى دەگێرەو گوناھباریکى تیا نییە. ئەى دەریای گەرە، ئەى شەپۆلە خەوتوووەکان، من چیرۆکیک ناگێرەو، گوناھبارى گەرەى تیا بێت... ئیدی چۆن دەشت خوشکە سېپپەکان، فریشتە دڵپۆشنەکانى من گوناھبارین... مەرۆف خۆى مەخلوقیکى ناسکە... ئاھ خۆدایە کە مەرۆف بوونەوەرێکى برینبەرە". ئەو پۆژە کە لەسەر گۆرپى مەمەدى دڵشوشە دەستی خوشکە سېپپەکانم گرت، ھەستم بەو ناسکییە ترسناکە کرد، ھەستمکرد ئەوانیش دوو مەخلوقن لە شوشە. دوو مەخلوقن گەر بەر ھەر شتیک بکەون دەشکن... خۆدایە کە ترسام... کە ترسام... کە ترسام. ئێوە نازانن بە چ سامیکەو ئەوانم لەو گۆرە دوورخستەو و پێمگووتن دەبێت ئاگادارى خۆتان بن... ئاگادارى دلى خۆتان بن... ئاگادارى لەشتان بن... ئێوە دوو کچن لە شوشە... دوو کچن لە شوشە.

ئەو پۆژەى لە نیشتیماں ھاتە دەرەو، لەو ساتەدا کە خوشکە سېپپەکانم بەجێھێشت ئەو بێرۆکەىم تیا سەوزبوو کە ئەوان لە بزببونى مندا دەشکێن. ئەو ترسە تا ئیستاش لەگەڵمدا، ئەو ترسەى گەر پۆژیک لە پۆژان گەرمەو بۆ نیشتیماں، دەترسم

ئەو دوو كچە وەك دوو بوونەوهری شوشەیی پەراش پەراش بووبن و تۆزێكى سپییان جێهێشتبێت تا من یان هەر یەكێكى تر لە ناویدا ونبیین. لەو ساتەوێكە لە سەر گۆرەكەى دڵشوشە هەستاین من سات بە دواى سات پتر وەك دوو گیانى شوشەیی دەمبینین. وێنەكەیان لە بەرچاوم بوو، وێنەى دوو كچ وەك تەم كالدەبنەو و كالدەبنەو و دەبنە تۆزێكى نەرم، تۆزێك بادەییات و بەسەر ئەو زەمینەدا بڵاویدەكاتەو. دوو كچ لەهەوادا دەتوێنەو، تێكەڵ بە تەمى ئیوارەیهك دەبن و ئیتر نایەنەدەرێ، دوو كچ لە دواى خۆیان تەنیا دوو پەفتەى پەش جێدەهێلن، كە پەفتەى وەفایانە بۆ سەریاسى مەزن. هاوڕێیان من بەو هەستە ترسناكەو مالاواییم لە خوشكە سپیەكان كرد، بەو هەستەوێكە ئەوان دەشكێن و من نایانبینمەو، ئەوان لە ترسى شكان هێز و توانایەكی گەورەیان خەرجەكرد، پەیمانێكى هەتاهەتاییان مۆركردبوو تا نەشكێن، وەلامى عەشقیان نەدەداپەو تا نەشكێن، پێویستیان بە براپەكی هەتاهەتای هەبوو تا نەشكێن، لە شار هەلەهاتن تا نەشكێن... من لە یەكەم شەو مەو لە دەریادا ئەو ترسەم تیا دەژی كە ئەوان شكاون، ئەوان چوونەتە ناو ئەو تەم و تۆز و تاریكییەو كە جوانییەكانى تیا نوقمەدەبێت.

بەدریژایی ئەو ئیوارەیه كە من خۆم بۆ سەفەر ئامادەكرد ئەوان جانتاكەیان بۆ ئامادەكردم، بەدەنگێك كە بەردەوام نازك و نازكتر دەبوو وە گۆرانیان دەگووت، هەستەدەكرد لە گەڵ هەموو غەمە گەورەكانى خۆیاندا هەلەدەدەن دوا سەعاتەكانى من لە گەڵ ئەواندا شاد تێبەپەڕێت، هەر ئەو ئیوارەیه دوو گۆلى سپییان بۆ هێنام كە خۆیان لە قوماش دروستیانكردبوو، دوو گۆل خستیانە ناو جلەكانمەو تا لە یادیاننەكەم. هەر ئەو ئیوارەیه لالای سپى بە خۆى و گۆلدانێكى زیو و هەنارە شوشەكەو هات، هەمووتان ئەو گۆلدانە

زىوھەتان لە يادە كە محەمەدى دڵشوشە لەسەر لافاوەكان گرتىيەو
و لە ئىوارەى بارانەكانى مردنیدا پێشكەش بە خوشكە سىپىيەكانى
كرد، ئەو گەورەترین يادگارى ئەو كۆرەبوو، ئەوان ئەو گۆلدانەيان
پێشكەش بە من كرد، تا لە گەل خۆمدا بە زەوى و دەرياكاندا بىگێژم،
ھەنارە شوشەكەى لە پەپۆيەكى مۆرى قەشەنگەو و پىچابوو و گووتى
«ئەوھيان ھەنارى تۆيە، تۆش وەك ئىمە ئەوت خۆشدەوێت، خودايە
بتوانىت لەم سەفەرەدا يارمەتيتبدات و لە دەريادا ونەبىت». من
ھەردوو يادگارەكەم خستە ناو جانتاكەو و ناوچاوانى لاوالم ماچكرد
و گريام.

شەو ئىكرامى كۆتەوات، وەك ھەميشە قوول بەلام بێدەنگ و غەمگين
بوو. ئەويش چەندەھا جار پىيگوتىم «لە دەريادا ئاگادارى خۆت
بە». من لىستىكى دريژ ھىوا و داواكارىم بۆ بەجێدەھيشت، لىستىك
تەنيا لە تواناي فرىشتە گەورەكاندا بوو غەمىبخۆن. لەبەردەمىدا
نوشتامەو و ھەرف ھەرف چىرۆكى ئەو پۆزانەم بۆ گىژايەو،
چىرۆكى سەرکەوتنم بۆ لاى سەيد جەلالى شەمس، چىرۆكى چوونم
بۆ خەستەخانەى كى تاريك و بێدەنگ و ترسناك، چىرۆكى دۆزىنەوھى
دواھمىن سەرياس بە سووتاوى، بەسەرھاتى گيرانم و دیدارم لە گەل
ياقوبى سەنەوبەردا، ھىكايەتى سەرکەوتنم بۆ بن دواھمىن ھەنارى
دۇنيا و مۆركردنى سوپىندىكى ئەبەدى، ھەموو ئەو شتانە لە ماوھەىكى
كورتدا پەوياندا بوو. ئەو سەرسامانە تەماشايەكردم و دەيگوت «بۆ
من لەو ساتانە بێبەشدەكەيت... بۆ؟ چەندە جوان بوو من ئاگادارى
ھەمووى بىم». دواھمىن شىومان پىكەو خوارد، دواھمىن سەفرەمان
پىكەو كۆكردەو، بۆنى دواھمىن مالاوايى لە دواھمىن دانىشتنمان
دەھات. من پىمگوت «ئىكرامى گەورە، دەبايە ئەو شتانە ھەمووى من
بىانكەم، دەبايە تاك و تەنيا وەك يەكپىك كە چارەنوسى خۆى بخاتە

سەر دەستی و بە مردندا بفریئت، هه موو ئه و شتانه خۆم بیانکه م...
 نه وانه پێگای تاک و ته نیای من بوون، ئه و پێگایانه بوون که هیچ
 کهس له بری من نهیده توانی پیا بهروات، مرۆف ده بیئت بزانیئت کامه ن
 پێگاکانی خۆی، پێگای تاک و ته نه ای خۆی که کهسی تر له بری
 ئه و بۆی نییه پیا بهروات... هه ندێ پێگا له ژياندا هه ن مرۆف که ر
 به مردوویش بووه ده بیئت له قیامه ته وه بگه پێته وه و پیا بهروات، چونکه
 که ر به و پێگایانه دا نه پوات مردنی ناته و او ده مینیتته وه... منیش
 نامه ویت مردنم ناته و او به مینیتته وه... ئه و نیگای فریشته یه کی بیده نگه
 هه بوو، به و جهسته گه وره یه ی سیبه ریکی مه زنی هینابوووه ژووره که وه،
 شه رمی له وه ده کرد سیبه ره که ی هیند گه وره یه پووناکی چراکان تا دوا
 نه ندازه کزده کات. به هیواشی چاکه ی ده خواره وه و ده یگوت "ئاگات
 له خۆت بیئت له ده ریادا... ئاگات له خۆت بیئت، خه لک زۆر له وێ
 ده خنکێن". وه ک هه میشه ئه و پشت و په نای مه زنی من بوو، وه ک
 هه میشه ی کیسه ی پاره کانی داده ناو چی هه بوو ده یدامی و ده یگوت
 "ده بیئت له نه سه ته مبول کاریکه یه... ئاگات له دزه کان بیئت، ئاگات له
 پێگاکان و ده ریا بیئت... که گه یشتیه ئه وێ ئاگادارمکه ره وه". من
 ده مگوت "ئیکرامی هاوڕێم، من ئه رکی سه ختت به سه ردا جیده هیلیم...
 ئه رکی ئه وتۆ که دلنیام ته نیا تۆ ده توانی جیبه جیایانکه یه" ئه و
 به غه مگینییه وه ده یگوت "هه ر شتی که بکریئت ده یکه م... به لام
 من له وێزه ی هه موو ئازاره کان نایه م". پێده گوت "ئیکرام من
 ده زانم... ده زانم، تۆ چ فریشته یه کی به هیزیئت، چ دلکت هه یه، من
 نامه ویت باسی جوانیئت بکه م، ده زانم نینسان به ته نیا له وێزه ی
 ئازاره کان نایه ت، تۆش کوپی ولاتیکیئت مرۆفه جوانه کانی هه میشه
 ته نیان، کێشه که ئه وه نییه ئیمه ده توانین یان نا... ئه وه یه که
 ده بیئت به بیده نگه ی شتی که بکه ین. شتی که ناوینانیم شه ی، چونکه شه ی

ئازارەكانى دۇنيا گەرەتر دەكات، شەپ ئەگەر دژى ھەموو خراپەكانىش بىت، دواچار بەجۆرىكى تر زەوى پرەدەكاتەو لە ئازار، شەپ ئەگەر ئەوپەپى دادپەرەيش بىت، ھەمىشە زەوى لیوان لیودەكاتەو لە غەم. نا ئىكرامى كۆمەن قسە لە داد ناکەم، ئەگەر قسەم لەداد بەردایە دەبايە دواى بکوژانى سەریاسى یەكەم بەكەوم، دواى ئەوانە بەكەوم كە سەریاسى دووھەمیان بەو دەردە بەرد، دواى ئەوانە بەكەوم دواھەمین سەریاسیان سووتان، مەن قسە لە داد ناکەم، داد زۆرچار دڵپەرەقتەرە لە ناداد. بەلكو قسە لە شتێك دەكەم ناوی نییە، شتێك تا ئیستا مەرووف ناوی نەناو. مەرووف دەبیت شتێك بەكات، شتێك كە ھەر كەسەو لە ژيانى خۆیەو ئیلاھامى بۆ وەرەگرت... بەلام ئىكرام مەن باسى چى دەكەم، مەن ئیلاھامى ئەو شتانەم ھەمووی لە تۆو بەو ھات... ئیلاھامى ئەو شتانەم لە تۆو بەو ھات. نا ئىكرامى مەزن، مەن باس لە خۆتەرەخانەردنى مەرووف دەكەم بۆ مەرووف.

مەن لەدوا ئیوارەدا بە ھەمان شتێو یەكەمین ئیوارە دەنگم بەرزەدەكردەو دەمگوت «مەن شتێكى زۆر بۆ بەجێدەھێلەم، خوشكە سەپپەكانت بۆ بەجێدەھێلەم، سەریاسى دووھەمەت لەو زیندانە دوورەدا بۆ بەجێدەھێلەم، نەدیماى شازادەت بۆ بەجێدەھێلەم كە مەن نەمەینیووە بەبى ئەو ئەم چیرۆكەم وەك ھەموو چیرۆكەكانى دۇنيا ناتەواو دەمەینیتەو، ئەستێرەى پەشت بۆ بەجێدەھێلەم ئەو مەندالەى دەبیت یەكێك لەو خەستەخانە تارىكە دەریبەینیت، ئەو نەخۆشانەت بۆ بەجێدەھێلەم لە بەشى سووتاوەكاندا دۇنيا لە یادىكردون. گۆپى سەریاس و مەمەدى دڵشۆشەت بۆ بەجێدەھێلەم كە لەبرى مەن بچیتە سەریان، دواھەمین ھەناری دۇنیات بۆ بەجێدەھێلەم».

ئەو بە بێدەنگى سەیریەدەكردم و ھىچى نەدەگوت. پێشتر بەدەگمەن قسەى لەو شتانەدەكرد كە دەيكات. ئەو شەو تا بەیانى جگە

له وهی له ده ریا ناگاداریده کردم وه هیچی تری نه ده گوت. هه ندیچار ده یگوت ناتوانم دلنیا تبکه م، هه موو شتیگ ده که م، به لام ناتوانم دلنیا تبکه م وه. به یانی کاتیگ دوا مالاواییم له خوشکه سپیه کان کرد، کاتیگ ناوچاوانی هه ردوکیانم ماچکرد و فرمیسک به پرومهت و پشمد ده هاته خوار، نیکرام به ییده نگی دهستیگرم و سوار ماشینه که ی خوی کردم و گووتی «بابرۆین». لیقان ناشارمه وه نه مویرا دوا ناو له خوشکه سپیه کان بده مه وه، نه مویرا نیگای مالاواییان لیبکه م، ده بیت تیمبگن، هه موو نه م چیرۆکی من له ترسیکی گه وره وه له مالاوایی سه رچاوه ی گرتوه. نه وان له ویادا وه ستابوون، بای به یان یاری به قزیانده کرد، نه و قزه ی ئیستاش هه سته که م له سه ر نه م ده ریایه له گه لمد ده شنیتته وه، نه و قزه ی هه میشه با به ره و نه و سه ری دنیا ده یفراند. نه وان له به رده ممد وه ستان و من نه مویرا ناوپی مالاواییان لییده مه وه، نیگا کانیانم نه بینی، نه وه ی بینیم ته نیا قزیکی کیوی و بادۆست بوو، با له گه ل پێگا که ماندا ده ییرد و له پشتیشیه وه پێکرا سیبه ری مانگی به ربه یان و تریفه ی کۆتایی شه و هاو ده م ده بریسکانه وه.

له و جیگایه ی که له ماشینه که ی ئیکرام دابه زیم و سوار ماشینیکی تر بووم بۆ سه ر سنوور خۆر به ئاسته م هه له اتبوو. من و ئیکرامی کیو له پروناکی سه ره تای به یاندا باوه شمان به یه کدا کرد و گریاین، من وه ک شتیگ گریام و نه ویش وه ک خوی به و یقاری هه مخلوقه ئاسمانیه کان فرمیسکی ده پرشت، ماوه یه کی زۆر یه کترمان به رنه دا. شتیکی قوولتر و سه یرتر له هاو پیتی له نیوان من و نه ودا دروستبوو بوو که ده کریت پێبیلیم تیگه یشتنی مرۆف له مرۆف. پێبیلیم حالیبوونی نه و له پێگا پێچاوپێچ و شه وه تاریک و خه یاله لمینه کانی من.

له دوا سانددا به منی گووت "من ده بیټ له وئ بڼ، له و دارستانه دا بڼ و چاره پوانبم چ ته یریکی بیمار له نزیکه وه نیشته وه تیماریکه م".
 نه وه دواه مین پرستی نه و بوو، چاوی سپی و ده سره که ی خۆدایه دهستم، خودا حافیزی لیکردم و پوښت. من له شوینی خۆم ده گریام و جگه له سیهری نه و که نه و جیگایه ی پرکردبوو، هیچی دیکه م له جیهاندا نه ده بینی. که به جیهیشتم ههستم به پووتی و لاوازیه که کرد تا نه م چرکه ساته له جهستم جیهانه بوته وه. که به جیهیشتم ههستمکرد ئیتر تاهه تاهه تایه ته نهام، به لام من و نه و دوو پښگامان هه بوو، من ده بایه به ره و ده ریا بکه ومه پښ، ده بایه نه و سه فهره ته واوبکه م که سه فهری من بوو.

ئاوه ها به ره و ده ریا که وتمه پښ، ئاوه ها دوا ی ئیستیکی کورت له و شاره دا که نه و هه موو پوخله به رانه ی پیناساندم، له بیابانه دووره کانه وه به ره و ده ریا هاتم. نه و شه وه که له پاترا سوار که شتییه کان بووم، جانتاکه م هه ر هه مان نه و شتانه ی تیابوو که ده بایه تیابیت، جله کانم، دوو هه ناری شوشه که سیته میانم بو هه تاهه تایه ونکردبوو، گولدانیکی زیو، کاسیته کانی سه ریاسی دووه م، ناو نیشانی خهسته خانه یه که له ئینگلستان که دواه مین سه ریاس له بهر په نجه ره کانییه وه سه یری نه ستیره کان ده کات، چلیکی چکولانه ی دواه مین هه ناری دنیا که تا مردن له گه ل خۆمدا ده یگتیرم، پارچه یه که پوژنامه به وښه ی مارشال و عه ره بانه چکولانه که یه وه، دوو گولای سپی جاویدان، دوو گول شه وانه بونی نه و دوو که چه سپیه ده هیئنه وه ژیانم.

له نهسته مبوله وه دواه مین کاسیتی سه ریاسی دووه م بۆهات، منیش له پاتراوه دواه مین کاسیتی خۆم بو نارد. تا ئیستا که من له سه ر نه م که شتییه وه ستاوم و نه م چیرۆکه ده گتیرمه وه نه و له

زیندانه‌کە ی خۆیدا چاوه‌پوانی ناشتییه‌که له و قه‌لایه ده‌ریبه‌ئینیت، خه‌و به‌ پۆڤگارێکه‌وه ده‌بینیت ناوی خۆی تیا بگۆڕیت، به‌پوات و مندالێک دروستبکات ناوی سه‌ریاسی سو‌بده‌می نه‌بیستبیت.

دۆستان نازانم سه‌به‌ی شه‌و ده‌بیت باسی چیتان بۆبکه‌م، ئه‌م چیرۆکه‌ی من هه‌رگیز کۆتایینایه‌ت، چیرۆکی ئه‌و کورپه‌ شوشانه‌ی، له‌ ولاتیکی شوشه‌دا، له‌ زه‌مانیکی شوشه‌ییدا ژیان. سه‌به‌ی شه‌و ده‌کریت دووباره‌ ده‌ستبه‌که‌مه‌وه به‌م چیرۆکه‌، له‌هه‌مان جێگاوه‌ ده‌ستبه‌یکه‌مه‌وه و به‌پێگایه‌کی دیکه‌دا به‌تانه‌ئیم و به‌تانه‌ئیمه‌وه سه‌ر ئه‌م که‌شتیه‌، دواجار ئه‌وه‌ گرنگه‌ پیاویک هه‌یه‌ له‌ ناو له‌وه‌ دیت و له‌ که‌شتیه‌کی په‌نابه‌راندا له‌ ده‌ریادا ونده‌بیت، ئه‌و پیاوه‌ منم. من شه‌و دوا‌ی شه‌و گومانم له‌م سه‌فه‌ره‌ گه‌وره‌تر ده‌بیت، ئێمه‌ نه‌زانانه‌ له‌ ئوقیانۆسیکی ترسناکدا ده‌سو‌ڕپینه‌وه ... چه‌نده‌ها شه‌وه‌ ده‌سو‌ڕپینه‌وه و ناگه‌ینه‌ هیچ، ئه‌م که‌شتیه‌ تا هه‌تا هه‌تا به‌یه‌ له‌م ده‌ریایه‌دا ده‌مانخولێنیته‌وه، من هه‌موو شه‌ویک لی‌ره‌وه‌ هاوارده‌که‌م سه‌ریاسی سو‌بده‌م تۆ له‌ کو‌ییت، من پیاویک له‌ لم و ئاو، تۆش کو‌پێکی له‌ خۆله‌میش. هه‌موو شه‌ویک که‌ ئێوه‌ ده‌خه‌ون بێ‌وچان دیم و به‌ ده‌ریا ده‌لیم شتیک له‌ من به‌ره‌ بۆ ئه‌و و شتیک له‌ ئه‌و به‌ینه‌ بۆ من. هاواری لی‌ده‌که‌م سه‌ریاس وه‌لاممبه‌ره‌وه، به‌لام جگه‌ له‌ سه‌دای شه‌پۆله‌کان هیچی دی نابیستم. هاواری لی‌ده‌که‌م ئه‌ی مندالی ناگر من به‌ره‌و لای تۆ دیم وه‌ره‌ زمان، به‌لام ئه‌و هیچ نالیت. ئه‌و له‌م زه‌ریایانه‌ بیده‌نگتره‌، زۆر شه‌و هه‌ستده‌که‌م ونبوونی من له‌م ئوقیانۆسه‌دا ونبوونه‌ له‌ ناو بیده‌نگی بێ‌سنووری ئه‌ودا. مه‌خلوقێک که‌ جارێک له‌ چاره‌کان له‌ سه‌ر زه‌وی له‌دایکه‌به‌یت و ده‌سووتیت و بیده‌نگیه‌که‌ هه‌لده‌بژێرت که‌ له‌و بیده‌نگیه‌ زیاتر هیچی دی نییه‌ هه‌لیبژێرت. بیده‌نگی ئه‌

دەریایە و بێدەنگی سەریاسەکان، ونبوونی من لێرەدا و لەوێدا،
 خنکانی من لێرەدا و لەوێدا یەکشە... دۆستانی من، ئەو ئەوانە
 بێوچان گویم لێدەگرن، وەرن ئیدی باسەیری دەریا بکەین... وەرن و
 دەستی خۆتانم بدەنئ با سەیری ئەو شەپۆلانە بکەین کە پێدەچێت
 تا گۆتایی ئێمە بەم زەریایەدا بسورپێننەو، سەیرکەن ئەستێرەکان
 لەسەرمانەو تەماشادەکەن، ھەموو شتەکان پێکەوہا یەک ئاوازان
 بۆ دەھێنن، ھەموو شتەکان پێماندەلێن تا دەتوانن بوەستن و سەیری
 ئێمەبکەن، نا من لەناو ئەم دەریاگەوہەدا کە بێرەحمانە یاریمان
 پێدەکات ماندوونابم... سەیری ئەو شەپۆلانە بکەن چ توپە لە دوورەوہ
 دین و یاری بەم کەشتییە چکۆلانەییە دەکەن، من بۆنی گەردەلوولێکی
 سامناک دەکەم، بۆنی بارەشیکی توندی دەریا دەکەم لە دوورەوہ دیت
 و ئاسمان تاریکدەکات. ھەستدەکەم چیتەر زەریا گوئی لە ھاواری ئێمە
 ناگریت، خودایە من شەپۆلی گەورە و ترسناک دەبینم لە دوورەوہ
 دین، ھەست بە شەنە تاریکی مردن دەکەم لەم ئوقیانوسەدا بێغەم
 بەسەر سەرماندا دەفرێت. تا دیت ھەستدەکەم ئاوازیاتر و زیاتر بەرەو
 دووری و تاریکی پاماندەکێشیت، بەلام ئەو دەریا من لە تۆ ناترسم.
 گوئیگرە ئەو دەریا... گوئیگرە لێم... من ماندوونابم... دلنیام گەر
 لێرەشدا بمرم، شتیکی سەدای من بۆ دوور دەبات... شتیکی دەنگم
 تێکەڵ بە دەنگەکان دەکاتەوہ... شتیکی ئەم چیرۆکەیی من بەرەو
 ئەو بەری ئوقیانوسەکان دەبات... شتیکی... موفتیک... ئاوازیکی
 کە دواچار یەکیکی دیت و شفرەکانی دەخوینیتەوہ و دەیگەینیتەوہ
 بەوانی تر... وەرن سەیری دەریابکەین... سبەیی شەو سەرلەنوێ ئەم
 چیرۆکەتان بۆ دەگیڕمەوہ، تا گەر ئێوہش لەبەرتاننەکرد، دەریا لە
 بەریبکات، ماسییەکان لەبەریبکەن، ئەستێرەکان لەبەریبکەن... سبەیی
 دووبارە لێرەدا دادەنیشین و بەجۆریکی دی و بە ھاواریکی ترەوہ

چیرۆکی ئه و کورانه تان بۆ ده گێڕمه وه که من له دواى ئه وان هاتومه ته
 ئه م ئۆقیانووسه وه ... مه پۆن ... دانیام گهر ئیوه ش گوینه گرن
 باکان گوینه گرن ... ئیوه ش نه مبیستن ئه و بالنده خه وتوانه ی سه ر
 که شتییه که ده مبیستن ... وه رن بیوچان سه یری ده ریا بکه ین ... بیوچان
 سه یری بکه ین ... بیوچان ... بیوچان ... بیوچان . ئیمه تا هه تاهه تایه
 له م ئۆقیانووسه دا ونین ... ئه وه ی له ده ریادا ونبوو ده بیست بتوانیست
 به دواى خۆیدا ته ماشای ئاو بکات ، وه ک ئه وه ی له سه حرادا ونده بیست
 و به دواى خۆیدا ته ماشای له ده کات . ئه وه تا من له م ده ریایه دا ونم ...
 ونم و لیڤه وه ، له قوولایى ئاوو تاریکییه وه هاوارده که م ”سه ریاسی
 سو بده م، تۆ له کویت ... تۆ له کویت؟ تۆ له کویت؟ تۆ له
 کویت؟ تۆ له کویت؟.....“ .

کۆتایی

کتێبه چاپکراوهکانی ئەندێشه

ناوی وه گێڕ	ناوی نووسەر	ناوی کتێب	ز
	حه‌مید عه‌زیز	بنه‌ره‌ته‌کانی فه‌لسه‌فه	١
	فه‌ره‌اد پیربāl	کورد له‌دی	٢
	فه‌ره‌اد پیربāl	رۆژه‌ له‌تاسه‌ کانه‌وه (چ ٢)	٣
به‌کر شوانی	ئۆره‌ان پامۆک	رێبازه‌ نه‌ده‌بییه‌ کان (چ ٢)	٤
	جه‌بار جه‌مال غه‌ریب	مۆزه‌خانه‌ی پاکیزه‌یی	٥
	جه‌عفه‌ر عه‌لی	نه‌ته‌وه‌ی زێربه‌ کان	٦
	جه‌عفه‌ر عه‌لی	ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی کوردی (چ ٢)	٧
	ئه‌حه‌مه‌دی مه‌لا	سۆفیزم و کاریگه‌ری له‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌ی رزگاری خوازی...	٨
ئازاد به‌رزنجی	ئۆشۆ	مه‌حو‌ی له‌نیوان زاھیرییه‌ت و باتینییه‌ت و... (چ ٢)	٩
حوسه‌ین حوسه‌ینی	ستیفن هۆو کینگ	نه‌ینییه‌کانی ژبان	١٠
ه‌یوا عومه‌ر	لیۆنارد ملۆدیتۆ	کورتیله‌یه‌ک له‌ میژووی کات	١١
عه‌تا نه‌هایبی	فرانتس کافکا	کۆشک	١٢
مه‌ریوان عه‌بدول	ئیبین روشد	فه‌صلول مه‌قال	

13	شۆرشى ئەيلوول لە بەلگەنامە نەپەننىيە كانى ئەمريکادا	وريا رەحماني
14	دەسلات و جياوازي	مەريوان وريا قانع
15	لە چ ئىستايە کدا دەژين	مەريوان وريا قانع
16	شوناس و ئالۆزي	مەريوان وريا قانع
17	سياست و دونيا	مەريوان وريا قانع
18	جەمشيد خاني مام	بەختيار عەلى
19	کەشتى فرىشته کان (کتىبى ۱)	بەختيار عەلى
20	کەشتى فرىشته کان (کتىبى ۲)	بەختيار عەلى
21	لە ديارووە بۆ ناديار	بەختيار عەلى
22	وێک بالەندەى ناو جەنگە لە ترسناکە کان	بەختيار عەلى
23	چىژى مەرگدوستى	بەختيار عەلى
24	مەعرفە و ئيمان	بەختيار عەلى هەيمەن قەرەداخى
25	دۆزى کورد لە بازنى پەيوەندىيە كانى ئەمريکاو...	گۆران ئىبراھىم صالح
26	سەمەر قەند (چ ۲)	ئەمىن مەعلوف
27	وێستگە بەک لە گەشتىکى فەلسەفى	فاروق رەفيق
28	ئەخلاقناسى	تەحسین حەمە غريب
29	گەشەسەندنى راميارى...	د. ک. پيسچانى
30	مىژووى کۆنى کورد (چ ۲)	د. ئارام عەلى ملکۆ کەلارى

	ههوا قادر	مندالانی گهڤهک	٣١
ئازاد بهرزنجی	ئهلبیر کامو	مروقی یاخی	٣٢
	هیرش جهوههر مهجید	په یوهندییه سیاسیه کانی نیوان ههریم و دهوله تانی...	٣٣
ههورامان فهریق که ریم	فریشته نورائی	میژووی گۆرانکاری کۆمه لایه تی و سیاسی... (چ ٢)	٣٤
	توانا رهشید که ریم	سلیمانی له نیوان سالانی (١٩٤٥- ١٩٥٨)	٣٥
	ههوراز جهوههر مهجید	شاری سلیمانی (١٤ ی ته موزی ١٩٥٨-١٧ ی ته موزی ١٩٦٨)	٣٦
	عهتا محهمه د	کتیبی په راویژنووسان	٣٧
	مه ریوان وریا قانع	فیکر و دنیا (به رگی ١)	٣٨
	مه ریوان وریا قانع	فیکر و دنیا (به رگی ٢)	٣٩
	مه ریوان وریا قانع	دین و دنیا (چ ٢)	٤٠
	مه ریوان وریا قانع	کتیب و دنیا (چ ٢)	٤١
	د. عادل باخهوان	کۆمه لگهی رهش	٤٢
دلاوه ر قهره داغی	کولم توبیین	زستانیکی دریز	٤٣
دلاوه ر قهره داغی	نیکۆس کازانتزاکیس	فرانسیسکۆس قه دیسی من (چ ٢)	٤٤
جهلیل کاکه وهیس	ماریۆ بار گاس یۆسا	ناهه نکي ته گه که	٤٥
که ریم په رنگ	ئیریش ماریا ریمارک	شهوی لیشبۆنه	٤٦
کارزان عهلی	ئهلبیرتۆ مۆرافیا	من و نهو	٤٧

سەباح ئیسماعیل	جان دۆست	میرنامە (چ ۲)	۴۸
رووناک شوانی	لەتێفە	رووخسارە بەندکراوە کەم	۴۹
هه‌ورامان وریا قانع	مستەفا خەلیفە	قەپێلک	۵۰
	ماردین ئیبراهیم	خەونی پیاوێ ئێرانییە کان و کەوتنی بۆرە قە لا	۵۱
خەبات عارف	پێر لاگەر کفیست	گرگن	۵۲
حەکیم کاکەوێس	جۆرج ئۆرۆیل	۱۹۸۴ (چ ۲)	۵۳
سیامەند شاسواری	ستاندال	سوور و رەش	۵۴
سیروان مەحمود	پاولۆ کۆیلۆ	دەستنووسە دۆزراوە کە ی ئێکرا	۵۵
	دلایەر قەرەداغی	جادە ی میخەک (۱)	۵۶
	دلایەر قەرەداغی	جادە ی میخەک (۲)	۵۷
خەبات عارف	پێر لاگەر کفیست	ئێوارستان	۵۸
تارا شیخ عوسمان	هاروکی موراکی	دارستانی نەرویجی	۵۹
	بەختیار عەلی	ئێوارە ی پەرمانە (چ ۱)	۶۰
	بەختیار عەلی	شاری مۆسیقارە سپییە کان (چ ۳)	۶۱
	بەختیار عەلی	مەرگی تاقانە ی دووهم (چ ۵)	۶۲
	بەختیار عەلی	کۆشکی بالەندە غەمگینە کان (چ ۲)	۶۳
	بەختیار عەلی	تا ماتەمی گوول... تا خوینی فریشتە (چ ۳)	۶۴
	بەختیار عەلی	سیوی سێهەم (چ ۳)	۶۵
	بەختیار عەلی	ناوڕەکە ی ئۆرفیۆس	۶۶
	بەختیار عەلی	غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ (چ ۲)	۶۷

٦٨	ئەى بەندەرى دۆست، ئەى كەشتى دوزمن (چ ٢)	بەختيار عەلى
٦٩	دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ٥)	بەختيار عەلى
٧٠	ئىمەى پەنابەر	كۆمەلى نووسەر
٧١	گرەوى بەختى ھەلە (چ ٢)	عەتا نەھايى
٧٢	عېراقىيەك لە پارىس	سەمۆئىل شەمەون
٧٣	جىھانى سۇفيا و فەرھەنگى سۇفيا (چ ٤)	يۇستايىن گاردەر
٧٤	كچەى پرتەقال (چ ٣)	يۇستايىن گاردەر
٧٥	لە ئاوينەىە كدا، لە نەينىيە كدا (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٦	كچى بەرپۆەبەرى سېرك (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٧	نەينى يارى كاغەز (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٨	مايا (چ ٢)	يۇستايىن گاردەر
٧٩	ئىنساىكلۆپىدىايەكى مېژووى وینەدار	كۆمەلى نووسەر
٨٠	فەلسەفەى بوون	محەمەد كەمال
٨١	وەك رۆوبارە بەخۆرەكە	پاولۆ كۆيلۆ
٨٢	دىارىيە مەزنەكە	پاولۆ كۆيلۆ
٨٣	سېشەممان لە گەل مۆرىى	مىچ ئەلبۆم
٨٤	دوالىزمى دژ يەك لە ھۆنراوہ لىرىكىيەكانى مەولانای رۆمى و...	لھۆن قادر عەبدولرەحمان
٨٥	رۆوناك وەك ئەوین، تارىك وەك مردن	مەمەد ئوزون
		سەباح ئىسماعىل
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		بەھرۆز ھەسەن
		ھەورامان وریا قانع
		سىروان مەحمود
		سىروان مەحمود
		جوتيار ژاژلەيى
		ورىا غەفوورى

Bachtyar Ali Mohamed

Diwahemin Henari Dunya

ENDESE
Publishing House

ISBN 978-1-63068-958-2

9

781630

689582

٢٠١٨

PDF 4 KURD